Fr 33
NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
DRŽAVNO VIEĆE

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA

MINISTARSTVO VANJSKIH POSLOVA

MEĐUNARODNI UGOVORI

1942

D 8. V. 1950/184

HRVATSKA DRŽAVNA TISKARA, ZAGREB

SADRŽAJ

Ugovori po vremenskom redosliedu . . V

Ugovori po predmetu XI

- Gospodarski ugovori
- Prometni ugovori
- Pravni ugovori
- Družtvovni ugovori

Ugovori po državama XVII

- Albanija
- Bugarska
- Danska
- Finska
- Francuzka
- Italija
- Madžarska
- Nizozemska
- Norvežka
- Njemačka
- Rumunjska
- San Marino
- Slovačka
- Španjolska
- Švedska

UGOVORI PO VREMENSKOM REDOSLIEDU

Stranica

1. *Utanačenje između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske o uređenju izvoza povrća iz madžarskih pograničnih područja u Osiek i Vukovar.* Osiek, 23. siečnja 1942. 1

   (Vereinbarung zwischen dem Königreich Ungarn und dem Unabhängigen Staat Kroatien über die Regelung der Ausfuhr von Gemüse aus den ungarischen Grenzgebieten nach Osiek und Vukovar. Osiek, den 23. Januar 1942) 2

2. *Utanačenje između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske o uređenju obostranog ribolova na Dunavu i Dravi.* Budimpešta, 15. veljače 1942. 5

   (Vereinbarung zwischen dem Königreich Ungarn und dem Unabhängigen Staat Kroatien über die Regelung der beiderseitigen Fischerei auf der Donau und auf der Drau. Budapest, den 15. Februar 1942) . . . 13

3. *Ugovor o izručbi između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha.* Zagreb, 28. veljače 1942. 23

   (Auslieferungsvertrag zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien. Zagreb, den 28. Februar 1942) 39

4. *Hrvatsko-francuzki sporazum o trgovačkoj razmjeni i plaćanju.* Vichy, 16. ožujka 1942. 59

   (Accord sur les échanges et les paiements commerciaux franco-croates. Vichy, le 16 mars 1942) 66

5. *Hrvatsko-madžarski zapisnik o ustanovljenju općina, koje se nalaze u graničnom pojasu.* Zagreb, 27. ožujka 1942. 75

   (Magyar-horvát jegyzökönyv a határ övében fekvö községek meghatározásáról. Zagreb, 1942. március hó 27-én) 76

6. *Utanačenje za izmjenu hrvatsko-njemačkoga utanačenja o družtvovnom osiguranju od 10. prosinca 1941.* Berlin, 23. travnja 1942. 79

   (Vereinbarung zur Änderung der deutsch-kroatischen Vereinbarung über Sozialversicherung vom 10. Dezember 1941. Berlin, den 23. April 1942) . 80

Stranica

7. *Ugovor o trgovini i plovitbi između Nezavisne Države Hrvatske i Republike Finske.* Zagreb, 25. travnja 1942. 81

(Traité de commerce et de navigation entre la République de Finlande et l'Etat Indépendant de Croatie. Zagreb, le 25 avril 1942) 84

8. *Sporazum o robnom prometu između Nezavisne Države Hrvatske i Republike Finske.* Zagreb, 25. travnja 1942. 89

(Convention sur le commerce de marchandises entre la République de Finlande et l'Etat Indépendant de Croatie. Zagreb, le 25 avril 1942) . 90

9. *Objava ministarstva pravosuđa i bogoštovlja i ministarstva vanjskih poslova od 9. svibnja 1942. broj 1105-Z-1942. o pravnoj pomoći u građanskim, trgovačkim i štitničkim stvarima između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske.* Zagreb, 9. svibnja 1942. 91

10. *Sporazum između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha o malom graničnom prometu.* Zagreb, 13. svibnja 1942. 93

(Abkommen zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien über den kleinen Grenzverkehr. Zagreb, den 13. Mai 1942) . 106

11. *Privremeno utanačenje o željezničkom prometu preko hrvatsko-njemačke granice.* Graz, 1. lipnja 1942. 123

(Vorläufige Vereinbarung betreffend den Eisenbahnverkehr über die deutsch-kroatische Grenze. Graz, den 1. Juni 1942) 135

12. *Ugovor između Nezavisne Države Hrvatske i Slovačke Republike o uređenju uzajamnih građansko-pravnih odnosa.* Bratislava, 9. lipnja 1942. . 149

(Dohoda medzi Slovenskou Republikou a Nezávislým Štátom Chorvátskom o upravení vzájomných občinskoprávnych stykov. Bratislava. dňa 9. júna 1942.) 167

13. *Sporazumak između hrvatske poštanske i brzojavne uprave i pošte Njemačkoga Reicha o brzojavnoj službi između Njemačkoga Reicha i Hrvatske.* Zagreb, 14. lipnja 1942. — Berlin, 31. svibnja 1942. 187

(Abkommen zwischen der Deutschen Reichspost und der Kroatischen Post- und Telegraphenverwaltung über den Telegraphendienst zwischen dem Deutschen Reich und Kroatien. Berlin, den 31. Mai 1942 — Zagreb, den 14. Juni 1942) 188

Stranica

14. *Utanačenje između hrvatske i njemačke poštanske uprave o poštanskoj službi između Hrvatske i Njemačke.* Zagreb, 14. lipnja 1942. — Berlin, 11. lipnja 1942. 191

(Abkommen zwischen der Deutschen Reichspost und der Kroatischen Postverwaltung über den Postdienst zwischen dem Deutschen Reich und Kroatien. Berlin, den 11. Juni 1942 — Zagreb, den 14. Juni 1942) . . 193

15. *Zapisnik u predmetu uređenja pograničnog prometa prielaznika u hrvatsko-njemačkoj pograničnoj zoni.* Zagreb, 3. srpnja 1942. 197

(Niederschrift betreffend die Regelung des Grenzgängerverkehrs in der deutsch-kroatischen Grenzzone. Zagreb, den 3. Juli 1942) 199

16. *Hrvatsko-španjolski trgovački i plaćevni sporazum.* Madrid 7. srpnja 1942. 203

(Accord de Commerce et de Paiements Hispano-Croate. Madrid, le 7 juillet 1942) 206

17. *Hrvatsko-španjolsko utanačenje o carinama i plovitbi.* Madrid, 7. srpnja 1942. 211

(Arrangement Douanier et de Navigation Hispano-Croate. Madrid, le 7 juillet 1942) 213

18. *Utanačenje između organizacije »Ustaški radnik« i Reichsnährstanda u pogledu skrbi za poljoprivredne hrvatske radnike, zaposlene u Reichu.* Berlin, 16. srpnja 1942. 217

(Vereinbarung zwischen dem Reichsnährstand und der Organisation »Ustascha Arbeiter« über die Betreuung der im Reich in der Landwirtschaft eingesetzten Arbeitskräfte aus Kroatien. Berlin, den 16. Juli 1942) 220

19. *Sporazum o imovinsko-pravnom razrješenju bivše jugoslavenske države i o nekim drugim financialnim pitanjima, koja su s time u savezu.* Berlin, 22. srpnja 1942. 225

(Abkommen über die vermögensrechtliche Auseinandersetzung des ehemaligen jugoslawischen Staates und einige andere damit zusammenhängende finanzielle Fragen. Berlin, den 22. Juli 1942) 254

20. *Ugovor između Nezavisne Države Hrvatske, Njemačkoga Reicha, Kraljevine Italije i Kraljevine Madžarske o ponovnom uređenju odnosa Družtva Željeznica Dunav-Sava-Jadran (prije Družtvo Južnih Željeznica).* Brioni, 10. kolovoza 1942. 285

(Trattato fra lo Stato Indipendente di Croazia, il Reich Germanico, il Regno d'Italia ed il Regno d'Ungheria per la nuova sistemazione della Compagnia delle Ferrovie Danubio-Sava-Adriatico [già Compagnia delle Ferrovie Meridionali]. Brioni, 10 agosto 1942) 317

Stranica

21. *Utanačenje između poštanskih uprava Nezavisne Države Hrvatske i Republike Slovačke o poštanskoj službi između Hrvatske i Slovačke.* Zagreb, 2. rujna 1942. — Bratislava, 29. kolovoza 1942. 353

(Dohoda medzi poštovými správami Slovenskej Republiky a Nezávislého Chorvátského Štátu o poštovej službe medzi Slovenskom a Chorvátskom. Bratislava, dňa 29. augusta 1942. — Zagreb, dňa 2. septembra 1942.) . . 355

22. *Utanačenje između hrvatske poštanske, brzojavne i brzoglasne uprave i slovačke poštanske uprave o brzojavnoj službi između Nezavisne Države Hrvatske i Republike Slovačke.* Zagreb, 2. rujna 1942. — Bratislava, 29. kolovoza 1942. 357

(Dohoda medzi slovenskou poštovou správou a chorvátskou poštovou a telegrafnou správou o telegrafnom styku medzi Slovenskou Republikou s Nezávislým Štátom Chorvátskom. Bratislava, dňa 29. augusta 1942. — Zagreb, dňa 2. septembra 1942.) 358

23. *Utanačenje između hrvatske poštanske, brzojavne i brzoglasne uprave i slovačke poštanske uprave o brzoglasnoj službi između Nezavisne Države Hrvatske i Republike Slovačke.* Zagreb, 2. rujna 1942. — Bratislava, 29. kolovoza 1942. 361

(Dohoda medzi slovenskou poštovou správou a chorvátskou poštovou, telegrafnou a telefonnou správou o telefonnom styku medzi Slovenskou Republikou a Nezávislým Štátom Chorvátskom. Bratislava, dňa 29. augusta 1942. — Zagreb, dňa 2. septembra 1942.) 363

24. *Izmjena nota Lorković—Buzdugan za produženje hrvatsko-rumunjskog trgovačkog sporazuma.* Zagreb, 7. i 9. listopada 1942. 365

(Echange de notes Buzdugan—Lorković sur la prolongation de l'Accord Commercial Roumaino-Croate. Zagreb, le 7 et 9 octobre 1942) . . . 365

25. *Utanačenje između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske o likvidaciji međusobnih robnih tražbina, koje su nastale prije 10. travnja 1941., kao i međusobnih financialnih tražbina.* Budimpešta, 14. listopada 1942. 369

(Vereinbarung zwischen dem Unabhängigen Staat Kroatien und dem Königreich Ungarn über die Liquidierung der vor dem 10. April 1941 entstandenen gegenseitigen Warenforderungen sowie von gegenseitigen finanziellen Forderungen. Budapest, den 14. Oktober 1942) 373

Stranica

26. *Sporazum o europskom poštanskom i telekomunikacionom savezu.* Beč, 19. listopada 1942. 379

(Übereinkommen über den europäischen Post- und Fernmeldeverein. Wien, den 19. Oktober 1942) 388

27. *Provedbena naredba za europsku poštansku službu.* Beč, 19. listopada 1942. 382

(Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst. Wien, den 19. Oktober 1942) 392

28. *Zaključni zapisnik provedbenoj naredbi za europsku poštansku službu.* Beč, 19. listopada 1942. 384

(Schlussniederschrift zur Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst. Wien, den 19. Oktober 1942) 393

29. *Provedbena naredba za europsku brzojavnu službu.* Beč, 19. listopada 1942. 385

(Vollzugsordnung für den europäischen Telegraphendienst. Wien, den 19. Oktober 1942) 395

30. *Ugovor između Nezavisne Države Hrvatske i Slovačke Republike o izručbi i o pravnoj pomoći u kaznenim stvarima.* Zagreb, 29. listopada 1942. . 399

(Smluva medzi Slovenskou Republikou a Nezávislym Štátom Chorvátskom s vydávaní a právnej pomoci v trestných veciach. Zagreb, dňa 29. oktobra 1942.) 414

31. *Pristup Nezavisne Države Hrvatske sporazumu o osnivanju dansko-njemačko-finsko-švedskog povjerenstva za zajednički postupak kod namirivanja potreba drvom u zemljama u prostoru Sjevernoga i Iztočnoga mora.* Zagreb, 31. listopada 1942. 431

(Beitritt des Unabhängigen Staates Kroatien dem Abkommen über Einsetzung einer dänisch-deutsch-finnisch-schwedischen Kommission zur gemeinsamen Behandlung der Holzbedarfsdeckung in den Ländern des Nordsee- und Ostseeraumes. Zagreb, den 31. Oktober 1942) 433

32. *Zapisnik o željeznici Dunav-Sava-Jadran.* Bologna, 11. studenoga 1942. 439

(Protokoll betreffend die Eisenbahn Donau-Save-Adria. Bologna, den 11. November 1942) 439

Stranica

33. *Izmjena nota Lorković—Campeanu za produženje hrvatsko-rumunjskog trgovačkog sporazuma.* Zagreb, 27. i 30. studenoga 1942. 441

(Echange de notes Campeanu—Lorković sur la prolongation de l'Accord Commercial Roumaino-Croate. Zagreb, le 27 et 30 novembre 1942) . . 441

34. *Zapisnik uz sporazum o robnom i plaćevnom prometu između Nezavisne Države Hrvatske i Carevine Bugarske,* podpisan u Zagrebu dne 25. rujna 1941. godine. Sofija, 11. prosinca 1942. 445

(Протоколъ къмъ Спогодбата за стокообмѣна и плащанията между Независимата Хърватска Държава и Царство България, подписана въ Загребъ на 25 септемврий 1941 година. София, 11 декемврий 1942 година.) 446

35. *Ugovor između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha o pravnoj zaštiti i pravnoj pomoći u poreznim stvarima.* Zagreb, 19. prosinca 1942. 447

(Vertrag zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien über Rechtsschutz und Rechtshilfe in Steuersachen. Zagreb, den 19. Dezember 1942) 453

36. *Ugovor između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha o izjednačenju oporezivanja u tuzemstvu i inozemstvu, osobito o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja na području izravnih poreza.* Zagreb, 19. prosinca 1942. 463

(Vertrag zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien zur Ausgleichung der in- und ausländischen Besteuerung, insbesondere zur Vermeidung der Doppelbesteuerung aus dem Gebiet der direkten Steuern. Zagreb, den 19. Dezember 1942) 471

UGOVORI PO PREDMETU

GOSPODARSKI UGOVORI

Stranica

Utanačenje između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske o uređenju izvoza povrća iz madžarskih pograničnih područja u Osiek i Vukovar. Osiek, 23. siečnja 1942. 1

(Vereinbarung zwischen dem Königreich Ungarn und dem Unabhängigen Staat Kroatien über die Regelung der Ausfuhr von Gemüse aus den ungarischen Grenzgebieten nach Osiek und Vukovar. Osiek, den 23. Januar 1942) 2

Utanačenje između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske o uređenju obostranog ribolova na Dunavu i Dravi. Budimpešta, 15. veljače 1942. 5

(Vereinbarung zwischen dem Königreich Ungarn und dem Unabhängigen Staat Kroatien über die Regelung der beiderseitigen Fischerei auf der Donau und auf der Drau. Budapest, den 15. Februar 1942) 13

Hrvatsko-francuzki sporazum o trgovačkoj razmjeni i plaćanju. Vichy, 16. ožujka 1942. 59

(Accord sur les Echanges et les Paiements Commerciaux Franco-Croates. Vichy, le 16 mars 1942) 66

Ugovor o trgovini i plovitbi između Nezavisne Države Hrvatske i Republike Finske. Zagreb, 25. travnja 1942. 81

(Traité de Commerce et de Navigation entre la République de Finlande et l'Etat Indépendant de Croatie. Zagreb, le 25 avril 1942) 84

Sporazum o robnom prometu između Nezavisne Države Hrvatske i Republike Finske. Zagreb, 25. travnja 1942. 89

(Convention sur le Commerce de Marchandises entre la République de Finlande et l'Etat Indépendant de Croatie. Zagreb, le 25 april 1942) 90

Hrvatsko-španjolski trgovački i plaćevni sporazum. Madrid, 7. srpnja 1942. 203

(Accord de Commerce et de Paiements Hispano-Croate. Madrid, le 7 juillet 1942) 206

Stranica

Hrvatsko-španjolsko utanačenje o carinama i plovitbi. Madrid, 7. srpnja 1942. 211

(Arrangement Douanier et de Navigation Hispano-Croate. Madrid, le 7 juillet 1942) 213

Sporazum o imovinsko-pravnom razrješenju bivše jugoslavenske države i o nekim drugim financialnim pitanjima, koja su s time u savezu. Berlin, 22. srpnja 1942. 225

(Abkommen über die vermögensrechtliche Auseinandersetzung des ehemaligen jugoslawischen Staates und einige andere damit zusammenhängende finanzielle Fragen. Berlin, den 22. Juli 1942) 254

Izmjena nota Lorković—Buzdugan za produženje hrvatsko-rumunjskog trgovačkog sporazuma. Zagreb, 7. i 9. listopada 1942. 365

(Echange de notes Buzdugan—Lorković sur la prolongation de l'Accord Commercial Roumaino-Croate. Zagreb, le 7 et 9 octobre 1942) 365

Utanačenje između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske o likvidaciji međusobnih robnih tražbina, koje su nastale prije 10. travnja 1941., kao i međusobnih financialnih tražbina. Budimpešta, 14. listopada 1942. . . 369

(Vereinbarung zwischen dem Unabhängigen Staat Kroatien und dem Königreich Ungarn über die Liquidierung der vor dem 10. April 1941 entstandenen gegenseitigen Warenforderungen sowie von gegenseitigen finanziellen Forderungen. Budapest, den 14. Oktober 1942) 373

Pristup Nezavisne Države Hrvatske sporazumu o osnivanju dansko-njemačko-finsko-švedskog povjerenstva za zajednički postupak kod namirivanja potreba drvom u zemljama u prostoru Sjevernoga i Iztočnoga mora. Zagreb, 31. listopada 1942. 431

(Beitritt des Unabhängigen Staates Kroatien dem Abkommen über Einsetzung einer dänisch-deutsch-finnisch-schwedischen Kommission zur gemeinsamen Behandlung der Holzbedarfsdeckung in den Ländern des Nordsee- und Ostseeraumes. Zagreb, den 31. Oktober 1942) 433

Izmjena nota Lorković—Campeanu za produženje hrvatsko-rumunjskog trgovačkog sporazuma. Zagreb, 27. i 30. studenoga 1942 441

(Echange de notes Campeanu—Lorković sur la prolongation de l'Accord Commercial Roumaino-Croate. Zagreb, le 27 et 30 novembre 1942) 441

Stranica

Zapisnik uz sporazum o robnom i plaćevnom prometu između Nezavisne Države Hrvatske i Carevine Bugarske, podpisan u Zagrebu, dne 25. rujna 1941. godine. Sofija, 11. prosinca 1942 445

(Протоколъ къмъ Спогодбата за стокообмѣна и плащанията между Независимата Хърватска Държава и Царство България, подписана въ Загребъ на 25 септемврий 1941 година. София, 11 декемврий 1942 година.) . . . 446

Ugovor između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha o izjednačenju oporezivanja u tuzemstvu i inozemstvu, osobito o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja na području izravnih poreza. Zagreb, 19. prosinca 1942. 463

(Vertrag zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien zur Ausgleichung der in- und ausländischen Besteuerung, insbesondere zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der direkten Steuern. Zagreb, den 19. Dezember 1942) 471

PROMETNI UGOVORI

Hrvatsko-madžarski zapisnik o ustanovljenju občina, koje se nalaze u graničnom pojasu. Zagreb, 27. ožujka 1942. 75

(Magyar-horvát jegyzökönyv a határ övében fekvö községek meghatározásáról. Zagreb, 1942. március hó 27-én) 76

Sporazum između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha o malom graničnom prometu. Zagreb, 13. svibnja 1942. 93

(Abkommen zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien über den kleinen Grenzverkehr. Zagreb, den 13. Mai 1942) . . . 106

Privremeno utanačenje o željezničkom prometu preko hrvatsko-njemačke granice. Graz, 1. lipnja 1942. 123

(Vorläufige Vereinbarung betreffend den Eisenbahnverkehr über die deutsch-kroatische Grenze. Graz, den 1. Juni 1942) 135

Sporazumak između hrvatske poštanske i brzojavne uprave i pošte Njemačkoga Reicha o brzojavnoj službi između Njemačkoga Reicha i Hrvatske. Zagreb, 14. lipnja 1942. — Berlin, 31. svibnja 1942. 187

(Abkommen zwischen der Deutschen Reichspost und der Kroatischen Post- und Telegraphenverwaltung über den Telegraphendienst zwischen dem Deutschen Reich und Kroatien. Berlin, den 31. Mai 1942 — Zagreb, den 14. Juni 1942) 188

Stranica

Utanačenje između hrvatske i njemačke poštanske uprave o poštanskoj službi između Hrvatske i Njemačke. Zagreb, 14. lipnja 1942. — Berlin, 11. lipnja 1942. 191

(Abkommen zwischen der Deutschen Reichspost und der Kroatischen Postverwaltung über den Postdienst zwischen dem Deutschen Reich und Kroatien. Berlin, den 11. Juni 1942 — Zagreb, den 14. Juni 1942) 193

Zapisnik u predmetu uređenja pograničnog prometa prielaznika u hrvatsko-njemačkoj pograničnoj zoni. Zagreb, 3. srpnja 1942. 197

(Niederschrift betreffend die Regelung des Grenzgängerverkehrs in der deutsch-kroatischen Grenzzone. Zagreb, den 3. Juli 1942) 199

Ugovor između Nezavisne Države Hrvatske, Njemačkoga Reicha, Kraljevine Italije i Kraljevine Madžarske o ponovnom uređenju odnosa Družtva Željeznica Dunav-Sava-Jadran (prije Družtvo Južnih Željeznica). Brioni, 10. kolovoza 1942. 285

(Trattato fra lo Stato Indipendente di Croazia, il Reich Germanico, il Regno d'Italia ed il Regno d'Ungheria per la nuova sitemazione della Compagnia delle Ferrovie Danubio-Sava-Adriatico [già Compagnia delle Ferrovie Meridionali]. Brioni, 10 agosto 1942) 317

Utanačenje između poštanskih uprava Nezavisne Države Hrvatske i Republike Slovačke o poštanskoj službi između Hrvatske i Slovačke. Zagreb, 2. rujna 1942. — Bratislava, 29. kolovoza 1942. 353

(Dohoda medzi poštovými správami Slovenskej Republiky a Nezávislého Chorvátskeho Štátu o poštovej službe medzi Slovenskom a Chorvátskom. Bratislava, dňa 29. augusta 1942. — Zagreb, dňa 2. septembra 1942.) 355

Utanačenje između hrvatske poštanske, brzojavne i brzoglasne uprave i slovačke poštanske uprave o brzojavnoj službi između Nezavisne Države Hrvatske i Republike Slovačke. Zagreb, 2. rujna 1942. — Bratislava, 29. kolovoza 1942. 357

(Dohoda medzi slovenskou poštovou správou a chorvátskou poštovou a telegrafnou správou o telegrafnom styku medzi Slovenskou Republikou s Nezávislým Štátom Chorvátskom. Bratislava, dňa 29. augusta 1942. — Zagreb, dňa 2. septembra 1942.) 358

Stranica

Utanačenje između hrvatske poštanske, brzojavne i brzoglasne uprave i slovačke poštanske uprave o brzoglasnoj službi između Nezavisne Države Hrvatske i Republike Slovačke. Zagreb, 2. rujna 1942. — Bratislava, 29. kolovoza 1942. 361

(Dohoda medzi slovenskou poštovou správou a chorvátskou poštovou, telegrafnou a telefonnou, správou o telefonnom styku medzi Slovenskou Republikou a Nezávislým Štátom Chorvátskom. Bratislava, dňa 29. augusta 1942. — Zagreb, dňa 2. septembra 1942.) 363

Sporazum o europskom poštanskom i telekomunikacionom savezu. Beč, 19. listopada 1942. 379

(Übereinkommen über den europäischen Post- und Fernmeldeverein. Wien, den 19. Oktober 1942) 388

Provedbena naredba za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. . 382

(Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst. Wien, den 19. Oktober 1942) 392

Zaključni zapisnik provedbenoj naredbi za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. 384

(Schlussniederschrift zur Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst. Wien, den 19. Oktober 1942) 393

Provedbena naredba za europsku brzojavnu službu. Beč, 19. listopada 1942. 385

(Vollzugsordnung für den europäischen Telegraphendienst. Wien, den 19. Oktober 1942) 395

Zapisnik o željeznici Dunav-Sava-Jadran. Bologna, 11. studenoga 1942. . . 439

(Protokoll betreffend die Einsenbahn Donau-Save-Adria. Bologna, den 11. November 1942) 439

PRAVNI UGOVORI

Ugovor o izručbi između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha. Zagreb, 28. veljače 1942. 23

(Auslieferungsvertrag zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien. Zagreb, den 28. Februar 1942) 39

Objava ministarstva pravosuđa i bogoštovlja i ministarstva vanjskih poslova od 9. svibnja 1942. broj 1105-Z-1942. o pravnoj pomoći u građanskim, trgovačkim i štitničkim stvarima između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Mađarske. Zagreb, 9. svibnja 1942. 91

Stranica

Ugovor između Nezavisne Države Hrvatske i Slovačke Republike o uređenju uzajamnih građansko-pravnih odnosa. Bratislava, 9. lipnja 1942. 149

(Dohoda medzi Slovenskou Republikou a Nezávislým Štátom Chorvátskom o upravení vzájamných občinskoprávnych stykov. Bratislava, dňa 9. juna 1942.) 167

Ugovor između Nezavisne Države Hrvatske i Slovačke Republike o izručbi i o pravnoj pomoći u kaznenim stvarima. Zagreb, 29. listopada 1942. . . . 399

(Smluva medzi Slovenskou Republikou a Nezávislym Štátom Chorvátskom s vydávaní a právnej pomoci v trestných veciach. Zagreb, dňa 29. oktobra 1942.) 414

Ugovor između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha o pravnoj zaštiti i pravnoj pomoći u poreznim stvarima. Zagreb, 19. prosinca 1942. . . 447

(Vertrag zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien über Rechtsschutz und Rechtshilfe in Steuersachen. Zagreb, den 19. Dezember 1942) . . . . , 453

DRUŽTVOVNI UGOVORI

Utanačenje za izmjenu hrvatsko-njemačkog utanačenja o družtvovnom osiguranju od 10. prosinca 1941. Berlin, 23. travnja 1942. 79

(Vereinbarung zur Änderung der deutsch-kroatischen Vereinbarung über Sozialversicherung vom 10. Dezember 1941. Berlin, den 23. April 1942) . . . 80

Utanačenje između organizacije »Ustaški radnik« i Reichsnährstanda u pogledu skrbi za poljoprivredne hrvatske radnike, zaposlene u Reichu. Berlin, 16. srpnja 1942. 217

(Vereinbarung zwischen dem Reichsnährstand und der Organisation »Ustascha« über die Betreuung der im Reich in der Landwirtschaft eingesetzten Arbeitskräfte aus Kroatien. Berlin, den 16. Juli 1942) 220

UGOVORI PO DRŽAVAMA

Stranica

ALBANIJA

Sporazum o europskom poštanskom i telekomunikacionom savezu. Beč, 19. listopada 1942. 379

(*Übereinkommen über den europäischen Post- und Fernmeldeverein.* Wien, den 19. Oktober 1942) 388

Provedbena naredba za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. 382

(*Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst.* Wien, den 19. Oktober 1942) 392

Zaključni zapisnik provedbenoj naredbi za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. 384

(*Schlussniederschrift zur Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst.* Wien, den 19. Oktober 1942) 393

Provedbena naredba za europsku brzojavnu službu. Beč, 19. listopada 1942. 385

(*Vollzugsordnung für den europäischen Telegraphendienst.* Wien, den 19. Oktober 1942) 395

BUGARSKA

Sporazum o imovinsko-pravnom razrješenju bivše jugoslavenske države i o nekim drugim financialnim pitanjima, koja su s time u savezu. Berlin, 22. srpnja 1942. 225

(*Abkommen über die vermögensrechtliche Auseinandersetzung des ehemaligen jugoslawischen Staates und einige andere damit zusammenhängende finanzielle Fragen.* Berlin, den 22. Juli 1942) 254

Sporazum o europskom poštanskom i telekomunikacionom savezu. Beč, 19. listopada 1942. 379

(*Übereinkommen über den europäischen Post- und Fernmeldeverein.* Wien, den 19. Oktober 1942) 388

Stranica

Provedbena naredba za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. 382

(*Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst.* Wien, den 19. Oktober 1942) 392

Zaključni zapisnik provedbenoj naredbi za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. 384

(*Schlussniederschrift zur Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst.* Wien, den 19. Oktober 1942) 393

Provedbena naredba za europsku brzojavnu službu. Beč, 19. listopada 1942 385

(*Vollzugsordnung für den europäischen Telegraphendienst.* Wien, den 19. Oktober 1942) 395

Zapisnik uz sporazum o robnom i plaćevnom prometu između Nezavisne Države Hrvatske i Carevine Bugarske, podpisan u Zagrebu, dne 25. rujna 1941. godine. Sofija, 11. prosinca 1942. 445

(*Протоколъ къмъ Спогодбата за стокообмѣна и плащанията между Независимата Хърватска Държава и Царство България, подписана въ Загребъ на 25 септемврий 1941 година.* София, 11 декемврий 1942 година.) 446

DANSKA

Sporazum o europskom poštanskom i telekomunikacionom savezu. Beč, 19. listopada 1942. 379

(*Übereinkommen über den europäischen Post- und Fernmeldeverein,* Wien, den 19. Oktober 1942) 388

Provedbena naredba za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. 382

(*Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst.* Wien, den 19. Oktober 1942) 392

Zaključni zapisnik provedbenoj naredbi za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. 384

(*Schlussniederschrift zur Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst.* Wien, den 19. Oktober 1942) 393

Provedbena naredba za europsku brzojavnu službu. Beč, 19. listopada 1942. 385

(*Vollzugsordnung für den europäischen Telegraphendienst.* Wien, den 19. Oktober 1942) 395

Stranica

Pristup Nezavisne Države Hrvatske sporazumu o osnivanju dansko-njemačko-finsko-švedskog povjerenstva za zajednički postupak kod namirivanja potreba drvom u zemljama u prostoru Sjevernoga i Iztočnoga mora. Zagreb, 31. listopada 1942. 431

(*Beitritt des Unabhängigen Staates Kroatien dem Abkommen über Einsetzung einer dänisch-deutsch-finnisch-schwedischen Kommission zur gemeinsamen Behandlung der Holzbedarfsdeckung in den Ländern des Nordsee- und Ostseeraumes.* Zagreb, den 31. Oktober 1942) 433

FINSKA

Ugovor o trgovini i plovitbi između Nezavisne Države Hrvatske i Republike Finske. Zagreb, 25. travnja 1942. 81

(*Traité de Commerce et de Navigation entre la République de Finlande et l'Etat Indépendant de Croatie.* Zagreb, le 25 avril 1942) 84

Sporazum o robnom prometu između Nezavisne Države Hrvatske i Republike Finske. Zagreb, 25. travnja 1942. 89

(*Convention sur le Commerce de Marchandises entre la République de Finlande et l'Etat Indépendant de Croatie.* Zagreb, le 25 avril 1942) . . 90

Sporazum o europskom poštanskom i telekomunikacionom savezu. Beč, 19. listopada 1942. 379

(*Übereinkommen über den europäischen Post- und Fernmeldeverein.* Wien, den 19. Oktober 1942) 388

Provedbena naredba za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. 382

(*Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst.* Wien, den 19. Oktober 1942) 392

Zaključni zapisnik provedbenoj naredbi za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. 384

(*Schlussniederschrift zur Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst.* Wien, den 19. Oktober 1942) 393

Provedbena naredba za europsku brzojavnu službu. Beč, 19. listopada 1942. 385

(*Vollzugsordnung für den europäischen Telegraphendienst.* Wien, den 19. Oktober 1942) 395

*

Stranica

Pristup Nezavisne Države Hrvatske sporazumu o osnivanju dansko-njemačko-finsko-švedskog povjerenstva za zajednički postupak kod namirivanja potreba drvom u zemljama u prostoru Sjevernoga i Iztočnoga mora. Zagreb, 31. listopada 1942. 431

(*Beitritt des Unabhängigen Staates Kroatien dem Abkommen über Einsetzung einer dänisch-deutsch-finnisch-schwedischen Kommission zur gemeinsamen Behandlung der Holzbedarfsdeckung in den Ländern des Nordsee- und Ostseeraumes.* Zagreb, den 31. Oktober 1942) 433

FRANCUZKA

Hrvatsko-francuzki sporazum o trgovačkoj razmjeni i plaćanju, Vichy, 16. ožujka 1942. 59

(*Accord sur les Echanges et les Paiements Commerciaux Franco-Croates.* Vichy, le 16 mars 1942) 66

ITALIJA

Sporazum o imovinsko-pravnom razrješenju bivše jugoslavenske države i o nekim drugim financialnim pitanjima, koja su s time u savezu. Berlin, 22. srpnja 1942. 225

(*Abkommen über die vermögensrechtliche Auseinandersetzung des ehemaligen jugoslawischen Staates und einige andere damit zusammenhängende finanzielle Fragen.* Berlin, den 22. Juli 1942) 254

Ugovor između Nezavisne Države Hrvatske, Njemačkoga Reicha, Kraljevine Italije i Kraljevine Madžarske o ponovnom uređenju odnosa Družtva Željeznica Dunav—Sava—Jadran (prije Družtvo Južnih Željeznica). Brioni, 10. kolovoza 1942. 285

(*Trattato fra la Stato Indipendente di Croazia, il Reich Germanico, il Regno d'Italia ed il Regno d'Ungheria per la nouva sistemazione della Compagnia delle Ferrovie Danubio-Sava-Adriatico [già Compagnia delle Ferrovie Meridionali].* Brioni, 10 agosto 1942) 317

Sporazum o europskom poštanskom i telekomunikacionom savezu. Beč, 19. listopada 1942. 379

(*Übereinkommen über den europäischen Post- und Fernmeldeverein,* Wien, den 19. Oktober 1942) 388

Provedbena naredba za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. 382

(*Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst.* Wien, den 19. Oktober 1942) 392

Stranica

Zaključni zapisnik provedbenoj naredbi za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. 384

(*Schlussniederschrift zur Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst.* Wien, den 19. Oktober 1942) 393

Provedbena naredba za europsku brzojavnu službu. Beč, 19. listopada 1942. 385

(*Vollzugsordnung für den europäischen Telegraphendienst.* Wien, den 19. Oktober 1942) 395

Zapisnik o željeznici Dunav—Sava—Jadran. Bologna, 11. studenoga 1942. 439

(*Protokoll betreffend die Eisenbahn Donau—Save—Adria.* Bologna, den 11. November 1942) 439

MADŽARSKA

Utanačenje između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske o uređenju izvoza povrća iz madžarskih pograničnih područja u Osiek i Vukovar. Osiek, 23. siečnja 1942. 1

(*Vereinbarung zwischen dem Königreich Ungarn und dem Unabhängigen Staat Kroatien über die Regelung der Ausfuhr von Gemüse aus den ungarischen Genzgebieten nach Osiek und Vukovar.* Osiek, den 23. Januar 1942) 2

Utanačenje između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske o uređenju obostranog ribolova na Dunavu i Dravi. Budimpešta, 15. veljače 1942. 5

(*Vereinbarung zwischen dem Königreich Ungarn und dem Unabhängigen Staat Kroatien über die Regelung der beiderseitigen Fischerei auf der Donau und auf der Drau.* Budapest, den 15. Februar 1942) 13

Hrvatsko-madžarski zapisnik o ustanovljenju obćina, koje se nalaze u graničnom pojasu. Zagreb, 27. ožujka 1942. 75

(*Magyar-horvát jegyzökönyv a határ övében fekvö községek meghatározásáról.* Zagreb, 1942. március hó 27-én) 76

Objava ministarstva pravosuđa i ministarstva vanjskih poslova od 9. svibnja 1942. broj 1105-Z-1942. o pravnoj pomoći u građanskim, trgovačkim i štitničkim stvarima između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske. Zagreb, 9. svibnja 1942. 91

Stranica

Sporazum o imovinsko-pravnom razrješenju bivše jugoslavenske države i o nekim drugim financialnim pitanjima, koja su s time u savezu. Berlin, 22. srpnja 1942. 225

(*Abkommen über die vermögensrechtliche Auseinandersetzung des ehemaligen jugoslawischen Staates und einige andere damit zusammenhängende finanzielle Fragen.* Berlin, den 22. Juli 1942) 254

Ugovor između Nezavisne Države Hrvatske, Njemačkoga Reicha, Kraljevine Italije i Kraljevine Madžarske o ponovnom uređenju odnosa Družtva Željeznica Dunav—Sava—Jadran (prije Družtvo Južnih Željeznica). Brioni, 10. kolovoza 1942. 285

(*Trattato fra lo Stato Indipendente di Croazia, il Reich Germanico, il Regno d'Italia ed il Regno d'Ungheria per la nuova sistemazione della Compagnia delle Ferrovie Danubio-Sava-Adriatico [già Compagnia delle Ferrovie Meridionali].* Brioni, 10 agosto 1942) 317

Utanačenje između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske o likvidaciji međusobnih robnih tražbina, koje su nastale prije 10. travnja 1941., kao i međusobnih financialnih tražbina. Budimpešta, 14. listopada 1942. 369

(*Vereinbarung zwischen dem Unabhängigen Staat Kroatien und dem Königreich Ungarn über die Liquidierung der vor dem 10. April 1941 entstandenen gegenseitigen Warenforderungen sowie von gegenseitigen finanziellen Forderungen.* Budapest, den 14. Oktober 1942) 373

Sporazum o europskom poštanskom i telekomunikacionom savezu. Beč, 19. listopada 1942. 379

(*Übereinkommen über den europäischen Post- und Fernmeldeverein,* Wien, den 19. Oktober 1942) 388

Provedbena naredba za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. 382

(*Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst.* Wien, den 19. Oktober 1942) 392

Zaključni zapisnik provedbenoj naredbi za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. 384

(*Schlussniederschrift zur Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst.* Wien, den 19. Oktober 1942) 393

Provedbena naredba za europsku brzojavnu službu. Beč, 19. listopada 1942. 385

(*Vollzugsordnung für den europäischen Telegraphendienst.* Wien, den 19. Oktober 1942) 395

Stranica

Zapisnik o željeznici Dunav—Sava—Jadran. Bologna, 11. studenoga 1942. 439

(*Protokoll betreffend die Eisenbahn Donau—Save—Adria.* Bologna, den 11. November 1942) 439

NIZOZEMSKA

Sporazum o europskom poštanskom i telekomunikacionom savezu. Beč, 19. listopada 1942. 379

(Übereinkommen über den europäischen Post- und Fernmeldeverein. Wien, den 19. Oktober 1942) 388

Provedbena naredba za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. 382

(*Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst.* Wien, den 19. Oktober 1942) 392

Zaključni zapisnik provedbenoj naredbi za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. 384

(*Schlussniederschrift zur Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst.* Wien, den 19. Oktober 1942) 393

Provedbena naredba za europsku brzojavnu službu. Beč, 19. listopada 1942. 385

(*Vollzugsordnung für den europäischen Telegraphendienst.* Wien, den 19. Oktober 1942) 395

NORVEŽKA

Sporazum o europskom poštanskom i telekomunikacionom savezu. Beč, 19. listopada 1942. 379

(*Übereinkommen über den europäischen Post- und Fernmeldeverein.* Wien, den 19. Oktober 1942) 388

Provedbena naredba za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. 382

(*Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst.* Wien, den 19. Oktober 1942) 392

Zaključni zapisnik provedbenoj naredbi za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. 384

(*Schlussniederschrift zur Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst.* Wien, den 19. Oktober 1942) 393

Provedbena naredba za europsku brzojavnu službu. Beč, 19. listopada 1942. 385

(*Vollzugsordnung für den europäischen Telegraphendienst.* Wien, den 19. Oktober 1942) 395

Stranica

NJEMAČKA

Ugovor o izručbi između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha. Zagreb, 28. veljače 1942. 23

(Auslieferungsvertrag zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien. Zagreb, den 28. Februar 1942) 39

Utanačenje za izmjenu hrvatsko-njemačkog utanačenja o družtvovnom osiguranju od 10. prosinca 1941. Berlin, 23. travnja 1942. 79

(Vereinbarung zur Änderung der deutsch-kroatischen Vereinbarung über Sozialversicherung vom 10. Dezember 1941. Berlin, den 23. April 1942) . . 80

Sporazum između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha o malom graničnom prometu. Zagreb, 13. svibnja 1942. 93

(Abkommen zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien über den kleinen Grenzverkehr. Zagreb, den 13. Mai 1942) . . 106

Privremeno utanačenje o željezničkom prometu preko hrvatsko-njemačke granice. Graz, 1. lipnja 1942. 123

(Vorläufige Vereinbarung betreffend den Eisenbahnverkehr über die deutsch-kroatische Grenze. Graz, den 1. Juni 1942) 135

Sporazumak između hrvatske poštanske i brzojavne uprave i pošte Njemačkoga Reicha o brzojavnoj službi između Hrvatske i Njemačkoga Reicha. Zagreb, 14. lipnja 1942 — Berlin, 31. svibnja 1942 187

(Abkommen zwischen der Deutschen Reichspost und der Kroatischen Post- und Telegraphenverwaltung über den Telegraphendienst zwischen dem Deutschen Reich und Kroatien. Berlin, den 31. Mai 1942 — Zagreb, den 14. Juni 1942) 188

Utanačenje između hrvatske i njemačke poštanske uprave o poštanskoj službi između Hrvatske i Njemačke. Zagreb, 14. lipnja 1942. — Berlin, 11. lipnja 1942. 191

(Abkommen zwischen der Deutschen Reichspost und der Kroatischen Postverwaltung über den Postdienst zwischen dem Deutschen Reich und Kroatien. Berlin, den 11. Juni 1942 — Zagreb, den 14. Juni 1942) 193

Zapisnik u predmetu uređenja pograničnog prometa prielaznika u hrvatsko-njemačkoj pograničnoj zoni. Zagreb, 3. srpnja 1942. 197

(Niederschrift betreffend die Regelung des Grenzgängerverkehrs in der deutsch-kroatischen Grenzzone. Zagreb, den 3. Juli 1942) 199

Stranica

Utanačenje između organizacije »Ustaški radnik« i Reichsnährstanda u pogledu skrbi za poljoprivredne hrvatske radnike, zaposlene u Reichu. Berlin, 16. srpnja 1942. 217

(Vereinbarung zwischen dem Reichsnährstand und der Organisation »Ustascha Arbeiter« über die Betreuung der im Reich in der Landwirtschaft eingesetzten Arbeitskräfte aus Kroatien. Berlin, den 16. Juli 1942) . 220

Sporazum o imovinsko-pravnom razrješenju bivše jugoslavenske države i o nekim drugim financialnim pitanjima, koja su s time u savezu. Berlin, 22. srpnja 1942. 225

(Abkommen über die vermögensrechtliche Auseinandersetzung des ehemaligen jugoslawischen Staates und einige andere damit zusammenhängende finanzielle Fragen. Berlin, den 22. Juli 1942) 254

Ugovor između Nezavisne Države Hrvatske, Njemačkoga Reicha, Kraljevine Italije i Kraljevine Madžarske o ponovnom uređenju odnosa Družtva Željeznica Dunav-Sava-Jadran (prije Družtvo Južnih Željeznica). Brioni, 10. kolovoza 1942. 285

(Trattato fra lo Stato Indipendente di Croazia, il Reich Germanico, il Regno d'Italia ed il Regno d'Ungheria per la nuova sistemazione della Compagnia delle Ferrovie Danubio-Sava-Adriatico [già Compagnia delle Ferrovie Meridionali]. Brioni, 10 agosto 1942) 317

Sporazum o europskom poštanskom i telekomunikacionom savezu. Beč, 19. listopada 1942. 379

(Übereinkommen über den europäischen Post- und Fernmeldeverein. Wien, den 19. Oktober 1942) 388

Provedbena naredba za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. 382

(Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst. Wien, den 19. Oktober 1942) 392

Zaključni zapisnik provedbenoj naredbi za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. 384

(Schussniederschrift zur Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst. Wien, den 19. Oktober 1942) 393

Provedbena naredba za europsku brzojavnu službu. Beč, 19. listopada 1942. 385

(Vollzugsordnung für den europäischen Telegraphendienst. Wien, den 19. Oktober 1942) 395

Stranica

Pristup Nezavisne Države Hrvatske sporazumu o osnivanju dansko-njemačko-finsko-švedskog povjerenstva za zajednički postupak kod namivanja potreba drvom u zemljama u prostoru Sjevernoga i Iztočnoga mora. Zagreb, 31. listopada 1942. 431

(Beitritt des Unabhängigen Staates Kroatien dem Abkommen über Einsetzung einer dänisch-deutsch-finnisch-schwedischen Kommission zur gemeinsamen Behandlung der Holzbedarfsdeckung in den Ländern des Nordsee- und Ostseeraumes. Zagreb, den 31. Oktober 1942) 433

Zapisnik o željeznici Dunav-Sava-Jadran. Bologna, 11. studenoga 1942. . . 439

(Protokoll betreffend die Eisenbahn Donau-Save-Adria. Bologna, den 11. November 1942) 439

Ugovor između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha o pravnoj zaštiti i pravnoj pomoći u poreznim stvarima. Zagreb, 19. prosinca 1942. 447

(Vertrag zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien über Rechtsschutz und Rechtshilfe in Steuersachen. Zagreb, den 19. Dezember 1942) 453

Ugovor između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha o izjednačenju oporezivanja u tuzemstvu i inozemstvu, osobito o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja na području izravnih poreza. Zagreb, 19. prosinca 1942. 463

(Vertrag zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien zur Ausgleichung der in- und ausländischen Besteuerung, insbesondere zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der direkten Steuern. Zagreb, den 19. Dezember 1942) 471

RUMUNJSKA

Izmjena nota Lorković—Buzdugan za produženje hrvatsko-rumunjskog trgovačkog sporazuma. Zagreb, 7. i 9. listopada 1942. 365

(Echange de notes Buzdugan—Lorković sur la prolongation de l'Accord Commercial Roumaino-Croate. Zagreb, le 7 et 9 octobre 1942) 365

Sporazum u europskom poštanskom i telekomunikacionom savezu. Beč, 19. listopada 1942. 379

(Übereinkommen über den europäischen Post- und Fernmeldeverein. Wien, den 19. Oktober 1942) 388

Stranica

Provedbena naredba za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. 382

(Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst. Wien, den 19. Oktober 1942) 392

Zaključni zapisnik provedbenoj naredbi za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. 384

(Schlussniederschrift zur Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst. Wien, den 19. Oktober 1942) 393

Provedbena naredba za europsku brzojavnu službu. Beč, 19. listopada 1942. 385

(Vollzugsordnung für den europäischen Telegraphendienst. Wien, den 19. Oktober 1942) 395

Izmjena nota Lorković—Campeanu za produženje hrvatsko-rumunjskog trgovačkog sporazuma. Zagreb, 27. i 30. studenoga 1942. 441

(Echange de notes Campeanu—Lorković sur la prolongation de l'Accord Commercial Roumaino-Croate. Zagreb, le 27 et 30 novembre 1942) . . 441

SAN MARINO

Sporazum o europskom poštanskom i telekomunikacionom savezu. Beč, 19. listopada 1942. 379

(Übereinkommen über den europäischen Post- und Fernmeldeverein. Wien, den 19. Oktober 1942) 388

Provedbena naredba za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. 382

(Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst. Wien, den 19. Oktober 1942) 392

Zaključni zapisnik provedbenoj naredbi za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. 384

(Schlussniederschrift zur Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst. Wien, den 19. Oktober 1942) 393

Provedbena naredba za europsku brzojavnu službu. Beč, 19. listopada 1942. 385

(Vollzugsordnung für den europäischen Telegraphendienst. Wien, den 19. Oktober 1942) 395

Stranica

SLOVAČKA

Ugovor između Nezavisne Države Hrvatske i Slovačke Republike o uređenju uzajamnih građansko-pravnih odnosa. Bratislava, 9. lipnja 1942. . 149

(Dohoda medzi Slovenskou Republikou a Nezávislým Štátom Chorvátskom o upravení vzajomných občinskoprávnych stykov. Bratislava, dňa 9. juna 1942.) 167

Utanačenje između poštanskih uprava Nezavisne Države Hrvatske i Republike Slovačke o poštanskoj službi između Hrvatske i Slovačke. Zagreb, 2. rujna 1942. — Bratislava, 29. kolovoza 1942. 353

(Dohoda medzi poštovými správami Slovenskej Republiky a Nezávislého Chorvátského Štátu o poštovej službe medzi Slovenskom a Chorvátskom. Bratislava, dňa 29. augusta 1942. — Zagreb, dňa 2. septembra 1942.) . . 355

Utanačenje između hrvatske poštanske, brzojavne i brzoglasne uprave i slovačke poštanske uprave o brzojavnoj službi između Nezavisne Države Hrvatske i Republike Slovačke. Zagreb, 2. rujna 1942. — Bratislava, 29. kolovoza 1942. 357

(Dohoda medzi slovenskou poštovou správou a chorvátskou poštovou a telegrafnou správou o telegrafnom styku medzi Slovenskou Republikou s Nezávislým Štátom Chorvátskom. Bratislava, dňa 29. augusta 1942. — Zagreb, dňa 2. septembra 1942.) 358

Utanačenje između hrvatske poštanske, brzojavne i brzoglasne uprave i slovačke poštanske uprave o brzoglasnoj službi između Nezavisne Države Hrvatske i Republike Slovačke. Zagreb, 2. rujna 1942. — Bratislava, 29. kolovoza 1942. 361

(Dohoda medzi slovenskou poštovou správou o chorvátskou poštovou, telegrafnou a telefonnou správou o telefonnom styku medzi Slovenskou Republikou a Nezávislým Štátom Chorvátskom. Bratislava, dňa 29. augusta 1942. — Zagreb, dňa 2. septembra 1942.) 363

Sporazum o europskom poštanskom i telekomunikacionom savezu. Beč, 19. listopada 1942. 379

(Übereinkommen über den europäischen Post- und Fernmeldeverein. Wien, den 19. Oktober 1942) 388

Provedbena naredba za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. 382

(Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst. Wien, den 19. Oktober 1942) 392

Stranica

Zaključni zapisnik provedbenoj naredbi za europsku poštansku službu. Beč, 19. listopada 1942. 384

(Schlussniederschrift zur Vollzugsordnung für den europäischen Postdienst. Wien, den 19. Oktober 1942) 393

Provedbena naredba za europsku brzojavnu službu. Beč, 19. listopada 1942. 385

(Vollzugsordnung für den europäischen Telegraphendienst. Wien, den 19. Oktober 1942) 395

Ugovor između Nezavisne Države Hrvatske i Slovačke Republike o izručbi i o pravnoj pomoći u kaznenim stvarima. Zagreb, 29. listopada 1942. . 399

(Smluva medzi Slovenskou Republikou a Nezávislým Štátom Chorvátskom s vydávaní a právnej pomoci v trestých veciach. Zagreb, dňa 29. oktobra 1942.) 414

ŠPANJOLSKA

Hrvatsko-španjolski trgovački i plaćevni sporazum. Madrid, 7. srpnja 1942. 203

(Accord de Commerce et de Paiements Hispano-Croate. Madrid, le 7 juillet 1942) 206

Hrvatsko-španjolsko utanačenje o carinama i plovitbi. Madrid, 7. srpnja 1942. 211

(Arrangement Douanier et de Navigation Hispano-Croate. Madrid, le 7 juillet 1942) 213

ŠVEDSKA

Pristup Nezavisne Države Hrvatske sporazumu o osnivanju dansko-njemačko-finsko-švedskog povjerenstva za zajednički postupak kod namirivanja potreba drvom u zemljama u prostoru Sjevernoga i Iztočnoga mora. Zagreb, 31. listopada 1942. 431

(Beitritt des Unabhängigen Staates Kroatien dem Abkommen über Einsetzung einer dänisch-deutsch-finnisch-schwedischen Kommission zur gemeinsamen Behandlung der Holzbedarfsdeckung in den Ländern des Nordsee- und Ostseeraumes. Zagreb, den 31. Oktober 1942) 433

UTANAČENJE
IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I KRALJEVINE MADŽARSKE O UREĐENJU IZVOZA POVRĆA IZ MADŽARSKIH POGRANIČNIH PODRUČJA U OSIEK I VUKOVAR

Savezno s izmjenom pisama priključenih sporazumu o malom pograničnom prometu između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske od 3. prosinca 1941., sporazumjele su se obje vlade o sliedećem:

§ 1.

Madžarska vlada dozvolit će izvoz povrća iz madžarskih pograničnih područja u Osiek i Vukovar u okviru količina, određenih u prilogu A.

§ 2.

Kao protudobavu dozvolit će Hrvatska vlada izvoz robe hrvatskog podrietla u Madžarsku, u količinama odnosno vriednostima, određenima u prilogu B.

§ 3.

Osobe, koje su na osnovu ovoga sporazuma ovlaštene na izvoz madžarske robe nabrojene u prilogu A, bit će providene pograničnom izkaznicom, propisanom odredbama točke d) § 4. sporazuma o malom pograničnom prometu između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske od 3. prosinca 1941.

§ 4.

Postoji suglasje o tome, da će se izplata dobava, koje usliede na temelju ovog utanačenja, vršiti putem hrvatsko-madžarskog clearinga u smislu sporazuma o plaćanju između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske od 29. studenoga 1941.

Zaračunavanje protuvriednosti robe, koja se ima dobavljati s madžarske strane u vriednosti od najviše 600.000 pengö godišnje, uređuje se na sliedeći način:

Madžarski prodavaoci uplaćivat će protuvriednost u kunama svoje robe, prodane u Osieku, odnosno u Vukovaru, kod kojeg novčanog zavoda u Osieku, odnosno Vukovaru, kojemu to bude povjereno s hrvatske strane. Taj hrvatski novčani zavod prosliedit će uplaćene iznose u kunama Hrvatskoj državnoj banci u svrhu doznake putem clearinga. Madžarska vlada vodit će brigu o tome, da madžarski dobavljači dobiju protuvriednost dobavljene robe po mogućnosti bez odvlake i odbitaka (izuzevši možebitne upravne troškove).

Madžarska vlada izjavljuje se pripravnom, kako bi se započelo s provađanjem ovog utanačenja, da dozvoli upotrebu tražbine grada Osieka prema nekojim madžarskim obćinama, koja potječe iz dobave električne struje, za podmirenje madžarske izvozne robe u visini od oko 20.000 pengö.

Kako bi unapriedila odvijanje toga prometa s hrvatske strane, hrvatska će vlada rukovoditi izvozom robe hrvatskog podrietla, navedene u ovom utanačenju, tako, da najprije do 15. ožujka o. g. nastane predčinitba u vriednosti od 30.000 pengö, a da i naknadno također bude postojala primjerena preddobava hrvatske robe.

Ako bi se savezno s odvijanjem plaćanja pokazalo potrebnim neko privremeno uređenje tehničke naravi, stavit će se Hrvatska državna banka i Madžarska narodna banka glede toga neposredno u vezu.

§ 5.

Ovo utanačenje stupa na snagu 1. ožujka 1942. i vriedi godinu dana. Ako ne bude dva mjeseca prije izteka sporazuma s bilo koje strane prigovora, produžuje se utanačenje na daljnju godinu dana.

Osiek, dne 23. siečnja 1942.

Predsjednik hrvatske delegacije:	Predsjednik madžarske delegacije:
Dr. VLADIMIR pl. BARAC-REPENJSKI	Dr. DEZSÖ barun COLLAS

VEREINBARUNG
ZWISCHEN DEM KÖNIGREICH UNGARN UND DEM UNABHÄNGIGEN STAAT KROATIEN ÜBER DIE REGELUNG DER AUSFUHR VON GEMÜSE AUS DEN UNGARISCHEN GRENZGEBIETEN NACH OSIEK UND VUKOVAR

Bezugnehmend auf den an das Abkommen über den kleinen Grenzverkehr zwischen dem Königreich Ungarn und dem Unabhängigen Staat

Kroatien vom 3. Dezember 1941, angeschlossenen diesbezüglichen Briefwechsel haben die beiden Regierungen folgendes vereinbart:

§ 1

Die ungarische Regierung wird die Ausfuhr von Gemüse aus den ungarischen Grenzgebieten nach Osiek und Vukovar im Rahmen der in der Anlage A festgesetzten Mengen gestatten.

§ 2

Als Gegenlieferung wird die kroatische Regierung die Ausfuhr von Waren kroatischer Herkunft nach Ungarn in den in der Anlage B festgesetzten Mengen, bzw. Werten gestatten.

§ 3

Diejenigen Personen, die auf Grund dieser Vereinbarung zur Ausfuhr der in der Anlage A aufgezählten ungarischen Waren berechtigt sind, werden, mit durch die Bestimmungen des Punktes d) des § 4 des Abkommens über den kleinen Grenzverkehr zwischen dem Königreich Ungarn und dem Unabhängigen Staat Kroatien vom 3. Dezember 1941 vorgeschriebenen Grenzübertrittschein versehen werden.

§ 4

Es besteht Einverständnis darüber, dass die Bezahlung auf Grund dieser Vereinbarung getätigter Lieferungen, im Wege des ungarisch-kroatischen Zahlungsverkehrs, laut Zahlungsabkommen zwischen dem Königreich Ungarn und dem Unabhängigen Staate Kroatien vom 29. November 1941 erfolgen wird.

Die Verrechnung des Gegenwertes der ungarischerseits in einem Werte von höchstens 600.000 Pengö im Jahre zu liefernden Waren wird auf folgende Weise geregelt:

Die ungarischen Verkäufer werden den Kunagegenwert ihrer in Osiek, bzw. in Vukovar verkauften Waren bei einem kroatischerseits damit beauftragten Geldinstitut in Osiek, bzw. in Vukovar einzahlen. Dieses kroatische Geldinstitut wird die eingezahlten Kunabeträge zwecks Überweisung über den Zahlungsverkehr an die Kroatische Staatsbank weiterleiten. Die ungarische Regierung wird dafür Sorge tragen, dass die ungarischen Lieferanten den Gegenwert der gelieferten Waren womöglich ohne Verzug und Abzüge (mit Ausnahme eventueller administrativer Spesen) ausgezahlt erhalten.

Die ungarische Regierung erklärt sich bereit, um die Durchführung dieser Vereinbarung in Wege zu leiten, die Verwendung der aus der

Lieferung von elektrischem Strom herrührenden Forderung der Stadt Osiek gegenüber einigen ungarischen Gemeinden, zur Begleichung der ungarischen Ausfuhrwaren in einer Höhe von cca 20.000 Pengö zu gestatten.

Um die Abwicklung kroatischerseits zu fördern, wird die kroatische Regierung die Ausfuhr der in dieser Vereinbarung genannten Waren kroatischer Herkunft in solchem Ausmasse handhaben, dass zunächst bis zum 15. März l. J. eine Vorleistung im Werte von 30.000 Pengö entsteht und darausfolgend auch ständig eine angemessene Vorlieferung kroatischer Waren stattfinde.

Sollte sich im Zusammenhang mit der Abwicklung der Zahlungen eine provisorische Regelung technischer Natur als notwendig erweisen, so werden sich die Ungarische Nationalbank und die Kroatische Staatsbank hierüber unmittelbar in Verbindung setzen.

§ 5

Diese Vereinbarung tritt am 1. März 1942 in Kraft und ist ein Jahr gültig. Wenn zwei Monate vor dem Ablaufe der Gültigkeit der Vereinbarung von keiner Seite ein Einspruch erhoben wird, so wird die Vereinbarung auf die nächste Jahresfrist erweitert.

Osiek den 23. Januar 1942

Der Vorsitzende der ungarischen Delegation:

Dr. DEZSÖ Baron von COLLAS

Der Vorsitzende der kroatischen Delegation:

Dr. VLADIMIR v. BARAC-REPENJSKI

UTANAČENJE
IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I KRALJEVINE MADŽARSKE O UREĐENJU OBOSTRANOG RIBOLOVA NA DUNAVU I DRAVI

Uzimajući u obzir izmjenu pisama, koja je priključena sporazumu o malom pograničnom prometu između Kraljevine Madžarske i Nezavisne Države Hrvatske od 3. prosinca 1941. (ovdje kasnije nazivan sporazum o pograničnom prometu), obje vlade su utanačile sliedeće:

Članak 1.

Vlade obiju Ugovornih Stranaka odredit će u skladu s postojećim zakonskim propisima kao i odredbama ovoga utanačenja na svom vrhovničkom području sve što je potrebno za uzdržavanje i unapređivanje stanja riba.

Članak 2.

1. Kao stvarne granične vode u smislu ovoga utanačenja smatraju se u ovom poglavlju:

a) sve vode tekućice od točke, gdje ih stvarna granična crta po prvi puta dosiže, do točke, gdje ih granična crta konačno napušta,

b) sve vode stajaćice, mrtvi rukavi i ustajale vode, koje stalno ili povremeno stoje u vezi s vodama tekućicama, navedenim pod a).

2. Riečima riba, ribolov i t. d. obuhvaćene su u ovom utanačenju i sve druge koristne vodene životinje, odnosno lov na njih, uzgajanje i t. d.

Članak 3.

U odsjecima Dunava i Drave do Barcsa, gdje te rieke tvore stvarnu zemaljsku granicu, obje države, neovisno jedna od druge, vrše i gospodarski izkoriščuju ribolov na svojem vlastitom dielu zemlje.

Na dielu Drave, koji leži iznad Barcsa, gdje stvarni granični potez na više mjesta presieca vijugavo korito rieke, te se stvarna državna

granica ne podudara uviek s riekom, utvrdit će se ribolovni okruzi u čitavoj širini riečnoga korita, te će ih napola madžarske, a napola hrvatske nadležne vlasti davati u zakup i njima upravljati.

Nacrt o podjeli ribolovnih okruga Dunava priložen je ovom utanačenju. Donju i gornju granicu ribolovnih okruga na Dravi utvrdit će, obazirući se na ribolovno-priradna stanovišta, stručnjaci obiju susjednih država.

Na toku Drave niže od Barcsa, kao i na Dunavu, treba gornje i donje granice ribolovnih okruga odrediti tako, da leže jedna drugoj nasuprot, da bi se u budućnosti — na temelju u međuvremenu stečenih izkustava — u okviru madžarsko-hrvatskog zajedničkog tehničkog povjerenstva, koje će se osnovati, mogli prema potrebi povesti pregovori u tom smislu, da bi se u podesnom času i ovi okruzi slično kao i oni, iznad Barcsa mogli zajednički gospodarski upravljati i davati u zakup.

Članak 4.

Sve postupke davanja u zakup treba zaključiti do kraja srpnja 1942.

Ugovore o davanju u zakup ribolova, koje je zaključila banovina bivše jugoslavenske države, ne će više ni jedna od Ugovornih Stranaka smatrati punovažnima.

Posjednici ribolovnog prava ne će moći loviti ribu u pograničnim vodama pojedinačno, nego samo putem zakupljivanja ribolovnih okruga.

Članak 5.

Do zaključenja možebitnih budućih utanačenja, naročito kod sklapanja ugovora o zakupu, ne će ni jedna Ugovorna Stranka izdavati takve naredbe, odnosno poduzimati mjere, koje bi mogle spriečiti možebitno zajedničko gospodarenje, odnosno izkorišćivanje ribolovnih okruga, koji leže jedan drugome nasuprot.

Čim bude moguće zajedničko gospodarenje odnosno izkorišćivanje ribolovnih okruga, sastat će se stručnjaci i opunomoćenici obiju država radi zajedničkih pregovora.

Članak 6.

Zabranjeno je u graničnim vodama, kao i u drugim vodama, koje stalno ili povremeno stoje u vezi s graničnim vodama, razplođivati ribe, kojih u tim vodam dotada nije bilo, dok se za to ne izhodi suglasnost nadležnih oblasti obiju država.

Članak 7.

1. Lovostaje za vrieme kojih je zabranjen lov sliedećih vrsti riba, utvrđuju se:

za kečige (Acipenser ruthenus) od 1. travnja do 15. lipnja,

za šarane (Cyprinus carpis) i mrene (Barbus fluviatilis) od 1. svibnja do 15. lipnja,

za smuđeve (Lucioperca sandra i Lucioperca volgensis) od 15. ožujka do 30. travnja,

za glavatice (Salmo hucho) od 1. ožujka do 30. travnja,

za rakove (Astacus fluviatilis i Astacus leptodactylus) od 1. studenoga do 15. svibnja.

2. Ne smiju se loviti niže navedene vrsti riba, ako mjerene od vrha glave do kraja repa nemaju najmanje sliedeće duljine:

kečiga 40 cm,
šaran 30 cm,
smuđ 30 cm,
mrena 25 cm,
glavatica 70 cm,
rakovi (mjereni od oka do kraja repne peraje) 9 cm.

3. U točki 1. navedene lovostaje, kao i u točki 2. utvrđene najmanje mjere mogu nadležne oblasti obiju država zajednički mienjati, kao i propisati ih za daljnje vrsti riba.

Članak 8.

1. Prodaja, trgovanje kao i spravljanje riba, navedenih u članku 7., točka 1. i 2., zabranjeno je:

a) od 6-tog dana nakon početka lovostaje do njenog svršetka,

b) kad ne dosižu utvrđenu duljinu (najmanju mjeru).

2. Ribe izpod mjere, kao i ribe ulovljene za vrieme lovostaje, određene za izvjestne vrsti, treba odmah pustiti opet natrag u vodu pažnjom, koja je potrebna za njihovo uzčuvanje.

Članak 9.

1. Zabranjeno je u graničnim vodama močiti konoplju i lan. U gospodarski opravdanim slučajevima može se dopustiti močenje. Za takvu je dozvolu potrebna predhodna suglasnost nadležnih oblasti obiju država, u kojoj je potrebno predvidjeti također neku odštetu za ovlaštenike ribolova. U takvim slučajevima treba u sporazumu točno utvrditi i mjesto i vrieme za močenje.

2. Zabranjeno je u granične vode staviti tvari, koje bi mogle štetno djelovati na stanje riba, bez obzira na to, na koji način te tvari dospiju u ribolovne vode.

3. Pogoni i poduzeća, kojih djelatnost ima za posljedicu, da na bilo koji način dolaze u granične vode tvari, koje su štetne za stanje riba,

obvezani su podići, po nalogu oblasti obiju država, neke uređaje, odnosno poduzeti mjere, da bi se takve tvari učinile neškodljivima prije nego li dospiju u ove granične vode.

4. Odredbe utvrđene u točkama 2. i 3. vriede također i za pogone i poduzeća, čijom djelatnošću su već prije stupanja na snagu ovoga sporazuma dolazile u granične vode štetne tvari.

Članak 10.

1. Kod ribolova u graničnim vodama zabranjena je upotreba štetnih ili praskavih tvari (otrovne meke, sredstva za omamljivanje ili uništavanje riba, praskavi fišeci, razorna sredstva i t. d.). Isto tako i sabiranje ili prodaja na taj način ranjenih, omamljenih odnosno ubijenih riba.

2. Kod ribolova ili boravka u graničnim vodama ili u njihovoj blizini zabranjeno je kod sebe nositi u točki 1. navedene tvari, osim u slučaju naročite dozvole za upotrebu tih tvari u druge svrhe.

3. U graničnim vodama je zabranjeno loviti ribe vatrenim oružjem, kao i stavljati u trgovinu na taj način ulovljene ribe.

Kod ribolova u graničnim vodama zabranjuje se upotreba ostvi.

Članak 11.

Zabranjeno je upotrebljavati u graničnim vodama kojugod vrst ribolovnih sprava, kojih otvori u mokrom stanju iznose manje od 40 mm. Kod mreža treba mjeriti udaljenost od uzla do uzla, a kod drugih sprava pravac, na kojem je otvor najuži. Odatle su izuzete mreže metnice i unakrstne mreže, kojih se širina oka utvrđuje na najmanje 25 mm. Daljnji se izuzetci mogu odobriti u gospodarski opravdanim slučajevima samo za određene vode i po pristanku nadležnih oblasti obiju država.

Članak 12.

Zabranjeno je podizati odnosno upotrebljavati u graničnim vodama bilo stalne bilo pokretne uređaje za ribolov, koji, postavljeni s jedne strane, sežu dalje od sredine korita; više se takovih naprava ne smije jednu do druge postaviti na bliže od 50 metara u smjeru toka, pa ni u slučaju, da se postave uz obje obale. Sredinom riečnoga korita ima se smatrati točka, koja se nalazi u sredini najkraćega pravca, koji kod najnižeg vodostaja spaja obje obale.

2. U odtocima, kroz koje se voda iz poplavljenih područja povlači u pogranične vode, može se ovlaštenicima na ribolov dozvoliti postavljanje ribarskih sprava za lovljenje ribe, koje se prostiru preko ciele vode koja odtiče, ali samo uz sliedeće uvjete:

a) širina oka, odnosno otvora tih naprava ne smije iznositi manje od 100 mm. Za utvrđivanje širine oka, odnosno otvora, mjerodavna je odredba čl. 11.;

b) naprave, upotrebljene za zatvaranje, ne smiju se postaviti u neposrednoj blizini jedna do druge, t. j. ne smiju tvoriti samo jednu stienu;

c) naprave, koje služe za zatvaranje, moraju se u vremenu od 15. ožujka do 15. lipnja podpuno odstraniti, i u to se vrieme mora odtok pustiti podpuno slobodnim.

3. U slučaju izvođenja vodenih gradnja ili radova u jednoj državi, koji bi mogli imati štetni utjecaj na uzdržavanje ili množenje riba u drugoj državi, obje će se države o tome predhodno sporazumjeti. Prije sklapanja toga sporazuma treba se obostrano posavjetovati s ribolovnim stručnjacima.

Članak 13.

Zabranjen je ribolov po noći, t. j. u vrieme od zalaza sunca do izlaza sunca.

Članak 14.

U slučajevima nužde (opasnost po život, elementarne nezgode i t. d.) dozvoljeno je ribarima sa svojim spravama i lovinom stupiti na suprotnu obalu. No oni se moraju prijaviti kod najbliže granične oblasti, te čim nestane razloga izkrcanju, moraju se vratiti natrag sa svojim spravama, odnosno ribarskom lovinom.

Članak 15.

1. Onim osobama, koje love ribu na zajedničkim ribolovnim područjima, dozvoljeno je u tu svrhu prestupiti stvarnu granicu pod sliedećim uvjetima:

a) stvarna granica smije se prestupiti samo po danu (između izlaza i zalaza sunca);

b) moraju sa sobom nositi propustnicu za prelaženje granice, određenu za mali granični promet;

c) čamci, barke i druga plovitbena vozila moraju biti providena brojevima, te se moraju spremati zaključani na određenim mjestima. Ključevi tih brava moraju se čuvati kod graničnih oblasti, koje su u mjestu nadležno ovlaštene, te se moraju na početku ribolova predati za to ovlaštenom ribaru;

d) ribari su dužni na poziv granične oblasti, a u svrhu izpitivanja odnosno pregleda, pokazati svoje izkaznice za prielaz granice i državne dopustnice za ribolov, kao i svoje čamce, barke i plovitbena vozila, te svoje ribolovne sprave;

e) Strane Ugovornice međusobno se obvezuju, da će jedna drugoj stalno javljati imenike ribara i zakupnika, kao i sve promjene, koje bi u njima nastupile;

f) ovlašteni nadzorni dužnostnici ribarskih družtava odnosno ribarskih zadruga, moraju također posjedovati izprave za prielaz granice.

2. Sve druge osobe, koje u svrhu ribolova upotrebljavaju na graničnim vodama plovitbena vozila, moraju osim uobičajene ribolovne izkaznice (ribolovne dozvole) imati naročitu dozvolu providenu svjetlopisom. To može izpostaviti nadležna oblast i na samoj ribolovnoj izkaznici (ribolovnoj dozvoli). Takva dozvola ne daje pravo na prielaz granice.

Članak 16.

Na onim dielovima Dunava i Drave, gdje ne postoje zajednički ribolovni okruzi, podliežu ribari carinskim propisima zemlje na području koje se nalaze.

U onim odsjecima, gdje postoje zajednički ribolovni okruzi, imaju ribari — koji love ribu u tuđim vodama na temelju zakupnog ugovora — pravo, da za vrieme ribolova svoje ribolovne sprave (ribarski čamac, mreže i t. d.), kao i u domaćim vodama uhvaćenu lovinu unesu slobodno od carine i drugih daća u tuđe vode, odanle ih iznesu i donesu u svoju vlastitu zemlju.

Ribolovne sprave, koje se upotriebe u tuđim vodama, moraju se po svršetku ribolova dopremiti natrag na vlastito carinsko područje.

Ribari, koji se dotaknu obale druge države, ili tamo pristanu, podliežu carinskim propisima dotične države.

Članak 17.

Na dielovima Drave, gdje se riba lovi u zajedničkim okruzima, obje će vlade omogućiti slobodnu plovitbu čamcima, koji vrše službeni granični i ribolovni nadzor, slično kao što je predviđeno za čamce za regulaciju rieke u točki VII. sporazuma o graničnom riečnom prometu od 3. prosinca 1941.

Pojedinosti o omogućavanju ovoga graničnog i ribolovnog nadzora doniet će obostrane mjestne oblasti, a dogovorene odredbe dostaviti svojim nadležnim oblastima na znanje i odobrenje.

Članak 18.

1. Da bi se omogućilo racionalno gospodarenje graničnim vodama, mogu se prema odredbama madžarskoga XIX. zakonskog članka iz g. 1888., a ako bude potrebno, također i na temelju hrvatskoga ribolovnoga zakona osnivati ribarske zadruge, odnosno družtva. Ukoliko bi obostrano došlo do njihovog osnivanja, oni su obvezani, da na svoje

glavne skupštine međusobno pozivaju predsjednike ribolovnih zadruga, odnosno družtava iz susjedne države.

2. Da bi se unapriedilo zajedničko gospodarenje, stručnjaci obiju Država moraju utvrditi gospodarske osnove za ribolovne okruge, koji se zajednički gospodarski upravljaju, a mogu to učiniti i za nasuprot ležeće ribolovne okruge. Obje se države obvezuju, da će donieti potrebne mjere, da bi se podpuno osigurala provedba ovih gospodarskih osnova.

3. Zastupnicima se nadležnih oblasti mora omogućiti, da se od vremena do vremena obavieste u susjednoj državi o toku oživotvorenja gospodarskih osnova.

4. Utvrđene granice okruga i gospodarske osnove mogu se mienjati samo nakon pristanka nadležnih stručnjaka obiju država.

Članak 19.

1. Ribolovna prava u graničnim vodama u susjednoj državi moraju njihovi vlastnici prijaviti najkasnije 6 mjeseci nakon stupanja na snagu ovoga sporazuma kod nadležne oblasti u svrhu priznanja. Nadležne oblasti obiju država obvezane su stavljati jedna drugoj na razpolaganje sve izprave i pisma — odnosno propisno ovjerene njihove priepise — koja su potrebna za uređenje ribolovnog prava u pograničnim vodama. U tu svrhu su te oblasti opunomoćene, da se međusobno izravno dopisuju.

2. Možebitni manji nesporazumci između osoba iz obih država, koje se bave ribarstvom, a koji se tiču ribolova u graničnim vodama, imaju se po mogućnosti rješavati na redovitim viećanjima, koja se obdržavaju na graničnom području.

3. U slučaju, da neka granična voda tekućica promieni svoj tok tako, da podpuno napusti granični potez, smiju loviti ribu u novom vodenom toku samo takve osobe, ovlaštene na ribolov, koje stalno stanuju u državi, u kojoj se nalazi novi tok rieke.

Članak 20.

1. Državne odnosno zemaljske ustanove i zavodi, koji se bave proučavanjem ribarstva, ovlašteni su podržavati izravne pismene veze u svrhu međusobnog obavješćivanja o toku i posljedcima poduzetih iztraživanja i pokusa u cieloj zemlji i o svim pitanjima, koja se tiču ribolova.

2. Takvi su zavodi i ustanove obvezani, da se međusobno obavješćuju o iztraživanjima kao i o njihovim posljedcima, koji se tiču ribolova u graničnim vodama.

3. Treba nastojati zajednički vršiti iztraživanja i pokuse.

Članak 21.

1. Da bi se postigla što povoljnija prođa ribarskih proizvoda, moraju obje države na nadležni način i prema potrebi sazivati sastanke

zastupnika ribarske proizvodnje i trgovine, a koji sastanci će se obdržavati naizmjence u jednoj i u drugoj državi.

2. Da bi se ribarsko gospodarstvo obiju zemalja što je moguće više unapređivalo, sazivat će najviše ribolovne vlasti obiju država barem svake druge godine sastanke svojih zastupnika, koji se imaju obdržavati naizmjence u obim zemljama.

Članak 22.

Ugovorne Stranke se obvezuju, da će svaka na cielom svome području poduzeti sve potrebne mjere za suzbijanje i uništavanje bizamskog štakora (Fiber zibethicus). Naročito treba poduzeti sliedeće:

1. da bi se unapriedilo njihovo lovljenje, treba podieliti u zanimanim krugovima upute u obliku svežčića.

2. Bizamskoga štakora valja u lovnom i ribolovnom zakonodavstvu proglasiti štetočinom, te prema tome s njime i postupati.

3. Držanje, uzgajanje, razašiljanje ili unapređivanje i umnožavanje bizamskoga štakora mora biti zabranjeno, osim ako to služi izključivo samo u znanstvene svrhe.

4. Lovcima na bizamske štakore mora biti dozvoljeno loviti štakore također na graničnom području svoje zemlje, i to pomoću svih sredstava osim vatrenoga oružja i razornih tvari. Takvi lovci na bizamske štakore, koji se zadržavaju na graničnom području, moraju u tu svrhu nositi uza se izkaznicu nadležne oblasti, izdanu u oba jezika i providenu svjetlopisnom slikom.

Članak 23.

Pošto pitanje konačnoga povlačenja granice između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske još nije uređeno, vodit će se kod pojedinih odredaba ovog sporazuma računa o posljedicama, koje bi mogle nastati uslied konačnoga povlačenja granice, pa će se odnosne odredbe sporazumno urediti.

Članak 24.

Ovaj sporazum stupa na snagu 15. ožujka 1942. uz pridržaj pristanka obiju vlada. Vriedi za vrieme od jedne godine. Ovo će se utanačenje smatrati šutke produženim na po jednu sliedeću godinu, ako šest mjeseci prije izteka ugovora ne prigovori nijedna Stranka.

Učinjeno u Budimpešti, dne 15. veljače 1942.

VLADIMIR pl. BARAC-REPENJSKI — HEINCZ PAL

VEREINBARUNG

ZWISCHEN DEM KÖNIGREICHE UNGARN UND DEM UNABHÄNGIGEN STAATE KROATIEN ÜBER DIE REGELUNG DER BEIDERSEITIGEN FISCHEREI AUF DER DONAU UND AUF DER DRAU

Bezugnehmend auf den, an das Abkommen über den kleinen Grenzverkehr zwischen dem Königreich Ungarn und dem Unabhängigen Staat Kroatien vom 3. Dezember 1941 (hier später »Grenzverkehrabkommen« genannt), angeschlossenen Briefwechsel, haben die beiden Regierungen folgendes vereinbart.

Artikel 1

Die Regierungen beider vertragsschliessender Teile werden in ihrem Hoheitsgebiete die zur Erhaltung und Förderung des Fischbestandes in den Grenzgewässern nötigen Verfügungen treffen, welche mit den bestehenden gesetzlichen Bestimmungen wie auch mit den Bestimmungen dieser Vereinbarung im Einklange stehen.

Artikel 2

1. Als faktische Grenzgewässer in Sinne dieser Vereinbarung sind in diesem Kapitel anzusehen:

a) Alle fliessenden Gewässer, von dem Punkte an, wo die faktische Grenzlinie sie zum ersten Male erreicht, bis zu dem Punkte, wo die Grenzlinie sie endgültig verlässt;

b) alle stehenden Gewässer, tote Arme und Altwässer, die mit den unter a) gennaten fliessenden Gewässern ständig oder zeitweise in Verbindung stehen.

2. Mit den Worten Fisch, Fischerei usw. sind in dieser Vereinbarung auch alle anderen nützlichen Wassertiere, bzw. ihr Fang, Zucht usw. erfasst.

Artikel 3

In den Abschnitten der Donau und der Drau bis Barcs, wo diese Flüsse die faktische Landesgrenze bilden, wird das Ausüben und die wirtschaftliche Ausnützung der Fischerei durch beide Staaten in ihrem eigenen Landteil von einander unabhängig durchgeführt.

Bei dem oberhalb Barcs liegenden Teil der Drau, wo die faktische Grenzlinie das schlingernde Flussbett an mehreren Stellen durchschneidet, und die faktische Staatsgrenze nicht überall durch den Fluss gebildet wird, werden die Fischereireviere in der ganzen Breite des Flussbettes festgesetzt, und sie werden zur Hälfte von den ungarischen, zur Hälfte von den kroatischen befugten Behörden in Pacht gegeben und bewirtschaftet.

Eine Skizze über die Einteilung der Fischereireviere der Donau bildet die Beilage dieser Vereinbarung. Die unteren und oberen Grenzen der Fischereireviere an der Drau werden mit Hinsicht auf fischereiwirtschaftliche Standpunkte von den Sachverständigen der beiden Nachbarstaaten gemeinsam festgesetzt.

Auf der Draustrecke unterhalb von Barcş und auf der Donau sollen die oberen und unteren Grenzen der Fischereireviere einander gegenüberliegend festgesetzt werden, um je nach Bedarf in der Zukunft — auf Grund der inzwischen erworbenen Erfahrungen — im Rahmen der aufzustellenden ungarisch-kroatischen gemeinsamen technischen Kommission Verhandlungen in der Hinsicht einleiten zu können, dass im geeigneten Zeitpunkt diese Reviere, ähnlich den anderen oberhalb Barcs liegenden, auch gemeinsam bewirtschaftet und verpachtet werden können.

Artikel 4

Alle Verpachtungsverfahren sollen bis Ende Juli 1942 abgeschlossen werden.

Die von dem Banat des ehemaligen jugoslawischen Staates geschlossenen Fischereiverpachtungsverträge werden von beiden vertragsschliessenden Teilen als nicht mehr gültig angesehen.

Das Fischen in Genzgewässern kann von den Fischereirechtsbesitzern nicht einzeln ausgeübt werden, sondern nur durch Verpachtung der Fischereireviere.

Artikel 5

Bis zum Abschlusse von eventuell zukünftigen Vereinbarungen wird keiner der vertragsschliessenden Teile solche Anordnungen, bezugsweise Massnahmen, vor allem beim Schliessen der Pachtverträge, treffen, die die etwaige gemeinsame Bewirtschaftung bzw. Ausnützung der einander gegenüber liegenden Fischereirevieren verhindern könnten.

Sobald die gemeinsame Bewirtschaftung bzw. Ausnützung der Fischereireviere möglich sein wird, werden die Sachverständigen und Bevollmächtigten beider Staaten zu gemeinsamen Verhandlungen zusammentreten.

Artikel 6

Es ist verboten, in Grenzgewässern, wie auch in anderen Gewässern, die mit den Grenzgewässern dauernd oder zeitweise in Verbindung stehen, Fische einzusetzen, die in diesen Gewässern bis dahin nicht vorkamen, ehe das Einverständnis der zuständigen Behörden beider Staaten dazu erlangt ist.

Artikel 7

1. Als Schonzeiten, während deren der Fang der nachstehenden Fischarten verboten ist, werden festgesetzt:

für Sterlet (Acipenser ruthenus) vom 1. April bis 15. Juni,

für Karpfen (Cyprinus carpio) und Barben (Barbus fluviatilis) vom 1. Mai bis 15. Juni-

für Zander (Lucioperca sandra und Lucioperca volgensis) vom 15. März bis 30. April,

für Huchen (Salmo hucho) vom 1. März bis 30. April,

für Krebse (Astacus fluviatilis und Astacus leptodactylus) vom 1. November bis 15. Mai.

2. Auf Fische der nachgenannten Arten darf der Fischfang nur ausgeübt werden, wenn sie von der Kopfspitze bis zum Ende des Schwanzes gemessen mindestens folgende Länge haben:

Sterlet 40 cm,
Karpfen 30 cm,
Zander 30 cm,
Barbe 25 cm,
Huchen 70 cm,
Krebse (vom Auge bis zum Ende der Schwanzflosse gemessen) 9 cm.

3. Die im Punkt 1 festgesetzten Schonzeiten, wie auch die im Punkt 2 festgesetzten Mindestmasse, können durch die zuständigen Behörden beider Staaten gemeinsam geändert werden, sowie auch für weitere Fischarten vorgeschrieben werden.

Artikel 8

1. Der Vertrieb, Handel, sowie auch das Haltern von im Artikel 7 Punkt 1 und 2 genannten Fischen ist verboten:

a) vom 6-ten Tage nach Beginn der Schonzeit an bis zu deren Ende;

b) wenn sie die festgesetzte Länge (das Mindestmass) nicht erreichen.

2. Untermassige Fische wie auch während der für bestimmte Arten geltenden Schonzeit gefangene Fische, sind sofort wieder mit der zu ihrer Erhaltung nötigen Vorsicht ins Wasser zurückzusetzen.

Artikel 9

1. In den Grenzgewässern ist es verboten Hanf oder Flachs zu rösten. In wirtschaftlich begründeten Fällen kann das Rösten genehmigt werden. Voraussetzung für eine solche Genehmigung ist ein vorausgehendes Übereinkommen der zuständigen Behörden beider Staaten, in welchem auch eine Entschädigung für die Fischereiberechtigten nötiger-

weise vorzusehen ist. In solchen Fällen sind im Übereinkommen auch Ort und Zeit zum Rösten genau zu bestimmen.

2. Es ist verboten in Grenzgewässer Stoffe zu bringen, die auf den Fischbestand schädlich wirken können, ungeachtet dessen, auf welche Weise diese Stoffe in die Fischereigewässer gelangen.

3. Betriebe und Unternehmen deren Tätigkeit zur Folge hat, dass dem Fischbestand schadende Stoffe auf irgend eine Weise in Grenzgewässer gelangen, sind verpflichtet, nach Anordnung der zuständigen Behörden beider Staaten, bestimmte Vorrichtungen zu errichten, bzw. Massnahmen zu treffen, um solche Stoffe für die Fischerei unschädlich zu machen, bevor sie in diese Gewässer gelangen.

4. Die in Punkt 2 und 3 festgesetzten Bestimmungen sind auch für Betriebe und Unternehmungen gültig, durch deren Tätigkeit schon vor dem Inkrafttreten dieser Vereinbarung schädliche Stoffe in Grenzgewässer gelangten.

Artikel 10

1. Beim Fischfang in Grenzgewässern ist die Anwendung schädlicher oder Sprengstoffe (giftiger Köder, Mittel zur Betäubung oder Vernichtung der Fische, Sprengpatronen, oder Sprengmittel usw.) verboten. So auch das Sammeln oder der Vertrieb auf diese Weise beschädigter, betäubter bzw. getöteter Fische.

2. Beim Fischfang oder beim Aufenthalt an Grenzgewässern oder in deren Nähe ist es verboten, die im Punkt 1 genannten Stoffe mit sich zu führen, ausser im Falle einer besonderen Erlaubnis zum Gebrauch dieser Stoffe für andere Zwecke.

3. Es ist in Grenzgewässern verboten Fischen mit Schusswaffen nachzustellen, wie auch auf diese Weise erbeutete Fische in den Handel zu bringen.

4. Die Anwendung von Harpunen zum Fischfang in Grenzgewässern ist verboten.

Artikel 11

Der Gebrauch jeder Art von Fischereigeräten deren Öffnungen, im nassen Zustande, weniger als 40 mm betragen, ist in Grenzgewässern verboten. Bei Netzen ist die Entfernung von Knoten zu Knoten zu messen, bei anderen Geräten die Linie an der die Öffnung am engsten ist. Davon sind ausgenommen: Wurfnetze und Kreuznetze, deren Maschenweite auf mindestens 25 mm festgesetzt wird. Weitere Ausnahme können nur für bestimmte Gewässer und nach Zustimmung der zuständigen Behörden beider Staaten in wirtschaftlich berechtigten Fällen genehmigt werden.

Artikel 12

1. In Grenzgewässern ist es verboten Vorrichtungen zum Fischfang zu errichten, bzw. anzuwenden, seien es ständige oder bewegliche, die von einer Seite ausgelegt, weiter als bis zur Mitte des Bettes reichen; mehrere solche Geräte dürfen nicht näher als 50 m von einander in Flussrichtung aufgestellt werden, auch nicht im Falle wenn sie von beiden Ufern ausgelegt sind. Als Mitte des Flussbettes ist der Punkt anzusehen, der sich in der Mitte der kürzesten Linie befindet, die beim niedrigsten Wasserstand beide Ufer verbindet.

2. In Abflüssen, in welchen sich das Wasser aus überschwemmten Gebieten in die Grenzgewässer zurückzieht, kann es den Fischereiberechtigten gestattet werden, Fischereigeräte zum Fange von Fischen aufzustellen, die sich über das ganze abfliessende Wasser erstrecken, doch nur unter folgenden Bedingungen:

a) Die Maschenweiten bzw. Öffnungen dieser Geräte dürfen nicht weniger als 100 mm betragen. Zum Feststellen der Maschenweite bzw. der Öffnungen ist die Bestimmung des Artikels 11 massgebend.

b) Die zum Absperren angewendeten Geräte dürfen nicht in unmittelbarer Nähe eins vom anderen aufgestellt werden, das heisst nicht mehrere sondern nur eine Wand bilden.

c) Zum Absperren dienende Fischereigeräte müssen in der Zeit vom 15. März bis zum 15. Juni vollkommen entfernt werden und der Abfluss ist in dieser Zeit vollkommen frei zu halten.

3. Im Falle der Ausführung von Wasserbauten oder Arbeiten in einem Staate, die einen schädlichen Einfluss auf die Erhaltung und Vermehrung von Fischen im anderen Staate zur Folge haben könnten, werden beide Staaten vorher darüber ein Abkommen abschliessen. Vor Abschluss dieses Abkommens sind beiderseits die Fischereisachverständigen zu Rate zu ziehen.

Artikel 13

Die Fischerei bei Nacht, das heisst in der Zeit vom Sonnenuntergang bis zum Sonnenaufgang, ist verboten.

Artikel 14

In Notfällen (Lebensgefahr, elementare Unfälle usw.) ist es den Fischern erlaubt das gegenüberliegende Ufer zu betreten auch mit ihren Geräten und Fischerbeuten. Sie müssen sich aber bei der nächsten Grenzbehörde melden und sobald der Grund der Landung vorüber ist, müssen sie mit ihren Geräten bzw. Fischerbeute zurückkehren.

Artikel 15

1. Denjenigen Personen, die das Fischen in gemeinsamen Fischereirevieren ausüben, ist es unter folgenden Bedingungen gestattet die faktische Grenze zu diesem Zwecke zu überschreiten.

a) Das Übertreten der faktischen Grenze darf nur bei Tage (zwischen Sonnenaufgang und Sonnenuntergang) stattfinden.

b) Sie müssen einen für den kleinen Grenzverkehr bestimmten Grenzübertrittschein mit sich führen.

c) Kähne, Boote und andere Wasserfahrzeuge sollen mit Nummern versehen werden und an festgestellten Standorten abgeschlossen aufbewahrt werden. Die Schlüssel dieser Schlosse sollen bei den landeszuständig befugten Grenzbehörden aufbewahrt werden, und sollen beim Beginn des Fischens dem dazu berechtigten Fischer übergeben werden.

d) Die Fischer sind verpflichtet, wenn sie von den Grenzbehörden dazu aufgefordert werden, ihre Grenzübertrittscheine und staatlichen Erlaubnisse zum Fischfang, sowohl ihre Kähne Boote und Wasserfahrzeuge wie auch ihre Fischereigeräte zwecks Kontrolle bezugsweise Untersuchung vorzuzeigen.

e) Die vertragsschliessenden Teile verpflichten sich gegenseitig die Namensverzeichnisse der Fischer und Pächter, sowie die jeweiligen darin eingetretenen Änderungen miteinander ständig mitzuteilen.

f) Die berechtigten Kontrollorgane der Fichereigesellschaften, bezugsweise Fischereigenossenschaften, sollen auch mit Grenzübertrittscheinen versehen werden.

2. Alle anderen Personen, die zwecks Fischfanges auf Grenzgewässern Wasserfahrzeuge benützen, müssen ausser der üblichen Fischereikarte (Fischereigenehmigung) eine spezielle mit Lichtbild versehene Genehmigung dazu besitzen. Dies kann auch auf der Fischereikarte (Fischereigenehmigung) selbst von der zuständigen Behörde ausgestellt werden. Solch eine Genehmigung berechtigt nicht zum Grenzübertritt.

Artikel 16

Bei denjenigen Teilen der Donau und der Drau, wo keine gemeinsame Fischereireviere bestehen, unterliegen die Fischer den Zollvorschriften des Landes, auf dessen Gebiet sie sich befinden.

In denjenigen Abschnitten, wo gemeinsame Fischereireviere bestehen, haben die Fischer — die auf Grund eines Pachtvertrages in fremden Gewässern fischen — das Recht, während der Fischerei ihre Fischereigeräte (Fischerboot, Netze usw.) sowie auch die in den heimischen Gewässern gefangene Fischerbeute frei von Zöllen und sonstigen Abgaben auf die fremden Gewässer einführen von dort ausführen und in ihr eigenes Land einbringen.

Auf fremden Gewässern gebrauchte Fischereigeräte müssen nach Beendigung des Fischfanges nach dem eigenen Zollgebiet zurückbefördert werden.

Fischer, die das Ufer des anderen Staates berühren, oder dort anlegen, unterliegen den Zollvorschriften des betreffenden Staates.

Artikel 17

Auf den Teilen der Drau, wo die Fischerei in gemeinschaftlichen Revieren ausgeübt wird, werden beide Regierungen den Booten, welche die amtliche Grenz- und Fischereikontrolle ausüben, freie Fahrt ermöglichen, ähnlich wie es für die Boote der Flussregulierung im Punkte VII des Abkommens über den Flussgrenzverkehr vom 3. Dezember 1941 vorgesehen ist.

Die Einzelheiten hinsichtlich der Ermöglichung dieser Grenz- und Fischereikontrolle werden von den beiderseitigen lokalen Behörden getroffen und die getroffenen Übereinstimmungen ihren zuständigen Behörden zur Kenntnis und Genehmigung zugestellt.

Artikel 18

1. Um eine rationelle Bewirtschaftung der Grenzgewässer zu ermöglichen, können nach dem Bestimmungen des ungarischen XIX. Gesetzartikels aus 1888, und wenn nötig, auch auf Grund des kroatischen Fischereigesetzes, Fischereigenossenschaften, bzw. - gesellschaften gegründet werden. Falls es beiderseits zu deren Gründung kommt, sind sie verpflichtet zu ihren Hauptversammlungen die Vorsitzenden der Fischereigenossenschaften bzw. - gesellschaften aus dem Nachbarstaate gegenseitig einzuladen.

2. Für gegenüberliegende Fischereireviere können, für die gemeinschaftlich bewirtschaftete Fischereireviere sollen durch die Sachverständigen beider Staaten Wirtschaftspläne festgesetzt werden, um die gemeinsame Bewirtschaftung zu fördern. Beide Staaten verpflichten sich die nötigen Massnahmen zu trefen, um die Durchführung dieser Wirtschaftspläne vollkommen zu sichern.

3. Den Vertretern der zuständigen Behörden soll es ermöglicht werden, sich von Zeit zu Zeit im Nachbarstaate vom Vorgang der Verwirklichung der Wirtschaftspläne zu erkundigen.

4. Die festgesetzten Reviergrenzen und Wirtschaftspläne können nur nach Zustimmung der zuständigen Sachverständigen beider Staaten abgeändert werden.

Artikel 19

1. Im Nachbarstaate befindliche Fischereirechte in Grenzgewässern sind von ihren Besitzern spätestens 6 Monate nach Inkrafttreten dieser Vereinbarung bei der zuständigen Behörde zwecks Anerkennung anzumelden. Die zuständigen Behörden beider Staaten sind dazu verpflichtet sich gegenseitig alle Dokumente und Schriften, bzw. vorschriftsmässig beglaubigte Abschriften derselben — die zur Regelung des Fischereirechtes in Grenzgewässern nötig sind — zur Verfügung zu stellen. Zu diesem Zwecke sind diese Behörden ermächtigt, direkt miteinander zu korrespondieren.

2. Eventuelle kleinere Missverständnisse zwischen den sich mit Fischerei befassenden Personen beider Staaten, betreffend die Fischerei in Grenzgewässern, sollen nach Möglichkeit auf den im Grenzgebiete abgehaltenen regelmässigen Besprechungen geschlichtet werden.

3. Im Falle dass ein fliessendes Grenzgewässer seinen Lauf so ändert, dass es die Grenzlinie vollkommen verlässt, darf die Fischerei im neuen Wasserlaufe nur durch solche fischereiberechtigte Personen ausgeübt werden, die ständig in dem Staate wohnen, in welchem sich der neue Flusslauf befindet.

Artikel 20

1. Die staatlichen bzw. Landesanstalten und Institute, die sich mit Untersuchungen hinsichtlich der Fischerei befassen, sind ermächtigt direkte schriftliche Beziehungen zu unterhalten, zwecks gegenseitiger Benachrichtigung über den Lauf und die Ergebnisse unternommener Untersuchungen und Experimente im ganzen Lande und in allen die Fischerei betreffenden Fragen.

2. Solche Institute und Anstalten sind verpflichtet sich gegenseitig über Untersuchungen, wie auch über deren Ergebnisse, welche die Fischerei in den Grenzgewässern betreffen, zu unterrichten.

3. Gemeinsam durchzuführende Untersuchungen und Experimente sind anzustreben.

Artikel 21

1. Um einen möglichst günstigen Absatz der Fischereiprodukte zu erreichen, sollen beide Staaten auf zuständige Weise und nach Bedarf Zusammenkünfte der Vertreter der Fischproduktion und des Fischhandels berufen, deren Zusammenkünfte abwechselnd in einem und in anderem Staate stattfinden sollen.

2. Um die Fischwirtschaft beider Länder höchstmöglichst zu fördern, sollen die obersten Fischereibehörden beider Staaten wenigstens jedes zweite Jahr Zusammenkünfte ihrer Vertreter einberufen, die abwechselnd in beiden Ländern abzuhalten sind.

Artikel 22

Die vetragsschliessenden Teile verpflichten sich jeder auf seinem gesamten Gebiete alle nötigen Massnahmen zur Bekämpfung und Vertilgung der Bisamratte (Fiber zibethicus) zu treffen. Besonders soll folgendes unternommen werden:

1. Um ihren Fang zu fördern soll eine Anweisung dazu in Form einer Brochure in den interessierten Kreisen verteilt werden.

2. Die Bisamratte soll als Schädling in der Jagd- und Fischereigesetzgebung erklärt und danach behandelt werden.

3. Das Halten, Züchten, Versand oder Förderung und Vermehrung der Bisamratte soll verboten sein, ausser wenn es ausschliesslich nur wissenschaftlichen Zwecken dient.

4. Bisamrattenjägern soll es gestattet werden auch im Grenzgebiete ihres Landes der Ratte mit allen Mitteln, ausser mit Schusswaffen und Sprengstoffen nachzustellen. Solche Bisamjäger, die sich im Grenzgebiete aufhalten, müssen zu diesem Zwecke einen mit Lichtbild ausgestatteten Ausweis der zuständigen Behörde mit sich führen, der in beiden Sprachen ausgestellt sein soll.

Artikel 23

Da die Frage der endgültigen Grenzziehung zwischen dem Königreich Ungarn und dem Unabhängigen Staate Kroatien noch nicht geregelt ist, wird bei den einzelnen Bestimmungen dieser Vereinbarung den aus der endgültigen Grenzziehung eventuell entstehenden Folgen Rechnung getragen und die betreffenden Bestimmungen einvernehmlich geregelt werden.

Artikel 24

Diese Vereinbarung tritt, unter Vorbehalt der Zustimmung beider Regierungen, am 15-ten März 1942 in Kraft. Ihre Gültigkeitsdauer ist ein Jahr. Ihre Gültigkeit wird auf je ein folgendes Jahr als stillschweigend verlängert betrachtet, wenn sechs Monate vor dem Ablauf des Vertrages von keiner Seite ein Einspruch erhoben wird.

Geschehen in Budapest am 15-ten Februar 1942.

HEINCZ PAL VLADIMIR von BARAC-REPENJSKI

OPAZKA: U članku 24. predviđeni pristanak obiju vlada usliedio je s hrvatske strane dne 20. veljače 1942. a s madžarske strane dne 23. ožujka 1942.

UGOVOR O IZRUČBI IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I NJEMAČKOGA REICHA

Nezavisna Država Hrvatska i Njemački Reich sporazumjeli su se, da ugovorom urede izručbu kažnjivih osoba i pružanje ostale pravne pomoći u kaznenim stvarima.

U tu su svrhu imenovali svojim opunomoćenicima:

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

ministra pravosuđa i bogoštovlja gospodina dra Mirka Puka, i

poslanika u ministarstvu vanjskih poslova gospodina dra Milorada Stražnickoga;

Njemački Državni Kancelar:

izvanrednoga poslanika i opunomoćenoga ministra gospodina Siegfrieda Kasche-a;

ministerialnoga direktora u ministarstvu pravosuđa Reicha gospodina Ernesta Schäfera i

savjetnika poslanstva — izvjestitelja u ministarstvu vanjskih poslova gospodina dra Adolfa Siedlera.

Opunomoćenici su međusobno izmienili svoje punomoći i našli ih u redu. Oni su se složili u sliedećim odredbama:

Prvi odsjek

Obće odredbe

Članak 1.

Obseg pravne pomoći

(1) Ugovorne Stranke će prema sliedećim odredbama:

1. pod predpostavkom uzajamnosti jedna drugoj na zamolnicu nadležne oblasti u kaznenim stvarima svake vrste, bile one u tečaju kod sudbenih ili kod upravnih oblasti, po svojim sudovima i upravnim oblastima pružati pravnu pomoć tako, da će

a) izručivati i propraćivati osobe radi kaznenoga progona ili radi ovrhe kazne,

b) izdavati predmete,

c) pružati ostalu pravnu pomoć, ukoliko bi se ova mogla pružiti i vlastitim oblastima;

2. jedna drugoj priobćivati pravomoćne osude njezinih državnih pripadnika.

(2) One će pružati pravnu pomoć shodnom primjenom odredaba ugovora i za postupke, u kojima se sudbene mjere sigurnosti i za popravak mogu narediti zajedno s kaznom ili bez nje, ili u kojima se već naređene takve mjere imaju ovršiti.

Drugi odsjek

Izručba i propratnja

Članak 2.

Ograničenje dužnosti izručbe u osobnom pogledu

(1) Ugovorne Stranke će prema sliedećim odredbama izručivati jedna drugoj radi kaznenoga progona ili radi ovrhe kazne osobe, koje se progone ili su osuđene od oblasti Stranke moliteljice zbog kažnjiva djela, a nalaze se na području zamoljene Stranke.

(2) Ova se obveza ne proteže na vlastite državne pripadnike zamoljene Stranke.

Članak 3.

Ograničenje dužnosti izručbe u stvarnom pogledu

(1) Ugovorne Stranke će dozvoliti izručbu zbog takvih djela, koja su kažnjiva prema pravu obih Stranaka, koje se ima primieniti na pojedini slučaj.

(2) Ako se traži izručba radi kaznenoga progona, ona će se dozvoliti, ako je za djelo prema pravu obih Stranaka zapriečena najviša kazna od najmanje jedne godine kazne slobode ili teža vrsta kazne. Izručba ima usliediti i zbog pripreme i pokušaja djela, koje podleži izručbi i zbog dioničtva svake vrste, ukoliko su priprema, pokušaj ili dioničtvo kažnjivi prema pravu obih Stranaka. Isto vriedi i za prikrivanje i pomaganje u pogledu djela, koje podleži izručbi.

(3) Ako se traži izručba radi ovrhe kazne, ona će se dozvoliti, ako postoje predpostavke iz stavaka 1. i 2., a pravomoćno izrečena kazna — u slučaju skupne kazne ova — iznosi najmanje dva mjeseca kazne slobode.

Članak 4.

Politička djela

(1) Ugovorne Stranke nisu obvezane na izručbu, ako je djelo političko ili ako je s političkim djelom povezano tako, da ga je imalo pripremiti, osigurati, prikriti ili odkloniti.

(2) Obveza izručbe ipak postoji u svim slučajevima, u kojima se djelo ukazuje kao umišljeno zločinstvo protiv života, ili u kojima je prouzrokovalo osobitu obću opasnost, ili u kojima je imalo širiti strah i stravu. Isto vriedi za pripremu takva djela, za njegov pokušaj, za svaku vrstu dioničtva u njemu i za njegovo pomaganje.

Članak 5.

Iznimke od dužnosti izručbe

Obveza izručbe ne postoji:

1. ako djelo izključivo predstavlja izvlačenje od vojne službe ili ako je kažnjivo izključivo po vojnim kaznenim zakonima;
2. ako je djelo kažnjivo izključivo po tiskovnim kaznenim zakonima;
3. ako je djelo kažnjivo izključivo po propisima o javno-pravnim daćama;
4. ako je djelo kažnjivo izključivo po propisima o gospodarenju s devizama;
5. ako je djelo kažnjivo izključivo po propisima o zabranama uvoza, izvoza ili provoza, osim ako se radi o kažnjivu uvozu, izvozu ili provozu opojnih sredstava.

Članak 6.

Daljnje iznimke od dužnosti izručbe

Obveza izručbe ne postoji:

1. ako je za djelo osnovana sudbenost zamoljene Stranke, a pretežni kazneno-pravni probitci traže, da sudbenost vrši zamoljena Stranka;
2. ako je djelo počinjeno na području zamoljene Stranke;
3. ako je djelo počinjeno na području treće države, a kazneni progon ne bi bio dopušten prema pravu zamoljene Stranke;
4. ako su oblasti zamoljene Stranke zbog djela izrekle kaznenu osudu protiv progonjenoga, ili ako je izdana kakva druga sudbena odluka, kojom se postupak stvarno završava;
5. ako bi kazneni progon ili ovrha kazne zbog djela bili nedopušteni prema pravu jedne od Ugovornih Stranaka, koje se ima primieniti na pojedini slučaj, na primjer, jer je nastupila zastara, ili je usliedilo pomilovanje, ili jer manjka potreban kazneni priedlog.

Članak 7.

Odgoda izručbe

Ako je progonjeni od koje oblasti zamoljene Stranke kaznenopravno stavljen pod iztragu ili osuđen zbog kojega drugoga djela, nego li je ono, koje bi imalo biti povodom izručbe, ili ako se iz drugih razloga nalazi u zatvoru, izručba se može odgoditi, dok se postupak ne dokonča, osuda ne ovrši, kazna ne bude konačno oproštena, ili dok zatvor ne bude ovršen.

Članak 8.

Privremena izručba

Ugovorne Stranke će u slučajevima članka 7. jedna drugoj privremeno izručiti radi kaznenoga progona osobe, na izručbu kojih su prema ovom ugovoru obvezane, ukoliko se probitci pravosuđa zamoljene Stranke ne protive privremenoj izručbi. Stranka moliteljica će progonjenoga na zahtjev druge Stranke bezodvlačno natrag izručiti, ali svakako nakon provedbe kaznenoga progona.

Članak 9.

Stečaj zamolnica za izručbu

Ako je više država zatražilo izručbu, može zamoljena Stranka birati, kojoj će zamolnici za izručbu dati prvenstvo.

Članak 10.

Privremeni izručbeni pritvor

(1) Ugovorne Stranke će progonjenoga, čija se izručba ima zatražiti, pritvoriti još prije, nego li stigne zamolnica za izručbu, ako se to predloži uz navod osobnih odnosa progonjenoga, poglavito njegova državnog pripadničtva, kao i učina kažnjiva djela, kojim ga se tereti, poimence vremena i mjesta djela, ili ako je protiv progonjenoga uz iste navode u svrhu izručbe razpisana tjeralica u potražnom listu druge Stranke, a nadležne oblasti zamoljene Stranke na temelju zakonskih odredaba narede privremeni izručbeni pritvor. Odluka o zamolnici i čas početka privremenoga izručbenog pritvora bezodvlačno će se priobćiti oblasti, koja ga je predložila.

(2) Za odašiljanje zamolnica za privremeni pritvor i za priobćenja o rješenju zamolnice i o času početka privremenoga izručbenog pritvora dopušta se izravan poslovni saobraćaj između oblasti, koja progoni, i između nadležne oblasti zamoljene Stranke; ovaj može usliediti pismeno, brzojavno ili putem krugovala.

(3) Progonjeni se može pustiti na slobodu, ako zamolnica s prilozima, propisanima ugovorom, ne stigne vladi zamoljene Stranke unutar roka od dva mjeseca nakon dana uhićenja.

Članak 11.

Poslovni put zamolnica za izručbu

(1) Hrvatske zamolnice za izručbu može ministarstvo pravosuđa i bogoštovlja Nezavisne Države Hrvatske i ministarstvo hrvatskog domobranstva, ukoliko se radi o kaznenim stvarima, koje su u tečaju kod hrvatskih domobranskih sudova, uputiti izravno ministru pravosuđa Reicha (Reichsminister der Justiz).

(2) Njemačke zamolnice za izručbu može ministar pravosuđa Reicha i Vrhovno vojno zapovjedničtvo (Oberkommando der Wehrmacht), ukoliko se radi o kaznenim stvarima, koje su u tečaju kod njemačkih vojnih sudova, uputiti izravno ministarstvu pravosuđa i bogoštovlja Nezavisne Države Hrvatske.

Članak 12.

Prilozi zamolnici za izručbu

Sa zamolnicom za izručbu valja predložiti uhitni nalog ili ovršivu kaznenu osudu nadležne oblasti Stranke moliteljice. Ovi prilozi moraju sadržavati podatke o osobnim odnosima progonjenoga, poglavito o njegovu državnom pripadničtvu, i podatke o učinu kažnjiva djela, koje ga tereti, poimence o vremenu i mjestu djela, kao i doslovni slog kaznenih odredaba, koje dolaze do primjene.

Članak 13.

Izručbeni pritvor

Ugovorne Stranke će pritvoriti ili zadržati u pritvoru progonjenoga, čija je izručba zamoljena, ako nadležne oblasti zamoljene Stranke na temelju zakonskih odredaba narede izručbeni pritvor.

Članak 14.

Izključenje izpitivanja krivnje

Ugovorne Stranke su složne u tome, da zamoljena Stranka ne će izpitivati, da li je progonjeni sumnjiv ili kriv za kažnjivo djelo, kojim ga se tereti.

Članak 15.

Načelo posebnosti

(1) Izručeni ne smije bez pristanka zamoljene Stranke biti ni stavljen pod iztragu, kažnjen ili dalje izručen trećoj državi zbog djela, počinjena prije izručbe, za koje nije bila dozvoljena izručba, niti biti ograničen u svojoj osobnoj slobodi iz kojega drugoga pravnog razloga, koji je nastupio prije izručbe, osim ako on ne ostavi područje Stranke moliteljice za mjesec dana nakon konačnoga dovršenja kaznenoga postupka, provedenoga protiv njega, uključivši ovrhu kazne, ili ako se je u nj povratio, pošto ga je napustio, ili ako bude od treće države ponovno izručen.

(2) Ako je izručba bila dozvoljena radi kaznenoga progona, dopuštena je drugačija pravna ocjena djela, zbog kojega je izručba dozvoljena, ako bi prema odredbama ugovora postojala obveza izručbe zbog djela i prema njegovoj novoj pravnoj ocjeni.

(3) Ugovorne Stranke će na zamolnicu, koja se može podnieti putem, predviđenim u članku 11., pristati na iztragu, kažnjavanje ili daljnju izručbu izručenoga zbog djela, počinjena prije izručbe, zbog kojega izručba nije bila dozvoljena, ako bi prema odredbama ugovora postojala obveza izručbe zbog toga djela.

Članak 16.

Propratnja

(1) Ugovorne Stranke će propraćivati kroz svoje područje kažnjive osobe, koje treća država izručuje drugoj Stranci.

(2) Obveza propratnje ne postoji,

a) ako se izručba progonjenoga prema odredbama ugovora ne bi morala dozvoliti;

b) ako progonjenoga kazneno-pravno progoni koja oblast zamoljene Stranke, ili ako je koja oblast zamoljene Stranke iz drugih razloga protiv njega naredila pritvor.

(3) Članci 11. do 15. shodno se primjenjuju.

Članak 17.

Provedba izručbe i propratnje

(1) Ugovorne Stranke će dopremiti progonjenoga, čija se izručba ili propratnja ima provesti, na pogranično mjesto, koje se ima ugovoriti.

(2) Propratnju provode oblasti zamoljene Stranke na način, koji im se čini najprikladnijim.

Treći odsjek

Izdavanje predmeta

Članak 18.

Predmeti, koji se imaju izdavati

Ugovorne Stranke će prema sliedećim odredbama izdavati:

1. predmete, koji mogu biti od važnosti kao dokazna sredstva u kaznenom postupku;

2. predmete, koji se u kaznenom postupku imaju oduzeti ili proglasiti propalima;

3. predmete u posjedu progonjenoga, koje je on, ili koji dionik izvan područja zamoljene Stranke, stekao kažnjivim djelom, zbog kojega je progonjen, ili koje je stekao kao naknadu za takve predmete;

4. predmete, koji su prigodom propratnje preuzeti zajedno s progonjenim.

Članak 19.

Ugovorne Stranke će ostaviti netaknutima prava trećih osoba na izdanim predmetima pa će predmete na zahtjev bezodvlačno povratiti, ako je kod predaje bio učinjen odgovarajući priuzdržaj.

Članak 20.

Iznimke od dužnosti izdavanja

(1) Obveza izdavanja ne postoji, ako u kaznenom postupku, za koji izdavanje ima usliediti, ne bi postojala obveza izručbe prema člancima 3. do 6.

(2) Obveza izdavanja odpada također, ako se kazneni postupak, za koji bi se ono imalo izvršiti, vodi protiv pripadnika zamoljene Stranke, koji se nalazi izvan područja Stranke moliteljice, ili ako zamoljena Stranka inače drži, da bi pružanje pravne pomoći moglo ugroziti njezina vrhovnička prava ili njezinu sigurnost.

Članak 21.

Odgoda izdavanja

Izdavanje se može odgoditi, ako su predmeti potrebni oblasti zamoljene Stranke u kaznenom postupku, dok se taj postupak ne dovrši, i dok odluka o predmetima ne bude ovršena.

Članak 22.

Poslovni put zamolnica za izdavanje

Zamolnice za izdavanje mogu se podnositi putem, označenim u članku 11.

Članak 23.

Zamolnice za samostalno izdavanje predmeta

Ako se izdavanje predmeta ima izvršiti bez saveza s izručbom ili propratnjom progonjenoga, ima se sa zamolnicom za izdavanje predložiti zaključak o uzapćenju, koji je izdan od nadležne oblasti Stranke moliteljice. Zamolnica ili zaključak moraju sadržavati sve bitne podatke o osobnim odnosima okrivljenika, poglavito njegovo državno pripadništvo i njegovo sadašnje boravište, kao i o učinu kažnjiva djela, kojim ga se tereti, poimence vrieme i mjesto djela, i o stanju kaznene stvari.

Članak 24.

Provedba izdavanja

(1) Zamolnice za izdavanje rješavaju oblasti zamoljene Stranke, koje prema njezinim zakonima imaju rješavati istovrstne službene radnje u vlastitim kaznenim stvarima, u oblicima, propisanim za ove službene radnje, i s prikladnim prisilnim mjerama.

(2) Ako izdavanje ima usliediti u savezu s izručbom ili propratnjom progonjenoga, imaju se predmeti predati po mogućnosti istodobno s progonjenim.

Četvrti odsjek

Ostala pravna pomoć u kaznenim stvarima

Članak 25.

Dostave

Ugovorne Stranke će prema sliedećim odredbama dostavljati spise, koji se tiču kaznenoga postupka, napose i pozive.

Članak 26.

Pravni položaj pozvanoga

Svjedok ili vještak, koji pristupi pred oblasti Stranke moliteljice na poziv, dostavljen mu od oblasti zamoljene Stranke, ne smije se, bez obzira na svoje državno pripadničtvo, bilo progoniti ili kazniti zbog počinjenja kažnjiva djela, dioničtva svake vrste, prikazivanja ili pomaganja kod kažnjiva djela, koje je predmetom iztrage, ili zbog kojega

drugoga djela, počinjena prije odlazka pozvane osobe iz područja zamoljene Stranke, bilo ograničiti u svojoj osobnoj slobodi iz kojega drugoga pravnog razloga, koji je prije nastupio, osim ako pozvana osoba ne napusti područje Stranke moliteljice za tjedan dana iza dana, kada je odpuštena i kada je mogla odputovati.

Članak 27.

Iztražne radnje

Ugovorne Stranke će prema sliedećim odredbama preslušati okrivljenike, svjedoke i vještake, obavljati očevid, izvršivati premetačine i uzapćenje predmeta, davati obaviesti, vršiti priobćenja iz spisa njihovim privremenim ustupom ili priepisom njihova sadržaja kao i obavljati druge iztražne radnje.

Članak 28.

Dovedba uhićenih osoba

(1) Ugovorne Stranke će jedna drugoj, ukoliko se tome ne protive probitci pravosuđa zamoljene Stranke, dovoditi osobe, koje se nalaze u zatvoru, da bi one mogle biti preslušane kao svjedoci ili da bi kao svjedoci mogle biti suočene s drugim osobama. Stranka moliteljica će dovedenu osobu na zamolbu druge Stranke, ali svakako nakon provedbe iztražne radnje, bezodvlačno natrag odvesti.

(2) Članak 26. vriedi shodno.

Članak 29.

Iznimke od dužnosti pružanja pravne pomoći

Obveza pružanja pravne pomoći prema člancima 25., 27. i 28. ne postoji, ako je predmetom kaznenoga postupka, za koji bi se ona imala pružiti, djelo:

1. za koje nije zapriećena najviša kazna od najmanje tri mjeseca kazne slobode ili teža vrsta kazne, osim ako se prema pravu obih Stranaka, koje se ima primieniti na pojedini slučaj, radi o protupravnom djelu na području kopnenoga, vodenoga ili zračnoga prometa;

2. za koje prema člancima 4., 5. ili 6. točki 5. ne bi postojala obveza izručbe;

3. za koje su oblasti zamoljene Stranke izrekle kaznenu osudu, ili za koje je izdana kakva druga sudbena odluka, kojom se postupak stvarno završava, osim ako je zamoljena Stranka zamolila povedenje kaznenoga postupka ili pristaje na provedbu kaznenoga postupka.

Članak 30.

Daljnje iznimke od dužnosti pružanja pravne pomoći

(1) Obveza pružanja pravne pomoći prema člancima 25., 27. i 28. ne postoji dalje,

a) ako se kazneni postupak, za koji bi se ona imala pružiti, vodi protiv pripadnika zamoljene Stranke, koji se nalazi izvan područja Stranke moliteljice, osim ako se prema pravu obih Stranaka, koje se ima primieniti na pojedini slučaj, radi o protupravnom djelu na području kopnenoga, vodenoga ili zračnoga prometa;

b) ako zamoljena Stranka smatra, da bi pružanje pravne pomoći moglo ugroziti njezina vrhovnička prava ili njezinu sigurnost.

(2) Zamolnica za dostavu poziva može se odkloniti i onda, kad se pozvanome u slučaju njegova izostanka prieti prisilnim mjerama ili drugim štetnim posljedicama.

Članak 31.

Obaviesti iz kaznenoga upisnika

(1) Ugovorne Stranke će jedna drugoj davati obaviesti iz kaznenoga upisnika.

(2) Obveza davanja obaviesti ne postoji, ako u kaznenom postupku, za koji bi se imala dati obaviest, ne bi postojala obveza pružanja pravne pomoći prema članku 29. toč. 2. ili prema članku 30. stavci 1.

Članak 32.

Bitni sadržaj zamolnica za pravnu pomoć

Zamolnice za pravnu pomoć prema člancima 25., 27., 28. i 31. moraju sadržavati sve bitne podatke o osobnim odnosima okrivljenika, poglavito njegovo državno pripadničtvo i njegovo sadašnje boravište, kao i o učinu kažnjiva djela, kojim ga se tereti, poimence vrieme i mjesto djela, i o stanju kaznene stvari.

Članak 33.

Poslovni put zamolnica za pravnu pomoć

(1) Zamolnice za pravnu pomoć prema člancima 25., 27., 28. i 31. mogu se podnositi u izravnom poslovnom saobraćaju između pravosudnih i redarstvenih oblasti, koje kod toga sudjeluju.

(2) Ukoliko se radi o kaznenim stvarima, koje su u tečaju kod vojnih sudova, može ministarstvo hrvatskog domobranstva uputiti hr-

vatske zamolnice izravno ministru pravosuđa Reicha, a Vrhovno vojno zapovjedničtvo njemačke zamolnice izravno ministarstvu pravosuđa i bogoštovlja Nezavisne Države Hrvatske.

Članak 34.

Provedba pravne pomoći

Ugovorne Stranke dat će zamolnice za pravnu pomoć prema člancima 25., 27., 28. i 31. na rješavanje oblastima, koje u pojedinom slučaju prema svojim zakonima imaju rješavati istovrstne službene radnje u vlastitim kaznenim stvarima, u oblicima, propisanim za ove službene radnje, i s prikladnim prisilnim mjerama.

Peti odsjek

Priobćivanje osuda

Članak 35.

(1) Ugovorne Stranke će jedna drugoj priobćivati pravomoćne osude, kojima je izrečena kazna od oblasti jedne Stranke protiv pripadnika druge Stranke, i koje se prema propisima Stranke, oblasti koje su je izrekle, moraju upisati u kazneni upisnik, osim ako se radi o osudama zbog političkih djela.

(2) Priobćivanje se vrši tako, da se pošalje priepis odluke ili obaviesti, koja se dostavlja kaznenom upisniku. Izmjena se vrši preko ministarstva pravosuđa i bogoštovlja Nezavisne Države Hrvatske i preko ministra pravosuđa Reicha, a biva u vremenskim razmacima od tri mjeseca.

Šesti odsjek

Zaključne odredbe

Članak 36.

Troškovi pravne pomoći

(1) Stranka moliteljica ne će naknađivati troškove, koji su nastali oblastima zamoljene Stranke izpitivanjem zamolnica i pružanjem pravne pomoći prema odredbama ovoga ugovora. Isto tako ne može se tražiti nikakva naknada za troškove nastale usljed vraćanja predmeta ili priobćenja osuda.

(2) Stranka moliteljica naknadit će troškove, koji nastaju povodom dovedbe osoba preko mora, povodom privremene izručbe, propratnje ili povraćaja prema članku 28., a tako i pristojbe i izdatke za vieštake.

Članak 37.

Prievodi i ovjerovljenja

(1) Zamolnice za pravnu pomoć i njihovi prilozi, kao i priobćenja prema članku 35., imaju se sastaviti na službenom jeziku jedne od Ugovornih Stranaka. Ne može se tražiti, da se prilože prievodi.

(2) Zamolnice i njihovi prilozi kao i priobćenja prema članku 35. ne trebaju nikakva ovjerovljenja.

(3) Isto vriedi za spise, koji su u savezu s pružanjem pravne pomoći.

Članak 38.

Ratifikacija, stupanje na snagu i odkaz

(1) Ugovor se ima ratificirati, a izprave o ratifikaciji imaju se izmieniti čim prije u Berlinu.

(2) Ugovor stupa na snagu mjesec dana nakon izmaka dana, kojega je usliedila izmjena izprava o ratifikaciji.

(3) Ugovor ostaje na snazi šest mjeseci nakon izmaka dana, kojega bude odkazan od jedne od obih Stranaka.

U vjeru toga opunomoćenici su ovaj ugovor podpisali i providjeli svojim pečatima.

Izrađeno u dvostrukom izvorniku na hrvatskom i njemačkom jeziku u Zagrebu, dne 28. veljače 1942.

Dr. MIRKO PUK
Dr. MILORAD STRAŽNICKY

SIEGFRIED KASCHE
ERNEST SCHÄFER
Dr. ADOLF SIEDLER

ZAKLJUČNI ZAPISNIK

Prigodom podpisa ugovora o izručbi između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha, podpisani opunomoćenici utvrđuju u ime svojih vlada sporazumno sliedeće:

I.

Uz članak 1.:

a) »Kaznene stvari« u smislu članka 1. stavke 1. točke 1. jesu kazneni postupci pred sudbenom ili upravnom oblasti, u kojima se može izreći zbog kakva djela javna (kriminalna) kazna.

b) Ako manjka koja predpostavka, potrebna po ugovoru za pružanje pravne pomoći, zamoljena će Stranka u slučaju, da se nedostatak

može odmah ukloniti, dati priliku Stranci moliteljici, da zauzme svoje stanovište, prije nego li zamolnica bude odbijena. Ona joj može odrediti primjeren rok, da se pridonesu dopune.

Uz članak 2. stavku 2.:

Obveza izručbe ne postoji ni onda, ako je progonjeni stekao državno pripadničtvo zamoljene Stranke prije provedbe izručbe.

Uz članak 3.:

Obveza izručbe postoji također, ako je djelo počinjeno u uredovanju ili kod uredovanja.

Uz članak 5. toč. 1.:

Progonjeni, koji su izručeni zbog takvih kažnjivih djela, koja nisu kažnjiva izključivo po vojnim kaznenim zakonima, mogu biti osuđeni po ovim zakonima.

Uz članak 9.:

Zamoljena će se Stranka kod izbora, kojoj će zamolnici za izručbu udovoljiti, obazirati na probitke kaznenoga pravosuđa.

Uz članak 10.:

Ako zamolnica bude pogrješno dostavljena oblasti, nenadležnoj za primitak, ima je ova ureda radi dalje uputiti nadležnoj oblasti i istodobno o tom obaviestiti oblast moliteljicu.

Uz članak 15. stavka 1.:

Rok, unutar kojega je izručeni morao napustiti područje Stranke moliteljice, ne teče, dok god mu nije moguće odputovati.

Uz članak 16.:

»Propratnjom« ima se također smatrati, kada se osoba prevozi u svrhu izručbe ili propratnje brodom ili zrakoplovom druge Stranke preko morske pučine.

Uz članak 17. stavku 1.:

Ugovorne Stranke će ugovoriti, na kojim će pograničnim mjestima preuzimati ili predavati progonjene u svrhu izručbe ili propratnje.

Uz članak 19.:

S izdanim predmetima i dokazalima, kojih je povratak pridržan, ima se brižno postupati.

Uz članak 33.:

a) Ugovorne će Stranke jedna drugoj priposlati popis sudbenih i kazneno-upisničkih oblasti, nadležnih za primanje zamolnica prema člancima 25., 27., 28. i 31. ugovora.

b) Ako zamolnica bude pogriješno dostavljena oblasti, nenadležnoj za primitak, ima je ova ureda radi dalje uputiti nadležnoj oblasti i istodobno o tom obaviestiti oblast moliteljicu.

Uz članak 34.:

Kad je udovoljeno zamolnici za dostavu, izdat će se Stranci moliteljici potvrda o dostavi sliedećega sadržaja:

Potvrda o dostavi

.... (Ima se navesti: poziv, osuda i t. d., vrsta dostavljenoga spisa) dostavljen...... je dana .... uručenjem spisa, koji se ima...... dostaviti .... (ime i prezime, zvanje i naslov naslovnika dostave) [u drugim slučajevima: .... (ime i prezime) kao .... (odnos primatelja prema naslovniku dostave) .... naslovnika dostave]* .... (mjesto), dne .... 19...... (dan, mjesec i godina).

(Službeni pečat)

Podpis uz naznaku službovnoga položaja.

* Ukoliko je dostava usliedila na drugi način, a ne predajom (ostavljanjem kod koje oblasti, javnom objavom), neka se navede taj način dostave.

II.

a) Pripadnici Češko-Moravskog Protektorata jesu u smislu ovoga ugovora njemački državni pripadnici.

b) Ukoliko poduzete mjere sudova i ostalih oblasti, napose njihove odluke, utječu prema odredbama ovoga ugovora na saobraćaj izručbe i ostale pravne pomoći, izjednačeni su sudovi i ostale oblasti Češko-Moravskoga Protektorata s njemačkim sudovima i ostalim oblastima.

III.

Ako jedna od Ugovornih Stranaka ima povoda, da pokrene povedenje kaznenoga postupka kod druge Stranke, može ministarstvo pravosuđa i bogoštovlja Nezavisne Države Hrvatske uputiti hrvatske zamolnice izravno ministru pravosuđa Reicha, a njemački ministar Reicha njemačke zamolnice izravno ministarstvu pravosuđa i bogoštovlja Nezavisne Države Hrvatske. Shodno vriedi članak 37.

IV.

Ministarstvo pravosuđa i bogoštovlja Nezavisne Države Hrvatske i Ministarstvo pravosuđa Reicha ugovorit će prema potrebi izravnim sporazumievanjem sastanke svojih zastupnika, da se osigura jedinstvena provedba ugovora, te da se odstrane potežkoće, koje bi se možda pojavile kod njegove provedbe. Ukoliko se pitanjima, koja se imaju razpraviti, dira u djelokrug drugih ministarstava, bit će ova ministarstva pozvana, da učestvuju u sastancima.

U vjeru toga opunomoćenici su podpisali ovaj zaključni zapisnik, koji vriedi kao bitni sastavni dio ugovora od današnjega dana.

Izrađeno u dvostrukom izvorniku na hrvatskom i njemačkom jeziku u Zagrebu, dne 28. veljače 1942.

Dr. MIRKO PUK	SIEGFRIED KASCHE
Dr. MILORAD STRAŽNICKY	ERNEST SCHÄFER
	Dr. ADOLF SIEDLER

ZAPISNIK

U vremenu od 20. do 28. veljače 1942. vodili su se u Zagrebu pregovori o ugovoru o izručbi između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha. U pregovorima su učestvovali:

s hrvatske strane:

Dr. Miroslav Š a n t e k, viećnik Stola sedmorice;

Dr. Tihomil D r e z g a, nadstojnik pravnoga odsjeka u ministarstvu vanjskih poslova;

Dr. Josip J u n a š e v i ć, predsjednik Banskoga stola;

Dr. Aleksandar Š i b e n i k, odjelni savjetnik ministarstva unutarnjih poslova, i

s njemačke strane:

Ernest S c h ä f e r, ministerialni direktor u ministarstvu pravosuđa Reicha (ovaj samo 20. i 21. veljače 1942.);

Dr. Adolf S i e d l e r, savjetnik poslanstva — izvjestitelj u ministarstvu vanjskih poslova;

Rudolf K r ö n i n g, viši vladin savjetnik u ministarstvu unutarnjih poslova Reicha;

Dr. Peter R e i s n e r, viećnik prizivnog suda u ministarstvu pravosuđa Reicha i

Dr. Franz N ü s s l e i n, prvi državni tužitelj kod Protektora Reicha u Českoj i Moravskoj.

Kod pregovora uzela su oba povjerenstva za podlogu osnovu ugovora o izručbi, koju je njemačka vlada u studenom 1941. dostavila vladi Nezavisne Države Hrvatske. Ova je osnova bila u pojedinostima razpravljena. Preinake i dopune, koje su usliedile u tečaju razpravljanja, unešene su u osnovu.

Izhod pregovora je ugovor o izručbi između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha, koji je današnjega dana zajedno sa zaključnim zapisnikom, koji njemu pripada, podpisan od opunomoćenika Ugovornih Stranaka.

Tečajem pregovora polučen je sporazum još napose o sliedećim točkama:

1. Ugovor se proteže na njemačkoj strani na cjelokupno područje Velikoga Njemačkog Reicha. On do daljega ne vriedi za Generalni Gouvernement.

2. Kao mjesto, na kojemu će se preuzimati ili predavati progonjenici u saobraćaju izručbe i propratnje (zaključni zapisnik uz članak 17., stavku 1.) ugovoren je pogranični prielaz: Savski Marof—Brückel.

Preuzimanje biva na hrvatskoj strani u Savskom Marofu, na njemačkoj u Brückelu.

Hrvatska oblast za preuzimanje i predaju je pogranično redarstvo u Savskom Marofu, na njemačkoj strani pogranično redarstveno povjerenstvo Rann (Doljnja Štajerska). Hrvatski pogranični zatvor je zatvor Sudbenoga stola u Zagrebu, na njemačkoj strani Sudbeni zatvor u Rann-u (Doljnja Štajerska).

3. Na poticaj njemačkoga povjerenstva obećalo je hrvatsko povjerenstvo, da će se u svrhu olakšanja i ubrzanja saobraćaja pravne pomoći hrvatskim zamolnicama za pravnu pomoć, njihovim prilozima i priobćenjima prema članku 35., koji nisu sastavljeni na njemačkom jeziku, po mogućnosti priložiti prievod i na njemačkom jeziku. Isto vriedi i za spise, koji su u savezu s davanjem pravne pomoći.

4. Na mjesto dosadašnjega diplomatskog puta u saobraćaju izručbe i ostale pravne pomoći stupa od dana podpisa ugovora neposredni poslovni saobraćaj, predviđen u ugovoru, između ministarstva pravosuđa i bogoštovlja Nezavisne Države Hrvatske ili ministarstva hrvatskoga domobranstva s jedne strane i ministarstva pravosuđa Reicha ili vrhovnoga vojnog zapovjedničtva s druge strane.

Za ovaj saobraćaj imaju se predhodno primienjivati odredbe ugovora.

5. Odredbama, sadržanima u ugovoru, o saobraćaju pravne pomoći u poreznim kaznenim stvarima, deviznim kaznenim stvarima i carinskim kaznenim stvarima ne prejudicira se posebnim sporazumima na ovim područjima.

6. Između Ugovornih Stranaka ima se sklopiti sporazum o objavljivanju tjeralica. Sporazum mora imati sadržaj, koji se vidi iz priloga, i biti sklopljen u Berlinu izmjenom sadržajno suglasnih nota između poslanstva Nezavisne Države Hrvatske i njemačkoga ministarstva vanjskih poslova, čim ugovor o izručbi stupi na snagu i hrvatski Redarstveni viestnik bude uređen. Predviđa se, da sporazum stupa na snagu jedan mjesec nakon izmjene nota i da se može odkazati u roku od 3 mjeseca.

Izrađeno u dvostrukom odpravku na hrvatskom i njemačkom jeziku u Zagrebu, dne 28. veljače 1942.

Dr. MIROSLAV ŠANTEK	ERNEST SCHÄFER
Dr. TIHOMIL DREZGA	Dr. ADOLF SIEDLER
Dr. JOSIP JUNAŠEVIĆ	RUDOLF KRÖNING
Dr. ALEKSANDAR ŠIBENIK	Dr. PETER REISNER
	Dr. FRANZ NÜSSLEIN

AUSLIEFERUNGSVERTRAG ZWISCHEN DEM DEUTSCHEN REICH UND DEM UNABHÄNGIGEN STAAT KROATIEN

Das Deutsche Reich und der Unabhängige Staat Kroatien sind übereingekommen, die Auslieferung straffälliger Personen und die Leistung sonstiger Rechtshilfe in Strafsachen durch einen Vertrag zu regeln.

Zu diesem Zwecke haben zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

Der Deutsche Reichskanzler:

den Ausserordentlichen Gesandten und Bevollmächtigten Minister Herrn Siegfried Kasche;

den Ministerialdirektor im Reichsjustizministerium Herrn Ernst Schäfer und

den Vortragenden Legationsrat im Auswärtigen Amt Herrn Dr. Adolf Siedler;

Der Poglavnik des Unabhängigen Staates Kroatien:

den Justiz- und Kultusminister Herrn Dr. Mirko Puk und

den Gesandten und Bevollmächtigten Minister im Ministerium des Äussern Herrn Dr. Milorad Stražnicky.

Die Bevollmächtigten haben einander ihre Vollmachten mitgeteilt und in Ordnung befunden. Sie haben sich über folgende Bestimmungen geeinigt:

Erster Abschnitt

Allgemeine Bestimmungen

Artikel 1

Umfang der Rechtshilfe

(1) Die Vertragschliessenden Teile werden nach Massgabe der folgenden Bestimmungen:

1. unter der Voraussetzung der Gegenseitigkeit einander auf Ersuchen einer zuständigen Behörde in Strafsachen aller Art, mögen sie bei Gerichts- oder Verwaltungsbehörden schweben, durch ihre Gerichte und Verwaltungsbehörden Rechtshilfe dadurch leisten, dass
   a) Personen zur Strafverfolgung oder Strafvollstreckung ausgeliefert und durchgeliefert werden,
   b) Gegenstände herausgegeben werden,
   c) sonstige Rechtshilfe geleistet wird, soweit sie auch eigenen Behörden gewährt werden könnte;
2. einander die rechtskräftigen Verurteilungen ihrer Staatsangehörigen mitteilen.

(2) Sie werden in sinngemässer Anwendung der Bestimmungen des Vertrags Rechtshilfe auch für Verfahren leisten, in denen gerichtliche Massregeln der Sicherung und Besserung mit oder ohne Zusammenhang mit einer Bestrafung angeordnet werden können oder bereits angeordnete derartige Massregeln zu vollziehen sind.

Zweiter Abschnitt

Auslieferung und Durchlieferung

Artikel 2

Abgrenzung der Auslieferungspflicht in persönlicher Hinsicht

(1) Die Vertragschliessenden Teile werden nach Massgabe der folgenden Bestimmungen Personen, die von den Behörden des ersuchenden

Teils wegen einer strafbaren Handlung verfolgt werden oder verurteilt worden sind und sich im Gebiete des ersuchten Teils befinden, einander zur Strafverfolgung oder Strafvollstreckung ausliefern.

(2) Diese Verpflichtung erstreckt sich nicht auf die eigenen Staatsangehörigen des ersuchten Teils.

Artikel 3

Abgrenzung der Auslieferungspflicht in sachlicher Hinsicht

(1) Die Vertragsschliessenden Teile werden die Auslieferung wegen solcher Taten gewähren, die nach dem auf den Einzelfall anzuwendenden Rechte beider Teile strafbar sind.

(2) Wird die Auslieferung zur Strafverfolgung begehrt, so wird sie gewährt, wenn die Tat nach dem Rechte beider Teile mit einer Höchststrafe von mindestens einem Jahr Freiheitsstrafe oder einer schwereren Strafart bedroht ist. Die Auslieferung erfolgt auch wegen Vorbereitung und Versuchs einer der Auslieferung unterliegenden Tat und wegen jeder Art von Teilnahme, sofern die Vorbereitung, der Versuch oder die Teilnahme nach dem Rechte beider Teile strafbar ist. Dasselbe gilt für Hehlerei und Begünstigung hinsichtlich einer der Auslieferung unterliegenden Tat.

(3) Wird die Auslieferung zur Strafvollstreckung begehrt, so wird sie gewährt, wenn die Voraussetzungen der Absätze 1 und 2 vorliegen und die rechtskräftig erkannte Strafe — im Falle einer Gesamtstrafe diese — mindestens zwei Monate Freiheitsstrafe beträgt.

Artikel 4

Politische Taten

(1) Die Vertragschliessenden Teile sind zur Auslieferung nicht verpflichtet, wenn die Tat eine politische ist oder mit einer politischen Tat derart im Zusammenhange steht, dass sie diese vorbereiten, sichern, decken oder abwehren sollte.

(2) Die Verpflichtung zur Auslieferung besteht jedoch in allen Fällen, in denen sich die Tat als ein vorsätzliches Verbrechen gegen das Leben darstellt oder eine besondere Gemeingefahr herbeigeführt hat oder Furcht und Schrecken verbreiten sollte. Das gleiche gilt für die Vorbereitung einer solchen Tat, für ihren Versuch, jede Art von Teilnahme daran und ihre Begünstigung.

Artikel 5

Ausnahmen von der Auslieferungspflicht

Die Verpflichtung zur Auslieferung besteht nicht:

1. wenn die Tat ausschliesslich eine Wehrdienstentziehung darstellt oder ausschliesslich nach den Militärstrafgesetzen strafbar ist;

2. wenn die Tat ausschliesslich nach den Pressestrafgesetzen strafbar ist;

3. wenn die Tat ausschliesslich nach den Vorschriften über öffentlichrechtliche Abgaben strafbar ist;

4. wenn die Tat ausschliesslich nach den Vorschriften über die Devisenwirtschaftung strafbar ist;

5. wenn die Tat ausschliesslich nach den Vorschriften über Ein-, Aus- oder Durchfuhrverbote strafbar ist, es sei denn, dass es sich um die strafbare Ein- oder Durchfuhr von Betäubungsmitteln handelt.

Artikel 6

Weitere Ausnahmen von der Auslieferungspflicht

Die Verpflichtung zur Auslieferung besteht nicht:

1. wenn die Gerichtsbarkeit des ersuchten Teils für die Tat begründet ist und überwiegende strafrechtliche Interessen für die Ausübung der Gerichtsbarkeit durch den ersuchten Teil sprechen;

2. wenn die Tat im Gebiete des ersuchten Teils begangen ist;

3. wenn die Tat im Gebiet eines dritten Staates begangen ist und die Strafverfolgung nach dem Rechte des ersuchten Teils nicht zulässig sein würde;

4. wenn gegen den Verfolgten wegen der Tat von Behörden des ersuchten Teils ein Straferkenntnis erlassen oder eine sonstige das Verfahren sachlich abschliessende gerichtliche Entscheidung ergangen ist;

5. wenn die Strafverfolgung oder Strafvollstreckung wegen der Tat nach dem auf den Einzelfall anzuwendenden Recht eines der Vetragschliessenden Teile unzulässig sein würde, zum Beispiel weil Verjährung eingetreten, ein Gnadenerlass erfolgt ist oder der erforderliche Strafantrag fehlt.

Artikel 7

Aussetzung der Auslieferung

Ist der Verfolgte von einer Behörde des ersuchen Teils wegen einer anderen wie der Tat, welche die Auslieferung veranlassen soll, strafrechtlich zur Untersuchung gezogen oder verurteilt worden, oder befindet er sich aus anderen Gründen in Haft, so kann die Auslieferung ausgesetzt werden, bis das Verfahren beendet, das Urteil vollstreckt, die Strafe endgültig erlassen oder die Haft vollzogen ist.

Artikel 8

Vorläufige Auslieferung

Die Vetragschliessenden Teile werden in den Fällen des Artikels 7 Personen, zu deren Auslieferung sie nach diesem Vetrage verpflichtet

sind, einander zur Strafverfolgung vorläufig ausliefern, sofern die Interessen der Rechtspflege des ersuchten Teils der vorläufigen Auslieferung nicht entgegenstehen. Der ersuchende Teil wird den Verfolgten auf Ersuchen des anderen Teils, jedenfalls aber nach Durchführung der Strafverfolgung, unverzüglich zurückliefern.

Artikel 9

Mehrheit von Auslieferungsersuchen

Haben mehrere Staaten um die Auslieferung ersucht, so hat der ersuchte Teil die Wahl, welchen Auslieferungsersuchen er den Vorzug geben will.

Artikel 10

Vorläufige Auslieferungshaft

(1) Die Vertragschliessenden Teile werden einen Verfolgten, um dessen Auslieferung ersucht werden soll, schon vor Eingang des Ersuchens um Auslieferung in Haft nehmen, wenn dies unter Angabe der persönlichen Verhältnisse des Verfolgten, insbesondere seiner Staatsangehörigkeit, und des Tatbestandes der ihm zur Last gelegten strafbaren Handlung, namentlich der Zeit und des Ortes der Tat, beantragt wird oder der Verfolgte mit denselben Angaben in dem Fahndungsblatt des anderen Teils zum Zwecke der Auslieferung ausgeschrieben ist und die zuständigen Behörden des ersuchten Teils auf Grund der gesetzlichen Bestimmungen die vorläufige Auslieferungshaft anordnen. Die Entscheidung über das Ersuchen und der Zeitpunkt des Beginns der vorläufigen Auslieferungshaft werden der Behörde, die sie beantragt hat, unverzüglich mitgeteilt.

(2) Für die Übermittlung der Ersuchen um die vorläufige Inhaftnahme und der Mitteilungen über die Erledigung des Ersuchens und über den Zeitpunkt des Beginns der vorläufigen Auslieferungshaft wird der unmittelbare Geschäftsverkehr zwischen der verfolgenden Behörde und der zuständigen Behörde des ersuchten Teils zugelassen; er kann schriftlich, fernschriftlich oder im Funkwege stattfinden.

(3) Der Verfolgte kann freigelassen werden, wenn das Ersuchen um Auslieferung mit den vertragsmässig vorgeschriebenen Unterlagen nicht innerhalb einer Frist von zwei Monaten seit dem Tage der Verhaftung bei der Regierung des ersuchten Teils gestellt wird.

Artikel 11

Geschäftsweg für die Auslieferungsersuchen

(1) Die deutschen Ersuchen um Auslieferung können von dem Reichsminister der Justiz und, soweit es sich um Strafsachen handelt, die

bei den deutschen Militärgerichten anhängig sind, vom Oberkommando der Wehrmacht unmittelbar an das Justiz- und Kultusministerium des Unabhängigen Staates Kroatien (ministarstvo pravosuđa i bogoštovlja Nezavisne Države Hrvatske) gerichtet werden.

(2) Die kroatischen Ersuchen um Auslieferung können von dem Justiz- und Kultusministerium des Unabhängigen Staates Kroatien und, soweit es sich um Strafsachen handelt, die bei den kroatischen Militärgerichten anhängig sind, von dem Kroatischen Landesverteidigungsministerium (ministarstvo hrvatskoga domobranstva) unmittelbar an den Reichsminister der Justiz gerichtet werden.

Artikel 12

Unterlagen des Auslieferungsersuchen

Mit dem Ersuchen um Auslieferung ist ein Haftbefehl oder das vollstreckbare Straferkenntnis einer zuständigen Behörde des ersuchenden Teils vorzulegen. Die Unterlagen müssen Angaben über die persönlichen Verhältnisse des Verfolgten, insbesondere seine Staatsangehörigkeit, und über den Tatbestand der ihm zur Last gelegten strafbaren Handlung, namentlich Zeit und Ort der Tat, sowie den Wortlaut der zur Anwendung kommenden Strafbestimmungen enthalten.

Artikel 13

Auslieferungshaft

Die Vertragschliessenden Teile werden einen Verfolgten, um dessen Auslieferung ersucht ist, in Haft nehmen oder halten, wenn die zuständigen Behörden des ersuchten Teils auf Grund der gesetzlichen Bestimmungen die Auslieferungshaft anordnen.

Artikel 14

Ausschluss der Prüfung der Schuldfrage

Die Vertragschliessenden Teile sind darüber einig, dass der ersuchte Teil nicht prüfen wird, ob der Verfolgte der ihm zur Last gelegten strafbaren Handlung verdächtig oder schuldig ist.

Artikel 15

Grundsatz der Spezialität

(1) Der Ausgelieferte darf ohne Zustimmung des ersuchten Teils weder wegen einer vor der Auslieferung begangenen Tat, für welche die Auslieferung nicht bewilligt worden ist, zur Untersuchung gezogen, bestraft oder an einen dritten Staat weitergeliefert noch aus einem

sonstigen vor der Auslieferung eingetretenen Rechtsgrund in seiner persönlichen Freiheit beschränkt werden, es sei denn, dass er das Gebiet des ersuchenden Teils innerhalb eines Monats nach dem endgültigen Abschluss des gegen ihn durchgeführten Strafverfahrens einschliesslich der Strafvollstreckung nicht verlässt, oder dass er, nachdem er es verlassen hat, zurückgekehrt ist oder von einem dritten Staat von neuem ausgeliefert wird.

(2) Ist eine Auslieferung zur Strafverfolgung bewilligt worden, so ist eine andere rechtliche Beurteilung der Tat, wegen deren die Auslieferung bewilligt worden ist, zulässig, wenn die Verpflichtung zur Auslieferung wegen der Tat auch in ihrer neuen rechtlichen Beurteilung nach den Bestimmungen des Vertrags bestehen würde.

(3) Die Vertragschliessenden Teile werden auf ein Ersuchen, das auf dem im Artikel 11 vorgesehenen Wege gestellt werden kann, der Untersuchung, Bestrafung oder Weiterlieferung des Ausgelieferten wegen einer vor der Auslieferung begangenen Tat, wegen deren die Auslieferung nicht bewilligt worden ist, zustimmen, wenn eine Verpflichtung zur Auslieferung wegen der Tat nach den Bestimmungen des Vertrags bestehen würde.

Artikel 16

Durchlieferung

(1) Die Vertragschliessenden Teile werden straffällige Personen, die ein dritter Staat dem anderen Teil ausliefert, durch ihr Gebiet durchliefern.

(2) Die Verpflichtung zur Durchlieferung besteht nicht,

a) wenn nach den Bestimmungen des Vertrags die Auslieferung des Verfolgten nicht bewilligt werden müsste;

b) wenn der Verfolgte von einer Behörde des ersuchten Teils strafrechtlich verfolgt wird oder wenn gegen ihn von einer Behörde des ersuchten Teils aus anderen Gründen die Haft angeordnet ist.

(3) Artikel 11 bis 15 gelten entsprechend.

Artikel 17

Durchführung der Auslieferung und der Durchlieferung

(1) Die Vertragschliessenden Teile werden den Verfolgten, dessen Auslieferung oder Durchlieferung durchzuführen ist, an den zu vereinbarenden Grenzort befördern.

(2) Die Durchlieferung wird von den Behörden des ersuchten Teils in der Weise durchgeführt, die ihnen am geeignetsten erscheint.

Dritter Abschnitt

Herausgabe von Gegenständen

Artikel 18

Herauszugebende Gegenstände

Die Vetragschliessenden Teile werden nach Massgabe der folgenden Bestimmungen herausgeben:

1. Gegenstände, die als Beweismittel für ein Strafverfahren von Bedeutung sein können,
2. Gegenstände, die in einem Strafverfahren der Einziehung oder Verfallerklärung unterliegen,
3. Gegenstände im Besitze des Verfolgten, die er oder ein Teilnehmer ausserhalb des Gebiets des ersuchten Teils durch die strafbare Handlung, wegen deren er verfolgt wird, oder als Entgelt für solche Gegenstände erlangt hat,
4. Gegenstände, die bei einer Durchlieferung mit dem Verfolgten übernommen werden.

Artikel 19

Bedingungen der Herausgabe

Die Vertragschliessenden Teile werden die Rechte dritter Pesonen an den herausgegebenen Gegenständen unberührt lassen und die Gegenstände auf Verlangen unverzüglich zurückgeben, falls bei der Übergabe ein entsprechender Vorbehalt gemacht worden ist.

Artikel 20

Ausnahmen von der Herausgabepflicht

(1) Die Verpflichtung zur Herausgabe besteht nicht, wenn in dem Strafverfahren, für das die Herausgabe geschehen soll, die Verpflichtung zur Auslieferung nach den Artikeln 3 bis 6 nicht bestehen würde.

(2) Die Verpflichtung zur Herausgabe entfällt auch, wenn sich das Strafverfahren, für das sie geleistet werden soll, gegen einen Angehörigen des ersuchten Teils richtet, der sich ausserhalb des Gebiets des ersuchenden Teils befindet, oder wenn der ersuchte Teil die Leistung der Rechtshilfe sonst für geeignet hält, seine Hoheitsrechte oder seine Sicherheit zu gefährden.

Artikel 21

Aussetzung der Herausgabe

Die Herausgabe kann, wenn die Gegenstände von einer Behörde des ersuchten Teils in einem Strafverfahren benötigt werden, ausgesetzt werden, bis das Verfahren beendet und die Entscheidung über die Gegenstände durchgeführt ist.

Artikel 22

Geschäftsweg für die Herausgabeersuchen

Die Ersuchen um Herausgabe können auf dem im Artikel 11 bezeichneten Wege gestellt werden.

Artikel 23

Ersuchen um selbständige Herausgabe von Gegenständen

Soll die Herausgabe von Gegenständen ohne Zusammenhang mit der Auslieferung oder Durchlieferung eines Verfolgten geschehen, so ist mit dem Ersuchen um Herausgabe ein Beschlagnahmebeschluss vorzulegen, der von einer zuständigen Behörde des ersuchenden Teils erlassen ist. Das Ersuchen oder der Beschluss muss alle wesentliche Angaben über die persönlichen Verhältnisse des Beschuldigten, insbesondere seine Staatsangehörigkeit und seinen derzeitigen Aufenthaltsort, sowie über den Tatbestand der ihm zur Last gelegten strafbaren Handlung, namentlich Zeit und Ort der Tat, und über den Stand der Strafsache enthalten.

Artikel 24

Durchführung der Herausgabe

(1) Die Ersuchen um Herausgabe werden von den Behörden des ersuchten Teils, die nach dessen Gesetzen gleichartige Amtshandlungen in eigenen Strafsachen zu erledigen haben, in den für diese Amtshandlungen vorgeschriebenen Formen und mit den entsprechenden Zwangsmassnahmen erledigt.

(2) Soll die Herausgabe im Zusammenhang mit einer Auslieferung oder Durchlieferung eines Verfolgten geschehen, so sind die Gegenstände möglichst gleichzeitig mit dem Verfolgten zu übergeben.

Vierter Abschnitt

Sonstige Rechtshilfe in Strafsachen

Artikel 25

Zustellungen

Die Vertragschliessenden Teile werden nach Massgabe der folgenden Bestimmungen die ein Strafverfahren betreffenden Schriftstücke, insbesondere auch Ladungen, zustellen.

Artikel 26

Rechtstellung des Geladenen

Ein Zeuge oder Sachverständiger, der auf eine durch die Behörden des ersuchten Teils ihm zugestellte Ladung vor den Behörden des ersu-

chenden Teils erscheint, darf, ohne Rücksicht auf seine Staatsangehörigkeit, weder wegen Täterschaft, jeder Art von Teilnahme, Hehlerei oder Begünstigung bei der den Gegenstand der Untersuchung bildenden oder einer anderen vor der Ausreise der geladenen Person aus dem Gebiete des ersuchten Teils begangenen Straftat verfolgt oder bestraft noch aus einem sonstigen vorher eingetretenen Rechtsgrund in seiner persönlichen Freiheit beschränkt werden, es sei denn, dass die geladene Person innerhalb einer Woche nach dem Tage, an dem sie entlassen und die Ausreise möglich ist, das Gebiet des ersuchenden Teils nicht verlässt.

Artikel 27

Untersuchungshandlungen

Die Vertragschliessenden Teile werden nach Massgabe der folgenden Bestimmungen Beschuldigte, Zeugen und Sachverständige vernehmen, Augenschein einnehmen, Durchsuchungen und die Beschlagnahme von Gegenständen bewirken, Auskünfte erteilen, Mitteilungen aus Akten durch deren vorübergehende Überlassung oder abschriftliche Wiedergabe ihres Inhalts machen und andere Untersuchungshandlungen vornehmen.

Artikel 28

Zuführung verhafteter Personen

(1) Die Vertragschliessenden Teile werden, sofern die Interessen der Rechtspflege des ersuchten Teils dem nicht entgegenstehen, einander in Haft befindliche Personen zuführen, damit sie als Zeugen vernommen oder als Zeugen anderen Personen gegenübergestellt werden. Der ersuchende Teil wird die zugeführte Person auf Ersuchen des anderen Teils, jedenfalls aber nach Durchführung der Untersuchungshandlung, unverzüglich zurückführen.

(2) Artikel 26 gilt entsprechend.

Artikel 29

Ausnahmen von der Pflicht zur Leistung der Rechtshilfe

Die Verpflichtung zur Leistung der Rechtshilfe nach den Artikeln 25, 27 und 28 besteht nicht, wenn das Strafverfahren, für das sie geleistet werden soll, eine Tat zum Gegenstand hat,

1. die nicht mindestens mit einer Höchststrafe von drei Monaten Freiheitsstrafe oder einer schwereren Strafart bedroht ist, es sei denn, dass es sich nach dem auf den Einzelfall anzuwendenden Rechte beider Teile um eine Zuwiderhandlung auf dem Gebiete des Verkehrs zu Lande, zu Wasser oder in der Luft handelt;

2. wegen deren eine Verpflichtung zur Auslieferung nach den Artikeln 4, 5 oder 6 Nr. 5 nicht bestehen würde;

3. wegen deren von Behörden des ersuchten Teils ein Straferkenntnis erlassen oder eine sonstige das Verfahren sachlich abschliessende gerichtliche Entscheidung ergangen ist, es sei denn, dass der ersuchte Teil um die Einleitung des Strafverfahrens ersucht hat oder der Durchführung des Strafverfahrens zustimmt.

Artikel 30

Weitere Ausnahmen von der Pflicht zur Leistung der Rechtshilfe

(1) Die Verpflichtung zur Leistung der Rechtshilfe nach den Artikeln 25, 27 und 28 besteht ferner nicht,

a) wenn das Strafverfahren, für das sie geleistet werden soll, sich gegen einen Angehörigen des ersuchten Teils richtet, der sich ausserhalb des Gebiets des ersuchenden Teils befindet, es sei denn, dass es sich nach dem auf den Einzelfall anzuwendenden Rechte beider Teile um eine Zuwiderhandlung auf dem Gebiete des Verkehrs zu Lande, zu Wasser oder in der Luft handelt;

b) wenn der ersuchte Teil die Leistung der Rechtshilfe für geeignet hält, seine Hoheitsrechte oder seine Sicherheit zu gefährden.

(2) Das Ersuchen um Zustellung einer Ladung kann auch dann abgelehnt werden, wenn dem Geladenen für den Fall seines Ausbleibens Zwangsmassnahmen oder sonstige Nachteile angedroht werden.

Artikel 31

Auskunft aus dem Strafregister

(1) Die Vertragschliessenden Teile werden einander Auskunft aus dem Strafregister erteilen.

(2) Die Verpflichtung zur Erteilung der Auskunft besteht nicht, wenn in dem Strafverfahren, für das die Auskunft erteilt werden soll, die Verpflichtung zur Leistung der Rechtshilfe nach Artikel 29 Nr. 2 oder Artikel 30 Absatz 1 nicht bestehen würde.

Artikel 32

Wesentlicher Inhalt der Rechtshilfeersuchen

Die Ersuchen um Rechtshilfe nach den Artikeln 25, 27, 28 und 31 müssen alle wesentlichen Angaben über die persönlichen Verhältnisse

des Beschuldigten, insbesondere seine Staatsangehörigkeit und seinen derzeitigen Aufenthaltsort, sowie über den Tatbestand der ihm zur Last gelegten strafbaren Handlung, namentlich Zeit und Ort der Tat, und über den Stand der Strafsache enthalten.

Artikel 33

Geschäftsweg für die Rechtshilfeersuchen

(1) Die Ersuchen um Rechtshilfe nach den Artikeln 25, 27, 28 und 31 können im unmittelbaren Geschäftsverkehr zwischen den beteiligten Justiz- und Polizeibehörden gestellt werden.

(2) Soweit es sich um Strafsachen handelt, die bei den Militärgerichten anhängig sind, können deutsche Ersuchen vom Oberkommando der Wehrmacht unmittelbar an das Justiz- und Kultusministerium des Unabhängigen Staates Kroatien und kroatische Ersuchen von dem Kroatischen Landesverteidigungsministerium unmittelbar an den Reichsminister der Justiz gerichtet werden.

Artikel 34

Ausführung der Rechtshilfe

Die Vertragschliessenden Teile werden die Ersuchen um Rechtshilfe nach den Artikeln 25, 27, 28 und 31 von den Behörden, die im Einzelfall nach ihren Gesetzen gleichartige Amtshandlungen in eigenen Strafsachen zu erledigen haben, in den für diese Amtshandlungen vorgeschriebenen Formen und mit den entsprechenden Zwangsmassnahmen erledigen lassen.

Fünfter Abschnitt

Mitteilung von Verurteilungen

Artikel 35

(1) Die Vertragschliessenden Teile werden einander die rechtskräftigen, auf Strafe lautenden Entscheidungen mitteilen, die von den Behörden des einen Teils gegen Angehörige des anderen Teils erlassen werden und nach den Vorschriften des Teils, dessen Behörden sie ausgesprochen haben, in das Strafregister aufzunehmen sind, es sei denn, dass es sich um Verurteilungen wegen politischer Taten handelt.

(2) Die Mitteilung geschieht dadurch, dass eine Abschrift der Entscheidung oder der dem Strafregister zugehenden Nachricht übersandt

wird. Der Austausch wird durch den Reichsminister der Justiz und das Justiz- und Kultusministerium des Unabhängigen Staates Kroatien vermittelt und erfolgt in Zwischenräumen von drei Monaten

Sechster Abschnitt

Schlussbestimmungen

Artikel 36

Kosten der Rechtshilfe

(1) Die den Behörden des ersuchten Teils durch Prüfung der Ersuchen und Gewährung der Rechtshilfe nach den Bestimmungen dieses Vertrags erwachsenden Kosten werden von dem ersuchenden Teil nicht erstattet. Ebensowenig kann für die durch Rückgabe von Gegenständen oder Mitteilung der Verurteilungen entstehenden Kosten Ersatz beansprucht werden.

(2) Die Kosten, die aus Anlass einer Beförderung von Personen über See, einer vorläufigen Auslieferung, einer Durchlieferung oder einer Zuführung nach Artikel 28 entstehen, sowie die Gebühren und Auslagen für Sachverständige werden von dem ersuchenden Teil ersetzt.

Artikel 37

Übersetzungen und Beglaubigungen

(1) Die Ersuchen um Rechtshilfe und ihre Unterlagen sowie die Mitteilungen nach Artikel 35 sind in der amtlichen Sprache eines der Vertragschliessenden Teile abzufassen. Die Beiführung von Übersetzungen kann nicht beansprucht werden.

(2) Die Ersuchen und ihre Unterlagen sowie die Mitteilungen nach Artikel 35 bedürfen keiner Beglaubigung.

(3) Dasselbe gilt für die mit der Erledigung der Rechtshilfe im Zusammenhang stehenden Schriftstücke.

Artikel 38

Ratifikation, Inkrafttreten und Kündigung

(1) Der Vertrag soll ratifiziert und die Ratifikationsurkunden sollen sobald wie möglich in Berlin ausgetauscht werden.

((2) Der Vetrag tritt einen Monat nach Ablauf des Tages, an dem der Austausch der Ratifikationsurkunden stattgefunden hat, in Kraft.

(3) Der Vertrag bleibt in Geltung bis zum Ablauf von sechs Monaten nach Ablauf des Tages, an dem er von einem der beiden Teile gekündigt wird.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten diesen Vertrag unterzeichnet und mit ihren Siegeln versehen.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und kroatischer Sprache in Agram am 28. Februar 1942.

SIEGFRIED KASCHE	Dr. MIRKO PUK
ERNEST SCHÄFER	Dr. MILORAD STRAŽNICKY
Dr. ADOLF SIEDLER	

SCHLUSSPROTOKOLL

Bei der Unterzeichnug des Auslieferungsvertrags zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien stellen die unterzeichneten Bevollmächtigten namens ihrer Regierungen Einverständnis über folgendes fest:

I

Zu Artikel 1:

a) »Strafsachen« im Sinne von Artikel 1 Absatz 1 Nr. 1 sind Strafverfahren vor einer Justiz- oder einer Verwaltungsbehörde, in denen wegen einer Tat eine öffentliche (kriminelle) Strafe ausgesprochen werden kann.

b) Fehlt es für die Leistung der Rechtshilfe an einer nach dem Vertrag erforderlichen Voraussetzung, so wird der ersuchte Teil, falls der Mangel alsbald behoben werden kann, vor Ablehnung des Ersuchens dem ersuchenden Teil Gelegenheit zur Stellungnahme geben. Er kann ihm für die Beibringung der Ergänzungen eine angemessene Frist bestimmen.

Zu Artikel 2 Absatz 2:

Die Verpflichtung zur Auslieferung besteht auch dann nicht, wenn der Verfolgte die Staatsangehörigkeit des ersuchten Teils vor Durchführung der Auslieferung erworben hat.

Zu Artikel 3:

Die Verpflichtung zur Auslieferung besteht auch, wenn die Tat in oder bei Ausübung eines Amtes begangen ist.

Zu Artikel 5 Nr. 1:

Verfolgte, die wegen solcher strafbarer Handlungen ausgeliefert sind, die nicht ausschliesslich nach den Militärstrafgesetzen strafbar sind, können nach diesen Gesetzen abgeurteilt werden.

Zu Artikel 9:

Der ersuchte Teil wird bei der Wahl, welchem Auslieferungsersuchen er stattgeben will, die Interessen der Strafrechtspflege berücksichtigen.

Zu Artikel 10:

Wird das Ersuchen irrtümlich einer zur Entgegennahme nicht zuständigen Behörde zugeleitet, so hat diese es von Amts wegen an die zuständige Behörde weiterzuleiten und gleichzeitig die ersuchende Behörde davon zu verständigen.

Zu Artikel 15 Absatz 1:

Die Frist, innerhalb deren der Ausgelieferte das Gebiet des ersuchenden Teils verlassen haben muss, läuft nicht, solange seine Ausreise nicht möglich ist.

Zu Artikel 16:

Als eine »Durchlieferung« ist es auch anzusehen, wenn eine Person zum Zweck einer Auslieferung oder Durchlieferung auf einem Schiff oder einem Luftfahrzeug des anderen Teils über die hohe See befördert wird.

Zu Artikel 17 Absatz 1:

Die Vetragschliessenden Teile werden Grenzorte vereinbaren, an denen die Verfolgten im Auslieferungs- und Durchlieferungsverkehr übernommen oder übergeben werden.

Zu Artikel 19:

Die herausgegebenen Gegenstände und Beweismittel, deren Rückgabe vorbehalten ist, sollen pfleglich behandelt werden.

Zu Artikel 33:

a) Die Vetragschliessenden Teile werden einander ein Verzeichnis der zur Entgegennahme der Ersuchen nach den Artikeln 25, 27, 28 und 31 des Vertrags zuständigen Justiz- und Strafregisterbehörden mitteilen.

b) Wird das Ersuchen irrtümlich einer zur Entgegennahme nicht zuständigen Behörde zugeleitet, so hat diese es von Amts wegen an die zuständige Behörde weiterzuleiten und gleichzeitig die ersuchende Behörde davon zu verständigen.

Zu Artikel 34:

Über die Vornahme der Zustellung wird dem ersuchenden Teil ein Zustellungszeugnis mit nachstehendem Inhalt ausgestellt werden:

Zustellungszeugnis

D .... (Ladung, Urteil usw., die Art des zugestellten Schriftstücks ist anzuführen) ist am .... durch Aushändigung de. zuzustellenden Schriftstück. an .... (Vor- und Zuname, Beruf und Anschrift des Zustellungsempfängers) [in anderen Fällen: an d .... (Vor und Zuname) als .... (Stellung des Empfängers zum Zustellungsempfänger) de .... Zustellungsempfänger ....]* zugestellt worden.

(Ort) ...., den .... 19.......

(Dienststempel)

Unterschrift und Amtsbezeichnung.

* Soweit die Zustellung in anderer Art als durch Übergabe (Niederlegung bei einer Behörde, öffentlich) erfolgt ist, ist diese Art der Zustellung bekanntzugeben.

II

a) Die Angehörigen des Protektorats Böhmen und Mähren sind im Sinne dieses Vertrags deutsche Staatsangehörige.

b) Soweit Massnahmen der Gerichte und sonstigen Behörden, insbesondere ihre Entscheidungen, nach den Bestimmungen des Vertrags auf den Auslieferungs- und sonstigen Rechtshilfeverkehr Einfluss haben, stehen die Gerichte und sonstigen Behörden des Protektorats Böhmen und Mähren den deutschen Gerichten und sonstigen Behörden gleich.

III

Hat einer der Vertragschliessenden Teile Anlass, bei dem anderen die Einleitung eines Strafverfahrens anzuregen, so können deutsche Ersuchen von dem Reichsminister der Justiz unmittelbar an das Justiz- und Kultusministerium des Unabhängigen Staates Kroatien, kroatische Ersuchen von dem Justiz- und Kultusministerium des Unabhängigen Staates Kroatien unmittelbar an den Reichsminister der Justiz gerichtet werden. Artikel 37 gilt entsprechend.

IV

Der Reichsminister der Justiz und das Justiz- und Kultusministerium des Unabhängigen Staates Kroatien werden nach Bedarf im unmittel-

baren Benehmen Zusammenkünfte ihrer Vertreter vereinbaren, um die einheitliche Durchführung des Vertrags sicherzustellen und die bei seiner Durchführung etwa auftauchenden Schwierigkeiten zu beseitigen. Soweit durch die zu erörternden Fragen der Geschäftsbereich anderer Ministerien berührt wird, werden diese Ministerien eingeladen werden, sich an den Zusammenkünften zu beteiligen.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten dieses Schlussprotokoll unterzeichnet, das als wesentlicher Bestandteil des Vertrags vom heutigen Tage gilt.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und kroatischer Sprache in Agram am 28. Februar 1942.

SIEGFRIED KASCHE
ERNEST SCHÄFER
Dr. ADOLF SIEDLER

Dr. MIRKO PUK
Dr. MILORAD STRAŽNICKY

NIEDERSCHRIFT

In der Zeit vom 20. bis 28. Februar 1942 haben in Agram Verhandlungen über einen Auslieferungsvertrag zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien stattgefunden. An den Verhandlungen haben teilgenommen:

Auf deutscher Seite:

Ernst Schäfer, Ministerialdirektor im Reichsjustizministerium (dieser nur am 20. und 21. Februar 1942);

Dr. Adolf Siedler, Vortragender Legationsrat im Auswärtigen Amt;

Rudolf Kröning, Oberregierungsrat im Reichsministerium des Innern;

Dr. Peter Reisner, Kammergerichtsrat im Reichsjustizministerium und

Dr. Franz Nüsslein, Erster Staatsanwalt beim Reichsprotektor im Böhmen und Mähren.

Auf kroatischer Seite:

Dr. Miroslav Šantek, Septemvir;

Dr. Tihomil Drezga, Leiter der Rechtsabteilung im Ministerium des Äussern.

Dr. Josip Junašević, Präsident der Banaltafel;

Dr. Aleksandar Šibenik, Rat im Ministerium des Innern;

Bei den Verhandlungen haben die beiden Abordnungen den Entwurf eines Auslieferungsvertrags zur Grundlage genommen, der von der Deutschen Regierung im November 1941 der Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien übermittelt worden ist. Dieser Entwurf ist im einzelnen durchgesprochen worden. Die Änderungen und Ergänzungen, die sich aus der Aussprache ergeben haben, sind in dem Entwurf eingearbeitet worden.

Als Ergebnis der Verhandlungen ist am heutigen Tage der Auslieferungsvertrag zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien nebst einem dazu gehörigen Schlussprotokoll von den Bevollmächtigten der Vertragschliessenden Teile unterzeichnet worden.

Im Laufe der Verhandlungen ist noch besonders über folgende Punkte Einverständnis erzielt worden:

1. Der Vertrag erstreckt sich auf deutscher Seite auf das gesamte Gebiet des Grossdeutschen Reichs. Er gilt bis auf weiteres nicht für das Generalgouvernement.

2. Als Stelle, an der die Verfolgten im Auslieferungs- und Durchlieferungsverkehr übernommen oder übergeben werden (Schlussprotokoll zu Art. 17 Abs. 1) wird der Grenzübergang Brückel—Savski Marof vereinbart.

Die Übernahme erfolgt auf deutscher Seite in Brückel, auf kroatischer Seite in Savski Marof.

Deutsche Übernahme- und Übergabebehörde ist das Grenzpolizeikommissariat Rann (Untersteiermark), auf kroatischer Seite die Grenzpolizei in Savski Marof. Deutsche Grenzgefängnis ist das Gerichtsgefängnis in Rann (Untersteiermark), auf kroatischer Seite das Gefängnis der Gerichtstafel in Agram.

3. Auf Anregung der deutschen Abordnung hat die kroatische Abordnung zugesagt, dass zur Erleichterung und Beschleunigung des Rechtshilfeverkehrs kroatischen Rechtshilfeersuchen, ihren Unterlagen und den Mitteilungen nach Artikel 35, die nicht in deutscher Sprache abgefasst sind, nach Möglichkeit Übersetzungen in die deutsche Sprache beigefügt werden sollen. Dasselbe gilt für die mit der Erledigung der Rechtshilfe im Zusammenhang stehenden Schriftstücke.

4. An die Stelle des bisherigen diplomatischen Weges im Auslieferungs- und sonstigen Rechtshilfeverkehr tritt vom Tage der Unterzeichnung des Vertrags an der im Vertrage vorgesehene unmittelbare Geschäftsverkehr zwischen dem Reichsminister der Justiz oder dem Oberkommando der Wehrmacht einerseits und dem Justiz- und Kultusministerium des Unabhängigen Staates Kroatien oder dem Kroatischen Landesverteidigungsministerium andererseits.

Für diesen Verkehr sind die Bestimmungen des Vertrags vorläufig anwenabar.

5. Durch die im Vertrag enthaltenen Bestimmungen über den Rechtshilfeverkehr in Steurstrafsachen- Devisenstrafsachen und Zollstrafsachen soll besonderen Abmachungen auf diesen Gebieten nicht vorgegriffen werden.

6. Es soll zwischen den Vertragschliessenden Teilen eine Vereinbarung über die Veröfentlichung von Ausschreibungen abgeschlossen werden. Die Vereinbarung soll die aus der Anlage ersichtliche Fassung erhalten und durch Austausch inhaltlich übereinstimmender Noten zwischen dem deutschen Auswärtigen Amt und der Gesandtschaft des Unabhängigen Staates Kroatien in Berlin abgeschlossen werden, sobald der Auslieferungsvertrag in Kraft getreten und der kroatische Polizeianzeiger eingerichtet sein wird. Es wird in Aussicht genommen, dass die Vereinbarung einen Monat nach dem Notenaustausch in Kraft tritt und mit dreimonatiger Frist gekündigt werden kann.

Geschehen in doppelter Ausfertigung in deutscher und kroatischer Sprache in Agram am 28. Februar 1942.

ERNST SCHÄFER
Dr. ADOLF SIEDLER
RUDOLF KRÖNING
Dr. PETER REISNER
Dr. FRANZ NÜSSLEIN

Dr. MIROSLAV ŠANTEK
Dr. TIHOMIL DREZGA
Dr. JOSIP JUNAŠEVIĆ
Dr. ALEKSANDAR ŠIBENIK

HRVATSKO-FRANCUZKI SPORAZUM O TRGOVAČKOJ RAZMJENI I PLAĆANJU

Članak 1.

Namirenje trgovačkih tražbina izmedju Francuzke (tu se razumieva i Alžir, francuzke kolonije, francuzki protektorati i zemlje pod mandatom) i Hrvatske vršit će se priebojem prema pravilima i načinima naznačenim u sliedećim člancima:

GLAVA I.

Uređenje tekućih trgovačkih tražbina

Članak 2.

Pod tekućim trgovačkim tražbinama podrazumievaju se u smislu ovoga sporazuma iznosi, koje duguju osobe s prebivalištem u jednoj od obih zemalja, osobama, koje prebivaju u drugoj zemlji, a ulaze u sliedeće kategorije:

1. ciena robe francuzkog podrietla, uvezene na hrvatsko područje poslije zaključenja ovoga sporazuma, i robe hrvatskog podrietla, uvezene na francuzko područje poslije zaključenja ovoga sporazuma. Kao roba podrietlom iz jedne i druge zemlje smatra se ona roba, koja nosi to obilježje po definiciji zakonodavstva uvozničke zemlje;

2. nuzgredni troškovi, koji nastaju uvozom iz gornje prve stavke, ukoliko su gospodarski opravdani i suglasni s trgovačkim običajima;

3. tražbine sa područja umne svojine, kao što su zakupnine patenta, pravo licenca, autorsko pravo, ciena za zakup slikopisa i t. d., ukoliko se radi o iznosima dospjelim poslije zaključenja ovoga sporazuma;

4. troškovi poslovnih putovanja, nastali u jednoj od ovih zemalja poslije zaključenja ovoga sporazuma, od osoba koje prebivaju u drugoj zemlji;

5. druge tražbine, čije će se namirenje u okviru ovoga sporazuma predhodno odobriti od nadležnih vlasti jedne i druge Stranke.

Članak 3.

Uplate za namirenje trgovačkih tražbina iz članka 2. vršit će se:

s francuzke strane u francima kod l'Office des Changes (Service de la Compensation);

s hrvatske strane u kunama kod Hrvatske državne banke.

Ove uplate vršit će se za tražbine utvrđene ugovorima.

Ako nije suprotno ugovoreno izmedju vjerovnika i dužnika, ovim uplatama još nije dug izplaćen, i dužnik se oslobadja svog duga tek kada vjerovnik bude primio punu protuvriednost svoje tražbine.

Članak 4.

Dopunske uplate, koje može vršiti francuzki ili hrvatski dužnik, u slučaju gubitaka kod razmjene, koji proizlaze iz promjene tečaja od dana uplate sa strane dužnika do dana stvarne izplate vjerovnika, moći će se transferirati suglasno s odredbama ovoga sporazuma.

Dopunske uplate, koje bi htio izvršiti hrvatski ili francuzki dužnik u slučaju gubitka kamata, koji proizlaze iz zakašnjenja izplate dugovanih iznosa vjerovnicima, ne će se dozvoliti.

Članak 5.

Radi izračunavanja uplata, koje imaju izvršiti dužnici primjenom članka 3. ovoga sporazuma, pretvaranje u kune i u franke vršit će se prema sliedećim pravilima:

1. nadležne oblasti jedne i druge stranke utvrdit će zajedničkim sporazumom tečaj razmjene između kune i franka. Ovaj tečaj bit će primienjen za konverziju u kune dugova ugovorenih u francima i za pretvaranje u franke dugova ugovorenih u kunama;

2. francuzki vjerovnici i hrvatski vjerovnici bit će pozvani da ugovore svoje tražbine u francima ili u kunama, izključujući svaki drugi novac. Nadležne oblasti jedne i druge stranke obvezuju se, da će u tu svrhu poduzeti sve mjere, koje su u njihovoj moći.

Članak 6.

U cilju primjene odredaba, sadržanih u gornjim člancima od 1. do 5., Hrvatska državna banka otvorit će na ime l'Office des Changes (Service de la Compensation) jedan bezkamatni račun u francima, koji će se zvati »Račun francuzke robe«, a u čiju korist će se unašati u francima protuvriednost uplata izvršenih od hrvatskih dužnika u kunama.

Iznosi računa »francuzke robe« upotrebljavat će l'Office des Changes (Service de la Compensation) za namirenje tekućih hrvatskih trgovinskih potraživanja na francuzkom području.

Članak 7.

L'Office des Changes (Service de la Compensation) otvorit će na ime Hrvatske državne banke:

1. jedan bezkamatni račun u francima nazvan »račun hrvatske robe«, u čiju korist će se unašati 2/3 uplata u francima izvršenih od francuzkih dužnika.

Iznose računa »hrvatske robe« upotrebljavat će Hrvatska državna banka za namirenje francuzkih trgovinskih tekućih tražbina na hrvatskom području;

2. jedan bezkamatni račun u kunama, nazvan »račun deviza«, u čiju korist će se uplaćivati 1/3 protuvriednosti u kunama od uplate u francima izvršenih od francuzkih dužnika.

Iznosi računa »deviza« bit će transferirani svake sedmice u švicarskim francima pod uslovima predviđenima u sliedećem članku 8.

Članak 8.

Iznosi u kunama računa »deviza« pretvarat će se u švicarske franke, vodeći računa o službenom tečaju Hrvatske državne banke u Zagrebu, posljednjeg radnog dana, koji predhodi danu uplate.

Tako dobivene svote u švicarskim francima bit će uplaćene u korist računa Hrvatske državne banke kod Švicarske državne banke.

Hrvatska državna banka priobćit će Office-u des Changes (Service de la Compensation) svoj službeni tečaj za švicarski franak.

Članak 9.

1. L'Office des Changes (Service de la Compensation) i Hrvatska državna banka uzajamno će se obavješćivati svakoga dana o uplatama, koje su primile od strane dužnika. Obaviesti o uplati, koje će vriediti kao nalog za izplatu, morat će nositi potrebnu napomenu o dozvoli odgovarajućih izplaćivanja u korist vjerovnika. Morat će sadržavati oznaku primljenog iznosa u novcu dužnika i iznos za izplatu vjerovnika u njegovom vlastitom novcu.

2. Namirenja će vršiti svaka ustanova po redosljedu uplata, primljenih od svog zastupnika, a pod sliedećim uslovima:

a) Po prijemu jednoga naloga za izplatu od l'Office des Changes (Service de la Compensation) i ukoliko račun »francuzke robe« ne duguje veći iznos od 5,000.000.— francuzkih franaka, Hrvatska državna banka stavit će na razpolaganje hrvatskom vjerovniku protuvriednost u kunama od iznosa u francima, koji je naznačen u nalogu za izplatu.

U slučaju da račun »francuzke robe« duguje iznos od 5,000.000.— francuzkih franaka, Hrvatska državna banka će odgoditi izvršenje na-

loga za izplatu, koji je poslao l'Office des Changes (Service de la Compensation) za dio, koji pada na teret tog računa (to je 66%), tako da iznos dugovanja računa »francuzke robe« ne prelazi 5,000.000.— francuzkih franaka, a naravno da će se dio naloga za izplatu, koji pada na teret računa »deviza« (to je 33%), nastaviti namirivati u kunama.

b) Po primitku jednog naloga za izplatu, koji šalje Hrvatska državna banka, i ukoliko račun »hrvatske robe«, ne duguje veći iznos od 5,000.000.— francuzkih franaka, l'Office des Changes (Service de la Compensation) stavit će na razpolaganje francuzkom vjerovniku iznos u francima, koji sadržava nalog za izplatu.

U slučaju da račun »hrvatske robe« duguje iznos od 5,000.000.— francuzkih franaka, l'Office des Changes (Service de la Compensation) odgodit će izvršenje naloga za izplatu, koji šalje Hrvatska državna banka, tako da iznos dugovanja računa ne prelazi 5,000.000.— francuzkih franaka.

Članak 10.

Unapried izvršena plaćanja za kupovninu francuzke ili hrvatske robe, namienjene da se uveze na hrvatsko područje ili na francuzko područje, namirivat će se prema odredbama ovoga sporazuma, pod uslovom, da se pozivaju na već izdanu uvoznu dozvolu od nadležnih vlasti, da su predviđena u ugovoru o kupovnini robe i da odgovaraju trgovačkim običajima.

GLAVA II.

Uređenje zaostalih trgovačkih tražbina

Članak 11.

Pod zaostalim trgovačkim tražbinama podrazumievaju se u smislu ovog sporazuma iznosi, koje duguju osobe sa prebivalištem u jednoj od obih zemalja osobama, koje prebivaju u drugoj zemlji, a ulaze u sliedeće kategorije:

1. ciena robe francuzkog podrietla, uvezene na hrvatsko područje prije zaključenja ovoga sporazuma, i robe hrvatskoga podrietla, uvezene na francuzko područje prije zaključenja ovoga sporazuma;

2. nuzgredni troškovi, koji nastaju razmjenom robe iz gornje prve stavke;

3. zahtjevi s područja umne svojine, kao što su zakupnine za patente, pravo licenca, autorsko pravo, ciene za zakup slikopisa i t. d., ukoliko se radi o iznosima dospjelim prije zaključenja ovoga sporazuma;

4. druge tražbine, dospjele prije zaključenja ovoga sporazuma, čije će namirenje u okviru ovoga sporazuma predhodno odobriti nadležne oblasti jedne i druge Stranke.

Članak 12.

Uplate za namirenje tražbina, predviđenih u gornjem članku 11., vršit će se:

s francuzke strane u francima kod l'Office des Changes (Service de la Compensation),

s hrvatske strane u kunama kod Hrvatske državne banke.

Ukoliko nije između vjerovnika i dužnika ugovoreno protivno od ovoga, ovim uplatama još nije dug izplaćen, i dužnik će biti oslobođen svoga duga tek kada vjerovnik bude primio punu protuvriednost svoje tražbine.

Članak 13.

Nadležne oblasti jedne i druge stranke poduzet će potrebne mjere da pozovu francuzke ili hrvatske dužnike na izvršenje uplata, navedenih u članku 12., u roku od 6 mjeseci, računajući od zaključenja ovoga sporazuma.

Članak 14.

Za računanje uplata, izvršenih od dužnika primjenom članka 12. ovoga sporazuma, primjenjivat će se sliedeća pravila.

1. pretvaranje dugova ugovorenih u francima u kune i pretvaranje dugova ugovorenih u kunama u franke, izvršit će se na osnovi tečaja razmjene izmedju franka i kune, koji će se utvrditi zajedničkim sporazumom nadležnih oblasti jedne i druge Stranke.

2. dugovi, ugovoreni u drugom novcu, a ne u kunama ili u francima, pretvorit će se:

a) za uplate kod l'Office des Changes (Service de la Compensation) u franke na osnovi službenog srednjeg tečaja Francuzke Banke za novac u pitanju, zadnjega dana, koji predhodi danu uplate;

b) za uplate kod Hrvatske državne banke u kune na osnovi srednjeg službenog tečaja Zagrebačke burze za novac u pitanju, zadnjeg radnog dana, koji predhodi danu uplate.

Članak 15.

Radi primjene odredaba sadržanih u gornjim člancima od 11. do 14., Hrvatska državna banka otvorit će na ime l'Office des Changes (Service de la Compensation) jedan bezkamatni račun u francima, nazvan račun »zaostalih francuzkih tražbina«, u čiju korist će se unašati u francima protuvriednost uplata u kunama, koje izvrše hrvatski dužnici.

L'Office des Changes (Service de la Compensation) otvorit će na ime Hrvatske državne banke jedan bezkamatni račun, nazvan »zaostale

hrvatske tražbine«, u čiju će se korist unašati uplate u francima izvršene od francuzkih dužnika.

L'Office des Changes (Service de la Compensation) i Hrvatska državna banka uzajamno će se svakog dana obavještavati o uplatama, koje su primile od strane dužnika.

Članak 16.

Nadležne oblasti jedne i druge Stranke obvezuju se, da će po izteku roka od 6 mjeseci, predviđenoga ovim današnjim sporazumom, poduzeti potrebne mjere za uplatu zaostalih trgovačkih dugova, u cilju transfera putem prieboja postojećih razpoloživih iznosa na računima »zaostale trgovačke tražbine« kod Hrvatske državne banke i l'Office des Changes (Service de la Compensation).

U slučaju, da bi nakon prieboja ostao jednačak u korist jedne ili druge stranke, dužnička zemlja se obvezuje, da će osigurati transfer po svom izboru, bilo u slobodnim devizama, bilo izvozom robe. Popis robe, koju će obaviti dužnička zemlja za likvidaciju jednačka, koji je u pitanju, ustanovit će se zajedničkim sporazumom nadležnih oblasti obiju Stranaka.

GLAVA III.

Obće odredbe

Članak 17.

Trgovačke razmjene izmedju francuzkog i hrvatskog područja izvršene poslije zaključenja ovog sporazuma, dat će povoda bilo skupnim, bilo pojedinačnim poslovima.

A) Skupni poslovi. Pod »skupnim poslovima« podrazumieva se skup hrvatskoga uvoza na francuzko područje i francuzkog izvoza na hrvatsko područje, za koji se nadležne vlasti jedne i druge Stranke obvezuju, da će izdavati sve potrebne dozvole za uvoz, odnosno izvoz.

Svaki posao primit će redni broj tako, da se prosliedi od početka do kraja u posebnom brojitbenom knjigovodstvu, koje vodi l'Office des Changes (Service de la Compensation) i odjel za vanjsku trgovinu, odsjek za prieboje, Zagreb.

U slučaju nemogućnosti dobave cjelokupnog ili izvjestnog diela robe predviđene u jednom »skupnom poslu« uslied slučaja više sile, nadležne oblasti jedne i druge Stranke sporazumjet će se, da osiguraju zamjenu za robu iste vriednosti kao roba koja se nije mogla dobaviti.

B) Pojedinačni poslovi. Sva roba razmienjena s jedne i s druge strane i obćenito sve tekuće trgovačke tražbine, kako su utvrđene u članku 2. ovoga sporazuma, a koje nisu obuhvaćene u kojem

skupnom poslu, bit će proslieđene u brojitbenom knjigovodstvu, koje vodi Hrvatska državna banka i l'Office des Changes (Service de la Compensation) pod stupcem »pojedinačni poslovi«. Nadležne oblasti jedne i druge Stranke trudit će se da održe ravnotežu ovih poslova. Ipak, ako bi se pri svemu tome ravnoteža poremetila, iznos jednak ovoj pojavljenoj razlici doznačit će se u jednom skupnom poslu zemlji, koja je prodala; zemlja, koja je kupila, dužna je dobaviti protuvriednost u robi, za koju su dale suglasnost nadležne oblasti druge zemlje.

C) Razlikovanje, koje je učinjeno izmedju »skupnih poslova« i »pojedinačnih poslova«, ne povlači sa sobom nikakvu promjenu u mehanizmu namirivanja izmedju izvoznika i uvoznika posredstvom Hrvatske državne banke i l'Office des Changes (Service de la Compensation). Uplate koje vrše uvoznici na hrvatskom području ili francuzkom području, bilo da potječu od »skupnih poslova«, ili od »pojedinačnih poslova«, transferirat će se na isti način po redosljedu, suglasno odredbama ovoga sporazuma.

Članak 18.

Suglasno s odredbom članka 7. ovoga sporazuma svaki »skupni posao« izračunat će se tako, da vriednost robe francuzkog podrietla, koja se uvozi na hrvatsko područje, bude jednaka 2/3 vriednosti robe hrvatskog podrietla, koja se ima uvesti na francuzko područje.

Članak 19.

Posebnički prieboji izmedju hrvatskih uvoznika i izvoznika i posebnički prieboji izmedju francuzkih uvoznika i izvoznika bit će načelno zabranjeni od nadležne oblasti jedne i druge Stranke.

Članak 20.

Hrvatska državna banka i l'Office des Changes (Service de la Compensation) obvezuju se, da će se dugovi dužnika u obim zemljama namirivati suglasno odredbama ovoga sporazuma.

Članak 21.

L'Office des Changes (Service de la Compensation) i Hrvatska državna banka ugovorit će međusobno, ukoliko bude potrebno, tehničke odredbe, da bi se osiguralo primjenjivanje ovoga sporazuma.

Članak 22.

Ovaj sporazum stupa na snagu 1. travnja 1942.; svaka Ugovorna Stranka ima pravo odkazati ga putem predhodne obaviesti od 2 mjeseca.

Vichy, 16. ožujka 1942.

DR. MIRKO LAMER — PAUL LEROY BEAULIEU

MINISTARSTVO
NARODNOG GOSPODARSTVA I FINANCIJA
Ravnateljstvo za vanjsku trgovinu

Vichy, 16. ožujka 1942.

Gospodine predsjedniče!

Tokom pregovora, koji su doveli do sporazuma s današnjim nadnevkom, Vi ste mi saobćili, da bi hrvatske vlasti željele imati u Francuzkoj stalno izaslanstvo za gospodarske poslove, da bi se olakšalo izvršenje danas podpisanog trgovinskog sporazuma.

Imam čast saobćiti Vam, da francuzka vlada daje svoj pristanak imenovanju izaslanstva, čiji bi se ured mogao smjestiti u Lyon-u.

PAUL LEROY BEAULIEU

Gospodin Dr. Mirko Lamer,
predsjednik hrvatskog izaslanstva

ACCORD SUR LES ÉCHANGES ET LES PAIEMENTS COMMERCIAUX FRANCO-CROATES

Article 1er

Le règlement des créances commerciales entre la France (y compris l'Algérie, les colonies françaises, les protectorats français et les pays sous mandat français) et la Croatie se fera par compensation suivant les régles et les modalités indiquées dans les articles suivants:

TITRE I

Règlements des créances commerciales courantes

Article 2

Par créances commerciales courantes, on entend, au sens du présent accord, les sommes dues par des personnes résidant dans l'un des deux territoires à des personnes résidant dans l'autre territoire et entrant dans les catégories suivantes:

1° prix des marchandises d'origine française importées en territoire croate postérieurement à la conclusion du présent accord et des marchandises d'origine croate importées en territoire français postérieurement à la conclusion du présent accord.

Sont considérées comme marchandises originaires de l'un et l'autre territoire, les marchandises qui répondent à la définition donnée par la législation du pays d'importation.

2° frais accessoires afférents aux importations visées à l'alinéa 1 ci-dessus, pour autant qu'ils sont conformes aux usages du commerce et économiquement justifiés;

3° prestation du domaine de la propriété intellectuelle telles que redevances de brevets, droits de licences, droits d'auteur, prix de locations de films etc., pour autant qui'il s'agit de sommes échues postérieurement à la conclusion du présent accord.

4° frais de voyages d'affaires exposés dans l'un des deux territoires, postérieurement à la conclusion du présent accord, par des personnes résidant dans l'autre territoire;

5° autres créances dont le règlement dans le cadre du présent accord aura été approuvé préalablement par les autorités competentes de part et d'autre.

Article 3

Les versements en vue du règlement des créances commerciales visées à l'article 2 seront faits:

— du côté français, en francs à l'Office des Changes (Service de la Compensation);

— du côté croate, en kunas à la Banque d'Etat Croate.

Ces versements se feront aux échéances fixées par les contrats.

A moins de convention contraire entre le créancier et le débiteur, ces versements n'auront pas d'effet libératoire et le débiteur ne sera libéré de sa dette que lorsque le créancier aura reçu la contrevaleur intégrale de sa créance.

Article 4

Les versements supplémentaires susceptibles d'être faits par les débiteurs français ou croates, dans le cas de pertes de change provenant d'une modification des cours de change entre la date du versement par les débiteurs et la date du paiement effectif aux créanciers, pourront être transférés conformément aux dispositions du présent accord.

Les versements supplémentaires susceptibles d'être faits par les débiteurs français ou croates, dans le cas de pertes d'intérêts provenant d'un retard dans le paiement des sommes dues aux créanciers, ne seront pas autorisés.

Article 5

Pour le calcul des versements à faire par les débiteurs, en application de l'article 3 du présent accord, la conversion en kunas et en francs se fera d'après les règles suivantes:

1° les autorités compétentes de part et d'autre fixeront d'un commun accord le cours de change entre le kuna et le franc. Ce cours sera appliqué pour la conversion en kunas des dettes libellées en francs et pour la conversion en francs des dettes libellées en kunas.

2° les créanciers français et les créanciers croates seront invités à libeller leurs créances en francs ou en kunas, à l'exclusion de toute autre monnaie. Les autorités compétentes de part et d'autre s'engagent à prendre à cet effet toutes dispositions en leur pouvoir.

Article 6

Pour l'application des dispositions contenues dans les articles 1 à 5 ci-dessus, la Banque d'Etat Croate ouvrira au nom de l'Office des Changes (Service de la Compensation) un compte en francs, non productif d'intérêts, dénommé »Compte marchandises françaises«, au crédit duquel sera portée la contrevaleur en francs des versements en kunas effectués par les débiteurs croates.

Les disponibilités du compte »Marchandises françaises« seront utilisées par l'Office des Changes (Service de la Compensation) pour le règlement des créances commerciales croates courantes en territoire français.

Article 7

L'Office des Changes (Service de la Compensation) ouvrira au nom de la Banque d'Etat Croate:

1° un compte en francs, non productif d'intérêts, dénommé »Compte marchandises croates«, au crédit duquel seront versés les 2/3 des versements en francs effectués par les débiteurs français.

Les disponibilités du compte »Marchandises croates« seront utilisées par la Banque d'Etat Croate pour le règlement des créances commerciales françaises courantes en territoire croate;

2° un compte en kunas, non productif d'intérêts dénommé »Compte Devises«, au crédit duquel sera versé le 1/3 de la contrevaleur en kunas des versement en francs effetués par les débiteurs français.

Les disponibilités du compte »Devises« seront transférées, chaque semaine, en francs suisses, dans les condition prévues à l'article 8 ci-après.

Article 8

Les disponibilités en kunas du compte »Devises« seront converties en francs suisses en tenant compte du cours de change pratiqué à Zagreb par la Banque d'Etat Croate pour le franc suisse, le dernier jour ouvrable précédant celui du versement.

Les montants en francs suisses ainsi obtenus seront versés au crédit du compte de la Banque d'Etat Croate chez la Banque Nationale Suisse.

La Banque d'Etat Croate communiquera à l'Office des Changes (Service de la Compensation) le cours de change coté par elle pour le franc suisse.

Article 9

1° L'Office des Changes (Service de la Compensation) et la Banque d'Etat Croate se notifieront mutuellement, chaque jour, les versements qu'ils auront reçus de la part des débiteurs. Les avis de versement, qui vaudront ordre de paiement, devront porter les mentions nécessaires pour permettre les paiements correspondants en faveur des créanciers. Ils devront compter l'indication de la somme reçue dans la monaie du débiteur et de la somme à payer au créancier dans sa propre monnaie.

2° Les règlements seront faits par chaque organisme dans l'ordre chronologique des versements reçus par son correspondant et dans les conditions suivantes:

a) Dès réception d'un ordre de paiement envoyé par l'Office des Changes (Service de la Compensation), et pour autant que le compte »Marchandises françaises« ne sera pas débiteur d'un montant supérieur à 5.000.000 de francs, la Banque d'Etat Croate mettra à la disposition du créancier croate la contrevaleur en kunas du montant en francs porté sur l'ordre de paiement.

Au cas oú le compte »Marchandises françaises« deviendrait débiteur d'un monant égal à 5.000.000 de francs, la Banque d'Etat Croate différerait l'exécution de la fraction payable sur ce compte (soit 66%) des ordres de paiement envoyés par l'Office des Changes (Service de la Compensation) de façon que le solde débiteur du compte »Marchandises françaises« ne dépasse pas 5.000.000 de francs, étant entendu que la fraction imputée au compte »Devises« (soit 33%) des ordres de paiement continuerait à donner lieu à un règlement en kunas.

b) Dès réception d'un ordre de paiement envoyé par la Banque d'Etat Croate, et pour autant que le compte »Marchandises croates« ne sera pas débiteur d'un montant supérieur à 5.000.000 de francs l'Office des Changes (Service de la Compensation) mettra à la disposition du créancier français le montant en francs porté sur l'ordre de paiement.

Au cas où le compte »Marchandises croates« deviendrait débiteur d'un montant égal à 5.000.000 de francs, l'Office des Changes (Service de la Compensation) différerait l'exécution des ordres de paiement envoyés par la Banque d'Etat Croate de façon que le solde débiteur du compte »Marchandises croates« ne dépasse pas 5,000.000 de francs.

Article 10

Les paiements anticipés pour achats de marchandises françaises ou croates destinées à être importées en territoire croate et en territoire français seront réglés selon les dispositions du présent accord, à condition qu'ils se réfèrent à une licence d'importation déjà délivrée par les autorités compétentes, qu'ils soient prévus dans le contrat d'achat de la marchandise et qu'ils correspondent aux usages commerciaux.

TITRE II

Règlement des créances commerciales arriérées

Article 11

Par créances commerciales arriérées, on entend, au sens du présent accord, les sommes dues par des personnes résidant dans l'un des deux territoires à des personnes résidant dans l'autre territoire et entrant dans les catégories suivantes:

1° prix des marchandises d'origine française importées en territoire croate antérieurement à la conclusion du présent accord et des marchandises d'origine croate importées en territoire français antérieurement à la conclusion du présent accord;

2° frais accessoires afférents aux échanges de marchandises visés à l'alinéa 1° ci-dessus;

3° prestations du domaine de la propriété intellectuelle telles que redevances de brevets, droits de licences, droits d'auteur, prix de location de films, etc., pour autant qu'il s'agit de sommes échues antérieurement à la conclusion du présent accord;

4° autres créances échues antérieurement à la conclusion du présent accord, dont le règlement dans le cadre dudit accord aura été approuvé préalablement par les autorités compétentes de part et d'autre.

Article 12

Les versements en vue du règlement des créances visées à l'article 11 ci-dessus seront faits:

— du côté français, en francs à l'Office des Changes (Service de la Compensation)

— du côté croate, en kunas à la Banque d'Etat Croate.

A moins de convention contraire entre le créancier et le débiteur, ces versements n'auront pas d'effet libératoire et le débiteur ne sera libéré de sa dette que lorsque le créancier aura reçu la contrevaleur intégrale de sa créance.

Article 13

Les autorites compétentes de part et d'autre prendront les dispositions nécessaires pour inviter les débiteurs français ou croates à faire les versements visés à l'article 12 dans le délai de 6 mois à compter de la conclusion du présent accord.

Article 14

Pour le calcul des versements à faire par les débiteurs en application de l'article 12 du présent accord, il sera fait application des règles suivantes:

1° la conversion en kunas des dettes libellées en francs et la conversion en francs des dettes libellées en kunas seront effectuées sur la base du cours de change entre le franc et le kuna qui sera fixé d'un commun accord par les autorités compétentes de part et d'autre;

2° les dettes libellées en monnaies autres que le kuna ou le franc seront converties:

a) pour les versements à l'Office des Changes, en francs sur la base du cours moyen officiel pratiqué par la Banque de France pour la monnaie considérée le dernier jour ouvrable précédant celui du versement;

b) pour le versements à la Banque d'Etat Croate, en kunas sur la base du cours officiel pratiqué à la Bourse de Zagreb pour la monnaie considérée le dernier jour ouvrable précédant celui du versement.

Article 15

Pour l'application des dispositions contenues dans les articles 11 à 14 ci-dessus, la Banque d'Etat Croate ouvrira au nom de l'Office des Changes (Service de la Compensation) un compte en francs, non productif d'intérêts, dénommé compte »Créances françaises arriérées« au crédit duquel sera portée la contrevaleur en francs des versements en kunas effectués par les débiteurs croates.

L'Office des Changes (Service de la Compensation) ouvrira au nom de la Banque d'Etat Croate un compte en francs, non productif d'intérêts, dénommé »Créances croates arriérées« au crédit duquel seront portés les versements en francs effectués par les débiteurs français.

L'Office des Changes (Service de la Compensation) et la Banque d'Etat Croate se notifieront mutuellement, chaque jour, les versements qu'ils auront reçus de la part des débiteurs.

Article 16

Les autorités compétentes de part et d'autre s'engagent à prendre les disposition nécessaires, à l'expiration du délai de 6 mois prévu par

l'accord en date de ce jour pour le versement des dettes commerciales arriérées, en vue du transfert par compensation des disponibilités existant aux comptes »Créances commerciales arriérées« tenues par la Banque d'Etat Croate et l'Office des Changes (Service de la Compensation).

Au cas où cette compensation laisserait apparaître un solde en faveur de l'une ou l'autre partie, le pays débiteur s'engage à en assurer le transfert, à son choix, soit en devises libres, soit par une exportation de marchandises. La liste des marchandises à livrer par le pays débiteur pour la liquidation du solde en question sera établie d'un commun accord entre les autorités compétentes de part et d'autre.

TITRE III
Dispositions générales

Article 17

Les échanges commerciaux entre le territoire français et le territoire croate, réalisés postérieurement à la conclusion du présent accord, donneront lieu, soit à des opérations groupées, soit à des opérations diverses.

A — Opérations groupées. — On entend par »opérations groupées« un ensemble d'importations croates en territoire français et d'importations françaises en territoire croate pour lesquelles les autorités compétentes de part et d'autre s'engagent à délivrer toutes les autorisations de sortie et d'entrée nécessaires.

Chaque opération recevra un numéro d'ordre, de façon à être suivie de bout en bout une comptabilité statistique spéciale tenue par l'Office des Changes (Service de la Compensation) et par la Direction du Commerce Extérieur (Section de Compensation) à Zagreb.

Au cas où la totalité ou certaines des marchandises prévues dans une »Opération groupée« ne pourraient pas être livrées par suite d'un cas de force majeure, les autorités compétentes de part et d'autre se concerteront pour assurer le remplacement par des marchandises de valeur égale des marchandises qui n'auraient pu être livrées.

B — Opérations diverses. — Toutes les marchandises échangées de part et d'autre et, d'une manière générale, toutes les créances commerciales courantes telles que définies à l'article 2 du présent accord qui ne sont pas comprises dans une »opération groupée« seront suivies, dans la comptabilité statistique tenue par la Banque d'Etat Croate et l'Office des Changes (Service de la Compensation), sous la rubrique »Opérations diverses«. Les autorités compétentes de part et d'autre s'efforceront de maintenir l'équilibre de ces opérations. Toute-

fois, si un déséquilibre apparaissait, un montant égal à celui de ce déséquilibre serait porté au crédit du pays vendeur dans une opérations groupée, le pays acheteur étant tenu d'en livrer la contrevaleur en marchandises agréées par les autorités compétentes de l'autre pays.

C — La distinction qui vient d'être faite entre »opérations groupées« et »opérations diverses« n'entraîne aucune modification dans le mécanisme des règlements entre exportateurs et importateurs par l'intermédiaire de la Banque d'Etat Croate et de l'Office des Changes (Service de la Compesation). Qu'ils aient pour origine des »opérations groupées« ou des »opératons diverses«, les versements faits par les importateurs en territoire croate ou en territoire français sont transférés de la même façon dans l'ordre chronologique conformément aux dispositions du présent accord.

Article 18

Pour tenir compte des dispositions de l'article 7 du présent accord, chaque opération groupée sera calculée de façon que la valeur des marchandises d'origine française à importer en territoire croate égale aux 2/3 de la valeur des marchandises d'origine croate à importer en territoire français.

Article 19

Les compensations privées entre importateurs et exportateurs croates et les compensations privées entre importateurs et exportateurs français seront en principe interdites par les autorités compétentes de part et d'autre.

Article 20

La Banque d'Etat Croate et l'Office des Changes (Service de la Compensation) s'assureront que les dettes des débiteurs dans les deux territoires sont bien réglées conformément aux dispositions du présent accord.

Article 21

L'Office des Changes (Service de la Compensation) et la Banque d'Etat Croate conviendront entre eux, en tant que de besoin, des dispositions techniques à prendre pour assurer l'application du présent accord.

Article 22

Le présent accord entrera en vigueur à la date du 1-er avril 1942, chacune des parties contractantes ayant la faculté d'y mettre fin après préavis de deux mois.

Vichy, le 16 Mars 1942.

PAUL LEROY BEAULIEU — Dr. MIRKO LAMER

MINISTÈRE DE L'ECONOMIE NATIONALE
ET DES FINANCES
Direction du Commerce Exterieur

Vichy, le 16 mars 1942

Monsieur le Président,

Au cours des négociations qui ont abouti à l'arrangement en date de ce jour, vous avez bien voulu me faire savoir que les autorités croates souhaiteraient avoir en France un délégué permanent pour les affaires économiques afin de faciliter l'exécution de l'arrangement commercial signé en date de ce jour.

J'ai l'honneur de vous faire savoir que le Gouvernement français donne son agrément à la nomination de ce délégué dont les services pourraient être installés à Lyon.

Veuillez agréer, Monsieur le Président, les assurances de ma haute considération.

PAUL LEROY BEAULIEU

Monsieur Mirko Lamer,
Président de la Délégation croate

HRVATSKO-MADŽARSKI ZAPISNIK O USTANOVLJENJU OBĆINA, KOJE SE NALAZE U GRANIČNOM POJASU

U smislu točke (1) zaključnoga zapisnika sporazuma između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske o uređenju pograničnog prometa od 3. prosinca 1941., izaslanici obih vlada održaše pregovore od 23.—27. ožujka 1942. u Zagrebu, da ustanove obćine i gradove, koji se nalaze u graničnom pojasu, koji se prostire od 10 do 15 kilometara. Oni se složiše u sliedećim točkama:

1. Postoji suglasnost o tome, da se potreba proširenja graničnog pojasa na području od 10 do 15 kilometara, predviđenoga u točki (2) članka 1. sporazuma o pograničnom prometu, ukazuje u interesu dvovlastnika.

2. Gore spomenuti granični pojas sastoji se iz katastralnog područja obćina i gradova nabrojenih u prilogu »A« i »B« ovoga zapisnika.

3. Gornja crta tog graničnog pojasa naknadno će se unieti u specialne karte mjerila 1 : 75.000, i međusobno staviti na razpoložbu.

4. Naknadne promjene glede unošenja pojedinih gradova i obćina u granični pojas, ili njihova brisanja iz njega mogu se vršiti diplomatskim putem.

Sastavljeno u Zagrebu, dne 27. ožujka 1942., u dva vjerodostojna primjerka na hrvatskom i madžarskom jeziku.

VLADIMIR PL. BARAC-REPENJSKI
savjetnik Ministarstva vanjskih poslova
Nezavisne Države Hrvatske

EMIL BULBUK
kr. madžarski podpukovnik

Prilog A

Imenik obćina i gradova, koji leže u pojasu od 10 do 15 km, a obuhvaćeni su u hrvatskom graničnom pojasu

1. Križovljani Cestica	10. Vinkovci
2. Rasinja	11. Orolik
3. Kunovec	12. Tovarnik
4. Virovitica	13. Šid
5. Cabuna	14. Erdevik
6. Podravska Slatina	15. Bingula
7. Vladislavci	16. Čalma
8. Hrastin	17. Mandjeloš
9. Korog	18. Irig

Prilog B

Imenik obćina i gradova, koji leže u pojasu od 10 do 15 km, a obuhvaćeni su u madžarskom graničnom pojasu

1. Kakics	11. Dernye
2. Oszvó	12. Bács
3. Kiscány	13. Bácsujfalu
4. Karancs	14. Szépliget
5. Keskend	15. Kulkeszi
6. Apatin	16. Petrőc
7. Bácsszentiván	17. Kiszács
8. Silágyi	18. Tiszaistvanfalva
9. Doroszló	19. Temerin
10. Hódság	

MAGYAR-HORVÁT JEGYZŐKÖNYV A HATÁR ÖVÉBEN FEKVŐ KÖZSÉGEK MEGHATÁROZÁSÁRÓL

A Magyar Királysag és a Független Horvát Allam között a határszéli forgalom szabályozása tárgyában 1941. decembar 3-án kötött Egyezmény zárójegyzőkönyvének 1. cikk (1) bekezdésében foglaltak értelmében a két kormány megbizottai a 10—15 km.-ig terjedő határ-

sávba felveendő városok és kozségek megállapitása végett 1942. március 23.-tól 27-ig Zagrebben tárgyalásokat folytattak és az alábbiakban állapodtak meg:

1. Egyetértés áll fenn arra nézve, hogy a határsáv 10—15 km.-ig való és a határszéli forgalom szabályozása tárgyában kötött Egyezmény 1. cikk (2) bekezdésében elhatározott kiterjesztésének szükségessége a kettősbirtokosok érdekében történik.

2. A fentemlitett határsáv az a jegyzőkönyv »A« és »B« mellékletében felsorolt városok és községek kataszteri területéből áll.

3. E határsáv felső határvonala 1 : 75.000-és térképekbe pótlólag berajzolva egymásnak kölcsönösen rendelkezésére bocsájtatik.

4. Egyes varásoknak és kozségeknek a 10—15 km.-ig terjedő határsávba való felvételével, vagy onnan való törlésével kapcsolatos utólagos változtatások diplomáciai úton végezhetők.

Készült Zagrebben 1942. március 27-én magyar és horvát nyelven két egyaránt hiteles példányban.

BULBUK EMIL — VLADIMIR PL. BARAC-REPENJSKI

»A« melléklet

A 10—15 km.-határsávban fekvő és a magyar határkerületbe felvett városok és községek jegyzéke:

1. Kakics
2. Oszvó
3. Kiscsány
4. Karancs
5. Keskend
6. Apatin
7. Bácsszentiván
8. Szilágyi
9. Doroszló
10. Hódság
11. Dernye
12. Bács
13. Bácsujfalu
14. Szépliget
15. Bulkeszi
16. Petrőc
17. Kiszács
18. Tiszaistvánfalva
19. Temerin

»B« melléklet

A 10—15 km-es határsávban fekvő és a horvát határkerületbe felvett városok és községek jegyzéke:

1. Križovljani-Cestica
2. Rasinja
3. Kunovec
4. Virovitica
5. Cabuna
6. Podravska Slatina

7. Vladislavci
8. Hrastin
9. Korog
10. Vinkovci
11. Orolik
12. Tovarnik
13. Šid
14. Erdevik
15. Bingula
16. Čalma
17. Mandjeloš
18. Irig

UTANAČENJE
ZA IZMJENU HRVATSKO-NJEMAČKOG UTANAČENJA O DRUŽTVOVNOM OSIGURANJU OD 10. PROSINCA 1941.

Ministar udružbe Nezavisne Države Hrvatske i njemački ministar rada utanačili su na temelju članka 26. hrvatsko-njemačkog utanačenja o družtvovnom osiguranju od 10. prosinca 1941. ovo:

Članak 20. st. 1. hrvatsko-njemačkog utanačenja o družtvovnom osiguranju od 10. XII. 1941. dobiva s vriednošću od 1. I. 1942., ovaj slog:

»(1) Nosioci osiguranja u Njemačkom Reichu sudjeluju u invalidskim i starostnim rentama hrvatske Središnjice osiguranja radnika, koje budu uvaženjem članka 19. ustanovljene, radi naknade većeg obterećenja, koje nastaje hrvatskoj Središnjici osiguranja radnika iz čl. 19. s godišnjih:

a) 25 Reichspfenniga za svaki u Njemačkom Reichu u invalidsko osiguranje uplaćeni tjedni prinos kod osiguranih slučajeva, koji nastupe do 31. XII. 1942.,

b) 23 Reichspfenniga za svaki u Njemačkom Reichu u invalidsko osiguranje uplaćeni tjedni prinos kod osiguranih slučajeva, koji nastupe u godini 1943.,

c) 20 Reichspfenniga za svaki u Njemačkom Reichu u invalidsko osiguranje uplaćeni tjedni prinos kod osiguranih slučajeva, koji nastupe u godini 1944.

Godišnji udio nosioca osiguranja u Njemačkom Reichu iznosi
kod udovičkih podpora 11 Reichspfenniga,
kod dječjih renta 9 Reichspfenniga
za svaki u Njemačkom Reichu u invalidsko osiguranje uplaćeni tjedni prinos, i to za sve osigurane slučajeve, koji nastanu do 31. XII. 1944.«

Berlin, dne 23. travnja 1942.

Za ministra udružbe
Nezavisne Države Hrvatske:
DR. SALIH KULOVIĆ

Za njemačkog ministra rada:
DR. DORMANN

VEREINBARUNG

ZUR ÄNDERUNG DER DEUTSCH-KROATISCHEN VEREINBARUNG ÜBER SOZIALVERSICHERUNG VOM 10. DEZEMBER 1941

Der Reichsarbeitsminister und der Korporationsminister des Unabhängigen Staates Kroatien haben auf Grund des Artikels 26 der deutsch-kroatischen Vereinbarung über Sozialversicherung vom 10. Dezember 1941 folgendes vereinbart:

Artikel 20 Abs. 1 der deutsch-kroatischen Vereinbarung über Sozialversicherung vom 10. Dezember 1941 erhält mit Wirkung vom 1. Januar 1942 folgende Fassung:

»(1)Die Versicherungsträger im Deutschen Reich beteiligen sich an den Invaliden- und Altersrenten der Kroatischen Arbeitervesicherungszentrale, die unter Berücksichtigung des Artikels 19 festgestellt werden, zur Abgeltung der Kroatischen Arbeiterversicherungszentrale aus Artikel 19 entstehenden Mehrbelastung mit jährlich

a) 25 Reichspfennig für jeden im Deutschen Reich zur Invalidenversicherung entrichteten Wochenbeitrag bei Versicherungsfällen, die bis zum 31. Dezember 1942 eintreten,

b) 23 Reichspfennig für jeden im Deutschen Reich zur Invalidenversicherung entrichteten Wochenbeitrag bei Versicherungsfällen, die im Jahre 1943 eintreten,

c) 20 Reichspfennig für jeden im Deutschen Reich zur Invalidenversicherung entrichteten Wochenbeitrag bei Versicherungfällen, die im Jahre 1944 eintreten.

Der jährliche Anteil des Versicherungsträgers im Deutschen Reich ist
bei den Witwenunterstützungen 11 Reichspfennig,
bei den Waisenrenten 9 Reichspfennig
für jeden im Deutschen Reich zur Invalidenversicherung entrichteten Wochenbeitrag, und zwar für alle Versicherungsfälle, die bis zum 31. Dezember 1944 eintreten.«

Berlin, den 23. April 1942

Für den Reichsarbeitsminister:
DR. DORMANN

Für den Korporationsminister des Unabhängigen Staates Kroatien:
DR. SALIH KULOVIĆ

OPAZKA: Utanačenje proglašeno je u Narodnim novinama od 8. svibnja 1942. broj 102.

UGOVOR
O TRGOVINI I PLOVITBI IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I REPUBLIKE FINSKE

OPUNOMOĆENICI NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I REPUBLIKE FINSKE PODPISALI SU DNE 25. TRAVNJA 1942. U ZAGREBU UGOVOR O TRGOVINI I PLOVITBI, KOJI NA HRVATSKOM I FRANCUZKOM JEZIKU GLASI:

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske i Predsjednik Republike Finske, u želji da urede i razviju gospodarske odnose između obih država, odlučili su zaključiti ugovor, te su u tu svrhu imenovali svoje opunomoćenike:

Njegova Preuzvišenost POGLAVNIK
Nezavisne Države Hrvatske
g. *Mirka Lamera,*
državnoga tajnika ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu,

Njegova Preuzvišenost PREDSJEDNIK
Republike Finske
g. *Onni Talas-a,*
izvanrednog poslanika i opunomoćenog ministra,

koji su se nakon izmjene svojih punomoći, za koje su ustanovili da su izpravne, složili u sliedećim odredbama :

Članak 1.

Državljani i poduzeća, koja su pravne osobe, svake od Ugovornih Stranaka uživat će na području druge Stranke za svoju osobu i imetak postupak najpovlaštenijega naroda u svemu što se tiče nastanjivanja, trgovanja ili veleobrta, sticanja i posjedovanja pokretnoga i nepokretnoga imetka u okviru ustavnih odredaba, kao i što se tiče poreza i drugih daća.

Članak 2.

Trgovačkim, veleobrtnim, financijskim, osiguravajućim i drugim družtvima, zadrugama i udruženjima, kao i gospodarskim zajednicama s prebivalištem u jednoj od obiju zemalja i koja su sastavljena suglasno s odnosnim njihovim zakonima, priznat će se u drugoj zemlji njihovo zakonsko ustrojstvo i pravna obstojnost.

Isto tako će ona moći na području druge Ugovorne Stranke braniti sva svoja prava pred sudištima i javnim oblastima i pojavljivati se pred sudom kao tužitelj i kao tuženi, podvrgavajući se odnosnim zakonima i odredbama, koje su na snazi na području te Stranke.

Članak 3.

Visoke Ugovorne Stranke složile su se, da jedna drugoj priznavaju bezuvjetno i neograničeno postupak najovlaštenijega naroda u svemu što se tiče carinskih i svih uzgrednih prava, načina ubiranja pristojbi, kao i pravila, formalnosti i dužnosti, kojima bi mogli biti podvrgnuti postupci carinjenja.

Članak 4.

Prema tome naravni ili tvornički proizvodi, podrietlom iz jedne od Visokih Ugovornih Stranaka, ne će ni u kojem slučaju biti podvrgnuti, pod gornjim okolnostima, drugim ili višim carinama, pristojbama ili daćama, niti drugim ili težim propisima ili formalnostima, nego onima, kojima su ili kojima budu podvrgnuti proizvodi iste vrsti bilo koje treće države.

Članak 5.

Na isti način, naravni ili tvornički proizvodi, koji se izvoze iz područja jedne od Visokih Ugovornih Stranaka na područje druge Ugovorne Stranke, ne će ni u kojem slučaju biti podvrgnuti, pod istim okolnostima, drugim ili višim carinama, pristojbama ili daćama, niti težim propisima ili formalnostima, nego onima, kojima su ili kojima budu podvrgnuti proizvodi iste vrste, određeni za područje bilo koje druge zemlje.

Članak 6.

Sve prednosti, olakšice, povlastice i nepovredljivosti, koje je jedna od Visokih Ugovornih Stranaka priznala ili koje bude u buduće priznala u gore spomenutim stvarima, naravnim ili tvorničkim proizvodima podrietlom iz bilo koje druge zemlje ili određenima za područje bilo koje zemlje, primjenjivat će se smjesta i bez prieboja na proizvode iste vrste podrietlom iz druge Visoke Ugovorne Stranke ili koji su određeni za područje te Stranke.

Članak 7.

Postupak najpovlaštenijega naroda primjenjuje se također na plovitbu u vodama i lukama druge Stranke.

Članak 8.

Postupak najpovlaštenijega naroda, predviđen u predhodnim člancima, ne će se odnositi na:

a) Olakšice koje su priznate ili će se priznati susjednim državama za olakšanje pograničnoga prometa;

b) Prava i povlastice koje proizlaze iz carinske unije.

Članak 9.

Ovaj će se ugovor ratificirati, a izmjena ratifikacionih povelja izvršit će se u najskorije vrieme u Helsinki-u.

Ugovor stupa na snagu 15 dana nakon izmjene ratifikacionih povelja i ostaje na snazi sve do izteka roka od tri mjeseca, računajući od dana odkaza jedne od Ugovornih Stranaka.

U vjeru toga su odnosni opunomoćenici, propisno ovlašteni u tu svrhu, podpisali ovaj ugovor i providjeli ga svojim pečatima.

Učinjeno u dva primjerka u Zagrebu, dne 25. travnja 1942.

DR. MIRKO LAMER ONNI TALAS

TRAITÉ

DE COMMERCE ET DE NAVIGATION ENTRE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE ET L' ETAT INDÉPENDANT DE CROATIE

Le Président de la République de Finlande et le Poglavnik de l'Etat Indépendant de Croatie, désireux de régler et de faire développer les relations économiques entre les deux Etats, ont résolu de conclure un traité et à cet effet ont nommé leurs Plénipotentiaires:

Son Excellence le PRÉSIDENT
de la République de Finlande
M. Onni Talas,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire

Son Excellence le POGLAVNIK
de l'Etat Indépendant de Croatie
M. Mirko Lamer,
secrétaire d'Etat au Ministère du Commerce et de l'Industrie,

lesquels, après avoir échangé leurs pleinspouvoirs et reconnus en bonne, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1

Les ressortissants et les entreprises ayant personnalité juridique de chacune des Parties, jouiront, sur le territoire de l'autre, du traitement de la nation la plus favorisée, pour leurs personnes et biens, pour tout ce qui concerne l'établissement, l'exercice de leur commerce ou leur industrie, pour l'acquisition et la possession, dans la limite des dispositions constitutionnelles, des biens mobiliers ou immobiliers, ainsi qu'en ce qui concerne les impôts et autres taxes.

Article 2

Les sociétés commerciales, industrielles, financières, d'assurance et autres, les coopératives et les associations, ainsi que les agrégations éco-

nomiques, domiciliées dans l'un des deux pays et constituées conformément à leur législation respective, verront leur constitution légale et leur existence juridique reconnue dans l'autre pays.

Elles pourront également dans le territoire de l'autre Partie défendre tous leurs droits devant les tribunaux et les autorités publiques et notamment être en justice comme demanderesses et comme défenderesses en se soumettant aux lois et ordonnances y relatives, en vigueur dans le territoire de cette Partie.

Article 3

Les Hautes Parties Contractantes conviennent de s'accorder réciproquement le traitement inconditionnel et illimité de la nation la plus favorisée pour tout ce qui concerne les droits de douane et tous droits accessoirs, le mode de perception de droits ainsi que pour les règles, formalités et charges auxquelles les opérations de dédouanement pourraient être soumises.

Article 4

En conséquence, les produits naturels ou fabriqués, originaires de chacune des Hautes Parties Contractantes ne seront en aucun cas assujettis, sous les rapports susvisés, à des droits, taxes ou charges autres ou plus élevés ni à des règles et formalités autres ou plus onéreuses que ceux auxquels sont ou seront assujettis les produits de même nature originaires d'un pays tiers quelconque.

Article 5

De même, les produits naturels ou fabriqués exportés du territoire de chacune des Hautes Parties Contractantes à destination du territoire de l'autre Partie Contractante ne seront en aucun cas assujettis, sous les mêmes rapports, à des droits, taxes ou charges autres ou plus élevés ni à des règles et formalités plus onéreuses que ceux auxquels sont ou seront assujettis les mêmes produits destinés au territoire d'un autre pays quelconque.

Article 6

Tous les avantages, faveurs, privilèges et immunités qui ont été ou seront accordés à l'avenir par l'une des deux Hautes Parties Contractantes, dans la matière susdite, aux produits naturels ou fabriqués originaires d'un autre pays quelconque ou destinés au territoire d'un pays quelconque, seront, immédiatement et sans compensation, appliqués aux produits de même nature originaires de l'autre Haute Partie Contractante ou destinés au territoire de cette Partie.

Article 7

Le traitement de la nation la plus favorisée s'applique aussi à la navigation dans les eaux et les ports de l'autre Partie.

Article 8

Le traitement de la nation la plus favorisée prévu par les articles précédents ne comprendra pas:

a) Les faveurs qui ont été ou seront accordées aux Etats limitrophes pour faciliter le trafic frontalier;

b) Les droits et privilèges résultant d'une union douanière.

Article 9

Le présent Traité sera ratifié et les instruments de ratification en seront échangés à Helsinki, aussitôt que faire se pourra.

Il entrera en vigueur quinze jours après l'échange des instruments de ratification et restera en vigueur jusqu'à l'expiration du délai de trois mois à partir du jour de la dénonciation par une des Parties Contractantes.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Traité et l'ont revêtu de leurs cachets.

Fait en double exemplaire à Zagreb, le 25 avril 1942

ONNI TALAS — Dr. MIRKO LAMER

SUGLASAN SAM S OVIM PREDLOŽENIM MI UGOVOROM, POTVRĐUJEM GA I OBEĆAJEM DA ĆE BITI IZPUNJEN I IZVRŠEN.

Dano u Zagrebu, dne 25. srpnja 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
DR. ANTE PAVELIĆ

DR. MLADEN LORKOVIĆ

OPAZKA: Ovako je glasila hrvatska ratifikaciona povelja. Finska povelja, koju je podpisao predsjednik Republike Finske i supodpisao ministar vanjskih poslova Republike Finske, nalazi se u pismohrani ministarstva vanjskih poslova Nezavisne Države Hrvatske.

OBJAVA

MINISTARSTVA VANJSKIH POSLOVA OD 28. STUDENOGA 1942. O RATIFIKACIJI HRVATSKO-FINSKOGA UGOVORA O TRGOVINI I PLOVITBI OD 25. TRAVNJA 1942.

Dana 25. travnja 1942. podpisali su u Zagrebu opunomoćenici Nezavisne Države Hrvatske i Republike Finske ugovor o trgovini i plovitbi. Ugovor je ratificiran. Izmjena ratifikacionih povelja usliedila je u Helsinki-u dana 11. studenoga 1942.

Prema članku 9. stavci 2. ugovora stupio je ugovor na snagu dana 27. studenoga 1942.

Ugovor se ovime proglašuje.

U Zagrebu, 28. studenoga 1942.

Broj: Pr. 7751-1942.

Ministar vanjskih poslova:

DR. MLADEN LORKOVIĆ v. r.

OPAZKA: Ugovor i objava proglašeni su u Narodnim novinama od 3. prosinca 1942. broj 275.

SPORAZUM
O ROBNOM PROMETU IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I REPUBLIKE FINSKE

Vlade Nezavisne Države Hrvatske i Republike Finske, u želji da unapriede i olakšaju robni promet između obih država, suglasile su se u sliedećem:

Članak 1.

Robni promet između Nezavisne Države Hrvatske i Republike Finske vršit će se kompenzacijom na temelju predhodnih odobrenja, koje izdaju nadležne oblasti za vanjsku trgovinu jedne i druge zemlje.

Članak 2.

Nadležne vblasti jedne i druge zemlje izpitivat će s najvećom naklonošću podnesene molbe zanimanih stranaka za obavljanje posebnih kompenzacionih poslova, što se tiče kakvoće i količine u molbi zahtievane robe.

Članak 3.

Plaćanje uvezene robe vršit će se pomoću kliringa prema sporazumu o plaćanju, koji je podpisan 20. listopada 1941.

Članak 4.

Ovaj sporazum stupa na snagu 1. svibnja i vriedi do 30. prosinca 1942. U slučaju da se ne opozove dva mjeseca prije izteka ovoga roka, smatrat će se šutke produljenim za šest mjeseci.

Učinjeno u dva izvornika.

U Zagrebu, dne 25. travnja 1942.

DR. MIRKO LAMER — ONNI TALAS

CONVENTION
SUR LE COMMERCE DE MARCHANDISES ENTRE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE ET L'ÉTAT INDÉPENDANT DE CROATIE

Les Gouvernements de la République de Finlande et de l'État Indépendant de Croatie, désirant d'avancer et de faciliter le commerce de marchandises entre les deux États, sont convenus de suivant:

Article 1

Le commerce de marchandises entre l'État Indépendant de Croatie et la République de Finlande se pratiquera par compensations à base d'approbations anticipées, émises par les autorités compétentes pour le commerce extérieur d'un pays et de l'autre.

Article 2

Les autorités compétentes pour le commerce extérieur d'un pays et de l'autre examineront avec la plus grande bénévolance les requêtes soumises par les parties intéressées pour l'exécution des affaires spéciales de compensation concernant la qualité et la quantité des marchandises demandées.

Article 3

Le payement des marchandises importées se pratiquera au moyen du clearing selon la convention sur le payement signée le 20 octobre 1941.

Article 4

Cette convention entre en viguer le 1 er mai et est valable jusqu' au 30 décembre 1942. Dans le cas que sa révocation n'aura pas lieu deux mois avant le terme, elle sera considérée comme prolongée tacitement pour six mois.

Fait en deux exemplaires.

À Zagreb, le 25 avril 1942

ONNI TALAS — DR. MIRKO LAMER

OBJAVA

MINISTARSTVA PRAVOSUĐA I BOGOŠTOVLJA I MINISTARSTVA VANJSKIH POSLOVA OD 9. SVIBNJA 1942. BROJ 1105-Z-1942 O PRAVNOJ POMOĆI U GRAĐANSKIM, TRGOVAČKIM I ŠTITNIČKIM STVARIMA IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I KRALJEVINE MADŽARSKE

Prigodom pregovora,* vođenih u svrhu zaključenja ugovora između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske o pravnoj zaštiti i o pravnoj pomoći u stvarima građanskoga i trgovačkoga prava, postignut je između hrvatske i madžarske vlade sliedeći sporazum:

»Hrvatska vlada je pripravna u vremenu od 1. lipnja 1942. do stupanja na snagu napried navedenoga ugovora primati i udovoljavati molbama za dostavu i ostalim zamolnicama za pravnu pomoć u građanskim, trgovačkim i štitničkim stvarima iz Kraljevine Madžarske, prema jednakim pravilima, koja su predviđena u Haažkom ugovoru o građanskom postupku od 17. srpnja 1905. Za primanje molba za dostavu i ostalih zamolnica za pravnu pomoć u smislu članka 1. i 9. Haažkoga ugovora nadležno je na hrvatskoj strani u građanskim, trgovačkim i štitničkim stvarima hrvatsko ministarstvo pravosuđa i bogoštovlja. Hrvatska vlada protivi se primjeni odredaba, sadržanih u točkama 1. do 3. prve stavke člana 6. Haažkoga ugovora.

---

* Tom prilikom predao je predsjednik hrvatskog povjerenstva predsjedniku madžarskog povjerenstva sliedeću izjavu:

»ERKLÄRUNG DER KROATISCHEN DELEGATION

Zu Beginn der kroatisch-ungarischen Verhandlungen zwecks eines Vertrags über die Rechtshilfe in Zivilangelegenheiten erklärt die Kroatische Delegation folgendes:

Der Verbalnote des Aussenministeriums des Unabhängigen Staates Kroatien vom 4. November 1941 No. Pr. 461/41 gemäss, können diese Verhandlungen nur mit Vorbehalt der Note der Kroatischen Regierung vom 10. Juli 1941 No. Pov. 61/41 betreffend das Gebiet von Međumurje geführt und abgeschlossen werden, so dass der bezügliche Standpunkt der Kroatischen Regierung durch keinen Akt dieser Kroatischen Delegation beeinträchtigt werden darf.

Budapest, den 13. April 1942«

Madžarska vlada je pripravna u istom vremenu primati i udovoljavati molbama za dostavu i ostalim zamolnicama za pravnu pomoć u građanskim, trgovačkim i štitničkim stvarima iz Nezavisne Države Hrvatske, prema jednakim pravilima, koja su predviđena u Haažkom ugovoru o građanskom postupku od 17. srpnja 1905. Za primanje molba za dostavu u smislu članka 1. Haažkoga ugovora nadležno je na madžarskoj strani kraljevsko madžarsko ministarstvo pravosuđa, za primanje zamolnica za pravnu pomoć u građanskim i trgovačkim stvarima u smislu članka 9. Haažkoga ugovora kraljevsko madžarsko ministarstvo pravosuđa, u štitničkim stvarima kraljevsko madžarsko ministarstvo unutarnjih poslova. Madžarska vlada protivi se primjeni odredaba, sadržanih u točkama 1. do 3. prve stavke članka 6. Haažkoga ugovora.

Obje vlade su sporazumne u tome, da se u istom vremenu isto tako imaju međusobno primjenjivati odredbe članaka 17. do 19. Haažkoga ugovora, koji se odnose na osiguranje parbenih troškova, kao i odredbe članaka 20. do 23. Haažkoga ugovora, koji se odnose na siromaško pravo.«

Ova je objava obvezatna za sve sudove u smislu §§ 159. stavke 2. i 164. stavke 2. gr. p. p.

U Zagrebu, 9. svibnja 1942.

Ministar vanjskih poslova:
Dr. MLADEN LORKOVIĆ

Ministar pravosuđa i bogoštovlja:
Dr. MIRKO PUK

OPAZKA: Objava je proglašena u Narodnim novinama od 15. svibnja 1942. broj 107.

SPORAZUM
IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I NJEMAČKOGA REICHA O MALOM GRANIČNOM PROMETU

Nezavisna Država Hrvatska i Njemački Reich složiše se sklopiti sporazum o malom graničnom prometu. U tu svrhu imenovali su opunomoćenike

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

ministra vanjskih poslova gospodina Dra. Mladena Lorkovića i opunomoćenog ministra gospodina Dra. Milorada Stražnickoga;

Kancelar Njemačkoga Reicha:

izvanrednog poslanika i opunomoćenog ministra gospodina Siegfrieda Kasche-a i

ministerialnog ravnatelja u Državnoj riznici Reicha gospodina Dra. Theodora Wucher-a.

Opunomoćenici saobćiše si međusobno punomoći, te ih u redu nađoše. Oni se složiše o sliedećim odredbama:

Članak 1.

(1) Kao granični pojas u smislu ovoga sporazuma smatraju se na obje strane zajedničke granice položena područja, koja obćenito ne smiju biti široka izpod 10 km, niti preko 15 km.

(2) Državni rizničari Ugovornih Stranaka će si međusobno dostaviti kartu graničnog pojasa i popis mjesta, koja leže u graničnom pojasu.

Članak 2.

(1) Vlastnici i zakupnici poljodjelski ili šumsko-gospodarski izkorišćivanih zemljišta, koja leže u jednom graničnom pojasu, ali se upravljaju iz mjesta gospodarske uprave, koje leži u drugom graničnom pojasu, smiju prenositi preko granice slobodno od carine sliedeće predmete, proizvode i životinje pod niže navedenim uvjetima u okviru potreba uvjetovanih običajnim gospodarenjem:

a) sve, što služi za uredno upravljanje ovih zemljišta, kao: gnojivo svake vrsti, sjeme (izuzev krumpira za sjeme), sjemenje, razsad (izuzev vinove loze), kao i sredstva za suzbijanje poljskih i šumsko-gospodarskih štetočina. Nadalje u poljskom, šumarskom i podrumarskom gospodarstvu običajne strojeve, oruđe, prievozna sredstva, životinje za rad zajedno s opremom, kao i potrebnu hranu za životinje i potrebno pogonsko tvorivo za strojeve i prievozna sredstva;

b) poljodjelske i šumarske proizvode tih zemljišta zajedno sa životinjskim proizvodima, divljač ubijenu na tim zemljištima, kao i ribe uhvaćene na njima;

c) životinje pripadajuće gospodarstvu, koje se iz jednog graničnog pojasa tjeraju na pašu ili stajsku prehranu na zemljišta, koja leže u drugom graničnom pojasu, za vrieme paše ili za vrieme stajske prehrane okoćene mlade životinje, isto tako proizvodi dobiveni od životinja kao mlieko, maslac, sir i vuna.

(2) Strojevi, oruđe, prievozna sredstva, tegleće životinje i opremni predmeti moraju se vratiti natrag preko granice po svršenoj upotrebi, a stoka na paši po izteku vremena za pašu. Isto vriedi i za neupotrebljenu hranu i pogonsko tvorivo.

(3) Osobe, koje se žele koristiti napried navedenim povlasticama, moraju nadležnim carinskim uredima predložiti potvrdu, koja je izdana od oblasti nadležne za dotično zemljište, s naznačenjem položaja, veličine i načina obrađivanja zemljišta, kao i možebitnog stanja stoke. Stanje stoke na gospodarstvu mora se utoliko navesti, ukoliko se teži za povlasticom iz stavke 1. c. Potvrde se imadu izpostavljati bezplatno i prosto od pristojbi. U slučaju promjene mora se potvrda unutar dva tjedna izpraviti.

(4) Povlastice se smiju primjenjivati samo u godišnjim i dnevnim dobama, u kojima se prema mjestnim običajima obavljaju poljodjelski i šumarski poslovi. Poljodjelski proizvodi moraju se po pravilu prenieti preko granice najkasnije do 31. ožujka godine, koja sliedi po žetvi.

(5) K poljodjelskim proizvodima pripadaju, osim svježeg grožđa, voća i jagoda, još i vinska komina i vinski mošt, kao i komina od voća i jagoda, ako njihovo vrenje nije još dovršeno. Oni se moraju prenieti preko granice najkasnije do 30. studenog godine berbe.

(6) Polaganje carinskog osiguranja ne će se tražiti u napried navedenim slučajevima, osim ako ne postoji sumnja u pouzdanost ovlaštenika zbog djela protivnih carinskim ili deviznim propisima.

(7) Povlastice ovog članka primjenjivat će se samo na one osobe, koje su za vrieme podpisa sporazuma vlastnici ili zakupnici zemljišta, koja leže u drugom graničnom pojasu, ili u buduće steknu vlastničtvo ili

zakup na spomenutim zemljištima, bilo među živima ili putem nasljedstva, od osoba, po kojima bi po zakonu države, u kojoj leži mjesto gospodarske uprave, bile pozvane za zakonske nasljednike.

Članak 3.

(1) Tvornica stakla u Humu smije uvoziti slobodno od carine iz njemačkog graničnog pojasa preko hrvatske carinarnice Hum za održavanje svojega pogona potrebne, u njemačkom graničnom pojasu proizvedene, količine drveta u trupcima, jamskog drveta, okrajaka, vapnenca, pečenog vapna, slame, drvenog ugljena, šljunka, staklenih krhotina, opeka za gradnju, ugljena i šamotnih opeka.

(2) Tvornica stakla u Sv. Križu smije uvoziti slobodno od carine iz hrvatskog graničnog pojasa preko njemačke carinarnice u Rogatcu za obdržavanje svoga pogona potrebne, u hrvatskom graničnom pojasu proizvedene, količine rezanog drveta, jamskog drveta, okrajaka, šamotnog tvoriva i slame. Isto tako ne podleži nikakvom carinskom obterećenju struja dobavljena tvornici stakla u Sv. Križu.

(3) Pogodnosti sadržane u stavkama (1) i (2) odobravaju se za prielazno vrieme od pet godina, počam od stupanja u kriepost ovog sporazuma.

Članak 4.

(1) Kao osobnu zalihu hrane smiju stanovnici jednog graničnog pojasa sobom nositi u drugi granični pojas slobodno od carine gotova jela za jedan dan do najviše težine od 1 kg i vino od grožđa ili voća do najviše količine od 1 litre; na umjetna sladila, kao saharin i t. d., ne odnosi se ta pogodnost. Radnicima, zaposlenima u poljodjelstvu, smije se osobna zaliha hrane donositi.

(2) Radnici i zanatlije, koji u jednom graničnom pojasu stanuju, a u drugom graničnom pojasu obavljaju svoje zvanje, smiju, ako moraju ostati više dana na svojim mjestima rada, sobom nositi slobodno od carine osobnu zalihu hrane u količini, koja odgovara trajanju zadržavanja, ali najdalje do potrebe za jedan tjedan.

(3) Stanovnici jednog graničnog pojasa smiju za vlastitu upotrebu ponieti slobodno od carine u drugi granični pojas cigare, cigarete i duhan, ako su u pitanju samo količine, koje ne prelaze potrebe jednog pušača u jednom danu. Najveća količina iznosi: dvie cigare ili 15 komada cigareta ili 20 gr duhana ili $^1/_2$ svitka duhana za žvakanje.

Članak 5.

(1) Slobodni su od carine predmeti za vlastitu potrebu stanovnika jednog graničnog pojasa, koji se radi popravka nose u drugi granični pojas pod obvezom da budu vraćeni.

(2) Od carine su nadalje oslobođeni niže navedeni predmeti, koje stanovnici jednog graničnog pojasa nose pod obvezom, da budu vraćeni, u drugi granični pojas, kako bi se ondje oplemenili:

a) žito, sjeme, sočivice, uljani plodovi, konoplja, lan i slični poljodjelski neprerađeni proizvodi, koji se imaju podvrći čišćenju, mljevenju, prekupljivanju, zgnječivanju, ljuštenju, tučenju ili sličnoj obradbi;

b) drvo, koje se ima usitniti, izciepati ili izraditi u daske, grede ili kolce;

c) hrastova ili druga kora, koja se ima razrezati, samljeti ili podvrći drugoj obradbi.

(3) Sporedni proizvodi, dobiveni kod oplemenjivanja, moraju se, ukoliko imaju carinsku vriednost, zajedno s prerađenim ili obrađenim predmetima natrag vratiti, ili, ako ostanu u drugom graničnom pojasu, ocariniti. Pogodnost predpostavlja, da su granični stanovnici upućeni na mlinove, koji leže u drugom graničnom pojasu, ili na druge pogone, i da se navedeni predmeti upotrebljavaju za vlastito priradno poslovanje graničnih stanovnika.

Članak 6.

Slobodne su od carine vreće i drugi zavoji, u kojima su poljodjelski proizvodi i drugi predmeti, koji se pojavljuju u graničnom prometu, nose iz jednog graničnog pojasa u drugi, pa odanle prazni natrag prispievaju, ili koji se prazni iz jednog graničnog pojasa u drugi nose, i napunjeni s navedenim predmetima ponovno uvoze.

Članak 7.

Zanatlije, obrtnici i radnici jednog graničnog pojasa smiju prilikom vršenja svojega zvanja nositi slobodno od carine u drugi granični pojas potrebno oruđe za rad i pogon pod uvjetom, da ih vrate natrag.

Članak 8.

(1) Liečnici, veterinari i primalje, koji stanuju u jednom graničnom pojasu, smiju zbog vršenja svojega zvanja u drugom graničnom pojasu potrebne sprave i instrumente za vršenje poziva sobom nositi slobodno od carine pod uvjetom, da ih vrate natrag. Isto vriedi za svećenike kod vršenja dušobrižničke službe.

(2) Liekovi, zavojni materijal i sredstva za razkuživanje, koje u stavci (1) navedeni liečnici, veterinari i primalje sobom nose za izravnu potrošnju kod pružanja pomoći u drugom pojasu, slobodni su od carine. Liekovi i sredstva za razkuživanje, koji nisu dozvoljeni u državi uvoznici, ne smiju navedene osobe sobom donieti. Neutrošeni liekovi, zavojni materijal i sredstva za razkuživanje moraju se opet izvesti.

(3) U pravilu se ne će zahtievati polaganje carinskog osiguranja.

Članak 9.

Zavojni materijal i liekovi, po koje stanovnici jednog graničnog pojasa po receptu liečnika ili veterinara idu u ljekarne drugog graničnog pojasa, slobodni su od carine, ali samo u količinama, koje odgovaraju potrebama pojedinog slučaja bolesti. Oprost od carine dozvoljavat će se prilikom ponovne upotrebe istog recepta samo onda, ako je liečnik ili veterinar recept izrično obnovio. U državi uvoznici nedopuštene ljekarije ne smiju se unositi. Zavojni materijal, jednostavne droge, koje služe u ljekovite svrhe, i jednostavni, poznati ljekarski pripravci, čija je ljekovita oznaka na omotu točno i jasno vidljiva, i koji se u maloprodaji smiju nuditi po propisima, koji vriede u dotičnom području, a u uvoznoj državi su dopušteni, slobodni su od carine u količinama, koje odgovaraju potrebi pojedinog slučaja bolesti, pa i tada, ako recept ne bude predočen.

Članak 10.

(1) Ukoliko vozila svake vrste (obična kola, dvokolice, motorna vozila i t. d.) i stoka za teglenje, jašenje i nošenje tereta prelaze granicu samo radi toga, da prenašaju osobe ili robu iz jednog graničnog pojasa u drugi ili da po njih idu, bit će slobodni od carine. Oprost od carine obuhvaća također k tomu pripadajuće predmete opreme kao i potrebnu hranu i pogonsko tvorivo. Vozila, životinje i oprema kao i nepotrošena hrana i pogonsko tvorivo moraju se natrag vratiti.

(2) Osobe, koje su carinskim oblastima poznate kao pouzdane, bit će oslobođene od polaganja carinskog osiguranja; u ovom slučaju izdat će im carinske oblasti potvrdu, čija se vriednost može po molbi produljiti do 1 godine.

Članak 11.

Stanovnicima graničnog pojasa puštat će se slobodno od carine:

a) liesovi s mrtvacima i žare s pepelom umrlih, uključivo vienci i slični predmeti za ukras liesova, žara ili prievoznih sredstava;

b) predmeti, koji služe za uređenje i ukrašivanje grobova, ukoliko nisu određeni za trajno ukrašivanje grobova;

c) rukovjeti cvieća od naravnog cvieća, lišća i trava (vienci, kite i slično), koje granični stanovnici prilikom svečanosti osobno prenose preko granice; ova pogodnost ne proteže se na rukovjeti cvieća, koje se prenose preko granice u obrtne ili trgovačke svrhe;

d) predmeti bogoštovlja ,crkvene pjesmarice i molitvenici, koji se upotrebljavaju u vjerske svrhe, pod uvjetom da budu vraćeni;

e) športske sprave svake vrste, pod uvjetom da budu vraćene.

Članak 12.

Ukoliko to mjestne prilike, osobito u poljodjelskom i šumskogospodarskom prometu zahtievaju, obostrane će carinske oblasti u danom slučaju u međusobnom sporazumu po mogućnosti dozvoliti iznimke od propisa, da se promet robom smije vršiti samo na carinskim putevima i za utvrđenih sati.

Članak 13.

Kod požara i drugih nesretnih slučajeva u graničnom pojasu okolni stanovnici smiju prelaziti granicu radi priticanja u pomoć i prenositi svoje sprave, vozila i zaprege, uključujući potrebnu hranu za tegleću stoku, kao i potrebno pogonsko tvorivo za vozila, slobodno od carine i svih carinskih formalnosti, u svako doba dana i noći, te također izvan carinskih puteva. Sprave, vozila i zaprege kao i neutrošena hrana i pogonsko tvorivo imaju se nakon pružene pomoći vratiti natrag preko granice.

Članak 14.

Nadležni uredi Ugovornih Stranaka poduzet će svaki za svoje područje potrebne mjere nadziranja, da bi se spriečila zloupotreba pogodnosti predviđenih u ovom sporazumu. Bude li potrebno, o tome će se sporazumjeti nadležni uredi Ugovornih Stranaka. Izdane provedbene odredbe k ovome sporazumu oni će si priobćivati uzajamno.

Članak 15.

Oprost od carine, koji je predviđen u ovom sporazumu, obuhvaća oslobođenje od uvoznih i izvoznih carina kao i od ostalih daća i pristojbi. S oprostom od carine je dalje spojeno i oslobođenje gospodarskih uvoznih ili izvoznih zabrana ili ograničenja.

Članak 16.

(1) Na području veterinarske službe u malom graničnom prometu vriede odredbe sadržane u prilogu.

(2) U ostalim odredbama ovog sporazuma nisu dotaknute zdravstveno-redarstvene i veterinarsko-redarstvene odredbe, kao ni ograničenja izdana od Ugovornih Stranaka radi zaštite biljaka proti štetočinama, proti određenju i izkorjenjenju, kao ni ostali redarstveni propisi, koji dolaze u obzir.

Članak 17.

Ako bi se kod provedbe ovog sporazuma pojavile potežkoće, nadležne oblasti Ugovornih Stranaka stupit će izravno u doticaj radi odstranjenja istih. Ako ne bi došlo do slaganja, priepori će se najprijateljskije izravnati diplomatskim putem.

Članak 18.

Državni rizničari Ugovornih Stranaka saobćit će si međusobno, koji se uredi imaju u smislu ovog sporazuma smatrati nadležnim oblastima.

Članak 19.

Državni rizničari Ugovornih Stranaka ovlašćuju se sklapati daljnja utanačenja, u okviru ovog sporazuma, koja bude iziskivalo izkustvo.

Članak 20.

Ovaj sporazum ima se ratificirati. Stupa u kriepost jedan mjesec nakon izmjene ratifikacionih povelja, koja ima usliediti u Berlinu, a može se odkazati s rokom od 6 mjeseci na kraju pojedine kalendarske godine.

U potvrdu ovoga obostrani opunomoćenici podpisali su sporazum i providjeli ga svojim pečatima. Sastavljeno u dvostrukom izvorniku na hrvatskom i njemačkom jeziku.

U Zagrebu, dne 13. svibnja 1942.

Dr. MLADEN LORKOVIĆ	SIEGFRIED KASCHE
Dr. MILORAD STRAŽNICKY	Dr. THEODOR WUCHER

ZAKLJUČNI ZAPISNIK

Pri podpisivanju sporazuma između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha o malom graničnom prometu složiše se obostrani opunomoćenici još u sliedećim točkama:

K članku 2.

Mjesto gospodarske uprave u smislu članka 2. sporazuma je ono mjesto, iz kojeg se zemljištima praktično gospodari, dakle kod poljodjelskih zemljišta ono mjesto, na kojem se nalaze gospodarske zgrade (staje, suše, i t. d.). Kod šumsko-gospodarskih zemljišta može šumarija, kod vinograda ili sličnog također stanbena zgrada, biti mjestom gospodarske uprave u smislu članka 2., ako se odanle praktično vrši gospodarenje šumom ili vinogradom.

K članku 2., stavci 5.

Ako jedna od Ugovornih Stranaka dozvoli svom graničnom pučanstvu također slobodno od carine uvoz vina, koje je spremljeno od

grožđa, voća ili jagoda sa zemljišta označenih u članku 2. stavci 1., tada ne će druga Ugovorna Stranka sprečavati izvoz vina izlaznim daćama, izvoznim zabranama ili izvoznim ograničenjima.

K člancima 2. i 10.

Oprost od carine za pogonsko tvorivo proteže se samo na one količine, koje se nalaze u suđovima, koji stoje u izravnoj vezi s motorom.

K članku 15.

(1) Pod daćama u smislu članka 15. imadu se podrazumievati sve daće, koje se plaćaju zajedno s carinama. Sadašnje i buduće odredbe Ugovornih Stranaka o oporezovanju prievoznih sredstava ostaju ipak netaknute.

(2) Pod pristojbe u smislu članka 15. ne podpadaju pristojbe za uredska poslovanja, koja se obavljaju na zahtjev izvan ureda ili izvan uredovnih satova.

K članku 19.

Ovlašćenje za državne rizničare Ugovornih Stranaka protegnut će se naročito na sliedeće:

Ako bi se pokazalo, da stanje obskrbe na hrvatsko-njemačkoj granici iziskuje nabavljanje slobodno od carine živežnih namirnica ili drugih predmeta od strane graničnog pučanstva jedne Stranke iz graničnog pojasa druge Stranke, tada će oba državna rizničara urediti naročitim utanačenjem uvoz živežnih namirnica i drugih predmeta slobodno od carine.

Ovaj zaključni zapisnik smatrat će se sastavnim dielom sporazuma i jednovremeno sa sporazumom će se ratificirati, te će imati istu vriednost i trajanje.

Sastavljeno u dva izvornika na hrvatskom i njemačkom jeziku.

U Zagrebu, dne 13. svibnja 1942.

Dr. MLADEN LORKOVIĆ	SIEGFRIED KASCHE
Dr. MILORAD STRAŽNICKY	Dr. THEODOR WUCHER

ZAPISNIK

U Zagrebu održani su u vremenu od 5. do 13. svibnja 1942. pregovori, koji su doveli do sklapanja sporazuma između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha o malom graničnom prometu. Pregovorima su prisustvovali:

a) na hrvatskoj strani:

Dr. Milorad S t r a ž n i c k y, predsjednik hrvatskog izaslanstva, opunomoćeni ministar u ministarstvu vanjskih poslova;

General Ivan P r p i ć, zastupnik hrvatske vojske;

Pukovnik Bruno G o l d o n i, zastupnik hrvatske vojske;

Dr. Petar D i g o v i ć, ministarski savjetnik u ministarstvu vanjskih poslova;

Ervin S c h w u g e r, ministarski savjetnik u ministarstvu unutarnjih poslova;

Dr. Josip R i t t i g, ministarski savjetnik u Državnoj riznici;

Dr. Josip J a m b r e k, ministarski savjetnik u Državnoj riznici;

Matija K a v r a n, ministarski savjetnik u ministarstvu seljačkog gospodarstva;

Ing. Vladimir V r a b č e v i ć, nadstojnik odsjeka u ministarstvu za obrt, veleobrt i trgovinu;

Ivan H e l l e r, nadstojnik odsjeka u Hrvatskoj državnoj banci;

Dragutin P e t r i, tajnik ministarstva vanjskih poslova;

b) na njemačkoj strani:

Dr. Theodor W u c h e r, predsjednik njemačkog izaslanstva, ministerialni ravnatelj u Državnoj riznici Reicha;

Erhard Z w e c k, ministerialni savjetnik u Državnoj riznici Reicha;

Dr. Hans L a n g e r, ministerialni savjetnik u ministarstvu unutarnjih poslova Reicha;

Dr. Anton F r i e d l, viši vladin savjetnik kod šefa građanske uprave u Grazu.

Na pregovorima utvrđeno je sliedeće:

I.

Ukoliko bi se suprotno popisu mjesta, saobćenom po članku 1., stavci 2., pojavile želje za izmjenom ili nadopunom, to će državni rizničari Ugovornih Stranaka stupiti u dodir, te po mogućnosti o tim željama voditi računa.

II.

Carinske pogodnosti po članku 2. bit će dane i tada, ako predmeti, proizvodi i životinje ne budu prenieti preko granice od samog vlastnika ili zakupnika, nego od pripadnika njegove obitelji, njegove služinčadi ili inače od osoba, kojima se služi kod obrađivanja zemljišta.

III.

Izaslanici Nezavisne Države Hrvatske zamoliše, da se uznastoji na što skorijoj ratifikaciji sporazuma. Nadalje oni zamoliše, da sporazum praktično bude primjenjivan već prije izmjene ratifikacionih povelja, i da na žetvu koja predstoji, već ugovorene odredbe budu primjenjivane.

Izaslanici vlade Reicha pristadoše, da uznastoje oko izpunjenja ovih želja, izjavljenih od hrvatske strane.

IV.

Devizno-pravni propisi, koji se odnose na mali granični promet, bit će s obadvie strane autonomno donieti. Hrvatska Državna riznica i Ministarstvo gospodarstva Reicha stavit će se u doticaj u svrhu postignuća što obširnije suglasnosti u tom autonomnom uređenju.

Sastavljeno u dvostrukom izvorniku na hrvatskom i njemačkom jeziku.

Dr. MILORAD STRAŽNICKY   Dr. THEODOR WUCHER

Prilog k članku 16., stavka 1.

VETERINARSKA UTANAČENJA K SPORAZUMU IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I NJEMAČKOGA REICHA O MALOM GRANIČNOM PROMETU

K članku 2., stavka 1., 2. i 3.

1. Sve životinje iz jednog pograničnog kotara, koje će se upotrebljavati ili napasivati u drugom pograničnom kotaru, moraju se uz opis životinja (spol, starost, boja, znaci) unieti u izprave, koje treba prema članku 2., stavke 3. predložiti obostranim nadležnim carinskim postajama.

Podmladak, koji se je prinovio od ovih životinja za vrieme izpaše ili za vrieme stajskog hranjenja u drugom pograničnom kotaru, mora se unieti u izprave najkasnije 14 dana poslije rođenja.

2. Kopitari i goveda moraju se obilježiti usijanim žigom slovom »D« (za životinje iz Njemačke) ili slovom »H« (za životinje iz Hrvatske). Kopitare valja žigosati na lievom prednjem kopitu, goveda na lievom vanjskom prednjem papku ili na lievom rogu. Istim se slovom moraju označiti konji i goveda na lievom butu dlakorezom od najmanje 10 cm veličine, koji valja uviek pravovremeno obnavljati. Ovce, koze i svinje treba označiti istim slovom, i to ušnom markom na lievom uhu.

3. Za životinje moraju se podnieti svjedočbe o podrietlu (marvinske putnice), na kojima načelnik občine, iz koje životinje potječu, potvrđuje, da u dotičnoj občini za vrieme posljednjih 40 dana nije bilo ni jednog slučaja stočnih zaraza, koje bi se prenosile na stoku, navedenu u svjedočbi o podrietlu, i čije je prijavljivanje obvezatno.

Radi olakšanja, koja bi trebalo dozvoliti za vrieme vladanja slinavke i šapa, ako budu bile životinje protiv ove zaraze vakcinirane, obje će se središnje veterinarske oblasti u danom slučaju pravodobno staviti u vezu.

4. Pojedini slučajevi bedrenice, šuštavca, spolnog osipa, šuge kopitara, vrbanca na svinjama i bjesnoće, koji bi se pojavili u občini, ali ne u dvorištu iz kojeg životinje potječu, ne smatraju se zaprekom za izdavanje svjedočbi o podrietlu (marvinske putnice), ali se to mora zabilježiti u svjedočbi o podrietlu. Isto vriedi i za tuberkulozu goveda.

5. Potvrde načelnika (predsjednika) občine o nezaraženosti vriede za radnu stoku 30 dana, a za zaprežne životinje i one koje su u prometu radi izpaše 10 dana. Ove se nakon izteka ovog roka moraju obnoviti.

6. Svinje moraju biti u godini iztjerivanja dokazano zaštitno ciepljene proti vrbancu.

7. Za pse (ovčarske i lovačke) mora se podnieti potvrda načelnika občine o tome, da je mjesto njihova podrietla i njegov krug od 10 km slobodan od bjesnoće.

8. Sve životinje mora jednom u godini, na mjestu prielaza granice, pregledati službeni veterinar države, u koju prelaze, i to stoku za izpašu prilikom izgona na pašu, a radnu stoku pri početku proljetnog obrađivanja. Službeni veterinar države podrietla može prisustvovati pregledu. Kod povratka životinja u državu podrietla, može se propisati službeni veterinarski pregled.

9. Životinje, koje granicu češće prelaze, mogu se podvrći i više puta ovom pregledu, ali ipak ne češće nego jednom mjesečno.

10. Bolestne, sumnjive na zarazno oboljenje, kao i one životinje, koje su sumnjive na zaraženost, bit će vraćene natrag.

11. Rezultate pregleda moraju službeni veterinari svakog puta unieti u izkaze, koji se nalaze kod nadležnih carinskih postaja, kao i zabilježiti u svjedočbe o podrietlu (marvinske putnice).

12. Službeni veterinarski pregledi vrše se bezplatno, ukoliko se obavljaju na u tu svrhu određene dane, na određenim mjestima i u određeno vrieme. Obostrane kotarske oblasti graničnih kotareva saobćit će uzajamno pravodobno utvrđeno vrieme pregleda. Za preglede, koji se traže u drugo vrieme, vlastnici moraju platiti.

13. Za stajski gnoj, sieno, slamu i prostirku mora se podnieti službena veterinarska potvrda, da je dvorište podrietla slobodno od zaraze i da mjesto podrietla odgovara uslovima iz stavke 3. i 4. ovoga priloga.

14. Mlieko, koje potječe od stada iz dvorišta ili mjesta u kojima vlada slinavka i šap, kao i ono, koje dolazi iz kotareva, koji su povodom slinavke i šapa proglašeni zatvorenima, smije se prenositi preko granice samo onda, ako je prokuhano ili pak preko 1 minute ugrijano do najmanje 85^0 C.

15. Vuna, koja potječe od stada, dvorišta ili obćina, u kojima vladaju ovčije ospice, šuga ovaca ili slinavka i šap, ne smije se prenositi preko granice.

16. U pogledu ostalih životinjskih dielova, proizvoda i životinja vriede uvozne veterinarske redarstvene odredbe zemlje, u koju je uvoz namienjen, pri čemu je mjerodavno, da zaklana perad, ubijena divljač i ribe u malom graničnom prometu ne podleže nikakvom veterinarsko-redarstvenom ograničenju.

17. Životinje, koje su od zaraznih bolesti bolestne, na zarazu sumnjive i sumnjive da su zaražene, smiju se povratiti u zemlju podrietla samo s posebnom dozvolom obostranih upravnih oblasti (Šef civilne uprave, namjestničtvo, velika župa).

18. Uginule životinje ne smiju se prenositi natrag preko granice.

K članku 3.

19. Slama podleži uvjetima stavke 13. ovoga priloga.

K članku 4., stavke 1. i 2.

20. Meso kao poputbina (trošak) smije se prenositi samo u priugotovljenom stanju (salamureno, dimljeno, kuhano ili pečeno). Svinjsko meso (uključivo slanina) smije se prenositi preko granice samo pečeno ili kuhano.

K članku 10., stavka 1.

21. Za kopitare i papkare (volove i krave), koji se upotrebljavaju za odpremu vozila preko granice ili se upotrebljavaju kao jahaće i tovarne životinje, mora se nositi sa sobom, osim u stavki 3. ovoga priloga propisane svjedočbe o podrietlu (marvinske putnice), i izkaz, koji sadržaje ime i stalno prebivalište vlastnika i točan opis životinja (starost, spol, boja, znaci), koji izpostavlja načelnik obćine podrietla u oba jezika i providi ga službenim pečatom.

22. Izkazi moraju biti snabdjeveni zdravstvenom potvrdom uredovnog veterinara one države, u koju se stoka upućuje. Potvrda o zdravlju vriedi kod kopitara 3 mjeseca, a kod papkara 1 mjesec.

23. U tu svrhu potrebni pregledi također su bezplatni, ukoliko se vrše kod prielaza granice u za to određenom vremenu.

24. Potrebna hrana za životinje ne smije potjecati iz onih dvorišta, gdje vlada prenosiva stočna zarazna bolest, koju treba prijaviti po zakonu.

K članku 13.

25. Kod požara ili drugih nesretnih slučajeva u pograničnim kotarevima smiju kopitari prelaziti granicu bez veterinarsko-redarstvenih ograničenja.

Zaključne odredbe

26. Obostrane kotarske oblasti (Landrat, kotarski predstojnik) pograničnih kotareva dužne su jedna drugoj javljati u roku od 24 sata brzojavno ili brzoglasno s naknadnom pismenom potvrdom prvo ustanovljenje i prestanak zaraznih bolesti, označenih u stavci 29., u obćinama pograničnog kotara, s naznakom zaražene obćine.

27. Goveđa kuga, plućna zaraza goveda, ovčije ospice i bjesnoća te slinavka i šap mora se isto tako javljati i onda, ako se te zaraze pojave izvan pograničnog područja, ali unutar 20 km od zajedničke granice.

28. Osim toga moraju oblasti, spomenute u stavci 26., svakog 1. u mjesecu jedna drugoj javljati stanje zaraza, navedenih u stavci 29., i to u pograničnom kotaru po obćinama.

Potrebno je slati i niečna izvješća.

29. Zarazne bolesti koje se moraju međusobno javljati jesu:

1. bjesnoća (Lyssa),
2. sakagija (Malleus),
3. slinavka i šap (Aphtae epizooticae),
4. ovčije ospice (Variola ovina),
5. plućna zaraza kod govedi (Pleuropneumonija contagiosa bovum),
6. šuga kopitara i ovaca (Scabies),
7. goveđa kuga (Pestis bovina),
8. svinjska kuga (Pestis suum),
9. zarazna uzetost svinja (Tešinska bolest svinja, Meningo — Encephalomyelitis enzootica suum),
10. zarazna kljenut konja (Exanthema coitale paralyticum),
11. infekciozna anemia kopitara (Anaemia infectiosa equorum),
12. kokošja kuga (Pestis gallinarum).

30. U slučaju, da se u susjednoj državi unutar 20 km od zajedničke granice pojavi goveđa kuga, plućna zaraza kod goveda, ovčije ospice,

te slinavka i šap, veterinarsko-redarstvene mjere ovog sporazuma mogu biti pooštrene za vrieme trajanja opasnosti od zaraze.

31. Kod pojave goveđe kuge, plućne zaraze goveda, ovčijih ospica, kao i slinavke i šapa, u područjima navedenim u stavci 30., mogu nadležne oblasti (šef civilne uprave, namjestnik, velika župa), nakon predhodnog međusobnog dogovora, sasvim ili djelomično zabraniti za vrieme povećane opasnosti zaraze promet životinjama, životinjskim dielovima, životinjskim proizvodima, životinjskim gnojem, te sienom, slamom i steljom.

32. Nadležne oblasti (šef civilne uprave, namjestnik, velika župa) moraju u danom slučaju jedna drugoj javiti pooštrenja ili zabrane istodobno s njihovim odredbama. To isto vriedi i za njihova ublaženja i ukidanja.

33. Obje Ugovorne Stranke će svake godine, prema stanju od 1. srpnja, jedna drugoj priobćiti imena veterinara, koji stanuju u pograničnoj zoni njihovog područja, a koji su ovlašteni za vršenje svog poziva u pograničnoj zoni.

ABKOMMEN ZWISCHEN DEM DEUTSCHEN REICH UND DEM UNABHÄNGIGEN STAAT KROATIEN ÜBER DEN KLEINEN GRENZVERKEHR

Das Deutsche Reich und der Unabhängige Staat Kroatien sind übereingekommen, ein Abkommen über den kleinen Grenzverkehr zu schliessen. Zu diesem Zweck haben zu Bevollmächtigten ernannt:

Der Deutsche Reichskanzler:

den ausserordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister Herrn Siegfried Kasche und

den Ministerialdirektor im Reichsfinanzministerium Herrn Dr. Theodor Wucher;

Der Poglavnik des Unabhängigen Staates Kroatien:

den Minister des Äussern Herrn Dr. Mladen Lorković, und
den bevollmächtigten Minister Herrn Dr. Milorad Stražnicky.

Die Bevollmächtigten haben einander ihre Vollmachten mitgeteilt und in Ordnung befunden. Sie haben sich über die folgenden Bestimmungen geeignet:

Artikel 1

(1) Als Grenzbezirke im Sinne dieses Abkommens gelten die auf beiden Seiten der gemeinschaftlichen Grenze gelegenen Geländestreifen, die im allgemeinen nicht unter 10 km und nicht über 15 km breit sein sollen.

(2) Die Finanzminister der vertragschliessenden Teile werden einander eine Karte des Grenzbezirks und ein Verzeichniss der im Grenzbezirk gelegenen Ortschaften übermitteln.

Artikel 2

(1) Eigentümer und Pächter von land- oder forstwirtschaftlich genutzten Grundstücken, die in dem einen Grenzbezirk liegen, aber von einer im anderen Grenzbezirk gelegenen wirtschaftlichen Betriebsstätte aus bewirtschaftet werden, dürfen die folgenden Gegenstände, Erzeugnisse und Tiere unter den nachstehend angegebenen Bedingungen im Rahmen der durch die übliche Bewirtschaftung bedingten Notwendigkeit zollfrei über die Grenze bringen:

a) alles, was zur ordnungsmässigen Bewirtschaftung dieser Grundstücke dient, wie Düngemittel jeder Art, Saatgut (ausgenommen Saatkartoffeln), Sämereien, Pflänzlinge (ausgenommen Weinreben) sowie land- oder forstwirtschaftliche Schädlingsbekämpfungsmittel, ausserdem die in der Land- und Forstwirtschaft sowie in der Kellereiwirtschaft üblichen Maschinen, Geräte, Fahrzeuge und Arbeitstiere einschliesslich der Ausrüstungsgegenstände sowie der erforderlichen Futtermittel für die Arbeitstiere und den erforderlichen Betriebsstoff für die Maschinen und Fahrzeuge;

b) die land- und forstwirtschaftlichen Erzeugnisse dieser Grundstücke, einschliesslich der tierischen Erzeugnisse, das auf diesen Grundstücken erlegte Wild sowie die daselbst gefangenen Fische;

c) die zum Wirtschaftsbetrieb gehörigen Tiere, die aus dem einen Grenzbezirk zur Weide oder Stallfütterung auf die im anderen Grenzbezirk gelegenen Grundstücke gebracht werden, die während der Weidezeit oder während der Stallfütterung geborenen Jungtiere, sowie die von den Tieren gewonnenen Erzeugnisse wie Milch, Butter, Käse und Wolle.

(2) Die Maschinen müssen nach beendetem Gebrauch, das Weidevieh nach beendetem Weidegang über die Grenze zurückgebracht werden. Das gleiche gilt für die nicht verbrauchten Futtermittel und Betriebsstoffe.

(3) Personen, die von den vorstehenden Vergünstigungen Gebrauch machen wollen, haben den zuständigen Zollstellen eine Bescheinigung

vorzulegen, die von der für das Grundstück zuständigen Behörde ausgestellt ist und Lage, Grösse und Bestellungsart des Grundstücks sowie den etwaigen Viehbestand ergibt. Der Viehbestand auf der wirtschaftlichen Betriebsstätte ist insoweit anzugeben, als die Vergünstigung nach Absatz 1 c) in Anspruch genommen wird. Die Bescheinigungen sind kostenlos und gebührenfrei auszustellen. Im Fall von Veränderungen ist die Bescheinigung binnen zwei Wochen zu berichtigen.

(4) Die Vergünstigungen dürfen nur in den Jahreszeiten und zu den Tageszeiten in Anspruch genommen werden, in denen nach den örtlichen Gewohnheiten land- und forstwirtschaftliche Arbeiten ausgeführt werden. Die landwirtschaftlichen Erzeugnisse müssen jedoch in der Regel spätestens bis zum 31. März des auf die Ernte folgenden Jahres über die Grenze gebracht werden.

(5) Zu den landwirtschaftlichen Erzeugnissen gehören ausser frischen Trauben, Obst und Beeren, auch Weinmaische und Weinmost sowie Obst- und Beerenmaische und Obst- und Beerenmost, wenn deren Gärung noch nicht beendet ist. Sie müssen spätestens bis zum 30. November des Erntejahres über die Grenze gebracht werden.

(6) Die Hinterlegung einer Zollsicherheit wird in den vorstehend angeführten Fällen nicht verlangt, es sei denn, dass infolge von Zuwiderhandlungen gegen die Zoll- oder Devisenvorschriften gegen die Zuverlässigkeit der Berechtigten Bedenken bestehen.

(7) Die Vergünstigungen dieses Artikels finden nur auf diejenigen Personen Anwendung, die zur Zeit der Unterzeichnung des Abkommens Eigentümer oder Pächter der im anderen Grenzbezirk gelegenen Grundstücke sind, oder die künftig das Eigentum oder die Pacht an den erwähnten Grundstücken, sei es unter Lebenden oder im Weg der Erbfolge, von Personen erlangen, denen gegenüber sie nach den Gesetzen des Staates, in dem die wirtschaftliche Betriebsstätte liegt, zur gesetzlichen Erbfolge berufen wären.

Artikel 3

(1) Die Glasfabrik in Hum darf aus dem deutschen Grenzbezirk die zur Aufrechterhaltung ihres Betriebes erforderlichen, im deutschen Grenzbezirk erzeugten Mengen an Rundholz, Grubenholz, Schwartlingen, Kalksteinen, gebranntem Kalk, Stroh, Holzkohle, Schotter, Glasscherben, Bauziegel, Kohle und Schamotteziegel über das kroatische Zollamt Hum zollfrei einführen.

(2) Die Glasfabrik in Heiligenkreuz darf aus dem kroatischen Grenzbezirk die zur Aufrechterhaltung ihres Betriebes erforderlichen, im kroatischen Grenzbezirk erzeugten Mengen an Schnittholz, Gruben-

holz, Schwartlingen, Schamottematerial und Stroh über das deutsche Zollamt Rohitsch zollfrei einführen. Ebenso unterliegt der der Glasfabrik in Heiligenkreuz gelieferte Strom keiner Zollbelastung.

(3) Die in den Absätzen (1) und (2) enthaltenen Vergünstigungen werden für eine Übergangszeit von fünf Jahren, beginnend mit dem Inkrafttreten des Abkommens, gewährt.

Artikel 4

(1) Als Mundvorrat dürfen die Bewohner des einen Grenzbezirks in den anderen Grenzbezirk zollfrei genussfertige Nahrungsmittel für einen Tag im Höchstgewicht von einem Kilogram sowie Traubenwein oder Obstwein in einer Höchstmenge von einem Liter mit sich führen; auf künstliche Süsstoffe, wie Sacharin usw., erstreckt sich die Vergünstigung nicht. Den in der Landwirtschaft tätigen Arbeitern darf ihr Mundvorrat nachgetragen werden.

(2) Arbeiter und Handwerker, die in dem einen Grenzbezirk ihren Wohnsitz haben und in dem anderen Grenzbezirk ihren Beruf ausüben, dürfen, wenn sie mehrere Arbeitstage an ihren Arbeitsstätten verbleiben sollen, den Mundvorrat in einer der Dauer dieses Aufenthalts entsprechenden Menge, höchstens aber den Bedarf für eine Woche, zollfrei mitnehmen.

(3) Die Bewohner des einen Grenzbezirks dürfen zum eigenen Verbrauch zollfrei Zigarren, Zigaretten und Tabak in den anderen Grenzbezirk mitnehmen, wenn es sich nur um Mengen handelt, die den Bedarf eines Rauchers für einen Tag nicht überschreiten. Die Höchstmenge beträgt: 2 Stück Zigarren oder 15 Stück Zigaretten oder 20 Gramm Tabak oder 1/2 Rolle Kautabak.

Artikel 5

(1) Gegenstände des eigenen Bedarfs der Bewohner des einen Grenzbezirks, die in den anderen Grenzbezirk unter der Verpflichtung der Rückbringung gebracht werden, um dort ausgebessert zu werden, bleiben vom Zoll befreit.

(2) Vom Zoll werden ferner die nachstehend aufgeführten Gegenstände befreit, die von den Bewohnern des einen Grenzbezirks in den anderen Grenzbezirk unter der Verpflichtung der Rückbringung gebracht werden, um dort eine Veredelung zu erfahren:

a) Getreide, Samen, Hülsenfrüchte, Oelfrüchte, Hanf, Flachs und ähnliche landwirtschaftliche Roherzeugnisse, die gereinigt, gemahlen, geschrotet, zurquetscht, enthülst, geschlagen oder einer sonstigen Bearbeitung unterzogen werden sollen;

b) Holz, das zerkleinert, gespalten oder zu Brettern, Balken oder Pfählen verarbeitet werden soll;

c) Eichen- oder sonstige Rinde, die zerschnitten, gemahlen oder einer ähnlichen Bearbeitung unterzogen werden soll.

Die bei der Veredelung gewonnenen Nebenerzeugnisse müssen, soweit sie einen Zollwert besitzen, mit den verarbeiteten oder bearbeiteten Gegenständen zusammen zurückgebracht oder bei Belassung im anderen Grenzbezirk verzollt werden. Die Vergünstigung hat zur Voraussetzung, dass die Grenzbewohner auf die im anderen Grenzbezirk gelegenen Mühlen oder sonstigen Betriebsstätten angewiesen sind und dass die erwähnten Gegenstände für den eigenen Wirtschaftsbetrieb der Grenzbewohner gebraucht werden.

Artikel 6

Die Befreiung von Zöllen wird für Säcke und andere Umschliessungen gewährt, in denen landwirtschaftliche Erzeugnisse und sonst im Grenzverkehr vorkommende Gegenstände aus dem einen Grenzbezirk in den anderen gebracht werden und von dort leer zurückgelangen, oder die leer aus dem einen Grenzbezirk in den anderen gebracht und mit den erwähnten Gegenständen gefüllt wieder eingeführt werden.

Artikel 7

Handwerker, Gewerbetreibende und Arbeiter des einen Grenzbezirks dürfen anlässlich der Ausübung ihres Berufes im anderen Grenzbezirk das erforderliche Arbeits- und Betriebsgerät zollfrei unter der Bedingung der Rückbringung mit sich führen.

Artikel 8

(1) Ärzte, Tierärzte und Hebammen, die in dem einem Grenzbezirk wohnen, dürfen bei Ausübung ihres Berufs im anderen Grenzbezirk die zur Ausübung des Berufes notwendigen Geräte und Instrumente zollfrei, unter der Bedingung ihrer Rückbringung, mit sich führen. Das entsprechende gilt für geistliche bei Ausübung der Seelsorge.

(2) Für Heilmittel, Verbandstoffe und Desinfektionsmittel, die von den im Absatz 1 bezeichneten Ärzten, Tierärzten und Hebammen bei der Hilfeleistung im anderen Grenzbezirk zum unmittelbaren Verbrauch mitgeführt werden, wird Zollfreiheit gewährt. Im Einfuhrstaat nicht zugelassene Heilmittel oder Desinfektionsmittel dürfen die bezeichneten Personen nicht mitbringen. Nicht verbrauchte Heilmittel, Verbandstoffe und Desinfektionsmittel müssen wieder ausgeführt werden.

(3) Die Hinterlegung einer Zollsicherheit wird in der Regel nicht verlangt.

Artikel 9

Für Verbandstoffe und Arzneiwaren, die Bewohner des einen Grenzbezirks gegen Rezepte von Ärzten oder Tierärzten aus Apotheken des anderen Grenzbezirks holen, wird Zollfreiheit gewährt, jedoch nur für Mengen, die den Bedürfnissen des einzelnen Krankheitsfalles entsprechen. Die Zollfreiheit wird bei wiederholter Benutzung desselben Rezeptes nur dann gewährt, wenn der Arzt oder Tierarzt das Rezept ausdrücklich erneuert hat. Im Einfuhrstaat nicht zugelassene Arzneiwaren dürfen nicht eingebracht werden. Bei Verbandstoffen, bei einfachen, zu Medizinalzwecken dienenden Drogen und einfachen, bekannten pharmazeutischen Präparaten, deren pharmazeutische Bezeichnung auf der Umhüllung genau und deutlich ersichtlich ist und die nach den im betreffenden Gebiet geltenden Bestimmungen im Handverkauf verabreicht werden dürfen und im Einfuhrstaat zugelassen sind, wird die Zollfreiheit für Mengen, die dem Bedürfnis des einzelnen Krankheitsfalles entsprechen, auch dann gewährt, wenn ein Rezept nicht vorgelegt wird.

Artikel 10

(1) Soweit Fahrzeuge aller Art (gewöhnliche Wagen, Fahrräder, Kraftfahrzeuge usw.) und Zugtiere, Reit- und Lasttiere nur zu dem Zweck die Grenze überschreiten, um Personen oder Waren vom dem einen Grenzbezirk zu bringen oder von dort zu holen, wird für sie Zollfreiheit gewährt. Die Zollfreiheit erstreckt sich auch auf die dazugehörigen Ausrüstungsgegenstände sowie auf die erforderlichen Futtermittel und Betriebstoffe. Fahrzeuge, Tiere und Ausrüstungsgegenstände sowie die nicht verbrauchten Futtermittel und Betriebsstoffe müssen zurückgebracht werden.

(2) Personen, die den Zollbehörden als zuverlässig bekannt sind, werden von der Hinterlegung einer Zollsicherheit befreit; in diesem Fall wird ihnen von den Zollbehörden ein Ausweis ausgestellt, dessen Gültigkeit auf Antrag bis auf ein Jahr erstreckt werden kann.

Artikel 11

Den Bewohnern der Grenzbezirke wird Zollfreiheit gewährt:

a) für Särge mit Leichen und für Urnen mit Asche Verstorbener einschliesslich der Kränze und ähnlicher zur Verzierung der Särge, Urnen oder Beförderungsmittel dienender Gegenstände;

b) für die zur Pflege und Ausschmückung von Grabstätten dienenden Gegenstände, soweit sie nicht zur dauernden Ausschmückung von Grabstätten bestimmt sind;

c) für Blumengebinde aus natürlichen Blumen, Blättern und Gräsern (Kränze, Strāusse und dergleichen), die Grenzbewohner bei Gelegenheit

einer Feierlichkeit persönlich über die Grenze bringen; diese Vergünstigung erstreckt sich nicht auf Blumengebinde, die zu gewerblichen oder Handelszwecken über die Grenze gebracht werden;

d) für Kultgegenstände, Kirchgesang- und Gebetbücher, die zu religiösen Zwecken benutzt werden, unter der Bedingung der Rückbringung;

e) für Sportgeräte aller Art unter der Bedingung ihrer Rückbringung.

Artikel 12

Soweit es die örtlichen Verhältnisse, insbesondere im land- und forstwirtschaftlichen Bewirtschaftungsverkehr, erfordern, werden die beiderseitigen Zollbehörden, gegebenenfalls im Benehmen miteinander nach Möglichkeit Ausnahmen von der Bestimmung zulassen, dass der Verkehr mit Waren nur auf Zollstrassen und während der festgesetzten Tagesstunden erfolgen darf.

Artikel 13

Bei Bränden oder anderen Unglücksfällen in den Grenzbezirken dürfen Bewohner der Umgegend die Grenze zur Hilfeleistung mit ihren Geräten, Fahrzeugen und Gespannen einschliesslich des erforderlichen Futters für die Zugtiere sowie der erforderlichen Betriebsstoffe für die Fahrzeuge frei von Zoll und allen Zollförmlichkeiten zu jeder Tages- und Nachtzeit auch ausserhalb der Zollstrassen überschreiten. Die Geräte, Fahrzeuge und Gespanne sowie nicht verbrauchte Futtermittel und Betriebsstoffe sind nach beendeter Hilfeleistung über die Grenze zurückzubringen.

Artikel 14

Die zuständigen Dienststellen der vertragschliessenden Teile werden jede für ihr Gebiet die notwendigen Überwachungsmassnahmen anordnen, um einen Missbrauch der in diesem Abkommen vorgesehenen Vergünstigungen zu verhindern. Erforderlichenfalls werden sich die zuständigen Dienststellen der vertragschliessenden Teile hierüber verständigen. Die erlassenen Ausführungsbestimmungen zu diesem Abkommen werden sie sich gegenseitig mitteilen.

Artikel 15

Die im Abkommen vorgesehene Zollfreiheit umfasst die Befreiung sowohl von Ein- und Ausfuhrzöllen, als auch von allen sonstigen Abgaben und Gebühren. Mit der Zollfreiheit ist ferner die Befreiung von wirtschaftlichen Ein- oder Ausfuhrverboten oder Beschränkungen verbunden.

Artikel 16

(1) Auf dem Gebiet der Veterinärpolizei gelten im kleinen Grenzverkehr die in der Anlage enthaltenen Bestimmungen.

(2) Im übrigen werden die Gesundheits- und veterinärpolizeilichen Bestimmungen und die zum Schutz der Pflanzen gegen Schädlinge, gegen Entartung und gegen Ausrottung von den vertragschliessenden Teilen erlassenen Beschränkungen sowie die sonstigen in Betracht kommenden polizeilichen Vorschriften durch die Bestimmungen dieses Abkommens nicht berührt.

Artikel 17

Sollten sich bei der Durchführung des Abkommens Schwierigkeiten ergeben, so werden zu deren Beseitigung die zuständigen Behörden der vertragschliessenden Teile unmittelbar ins Benehmen treten. Sollte eine Einigung nicht zustande kommen, so werden die Streitigkeiten auf diplomatischem Wege freundschaftlichst ausgetragen.

Artikel 18

Die Finanzminister der vetragschliessenden Teile werden einander mitteilen, welche Stellen als zuständige Behörden im Sinne dieses Abkommens zu betrachten sind.

Artikel 19

Die Finanzminister der vertragschliessenden Teile werden ermächtigt, weitere Vereinbarungen im Rahmen dieses Abkommens, die nach den Erfahrungen geboten sein sollten, zu treffen.

Artikel 20

Dieses Abkommen soll ratifiziert werden. Es tritt einen Monat nach dem Austausch der Ratifikationsurkunden, der in Berlin erfolgen soll, in Kraft und kann mit einer Frist von sechs Monaten zum Ende eines Kalenderjahres gekündigt werden.

Zu Urkund dessen haben die beiderseitigen Bevollmächtigten das Abkommen unterzeichnet und mit ihren Siegeln versehen.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und in kroatischer Sprache,

in Agram am 13. Mai 1942.

SIEGFRIED KASCHE	Dr. MLADEN LORKOVIĆ
Dr. THEODOR WUCHER	Dr. MILORAD STRAŽNICKY

SCHLUSSPROTOKOLL

Bei der Unterzeichnung des Abkommens zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien über den kleinen Grenzverkehr haben sich die beiderseitigen Bevollmächtigten noch über folgende Punkte geeinigt:

Zu Artikel 2

Wirtschaftliche Betriebsstätte im Sinne des Artikels 2 des Abkommens ist diejenige Stätte, von der aus die Grundstücke praktisch bewirtschaftet werden, also bei landwirtschaftlichen Grundstücken diejenige Stätte, auf der sich die Wirtschaftsgebäude (Ställe, Scheunen usw.) befinden. Bei forstwirtschaftlichen Grundstücken kann eine Försterei, bei Weingärten und dergleichen auch das Wohnhaus die wirtschaftliche Betriebsstätte im Sinn des Artikels 2 sein, wenn die praktische Bewirtschaftung des Waldes oder des Weingartens von dort aus erfolgt.

Zu Artikel 2 Absatz 5

Wenn einer der vertragschliessenden Teile seiner Grenzbevölkerung auch die zollfreie Einfuhr von Wein gestattet, der aus Trauben, Obst oder Beeren von den im Artikel 2 Absatz 1 bezeichneten Grundstücken hergestellt ist, so wird der andere vertragschliessende Teil die Ausfuhr des Weins nicht durch Ausgangsabgaben und Ausfuhrverborte oder — beschränkungen behindern.

Zu Artikel 2 und 10

Die Zollfreiheit für den Betriebsstoff erstreckt sich nur auf diejenige Menge, die sich in dem unmittelbar mit dem Motor in Verbindung stehenden Behälter befindet.

Zu Artikel 15

(1) Unter Abgaben in Sinne des Artikels 15 sind alle Abgaben zu verstehen, die mit Zöllen zusammen erhoben werden. Die jeweiligen Bestimmungen der vertragschliessenden Teile über die Besteuerung von Kraftfahrzeugen bleiben jedoch unberührt.

(2) Unter Gebühren im Sinne des Artikels 15 fallen nicht Gebühren für Amtshandlungen, die auf Antrag ausserhalb der Amtsstelle der ordentlichen Dienststunden vorgenommen werden.

Zu Artikel 19

Die Ermächtigung für die Finanzminister der vetragschliessenden Teile soll sich insbesondere auch auf das folgende erstrecken:

Sollte die Versorgungslage an der kroatisch-deutschen Grenze den zollfreien Bezug von Lebensmitteln oder sonstigen Gegenständen durch die Grenzbevöllkerung des einen Teils aus dem Grenzbezirk des andern Teils angezeigt erscheinen lassen, so werden die beiderseitigen Finanzminister die zollfreie Einfuhr von Lebensmitteln oder sonstigen Gegenständen in einer besonderen Vereinbarung regeln.

Dieses Schlussprotokoll soll als wesentlicher Teil des Abkommens angesehen und gleichzeitig mit dem Abkommen ratifiziert werden sowie dieselbe Gültigkeit und Dauer haben.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und in kroatischer Sprache,

in Agram am 13. Mai 1942.

SIEGFRIED KASCHE	Dr. MLADEN LORKOVIĆ
Dr. THEODOR WUCHER	Dr. MILORAD STRAŽNICKY

NIEDERSCHRIFT

In Agram fanden in der Zeit vom 5. Mai bis zum 13. Mai 1942 Verhandlungen statt, die zum Abschluss des anliegenden Abkommens zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien über den kleinen Grenzverkehr führten. An den Verhandlungen nahmen teil:

a) auf deutscher Seite:

Dr. Theodor W u c h e r, Vorsitzender der deutschen Delegation, Ministerialdirektor im Reichsfinanzministerium;

Erhard Z w e c k, Ministerialrat im Reichsfinanzministerium;

Dr. Hans L a n g n e r, Ministerialrat im Reichsministerium des Innern;

b) auf kroatischer Seite:

Dr. Milorad S t r a ž n i c k y, Vorsitzender der kroatischen Delegation, Minister im Aussenministerium;

General Ivan P r p i ć, Vertreter der kroatischen Wehrmacht;

Oberst Bruno G o l d i n i, Vertreter der kroatischen Wehrmacht;

Dr. Petar D i g o v i ć, Ministerialrat im Aussenministerium;

Erwin S c h w u g e r, Ministerialrat im Innenministerium;

Dr. Josip R i t t i g, Ministerialrat im Finanzministerium;

Dr. Josip J a m b r e k, Ministerialrat im Finanzministerium;

Matija K a v r a n, Ministerialrat im Wirtschaftsministerium;

Ingenieur Vladimir V r a b č e v i ć, Abteilungsleiter im Handelsministerium;

Ivan H e l l e r, Abteilungsleiter in der kroatischen Staatsbank;

Dragutin P e t r i, Ministerialsekretär im Aussenministerium;

Dr. Anton F r i e d l, Oberregierungsrat beim Chef der Zivilverwaltung in Graz.

In den Verhandlungen wurde das folgende festgestellt:

I

Sollten sich gegenüber dem nach Artikel 1 Absatz 2 übermittelten Ortschaftsverzeichnis Änderungs- oder Ergänzungswünsche ergeben, so werden sich die Finanzminister der vertragschliessenden Teile miteinander ins Benehmen setzen und nach Möglichkeit diesen Wünschen Rechnung tragen.

II

Die Zollvergünstigungen nach Artikel 2 werden auch dann gewährt, wenn die Gegenstände, Erzeugnisse und Tiere nicht von dem Eigentümer oder Pächter selbst über die Grenze gebracht werden, sondern von seinen Familienangehörigen, seinem Gesinde oder von sonstigen Personen, deren er sich bei der Bewirtschaftung der Grundstücke bedient.

III

Die Vertreter des Unabhängigen Staates Kroatien haben, auf eine möglichst baldige Ratifikation des Abkommens hinzuwirken. Sie baten weiter darum, dass das Abkommen schon vor dem Austausch der Ratifikationsurkunden praktisch angewendet werden möchte, damit auf die bevorstehende Ernte bereits die vereinbarten Bestimmungen Anwendung finden könnten.

Die Vertreter der Reichsregierung sagten zu, dass sie auf die Erfüllung dieser von kroatischer Seite geäusserten Wünsche hinwirken würden.

IV

Die den kleinen Grenzverkehr betreffenden devisenrechtlichen Bestimmungen werden beiderseits autonom getroffen werden. Das Reichswirtschaftsministerium und das kroatische Finanzministerium werden sich zur Erzielung einer möglichst weitgehenden Übereinstimmung dieser autonomen Regelung alsbald in Verbindung setzen.

Agram am 13. Mai 1942, in deutscher und in kroatischer Sprache.

Dr. THEODOR WUCHER   Dr. MILORAD STRAŽNICKY

Anlage zu Artikel 16 Absatz 1

VETERINÄRE VEREINBARUNGEN ZU DEM ABKOMMEN ZWISCHEN DEM DEUTSCHEN REICH UND DEM UNABHÄNGIGEN STAAT KROATIEN ÜBER DEN KLEINEN GRENZVERKEHR

Zu Artikel 2 Absatz 1, 2 und 3

(1) Alle Tiere aus dem einen Grenzbezirk, die in dem anderen Grenzbezirk genutzt oder geweidet werden sollen, sind in die nach Artikel 2 Absatz 3 den beiderseitigen zuständigen Zollstellen vorzulegenden Bescheinigungen unter Beschreibung der Tiere (Geschlecht, Alter, Farbe, Abzeichen) einzutragen. Jungtiere, die in dem anderen Grenzbezirk während der Weidezeit oder während der Stallfütterung von diesen Tieren geboren worden sind, sind spätestens 14 Tage nach der Geburt in die Bescheinigungen nachzutragen.

(2) Einhufer und Rinder sind durch Einbrennen eines »D« (Tiere aus Deutschland) oder eines »H« (Tiere aus Kroatien) zu kennzeichnen. Einhufern ist das Zeichen am linken Vorderhuf, Rindern an der linken äusseren Vorderklaue oder am linken Horn einzubrennen. Der gleiche Buchstabe ist Pferden und Rindern in Höhe von mindestens 10 cm auf der linken Hinterbacke als Haarschnitt, der jeweils rechtzeitig zu erneuern ist, anzubringen. Schafe, Ziegen und Schweine sind mit Ohrmarken im linken Ohr zu kennzeichnen, die den gleichen Buchstaben tragen.

(3) Für die Tiere sind Ursprungszeugnisse (Viehpässe) beizubringen, in denen von dem Bürgermeister der Gemeinde, aus der die Tiere stammen, bescheinigt wird, dass in dieser Gemeinde während der letzten 40 Tage keine auf die in dem Ursprungszeugnisse genannten Tierarten übertragbare anzeigepflichtige Tierseuche vorgekommen ist. Wegen der Erleichterung, die beim Herrschen von Maul- und Klauenseuche gewährt werden sollte, wenn die Tiere gegen die Seuche vakziniert worden sind, werden sich die beiderseitigen Zentralveterinärbehörden gegebenenfalls rechtzeitig in Verbindung setzen.

(4) Das vereinzelte Auftreten von Milzbrand, Rauschbrand, Bläschenausschlag, Räude der Einhufer, Rotlauf der Schweine und Tollwut in der Gemeinde — jedoch nicht in dem Gehöft, aus dem die Tiere stammen — gilt nicht als Hindernis für die Ausstellung des Ursprungszeugnisses (Viehpasses), ist jedoch in dem Ursprungszeugnis (Viehpass) zu vermerken. Dasselbe gilt für die Tuberkulose der Rinder.

(5) Die Bescheinigungen des Bürgermeisters (Gemeindevorstand) über die Seuchenfreiheit gelten für Arbeitstiere 30 Tage, für Tiere für den Fuhrwerks- und Weideverkehr 10 Tage. Sie müssen nach Ablauf dieser Frist erneuert werden.

(6) Schweine müssen im Auftriebsjahr nachweislich gegen Rotlauf schutzgeimpft sein.

(7) Für Hunde (Hirten- und Jagdhunde) ist eine Bescheinigung des Bürgermeisters (Gemeindevorstand) darüber beizubringen, dass der Herkunftsort der Hunde und sein Umkreis von 10 km frei von Tollwut sind.

(8) Alle Tiere, die im anderen Staatsgebiet geweidet oder zur Arbeit benutzt werden sollen, sind jährlich einmal, und zwar Weidetiere beim Beziehen der Weiden, Arbeitstiere bei Beginn der Frühjahrsbestellung, durch den beamteten Tierarzt des Zielstaats am Grenzübergang zu untersuchen. Der beamtete Tierarzt des Herkunftstaates kann der Untersuchung beiwohnen. Bei der Rückkehr der Tiere in den Herkunftstaat kann eine amtstierärztliche Untersuchung vorgeschrieben werden.

(9) Für Tiere, die die Grenze öfter überschreiten, können diese Untersuchungen häufiger, jedoch nicht öfter als einmal im Monat stattfinden.

(10) Seuchenkranke, seuchenverdächtige und ansteckungsverdächtige Tiere werden zurückgewiesen.

(11) Die Ergebnisse der Untersuchungen sind von den beamteten Tierärzten jedesmal in die bei den zuständigen Zollstellen befindlichen Bescheinigungen (Artikel 2 Absatz 3) sowie in die Ursprungszeugnisse (Viehpässe) einzutragen.

(12) Die amtstierärztlichen Untersuchungen sind, sofern sie an den hierfür festgesetzten Untersuchungstagen - Orten und - Stunden erfolgen, kostenlos. Die beiderseitigen Kreisbehörden (Bezirksbehörden) der Grenzkreise werden sich die festgesetzten Untersuchungszeiten gegenseitig rechtzeitig mitteilen. Untersuchungen, die zu anderer Zeit verlangt werden, sind für die Tierbesitzer kostenpflichtig.

(13) Für Stalldünger, Heu, Stroh und Streu ist eine amtstierärztliche Bescheinigung darüber beizubringen, dass das Herkunftsgehöft seuchenfrei ist und der Herkunftsort den Bedingungen der Absätze 3 und 4 dieser Anlage entspricht.

(14) Milch darf aus Herden, Gehöften und Ortschaften, in denen die Maul- und Klauenseuche herrscht, wie auch aus wegen der Maul- und Klauenseuche gebildeten Sperrbezirken nur nach erfolgtem Aufkochen oder nach Erhitzung für die Dauer einer Minute auf mindestens 85° C über die Grenze gebracht werden.

(15) Wolle darf aus Herden, Gehöften und Gemeinden, in denen die Pockenseuche oder die Räude der Schafe oder die Maul- und Klauenseuche herrscht, nicht über die Grenze gebracht werden.

(16) Für andere tierische Teile, Erzeugnisse und Tiere gelten die veterinärpolizeilichen Einfuhrbestimmungen des Zielstaats mit der Mass-

gabe, dass geschlachtetes Geflügel, erlegtes Wild und Fische im kleinen Grenzverkehr keiner veterinärpolizeilichen Beschränkung unterliegen.

(17) Die Rückkehr seuchenkranker, seuchenverdächtiger und ansteckungsverdächtiger Tiere in den Herkunftsstaat darf nur mit besonderer Erlaubnis der beiderseitigen Verwaltungsbehörden (Chef der Zivilverwaltung, Reichsstatthalter, Gauverwaltung) erfolgen.

(18) Gefallene Tiere dürfen nicht über die Grenze zurückgebracht werden.

Zu Artikel 3

(19) Stroh unterliegt den Bedingungen des Absatz 13 dieser Anlage.

Zu Artikel 4 Absatz 1 und 2

(20) Fleisch als Mundvorrat darf nur in zubereitetem (gepökeltem, geräuchertem, gekochtem oder gebratenem) Zustand, Schweinefleisch (einschliesslich Speck) nur gebraten oder gekocht über die Grenze mitgenommen werden.

Zu Artikel 10 Absatz 1

(21) Für Einhufer und Zweihufer (Ochsen und Kühe), die zur Beförderung von Fahrzeugen über die Grenze oder als Reit- und Lasttiere verwendet werden, ist ausser dem im Absatz 3 dieser Anlage vorgeschriebenen Ursprungszeugnis (Viehpass) ein von dem Bürgermeister (Gemeindevorstand) der Herkunftsgemeinde auszustellender, mit dem amtlichen Stempel versehener zweisprachiger Ausweis mitzuführen, der den Namen und Wohnort des Eigentümers und eine genaue Beschreibung (Alter, Geschlecht, Farbe, Abzeichen) der Tiere enthält.

(22) Die Ausweise müssen mit einer Gesundheitsbescheinigung des beamteten Tierarztes des Zielstaats versehen sein. Die Gesundheitsbescheinigung ist bei Einhufern drei Monate, bei Zweihufern einen Monat gültig.

(23) Auch die hierfür erforderlichen Untersuchungen sind, sofern sie am Grenzübergang während der zu diesem Zweck festgesetzten Untersuchungszeiten erfolgen, kostenlos.

(24) Die erforderlichen Futtermittel dürfen nicht aus Gehöften stammen, in denen eine übertragbare anzeigepflichtige Tierseuche herrscht.

Zu Artikel 13

(25) Bei Bränden oder anderen Unglücksfällen in den Grenzbezirken dürfen die Einhufer die Grenze ohne veterinärpolizeiliche Beschränkungen überschreiten.

Schlussbestimmungen

(26) Die beiderseitigen Kreisbehörden (Landrat, Bezirkshauptmann) der Grenzkreise haben sich gegenseitig die erste Feststellung und das Erlöschen der im Absatz 29 bezeichneten Seuchen in einer Gemeinde des Grenzbezirks unter Angabe der verseuchten Gemeinde innerhalb 24 Stunden drahtlich oder fernmündlich mit nachfolgender schriftlicher Bestätigung mitzuteilen.

(27) Für die Rinderpest, die Lungenseuche der Rinder, die Pockenseuche der Schafe, die Tollwut und die Maul- und Klauenseuche sind die gleichen Mitteilungen auch dann zu machen, wenn diese Seuchen ausserhalb des Grenzbezirks innerhalb 20 km von der gemeinschaftlichen Grenze auftreten.

(28) Ausserdem haben sich die im Absatz 26 genannten Behörden am 1. jedes Monats den Stand der im Absatz 29 aufgeführten Seuchen im Grenzbezirk nach Gemeinden gegenseitig mitzuteilen. Fehlanzeigen sind erforderlich.

(29) Seuchen, die eine gegenseitige Mitteilung erfordern:

1. Tollwut (Lyssa),
2. Rotz der Einhufer (Malleus),
3. Maul- und Klauenseuche (Aphthae epizooticae),
4. Pockenseuche der Schafe (Variola ovina),
5. Lungenseuche der Rinder (Pleuropneumonia contagiosa bovum),
6. Räude der Einhufer und Schafe (Scabies),
7. Rinderpest (Pestis bovina),
8. Schweinepest (Pestis suum),
9. ansteckende Schweinelähme (Teschener Krankheit, Meningo — Encephalomyelitis enzootica suum),
10. Beschälseuche (Exanthema coitale paralyticum),
11. Ansteckende Blutarmut der Einhufer (Anaemia infectiosa equorum),
12. Hühnerpest (Pestis gallinarum).

(30) Bei Ausbruch der Rinderpest, Lungenseuche der Rinder, Pockenseuche der Schafe und Maul- und Klauenseuche im Nachbarstaat innerhalb 20 km von der Grenze können die veterinärpolizeilichen Bestimmungen dieser Vereinbarung für die Dauer der Seuchengefahr verschärft werden.

(31) Beim Auftreten von Rinderpest, Lungenseuche der Rinder, Pockenseuche der Schafe sowie von Maul- und Klauenseuche in den im Absatz 30 genannten Bereichen können die zuständigen Behörden (Chef der Zivilverwaltung, Reichsstatthalter, Gauverwaltung) nach vor-

herigem Benehmen miteinander den Verkehr mit Tieren, tierischen Teilen, tierischen Erzeugnissen, tierischen Dünger, Heu, Stroh und Streu für die Dauer erhöhter Seuchengefahr ganz oder teilweise verbieten.

(32) Die zuständigen Behörden (Chef der Zivilverwaltung, Reichsstatthalter, Gauverwaltung) haben sich gegebenenfalls die Verschärfungen oder Verbote gleichzeitig mit ihrer Anordnung mitzuteilen. Das gleiche gilt für ihre Milderung und Aufhebung.

(33) Die vertragschliessenden Teile werden sich alljährlich nach dem Stande vom 1. Juli die Namen der Tierärzte, die in der Grenzzone ihres Gebietes wohnen und die zur Ausübung ihrer Berufstätigkeit in der Grenzzone des anderen Teils befugt sind, gegenseitig mitteilen.

PRIVREMENO UTANAČENJE O ŽELJEZNIČKOM PROMETU PREKO HRVATSKO-NJEMAČKE GRANICE

§ 1.

Postaje za izmjenu vozne službe, tarifsko sjecište

1. Željeznički promet između Njemačkih državnih željeznica i Hrvatskih državnih željeznica na prugama

Steinbrück—Zagreb, i
Grübel—Krapina

uzpostavljen je 2. lipnja 1941. god.

2. Kao postaje za izmjenu vozne službe utvrđuju se do daljnjega:

Za prugu Steinbrück—Zagreb:
u putničkom prometu Zagreb,
u teretnom prometu Zagreb Sava.

Za prugu Grübel—Krapina:
Krapina.

Postaja, koja leži nasuprot postaje za izmjenu vozne službe na području druge uprave, naziva se »pogranična postaja«.

3. Pograničnu carinsku, veterinarsku, redarstvenu i oružano-sigurnostnu službu obavlja svaka od obiju država na svom državnom području.

4. Tarifsko sjecište za oba prielaza nalazi se na državnoj granici.

§ 2.

Odvijanje prometa

1. Odpremu vlakova, koji služe obostranom željezničkom prometu, obavljaju načelno na obim prugama između pogranične postaje i postaje za izmjenu službe (pogranična pruga) u oba pravca njemačke državne željeznice.

Izuzetci se mogu ugovoriti mjestnim dodatnim sporazumima.

2. U ostalome vrši službu na pograničnoj pruzi, kao i cjelokupnu službu u postaji za izmjenu vozne službe uprava vlastnica; izuzimaju se poslovi u vezi s primopredajom robe i kola.

3. Na pograničnoj pruzi vriede prometni i signalni propisi uprave vlastnice. Izuzetci se mogu od slučaja do slučaja utanačiti sporazumno između obje uprave.

4. Službenici, koji vrše željezničku pograničnu službu na pograničnoj pruzi, kao i na postaji za izmjenu vozne službe, moraju poznavati sve odredbe i službene propise te službe, a strojno i vlakopratno osoblje mora osim toga poznavati i samu prugu.

Za sposobnost pojedinih službenika uprave vršiteljice vozne službe (odprema vlakova), mjerodavne su odredbe i izpiti te uprave.

5. Ustmeno i pismeno sporazumievanje između postaja za izmjenu vozne službe i njemačkih pograničnih postaja vrši se na jeziku uprave, koja obavlja odpremu vlakova. Ustmeno sporazumievanje njemačkoga voznog osoblja, koje vrši službu na pograničnim prugama s hrvatskim prometnim mjestima, vrši se isto tako na ovom jeziku.

6. Obje željezničke uprave dostavljaju jedna drugoj na upotrebu bezplatno i pravodobno sve propise, upute i pomagala, koji su potrebni za vršenje pogranične službe. Sve promjene, koje se odnose na pograničnu prielaznu službu, stavljat će jedna drugoj pravodobno na znanje, kako bi se zanimani službenici mogli iz njih podučiti. Osobito se susjednoj upravi bezodvlačno imaju saobćiti sve promjene signalnog i prometnog propisnika, kao i promjene u napravama na postaji za izmjenu vozne službe i na pruzi između ove i državne granice, ukoliko su te izmjene važne za pograničnu prielaznu službu.

7. Strojevi, koji se upotrebljavaju na pruzi susjedne uprave, moraju odgovarati svim tehničkim uvjetima ove željeznice.

8. Strojevi i vozno osoblje uprave, koja obavlja voznu službu, načelno se ne smiju upotrebljavati za razmještanje na postaji za izmjenu vozne službe. Možebitna odstupanja od ovoga utanačit će se sporazumno između obje uprave.

§ 3.

Primo-predaja kola i kolnog pribora

1. Prielaz i upotreba kola i kolnoga pribora ravna se prema odredbama RIC-a i RIV-a.

2. Pojedinosti primo-predaje utanačit će se sporazumno između obje uprave.

§ 4.

Predaja pošiljaka

1. Za prielaz prtljage vriede »Zajednički propisi o odpremanju putnika i prtljage na željeznicama u međunarodnom prometu« (M. P. O.).

Za prielaz ekspresnih pošiljaka primjenjuju se isti propisi tako dugo, dok za ekspresnu robu ne budu izdani posebni propisi o odpremanju ekspresne robe u međunarodnom prometu.

Za prielaz robe vriede »Zajednički propisi o odpremanju robe na željeznicama u međunarodnom prometu« (M. R. O.).

Primo-predaja robe vrši se načelno kod izlaza poslije carinske manipulacije, a kod ulaza prije carinske manipulacije.

2. Pojedinosti primo-predaje utanačit će se sporazumno između obje uprave.

§ 5.

Vozni red

1. Vozni red za pograničnu prugu utanačuje se na zajedničkim konferencijama voznog reda. On se može promieniti samo u obostranom sporazumu.

2. O svim posebnim vožnjama uprave, vršiteljice vozne službe, koje namjerava izvršiti na dielu pruge između pogranične postaje i državne granice, treba predhodno i pravodobno obaviestiti postaju za izmjenu vozne službe, a o svim posebnim vožnjama, koje druga uprava namjerava izvršiti s vlastitim pogonskim vozilima i voznim osobljem na dielu pruge između postaje za izmjenu vozne službe i državne granice, treba predhodno i pravodobno obaviestiti pograničnu postaju.

§ 6.

Službena mjesta u susjednoj državi

Postavljanje službenika

1. Službene poslove na postaji za izmjenu vozne službe obavlja uprava vlastnica s vlastitim osobljem. Njemačke državne željeznice imaju pravo držati u postaji za izmjenu vozne službe osoblje potrebno za izvršenje službe, koja se po svojoj naravi mora vršiti po vlastitim službenicima. Ovi službenici imaju obavljati svoje službene poslove prema odredbama R. I. C. (R. I. V. i M. P. O.) M. R. O., odnosno prema vriedećim zakonima i službenim propisima njihove uprave.

2. Pribor, tvorivo i ostale predmete, koji su potrebni za službenu upotrebu službenicima njemačkih državnih željeznica, namještenim na hrvatskom državnom području, zatim dielovi potrebni za izmjenu kod oštećenih voznih sredstava, kao i oštećeni dielovi, koji se vraćaju, odpremaju se bezplatno.

3. Njemačkim državnim željeznicama na postajama za izmjenu vozne službe stavit će se na razpolaganje potrebne prostorije. Ove će se označiti odgovarajućim nadpisima.

4. Službenici imaju na području susjedne države nositi službeno odielo ili vidljive službene oznake, ukoliko su prema propisima vlastite države obvezani nositi službeno odielo ili službene oznake.

5. Službenici imaju na temelju svoga službenog naloga, koji vriedi za prielaz državne granice, pravo slobodne vožnje između državne granice i postaje za izmjenu vozne službe.

6. Službenicima uprave, vršiteljice vlakoprievozne službe, daje druga uprava istu zaštitu kao i vlastitim službenicima. Oni su u tom pogledu ravnopravni s vlastitim službenicima.

7. Za družtvovno osiguranje vriede obći propisi.

8. U slučajevima oboljenja i drugim slučajevima nužde, za službenike druge uprave, ima se uprava vlastnica brinuti kao i za svoje vlastite službenike. Troškovi, koji bi uslied toga nastali, nadoknadit će se upravi, koja je pružila pomoć.

9. Službenici obiju uprava, zaposleni u pograničnoj službi, imaju se međusobno podpomagati u vršenju svojih službenih dužnosti, a osobito u pogledu spriečavanja i ustanovljivanja protupropisnosti.

10. Službenici, koji su zaposleni na području susjedne države, podvrženi su za svoje prestupke kaznenom postupku svoje predpostavljene oblasti.

11. U slučaju da jedna uprava ima podnieti tužbu protiv službenika druge uprave, zbog bilo kakova službenog prestupka, ustanovit će činjenično stanje, ako je potrebno zajednički sa drugom upravom, pa na temelju ustanovljene krivice po zakonu postupati protiv dotičnih svojih službenika.

Svaka od obiju uprava pridržava sebi pravo, da se na zahtjev nadzorne oblasti druge uprave ovakovi službenici premjeste.

§ 7.

Upotreba, održavanje i obnova naprava

1. Obje uprave dozvoljavat će jedna drugoj upotrebu naprava i uređaja potrebnih u pograničnoj službi.

U svrhu smještanja službenika, sprava, tvoriva i strojeva uprave vršiteljice vlakoprievozne službe, dužna je druga uprava staviti na razpolaganje potrebne prostorije i naprave.

2. Svaka će uprava na svom području obnavljati i održavati u stanju sigurnom za promet sve naprave na postaji za izmjenu vozne službe i na pograničnoj pruzi.

3. One naprave, koje državna granica sieče, željeznički most uključivši nosače, mostne glave i putni prielaz, nadzirat će, održavati i

obnavljati u cielosti jedna od obiju željezničkih uprava prema svojim propisima, a da time ne će biti povriedeno pravo vlastničtva susjedne uprave.

O radovima, koji su potrebni za obnovu ili možebitnu pregradnju mosta, imaju se obje uprave medusobno obaviestiti. Ako prieti neka opasnost odredit će uprava, koja je na popravak obvezana, potrebne radove, ali mora o tome bezodvlačno obaviestiti susjednu upravu.

Troškovi održavanja i obnove diele se prema pogodbi.

4. Ako uprava, koja obavlja vlakoprievoznu službu, ima štogod prigovoriti obzirom na stanje uzdržavanja pruge, neka to bezodvlačno priobći drugoj željezničkoj upravi.

5. Ako jedna uprava namjerava na svojem dielu pruge izvesti neke radove, koji iziskuju postavljanje signala ili druge sigurnostne mjere na dielu pruge druge željezničke uprave, to će se izvodenje ovih radova i promet za vrieme istih urediti zajedničkom službenom uputom.

6. Prometna mjesta s jedne i druge strane državne granice moraju imati željezničku brzoglasnu vezu, koja odgovara prometnim propisima.

7. Osoblje uprave vršiteljice odpreme vlakova smije u službene svrhe bezplatno suupotrebljavati željezničke brzoglasne naprave, koje se nalaze izmedu postaje za izmjenu vozne službe i vlastite pogranične postaje.

Službena mjesta uprave vršiteljice odpreme vlakova imaju se stoga, ukoliko je potrebno, ukopčati u brzoglasnu mrežu postaje za izmjenu vozne službe.

U slučaju da Njemačke državne željeznice trebaju položiti vlastiti brzoglasni vod izmedu postaja za izmjenu vozne službe i svojih pograničnih postaja, te u danom slučaju i pozadnjih mjesta, te će se pojedinosti posebno utanačiti.

§ 8.

Pogonske i prometne smetnje, pružanje pomoći u slučaju nezgode

1. Obje uprave imaju si medusobno i bezodvlačno priobćiti sve smetnje u željezničkoj službi, koje bi mogle imati utjecaja na promet. U slučaju potrebe imaju se medusobno sporazumjeti o tom, kako će se smetnja najbrže odstraniti ili bar njezine posljedice ublažiti.

2. Kod prometnih nezgoda na pruzi izmedu državne granice i postaje za izmjenu vozne službe, spada pružanje pomoći načelno u dužnost upravi vlastnici. Obje će se željezničke uprave uostalom osobnim i stvarnim činima pomagati, uz naknadnu troškova, ukoliko je to moguće obzirom na vlastitu službu.

Za vrieme padanja sniega ima uprava, vršiteljica odpreme vlakova, snabdjeti vlastite strojeve snieżnim plugom. Za odstranjivanje sniežnih

§ 11.

Odšteta za radove u vlakoprievoznoj i vlakopratnoj službi

1. Naknadu za radove vozne službe i vlakopratnje ugovorit će nadležna mjesta obiju željezničkih uprava. Odšteta se vrši na osnovi voznih kilometara i režijskih troškova.

2. Za obračun voznih kilometara mjerodavne su udaljenosti od državne granice do sredine postajne zgrade postaje za izmjenu vozne službe.

3. Obje uprave odredit će zanimanim službenim mjestima vođenje tekućih izkaza o izvršenim voznim kilometrima na prielazima.

4. Prazne vožnje strojeva bez ili sa službenim kolima, službeni posebni vlakovi kao i vožnje predprega i rivalica vlakoprievozne uprave ne će se naročito obračunavati. Nasuprot obračunat će se vožnje predprega i rivalica, koje je izpostavila uprava vlastnica na mjesto uprave koja vrši prievoz vlakova.

5. Za pomoćne vlakove obračunat će se troškovi, uključivši pomoćno tvorivo i pomoćno osoblje, za vrieme od polazka vlaka iz domovne postaje do njegovog pvratka u domovnu postaju.

Isto vriedi za pomoćna alatna kola, pomoćne strojeve i sniežne ralice.

Vozni kilometri pomoćnih vlakova, pomoćnih alatnih kola, pomoćnih strojeva i snieżnih plugova, kao i vožnje praznih lokomotiva sa službenim kolima, službenim vlakovima, predpregama i rivalicama ili bez njih uprave, koja vrši odpremu vlakova, ne će se dakle uzimati u popis predviđen u točki 3.

§ 12.

Naknada za naročite radove

1. Uprava, koja vrši odpremu vlakova, dužna je platiti vlastnici upravi sve stvarne troškove za prostorije i konačišta, koji su joj u postaji za izmjenu vozne službe stavljeni na razpolaganje, kao i troškove ogrjeva, razsvjete i čišćenje istih.

2. Strojevi uprave, koja obavlja voznu službu, smiju se obskrbljivati i opremati u postajama za izmjenu vozne službe, a svi troškovi, koji odatle nastaju, plaća ova drugoj upravi na osnovi režijskih troškova.

3. Uprava vlastnica postaje za izmjenu vozne službe obavljat će na zahtjev manje popravke strojeva uprave, koja obavlja voznu službu, uz naknadu režijskih troškova, ukoliko joj je to moguće s vlastitim osobljem.

4. Izdano tvorivo ima se također nadoknaditi na temelju vlastitih troškova.

§ 13.

Obračun i plaćanje

1. Sve u ovom utanačenju ustanovljene naknade obračunavat će se godišnje (kalendarski) u valuti, u kojoj su dotične tražbine nastale, pri čemu se istovrstna davanja (radovi) imaju predhodno izravnati.

2. Svaka od obiju uprava prijavit će svoje potraživanje u svrhu izravnanja obračunskom uredu u Berlinu.

3. Možebitne ustanovljene manjkavosti u obračunima izravnat će se u prvom sliedećem računu.

4. Prigovori računu ne smiju zatezati novčano podmirenje. Izplata računa ne znači priznanje njegove izpravnosti.

Pravo pregleda računskih izprava i uvaženje daljnjih prigovora proteže se na jednu godinu nakon predloženja računa.

§ 14.

Dodatne pogodbe

U okviru prednjih odredaba ugovorit će uprave učestnice u obostranom sporazumu potrebne dodatne odredbe.

§ 15.

Završna odredba

Ovo utanačenje stupa na snagu 1. kolovoza 1942. i vriedi do daljnjega.

Graz, dne 1. lipnja 1942.

Za Hrvatske državne željeznice:	Za Njemačke državne željeznice:
BRISKI	PISCHEL

DODATNI ZAPISNIK I.

k privremenom utanačenju o željezničkom prometu preko hrvatsko-njemačke granice

Prilikom razprave sporazumjeli su se predstavnici obih zanimanih uprava o sliedećem:

I.

Tehničko-putničarske odredbe za prielaz državne granice od strane željezničkih službenika

1. Službenicima zaposlenim u pograničnoj željezničkoj službi u svrhu vršenja te službe kao i zadržavanje na području postaje za izmjenu vozne službe, zatim, ukoliko je potrebno, na pruzi između

državne granice i postaje za izmjenu vozne službe, za vrieme službe i službenog odmora, dozvoljava se prielaz državne granice uz oslobođenje od obćih propisa redovitih putnica, i to na temelju »službenog naloga«, snabdjevenog slikom i izpostavljenog od nadležne više vlasti, a koji vriedi uz redovitu osobnu službenu izkaznicu.

Kretanje na području obćine, kojoj pripada postaja za izmjenu vozne službe, odnosno obćine, kojoj ova postaja najbliže leži, dozvoljavat će se službeniku samo na temelju dozvole redarstvenog službenog mjesta na postaji za izmjenu vozne službe. Za to važeća dozvola izdat će mu se uz pohranu (polog) njegovoga »službenog naloga«.

2. Njemačkim službenicima, koji su stalno zaposleni na hrvatskom području, te tamo i stanuju, dozvolit će se prielaz državne granice kao i zadržavanje u mjestu službe i stanovanja također uz oslobođenje od obćih propisa redovitih putnica, i to na temelju spomenutoga »službenog naloga« sa slikom, koji će im vrieditі uz osobnu službenu izkaznicu.

Za ove službenike hrvatsko će redarstvo u slučaju potrebe i na primjereni način proširiti slobodno kretanje.

3. »Službeni nalozi« izpostavljat će se u žutoj boji prema priloženom uzorku a) na njemačkom i hrvatskom jeziku, za određeno vrieme trajanja, koje ipak ne može biti duže od 2 godine.

»Službeni nalozi« za službenike, koji stanuju na hrvatskom području (točka 2) imaju na prednjoj strani još i natiskanu crvenu vodoravnu crtu, a na poleđeni pod »Upozorenje« u stavci 1. još i daljnju primjetbu: »Ovaj službeni nalog ovlašćuje ga ujedno na zadržavanje u mjestu službovanja i stanovanja«.

4. Službenici, koji iznimno prelaze državnu granicu, moraju imati redovitu osobnu službenu izkaznicu i »privremeni službeni nalog« u bieloj boji prema priloženom uzorku b).

5. Odredbe točke 1., stavke 1., točke 3. stavke 1. i točke 4. odnose se i na službenike zaposlene u željezničkom samovoznom prometu na pruzi Marburg—Zagreb preko Rohitsch-a s tim, da se na »službenim nalozima i »privremenim službenim nalozima« rieč »željeznička pruga« ima zamieniti sa »cestovna pruga« i promjenu službenoga mjesta, koje spomenuti službeni nalog izpostavlja, na ovome naročito označiti.

II.

Carinske odredbe

1. Svaka od obiju carinskih uprava, priznat će i ostaviti netaknute plombe ili pečate, koje je druga carinska uprava stavila na kola, koja se odpremaju pod carinskim nadzorom, osim u slučaju sumnje zloupotrebe, ne dirajući pri tome u prava, koja proizlaze iz vlastitoga zakonodavstva.

Svaka carinska uprava pridržava si pravo, da upodpuni plombe i pečate svojim carinskim znakovima.

2. Predmeti, koji služe za izključivu službenu potrebu željezničke uprave, bit će na temelju službene potvrde nadležne službene jedinice oslobođeni od plaćanja carine, daća i pristojbi kod uvoza, te se mogu bez plaćanja carine, daća i pristojbi ponovno izvesti.

Uvozne i izvozne zabrane ne odnose se na ove predmete.

3. Navedeno pod točkom 2. vriedi i za selitbene stvari željezničkih službenika na postajama za izmjenu vozne službe, ukoliko se radi o rabljenim i za vlastitu upotrebu određenim predmetima.

4. Doknadni dielovi, koji se prema »Međunarodnom sporazumu u pogledu uzajamne upotrebe kola« šalju radi izmjene na oštećenim vozilima, a zatraženi su od strane željezničke uprave, kao i povratak oštećenih dielova, oslobođeni su od plaćanja carine, daća i pristojbi kao i uvoznih i izvoznih zabrana, ukoliko postoji službena potvrda odpravne službene jedinice o namjeni te robe.

Graz, dne 1. lipnja 1942.

Za hrvatsko izaslanstvo:	Za njemačko izaslanstvo:
BRISKI	Dr. PISCHEL

DODATNI ZAPISNIK II.

privremenom utanačenju o željezničkom prometu preko hrvatsko-njemačke granice

U pogledu odštete troškova odpreme vlakova (stav vozni km) u svrhu jednostavnosti predlaže se od njemačke strane stav voznog kilometra po 2.— RM. bez obzira na vrst odpreme. Predstavnici hrvatskih državnih željeznica odredit će u roku od 2 mjeseca svoj novi stav. Po tom će se između željezničkih uprava utvrditi obračunski stav za prošlo vrieme (t. j. do dana stupanja na snagu ovoga utanačenja. Za budućnost ima se obračunski stav ugovoriti po izteku svake godine.

Graz, dne 1. lipnja 1942.

Za hrvatsko izaslanstvo:	Za njemačko izaslanstvo:
BRISKI	Dr. PISCHEL

NACRT

o načinu odpreme goveda od Huma preko njemačkoga područja u Hrvatsku

Hrvatska strana izrazila je želju, da se goveda, koja bi se trebala odpremati iz Huma preko njemačkog područja na koju hrvatsku željezničku postaju, ili obratno, tjeraju cestom do križanja sa željezničkom prugom Rohitsch—Sattelbach, tamo utovare u željeznička kola i pod carinskom plombom odpremaju preko Sattelbacha u Hrvatsku.

Zastupnici njemačkih stručnih odjela (resora) misle, da ne postoji bojazan pod sliedećim naročitim uvjetima:

1. Goveda, koja dolaze iz Huma mora prigodom prelaza granice pregledati uredovni veterinar. Za goveda, koja dolaze iz protivnoga smjera, obavit će se pregled po uredovnom veterinaru također u Rohitschu.

Osim stočnih putnica moraju se pridonieti potvrde nadležnoga hrvatskog uredovnog veterinara — i to na njemačkom jeziku ili u ovjerovljenom prievodu — da su životinje neposredno prije odpreme pregledane i zdravima pronađene.

2. Za goveda, koja dolaze iz Huma, mora se nadalje po uredovnom veterinaru potvrditi, da je sajam u Humu na Sutli bio nezaražen

Za goveda, koja dolaze iz protivnoga smjera, mora uredovni veterinar potvrditi, da ista potječu iz nezaražene obćine.

3. Od zaraznih bolesti bolestne ili sumnjive pošiljke bit će vraćene u Hrvatsku.

4. Troškovi, koji su za njemačke državne željeznice nastali za utovar goveda — izradba pomične utovarne rampe i zaštitnog krova za istu, kao i izradba ravnjaka (ravnog tla) za postavu rampe, — i za čišćenje i razkužbu rampe nadoknadit će hrvatske državne željeznice. Mogući troškovi za razvrstavanje željezničkih kola zaračunat će se u tovarnom listu.

5. Za pošiljke moraju se dostaviti hrvatska željeznička kola, koja su razkužena priznatim djelotvornim sredstvima. Razkužba željezničkih kola nakon upotrebe obavlja se u Hrvatskoj.

6. Hrvatski pratioci oslobođeni su na cestovnom odsjeku između državne granice i mjesta utovara svih formalnosti u pogledu putnice.

7. Daljnje još potrebne odredbe bit će izdane od njemačkih mjerodavnih mjesta međusobnim sporazumom.

Graz, dne 1. lipnja 1942.

Za hrvatsko izaslanstvo:	Za njemačko izaslanstvo:
BRISKI	Dr. PISCHEL

VORLÄUFIGE VEREINBARUNG
BETREFFEND DEN EISENBAHNVERKEHR ÜBER DIE DEUTSCH-KROATISCHE GRENZE

§ 1
Betriebswechselbahnhöfe. Tarifschnitt

1. Der Eisenbahnverkehr zwischen der Deutschen Reichsbahn und den Kroatischen Staatsbahnen über die Strecken

Steinbrück—Zagreb und
Grübel—Krapina

wurde am 2. Juni 1941. aufgenommen.

2. Als Betriebswechselbahnhöfe werden bis auf weiteres bestimmt:

für die Strecke Steinbrück—Zagreb:
im Reiseverkehr Zagreb,
im Güterzugverkehr Zagreb-Sava,
für die Strecke Grübel—Krapina:
Krapina.

Der dem Betriebswechselbahnhof gegenüberliegende Bahnhof der anderen Einsenbahnverwaltung wird als Grenzbahnhof bezeichnet.

3. Der Pass-, Zoll-, Grenzveterinär- und Pflanzenschutzdienst wird von jedem der beiden Staaten auf eigenem Hoheitsgebiet vorgenommen.

4. Der Tarifschnitt liegt für beide Übergänge auf der Staatsgrenze.

§ 2
Betriebsabwicklung

1. Die dem gegenseitigen Eisenbahnverkehr dienenden Züge werden auf beiden Strecken zwischen dem Grenzbahnhof und dem Betriebswechselbahnhof (Grenzstrecke) grundsätzlich in beiden Richtungen durch die Deutsche Reichsbahn befördert. Ausnahmen können in den örtlichen Zusatzübereinkommen vereinbart werden.

2. Im übrigen wird der Dienst auf der Grenzstrecke, ebenso der gesamte Dienst im Betriebswechselbahnhof von der jeweiligen Eigentumsverwaltung ausgeführt; ausgenommen ist der mit der Übergabe der Sendungen und Wagen zusammenhängende Dienst und der Abfertigungsdienst.

3. Auf der Grenzstrecke gelten die Betriebs- und Signalvorschriften der jeweiligen Eigentumsverwaltung; Ausnahmen können von Fall zu Fall in den örtlichen Zusatzübereinkommen vereinbart werden.

4. Die auf den Betriebswechselbahnhöfen sowie auf den Grenzstrecken verwendeten Bediensteten müssen mit den einschlägigen Bestimmungen und Dienstvorschriften des Eisenbahnübergangsdienstes

vertraut, Lokomotiv- und Zugbegleitpersonale ausserdem streckenkundig sein. Für die Eignung der Bediensteten der zugfördernden Verwaltung sind dabei die Bestimmungen und Prüfungen der Heimatverwaltung massgebend.

5. Der mündliche und schriftliche Verkehr zwischen den Betriebswechselbahnhöfen und den deutschen Grenzbahnhöfen erfolgt in der Sprache der zugfördernden Verwaltung. Der mündliche Verkehr des auf den Grenzstrecken diensttuenden deutschen Zugpersonals mit den kroatischen Betriebsstellen findet gleichfalls in dieser Sprache statt.

6. Die Eisenbahnverwaltungen werden einander unentgeltlich und rechtzeitig die für die Ausführung des Übergangsdienstes erforderlichen Vorschriften, Anweisungen und Behelfe zur Verfügung stellen. Alle Änderungen, die den Übergangsdienst betreffen, werden sich beide Eisenbahnverwaltungen gegenseitig so zeitig bekanntgeben, dass sie die beteiligten Bediensteten rechtzeitig unterrichten können. Insbesondere sind der Nachbarverwaltung Änderungen der Betriebs- und Signalvorschriften sowie Änderungen an Einrichtungen im Betriebswechselbahnhof und auf der Strecke zwischen diesem und der Staatsgrenze unverzüglich mitzuteilen, wenn sie für den Übergangsdienst wichtig sind.

7. Die Lokomotiven, die auf Strecken der Nachbarverwaltung verwendet werden, müssen den technischen Einrichtungen dieser Bahn entsprechen.

8. Lokomotiven und Zugpersonale der zugfördernden Verwaltung dürfen im Betriebswechselbahnhof und auf den Bahnhöfen zwischen diesen und der Staatsgrenze grundsätzlich nicht zum Rangierdienst herangezogen werden. Ausnahmen sind in den örtlichen Zusatzübereinkommen zu vereinbaren.

§ 3

Übergabe der Wagen und Lademittel

1. Der Übergang und die Benutzung der Wagen und der Lademittel richtet sich nach den Bestimmungen des RIC und RIV.

2. Die Einzelheiten der Übergabe werden in den örtlichen Zusatzübereinkommen vereinbart.

§ 4

Übergabe der Sendungen

1. Für den Übergang der Gepäcksendungen gelten die gemeinsamen Abfertigungsvorschriften für den internationalen Eisenbahn-Personen- und Gepäckverkehr (IPA).

Auf den Übergang von Expressgutsendungen sind die gleichen Vorschriften anzuwenden, solange für Expressgüter nicht besondere internationale Abfertigungsvorschriften herausgegeben werden.

Für den Übergang der Güter gelten die gemeinsame Abfertigungsvorschriften für den internationalen Einsenbahngüterverkehr (IGA).

Grundsätzlich findet die Übergabe im Ausgang nach der Zollbehandlung, im Eingang vor der Zollbehandlung statt.

2. Die Einzelheiten der Übergabe werden in den örtlichen Zusatzübereinkommen vereinbart.

§ 5

Fahrplan

1. Der Fahrplan auf der Grenzstrecke wird in gemeinsamen Fahrplanbesprechungen vereinbart. Er kann nur im gegenseitigen Einvernehmen geändert werden.

2. Alle Sonderfahrten, welche die zugfördernde Verwaltung zwischen Grenzbahnhof und Staatsgrenze ausführen will, sind dem Betriebswechselbahnhof, alle Sonderfahrten, welche die andere Verwaltung mit eigenen Triebsfahrzeugen und eigenem Zugpersonal zwischen Betriebswechselbahnhof und Staatsgrenze ausführen will, sind dem Grenzbahnhof rechtzeitig vorher mitzuteilen.

§ 6

Dienststellen im Nachbarstaat, Stellung der Bediensteten

1. Die Dienstleistungen im Betriebswechselbahnhof sind von Bediensteten der Eigentumsverwaltung wahrzunehmen. Die Deutsche Reichsbahn ist berechtigt, im Betriebswechselbahnhof für Dienstverrichtungen, die ihrer Natur nach durch eigene Bedienstete besorgt werden müssen, das erforderliche Personal zu halten. Die Bediensteten haben ihre Dienstleistungen nach den Bestimmungen des RIC/RIV und IPA/IGA sowie nach den für ihre Heimatverwaltung geltenden Gesetzen und Dienstvorschriften auszuüben.

2. Geräte, Stoffe und sonstige Gegenstände, die zum dienstlichen Gebrauch der auf kroatischem Staatsgebiet eingesetzten Bediensteten der Deutschen Reichsbahn bestimmt sind, ferner die zur Auswechslung von beschädigten Fahrbetriebsmitteln angeforderten Ersatzteile sowie auch die zurückgesandten beschädigten Teile werden frachtfrei befördert.

3. Der Deutschen Reichsbahn werden auf den Betriebswechselbahnhöfen die notwendigen Räumlichkeiten zur Verfügung gestellt. Diese werden entsprechend gekennzeichnet.

4. Die Bediensteten haben auf dem Gebiet des Nachbarstaates Dienstkleidung oder sichtbare Dienstabzeichen zu tragen, soweit sie nach den Vorschriften im Heimatstaat zum Tragen von Dienstkleidung oder von Dienstabzeichen verpflichtet sind.

5. Zur freien Fahrt zwischen Betriebswechselbahnhof und Staatsgrenze sind die Bediensteten auf Grund ihrer für den Grenzübertritt geltenden Dienstaufträge berechtigt.

6. Den Bediensteten der zugfördernden Verwaltung wird von der Eigentumsverwaltung der gleiche Schutz wie den eigenen Bediensteten gewährt. Sie werden insoweit den eigenen Bediensteten gleichgestellt.

7. Für die Sozialversicherung gelten die allgemeinen Vorschriften.

8. In Erkrankungs- und sonstigen Notfällen ist für Bedienstete der zugfördenden Verwaltung ebenso wie für eigene Bedienstete zu sorgen. Die dabei aufgewendeten Kosten werden der hilfeleistenden Verwaltung ersetzt.

9. Die im Übergangsdienst tätigen Bediensteten beider Verwaltungen haben sich in der Erfüllung ihrer Dienstobliegenheiten besonders auch zur Verhütung und Aufdeckung von Zuwiderhandlungen gegenseitig zu unterstützen.

10. Die im Gebiet des Nachbarstaates beschäftigen Bediensteten unterstehen für die dienststrafrechtliche Ahndung ihrer Verfehlungen lediglich der Dienststrafgewalt ihrer vorgesetzen Behörden.

11. Jede der beiden Eisenbahnverwaltungen wird, falls eine derselben gegen die Bediensteten der anderen Verwaltung wegen irgend welcher Dienstvergehen Beschwerde führt, den Tatbestand, wenn notwendig, gemeinsam mit der anderen Verwaltung feststellen und nach Massgabe des Verschuldens mit geeigneten Strafmassregeln gegen die betreffenden eigenen Bediensteten vorgehen. Jede der beiden Eisenbahnverwaltungen behält sich vor, diese Bediensteten auf Verlangen der Aufsichtsbehörde der anderen Verwaltung zu erstzen.

§ 7

Benutzung, Unterhaltung und Erneuerung der Anlage

1. Beide Eisenbahnverwaltungen werden sich gegenseitig die Benutzung der für den Übergangsdienst nötigen Anlagen und Einrichtungen gestatten. Sie werden inbesondere für die Unterbringung der Bediensteten, der Stoffe und Geräte sowie der Lokomotiven der zugfördernden Verwaltung die notwendigen Räume und Anlagen zur Verfügung stellen.

2. Sie werden, jede für ihren Bereich, die gesamten Anlagen in den Betriebswechselbahnhöfen sowie auf den Strecken zwischen diesen und der Staatsgrenze in betriebssicherem Zustand unterhalten un erneuern.

Die von der Staatsgrenze durchschnittenen Anlage, die Eisenbahnbahnbrücken einschliesslich der Widerlager und Pfeiler und die Wegüberführung, werden unbeschadet des Eigentumsrechtes der Nach-

barverwaltung im ganzen von einer der beiden beteiligten Eisenbahnverwaltungen nach deren Vorschrift beaufsichtigt, unterhalten und erneuert. Über Erneuerungsarbeiten oder über etwaigen Umbau der Brücken haben sich die beteiligten Eisenbahnverwaltungen zu verständigen. Bei Gefahr im Verzuge hat die Verwaltung, der die Instandsetzung obliegt, die nötigen Arbeiten zu veranlassen und die Nachbarverwaltung unverzüglich zu verständigen. Die Kosten der Unterhaltung und Erneuerung sind nach Vereinbarung zu verteilen.

4. Wenn die zugfördernde Verwaltung hinsichtlich des Unterhaltungszustandes der Strecke Bedenken haben sollte, so teile sie dies der anderen Eisenbahnverwaltung unverzüglich mit.

5. Will eine der beiden Eisenbahnverwaltungen auf ihrem Streckenabschnitt Arbeiten ausführen, die das Aufstellen von Signalen oder sonstige Sicherheitsmassnahmen auf dem Streckenabschnit der anderen Eisenbahnverwaltung erfordern, so wird die Ausführung dieser Arbeiten und der Zugverkehr während ihrer Dauer durch eine gemeinsame Dienstanweisung geregelt.

6. Zwischen den beiderseits der Grenze gelegenen Betriebsstellen müssen die Eisenbahnfernmeldeverbindungen vorhanden sein, die geltenden Betriebsvorschriften bedingt sind.

7. Das Personal der zugfördernden Verwaltung darf die Eisenbahnfernmeldeeinrichtungen zwischen dem Betriebswechselbahnhof und dem eigenen Grenzbahnhof für dienstliche Zwecke unentgeltlich mitbenutzen; die Dienststellen der zugfördernden Verwaltung sind daher, soweit erforderlich, in das Fernmeldenetz des Betriebswechselbahnhofs einzuschalten. Für den Fall, dass die Deutsche Reichsbahn eigene Fernsprechleitungen zwischen den Betriebswechselbahnhöfen und ihren Grenzbahnhöfen sowie gegebenenfalls dahinterliegenden Stellen benötigt, werden die Einzelheiten besonders vereinbart werden.

§ 8

Betriebs- und Verkehrsstörungen, Hilfeleistung bei Unfällen

1. Beide Eisenbahnverwaltungen haben sich alle Störungen im Eisenbahndienst, die Rückwirkungen auf den Wechselverkehr haben können, unverzüglich mitzuteilen. Sie haben sich nötigenfalls darüber zu verständigen, wie die Störungen schnellstens beseitigt, zumindest aber ihre Folgen weitgehendst gemildert werden können.

2. Bei Betriebsunfällen auf der Strecke zwischen Staatsgrenze und Betriebswechselbahnhof obliegt die Hilfeleistung grundsätzlich der Eigentumsverwaltung. Im übrigen werden sich beide Eisenbahnverwaltungen

mit persönlichen und sachlichen Leistungen gegen Vergütung der Selbstkosten beistehen, soweit es mit Rücksicht auf den eigenen Dienst möglich ist.

Bei Schneefällen hat die zugfördernde Verwaltung ihre eigenen Lokomotiven mit Schneepflügen auszurüsten. Die Beseitigung der Schneehindernisse durch Arbeiter oder Lokomotiven mit Schneepflügen oder mit Schneeräumern wird von der Eigentumsverwaltung auf eigene Kosten besorgt.

Die Schneeräumerzüge können nötigenfalls über die Grenze hinaus bis zum nächsten für die Drehung geeigneten Bahnhof fahren. In diesem Fall müssen sie von Bediensteten begleitet sein, die auf dem Streckenabschnitt der Nachbarverwaltung streckenkundig sind und deren Betriebs- und Signalvorschriften kennen.

3. Fremde Hilfszüge werden in der Regel bis zur Unfallstelle von einem Bediensteten der Eisenbahnverwaltung begleitet, auf deren Gebiet der Unfall eingetreten ist. Bei Gefahr im Verzug kann auf Verlangen der hilfesuchenden Verwaltung auch ein Bediensteter der hilfeleistenden Verwaltung die Begleitung übernehmen. Dieser ist dafür verantwortlich, dass die Vorschriften über die Betriebssicherheit eingehalten werden.

Der Führer der Mannschaft eines fremden Hilfszuges hat sich an der Unfallstelle sofort nach Ankunft des Hilfszuges beim Leiter der Rettungs- und Aufreumungsarbeiten zu melden, nach dessen Weisungen er am Unfallorte zu handeln hat.

4. Eine Lokomotive der anderen Verwaltung darf von der einheimischen Eisenbahnverwaltung nur dann zur Hilfeleistung herangezogen werden, wenn dadurch der Verkehr der Züge der anderen Verwaltung nicht beeinträchtigt wird. Die andere Eisenbahnverwaltung ist über diese Verwaltung ihrer Lokomotiven sofort zu verständigen.

5. Die Kosten der Unfallbehebung und der Hilfeleistung trägt die Eigentumsverwaltung. Es steht ihr doch das Recht, gegen die andere Verwaltung Rückgriff zu nehmen, wenn der Schaden durch ein Verschulden dieser Verwaltung oder eines ihrer Bediensteten herbeigeführt worden ist. Die Haftung die bei der Hilfeleistung entstandenen Schäden regelt sich nach § 9.

§ 9
Haftung

1. Für Schäden, die sich im Verkehr zwischen Grenzbahnhöfen und Betriebswechselbahnhöfen sowie in den Betriebswechselbahnhöfen selbst ereignen, gilt folgendes:

a) Die Haftung für Verlust, Minderung, Beschädigung oder Lieferfristüberschreitung von abgefertigten Sendungen sowie der Anspruch

auf Rückgriff der zum Schadenersatz verspflichteten Verwaltung richtet sich nach den besonderen Bestimmungen des Eisenbahnverkehrsrechtes und der hierzu zwischen den Eisenbahnverwaltungen abgeschlossenen Übereinkommen.

b) Die für Personen- oder Sachschäden, die Eisenbahnbedienstete im Dienst erleiden, zu leistende Entschädigung fällt der Verwaltung, der sie angehören, zur Last. Bei Personen und Sachschäden, die im Dienste stehende sonstige Bedienstete eines der beider Staaten erleiden, ist die Eisenbahnverwaltung des anderen Staates von jeder Schadenersatzleistung befreit. Die Eisenbahnverwaltung des Staates, dem diese Bediensteten angehören, wird die Austragung der Schadensfälle selbst übernehmen, wenn von dem Betroffenen Schadenersatzansprüche an die andere Eisenbahnverwaltung gestellt werden.

c) Die für sonstigen Personen- und Sachschaden zu leistenden Entschädigung fällt der Eigentumsverwaltung zur Last, und zwar auch dann, wenn sie den Betrieb oder sonstige Dienstverrichtungen durch die Nachbarverwaltung oder deren Personal besorgen lässt. Die Eigentumsverwaltung ist berechtigt, gegen die andere Verwaltung Rückgriff zu nehmen, wenn der Schaden durch ein Verschulden dieser Verwaltung oder eines ihrer Bediensteten herbeigeführt worden ist.

d) Schäden an Eisenbahnanlagen, Einrichtungen und Lokomotiven welche eine Verwaltung erleidet, oder für sie einem Dritten Ersatz leisten muss, trägt diese Verwaltung selbst. Sie ist jedoch berechtigt, gegen die andere Verwaltung Rückgriff zu nehmen, wenn der Schaden durch ein Verschulden dieser Verwaltung oder eines ihrer Bediensteten herbeigeführt worden ist.

e) Für Schäden an Personen, Gepäck-, Post- und Güterwagen sowie an Lademitteln gelten die hierüber getroffenen Übereinkommen, jedoch mit der Massgabe, dass ohne Rücksicht auf den tatsächlichen Zeitpunkt der Übergabe und Übernahme die Verwaltung der die Strecke oder der Betriebswechselbahnhof gehört, für den Schaden haftet, der an den Wagen oder Lademitteln nachweisbar in ihrem Gebiet eingetreten ist. Sie ist jedoch berechtigt, gegen die andere Verwaltung Rückgriff zu nehmen, wenn der Schaden durch ein Verschulden dieser Verwaltung oder eines ihrer Bediensteten herbeigeführt worden ist.

f) Die Erhebungen über die unter Punkt b)—e) behandelten Schäden werden von beiden Verwaltungen gemeinsam vorgenommen. Wenn ein Schaden bei Postsendungen, Schlaf- und Speisewagen festzustellen ist, ist die beteiligte Postverwaltung bezw. Schlaf- und Speisewagengesellschaft einzuladen.

2. Vergleiche, Anerkenntnis- oder Versäumnisurteile sind gegenüber einer Verwaltung, gegen die nach den Bestimmungen der Ziffer 1)

ein Rückgriffsrecht besteht, nur verbindlich, wenn sie mit ihrem Einverständnis zustande gekommen sind, oder wenn sich diese Verwaltung auf Aufforderung nicht in angemessener Frist geäussert hat.

3. Soweit ein Schaden durch Versicherung gedeckt, durch Dritte ersetzt oder durch Zuschläge ausgeglichen wird, kann kein Ersatz beansprucht werden.

§ 10

Zurücknahme von Sendungen, Postaustausch

1. Die beiden Eisenbahnverwaltungen verpflichten sich in den Betriebswechselbahnhöfen die Sendungen zurückzunehmen, die nach Verlassen des eigenen Gebietes von den zuständigen Behörden des anderen Staates nicht für die Einfuhr oder Durchfuhr zugelassen sind.

2. Sofern nicht die Postverwaltungen im Einvernehmen mit den Eisenbahnverwaltungen anderweitige Vereinbarungen treffen, hat der Postaustausch im Betriebswechselbahnhof zu erfolgen. Die Einzelheiten setzen die Postverwaltungen fest.

§ 11

Entschädigung für Leistungen im Zugförder- und Zugbegleitdienst

1. Die Vergütung für die Leistung des Zugförder- und Zugbegleitdienstes wird von den zuständigen Stellen der beiden Eisenbahnverwaltungen vereinbart. Die Entschädigung erfolgt nach Zugkilometern nach Massgabe der Selbstkosten.

2. Für die Berechnung der Zugkilometer ist die Strecke von der Staatsgrenze bis zur Achse des Empfangsgebäudes des Betriebswechselbahnhofs massgebend.

3. Beide Verwaltungen werden die zuständigen Stellen beauftragen, die auf den Übergängen geleisteten Zugkilometer fortlaufend aufzuzeichnen.

4. Leerfahrten der Lokomotiven ohne oder mit Gepäckwagen, Dienstsonderzüge sowie Vorspann- und Nachschiebenleistungen der zugfördernden Verwaltung werden nicht besonders vergütet; hingegen werden Vorspann- und Schiebeleistungen, die die Eigentumsverwaltung an Stelle der zugfördernden Verwaltung übernimmt, vergütet.

5. Für Hilfszüge werden die Selbstkosten einschliesslich der Kosten für Hilfsmaterial und Hilfspersonal für die Zeit von der Abfahrt des Zuges aus dem Heimatbahnhof bis zu seiner Rückkehr in den Heimatbahnhof berechnet. Das Gleiche gilt für Hilfsgerätewagen, Aushilfslokomotiven und Schneepflüge.

Die Zugkilometer der Hilfszüge, Hilfsgerätewagen, Hilfslokomotiven und Schneepflüge sowie der Leerfahrenden Lokomotiven mit oder ohne

Gepäckwagen, der Dienstsonderzüge, Vorspann- und Schiebelokomotiven der zugfördernden Verwaltung sind daher nicht in die Aufzeichnungen nach Ziffer 3) aufzunehmen.

§ 12

Vergütung für besondere Leistungen

1. Die zugfördernde Verwaltung hat der Eigentumsverwaltung für die in den Betriebswechselbahnhöfen zur Verfügung gestellten Räume und Unterkünfte, für deren Beheizung, Beleuchtung und Reinigung eine nach den Selbstkosten berechnete Vergütung zu leisten.

2. Die Lokomotiven der zugfördernden Verwaltung dürfen auf den Betriebswechselbahnhöfen die zur Betriebsführung und Pflege notwendigen Leistungen gegen Vergütung der Selbstkosten in Anspruch nehmen.

3. Die Eigentumsverwaltung des Betriebswechselbahnhofs wird kleinere Instandsetzungen an den Lokomotiven der zugfördernden Verwaltung auf deren Antrag in diesem Bahnhof gegen Ersatz der Selbstkosten vornehmen, soweit dies mit dem örtlichen Personal möglich ist.

4. Bei Abgabe von Betriebsstoffen an die zugfördernde Verwaltung sind gleichfalls die Selbstkosten zu vergüten.

§ 13

Abrechnung und Zahlung

1. Die in dieser Vereinbarung festgelegten Vergütungen werden kalenderjährlich in der Währung abgerechnet, in der die zu begleichenden Forderungen enstanden sind, wobei gleichartige Leistungen vorausgehend auszugleichen sind.

2. Jede der beiden Verwaltungen wird ihre Forderung bei der Vereinsabrechnungsstelle Berlin zum Ausgleich anmelden. Etwaige Anzahlungen während des Rechnungsjahres bleiben vorbehalten.

3. Die in den Abrechnungen etwa festgestellten Mängel sind in der nächstfolgenden Rechnung auszugleichen.

4. Beanstandungen der Rechnung dürfen den Geldausgleich nicht verzögern. Die Bezahlung der Rechnung bedeutet nicht das Anerkenntnis ihrer Richtigkeit. Das Recht der Prüfung der Rechnungsbelege und der Geltendmachung weiter Ansprüche bleibt für ein Jahr nach Vorlage der Rechnung vorbehalten.

§ 14

Örtliche Zusatzübereinkommen

Im Rahmen der vorstehenden Bestimmungen werden die beteiligten Verwaltungen im gegenseitigen Benehmen die erforderlichen Zusatzbestimmungen vereinbaren.

§ 15
Schlussbestimmung

Diese Vereinbarung tritt am 1. August 1942 in Kraft. Sie gilt bis auf weiteres.

Graz, den 1. Juni 1942

Für die Deutsche Reichsbahn:	Für die Kroatische Staatsbahnen:
Dr. PISCHEL	BRISKI

ZUSATZPROTOKOLL I
zur vorläufigen Vereinbarung betreffend den Eisenbahnverkehr über die deutsch-kroatische Grenze

Bei den Verhandlungen haben sich die Vertreter der beiderseitigen zuständigen Verwaltungen über Folgendes geeinigt:

I
Passtechnische Regelung des Grenzbetritts der Eisenbahnbediensteten

1. Den im Übergangsdienst tätigen Bediensteten wird der Grenzübertritt in und zur Ausübung des Dienstes sowie der Aufenthalt auf dem Gebiete des Betriebswechselbahnhofs und soweit erforderlich, auch auf der Strecke zwischen Staatsgrenze und Betriebswechselbahnhof während des Dienstes und der Dienstpausen unter Befreiung vom allgemeinen Pass- und Sichtvermerkzwang auf Grund eines von der zuständigen höheren Dienststelle ausgestellten und mit Lichtbild versehenen Dienstauftrags in Verbindung mit ihrem Lichtbild-Dienstausweis gestattet. Das Gebiet der Gemeinde, zu der der Betriebswechselbahnhof gehört oder diesem Bahnhof am nächsten liegt, kann der Bedienstete nur betreten, wenn ihm von der Polizeidienststelle des Betriebswechselbahnhofs gegen Hinterlegung des Dienstauftrags eine hierfür geltende Bescheinigung ausgestellt wird.

2. Den im Übergangsdienst dauernd tätigen und auf kroatischem Gebiet wohnenden deutschen Bediensteten wird der Grenzübertritt und der Aufenthalt im Dienst- und Wohnort ebenfalls unter Befreiung vom allgemeinen Pass- und Sichtvermerkzwang auf Grund des erwähnten Dienstauftrages in Verbindung mit ihrem Lichtbild-Dienstausweis gestattet. Für diese Bediensteten wird die kroatische Polizei die Bewegungsfreiheit im Bedarfsfalle in angemessener Weise erweitern.

3. Die Dienstaufträge werden in gelblicher Farbe nach anliegendem Muster a), und zwar in deutscher und kroatischer Sprache für eine den Umständen des Einzelfalles anzupasende Geltungsdauer, die jedoch 2 Jahre nicht überschreiten darf, ausgestellt. Die Dienstaufträge für die auf kroatischem Gebiete wohnenden Bediensteten (Ziffer 2) erhalten ausserdem auf der Vorderseite einen eingedruckten toten Längsstrich und auf der Rückseite im Absatz 1 unter »Zur Beachtung!« folgenden Zusatz: »Dieser Dienstauftrag berechtigt ferner zum Aufenthalt im Dienst- und Wohnort«.

4. Bedienstete, die ausnahmsweise ohne Dienstauftrag die Grenze überschreiten, müssen mit einem Lichtbild-Dienstausweis und einem vorläufigen Dienstauftrag nach anliegendem Muster b) in weisser Farbe ausgestattet sein.

5. Die Bestimmungen der Ziffer 1 Satz 1, der Ziffer 3 Satz 1 und der Ziffer 4 finden auf die Bediensteten, die im Eisenbahnkraftwagenverkehr auf der Strecke Marburg—Zagreb über Rohitsch eingesetzt sind, entsprechende Anwendung, jedoch ist auf den Dienstaufträgen und vorläufigen Dienstaufträgen das Wort »Bahnstrecke« durch »Landstrecke« zu ersetzen und die Änderung von der Dienststelle, die den betreffenden Dienstauftrag ausfertigt, auf diesem besonders zu bescheinigen.

II
Zollbestimmungen

1. Jede der beiden Zollverwaltungen wird, ausser bei Verdacht von Missbrauch und unbeschadet der Rechte, die sie aus Gesetzgebung ihres Staates herleitet, Plomben oder Siegel anerkennen und unberührt lassen, welche die Zollverwaltung des anderen Teiles an solche Waren angelegt hat, die unter Zollaufsicht versandt werden. Das Recht die Plomben oder Siegel durch Anbringen neuer Zollzeichen zu vervollständigen, bleibt ihr jedoch vorbehalten.

2. Gegenstände, die zum Dienstgebrauch der Eisenbahnverwaltung dienen, werden gegen eine amtliche Bescheinigung der zuständigen Dienststelle, zoll-, abgaben- und gebührenfrei zur Einfuhr zugelassen und dürfen ohne Erhebung von Zöllen, Abgaben und Gebühren wieder ausgeführt werden.

Ein- und Ausfuhrverbote finden auf diese Gegenstände keine Anwendung.

3. Dasselbe wie in Ziffer 2 gilt für das zur eigenen Benutzung der Eisenbahnbediensteten der Betriebswechselbahnhöfe bestimmte Umzugsgut, soweit es sich um gebrauchte Gegenstände handelt.

4. Die gemäss den internationalen Übereinkommen über die gegenseitige Wagenbenützung zur Auswechselung an beschädigten Fahrbetriebsmitteln bei den fremden Eisenbahnverwaltungen angeforderten Ersatzteile wie auch die zurückgesandten beschädigten Teile sind von Zöllen, Abgaben und Gebühren sowie von Ein- und Ausfuhrverboten und Beschränkungen befreit, sofern eine amtliche Bescheinigung der absendenden Dienststelle über dei Bestimmung des Gutes vorliegt.

Graz, den 1. Juni 1942

Für die deutsche Abordnung: Dr. PISCHEL

Für die kroatische Abordnung: BRISKI

ZUSATZPROTOKOLL II

zur vorläufigen Vereinbarung betreffend den Eisenbahnverkehr über die deutsch-kroatische Grenze

Zur Frage der Entschädigung für Leistungen im Zugförderdienst (Zugkilometersatz) wird von deutscher Seite der Einheitlichkeit halber der Satz je Zugkilometer ohne Rücksicht auf Zuggattung mit 2.— RM vorgeschlagen. Die Vertreter der Kroatischen Staatsbahnen werden binnen zwei Monaten ihren Kostensatz neuerlich ermitteln. Sodann wird zwischen den Bahnverwaltungen der Entschädigungssatz für die Vergangenheit (das ist bis zum Zeitpunkt des Inkrafttretens des gegenwärtigen Abkommens) festgesetzt werden. Für die Zukunft soll der Entschädigungssatz nach Ablauf eines Jahres vereinbart werden.

Graz, den 1. Juni 1942

Für die deutsche Abordnung: Dr. PISCHEL

Für die kroatische Abordnung: BRISKI

AUFZEICHNUNG

zur vorläufigen Vereinbarung betreffend den Eisenbahnverkehr über die deutsch-kroatische Grenze über die Beförderung von Rindern von Hum über deutsches Gebiet nach Kroatien

Von kroatischer Seite wird der Wunsch ausgesprochen dass Rinder, die von Hum über deutsches Hoheitsgebiet nach einer kroatischen Station

oder umgekehrt befördert werden sollen, auf der Landstrasse bis zur Kreuzung mit der Eisenbahn Rohitsch—Sattelbach getrieben, dort einen Eisenbahnwagen verladen un unter Zollverschluss über Sattelbach nach Kroatien befördert werden. Vie Vetreter der deutschen Verwaltungen haben keine Bedenken unter folgenden besonderen Bedingungen:

1. Die aus Hum kommenden Rinder sind beim Grenzübergang amtstierärztlich zu untersuchen. Für die aus Gegenrichtung kommenden Rinder findet die amtstierärztliche Untersuchung ebenfalls in Rohitsch statt. Ausser Viehpässen sind amtstierärztliche Bescheinigungen des zuständigen kroatischen Amtstierarztes — und zwar in deutscher Sprache oder in amtlich beglaubigter Übersetzung — darüber beizubringen, dass die Tiere vor ihrer Abbeförderung untersucht und gesund befunden worden sind.

2. Für die aus Hum kommenden Rinder ist weiterhin amtstierärztlich zu bescheinigen, dass der Markt in Hum a. d. Sutla seuchenfrei gewesen ist. Für die aus der Gegenrichtung kommenden Rinder ist amtstierärztlich zu bescheinigen, dass sie aus einer seuchenfreien Gemeinde stammen.

3. Seuchenkranke oder seuchenverdächtige Transporte werden nach Kroatien zurückverwiesen.

4. Die von der Deutschen Reichsbahn für die Einladung der Rinder — Herstellung einer fahrbaren Laderampe und eines Schutzdaches für diese sowie Herstellung eines Plans zur Aufstellung der Rampe — und für die Reinigung und Entseuchnung der Rampe entstehenden Kosten werden von den Kroatischen Staatsbahnen erstattet. Die etwaigen Kosten des Verschiebens der Wagen werden auf den Frachtbrief gesetzt.

5. Zu den Transporten sind kroatische Wagen zu stellen, die mit als wirksam anerkannten Mitteln entseucht sind. Die Entseuchung der Wagen nach Benutzung findet in Kroatien statt.

6. Die kroatischen Viehbegleiter sind auf dem Strassenstück zwischen Staatsgrenze und Verladestelle von allen Passförmlichkeiten befreit.

7. Die weiter noch erforderlichen Anordnungen werden von den deutschen zuständigen Stellen im gegenseitigen Einvernehmen getroffen.

Graz, den 1. Juni 1942

Für die deutsche Abordnung:
Dr. PISCHEL

Für die kroatische Abordnung:
BRISKI

*

UGOVOR
IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I SLOVAČKE REPUBLIKE O UREĐENJU UZAJAMNIH GRAĐANSKO-PRAVNIH ODNOSA

Nezavisna Država Hrvatska i Slovačka Republika, želeći međusobno urediti pravne odnose u stvarima građanskim, trgovačkim, parbenim i izvanparbenim kao i uzajamnu ovršivost ovršnih naslova, sporazumjele su se sklopiti o tom ugovor. Svojim opunomoćenicima imenovali su:

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

Ministra pravosuđa i bogoštovlja gospodina dra Mirka Puka, i izvanrednoga poslanika i opunomoćenoga ministra gospodina dra Josipa Berkovića.

Predsjednik Slovačke Republike:

Ministra pravosuđa gospodina dra Gejzu Fritza i izvanrednoga poslanika i opunomoćenoga ministra gospodina dra Štefana Polyaka.

Opunomoćenici su međusobno izmienili svoje punomoći i našli ih u redu.

Oni su se složili u sliedećim odredbama:

Prvi odsjek

Pravna zaštita

Članak 1.

S državnim pripadnicima jedne Ugovorne Stranke postupa se na području druge Ugovorne Stranke u pogledu zakonske i sudbene zaštite njihovih osoba i imovine jednako kao i s tuzemcima. Oni mogu pod istim uvjetima i na isti način kao i tuzemci pred sudovima (sirotinjskim povjerenstvima) slobodno i bez zapreka nastupati i dati se zastupati po odvjetniku.

Drugi odsjek

Osiguranje troškova

Članak 2.

(1) Državni pripadnici jedne Ugovorne Stranke, koji nastupaju pred sudovima druge Ugovorne Stranke kao tužitelji, umješači ili molitelji,

ne mogu biti obvezani na polaganje nikakva osiguranja ili pologa bilo pod kojim imenom, bilo s toga razloga, što su inozemci, bilo zbog toga, što nemaju prebivališta ili boravišta u tuzemstvu.

(2) Ovo se isto pravilo primjenjuje na takav predujam, koji bi se mogao tražiti radi osiguranja sudbenih troškova od tužitelja, umješača ili molitelja.

Članak 3.

(1) Ako na području jedne Ugovorne Stranke, bilo na temelju članka 2., bilo u smislu pravnih pravila države, u kojoj je podignuta tužba, tužitelj, umješač ili molitelj, koji je oslobođen od plaćanja osiguranja, pologa ili predujma, bude osuđen na naknadu troškova i izdataka postupka, ima nadležna oblast na području druge Ugovorne Stranke na temelju odluke, koja dosuđuje troškove i izdatke postupka, bezplatno dozvoliti ovrhu.

(2) Ovo se isto pravilo ima primieniti na one sudbene odluke, kojima se naknadno ustanovljuje iznos troškova postupka.

(3) Molbe za ovrhu odluka, koje dosuđuju troškove i izdatke postupka, imaju se obostrano podnositi posredovanjem vrhovnih pravosudno-upravnih oblasti.

(4) Pod troškovima postupka imaju se razumievati osim troškova parnice i troškovi ovršnoga postupka.

Članak 4.

(1) Na temelju odluka, spomenutih u članku 3., koje dosuđuju troškove i izdatke postupka, ima se ovrha dozvoliti bez saslušanja stranaka, ali osuđenoj stranci ostaje mogućnost, da kasnije uloži pravni liek višem sudu prema pravnim pravilima Ugovorne Stranke, na području koje se ovrha ima provesti.

(2) Oblast, koja je nadležna odlučiti o ovršnoj molbi, ima se ograničiti samo na izpitivanje:

a) da li je odluka, na temelju koje se ovrha ima provesti, postala pravomoćnom prema pravnim pravilima Ugovorne Stranke, na području koje je izdana osuđujuća odluka;

b) da li je odpravak odluke providen potrebštinama, potrebnim za njegovu vjerodostojnost, prema pravnim pravilima Ugovorne Stranke, na području koje je izdana osuđujuća odluka.

(3) Za dokaz, da je izpunjen uvjet, spomenut u stavci 2. točki a), dovoljno je, ako nadležna oblast Ugovorne Stranke moliteljice izda potvrdu o tom, da je odluka postala pravomoćnom.

(4) Molbi za ovrhu odluke, koja dosuđuje troškove i izdatke postupka, treba priložiti prievod izreke odluke, načinjen na službenom

jeziku zamoljene Ugovorne Stranke, kao i potvrdu, spomenutu u stavci 3., i prievod potvrde, načinjen na tom jeziku. Prievode ima ovjeroviti zaprisegnuti tumač jedne od Ugovornih Stranaka ili ih ima načiniti sud Ugovorne Stranke moliteljice.

(5) Sud, koji odlučuje o ovršnoj molbi, ima na priedlog stranke, koja predujmljuje troškove, obrediti iznos troškova, potreban za potvrdu, prievod i ovjerovljenje, spomenute u stavkama 3. i 4. Ovi se troškovi imaju smatrati također troškovima postupka (članak 3.). Ako su troškovi nastali prije odašiljanja molbe, njihov iznos potvrđuje moleći sud.

Treći odsjek

Siromaško pravo

Članak 5.

Državni pripadnici jedne Ugovorne Stranke dionici su na području druge Ugovorne Stranke pogodnosti siromaškoga prava pod istim uvjetima kao i tuzemci.

Članak 6.

(1) Svjedočbu siromaštva izdaju oblasti prebivališta molitelja, ili ako nema prebivališta, oblasti njegova boravišta.

(2) Svjedočbe siromaštva, izdane na području Ugovornih Stranaka, ne treba ni ovjeroviti, ni vidirati, ni priložiti im prievod.

(3) Ako molitelj ne boravi na području ni jedne Ugovorne Stranke, dovoljna je svjedočba nadležnoga diplomatskog ili konzularnog zastupnika države molitelja.

(4) Oblast, koja odlučuje o molbi za priznanje siromaškoga prava, ovlaštena je u granicama svojega djelokruga izpitati svjedočbu siromaštva, odnosno preizpitati u njoj sadržane podatke i, ako je to potrebno, može tražiti i razjašnjenja i dopune.

Članak 7.

Ako je nadležna oblast priznala siromaško pravo državnom pripadniku jedne Ugovorne Stranke, pripada mu ovo pravo za sve radnje postupka, ubrajajući ovamo i radnje unutar ovršnoga postupka, koje se odnose na istu stvar i koje se nalaze pred sudovima druge Ugovorne Stranke u smislu odredaba ovoga ugovora.

Članak 8.

(1) Ako stranka, koja boravi na području jedne Ugovorne Stranke, a državni je pripadnik ove Ugovorne Stranke, namjerava pred sudom druge Ugovorne Stranke s pogodnošću siromaškoga prava predati tužbu

ili, ako u postupku, već povedenom pred sudom druge Ugovorne Stranke, namjerava naknadno steći pogodnost siromaškoga prava, može predati molbu za priznanje siromaškoga prava i za dodjeljenje odvjetnika za bezplatno vođenje svoje stvari na zapisnik kod kotarskoga suda svojega prebivališta ili boravišta. Ako stranka želi, da joj se dodieli odvjetnik, ima to izričito zatražiti. Zapisnik se ima poslati sa svjedočbom siromaštva (članak 6.) i s drugim prilozima, koje je stranka predala, na način, spomenut u članku 9., nadležnom sudu druge Ugovorne Stranke. Ako zapisnik stigne nenadležnoj oblasti, ima se ureda radi ustupiti nadležnoj oblasti i o tom odmah obaviestiti oblast moliteljica.

(2) Zapisnik se ima sastaviti na službenom jeziku suda, gdje je spisan. Ukoliko mu nije priložen ovjerovljen prievod u smislu članka 4. stavke 4., ima prievod zapisnika pribaviti ureda radi sud, koji odlučuje o priznanju siromaškoga prava. Ovaj prievod može biti temeljem daljnjega postupka. Troškovi prievoda spadaju u troškove postupka.

(3) Ukoliko zastupanje po odvjetniku nije obvezatno, može se tužba podnieti, odnosno dati na zapisnik, istodobno s molbom za priznanje siromaškoga prava.

Četvrti odsjek

Molbe za dostavu i zamolnice

Članak 9.

(1) Sudovi (sirotinjska povjerenstva) obih Ugovornih Stranaka obće izravno kod dostave spisa u građanskim parbenim, izvanparbenim (i sirotinjskim) stvarima, kao i kod odašiljanja zamolnica i kod rješavanja molbi za dostavu i zamolnica.

(2) Molbe za obavu dostave i zamolnice za drugu pravnu pomoć mogu dolaziti s hrvatske strane bilo od kojega suda (bilo od kojega sirotinjskog povjerenstva), a treba ih poslati u Slovačku Republiku posredovanjem predsjednika hrvatskih sudbenih stolova predsjednicima slovačkih okružnih sudova (predseda krajského súdu). Molbe za obavu dostave i zamolnice za drugu pravnu pomoć mogu dolaziti sa slovačke strane bilo od kojega suda (a bilo kojega javnog bilježnika, ako postupa na temelju sudbenoga naloga), a treba ih poslati u Nezavisnu Državu Hrvatsku posredovanjem predsjednika slovačkih okružnih sudova predsjednicima hrvatskih sudbenih stolova.

(3) Ako oblast, zamoljena za dostavu ili za drugu pravnu pomoć, nije nadležna, ima ureda radi ustupiti zamolnicu nadležnoj oblasti i o tom bezodvlačno obaviestiti oblast moliteljicu.

Članak 10.

Ugovorne Stranke upotrebljavat će za molbe za dostavu dvojezične (hrvatske i slovačke) tiskanice, kojih slog će si uzajamno priobćiti.

Članak 11.

(1) Dostavu obavlja nadležna oblast zamoljene Ugovorne Stranke. Osim slučaja, spomenutoga u stavci 2. ovoga članka, ova se oblast može ograničiti na to, da spis preda naslovniku, ukoliko naslovnik spis dobrovoljno primi.

(2) Ako je spis, koji se ima dostaviti, sastavljen na jeziku zamoljene Ugovorne Stranke, ili ako mu je priložen prievod na tom jeziku, ovjerovljen od zaprisegnutoga tumača jedne od Ugovornih Stranaka ili načinjen od molećega suda odnosno od sirotinjskoga povjerenstva, ima zamoljeni sud, ako je u molbi za dostavu izražena takva želja, spis dostaviti načinom, koji njegova pravna pravila propisuju za istovrstne dostave. Ako takva želja nije izražena, zamoljeni sud će najprije pokušati predati spis u smislu stavke 1. ovoga članka.

Članak 12.

(1) Dostava se ima dokazati primateljevom potvrdom primitka, ovjerovljenom od sudbene pisarnice, providenom nadnevkom i sudbenim pečatom, ili potvrdom suda (oblasti) zamoljene Ugovorne Stranke, koja dokazuje, da je dostava obavljena, na kakav način i kada.

(2) Ako je spis, koji se ima dostaviti, poslan u dva odpravka, treba potvrdu o primitku ili potvrdu o dostavi napisati na jednom odpravku ili je treba njemu priložiti.

Članak 13.

Svaka je od Ugovornih Stranaka ovlaštena na području druge Ugovorne Stranke obavljati dostave vlastitim državnim pripadnicima preko svojih diplomatskih ili konzularnih zastupnika, ukoliko se spisi imaju dostaviti bez upotrebe sile.

Članak 14.

(1) Zamolnice za pravnu pomoć imaju se sastaviti na službenom jeziku Ugovorne Stranke moliteljice. Zamolnicama treba priložiti prievod, načinjen na službenom jeziku zamoljene Ugovorne Stranke i ovjerovljen od zaprisegnutoga tumača Ugovorne Stranke moliteljice, odnosno načinjen od suda (sirotinjskoga povjerenstva) Ugovorne Stranke moliteljice.

(2) Ako zamolnica nije providena propisanim prievodom, pribavit će ga ureda radi zamoljeni sud (sirotinjsko povjerenstvo). Moleći sud (sirotinjsko povjerenstvo) ima naknaditi tim nastale troškove.

ili, ako u postupku, već povedenom pred sudom druge Ugovorne Stranke, namjerava naknadno steći pogodnost siromaškoga prava, može predati molbu za priznanje siromaškoga prava i za dodjeljenje odvjetnika za bezplatno vođenje svoje stvari na zapisnik kod kotarskoga suda svojega prebivališta ili boravišta. Ako stranka želi, da joj se dodieli odvjetnik, ima to izričito zatražiti. Zapisnik se ima poslati sa svjedočbom siromaštva (članak 6.) i s drugim prilozima, koje je stranka predala, na način, spomenut u članku 9., nadležnom sudu druge Ugovorne Stranke. Ako zapisnik stigne nenadležnoj oblasti, ima se ureda radi ustupiti nadležnoj oblasti i o tom odmah obaviestiti oblast moliteljica.

(2) Zapisnik se ima sastaviti na službenom jeziku suda, gdje je spisan. Ukoliko mu nije priložen ovjerovljen prievod u smislu članka 4. stavke 4., ima prievod zapisnika pribaviti ureda radi sud, koji odlučuje o priznanju siromaškoga prava. Ovaj prievod može biti temeljem daljnjega postupka. Troškovi prievoda spadaju u troškove postupka.

(3) Ukoliko zastupanje po odvjetniku nije obvezatno, može se tužba podnieti, odnosno dati na zapisnik, istodobno s molbom za priznanje siromaškoga prava.

Četvrti odsjek

Molbe za dostavu i zamolnice

Članak 9.

(1) Sudovi (sirotinjska povjerenstva) obih Ugovornih Stranaka obće izravno kod dostave spisa u građanskim parbenim, izvanparbenim (i sirotinjskim) stvarima, kao i kod odašiljanja zamolnica i kod rješavanja molbi za dostavu i zamolnica.

(2) Molbe za obavu dostave i zamolnice za drugu pravnu pomoć mogu dolaziti s hrvatske strane bilo od kojega suda (bilo od kojega sirotinjskog povjerenstva), a treba ih poslati u Slovačku Republiku posredovanjem predsjednika hrvatskih sudbenih stolova predsjednicima slovačkih okružnih sudova (predseda krajského súdu). Molbe za obavu dostave i zamolnice za drugu pravnu pomoć mogu dolaziti sa slovačke strane bilo od kojega suda (a bilo kojega javnog bilježnika, ako postupa na temelju sudbenoga naloga), a treba ih poslati u Nezavisnu Državu Hrvatsku posredovanjem predsjednika slovačkih okružnih sudova predsjednicima hrvatskih sudbenih stolova.

(3) Ako oblast, zamoljena za dostavu ili za drugu pravnu pomoć, nije nadležna, ima ureda radi ustupiti zamolnicu nadležnoj oblasti i o tom bezodvlačno obaviestiti oblast moliteljicu.

Članak 10.

Ugovorne Stranke upotrebljavat će za molbe za dostavu dvojezične (hrvatske i slovačke) tiskanice, kojih slog će si uzajamno priobćiti.

Članak 11.

(1) Dostavu obavlja nadležna oblast zamoljene Ugovorne Stranke. Osim slučaja, spomenutoga u stavci 2. ovoga članka, ova se oblast može ograničiti na to, da spis preda naslovniku, ukoliko naslovnik spis dobrovoljno primi.

(2) Ako je spis, koji se ima dostaviti, sastavljen na jeziku zamoljene Ugovorne Stranke, ili ako mu je priložen prievod na tom jeziku, ovjerovljen od zaprisegnutoga tumača jedne od Ugovornih Stranaka ili načinjen od molećega suda odnosno od sirotinjskoga povjerenstva, ima zamoljeni sud, ako je u molbi za dostavu izražena takva želja, spis dostaviti načinom, koji njegova pravna pravila propisuju za istovrstne dostave. Ako takva želja nije izražena, zamoljeni sud će najprije pokušati predati spis u smislu stavke 1. ovoga članka.

Članak 12.

(1) Dostava se ima dokazati primateljevom potvrdom primitka, ovjerovljenom od sudbene pisarnice, providenom nadnevkom i sudbenim pečatom, ili potvrdom suda (oblasti) zamoljene Ugovorne Stranke, koja dokazuje, da je dostava obavljena, na kakav način i kada.

(2) Ako je spis, koji se ima dostaviti, poslan u dva odpravka, treba potvrdu o primitku ili potvrdu o dostavi napisati na jednom odpravku ili je treba njemu priložiti.

Članak 13.

Svaka je od Ugovornih Stranaka ovlaštena na području druge Ugovorne Stranke obavljati dostave vlastitim državnim pripadnicima preko svojih diplomatskih ili konzularnih zastupnika, ukoliko se spisi imaju dostaviti bez upotrebe sile.

Članak 14.

(1) Zamolnice za pravnu pomoć imaju se sastaviti na službenom jeziku Ugovorne Stranke moliteljice. Zamolnicama treba priložiti prievod, načinjen na službenom jeziku zamoljene Ugovorne Stranke i ovjerovljen od zaprisegnutoga tumača Ugovorne Stranke moliteljice, odnosno načinjen od suda (sirotinjskoga povjerenstva) Ugovorne Stranke moliteljice.

(2) Ako zamolnica nije providena propisanim prievodom, pribavit će ga uredа radi zamoljeni sud (sirotinjsko povjerenstvo). Moleći sud (sirotinjsko povjerenstvo) ima naknaditi tim nastale troškove.

(3) Zamolnica ima sadržavati naziv suda (sirotinjskoga povjerenstva), od kojega zamolnica dolazi, kao i naziv onoga suda (sirotinjskoga povjerenstva), koji je pozvan, da zamolnici udovolji. Iz zamolnice ima biti vidljivo, u kakvoj se stvari pravna pomoć traži i koje je ona vrste.

Članak 15.

(1) Sud (sirotinjsko povjerenstvo), kojemu je zamolnica poslana, dužan joj je udovoljiti uz primjenu istih prisilnih sredstava, koja se primjenjuju kod rješavanja zamolnica, koje dolaze od oblasti vlastite države. Rješavanje se ravna prema pravnim pravilima zamoljene Ugovorne Stranke.

(2) Ako moleći sud (sirotinjsko povjerenstvo) to traži, treba ga pravodobno izravno obaviestiti o vremenu i o mjestu obave zamoljene radnje, da učestnici uzmognu kod toga prisustvovati.

(3) Zamoljeni će sud (sirotinjsko povjerenstvo) poslati molećem sudu (sirotinjskom povjerenstvu) spise, koji se odnose na udovoljenje zamolnici ili će naznačiti razloge, koji sprječavaju udovoljenje zamolnici. Prievod ne treba priložiti spisima, kojima se udovoljuje zamolnici i kojima se odgovara na zamolnicu.

Članak 16.

Udovoljenje molbi za dostavu ili zamolnici za pravnu pomoć može se uzkratiti samo onda, ako Ugovorna Stranka, na području koje bi se imala dostava obaviti ili bi se imalo zamolnici udovoljiti, smatra, da bi time bila ugrožena njezina vrhovnička prava ili njezina sigurnost.

Članak 17.

(1) Za udovoljenje molbama za dostavu i zamolnicama za pravnu pomoć ne smije se tražiti naknada nikakvih troškova ili pristojbi.

(2) Ipak zamoljena Ugovorna Stranka može tražiti od Ugovorne Stranke moliteljice naknadu pristojbi i troškova, plaćenih svjedocima i vještacima, kao i onih izdataka, koji su nastali kod obave očevida.

(3) Ove pristojbe, troškove i izdatke ima Ugovorna Stranka moliteljica bezodvlačno naknaditi zamoljenoj Ugovornoj Stranci, bez obzira na to, da li će se od učestnika moći ubrati ili ne.

(4) Udovoljenje zamolnici za pravnu pomoć ne može se učiniti zavisnim od polaganja bilo kakva predujma.

Peti odsjek

Posvjedočenje pravnih pravila

Članak 18.

(1) Vrhovne pravosudno-upravne oblasti obih Ugovornih Stranaka davat će si uzajamno na molbu u izravnom obćenju i na svojem službenom jeziku obaviesti o pravu, koje vriedi.

(2) Takva molba mora sadržavati točnu oznaku pravnoga pravila, kojega se priobćenje traži, ili doslovni slog, kojega se vjerodojnost ima dokazati.

Šesti odsjek

Uzajamna ovršivost ovršnih naslova

Članak 19.

(1) Na temelju pravomoćnih sudbenih odluka jedne Ugovorne Stranke, koje se odnose na imovinsko-pravne zahtjeve u stvarima građanskoga ili trgovačkoga prava, bez razlike njihova naziva (osude, zaključci, platežne zapoviedi, platežni nalozi), ima se dozvoliti i provesti ovrha i na području druge Ugovorne Stranke, ako ostvarenje ovih imovinsko-pravnih zahtjeva prema pravu, koje tamo vriedi, ne spada u izključivu nadležnost njezinih sudova.

(2) Pod sudbenim odlukama u smislu stavke 1. imaju se razumievati osim odluka redovnih građanskih sudova i odluke posebnih sudova, mjestnih sudova, obraničkih sudova, ustanovljenih bilo zakonom bilo na temelju pristatne pogodbe, napisane u zakonitom obliku, i kaznenih sudova, ukoliko se radi o građansko-pravnim odštetnim zahtjevima i o troškovima kaznenoga postupka.

Članak 20.

Dozvola i provedba ovrhe na temelju sudbenih odluka, spomenutih u članku 19., ima se uzkratiti:

1. ako odluka sadrži odredbe, koje se protive dobrim običajima ili javnomu poredku Ugovorne Stranke, na području koje se ovrha ima provesti;

2. ako se ovrhom ima iznuditi djelo, koje prema propisima Ugovorne Stranke, na području koje se ovrha ima provesti nije dopušteno ili koje ne može biti predmetom prisile;

3. ako su u odluci u stvari državnoga pripadnika one Ugovorne Stranke, na području koje se odluka ima ovršiti, na njegovu štetu kod prosuđivanja djelatne sposobnosti ili zakonskoga zastupanja ili kod prosuđivanja obiteljsko-pravnoga ili nasljedno-pravnoga odnosa, koji je mjerodavan za zahtjev ili za njega mjerodavnih utvrđenja smrti koje osobe, primienjeni drugi zakoni, a ne oni, koji bi se imali primieniti prema pravu ove Ugovorne Stranke; iznimka vriedi samo onda, kad bi odluka bila osnovana i uz primjenu ovih zakona;

4. ako se tuženik nije upustio u parnicu, a poziv ili odluka, kojom se parnica ima započeti, nije pravodobno dostavljena tuženiku ili njegovu zastupniku, ovlaštenom za primanje, ili je dostavljena samo javnom

dostavom, ili u inozemstvu drugim načinom, a ne putem uzajamne pravne pomoći, ili načinom, predviđenim u članku 13.;

5. ako je za odluku presudnoga suda bila osnovana samo nadležnost s obzirom na imovinu (§ 97. hrvatskoga građanskog parbenog postupnika, § 27. slovačkoga građanskog sudbenog reda), ili nadležnost prema § 85. stavci 2. hrvatskoga građanskog parbenog postupnika, osim ako se je u posljednjem slučaju tuženik upustio u parnicu.

Članak 21.

Ovrha na temelju sudbenih odluka, spomenutih u članku 19., dozvoljava se i provodi, ukoliko ovaj ugovor drugačije ne određuje, prema propisima one Ugovorne Stranke, na području koje se ovrha ima provesti.

Članak 22.

(1) Molba za dozvolu i provedbu ovrhe na temelju sudbenih odluka, spomenutih u članku 19., može se podnieti na način, naveden u članku 3. stavci 3., ili izravno kod nadležnoga suda one Ugovorne Stranke, na području koje se ovrha ima provesti.

(2) Molbi za dozvolu i provedbu ovrhe ima se priložiti:

a) podpuni i vjerodostojni odpravak odluke; pravomoćnost odluke ima se dokazati javnim izpravama, ukoliko nije vidljiva već iz samoga odpravka;

b) izvornik ili ovjerovljeni priepis izprava, iz kojih se vidi, da je poziv ili odluka, kojom se parnica ima započeti, dostavljena prema propisima članka 20. broj 4. stranci, koja se nije upustila u parnicu;

c) potvrdu nadležnoga suda o vjerodostojnosti odpravka i o pravomoćnosti odluke obraničkoga suda, ustanovljenoga na temelju pristatne pogodbe;

d) prievod molbe i njezinih priloga na službenom jeziku Ugovorne Stranke, na području koje se ovrha ima provesti, ukoliko molba i njezini prilozi već nisu napisani na tom jeziku; prievodi se imaju ovjeroviti prema propisima članka 4. stavke 4.

Članak 23.

(1) Sud, koji je nadležan odlučiti o ovršnoj molbi, nije vezan kod izpitivanja predpostavaka, navedenih u člancima 19. i 22., na činjenična utvrđenja odluke. Nije dopušteno naknadno izpitivanje zakonitosti odluke, koja se ima ovršiti.

(2) Prigovori protiv zahtjeva, utvrđenoga u sudbenoj odluci, i protiv dozvole ovrhe mogu se ostvariti kod suda, koji je nadležan odlučiti o ovršnoj molbi, samo u toliko, ukoliko su ovi dopušteni prema pravu Ugovorne Stranke, na području koje je sudbena odluka izrečena.

Članak 24.

Ako ovrha sudbene odluke zavisi od proteka roka ili od nastupa koje druge činjenice, ili ako se traži dozvola i provedba ovrhe u korist drugoga ovlaštenika, nego li je naznačen u odluci, ili protiv drugoga obvezanika, nego li je tamo naznačen, onda se pitanje, da li dozvola i provedba ovrhe zavisi od dokaza posebnih predpostavaka, ili da li je odluka ovršiva u korist drugoga ovlaštenika, nego li je u odluci naznačen, ili protiv drugoga obvezanika, nego li je u odluci naznačen, ima riešiti prema pravu one Ugovorne Stranke, koje je sud izrekao odluku. Ako činjenice, koje se imaju dokazati, nisu obće poznate kod suda, koji ima odlučiti o ovršnoj molbi, imaju se za to potrebni dokazi voditi javnim ili javno ovjerovljenim izpravama, kojima se imaju priložiti ovjerovljeni prievodi prema propisima članka 4. stavke 4.

Članak 25.

S pravomoćnim nagodbama, koje su sklopljene pred sudovima, spomenutim u članku 19., i u stvarima, ondje navedenim, ima se postupati isto tako kao i sa sudbenim odlukama. Ovo isto vriedi za sudbene i javnobilježničke izprave, u kojima se obvezana stranka podvrgla ovrsi.

Sedmi odsjek

Ovjerovljivanje i dokazna moć izprava

Članak 26.

(1) Izprave, koje su spisane, izdane ili ovjerovljene od suda (sirotinjskoga povjerenstva), ili izprave, izdane od kojega vrhovnog upravnog ureda ili od drugih središnjih ili s njima izjednačenih upravnih ureda jedne Ugovorne Stranke, koje se imaju upotriebiti pred sudovima (sirotinjskim povjerenstvima) na području druge Ugovorne Stranke, ne trebaju daljnjega ovjerovljenja, ako su providene službenim pečatom.

(2) Izprave, spisane ili ovjerovljjene od javnih bilježnika, i providene službenim žigom ili službenim pečatom, ne trebaju nikakva daljnjega ovjerovljenja, ako se imaju upotriebiti u smislu stavke 1.

(3) Sudbenim izpravama imaju se smatrati i odpravci, podpisani od sudbene pisarnice, ukoliko je njezin podpis dovoljan prema zakonima Ugovorne Stranke, na području koje se sud (sirotinjsko povjerenstvo) nalazi.

(4) Popis središnjih ureda, koji dolaze u obzir prema stavci 1., priložit će se ovom ugovoru. Ugovorne Stranke će si uzajamno priobćiti možebitne kasnije promjene.

Članak 27.

Dokazna moć javnih izprava, načinjenih na području jedne Ugovorne Stranke, kao i trgovačkih knjiga, vođenih na tom području, ravna se u postupku pred sudovima druge Ugovorne Stranke prema zakonima države, u kojoj su načinjene ili se vode, ali im se ipak ne smije priznati ova dokazna moć u većoj mjeri, nego li to dopušta pravo države, gdje se sudbeni postupak vodi.

Osmi odsjek

Štitničtvo i skrbničtvo

Članak 28.

(1) Oblastima svake Ugovorne Stranke pripada štitnička (skrbnička) briga nad osobom i cielom imovinom vlastitih državnih pripadnika.

(2) Ako nastane potreba, da se postavi štitnik (skrbnik) državnom pripadniku jedne Ugovorne Stranke, koji boravi na području druge Ugovorne Stranke, ili tamo ima imovinu, oblast ove Ugovorne Stranke prijavit će to bezodvlačno nadležnoj štitničkoj (skrbničkoj) oblasti i ograničiti se samo na neodgodive naredbe, potrebne za zaštitu osobe i imovine.

(3) Nadležna oblast države, koje je štićenik (skrbljenik) državnim pripadnikom, može ove naredbe ukinuti. Ali ona može također, ako je to na korist ove osobe, saslušavši nju i njezina zakonskoga zastupnika, prenieti cielo štitničtvo (skrbničtvo) ili pojedine štitničke (skrbničke) naredbe, bilo u pogledu osobe, bilo u pogledu imovine, na oblasti druge Ugovorne Stranke s njihovim pristankom i prema propisima, koji tamo vriede.

(4) Ove se oblasti nakon toga ravnaju kod odlučivanja prema zakonima svoje države. Njihove ovršive odluke priznavaju se na području druge Ugovorne Stranke. Ipak one ne mogu odlučivati o pitanjima osobnoga stanja.

Deveti odsjek

Ostavine

Članak 29.

(1) S državnim pripadnicima jedne Ugovorne Stranke postupa se u pogledu stjecanja za slučaj smrti na području druge Ugovorne Stranke u obziru građansko-pravnom i javno-pravnom kao s tuzemcima. Ovo vriedi osobito i za pristojbe za slučaj smrti. Pod stjecanjem za slučaj smrti u smislu ovoga ugovora ima se razumievati stjecanje, koje se osniva na zakonskom pravu nasljedstva, na oporuci, na zamjenitoj opo-

ruci ženitbenih drugova, na zapisu, na nasljedovnoj pogodbi, na pravu na nuždni dio, na darovanju za slučaj smrti, na drugom nasljedno-pravnom zahtjevu (na pr. udovičkom pravu) ili na pripadu ostavine, koja je bez nasljednika, državi.

(2) Državni pripadnici jedne Ugovorne Stranke mogu cielom svojom imovinom, koju imaju na području druge Ugovorne Stranke, slobodno razpolagati za slučaj smrti na način, naveden u stavci 1., jednako kao i pripadnici ove Ugovorne Stranke. Oblik razpoložbe za slučaj smrti ili njezin opoziv ravna se prema pravu one države, na području koje je razpoložba učinjena odnosno opozvana.

(3) Propisi o nasljedovanju takvih predmeta, koji prema pravu Ugovorne Stranke, na području koje se oni nalaze, podleže posebnom imovinskom poredku (na pr. predmeti, koji spadaju seljačkom nedjeljivom domu), ostaju netaknuti. Sposobnost nasliediti ove predmete može se ograničiti na tuzemce.

Članak 30.

(1) Razprava nepokretne ostavine i odluka o svim prieporním pitanjima, koja se na nju odnose, pripada izključivo sudovima ili oblastima one Ugovorne Stranke, na području koje se nepokretna ostavina nalazi.

(2) Ako nema nasljednika, nepokretna će imovina pripasti onoj Ugovornoj Stranci, na području koje se nalazi.

Članak 31.

(1) Razprava pokretne ostavine pripada sudovima ili oblastima one Ugovorne Stranke, koje je državnim pripadnikom bio ostavitelj u času smrti. Njima se također prepušta odluka o prieporním pitanjima, koja se tiču ostavinskoga postupka o pokretnoj imovini ostavitelja.

(2) Ugovorne Stranke obvezuju se, da će uzajamno u svrhu navedenu u stavci 1., izručivati pokretnu ostavinsku imovinu iza državnoga pripadnika druge Ugovorne Stranke, ukoliko se nalazi na njihovu području.

Članak 32.

(1) Nadležni sud ili oblast Ugovorne Stranke, na području koje se nalazi pokretna ostavina, ima:

a) sastaviti smrtovnicu, ako državni pripadnik druge Ugovorne Stranke umre na njegovu području. Sud ili oblast, na području koje je smrt usliedila, ima o svakom takvu preminuću izravno obaviestiti najbližu konzularnu oblast druge Ugovorne Stranke i poslati joj istodobno ovjerovljeni priepis smrtovnice, odnosno i smrtni list;

b) poduzeti mjere, potrebne za osiguranje i svrsishodnu upravu ostavinske imovine, da se spriеči njezino umanjenje ili koja druga prieteća šteta.

(2) On je osobito dužan spisati uredni popis ciele ostavinske imovine i prema okolnostima slučaja zapečatiti je ili narediti, da se ostavi na sigurnom mjestu ili postaviti za upravitelja ostavine pouzdanu i povjerljivu osobu.

(3) Mjere, navedene u stavkama 1. i 2., sud ili oblast poduzima prema propisima, koji vriede u vlastitoj državi.

(4) Ako se u mjestu, gdje je pokretna ostavinska imovina, nalazi konzularna oblast druge Ugovorne Stranke, mogu se mjere navedene u stavci 1. pod sl. b), poduzeti samo onda, ako konzularna oblast bude o tome obavieštena radi učestvovanja najmanje 24 sata prije, ili ako postoji pogibelj od odgode. Konzularna oblast može u granicama svojega djelokruga učestvovati kod svih mjera, koje poduzima sud ili državna oblast mjesta, gdje se nalazi pokretna ostavinska imovina. Osobito može tražiti, da se mjere poduzmu u posebnom obliku, ako se to ne protivi zakonima, koji vriede u državi, gdje se nalazi nadležni sud ili oblast.

(5) U svim ostalim slučajevima ima se konzularna oblast bezodvlačno obaviestiti o svemu, što je naređeno za osiguranje i upravu ostavinske imovine. Ove se mjere mogu na njezinu želju promieniti ili ukinuti, osim ako bi iz toga nastala šteta za pripadnike države, gdje se nalazi ostavinska imovina.

Članak 33.

(1) Ako u razpravi ostavine učestvuju kao nasljednici ili zapisovnici državni pripadnici one Ugovorne Stranke, na području koje se nalazi ostavinska imovina, ili osobe, koje na tom području borave, ovlašten je nadležni sud ili oblast na priedlog ovih osoba zadržati cielu ostavinsku imovinu ili njezin dovoljan dio do onoga vremena, dok o njihovu nasljednom ili zapisovničkim zahtjevu pravomoćno ne odluči nadležni ostavinski sud ili oblast države, koje je državnim pripadnikom ostavitelj.

(2) Iste se mjere mogu poduzeti i na priedlog vjerovnika, koji su državni pripadnici Ugovorne Stranke, na području koje se nalazi pokretna ostavinska imovina, ili koji tamo borave, ukoliko prijave svoje zahtjeve kod nadležnoga suda ili oblasti radi utjerivanja u roku, određenom u sliedećem članku. O zahtjevima tih vjerovnika odlučuju izključivo sudovi države, na području koje se nalazi pokretna ostavinska imovina.

Članak 34.

(1) U svrhu postignuća mjera, navedenih u članku 33., odredit će sud petmjesečni rok, da osobe, napried navedene, uzmognu u njemu prijaviti svoje zahtjeve kod nadležnoga suda ili oblasti.

(2) Oglas o tom ima se objaviti u obadvjema državama u novinama, određenim za službene oglase, a njegov ovjerovljeni prievod ima se bezodvlačno poslati sudu ili oblasti druge Ugovorne Stranke, kojima pripada razprava ostavine, kao i konzularnoj oblasti druge države.

(3) Ako zahtjevi u tom roku ne budu prijavljeni, ne može se uzkratiti izručba pokretne ostavinske imovine.

Članak 35.

Pokretna ostavina ima se izručiti najbližoj konzularnoj oblasti države ostavitelja.

Članak 36.

Ako u razpravi ostavine učestvuju samo osobe, koje su državni pripadnici Ugovorne Stranke, na području koje se nalazi pokretna ostavina, ili koje trajno borave na tom području, može ostavinski sud ili oblast domovine ostavitelja na priedlog ovih osoba prenieti razpravu pokretne ostavine na sud ili oblast mjesta, gdje se nalazi pokretna ostavina, ako je ovaj priedlog podnesen u roku, ustanovljenom u članku 34.

Članak 37.

O tom, što se ima smatrati pokretnom ili nepokretnom imovinom, odlučuje pravo Ugovorne Stranke, na području koje se nalazi pokretna odnosno nepokretna ostavina.

Članak 38.

Ovaj ugovor ne dira u javno-pravna ograničenja, kojima podleže ostavinski predmeti u onom mjestu, gdje se nalaze.

Članak 39.

Propisi, koji vriede na područjima Ugovornih Stranaka o pristojbama za slučaj smrti, osobito propisi o obvezama nasljednih ovlaštenika i drugih osoba, ostaju netaknuti.

Deseti odsjek

Priepori o pobijanju zakonitosti rođenja djeteta

Članak 40.

(1) Za priepore o pobijanju zakonitosti rođenja djeteta nadležni su sudovi one Ugovorne Stranke, koje je državnim pripadnikom otac.

(2) Pravomoćne odluke ovih sudova priznavaju se na području druge Ugovorne Stranke.

Jedanaesti odsjek

Priepori o priznanju otčinstva nezakonitoga djeteta

Članak 41.

(1) Za priepore o priznanju otčinstva nezakonitoga djeteta nadležni su sudovi one Ugovorne Stranke, koje je državnim pripadnikom tužena stranka.

(2) Pravomoćne odluke ovih sudova priznavaju se na području druge Ugovorne Stranke.

Dvanaesti odsjek

Odluke u ženitbenim stvarima

Članak 42.

(1) Odlučivati o valjanosti ženitbe, o razpustu ili o razstavi od stola i postelje nadležni su izključivo sudovi one Ugovorne Stranke, čiji su državni pripadnici supruzi. Ako su supruzi različiti državni pripadnici, nadležni su izključivo sudovi one Ugovorne Stranke, na području koje su supruzi imali posljednje zajedničko prebivalište.

(2) Ako supruzi promiene državnu pripadnost, može ona okolnost, koja je nastala pred ovom promjenom, biti razlogom razpusta ili razstave samo u toliko, u koliko je bila razlogom razpusta ili razstave i prema pravu, koje je za njih prije toga vriedilo.

(3) Pravomoćne odluke sudova, navedenih u stavci 1., priznavaju se na području druge Ugovorne Stranke. Ako su supruzi u času odluke o valjanosti, o razpustu ili o razstavi od stola i postelje bili različiti državni pripadnici, daljnja je predpostavka za priznanje, da činjenice, na kojima se odluka temelji, tvore razlog nevaljanosti, razpusta ili razstave od stola i postelje prema pravu domovine svakoga supruga.

Trinaesti odsjek

Posinjenje i pozakonjenje

Članak 43.

(1) Potvrda ugovora o posinjenju ili odluka o pozakonjenju nezakonitoga djeteta pripada oblastima one Ugovorne Stranke, koje je državnim pripadnikom posinitelj odnosno otac.

(2) Pravomoćne odluke oblasti, navedenih u stavci 1., priznavaju se na području druge Ugovorne Stranke. Ako je diete državnim pripadni-

kom ove Ugovorne Stranke, i ako njezini zakoni traže za posinjenje odnosno za pozakonjenje pristanak djeteta ili njegova zakonskoga zastupnika, ili pristanak osobe, s kojima je diete u obiteljsko-pravnom odnosu, izpunjenje tih potrebština daljnjom je predpostavkom priznanja.

Četrnaesti odsjek

Proglašenje mrtvim

Članak 44.

(1) Odluka o proglašenju nekoga mrtvim i ukinuće ove odluke pripada izključivo oblastima Ugovorne Stranke, koje je državnim pripadnikom ovaj bio u posljednjem vremenu, kada je prema postojećim viestima još bio živ.

(2) Pravomoćne odluke ovih oblasti priznavaju se na području druge Ugovorne Stranke.

Članak 45.

Oblasti svake Ugovorne Stranke mogu proglasiti državnoga pripadnika druge Ugovorne Stranke mrtvim prema svojem vlastitom pravu s učinkom za pravne odnose na području presudne oblasti i s učinkom za tuzemnu imovinu.

Petnaesti odsjek

Nagodbeni i stečajni postupak

Članak 46.

Državni pripadnici (naravne i pravne osobe) jedne Ugovorne Stranke imaju kao vjerovnici u nagodbenom i stečajnom postupku pred sudovima druge Ugovorne Stranke jednaki položaj kao i tuzemci.

Članak 47.

(1) Ako se otvori stečaj nad imovinom državnoga pripadnika druge Ugovorne Stranke, treba o tom bezodvlačno obaviestiti nadležni sud njegove domovine, u koliko je poznat, kao i konzularnu oblast. Ove oblasti imaju sa svoje strane dati sudu, koji je otvorio stečaj, što prije obaviest, ako je oblasti budu imale, o tom, da li stečajni dužnik na području njihove države ima pokretnu ili nepokretnu imovinu.

(2) Ako se može predpostaviti, da na području druge Ugovorne Stranke ima stečajnih vjerovnika, ima se sudu (odnosno konzularnoj oblasti), osim napried spomenute obaviesti, poslati i odpravak stečajnoga proglasa radi objave u novinama, koje su tamo za to određene.

(3) Ako se na području jedne Ugovorne Stranke otvori stečaj nad imovinom stečajnoga dužnika, koji tamo vodi svoje poduzeće, ili u pomanjkanju takva, ima svoje prebivalište, ima se pokretna imovina, koja se nalazi na području druge Ugovorne Stranke, predati stečajnom sudu na njegov zahtjev, u koliko stečaj nije otvoren i na području ove Ugovorne Stranke. Od dana, kada ovaj zahtjev stigne nadležnom sudu druge Ugovorne Stranke, ne mogu se tamo na pokretnoj imovini stečajnoga dužnika steći bilo kakva izlučna prava ili prava na razlučno podmirenje, bilo vlastnička, ili založna, ili prava zadržanja, ili druga stvarna prava. O izlučbi i razlučbi predmeta iz pokretne stečajne gromade odlučuju sudovi Ugovorne Stranke, na području koje se nalazi pokretna imovina. Preostala pokretna imovina ima se predati nadležnom stečajnom sudu druge Ugovorne Stranke, u koliko se to ne protivi javno-pravnim ograničenjima, kojima podleži pokretna imovina na onom mjestu, gdje se nalazi.

Članak 48.

Učinci stečaja, koji otvori nadležni sud jedne Ugovorne Stranke, ne diraju u nepokretnu imovinu stečajnoga dužnika, koja leži na području druge Ugovorne Stranke.

Šestnaesti odsjek

Zaključne odredbe

Članak 49.

(1) Ugovor se ima ratificirati, a ratifikacione povelje imaju se što prije izmieniti u Zagrebu.

(2) Ugovor zadobiva pravnu moć četrdeset i peti dan iza dana, koji sliedi nakon izmjene ratifikacionih povelja, i ostaje u valjanosti do izmaka šest mjeseci, računajući od onoga dana, kada ga jedna od Ugovornih Stranaka odkaže.

U dokaz toga opunomoćenici su ovaj ugovor podpisali i providjeli ga svojim pečatima.

Izradeno u dvostrukom izvorniku na hrvatskom i slovačkom jeziku u Bratislavi, dne 9. lipnja 1942.

Dr. MIRKO PUK
Dr. JOSIP BERKOVIĆ

Dr. GEJZA FRITZ
ŠTEFAN POLYAK

ZAKLJUČNI ZAPISNIK

Prigodom podpisivanja ovoga ugovora opunomoćenici u ime svojih vlada izjavljuju, da među njima postoji sporazum i u sliedećem:

I.

K članku 9.:

1. U slučaju, ako se zamolnicom u građanskim parbenim, izvanparbenim ili sirotinjskim stvarima hoće postići pružanje pravne pomoći takve vrste, koja na području zamoljene Ugovorne Stranke ne spada u djelokrug bilo kojega suda (bilo kojega sirotinjskog povjerenstva), treba se s takvom zamolnicom obratiti na kotarski sud, na području kojega ima sjedište upravna oblast, koja je prema unutarnjim propisima pozvana, da zamolnici udovolji.

2. Vlade Ugovornih Stranaka priobćit će jedna drugoj uzajamno podjelu službenoga područja sudova (sirotinjskih povjerenstava), spomenutih u članku 9. stavci 2. ugovora, (slovačka Ugovorna Stranka i popis javnih bilježnika), kao i nastale promjene u tom.

3. Ugovorne Stranke pridržavaju sebi pravo, da pravila o službenom putu, navedena u članku 9. ugovora, mogu preinačiti izmjenom diplomatskih nota.

4. Sudovi (sirotinjska povjerenstva) mogu jedni drugima uzajamno slati zamolnice za priposlanje spisa ili njihovih priepisa na način, označen u članku 9. ugovora. Zamoljeni je sud (sirotinjsko povjerenstvo) ovlašten zahtievati naknadu troškova, nastalih izradbom priepisa.

5. Platežni nalozi s kratkim rokom izpunjenja, izdani na temelju mjenice, trgovačke naputnice ili čeka, imaju se također dostavljati, i to veoma žurno.

6. Za odašiljanje molbi za dostavu i zamolnica za drugu pravnu pomoć nadležan je na hrvatskoj strani uz predsjednike sudbenih stolova i predsjednik trgovačkoga suda.

II.

K članku 9., 14. i 28.:

Na priobćenje obaviesti, određenih za sudove (sirotinjska povjerenstva) druge Ugovorne Stranke u sirotinjskim stvarima, primjenjuju se odredbe, koje se odnose na zamolnice za pravnu pomoć. Ipak se onim obaviestima, koje ne sadržavaju zamolnicu za pravnu pomoć, ne mora priložiti prievod.

III.

K članku 15. stavci 2.:

Odašiljanje i primanje obaviesti vrši se bez posredovanja predsjednika sudbenih stolova (članak 9. stavka 2. ugovora).

IV.

Ukoliko prema ugovoru treba naknaditi pristojbe, troškove i izdatke, može se to učiniti i međunarodnom poštanskom uputnicom prema pravilima, mjerodavnima na području Ugovornih Stranaka.

V.

Hrvatsko ministarstvo pravosuđa i bogoštovlja i slovačko ministarstvo pravosuđa, dogovorit će se izravnim sporazumievanjem o tom, da se njihovi zastupnici od vremena do vremena sastanu, da se osigura jedinstvena provedba ugovora i odstrane potežkoće, koje bi se možda pojavile kod provedbe. Ukoliko se pitanja, koja se imaju razpraviti, odnose na djelokrug i drugih ministarstava, mogu učestvovati kod razgovora i njihovi zastupnici. Sastanci će se držati na području Ugovornih Stranaka naizmjence.

U dokaz toga opunomoćenici su podpisali i svojim pečatima providjeli ovaj zaključni zazpisnik, koji je bitnim sastavnim dielom danas podpisanoga ugovora.

Izradjeno u dvostrukom izvorniku na hrvatskom i slovačkom jeziku u Bratislavi, dne 9. lipnja 1942.

Dr. MIRKO PUK
Dr. JOSIP BERKOVIĆ

Dr. GEJZA FRITZ
ŠTEFAN POLYAK

POPIS

središnjih ureda, izprave kojih prema članku 26. stavci 1. ugovora između Nezavisne Države Hrvatske i Slovačke Republike od 9. lipnja 1942. o uređenju uzajamnih građansko-pravnih odnosa, ne trebaju nikakva daljnjega ovjerovljenja:

A. **na području Nezavisne Države Hrvatske:**

1. Županstvo pri Poglavniku,
2. Predsjedničtvo vlade,
3. Ministarstvo vanjskih poslova,
4. Ministarstvo hrvatskog domobranstva,
5. Ministarstvo pravosuđa i bogoštovlja,
6. Ministarstvo unutarnjih poslova,
7. Državna riznica,
8. Ministarstvo prometa i javnih radova,
9. Ministarstvo nastave,
10. Ministarstvo zdravstva,
11. Ministarstvo seljačkog gospodarstva,
12. Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu,

13. Ministarstvo šumarstva i rudarstva,
14. Ministarstvo udružbe;

B. **na području Slovačke Republike:**

1. Kancelária prezidenta republiky,
2. Predsedníctvo vlády,
3. Ministerstvo zahraničných vecí,
4. Ministerstvo vnútra,
5. Ministerstvo financií,
6. Ministerstvo školstva a národnej osvety,
7. Ministerstvo pravosúdia,
8. Ministerstvo hospodárstva,
9. Ministerstvo dopravy a verejných prác,
10. Ministerstvo národnej obrany,
11. Najvyšší účtovný kontrolný úrad,
12. Štátny pozemkový úrad.

DOHODA
MEDZI SLOVENSKOU REPUBLIKOU A NEZÁVISLÝM ŠTÁTOM CHORVÁTSKOM
O UPRAVENÍ VZÁJOMNÝCH OBČIANSKO-PRAVNYCH STYKOV

Slovenská republika a Nezávislý štát Chorvátsko vedené túžbou usporiadať si medzi sebou právne styky vo veciach občianskych, obchodných, sporných a nesporných ako aj vzájomnú vykonateľnosť exekučných titulov, dohodly sa uzavrieť o tom dohodu. Za svojich splnomocnencov vymenovalyi:

Prezident Slovenskej republiky:

Ministra pravosúdia pána Dr. Gejzu Fritza a mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra pána Dr. Štefana Polyaka.

Poglavnik Nezávislého štátu Chorvátska:

Ministra pravosúdia a kultu pána Dr. Mirka Puka a mimoriadneho vyslanca a spolnomocneného ministra pána Dr. Josipa Berkovića.

Splnomocnenci predložili si navzájom svoje spolnomocnenia a našli ich v poriadku. Dohodli sa na nasledujúcich ustanoveniach:

Časť prvá
Právna ochrana

Článok 1.

So štátnymi príslušníkmi jednej Smluvnej Strany čo do zákonnej a súdnej ochrany ich osoby a majetku na území druhej Smluvnej Strany

sa zaobchádza rovnako ako s tuzemcami. Pred súdmi (sirotskými poverenictvami) môžu pri tých istých podmienkach a tým istým spôsobom ako tuzemci slobodne a bez prekážok vystupovať a dať sa zastupovať advokátom.

Časť druhá

Zábezpeka na trovy

Článok 2.

(1) Státni príslušníci jednej Smluvnej Strany, ktorí na súdoch druhej Smluvnej Strany vystupujú ako žalobcovia, intervenienti alebo žiadatelia, nemôžu biť zaviazaní na poskytnutie nijakej zábezpeky alebo depozitu hocijakého názvu, ani z tej príčiny, že sú cudzozemci, ani preto, že v tuzemsku nemajú bydliska alebo pobytu.

(2) To isté pravidlo sa použije na také preddavkovanie, ktoré by sa mohlo požadovať na zabezpečenie súdnych trov od žalobcov, intervenientov alebo žiadateľov.

Článok 3.

(1) Ak na území jednej Smluvnej Strany či na základe článku 2, či v smysle právnych pravidiel štátu, kde žaloba bola podaná, odsúdili žalobcu, intervenienta alebo žiadateľa, oslobodených od platenia zábezpeky, depozitu alebo preddavku, nahradiť trovy a výdavky pokračovania, príslušná vrchnosť na území druhej Smluvnej Strany na základe rozhodnutia, odsudzujúceho na trovy a výdavky pokračovania, nariadi exekúciu bezplatne.

(2) To isté pravidlo treba použiť na tie súdne rozhodnutia, ktorými ustália sumu trov pokračovania dodatočne.

(3) Žiadosti o exekúciu rozhodnutí, odsudzujúcich na trovy a výdavky pokračovania, s oboch strán treba predostrieť prostredníctvom najvyšších justično-správnych vrchností.

(4) Trovami pokračovania treba rozumieť okrem trov sporu aj trovy exekučného pokračovania.

Článok 4.

(1) Na základe rozhodnutí, odsudzujúcich na trovy a výdavky pokračovania, spomenutých v článku 3, treba exekúciu nariadiť bez vypočutia strán, ale odsúdenej strane zostáva možnosť dodatočne sa dovolať opravnej stolice podľa právnych pravidiel Smluvnej Strany, na území ktorej sa má exekúcia vykonať.

(2) Vrchnosť, ktorá je príslušná rozhodnúť o exekučnej žiadosti, sa obmedzí len na preskúmanie:

a) či rozhodnutie, na základe ktorého sa má exekúcia vykonať, nadobudlo právoplatnosť podľa právnych pravidiel Smluvnej Strany, na území ktorej sa vynieslo odsudzujúce rozhodnutie;

b) či vyhotovenie rozhodnutia je opatrené náležitosťmi, potrebnými pre jeho hodnovernosť, podľa právnych pravidiel Smluvnej Strany, na území ktorej sa vynieslo odsudzujúce rozhhodnutie.

(3) Na preukázanie, že sa splnila podmienka, určená v odseku 2, bode a), stačí, ak príslušná vrchnosť dožiadajúcej Smluvnej Strany vystaví potvrdenie o tom, že rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť.

(4) K žiadosti o exekúciu rozhodnutia, odsudzujúceho na trovy a výdavky pokračovania, treba pripojiť preklad nariaďujúcej čiastky rozhodnutia, zhotovený v úradnej reči dožiadanej Smluvnej Strany, ako aj v odseku 3 spomenuté potvrdenie, taktiež preklad potvrdenia, zhotovený v tejto reči. Preklady má overiť prísažný tlmočník jednej zo Smluvných Strán alebo má ich zhotoviť súd dožiadajúcej Smluvnej Strany.

(5) Súd ktorý o exekučnej žiadosti rozhoduje, na návrh strany, preddavkujúcej trovy, ustáli sumu trov, prináležajúcu za potvrdenie, preklad a overenie, spomenuté v odsekoch 3 a 4. Tieto trovy sa majú považovať taktiež za trovy pokračovania (článok 3). Ak trovy vznikly pred postúpením žiadosti, ich sumu osvedčí dožiadajúci súd.

Časť tretia

Právo chudoby

Článok 5.

Štátni príslušníci jednej Smluvnej Strany na území druhej Smluvnej Strany sa zúčastnia na výhode práva chudoby pri tých istých podmienkach ako tuzemci.

Článok 6.

(1) Svedectvo chudoby vystavia vrchnosti bydliska žiadateľa, alebo, ak nemá bydliska, vrchnosti jeho pobytu.

(2) Svedectvá chudoby, vystavené na území Smluvných Strán, netreba ani overiť, ani vidovať, ani pripojiť k nim preklad.

(3) Ak žiadateľ sa nezdržuje na území ani jednej Smluvnej Strany, postačí svedectvo príslušného diplomatického alebo konzulárneho zástupcu štátu žiadateľa.

(4) Vrchnosť, ktorá o žiadosti za priznanie práva chudoby rozhoduje, je v medziach svojej pôsobnosti oprávnená skúmať svedectvo chudoby, po prípade kontrolovať údaje v ňom obsažené a, ak to je potrebné, môže žiadať vysvetlenia aj doplnky.

Článok 7.

Ak príslušná vrchnosť priznala právo chudoby štátnemu príslušníkovi jednej Smluvnej Strany, patrí mu toto právo pri všetkých činoch pokračovania, počítajúc sem aj činy v rámci exekučného pokračovania, ktoré sa vzťahujú na tú istú vec a vyskytnú sa na súdoch druhej Smluvnej Strany v smysle ustanovení tejto dohody.

Článok 8.

(1) Ak strana, bývajúca na území jednej Smluvnej Strany, ktorá je štátnym príslušníkom tejto Smluvnej Strany, mieni na súde druhej Smluvnej Strany s výhodou práva chudoby podať žalobu, alebo, ak v pokračovaní už uvedenom na súde druhej Smluvnej Strany mieni dodatočne získať výhodu práva chudoby, žiadosť o priznanie práva chudoby a o ustanovenie advokáta na bezplatné vedenie svojej veci môže podať do zápisnice na okresnom súde svojho bydliska alebo pobytu. Ak strana si želá ustanoviť advokáta, má to výslovne žiadať. Zápisnica sa má zaslať so svedectvom chudoby (článok 6) a s inými prílohami stranou predostretými spôsobom, spomenutým v článku 9. príslušnému súdu druhej Smluvnej Strany. Ak zápisnica dôjde k nepríslušnej vrchnosti, treba ju z úradu postúpiť príslušnej vrchnosti a o tom dožiadajúcu vrchnosť hneď upovedomiť.

(2) Zápisnica sa má zhotoviť v úradnej reči súdu, kde sa spísala. Nakoľko k nej nie je pripojený v smysle článku 4, odseku 4 overený preklad, preklad zápisnice si opatrí z úradu súd, ktorý rozhoduje o priznaní práva chudoby. Základom ďalšieho pokračovania môže byť tento preklad. Trovy prekladu patria k trovám pokračovania.

(3) Nakolko zastúpenie advokátom nie je povinné, možno žalobný spis podať, po prípade udať do zápisnice súčasne aj so žiadosťou o priznanie práva chudoby.

Časť štvrtá

Žiadosti o doručenie a dožiadania

Článok 9.

(1) Súdy (sirotské poverenictva) oboch Smluvných Strán sa stýkajú bezprostredne pri doručovaní spisov v občianskych sporných, nesporných (i sirotsko-povereníckych) veciach, ako aj pri postúpení dožiadaní, taktiež pri vybavovaní žiadostí o doručenie a dožiadaní.

(2) Žiadosti o sprostredkovanie doručenia a dožiadania o inú právnu pomoc so slovenskej strany môžu pochádzať od hocktorého súdu (a od hocktorého verejného notára, ak tento pokračuje na základe súdneho

poverenia) a tieto treba zaslať do Nezávislého štátu Chorvátska prostredníctvom predsedov slovenských krajských súdov predsedom chorvátskych krajských súdov (predsjednik sudbenoga stola). Žiadosti o sprostredkovanie doručenia a dožiadania o inú právnu pomoc so strany chorvátskej môžu pochádzať od hocktorého súdu (hocktorého sirotského povereníctva) a tieto treba zaslať do Slovenskej republiky prostredníctvom predsedov chorvátskych krajských súdov predsedom slovenských krajských súdov.

(3) Ak vrchnosť, dožiadaná o doručenie alebo o inú právnu pomoc, nie je príslušná, treba dožiadanie z úradu dodať príslušnej vrchnosti a o tom dožiadajúcu vrchnosť bezodkladne upovedomiť.

Článok 10.

Pri žiadostiach o doručenie Smluvné Strany užijú dvojjazyčné (slovenské a chorvátske) tlačivá, ktorých text si navzájom oznámia.

Článok 11.

(1) Doručenie vykoná príslušná vrchnosť dožiadanej Smluvnej Strany. Táto vrchnosť sa môže, okrem prípadu, spomenutého v odseku 2 tohto článku, obmedziť na to, že spis odovzdá adresátovi, nakoľko adresát spis dobrovoľne prijme.

(2) Ak sa spis, ktorý sa má doručiť, zhotovil v reči dožiadanej Smluvnej Strany alebo, ak sa pripojil k nemu preklad v tejto reči, overený prísažným tlmočníkom jednej zo Smluvných Strán alebo zhotovený dožiadajúcim súdom, po prípade sirotským povereníctvom, dožiadaný súd, nakoľko žiadosť o doručenie vyjadruje takéto želanie, dá spis doručiť spôsobom, ktorý jeho právne pravidlá predpisujú pre tie isté doručenia. Ak sa takéto želanie nevyslovilo, dožiadaný súd najprv sa pokúsi spis odovzdať v smysle odseku 1 tohto článku.

Článok 12.

(1) Doručenie sa má dokázať dátovaným potvrdením príjemcu, overeným súdnou kanceláriou, a opatreným súdnou pečiatkou, alebo osvedčením súdu (vrchnosti) dožiadanej Smluvnej Strany, preukazujúcim skutok, spôsob a dátum výkonu.

(2) Ak sa spis, ktorý sa má doručiť, zaslal v dvoch vyhotoveniach, treba potvrdenie prijatia alebo osvedčenie spísať na jednom z týchto vyhotovení alebo k tomuto pripojiť.

Článok 13.

Každá z oboch Smluvných Strán je oprávnená na území druhej Smluvnej Strany sprostredkovať doručenie vlastným štátnym príslušníkom svojím diplomatickým alebo konzulárnym zástupcom, nakoľko sa spisy majú doručiť bez použitia donútenia.

Článok 14.

(1) Dožiadanie o právnu pomoc treba zhotoviť v úradnej reči dožiadajúcej Smluvnej Strany. K dožiadaniam treba pripojiť preklad, zhotovený v úradnej reči dožiadanej Smluvnej Strany a overený prísažným tlmočníkom dožiadajúcej Smluvnej Strany, po prípade zhotovený súdom (sirotským povereníctvom) dožiadajúcej Smluvnej Strany.

(2) Ak niektoré dožiadanie nie je opatrené predpísaným prekladom, obstará ho z úradu dožiadaný súd (sirotské povereníctvo). Tým vzniklé trovy dožiadajúci súd (sirotské povereníctvo) má nahradiť.

(3) Dožiadanie má obsahovať označenie súdu (sirotského povereníctva), od ktorého pochádza dožiadanie, taktiež označenie aj toho súdu (sirotského povereníctva), ktorý je povolaný dožiadanie splniť. Z dožiadania má byť zjavné, v akej veci sa žiada právna pomoc a akej povahy je táto.

Článok 15.

(1) Súd (sirotské povereníctvo), ktorému dožiadanie poslali, je povinný splniť ho pri použití tých istých donucovacích prostriedkov, ako ktoré sa používajú pri vykonávaní dožiadaní, pochádzajúcich od vrchností vlastného štátu. Vybavenie sa riadi podľa právnych pravidiel dožiadanej Smluvnej Strany.

(2) Dožiadajúci súd (sirotské povereníctvo), ak si to želá, treba včas bezprostredne upovedomiť o čase a mieste splnenia dožiadania, aby sa pri tom strany interesované mohly zúčastniť.

(3) Dožiadaný súd (sirotské povereníctvo) dožiadajúcemu súdu (sirotskému povereníctvu) zašle spisy, cziahujúce sa na splnenie dožiadania, alebo oznámi dôvody, ktoré prekážujú splniť dožiadanie. K spisom, ktorými sa vybavuje dožiadanie a ktorými sa odpovedá na dožiadanie, netreba pripojiť preklad.

Článok 16

Splnenie žiadosti o doručenie alebo dožiadanie o právnu pomoc môže sa len vtedy odoprieť, ak Smluvná Strana, na územi ktorej by sa malo doručenie alebo dožiadanie splniť, považuje to za spôsobilé ohroziť jej výsostné práva alebo jej bezpečnosť.

Článok 17.

(1) Pri splnení žiadostí o doručenie a dožiadaní o právnu pomoc nemožno požadovať náhradu nijakých trov alebo odmien.

(2) Avšak dožiadaná Smluvná Strana môže požadovať od dožiadajúcej Smluvnej Strany náhradu odmien a trov, platených svedkom a znalcom, ako aj tých výdavkov, ktoré sa vyskytly pri vykonávaní nejakej ohliadky.

(3) Tieto odmeny, trovy a výdavky dožiadajúca Smluvná Strana bezodkladne nahradí dožiadanej Smluvnej Strane, nehľadiac na to, či tieto od interesovaných strán možno vymôcť alebo nie.

(4) Splnenie dožiadania o právnu pomoc nemôže sa urobiť závislým od složenia nijakého preddavku.

Časť piata

Osvedčenie právnych pravidiel

Článok 18.

(1) Najvyššie justično-správne vrchnosti oboch Smluvných Strán na žiadosť v priamom styku a vo svojej úradnej reči si podajú navzájom informácie o platnom práve.

(2) Takáto žiadosť má obsahovať zovrubné označenie právneho pravidla, ktoré sa má oznámiť, alebo ten text, ktorého hodnovernosť sa má dokázať.

Časť šiesta

Vzájomná vykonateľnosť exekučných titulov

Článok 19.

(1) Na základe právoplatných súdnych rozhodnutí jednej Smluvnej Strany, ktoré sa vzťahujú na majetkoprávne nároky vo veciach občianskeho alebo obchodného práva, bez rozdielu ich pomenovania (rozsudky, usnesenia, platobné príkazy, platobné rozkazy) sa nariadi a vykoná exekúcia aj na území druhej Smluvnej Strany, ak uplatnenie majetkoprávnych nárokov podľa práva tam platného nepatrí do výlučnej pôsobnosti jej súdov.

(2) Súdnymi rozhodnutiami v smysle odseku 1 treba rozumieť okrem rozhodnutí občianskych (riadnych) súdov tiež rozhodnutia osobitných súdov, obecných súdov, súdov rozhodčích, zriadených buďto zákonom alebo na základe rozhodčej smluvy v zákonnej forme spísanej, a súdov trestných, nakoľko ide o občianskoprávne nároky poškodených a trovy trestného pokračovania.

Článok 20.

Nariadenie a výkon exekúcie na základe súdnych rozhodnutí, uvedených v článku 19, treba odoprieť:

1. ak rozhodnutie obsahuje ustanovenia, ktoré sa protivia dobrým mravom alebo verejnému poriadku Smluvnej Strany, na území ktorej sa má exekúcia vykonať;

2. ak sa má exekúciou vynútiť konanie, ktoré podľa predpisov Smluvnej Strany, na území ktorej sa má exekúcia vykonať, nie je prípustné alebo ktoré nemôže byť predmetom donútenia;

3. ak sa v rozhodnutí vo veci štátneho príslušníka tej Smluvnej Strany, na území ktorej sa má rozhodnutie vykonať, vzaly v jeho nesprospech za podklad, nakoľko ide o posúdenie spôsobilosti konať alebo zákonného zastúpenia alebo o posúdenie rodinného alebo dedičského pomeru, rozhodného pre nárok alebo preň smerodajných zistení o smrti nejakej osoby, iné zákony, než ktoré by sa maly použiť podľa práva tejto Smluvnej Strany; výnimka platí iba vtedy, ak by bolo rozhodnutie odôvodnené aj pri použití týchto zákonov;

4. ak sa žalovaný nepustil do sporu a doručenie predvolania alebo opatrenia, vydaného na uvod sporu, žalovanému alebo jeho zástupcovi, oprávnenému na prijatie, sa včas nevykonalo alebo sa vykonalo iba verejným doručením alebo v cudzine iným spôsobom než vzájomnou právnou pomocou alebo spôsobom, predvídaným v článku 13;

5. ak pre rozhodnutie rozhodujúceho súdu bola založená len príslušnosť veci a majetku (§ 27 slovenského občianskeho súdneho poriadku, § 97 chorvátskeho občianskeho súdneho poriadku) alebo príslušnosť podľa § 85, odseku 2 chorvátskeho občianskeho súdneho poriadku, iba, ak v poslednom prípade sa žalovaný pustil do sporu.

Článok 21.

Nakoľko táto dohoda nestanovi odchýlky, nariadi a vykoná sa exekúcia na základe súdnych rozhodnutí v článku 19 uvedených podľa predpisov tej Smluvnej Strany, na území ktorej sa má exekúcia vykonať.

Článok 22.

(1) Žiadosť o nariadenie a výkon exekúcie na základe súdnych rozhodnutí v článku 19 uvedených možno podať spôsobom, uvedeným v článku 3, odseku 3, alebo priamo u príslušného súdu tej Smluvnej Strany, na území ktorej sa má exekúcia vykonať.

(2) K žiadosti o nariadenie a výkon exekúcie treba pripojiť:

a) úplné a hodnoverné vyhotovenie rozhodnutia; právoplatnosť rozhodnutia sa má dokázat verejnými listinami, nakoľko nie je zjavná už z vyhotovenia;

b) prvopis alebo overený odpis listín, z ktorých ide na javo, že predvolanie alebo opatrenie, vydané na úvod sporu, sa doručily primerane predpisom článku 20 č. 4 strane, ktorá sa nepustila do sporu;

c) potvrdenie príslušného súdu o hodnovernosti vyhotovenia a právoplatnosti rozhodnutia rozhodčieho súdu, zriadeného na základe rozhodčej smluvy;

d) preklad žiadosti a jej príloh v úradnej reči Smluvnej Strany, na území ktorej sa má exekúcia vykonať, nakoľko žiadosť a jej prílohy sa už nespísaly v tejto reči; preklady treba overiť podľa predpisov článku 4, odseku 4.

Článok 23.

(1) Súd, príslušný rozhodnút o exekučnej žiadosti, nie je viazaný pri skúmaní predpokladov, uvedených v článkoch 19 až 22, skutkovými zisteniami rozhodnutia. Dodatočné skúmanie zákonitosti výkonať sa majúceho súdneho rozhodnutia sa nepripúšťa.

(2) Namietky proti nároku, ustálenému v súdnom rozhodnutí a proti nariadeniu exekúcie možno uplatňovať na súde, príslušnom rozhodnúť o exekučnej žiadosti, len natoľko, nakoľko tieto sú prípustné podľa práva Smluvnej Strany, na území ktorej vzniklo súdne rozhodnutie.

Článok 24.

Ak exekúcia súdneho rozhodnutia závisi od uplynutia lehoty alebo od vzniku inej skutočnosti, alebo ak sa žiada o nariadenie a výkon exekúcie v prospech iného než v rozhodnutí označeného oprávneného alebo proti inému než tam označenému zaviazanému, sa rieši otázka, či a nakoľko závisí nariadenie a výkon exekúcie od dokázania zvláštnych predpokladov alebo či rozhodnutie je vykonateľné v prospech iného než v rozhodnutí označeného oprávneného alebo proti inému než v rozhodnutí označenému zaviazanému, podľa práva tej Smluvnej Strany, ktorej súd vyniesol rozhodnutie. Dôkazy na to potrebné, treba preukázať verejnými alebo verejne overenými listinami, ku ktorým sa majú pripojiť overené preklady podľa predpisov článku 4, odseku 4, ak dokázat sa majúce skutočnosti nie sú všeobecne známe súdu, ktorý má rozhodovať o exekučnej žiadosti.

Článok 25.

Vo veci právoplatných pokonaní, ktoré sa uzavrely pred súdmi, označenými v článku 19, a v záležitostiach tam uvedených bude sa pokračovť tak, ako vo veci súdnych rozhodnutí. To isté platí pre súdne a verejnonotárske listiny, v ktorých sa povinná strana podrobila exekúcii.

Časť siedma

Overovanie a dokazovacia moc listín

Článok 26.

(1) Listiny spísané, vydané alebo overené súdom (sirotským povereníctvom), alebo listiny, vydané niektorým najvyšším správnym úradom alebo inými ústrednými alebo im na roveň postavenými správnymi úradmi jednej Smuvnej Strany, ktoré sa majú použiť pred súdmi (sirotskými povereníctvami) na území druhej Smluvnej Strany, nepotrebujú ďalšieho overenia, ak sú opatrené úradnou pečiatkou.

(2) Listiny, spísané alebo overené verejnými notármi a opatrené úradnou pečaťou alebo úradnou pečiatkou, ak sa majú použiť v smysle odseku 1, nepotrebujú nijakého ďalšieho overenia.

(3) Za súdne listiny sa majú považovať tiež vyhotovenia, podpísané súdnou kanceláriou, nakoľko jej podpis postačuje podľa zákonov Smluvnej Strany, na území ktorej je súd (sirotské povereníctvo).

(4) Soznam ústredných úradov, ktoré podľa odseku 1 prichádzajú do úvahy, sa pripojí k tejto dohode. Prípadné neskoršie zmeny si Smluvné Strany oznámia navzájom.

Článok 27.

Dokazovacia moc verejných listín, zhotovených na území jednej Smluvnej Strany, ako aj obchodných kníh, vedených na tomto území, sa riadi v pokračovaní pred súdmi druhej Smluvnej Strany podľa zákonov štátu, v ktorom sa zhotovily alebo sa vedú, avšak nesmie sa im priznať táto dokazovacia moc vo väčšej miere, ako pripúšťa právo štátu, kde sa súdne pokračovanie koná.

Časť osma

Poručenstvo a opatrovnictvo

Článok 28.

(1) Vrchnostiam každej Smluvnej Strany prislúcha poručenská (opatrovnícka) starostlivosť nad osobou a celým majetkom vlastných štátnych príslušníkov.

(2) Ak nastane potreba poručníctva (opatrovníctva) štátneho príslušníka jednej Smluvnej Strany, ktorý sa zdržuje na území druhej Smluvnej Strany, alebo tam má majetok, vrchnosť tejto Smluvnej Strany to neodkladne oznámi príslušnej vrchnosti poručencovej (opatrovancovej) a obmedzí sa iba na bezodkladné opatrenia, potrebné na ochranu osoby a majetku.

(3) Príslušná vrchnosť štátu, ktorého štátnym príslušníkom je poručenec (opatrovanec), môže tieto opatrenia zrušiť. Môže však tiež, ak je to v záujme tejto osoby, vypočujúc ju a jej zákonného zástupcu, preniesť celé poručenstvo (opatrovníctvo) alebo jednotlivé opatrenia poručenské (opatrovnícke), či ohľadne osoby, či ohľadne majetku, na vrchnosti druhej Smluvnej Strany s ich súhlasom a podľa predpisov tam platných.

(4) Vrchnosti tieto sa riadia potom pri svojom rozhodovaní zákonmi svojho štátu. Ich vykonateľné rozhodnutia sa uznávajú na území druhej Smluvnej Strany. O otázkach osobného stavu však rozhodovať nemôžu.

Časť deviata

Pozostalosti

Článok 29.

(1) So štátnymi príslušníkmi jednej Smluvnej Strany sa zaobchádza čo do nadobúdania na prípad smrti na území druhej Smluvnej Strany vo vzťahu občianskoprávnom a verejnoprávnom ako s tuzemcami. To platí najmä aj o dávkach na prípad smrti. Nadobúdaním na prípad smrti v smysle tejto dohody treba rozumieť nadobudnutie, ktoré spočíva na zákonnom dedení, závetu, spoločnom závetu medzi manželmi, kodicilu, dedičskej smluve, práve na povinný diel, darovaní na prípad smrti, na inom dedičskoprávnom nároku (napr. vdovskom práve) alebo na pripadnutí pozostalnosti, ktorá je bez dediča, štátu.

(2) Štátni príslušníci jednej Smluvnej Strany môžu celým svojím majetkom, ktorý majú na území druhej Smluvnej Strany, voľne disponovať na prípad smrti spôsobom, uvedeným v odseku 1, rovnako ako štátni príslušníci tejto Smluvnej Strany. Forma opatrenia na prípad smrti alebo jeho zrušenie určuje sa podľa práva toho štátu, na území ktorého sa opatrenie zhotovilo, po prípade zrušilo.

(3) Predpisy o dedení takých predmetov, ktoré podľa práva Smluvnej Strany, na území ktorej sa tieto nachádzajú, podliehajú osobitnému majetkovému usporiadaniu (napr. predmety, ktoré patria k roľníckemu nedielu), ostávajú nedotknuté. Spôsobilosť dediť tieto predmety možno obmedziť na tuzemcov.

Článok 30.

(1) Prejednať nehnuteľnú pozostalosť a rozhodnúť o všetkých sporných otázkach tejto sa týkajúcich patrí výlučne súdom alebo vrchnostiam tej Smluvnej Strany, na území ktorej je nehnuteľná pozostalosť.

(2) Nehnuteľná pozostalosť, ak nemá dediča, pripadne tej Smluvnej Strane, na území ktorej sa nachádza.

Článok 31.

(1) Prejednať hnuteľnú pozostalosť patri súdom alebo vrchnostiam tej Smluvnej Strany, ktorej štátnym príslušníkom bol pozostaviteľ v čase úmrtia. Taktiež sa im prenecháva rozhodovať o sporných otázkach, ktoré sa vzťahujú na pozostalostné pokračovanie o hnuteľnom majetku pozostaviteľa.

(2) Smluvné Strany sa zaväzujú, že za účelom, uvedeným v odseku 1, vydajú si navzájom hnuteľný majetok pozostalosti po štátnom príslušníkovi druhej Smluvnej Strany, nakoľko je na ich území.

Článok 32.

(1) Príslušný súd alebo vrchnosť Smluvnej Strany, na území ktorej je hnuteľná pozostalosť, má:

a) spísať úmrtný zápis, ak zomrie v jeho obvode štátny príslušník druhej Smluvnej Strany. O každom takomto úmrtí upovedomí súd alebo vrchnosť, v obvode ktorého úmrtie nastalo, priamo najbližšiu konzulárnu vrchnosť druhej Smluvnej Strany a zašle jej zároveň overený odpis úmrtného zápisu, po prípade aj úmrtný list;

b) urobiť opatrenia, potrebné pre zabezpečenie a účelnú správu pozostalostného majetku, aby sa zabránilo jeho zmenšeniu alebo inej hroziacej ujme.

(2) Najmä je povinný spísať riadny inventár celého pozostalostného majetku a podľa okolností prípadu ho zapečatiť alebo nariadiť jeho uloženie na bezpečnom mieste alebo ustanoviť spoľahlivú a hodnovernú osobu správcom pozostalosti.

(3) Opatrenia, uvedené v odsekoch 1 a 2, vykoná súd alebo vrchnosť podľa predpisov, platných vo vlastnom štáte.

(4) Ak je v mieste, kde je hnuteľný pozostalostný majetok, konzulárna, vrchnosť druhej Slmuvnej Strany, možno urobiť opatrenia, uvedené v odseku 1, litera 1), len vtedy, ak sa konzulárna vrchnosť o tom upovedomila za účelom účasti aspoň 24 hodín skorej, alebo, ak je nebezpečenstvo zo zmeškania. Konzulárna vrchnosť môže v medziach svojej právomoci sa zúčastniť na všetkých opatreniach, ktoré sa urobia miestnym súdom alebo vrchnosťou štátu, kde je hnuteľný pozostalostný majetok. Najmä môže žiadať, aby opatrenia sa staly v osobitnej forme, ak táto neodporuje zákonom, platným v štáte, kde je príslušný súd alebo vrchnosť.

(5) Vo všetkých ostatných prípadoch konzulárna vrchnosť sa upovedomí bezodkladne o všetkom, čo sa zariadilo pre zabezpečenie a správu pozostalostného majetku. Opatrenia tieto môžu sa na jej želanie zmeniť alebo zrušiť, vyjmúc, ak by z toho vznikla ujma príslušníkom štátu, kde je pozostalostný majetok.

Článok 33.

(1) Ak na prejednaní pozostalosti sú zúčastnení ako dedičia alebo odkazovníci štátni príslušníci tej Smluvnej Strany, na území ktorej je pozostalostný majetok, alebo osoby, ktoré sa na tomto území zdržujú, príslušný súd alebo vrchnosť sú oprávnené zadržať na žiadosť týchto osôb celý pozostalostný majetok alebo postačujúcu jeho časť do tých čias, kým o ich dedičskom alebo odkazovníckom nároku právoplatne nerozhodne príslušný pozostalostný súd alebo vrchnosť štátu, ktorého štátnym príslušníkom je pozostaviteľ.

(2) Tie isté opatrenia sa môžu urobiť aj na žiadosť veriteľov, ktorí sú štátnymi príslušníkmi Smluvnej Strany, na území ktorej je hnuteľný pozostalostný majetok, alebo sa tam zdržujú, nakoľko svoje nároky ohlásia u príslušného súdu alebo vrchnosti na vymáhanie v lehote, určenej v nasledovnom článku. O nárokoch týchto veriteľov rozhodnú výlučne súdy štátu, na území ktorého je hnuteľný pozostalostný majetok.

Článok 34.

(1) Za účelom opatrení, uvedených v článku 33, určí súd pätmesačnú lehotu, aby v nej osoby horeuvedené mohly svoje nároky prihlásiť u príslušného súdu alebo vrchnosti.

(2) O tom sa uverejní vyhláška v obidvoch štátoch v časopise, určenom pre úradné vyhlášky, a jej overený odpis sa zašle bezodkladne súdu alebo vrchnosti druhej Smluvnej Strany, ktorým prislúcha prejednať pozostalosť, ako aj vrchnosti konzulárnej druhého štátu.

(3) Ak sa do tejto lehoty nároky neprihlásily, nemožno vydanie hnuteľného pozostalostného majetku odoprieť.

Článok 35.

Hnuteľná pozostalosť sa odovzdá najbližšej konzulárnej vrchnosti štátu pozostaviteľa.

Článok 36.

Ak na prejednaní pozostalosti sú zúčastnené len osoby, ktoré sú štátnymi príslušníkmi Smluvnej Strany, na území ktorej hnuteľná pozostalosť leží, alebo ktoré sa trvale zdržujú na tomto území, pozostalostný súd alebo vrchnosť vlasti pozostaviteľa na návrh týchto osôb môže prenechať prejednanie hnuteľnej pozostalosti súdu alebo vrchnosti miesta, kde je hnuteľná pozostalosť, ak sa tento návrh podal v lehote, stanovenej v článku 34.

Článok 37.

Čo sa má považovať za hnuteľný alebo nehnuteľný majetok, určí právo Smluvnej Strany, na území ktorej je hnuteľná, po prípade nehnuteľna pozostalosť.

Článok 38.

Táto dohoda sa nedotýka verejnoprávnych obmedzení, ktorým podliehajú pozostalostné predmety na tom mieste, kde sa nachádzajú.

Článok 39.

Predspisy, platné na územiach Smluvných Strán o dávkach na prípad smrti, najmä predpisy o závázkoch oprávnených dedičov a iných osôb, zostávajú nedotknuté.

Časť desiata

Spory o napadnutie zákonného pôvodu dieťaťa

Článok 40.

(1) Pre spory o napadnutie zákonného pôvodu dieťaťa príslušné sú súdy tej Smluvnej Strany, ktorej štátnym príslušnikom je otec.

(2) Právoplatné rozhodnutia týchto súdov sa uznávajú na území druhej Smluvnej Strany.

Časť jedenásta

Spory o uznanie otcovstva nemanželského dieťaťa

Článok 41.

(1) Pre spory o uznanie otcovstva nemanželského dieťaťa príslušné sú súdy tej Smluvnej Strany, ktorej štátnym príslušníkom je žalovaná strana.

(2) Právoplatné rozhodnutia týchto súdov sa uznávajú na území druhej Smluvnej Strany.

Časť dvanásta

Rozhodnutia vo veciach manželských

Článok 42.

(1) Rozhodovať o platnosti manželstva, o rozluke alebo o razvode od stola a loža sú príslušné výlučne súdy tej Smluvnej Strany, ktorej štátnymi príslušníkmi sú manželia. Ak sú manželia rôzni štátni príslušníci, sú príslušné výlučne súdy tej Smluvnej Strany, na území ktorej mali manželia posledné spoločné bydlisko.

(2) Ak zmenia manželia štátnu príslušnosť, tá okolnosť, ktorá nastala pred touto zmenou, môže byť dôvodom rozluky alebo rozvodu len natoľko, nakoľko oddôvodňovala rozluku alebo rozvod tiež podľa práva predtým pre nich platného.

(3) Právoplatné rozhodnutia súdov, uvedených v odseku 1, sa uznávajú na území druhej Smluvnej Strany. Ak boli manželia v čase rozhodnutia o platnosti, o rozluke alebo o rozvode od stola a loža rôzni štátni príslušníci, sa predpokladá ďalej pre uznanie, aby skutočnosti, o ktoré sa rozhodnutie opiera, tvorily dôvod neplatnosti, rozluky alebo rozvodu od stola a loža podľa práva vlasti každého manžela.

Časť trinásta

Osvojenie a uzákonenie

Článok 43.

(1) Potvrdiť smluvu o osvojení alebo rozhodnúť o uzákonení nemanželského dieťaťa prislúcha vrchnostiam tej Smluvnej Strany, ktorej štátnym príslušníkom je osvojiteľ, po prípade otec.

(2) Právoplatné rozhodnutia vrchností, uvedených v odseku 1, sa uznávajú na území druhej Smluvnej Strany. Ak je dieťa štátnym príslušníkom tejto Smluvnej Strany a ak jej zákony vyžadujú pre osvojenie, po prípade uzákonenie svolenie dieťaťa alebo jeho zákonného zástupcu alebo svolenie osôb, s ktorými je dieťa v rodinnoprávnom pomere, je splnenie týchto požiadaviek ďalším predpokladom uznania.

Časť štrnásta

Vyhlásenie za mŕtveho

Článok 44.

(1) Rozhodovať o vyhlásení niekoho za mŕtveho a zrušiť toto rozhodnutie patrí výlučne vrchnostiam Smluvnej Strany, ktorej štátnym príslušníkom bol tento v poslednom čase, kedy podľa jestvujúcich zpráv ešte žil.

(2) Právoplatné rozhodnutia týchto vrchností sa uznávajú na území druhej Smluvnej Strany.

Článok 45.

Vrchnosti každej Smluvnej Strany môžu štátneho príslušníka druhej Smluvnej Strany vyhlásiť za mŕtveho podľa svojho vlastného práva s účinkom pre právne pomery na území rozhodujúcej vrchnosti a s účinkom pre tuzemský majetok.

Časť pätnásta

Pokračovanie vyrovnacie a konkurzné

Článok 46.

Štátny príslušníci (osoby fyzické i právne) jednej Smluvnej Strany majú ako veritelia o pokračovaní vyrovnacom alebo konkurznom pred súdmi druhej Smluvnej Strany rovnaké postavenie ako tuzemci.

Článok 47.

(1) Ak sa vynlásil konkurz na majetok štátneho príslušníka druhej Smluvnej Strany, treba o tom bezodkladne upovedomiť príslušný súd jeho vlasti, nakoľko je známy a vrchnosť konzulárnu. Tieto vrchnosti so svojej strany podajú súdu, ktorý vyhlásil konkurz, čo najskorej zprávu, ako sa o tom vrchnosti dozvedia, či úpadca má na území ich štátu hnuteľný alebo nehnuteľný majetok.

(2) Ak možno predpokladať, že na území druhej Smluvnej Strany sú konkurzní veritelia, treba zaslať súdu (po prípade konzulárnej vrchnosti (veďla hore spomenutej zprávy tiež vyhotovenie konkurznej vyhlášky na uverejnenie v časopisoch tam preto určených.

(3) Ak na území jednej Smluvnej Strany sa vyhlási konkurz na majetok úpadcu, ktorý tam prevádza svoj podnik alebo v nedostatku takého má svoje bydlisko, hnuteľný majetok, nachádzajúci sa na území druhej Smluvnej Strany, sa vydá konkurznému súdu na jeho žiadosť, nakoľko sa nevyhlási konkurz aj na území tejto Smluvnej Strany. Odo dňa, kedy táto žiadosť dôjde príslušnému súdu druhej Smluvnej Strany, nemožno tu na hnuteľnom majetku úpadcovom nadobudnúť ani práva na vylúčenie alebo na oddelené uspokojenie, ani vlastnícke, ani záložné, ani retenčné, ani iné vecné práva. O vylúčení a odlúčení predmetov z hnuteľnej konkurznej podstaty rozhodujú súdy Smluvnej Strany, na území ktorej je hnuteľný majetok. Zvyškový hnuteľný majetok sa vydá príslušnému konkurznému súdu druhej Smluvnej Strany, nakoľko to neodporuje verejnoprávnym obmedzeniam, ktorým podlieha hnuteľný majetok na tom mieste, kde sa nachádza.

Článok 48.

Účinky konkurzu, vyhláseného príslušným súdom jednej Smluvnej Strany, sa nedotýkajú úpadcovho nehnuteľného majetku, ktorý leží na území druhej Smluvnej Strany.

Časť šestnásta

Záverečné ustanovenia

Článok 49.

(1) Dohodu treba ratifikovať a ratifikačné listiny majú sa čo najskôr vymeniť v Záhrebe.

(2) Dohoda nadobudne účinnosť štyridsiaty piaty deň po dni, nasledujúcom po výmene ratifikačných listín, a zostane v platnosti do uplynutia šiestich mesiacov, počítaných od toho dňa, kedy ju niektorá zo Smluvných Strán vypovie.

Na dôkaz toho splnomocnenci túto dohodu podpísali a opečatili.

Zhotovené v dvoch pôvodinách v slovenskej a chorvátskej reči v Bratislave dňa 9. júna 1942.

Dr. GEJZA FRITZ
ŠTEFAN POLYAK

Dr. MIRKO PUK
Dr. JOSIP BERKOVIĆ

ZÁVEREČNY PROTOKOL

Splnomocnenci menom svojich vlád vyhlasujú pri príležitosti podpísania tejto dohody, že medzi nimi je shoda aj v nasledovných:

I.

K článku 9:

1. V prípade, ak dožiadanie v občianskych sporných, nesporných alebo sirotskopoverenískych veciach smeruje na vyprostredkovanie právnej pomoci takej povahy, ktorá na území dožiadanej Smluvnej Strany nepatrí do pôsobnosti niektorého súdu (niektorého sirotského povereníctva), treba s takýmto dožiadaním sa obrátiť na okresný súd, na území ktorého má sídlo správna vrchnosť, povolaná splniť dožiadanie podľa vnútorných pravidiel.

2. Vlády Smluvných Strán si diplomatickou cestou navzájom oznámia rozčlenenie úradného obvodu súdov (sirotských povereníctiev), spomenutých v článku 9, odseku 2 dohody (slovenská Smluvná Strana aj soznam verejných notárov) ako aj zmeny v týchto nastalé.

3. Smluvné Strany si vyhradzujú právo, aby pravidlá o styku, označené v článku 9 dohody, mohly modifikovať výmenou diplomatických nót.

4. Súdy (sirotské povereníctva) si môžu navzájom posielať dožiadania o zaslanie spisov alebo ich odpisov spôsobom, označeným v článku 9 dohody. Dožiadaný súd (sirotské povereníctvo) je oprávnený nárokovať náhradu trov, vzniklých zhotovením odpisov.

5. Platobné príkazy s krátkou lehotou plnenia, vydané na základe zmenky, obchodnej poukážky alebo šeku, majú sa tiež doručiť, a to mimoriadnym urýchlením.

6. Pre sprostredkovanie žiadostí o doručenie a dožiadaní o inú právnu pomoc na strane chorvátskej je príslušný okrem predsedov krajských súdov aj predseda obchodného súdu (predsjednik trgovačkog suda).

II.

K článku 9, 14 a 28:

Na oznámenie upovedomení, určených súdom (sirotským povereníctvam) druhej Smluvnej Strany vo veciach sirotsko-povereníckych, sa použijú ustanovenia, vzťahujúce sa na dožiadania o právnu pomoc. Pri tých upovedomeniach však, ktoré neobsahujú dožiadanie o právnu pomoc, preklad netreba pripojiť.

III.

K článku 15, odseku 2:

Postúpenie a prevzatie upovedomenia sa stane bez sprostredkovania predsedov krajských súdov (článok 9, odsek 2 dohody).

IV.

Nakoľko v smysle dohody treba nahradiť odmeny, trovy a výdavky, môže sa to stať aj medzinárodnou poštovou poukážkou primerane pravidlám smerodajným na území Smluvných Strán.

V.

Slovenské Ministerstvo pravosúdia a chorvátske Ministerstvo pravosúdia a kultu sa v bezprostrednom styku dohodnú o tom, aby ich zástupcovia s času na čas sa sišli zaistiť jednotné vykonávanie dohody a odstrániť ťažkosti, vzniklé prípadne pri vykonávaní. Nakoľko otázky, ktoré treba objasniť, sa dotýkajú pôsobnosti aj iných ministerstiev, prípadne ministrov, môžu sa zúčastniť rozhovorov aj ich zástupcovia. Schôdzky budú na území Smluvných Strán striedave.

Na dôkaz toho splnomocnenci podpísali a opečatili tento záverečný protokol, ktorý je podstatnou súčiastkou podpísanej dohody.

Zhotovené v dvoch pôvodinách v slovenskej a chorvátskej reči v Bratislave dňa 9. júna 1942.

Dr. GEJZA FRITZ | Dr. MIRKO PUK
ŠTEFAN POLYAK | Dr. JOSIP BERKOVIĆ

SOZNAM

ústredných úradov, ktorych listiny podľa článku 26, odseku I dohody medzi Slovenskou republikou a Nezávislým štátom Chorvátskom o upravení vzájomných občianskoprávnych stykov zo dňa 9. júna 1942 nepotrebujú dálšieho overenia:

A. *na území Slovenskej Republiky:*

1. Kancelária prezidenta republiky,
2. Predsedníctvo vlády,
3. Ministerstvo zahraničných vecí,
4. Ministerstvo vnútra,
5. Ministerstvo financií,
6. Ministerstvo školstva a národnej osvety,
7. Ministerstvo pravosúdia,
8. Ministerstvo hospodárstva,
9. Ministerstvo dopravy a verejných prác,
10. Ministerstvo národnej obrany,
11. Najvyšší účtovný kontrolný úrad,
12. Štátny pozemkový úrad.

B. *na území Nezávislého Štátu Chorvátska:*

1. Županstvo pri Poglavniku,
2. Predsjedničtvo vlade,
3. Ministarstvo vanjskih poslova,
4. Ministarstvo hrvatskog domobranstva,
5. Ministarstvo pravosuđa i bogoštovlja,
6. Ministarstvo unutarnjih poslova,
7. Državna riznica,
8. Ministarstvo prometa i javnih radova,
9. Ministarstvo nastave,
10. Ministarstvo zdravstva,
11. Ministarstvo seljačkog gospodarstva,
12. Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu,
13. Ministarstvo šumarstva i rudarstva,
14. Ministarstvo udružbe.

SPORAZUMAK IZMEĐU HRVATSKE POŠTANSKE I BRZOJAVNE UPRAVE I POŠTE NJEMAČKOGA REICHA O BRZOJAVNOJ SLUŽBI IZMEĐU HRVATSKE I NJEMAČKOGA REICHA

Primjenom članka 13. međudržavnog ugovora za brzojavne viesti, Madrid 9. prosinca 1932., zaključile su pošte Njemačkog Reicha i hrvatska poštanska i brzojavna uprava sliedeći sporazum i podpisale ga u dva primjerka.

Članak 1.

U brzojavnoj službi između Njemačkog Reicha (uključivo Protektorat Češke i Moravske i Generalgouvernement) i Hrvatske vriede postojeći propisi međudržavnog ugovora za brzojavne viesti i pridodanog mu propisnika za brzojavnu službu tako dugo, dok naknadnim odredbama ili kasnijim utanačenjima ne bude drugačije utvrđeno.

Članak 2.

Između obiju uprava i njihovih ureda u poslovima poštanske službe izmienjene brzojavke posreduju se bezplatno.

Članak 3.

Brzojavna služba između Njemačkog Reicha i Hrvatske odvijat će se načelno samo žičnim putem.

Članak 4.

Pristojba po rieči podpuno plaćene brzojavke u međusobnom krajnjem prometu obiju ugovornih zemalja utvrđuje se na 15 (petnaest) Reichspfeniga. Hrvatska poštanska i brzojavna uprava određuje odgovarajuću protuvriednost u svojoj zemaljskoj valuti.

Članak 5.

U uzajamnom krajnjem prometu prema predhodnom članku brzojavne pristojbe, uključivši sve nuzpristojbe, ne će se obračunavati. Pristojbe ostaju upravi, koja ih je ubrala.

Vraćanje pristojbi u slučajevima predviđenim u propisniku ide na teret uprave, koja je pristojbe ubrala.

Članak 6.

Ugovorne uprave odobravaju sebi međusobno bezplatan prolaz za njihove unutarnje brzojavke kao i za brzojavke između njihove vlastite zemlje i njihovih susjednih zemalja, koje uslied poremećenja vodova ili iz drugih službenih razloga iznimno ne bi mogle preko vlastitih veza biti odpremljene na odredište.

Za brzojavke njemačko-hrvatskog uzajamnog prometa, koje nisu na izravnom pravcu odpremljene, predajna uprava plaća prolaznoj upravi pripadajuće pristojbe.

Članak 7.

Ovaj sporazumak zadobiva pravnu moć 1. srpnja 1942. On vriedi na neodređeno vrieme i može se s rokom od tri mjeseca na koncu kalendarskog četvrtgodišta odkazati. Ugovorne Stranke mogu pojedine odredbe u svako doba uzajamnim sporazumievanjem izmieniti, a da nije potreban odkaz sporazuma.

Zagreb, dne 14. lipnja 1942.

Za hrvatsku poštansku i brzojavnu upravu, ministar prometa i javnih radova:
Ing. BEŠLAGIĆ

Berlin, dne 31. svibnja 1942.

Za poštu Njemačkog Reicha, ministar pošta Reicha:
OHNESORGE

ABKOMMEN
ZWISCHEN DER DEUTSCHEN REICHSPOST UND DER KROATISCHEN POST- UND TELEGRAPHENVERWALTUNG ÜBER DEN TELEGRAPHENDIENST ZWISCHEN DEM DEUTSCHEN REICH UND KROATIEN

In Anwendung des Artikles 13 des Weltnachrichtenvertrags von Madrid vom 9. Dezember 1932 haben die Deutsche Reichspost und die Kroatische Post- und Telegraphenverwaltung folgendes Abkommen geschlossen und in doppelter Ausfertigung unterzeichnet:

Artikel 1

Im Telegraphendienst zwischen dem Deutschen Reich (einschliesslich Protektorat Böhmen und Mähren und Generalgouvernement) und Kroatien gelten die jeweiligen Vorschriften des Weltnachrichtenvertrags und der zugehörigen Vollzugsordnung für den Telegraphendienst soweit durch die nachstehenden Bestimmungen oder spätere Vereinbarungen nichts anderes festgesetzt ist.

Artikel 2

Die zwischen beiden Verwaltungen und ihren Dienststellen in Postdienstangelegenheiten gewechselten Telegramme werden gebührenfrei vermittelt.

Artikel 3

Der Telegraphendienst zwischen dem Deutschen Reich und Kroatien wird grundsätzlich nur über den Drahtweg abgewickelt.

Artikel 4

Die Wortgebühr für vollbezahlte Telegramme im gegenseitigen Endverkehr der beiden vertragshliessenden Länder wird auf 15 (fünfzehn) Reichspfennige festgesetzt. Die Kroatische Post- und Telegraphenverwaltung bestimmt den entsprechenden Gegenwert in ihrer Landeswährung.

Artikel 5

Im gegenseitigen Endverkehr gemäss dem vorstehenden Artikel wird über die Telegrammgebühren einschliesslich sämtlicher Nebengebühren nicht abgerechnet. Die Gebühren verbleiben der Verwaltung, die sie erhoben hat.

Die Erstattung von Gebühren in den in der Vollzugsordnung vorgesehenen Fällen geht zu Lasten der Verwaltung, die die Gebühren erhoben hat.

Artikel 6

Die vertragschliessenden Verwaltungen gewähren sich gegenseitig den gebührenfreien Durchgang für ihre inländischen Telegramme sowie für Telegramme zwischen ihrem eigenen Lande und ihren Nachbarländern, die bei Leitungsstörungen oder aus anderen dienstlichen Gründen ausnahmsweise nicht über eigene Verbindungen dem Bestimmungsort zugeführt werden können.

Werden Telegramme des deutsch-kroatischen Wechselverkehrs nicht auf dem unmittelbaren Weg befördert, so trägt die Aufgabeverwaltung die der Durchgangsverwaltung zustehenden Gebühren.

Artikel 7

Dieses Abkommen tritt am 1. Juli 1942 in Kraft. Es gilt auf unbestimmte Zeit und kann mit einer Frist von drei Monaten zum Ende eines Kalendervierteljahres gekündigt werden. Die Vertragschliessenden können einzelne Bestimmungen jederzeit im gegenseitigen Einverständnis ändern, ohne dass es einer Kündigung des Abkommens bedarf.

Berlin, den 31. Mai 1942.

Für die deutsche Reichspost,
Der Reichspostminister:
OHNESORGE

Zagreb, den 14. Juni 1942.

Für die kroatische Post- und Telegraphenverwaltung, Der Minister für Verkehrswesen und öffentliche Arbeiten:
Ing. BEŠLAGIĆ

OPAZKA: Sporazumak je proglašen u Narodnim novinama od 22. lipnja 1942. broj 136.

UTANAČENJE
IZMEĐU HRVATSKE I NJEMAČKE POŠTANSKE UPRAVE O POŠTANSKOJ SLUŽBI IZMEĐU HRVATSKE I NJEMAČKE

Članak 1.

U poštanskoj službi između Njemačke (uključivo Češko-Moravski Protektorat i Generalni Gouvernement) i Hrvatske vriede propisi Svjetske poštanske konvencije, njezinih ugodaba i propisnika za izvršenje, ukoliko sliedeća utanačenja ili kasnije preinake drugčije ne određuju.

Članak 2.

Pristojbe za listovne pošiljke utvrđuju se kako sliedi:

	Stope težine	Pristojbe	
		iz Njemačke	iz Hrvatske
List	do 20 gr.	12 Rpf	4·- Kune
	od 20 „ 250 „	24 „	12·-- „
	„ 250 „ 500 „	40 „	20·— „
	„ 500 „ 1000 „	60 „	35·— „
Dopisnica obična		6 „	2·— „
Dopisnica s plaćenim odgovorom		12 „	4·— „
Tiskanice	do 20 gr.	3 „	0·75 „
	od 20 „ 50 „	4 „	1·— „
	„ 50 „ 100 „	8 „	1·50 „
	„ 100 „ 250 „	15 „	3·75 „
	„ 250 „ 500 „	30 „	7·50 „
Izpupčeni otisci za sliepce...	do 1 kg.	3 „	0·25 „
	od 1 „ 5 „	3 „	0·50 „

	Stope težine	Pristojbe	
		iz Njemačke	iz Hrvatske
Poslov. papiri	do 100 gr.	8 „	2·— „
	od 100 „ 250 „	15 „	3·75 „
	„ 250 „ 500 „	30 „	7·50 „
Uzorci bez vriednosti	do 100 gr.	8 „	1·50 „
	od 100 „ 250 „	15 „	3·75 „
	„ 250 „ 500 „	30 „	7·50 „
Mješovite pošiljke	do 100 gr.	8 „	2— „
	od 100 „ 250 „	15 „	3·75 „
	„ 250 „ 500 „	30 „	7·50 „
Mali zamotci	do 1 kg.	40 „	20·— „

Listovne pošiljke dozvoljene su do težine, koja je utvrđena konvencijom. U koliko se prekorače u stupcu 2 navedene težine, podleže punoj pristojbi po konvenciji.

Za novine i časopise, koji se u Ugovornim Zemljama izdavaju i odpremaju izravno po izdavačima ili po njihovim opunomoćenicima kao i za knjige, svezke, glasbene note i zemljopisne karte, koje ne sadrže druge obaviesti, osim napisa na zavoju i koricama, primjenjivat će se snižene pristojbe po konvenciji, ako su one niže od gore navedenih.

Članak 3.

Zatvorene i otvorene listovne pošiljke mogu sadržavati predmete, koji podleže carini, ako na naslovnoj strani nose prema konvenciji propisanu zelenu naljepnicu.

Članak 4.

Dopisivanje između poštansko-brzojavno-brzoglasnih ureda u brzojavno-brzoglasnim poslovima u uzajamnoj službi je bezplatno.

Članak 5.

Provozne pristojbe za listovne pošiljke iz Njemačke preko Hrvatske i iz Hrvatske preko Njemačke u druge države, računat će Njemačka i Hrvatska pošt. uprava uzajamno 50% manje od utvrđenih provoznih pristojbi po konvenciji.

Članak 6.

Udjeli Ugovornih Zemalja u odpremnim pristojbama za zamotke, koji su u jednoj od Ugovornih Zemalja predani i glase na drugu Ugovornu Zemlju, utvrđuju se kako sliedi:

Stope težine	Udjel	
	Njemačke	Hrvatske
1 kg	30 c	30 c
3 "	40 c	40 c
5 "	50 c	50 c
10 "	100 c	100 c
15 "	150 c	150 c
20 "	200 c	200 c

Članak 7.

To utanačenje stupa u kriepost dne 1. VII. 1942. i vriedi na neodređeno vrieme s otkaznim rokom od tri mjeseca.

Uprave ugovornice mogu pojedine odredbe mienjati sporazumno u svako vrieme, a da u tu svrhu nije potreban odkaz utanačenja.

Zagreb, dne 14. lipnja 1942 — Berlin, dne 11. lipnja 1942.

Za hrvatsku pošt. upravu,
Ministar prometa i javnih radova:
ING. BEŠLAGIĆ

Za njemačku pošt. upravu,
Ministar pošta Reicha:
OHNESORGE

ABKOMMEN

ZWISCHEN DER DEUTSCHEN REICHSPOST UND DER KROATISCHEN POSTVERWALTUNG ÜBER DEN POSTDIENST ZWISCHEN DEM DEUTSCHEN REICH UND KROATIEN

Artikel 1

Im Postdienst zwischen dem Deutschen Reich (einschl. Protektorat Böhmen und Mähren und Generalgouvernement) und Kroatien gelten die jeweiligen Vorschriften des Weltpostvertrags und der Nebenabkommen

nebst den zugehörenden Vollzugsordnungen, soweit durch die nachfolgenden Bestimmungen oder spätere Vereinbarungen nichts anderes festgezetzt worden ist.

Artikel 2

Die Gebühren für Briefsendungen werden wie folgt festgesetzt:

Gegenstand	Gewichtsstufen	Gebühren	
		deutsche	kroatische
Briefe	bis 20 g	12 Rpf	4·--Kune
	über 20 „ 250 g	24 „	12·— „
	„ 250 „ 500 g	40 „	20·— „
	„ 500 „ 1000 g	60 „	35·— „
Postkarten einfache		6 „	2·— „
mit Antwort		12 „	4·— „
Drucksachen	bis 20 g	3 „	0·75 „
	über 20 „ 50 g	4 „	1·— „
	„ 50 „ 100 g	8 „	1·50 „
	„ 100 „ 250 g	15 „	3·75 „
	„ 250 „ 500 g	30 „	7·50 „
Blindenschriftsendungen	bis zum Gewicht von 1 kg	3 „	0·25 „
	über 1 bis 5 kg	3 „	0·50 „
Geschäftspapiere	bis 100 g	8 „	2·— „
	über 100 „ 250 g	15 „	3·75 „
	„ 250 „ 500 g	30 „	7·50 „
Warenproben	bis 100 g	8 „	1·50 „
	über 100 „ 250 g	15 „	3·75 „
	„ 250 „ 500 g	30 „	7·50 „
Mischsendungen	bis 100 g	8 „	2·— „
	über 100 „ 250 g	15 „	3·75 „
	„ 250 „ 500 g	30 „	7·50 „
Päckchen	Höchstgewicht 1 kg	40 „	20·— „

Briefsendungen sind bis zu dem im Weltpostvertrag festgesetzten Höchstgewicht zugelassen. Soweit sie das in Spalte 2 angegebene Gewicht überschreiten, unterliegen sie den vollen Gebühren des Weltpostvertrages.

Für Zeitungen und Zeitschriften, die in den vertragschließenden Ländern herausgegeben und unmittelbar von den Verlegern oder deren

Beauftragten versandt werden, sowie für Bücher, Druckhefte, Musiknoten und Landkarten, die, abgesehen vom Aufdruck auf dem Umschlag und den Schutzblättern, keinerlei Ankündigungen oder Angebote enthalten, sind die ermässigten Gebühren des Weltpostvertrages insoweit anzuwenden als diese niedriger sind als die oben angeführten Gebühren.

Artikel 3

Verschlossene und offene Briefsendungen dürfen zollpflichtige Gegenstände enthalten, wenn sie auf der Aufschriftseite mit einem den Bestimmungen der jeweils geltenden Vollzugsordnung zum Weltpostvertrag entsprechenden grünen Zollzettel versehen sind.

Artikel 4

Der Schriftswechsel zwischen Post- und Fernmeldedienststellen in Telegraphen- und Fernsprechangelegenheiten wird im wechselseitigen Dienst gebührenfrei befördert.

Artikel 5

Für die Beförderung der Briefsendungen des deutschen Dienstes über Kroatien und des kroatischen Dienstes über Deutschland nach dem Auslande gewähren sich die Deutsche Reichspost und die Kroatische Postverwaltung gegenseitig eine Ermäßigung von 50 vH der in dem jeweils geltenden Weltpostvertrag festgesetzten Landdurchgangsgebühr.

Artikel 6

Die Anteile der vertragschließenden Länder an den Beförderungsgebühren für Pakete, die in einem der beiden Länder eingeliefert und nach dem andern gerichtet sind, werden wie folgt festgesetzt:

Gewichtsstufe	Anteil	
	Deutschlands	Kroatiens
1 kg	30 c	30 c
3 „	40 c	40 c
5 „	50 c	50 c
10 „	100 c	100 c
15 „	150 c	150 c
20 „	200 c	200 c

Artikel 7

Dieses Abkommen tritt am 1. Juli 1942 in Kraft. Es gilt auf unbestimmte Zeit mit einer Kündigungsfrist von drei Monaten. Die Vertrag-

schließenden können einzelne Bestimmungen jederzeit im gegenseitigen Einverständnis ändern, ohne daß es einer Kündigung des Abkommens bedarf.

Berlin, den 11. Juni 1942.

Für die Deutsche Reichspost,
Der Reichspostminister:

OHNESORGE

Zagreb, den 14. Juni 1942

Für die Kroatische Postverwaltung,
Der Minister für Verkehrswesen
und öffentliche Arbeiten:

ING. BEŠLAGIĆ

OPAZKA: Utanačenje je proglašeno u Narodnim novinama od 15. lipnja 1942. broj 131.

ZAPISNIK
U PREDMETU UREĐENJA POGRANIČNOG PROMETA PRIELAZNIKA U HRVATSKO-NJEMAČKOJ POGRANIČNOJ ZONI

U vremenu od 27. lipnja do 3. srpnja 1942. vođeni su u Zagrebu pregovori između opunomoćenika zanimanih hrvatskih oblasti i opunomoćenika glavara građanske uprave u Doljnjoj Štajerskoj, pod predsjedanjem savjetnika hrvatskog Ministarstva vanjskih poslova Dr. Digovića, o prielazu granice, zaposlenju, radnim uvjetima i družtvovnom osiguranju radnika iz hrvatske pogranične zone, koji će se zaposliti u njemačkoj pograničnoj zoni. Pregovori su doveli do niže navedenoga utanačenja:

I. U nadopuni predhodnog uređenja malog pograničnog prometa između Nezavisne Države Hrvatske i Doljnje Štajerske, utanačenog 23. lipnja 1941. u Rohitsch-Sauerbrunn-u između hrvatskog ministra unutarnjih poslova i glavara građanske uprave u Doljnjoj Štajerskoj imaju biti pripušteni k malom graničnom prometu osim dvovlastnika također i pogranični prielaznici. Pogranični su prielaznici osobe, koje stanuju unutar 10 do 15 km duboke pogranične zone jedne države i rade u pograničnoj zoni jednakog protezanja druge države.

II. Za pogranični prielazni promet dolaze u obzir radnici nastanjeni u hrvatskoj pograničnoj zoni, koji će se zaposliti ili su već zaposleni u njemačkoj pograničnoj zoni na ovim poslovima:

a) do 150 radnika na gradnji ceste Sauritsch—njemačka granica za dovršenje ceste Varaždin—Pettau, a koji će se angažirati između do sada zaposlenih radnika na izgradnji hrvatskog odsjeka ove ceste. Vrieme zaposlenja ovih radnika trajat će oko 3 mjeseca;

b) do 500 poljodjelskih radnika i radnica, koji će se zaposliti u vinogradima i poljodjelskim gospodarstvima između Wisella i Ranna. Vrieme zaposlenja ovih radnika trajat će do konca studenoga 1942;

c) do 200 građevinskih radnika, koji će se zaposliti na dovršenju gradnje drugoga željezničkog kolosjeka između Brückela i Ranna i na gradnji pograničnog kolodvora u Brückelu. Vrieme zaposlenja ovih radnika trajat će do nastupa zime;

d) oko 400 radnika, koji su već zaposleni u tvornici stakla u Rohitschu-u.

III. Angažiranje ovih radnika provodi Glavna uprava posredovanja rada u Zagrebu u suradnji s nadležnim hrvatskim prvomolbenim upravno-redarstvenim oblastima. Troškovi angažiranja podmirit će se prema propisu zapisnika k hrvatsko-njemačkom utanačenju o hrvatskoj radnoj snazi od 8. svibnja 1941., točka 15., a prema brojitbenim podatcima Glavne uprave posredovanja rada u Zagrebu. Ove brojitbene podatke dostavljat će hrvatsko Ministarstvo udružbe njemačkom Ministarstvu rada u svrhu ustanovljivanja cjelokupnog broja hrvatske radne snage, zaposlene u Njemačkom Reichu.

IV. Hrvatskim pograničnim prielaznicima izdavat će nadležne hrvatske prvomolbene upravno-redarstvene oblasti, ocjenivši obzire javne sigurnosti, jednake pogranične karte kao i dvovlastnicima uz naznaku: »Vriedi za pograničnog prielaznika radnika«.

Za angažiranje pograničnih prielaznika vojnih obveznika vriede ista ograničenja kao i za ostale radnike, koji se javljaju za rad u Njemačku.

V. Hrvatski pogranični prielaznici u pogledu nadnica i ostalih radnih uvjeta izjednačeni su u svemu s njemačkim radnicima. Nadležne njemačke oblasti za poslove navedene pod točkom II. ovoga sporazuma dostavljat će hrvatskoj Glavnoj upravi posredovanja rada u Zagrebu tarife o radnim i plaćevnim uvjetima radničtva zaposlenog na ovim poslovima.

VI. Za doznaku ušteda od zarade hrvatskih pograničnih prielaznika vriede isti propisi kao i za doznaku ušteda ostale hrvatske radne snage zaposlene u Njemačkom Reichu. Doznačivanje će se vršiti do punog iznosa zarade.

VII. U pogledu družtvovnog osiguranja hrvatski pogranični prielaznici podpadaju pod jednake uvjete kao i njemački radnici. Kod pružanja podpora iz osiguranja za slučaj bolesti i kod pružanja renta iz osiguranja za slučaj iznemoglosti, starosti i smrti, kao i za slučaj nesreće, na hrvatske pogranične prielaznike ne primjenjuju se ograničenja, koja postoje u inozemstvu u slučaju boravka u inozemstvu. Kada nadležni njemački nosilac osiguranja ne bude mogao u svojoj pograničnoj zoni pružati sam pomoći za slučaj bolesti hrvatskim pograničnim prielaznicima, nadalje kada hrvatski pogranični prielaznici, kao njihovi obiteljski članovi obole u hrvatskoj pograničnoj zoni, utanačit će pobliže nadležni njemački nosilac osiguranja sa hrvatskom Središnjicom osiguranja radnika. Ovo utanačenje podpada pod odobrenje njemačkog Ministarstva rada i hrvatskog Ministarstva udružbe.

VIII. Kod provađanja ovoga utanačenja navedene hrvatske i njemačke oblasti, ustanove i nosioci osiguranja obćit će među sobom neposredno.

IX. Ovaj zapisnik izrađen je u dva suglasna izvorna primjerka na hrvatskom i njemačkom jeziku. Hrvatski i njemački tekst ovoga zapisnika vriede jednako.

U Zagrebu, dne 3. srpnja 1942.

Za ministarstvo udružbe:
Dr. KULOVIĆ

Za Glavara građanske uprave
u Doljnjoj Štajerskoj:
Dr. HAMMER

Za Ministarstvo unutarnjih poslova,
Ravnateljstvo za javni red i sigurnost:
Dr. KABALIN

NIEDERSCHRIFT
BETREFFEND DIE REGELUNG DES GRENZGÄNGERVERKEHRS IN DER DEUTSCH-KROATISCHEN GRENZZONE

In der Zeit vom 27. Juni bis 3. Juli 1942 wurden in Agram zwischen dem Beauftragten des Chefs der Zivilverwaltung in der Untersteiermark und den Beauftragten der interessierten kroatischen Staatsbehörden unter dem Vorsitze des Herrn Ministerialrats des kroatischen Aussenministeriums dr. Digović in betreff der Grenzüberschreitung, des Arbeitseinsatzes, der Arbeitsbedingungen und der Sozialversicherung der in der deutschen Grenzzone zu beschäftigenden Arbeiter aus der kroatischen Grenzzone, Verhandlungen geführt. Diese Verhandlungen haben zur Übereinstimmung in folgenden Punkten geführt:

I. In Erweiterung der zwischen dem Chef der Zivilverwaltung in der Untersteiermark und dem kroatischen Minister des Innern in Rohitsch-Sauerbrunn am 23. Juni 1941 besprochenen vorläufigen Regelung über den kleinen Grenzverkehr zwischen der Untersteiermark und dem Unabhängigen Staate Kroatien sollen ausser den zum kleinen Grenzverkehr zugelassenen Doppelbesitzern auch Grenzgänger zum kleinen Grenzverkehr zugelassen werden. Grenzgänger sind Personen, die innerhalb der 10 bis 15 km tiefen Grenzzone des einen Staates wohnen und in der Grenzzone gleichen Ausmasses des anderen Staates arbeiten.

II. Für den Grenzgängerverkehr kommen die in der kroatischen Grenzzone wohnhaften, in der deutschen Grenzzone in folgenden Vorhaben zu beschäftigenden oder bereits beschäftigten Arbeiter in Betracht:

a) bis zu 150 beim Strassenbau Sauritsch—Reichsgrenze zur Vollendung der Strasse Varaždin—Pettau benötigten Arbeiter, die unter den bisher an den Ausbau des kroatischen Abschnittes der letztgenannten Strasse beschäftigten Arbeitern engagiert werden sollen. Die Beschäftigungsdauer dieser Arbeiter wird circa 3 Monate betragen;

b) bis zu 500 landwirtschaftliche Arbeiter und Arbeiterinnen, welche in den Weinbergen und landwirtschaftlichen Betrieben zwischen Wissel und Rann beschäftigt werden sollen. Die Beschäftigungsdauer dieser Arbeitskräfte wird sich bis Ende November 1942 erstrecken;

c) bis zu 200 Bauarbeiter, welche bei der Beendigung des Baues des zweiten Eisenbahngeleises zwischen Brückel und Rann und zum Ausbau des Grenzbahnhofes in Brückel beschäftigt werden sollen. Die Beschäftigungsdauer dieser Arbeitskräfte wird sich bis zum Eintritt des Winters erstrecken;

d) circa 400 Arbeiter, welche bereits in der Glasfabrik in Rohitsch beschäftigt sind.

III. Die Anwerbung dieser Arbeiter wird von der Hauptarbeitsvermittlungsstelle in Agram unter Mitwirkung der zuständigen kroatischen erstinstanzlichen administrativ-polizeilichen Behörden vollzogen. Die Kosten der Anwerbung werden nach den Bestimmungen der Niederschrift der deutsch-kroatischen Vereinbarung über kroatische Arbeitskräfte vom 8. Mai 1941, Punkt 15, und auf Grund der statistischen Daten der Hauptarbeitsvermittlungsstelle in Agram gedeckt. Diese statistischen Daten wird das kroatische Korporationsministerium zwecks Feststellung der Gesamtzahl der im Deutschen Reich eingesetzten kroatischen Arbeitskräfte dem deutschen Reichsarbeitsministerium mitteilen.

IV. Den kroatischen Grenzgängern wurden die zuständigen kroatischen erstinstanziellen administrativ-polizeilichen Behörden nach Beurteilung der Rücksichten der öffentlichen Sicherheit und mit dem Vermerk »Gültig für Arbeiter Grenzgänger« ebensolche Grenzpassierscheine ausfolgen, wie den Doppelbesitzern.

Für die Anwerbung militärpflichtiger Grenzgänger gelten dieselben Einschränkungen, wie für die übrigen sich für den Arbeitseinsatz im Deutschen Reich meldenden Arbeiter.

V. Die kroatischen Grenzgänger stehen in Bezug auf die Löhne und die übrigen Arbeitsbedingungen den deutschen Arbeitern völlig gleich. Die für die in Punkt II dieses Abkommens erwähnten Agenden zuständigen deutschen Behörden werden die Tarife betreffend die Arbeits- und

Zahlungsbedingungen für die bei diesen Arbeiten eingesetzte Arbeiterschaft der kroatischen Hauptarbeitsvermittelungsstelle in Agram mitteilen.

VI. Für die Überweisung der Lohnersparnisse der kroatischen Grenzgänger gelten dieselben Vorschriften wie für die Überweisung der Lohnersparnisse der im Deutschen Reich eingesetzten übrigen kroatischen Arbeitskräfte. Die Überweisung erfolgt bis zur vollen Lohnhöhe.

VII. In betreff der Sozialversicherung unterliegen die kroatischen Grenzgänger den gleichen Bedingungen wie die deutschen Arbeiter.

Bei der Gewährung von Leistungen aus der Krankenversicherung und von Renten aus der Invaliden-, Alters- und Todesfallversicherung, sowie von Unfallsrenten an kroatischen Grenzgänger, werden die in Ausland für den Fall des Aufenthaltes im Ausland bestehenden Einschränkungen nicht angewandt. Wenn der zuständige deutsche Versicherungsträger in seiner Grenzzone den kroatischen Grenzgängern die Krankenhilfe selbst nicht gewähren kann, ferner wenn kroatische Grenzgänger oder ihre Familienmitglieder in der kroatischen Grenzzone erkranken sollten, werden das Nähere der deutsche Versicherungsträger und die kroatische Arbeitsversicherungszentrale vereinbaren. Diese Vereinbarung unterliegt der Zustimmung des deutschen Reichsarbeitsministeriums und des kroatischen Sozialministeriums.

VIII. Bei der Durchführung dieser Regelung werden die erwähnten kroatischen und deutschen Behörden, Institutionen und Versicherungsträger untereinander unmittelbar verkehren.

IX. Diese Niederschrift wurde in zwei gleichlautenden Originalexemplaren in deutscher und kroatischer Sprache verfasst. Der deutsche und der kroatische Text dieser Niederschrift ist gleichwertig.

In Agram, am 3. Juli 1942.

Für den Chef der Zivilverwaltung
in der Untersteiermark:
Dr. HAMMER

Für das kroatische Sozialministerium:
Dr. KULOVIĆ

Für das kroatische Innenministerium,
Direktion für öffentliche Ordnung
und Sicherheit:
Dr. KABALIN

HRVATSKO-ŠPANJOLSKI TRGOVAČKI I PLAĆEVNI SPORAZUM

Hrvatska vlada i španjolska vlada, u želji da razviju međusobnu trgovinu i olakšaju trgovački promet između obih zemalja, sporazumjele su se u sliedećem:

Članak 1.

Da osiguraju djelotvornu međusobnu izmjenu robe, obje Visoke Ugovorne Stranke podielit će putem nadležnih upravnih oblasti, u skladu sa svojim unutarnjim zakonodavstvom, koristne uvozne i izvozne slobodštine.

Članak 2.

Izravnavanje trgovačkih tražbina između Hrvatske i Španjolske vršit će se plaćanjem prema pravilima i uvjetima, označenima u sliedećim člancima.

Pod trgovačkim tražbinama razumievaju se u smislu ovoga sporazuma svote, koje osobe, nastanjene na jednom od obaju područja, duguju osobama na drugom području, a koje ulaze u sliedeće kategorije:

1. Ciena španjolske robe, uvezene na hrvatsko područje, i hrvatske robe, uvezene na španjolsko područje.

2. Nuzgredni troškovi uvoza, spomenuti u gornjoj stavci 1., ukoliko odgovaraju trgovačkim običajima i ukoliko su gospodarski opravdani.

3. Druge tražbine, kojih bi uređenje u okviru ovoga sporazuma bilo predhodno odobreno od nadležnih oblasti s jedne i druge strane.

Članak 3.

Španjolskom se smatra u smislu ovoga sporazuma španjolsko područje na poluotoku, Balearski i Kanarski otoci, španjolska zona protektorata Maroko, vrhovnički gradovi Ceuta i Melilla, kao i španjolske kolonije, a španjolskom robom sva roba, koja potječe ili dolazi iz jednoga od ovih područja.

Hrvatskom se smatra, u smislu ovoga sporazuma, područje spomenute Nezavisne Države; a hrvatskom robom ona roba, koja potječe ili dolazi iz tog područja.

Članak 4.

Od časa stupanja na snagu ovoga sporazuma iznos svih svota, koje se duguju za uvezenu robu u Hrvatsku i u Španjolsku, računat će se po sistemu clearing-a, a izvršenje toga bit će povjereno Institutu Español de Moneda Extranjera u Madridu i Hrvatskoj državnoj banci u Zagrebu.

Hrvatski i španjolski izvoznici sastavit će račune o svojim prodajama u Hrvatskoj i u Španjolskoj u kunama i pesetama.

Članak 5.

Protuvriednost svakoga uvezenog hrvatskog predmeta u Španjolsku bit će uplaćena na račun »Pesetas«, koji ne nosi kamate, a koji će na ime Hrvatske državne banke otvoriti u svojim knjigama Instituto Español de Moneda Extranjera.

Instituto Español de Moneda Extranjera saobćit će Hrvatskoj državnoj banci plaćanja izvršena na njen račun isti dan, kada budu izvršena. Ove obaviesti, koje će imati snagu platnih naloga, sadržavat će sve pojedinosti, potrebne za izjednačenje duga i njegovu izplatu vjerovniku, što će biti učinjeno preko Hrvatske državne banke.

Sve svote uplaćene na račun»Pesetas«, odgovarajući predašnjim propisima, bit će u knjigama Instituta Español de Moneda Extranjera podieljene u dva podračuna bez kamata, na ime Hrvatske državne banke, pridržavajući se sliedećih pravila:

1. Podračun A. U potraživanje spomenutoga podračuna upisat će se protuvriednost robe uvezene u Španjolskú, koja je sadržana u popisu A', priloženom ovome sporazumu.

2. Podračun B. U potraživanje ovoga podračuna upisat će se protuvriednost sve hrvatske robe uvezene u Španjolsku, a koja nije sadržana u već spomenutom priloženom popisu A'.

Članak 6.

Hrvatska državna banka će upravljati računom »Pesetas«, otvorenim na njezino ime u Institutu Español de Moneda Extranjera, za plaćanje španjolske robe uvezene u Hrvatsku, i zato će hrvatski dužnici izravnavati svoje dugove preko Hrvatske državne banke, koja će dati odnosne platne naloge Institutu Español de Moneda Extranjera.

Spomenuti platni nalozi sadržavat će sve potrebne pojedinosti za izjednačenje duga, a njegova izplata vjerovniku izvršit će se ukoliko bude dopuštalo stanje računa i uviek strogo po vremenskom redu.

Međutim svote, koje postoje u korist podračuna A, bit će upotriebljene izključivo za plaćanja dugova, koji su nastali uvozom u Hrvatsku

španjolske robe navedene u prilogu A", a iznosi, koji postoje u korist podračuna B, bit će upotriebljeni za plaćanje kojegod druge španjolske robe.

Članak 7.

Španjolski i hrvatski dužnici bit će oslobođeni svojih dugova u času, kada ustanova dotične njihove države bude dala odnosni platni nalog.

Članak 8.

Naknadna plaćanja, koja bi izvršili hrvatski i španjolski dužnici u slučaju gubitka kamata radi okašnjenja u plaćanju svota, koje duguju vjerovnicima, ne će se odobriti.

Članak 9.

Uplata à conto, kao i plaćanja prije roka, bit će odobreni, ako su gospodarski opravdani.

Članak 10.

Nadležne će se oblasti obiju zemalja moći sporazumjeti o izplati podračunom A one robe, za koju nije namienjen prema odredbama ovoga sporazuma.

Članak 11.

Nadležne oblasti obiju zemalja moći će međusobnim sporazumom odobriti radnje privatnoga prieboja, ali te će svakako trebati biti uređene po propisima ovoga sporazuma ili prema uvjetima utvrđenim između Instituto Español de Moneda Extranjera i Hrvatske državne banke.

Članak 12.

Instituto Español de Moneda Extranjera i Hrvatska državna banka poduzet će potrebne tehničke mjere, da se osigura pravilan učinak ovoga sporazuma.

Članak 13.

Ovaj će sporazum stupiti na snagu 9. srpnja 1942. i moći će ga odkazati svaka od Stranaka uz obaviest unapried dva mjeseca.

Učinjeno u dva primjerka u Madridu, dne 7. srpnja 1942.

Za hrvatsku vladu:	Za španjolsku vladu:
PETAR GROF PEJACSEVICH	SERRANO SÚÑER

Popisi priloženi trgovačkom i plaćevnom sporazumu

Prilog A'

POPIS HRVATSKIH PROIZVODA

Kalcijev cianamid
Ferosilicium

Prilog A''

POPIS ŠPANJOLSKIH PROIZVODA

Živa
Drvene daske
Kolofonij
Terpentin

ACCORD DE COMMERCE ET DE PAIEMENTS HISPANO-CROATE

Le Gouvernement espagnol et le Gouvernement croate, animés du désir de développer leur commerce réciproque et de faciliter les relations commerciales entre les deux pays, ont convenu les dispositions suivantes:

Article 1-er

Les deux Hautes Parties Contractantes accorderont par le canal des organes compétents de l'administration, les oportunes licences d'importation et d'exportation, d'accord avec leur législation intérieure, afin d'assurer entre elles un échange effectif de marchandises.

Article 2

Le règlement des créances commerciales entre l'Espagne et la Croatie, se fera par compensation, suivant les règles et les modalités indiquées dans les articles suivants.

On entend par créances commerciales, au sens du présent Accord, les sommes dues par des personnes résidant dans l'un des deux territoires à des personnes résidant dans l'autre territoire et entrant dans les catégories suivantes:

1) Prix des marchandises d'origine espagnole importées en territoire croate et des marchandises d'origine croate importées en territoire espagnol.

2) Frais accessoires afférents aux importations visées à l'alinéa 1 ci-dessus, pour autant qu'ils soient conformes aux usages du commerce et économiquement justifiés.

3) Autres créances dont le règlement dans le cadre du présent Accord aurait été approuvé préalablement par les autorités compétentes, de part et d'autre.

Article 3

Est considéré, au sens du présent Accord, comme Espagne, le territoire espagnol de la Péninsule, les Iles Baléares et Canaries, la Zone Espagnole du Protectorat du Maroc, les villes de souveraineté de Céuta et de Melilla, ainsi que les colonies espagnoles; et par marchandises espagnoles toutes les marchandises originaires et provenantes d'un de ces territoires.

Est considéré, au sens du présent Accord, comme Croatie, le territoire dudit Etat Indépendant; et par marchandises croates toutes les marchandises originaires ou provenant de ces territoires.

Article 4

A partir de l'entrée en vigueur du présent Accord, le montant de toutes les sommes dues par les marchandises importées en Croatie et en Espagne, sera réglé par le système de »clearing«, et de son exécution seront chargés l'Instituto Español de Moneda Extranjera, à Madrid, et la Banque d'Etat Croate, à Zagreb.

Les exportateurs espagnols et croates, libelleront les factures de leurs ventes en Croatie et en Espagne en pesetas ou en kunas.

Article 5

La contrevaleur de toute marchandise croate importée en Espagne sera versée au compte »Pesetas«, non productif d'intérêts, que l'Instituto Español de Moneda Extranjera ouvrira dans ses livres au nom de la Banque d'Etat Croate.

L' Instituto Español de Moneda Extranjera communiquera à la Banque d'Etat Croate les versements qui seront faits dans son compte le jour même où ils seront faits. Ces avis, qui auront la force d'ordres de parement, contiendront tous les détails nécessaires pour identifier la dette et sa liquidation au bénéficiaire, ce qui sera fait par la Banque d'Etat Croate.

Toutes les sommes versées au compte »Pesetas«, d'accord avec les dispositions antérieurs, seront reparties dans les livres de l'Instituto Español de Moneda Extranjera, en deux sous-comptes, sans intérêts, au nom de la Banque d'Etat Croate, en conformité aux paragraphes suivants:

1) S o u s - c o m p t e A. Dans l'avoir du sous-compte mentionné on créditera la contrevaleur des marchandises importées en Espagne, qui figurent comprises dans la liste A'annexée au présent Accord.

2) S o u s - c o m p t e B. Dans l'avoir de ce sous-compte on créditera la contrevaleur de toute marchandise croate importée en Espagne et qui ne soit pas comprise dans la liste annexée A' déjà mentionnée.

Article 6

La Banque d'Etat Croate disposera du compte »Pesetas« ouvert à son nom à l'Instituto Español de Moneda Extranjera, pour les paiements des marchandises espagnoles importées en Croatie et, à cet effet les débiteurs croates règleront leurs dettes avec la Banque d'Etat Croate laquelle donnera les ordres de paiements y relatifs, à l'Instituto Español de Moneda Extranjera.

Les dits ordres de paiement contiendront tous les détails nécessaires permettant d'identifier la dette, et sa liquidation au bénéficiaire aura lieu dans la mesure où la situation au compte le permettra, et toujours dans l'ordre chronologique rigoureux.

Il reste bien entendu que les sommes existantes à faveur du sous-compte A, seront utilisées exclusivement pour les paiements des dettes provenantes de l'importation en Croatie des marchandises espagnoles qui figurent dans l'annexe A" et les quantités existantes à faveur du sous-compte B seront utilisées pour les paiements de n'importe quelle autre marchandise espagnole.

Article 7

Les débiteurs espagnols et croates seront libérés de leurs dettes au moment où l'organisme de leurs pays respectifs donnera l'ordre de paiement y relatif.

Article 8

Les versements supplémentaires susceptibles d'être faits par les débiteurs espagnols et croates dans le cas de pertes d'intérêts provenants d'un retard dans le paiement des sommes dues aux créanciers ne seront pas autorisés.

Article 9

Les versements à compte, ainsi que les paiements anticipés, seront autorisés pourvu qu'ils soient économiquement justifiés.

Article 10

Les autorités compétentes des deux pays pourront se mettre d'accord pour la liquidation, par le sous-compte A, des marchandises qui ne lui soient pas affectées selon les termes de cet Accord.

Article 11

Les autorités compétentes des deux pays pourront autoriser d'un commun accord des opérations de compensation privée lesquelles, en tout cas, devront être réglées conformément aux termes de cet Accord ou dans les conditions fixées entre l'Instituto Español de Moneda Extranjera et la Banque d'Etat Croate.

Article 12

L'Instituto Español de Moneda Extranjera et la Banque d'Etat Croate prendront les dispositions d'ordre technique nécessaires, dans le but d'assurer le bon fonctionnement de cet Accord.

Article 13

Le présent Accord entrera en vigueur le neuf juillet mille neuf cents quarante-deux, et pourra être dénoncé par chacune des Parties avec un préavis de deux mois.

Fait en double exemplaire à Madrid, le sept juillet mille neuf cents quarante-deux.

Pour le Gouvernement Espagnol:
SERRANO SÚÑER

Pour le Gouvernement Croate:
PETAR GROF PEJACSEVICH

Listes annexées à l'Accord de commerce et de paiements

Annexe A'

LISTE DE PRODUITS CROATES

Cianamide de chaux
Ferrosilice

Annexe A''

LISTE DE PRODUITS ESPAGNOLS

Mercure
Liège en planches
Colophone
Térébenthine

HRVATSKO-ŠPANJOLSKO UTANAČENJE O CARINAMA I PLOVITBI

Članak 1.

Pripadnici i poduzeća svake od Ugovornih Stranaka, koji su pravne osobe, uživat će na području druge Stranke postupak najvećeg povlaštenja, i to za sve što se tiče njihove osobe i imetka, što se odnosi na utemeljenje i vođenje njihove trgovine i veleobrta, kod sticanja posjeda pokretnoga imetka u granicama zakonskih propisa, kao i u pogledu poreza i drugih pristojba.

Članak 2.

Trgovačkim, obrtnim, novčanim, osiguravajućim i drugim družtvima, zadrugama i udruženjima, kao i gospodarskim zadrugama, koje se nalaze u jednoj od obiju zemalja i koje su osnovane prema odnosnom njihovom zakonodavstvu, priznat će se u drugoj zemlji njihovo pravo obstojanja.

One će moći također na području druge Ugovorne Stranke braniti sva prava pred sudovima i javnim oblastima, a osobito pred sudom potraživati i braniti, podvrgavajući se odnosnim zakonima i odredbama, koje su na snazi na području te Stranke.

Članak 3.

Visoke Ugovorne Stranke su sporazumne, da jedna drugoj uzajamno odobre bezuvjetno i neograničeno postupak najvećeg povlaštenja u svemu što se odnosi na način pobiranja poreza, kao i za pravila, formalnosti i obveze, kojima bi moglo podležati carinjenje.

Prema tome roba, koja potječe iz Španjolske, ne će biti obterećena drugim ni višim pristojbama, taksama ili obvezama, drugim ili skupljim formalnostima, nego što su one, kojima su obterećeni proizvodi iste vrsti, koji potječu iz neke treće zemlje.

Španjolska će sa svoje strane dati robi iz Hrvatske prava drugoga stupca španjolske tarife, a proizvodima nabrojenim u popisu, koji je priložen ovom utanačenju, uobičajena prava, koja su dana ili bi se mogla dati kojoj drugoj državi.

Popis hrvatskih proizvoda, nabrojenih u ovom utanačenju, može se promieniti sporazumom obiju Država.

Članak 4.

Isto tako španjolski tvornički ili prirodni proizvodi i hrvatski proizvodi, sadržani u priloženom popisu, izvezeni s područja koje od Ugovornih Stranaka na područje druge Ugovorne Stranke, ne će biti ni u kojem slučaju podvrgnuti, uz iste preduvjete, porezima, taksama i obvezama drugima i višim, ni pravilima i formalnostima težim od onih, kojima jesu ili će biti podvrgnuti isti proizvodi određeni za područje neke druge države.

Članak 5.

Sve prednosti, pogodnosti, povlastice i porezna oslobođenja, koje je Hrvatska dala ili ubuduće bude dala na gore spomenuti način prirodnim ili tvorničkim proizvodima, označenim u priloženom popisu, a koji potječu iz nekoga drugog kraja, bit će primienjeni neposredno i bez odštete na proizvode iste vrsti, koji potječu iz Španjolske. Isto će se postupati u Španjolskoj s hrvatskim proizvodima, označenim u spomenutom popisu.

Članak 6.

Postupak najvećega povlaštenja primjenjuje se također na plovitbu u vodama i lukama druge Stranke.

Članak 7.

Postupak najvećega povlaštenja, predviđen prednjim člancima, ne obuhvaća:

a) koristi, koje jesu ili će biti odobrene susjednim državama u svrhu olakšanja pograničnoga prometa;

b) prava i povlastice, koje su posljedica carinske unije;

c) koristi, koje bi Španjolska odobrila Portugalu i španjolskoj zoni Maroka;

d) prava i povlastice, koje je Španjolska odobrila ibero-američkim republikama.

Članak 8.

Pod španjolskim carinskim područjem razumievat će se osim poluotočne Španjolske i otoci Baleari.

Članak 9.

Ovo će utanačenje stupiti na snagu petnaest dana nakon podpisa i ostati na snazi do izteka roka od tri mjeseca, računajući od dana, kada ga jedna od Ugovornih Stranaka odkaže.

U dokaz toga su u tu svrhu valjano ovlašteni opunomoćenici podpisali ovo utanačenje i providjeli ga svojim pečatima.

Madrid, dne 7. srpnja 1942.

Za hrvatsku vladu:	Za španjolsku vladu:
PETAR GROF PEJACSEVICH	SERRANO SUÑER

Popis priložen hrvatsko-španjolskom utanačenju o carinama i plovitbi

Stavke španjolske carinske tarife za koje uživa Hrvatska postupak najvećeg povlaštenja

Razred I.
Stavke 11—12—13—14—15—17—18—22—23.

Razred II.
Stavke 97—98—100—101—102—114—116—118—120—132.

Razred III.
Stavke 192—194—195—196—208—209—210—215—216.

Razred IV.
Stavka 255.

Razred VI.
Stavke 867—884—885—887—888 bis —889—890—891—917—923—976 — 982 — 983—984—985—986—987—1014—1016—1017 1018—1020.

Razred X.
Stavke 1214—1215—1218—1219—1274.

Razred XIII.
Stavke 1467—1468—1476—1477—1478.

ARRANGEMENT DOUANIER ET DE NAVIGATION HISPANO-CROATE

Article 1-er

Les ressortissants et les entreprises de chacune des Parties Contractantes ayant une personnalité juridique, jouiront sur le territoire de l'autre, du traitement de la nation la plus favorisée, pour leurs personnes et biens, pour tout ce qui concerne l'établissement, l'exercice de leur commerce ou

de leur industrie, pour l'acquisition et la possession, dans la limite des dispositions légales, des biens mobiliers, ainsi qu'en ce qui concerne les impôts et autres taxes.

Article 2

Les sociétés commerciales, industrielles, financières, d'assurance et autres, les coopératives et les associations, ainsi que les agrégations économiques, domiciliées dans l'un des deux pays, et constituées conformément à leur législation respective, auront leur constitution légale et leur existence juridique reconnues dans l'autre pays.

Elles pourront, également, dans le territoire de l'autre Partie Contractante, défendre tous les droits devant les tribunaux et les autorités publiques, et notamment. ester en justice comme demanderesse et défenderesse en se soumettant aux lois et ordonnances y relatives, en vigueur dans les territoires de cette Partie.

Article 3

Les Hautes Parties Contractantes conviennent de s'accorder réciproquement le traitement inconditionnel et illimité de la Nation la plus favorisée pour tout ce qui concerne le mode de perception des droits, ainsi que pour les règles, formalités et charges auxquelles les opérations de dédouanement pourraient être soumises.

En conséquence, les marchandises originaires d'Espagne ne seront en aucun cas assujetties à des droits, taxes ou charges autres ou plus élevés ni à des règles et formalités autres ou plus onéreuses que celles auxquelles sont ou seront assujettis les produits de mêmes nature originaires d'un pays tiers quelconque.

L'Espagne à son tour accordera aux marchandises originaires de la Croatie les droits de la deuxième colonne du Tarif de Douane espagnol et pour les produits énumérés à la liste annexée à cet Arrangement les droits conventionnels accordés ou qu'on puisse accorder à un autre pays. La liste de produits croates énumérés dans cet Arrangement pourra être modifiée par accord des deux pays.

Article 4

De même, les produits naturels ou fabriqués espagnols et les produits croates compris dans la liste jointe, exportés du territoire de chacune des Hautes Parties Contractantes à destination du territoire de l'autre Partie Contractante, ne seront en aucun cas assujettis, sous les mêmes rapports, à des droits, taxes ou charges autres ou plus élevés ni à des règles et formalités plus onéreuses que celles auxquelles sont ou seront assujettis les mêmes produits destinés au territoire d'un autre pays quelconque.

Article 5

Tous les avantages, faveurs, privilèges et immunités qui ont été ou seront accordés à l'avenir par la Croatie, dans la manière susdite, aux produits naturels ou fabriqués signalés dans la liste annexée, originaires d'un autre pays quelconque, seront immédiatement et sans compensation, appliqués aux produits de même nature originaires de l'Espagne. Il sera de même dans l'Espagne pour les produits croates signalés dans la liste exprimée.

Article 6

Le traitement de la Nation la plus favorisée s'applique aussi à la navigation dans les eaux et les ports de l'autre Partie.

Article 7

Le traitement de la Nation la plus favorisée prévu par les articles précédents ne comprendra pas:

a) les faveurs qui ont été ou seront accordées aux Etats limitrophes pour faciliter le trafic frontalier;

b) les droits et privilèges résultant d'une union douanière;

c) les faveurs que l'Espagne puisse accorder au Portugal et à la Zone Espagnole du Maroc;

d) les droits et privilèges accordés par l'Espagne aux Républiques Ibéro-Américaines.

Article 8

On entendra comme territoire douanier espagnol outre l'Espagne péninsulaire, les Iles Baléares.

Article 9

Le présent Arrangement entrera en vigueur quinze jours après la date de la signature et restera en vigueur jusqu' à l'expiration du délai de trois mois à partir du jour de la dénonciation par une des Parties Contractantes.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Arrangement et l'on revêtu de leurs cachets.

Madrid, le sept juillet mille neuf cents quarante-deux.

Pour le Gouvernement Espagnol:	Pour le Gouvernement Croate:
SERRANO SÚÑER	PETAR GROF PEJACSEVICH

Liste annexée à l'Arrangement douanier et de navigation Hispano-Croate Positions du tarif douanier espagnol pour lesquelles la Croatie jouit de la clause de la nation la plus favorisée

Classe I.

Positions 11—12—13—14—15—17—18—22—23.

Classe II.

Positions 97—98—100—101—102—114—116—118—120—132.

Classe III.

Positions 192—194—195—196—208—209—210—215—216.

Classe IV.

Position 255.

Classe VI.

Positions 867—884—885—887—888 bis —889—890—891—917—923 —976—982—983—984—985—986—987 — 1014 — 1016 — 1917—1018—1020.

Classe X.

Positions 1214—1215—1218—1219—1274.

Classe XII.

Pasitions 1467—1468—1476—1477—1478.

UTANAČENJE
IZMEĐU ORGANIZACIJE »USTAŠKI RADNIK« I REICHSNÄHRSTANDA U POGLEDU SKRBI ZA POLJOPRIRADNE HRVATSKE RADNIKE, ZAPOSLENE U REICHU

Izmedju organizacije »Ustaški Radnik«, koja je zastupana po attaché-u za družtvovna i radnička pitanja pri poslanstvu Nezavisne Države Hrvatske u Berlinu, i Reichsnährstanda u pogledu skrbi za poljopriradne hrvatske radnike, zaposlene u Njemačkom Reichu, zaključuje se sliedeće

UTANAČENJE

§ 1.

Na temelju odredbe 1. o privremenom ustrojstvu Reichsnährstanda od 8. XII. 1933. (Reichsgesetzblatt I S 1060) brine se za poljopriradne hrvatske radnike na području Reicha Reichsnährstand.

Prema odredbi o članskim doprinosima Reichsnährstanda od 24. IV. 1936. (Reichsnährstands-Verkündungsblatt S 568) hrvatski su poljopriradni radnici obvezani na isto plaćanje doprinosa kao i njemački poljopriradni radnici.

§ 2.

Skrb za hrvatske poljopriradne radnike za vrieme njihova zaposlenja u Reichu vršit će se u zajednici s organizacijom »Ustaški Radnik«.

Organizacija »Ustaški Radnik« ovlašćuje za suradnju kod skrbi jednog opunomoćenika, sa sjedištem u hrvatskom poslanstvu u Berlinu. On će voditi brigu naročito u nacionalnom i kulturnom pogledu.

§ 3.

U svrhu provadanja te skrbi osnivaju se u Reichsnährstandu uredi za skrb pod nazivom: »Ustaški Radnik« — Ured za skrb za poljopriradne radnike iz Hrvatske.

Uređenje ovih ureda u zemaljskim seljačkim zadrugama (Landesbauernschaften) usliedit će prema sporazumu. Sjedište je ureda za skrb pri zemaljskim seljačkim zadrugama u svakom slučaju u prostorijama istih.

§ 4.

Smjernice o provedbi skrbi za hrvatske radnike određuje Reichsnährstand u sporazumu s opunomoćenikom organizacije »Ustaški Radnik«.

Načelno se utvrđuje, da ta skrb mora ostati u okviru rada Reichsnährnstanda i prilika uslovljenih ratom. Lični posjeti predstavnicima poduzeća, koji namještaju hrvatske poljopriradne radnike, moraju se preko zemaljskih seljačkih zadruga (Landesbauernschaften) pravovremeno najaviti mjestnim seljačkim zadrugama ili okružnim seljačkim zadrugama (Kreis- und Ortsbauernschaft), da se može zajamčiti suradnja tih ustanova. Promjena smjernica, a isto tako i sve daljnje zadaće i potrebe, koje se ukažu tokom rada, uređuju se sporazumno između Reichsnährstanda i opunomoćenika organizacije »Ustaški Radnik«.

§ 5.

U § 2. spomenuti opunomoćenik predlaže Reichsnährstandu svoga stalnog zastupnika, kao voditelja ureda za skrb, kao i povjerenike za namještanje u zemaljskim seljačkim zadrugama (Landesbauernschaften), a ako uztreba, i daljnje hrvatske suradnike. Njihovo dodjeljenje Reichsnährstandu usljeđuje po sporazumu između Reichsnährstanda i opunomoćenika, a isto tako i namještanje počastnih hrvatskih suradnika, ako je to potrebno. Voditelj ureda za skrb ima pravo uvida u poslove Reichsnährstanda, ukoliko se ti odnose na skrb za radnike iz Hrvatske, koju provodi organizacija »Ustaški Radnik«.

§ 6.

Hrvatski povjerenici i suradnici vezani su poslovnikom i službenim odredbama Reichsnährstanda.

§ 7.

Odpust ili premještaj hrvatskih povjerenika i suradnika usljeđuje u sporazumu Ugovornih Stranaka.

§ 8.

Za skrb za hrvatske radnike, koji prezimljuju u Njemačkoj, ostaje odgovarajući broj povjerenika i preko zime u službi.

§ 9.

Reichsnährstand stavlja na razpolaganje uredima za skrb prostorije i sve uredske potrebštine. U tim prostorijama mogu se nalaziti znakovi vrhovničtva Nezavisne Države Hrvatske i slike njenih vodećih osoba. Opunomoćenik kao i hrvatski povjerenici te suradnici mogu u službi nositi ustašku odoru.

§ 10.

Uredi za skrb upotrebljavaju u pismenom saobraćaju sa svojim radnicima vlastiti pisaći papir sa hrvatskim znakovima vrhovničtva i s glavom, koja je spomenuta u § 3. Ukoliko je potreban pismeni saobraćaj s njemačkim poslodavcima, vodi ga i podpisuje Reichsnährstand.

Veze ureda za skrb s drugim ustanovama nisu ovim utanačenjem dotaknute.

§ 11.

Osobne i stvarne troškove, koji nastaju oko skrbi, snosi Reichsnährstand, ukoliko nije §-om 12. drugačije određeno.

§ 12.

Plaćanje prema § 5. namještenih hrvatskih povjerenika i njihovih suradnika vrši hrvatsko poslanstvo, a naknađuje ga Reichsnährstand. Temelj za određivanje plaća je dohodak, koji je određen priedlogom, i to do najvišega iznosa od RM 700.— za povjerenika, RM 560.— za stručne sile, a RM 450.— za pomoćne sile i pisare. Za veće plaće potrebno je predhodno utanačenje. Naknada tih plaća hrvatskom poslanstvu, družtvovnom odjelu, usljeđuje mjesečno. Devizno odobrenje ima pribaviti hrvatski poslanik.

§ 13.

Ovo utanačenje vriedi do 31. prosinca 1942. i produžuje se uviek za jednu godinu, ako se ne odkaže najkasnije 1. listopada tekuće godine. Utanačenje stupa na snagu, kad ga potvrde vlade Njemačke i Hrvatske. Potvrda će se dati diplomatskim putem. Postoji ipak sporazum, da se ovo utanačenje privremeno primjenjuje od dana podpisa.

U vjeru čega opunomoćenici su ovo utanačenje podpisali.

Učinjeno u Berlinu na hrvatskom i njemačkom jeziku, dne 16. srpnja 1942.

Za organizaciju »Ustaški Radnik«:	Za Reichsnährstand:
BAŠIĆ	Dr. BRUMMENBAUM

DOPUNIDBENI ZAPISNIK

k utanačenju izmedju Reichsnährstanda i organizacije »Ustaški Radnik«, koje se odnosi na skrb za poljopriradne radnike iz Hrvatske.

Medu Ugovornim Strankama postoji sporazum o tome, da za tumačenje vriedi njemački tekst utanačenja.

Učinjeno u Berlinu dne 16. srpnja 1942.

Za organizaciju »Ustaški Radnik«:
BAŠIĆ

Za Reichsnährstand:
Dr. BRUMMENBAUM

VEREINBARUNG

ZWISCHEN DEM REICHSNÄHRSTAND UND DER ORGANISATION »USTASCHA ARBEITER« ÜBER DIE BETREUUNG DER IM REICH IN DER LANDWIRTSCHAFT EINGESETZTEN ARBEITSKRÄFTE AUS KROATIEN

Zwischen dem Reichsnährstand und der Organisation »Ustascha-Arbeiter«, vertreten durch den Attaché für Sozial- und Arbeiterfragen bei der Gesandtschaft des Unabhängigen Staates Kroatien in Berlin, wird über die Betreuung der im Reich in der Landwirtschaft eingesetzten Arbeitskräfte aus Kroatien folgende

VEREINBARUNG

getroffen.

§ 1

Die im deutschen Reichsgebiet tätigen landwirtschaftlichen Arbeitskräfte aus Kroatien werden auf Grund der 1. Verordnung über den vorläufigen Aufbau des Reichsnährstandes vom 8. Dezember 1933. (Reichsgesetzblatt I S. 1060) durch den Reichsnährstand betreut.

Die werden laut Beitragsordnung des Reichsnährstandes vom 24. April 1936. (Reichsnährstands-Verkündungsblatt S. 368) in gleicher Höhe wie deutsche landwirtschaftliche Gefolgschaftsmitglieder zu Beiträgen herangezogen.

§ 2

Die Betreuung der landwirtschaftlichen Arbeitskräfte aus Kroatien wird während ihres Einsatzes im Reich in Zusammenarbeit mit der Organisation »Ustascha-Arbeiter« durchgeführt.

Die Organisation »Ustascha-Arbeiter« ermächtigt für die Mitarbeit bei der Betreuung einen Beauftragten mit dem Sitz in der Kroatischen Gesandtschaft in Berlin. Er sorgt insbesondere für die nationale und kulturelle Betreuung.

§ 3

Zur Durchführung der Betreuung werden im Reichsnährstand Betreuerstellen mit der Bezeichnung: »Ustascha-Arbeiter« Betreuerstellen für landw. Arbeiter aus Kroatien, errichtet.

Die Einrichtung von Betreuerstellen in Landesbauernschaften erfolgt nach Vereinbarung. Der Sitz der Betreuerstellen ist in jedem Fall in den Dienstsräumen der Landesbauernschaft.

§ 4

Richtlinien für die Durchführung der Betreuung werden vom Reichsnährstand im Einvernehmen mit dem Beauftragten der Organisation »Ustascha-Arbeiter« ausgestellt. Grundsätzlich wird festgelegt, dass die Betreuung sich im Rahmen der Arbeit des Reichsnährstandes und der kriegsbedingten Gegebenheiten halten muss. Persönliche Besuche von Einsatzbetrieben landw. Arbeiter aus Kroatien sind über die Landesbauernschaft der zuständigen Kreis- oder Ortsbauernschaft rechtzeitig vorher anzuzeigen, damit eine Beteiligung dieser Dienststellen gewährleistet werden kann. Änderungen der Richtlinien sowie alle weiteren sich aus der Arbeit ergebenden neuen Ausgaben und Anregungen werden zwischen dem Reichsnährstand und dem Beauftragten der Organisation »Ustascha-Arbeiter« in gemeinsamer Beratung geregelt.

§ 5

Der in § 2 genannte Beauftragte schlägt dem Reichsnährstand seinen ständigen Vetreter als Leiter der Betreuerstellen sowie die Betreuer zum Einsatz in den Landesbauernschaften und gegebenenfalls weitere notwendige kroatische Mitarbeiter vor. Ihre Abordnung zum Reichsnährstand erfolgt nach Vereinbarung zwischen dem Reichsnährstand und dem Beauftragten, ebenso der Einsatz ehrenamtlicher kroatischer Mitarbeiter soweit dieser erforderlich ist. Der Leiter der Betreuerstellen ist berechtigt in den Geschäftsgang des Reichsnährstandes Einblick zu nehmen, soweit er die durch die Organisation »Ustascha-Arbeiter« durchgeführte Betreuung der Arbeiter aus Kroatien betrifft.

§ 6

Die kroatischen Betreuer und Mitarbeiter sind an die Geschäftsordnung und dienstliche Anordnungen des Reichsnährstandes gebunden.

§ 7

Eine Abberufung oder Versetzung der kroatischen Betreuer und Mitarbeiter wird im Einverständnis der vertragschliessenden Teile geregelt.

§ 8

Für die Betreuung der im Reich überwinternden landwirtschaftlichen Arbeitskräfte aus Kroatien verbleiben in angemessener Zahl auch Betreuer über den Winter im Dienst.

§ 9

Für die Betreuerstellen stellt der Reichsnährstand Diensträume mit den notwendigen Geschäftsbedürfnissen zur Verfügung. In diesen Räumen können Hoheitszeichen des Unabhängigen Staates Kroatien und Bilder seiner führenden Persönlichkeiten angebracht werden. Der Beauftragte sowie die kroatischen Betreuer und Mitarbeiter können im Dienst die Uniform der »Ustascha-Bewegung« tragen.

§ 10

Die Betreuerstellen verwenden für den Schriftwechsel mit ihren Betreuten eigene Briefbogen mit kroatischen Hoheitszeichen und der in § 3 genannten Bezeichnung als Briefkopf. Etwa erforderlicher Schriftwechsel der Betreuerstellen mit den deutschen Betriebsführern wird durch die Reichsnährstand-Dienststellen geführt und unterzeichnet.

Die Beziehungen der Betreuerstellen zu anderen Dienststellen werden durch diese Vereinbarung nicht berührt.

§ 11

Die durch die Betreuung entstehenden Personal- und Sach-Unkosten trägt der Reichsnährstand, soweit in § 12 nichts anderes bestimmt ist.

§ 12

Die Besoldung der laut § 5 eingesetzten kroatischen Betreuer und ihrer Mitarbeiter erfolgt in der Kroatischen Gesandtschaft und wird vom Reichsnährstand erstattet. Grundlage für die Erstattung sind die mit dem Einstellungsvorschlag aufzugebenden Bezüge bis zu einem Höchstsatz von RM 700.— für Betreuer, RM 560.— für Fachangestellte und RM 450.— für Hilfs- und Schreibkräfte. Höhere Gehälter bedürfen einer vorherigen Ver-

einbarung. Die Erstattung erfolgt monatlich an den Kroatischen Gesandten, Sozial-Abteilung. Die devisenrechtliche Genehmigung wird vom Kroatischen Gesandten eingeholt.

§ 13

Diese Vereinbarung gilt bis zum 31. Dezember 1942 und verlängert sich jeweils um ein Jahr, wenn sie nicht spätestens am 1. Oktober für den Schluss des laufenden Kalenderjahres gekündigt wird.

Die Vereinbarung tritt in Kraft mit der Bestätigung durch die Deutsche und die Kroatische Regierung. Die Bestätigung wird auf dem diplomatischen Wege erteilt. Es besteht jedoch Einverständnis, die Vereinbarung vom Tage der Unterzeichnung ab vorläufig anzuwenden.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten diese Vereinbarung unterzeichnet.

Geschehen zu Berlin in doppelter Urschrift in deutscher und kroatischer Sprache am 16. Juli 1942.

Für den Reichsnährstand, vertreten durch:

Dr. BRUMMENBAUM

Für die Organisation »Ustascha-Arbeiter«, vetreten durch:

BAŠIĆ

ZUSATZPROTOKOLL

zur Vereinbarung zwischen dem Reichsnährstand und der Organisation »Ustascha-Arbeiter« betreffend die Betreuung der Landwirtschaftlichen Arbeitskräfte aus Kroatien.

Es besteht zwischen den vertragschliessenden Teilen Einverständnis darüber, dass für die Auslegung der deutsche Text der Vereinbarung gilt.

Geschehen zu Berlin am 16. Juli 1942.

Für den Reichsnährstand, vertreten durch:

Dr. BRUMMENBAUM

Für die Organisation »Ustascha-Arbeiter«, vetreten durch:

BAŠIĆ

OPAZKA: Odobrenje utanačenja, predvideno u članku 13., stavci 2., dano je sa strane hrvatske vlade dne 21. rujna 1942., br. Pr. 6183-42., što je saobćeno njemačkom ministarstvu vanjskih poslova verbalnom notom poslanstva Nezavisne Države Hrvatske u Berlinu Nr. P. 6075/42. od 14. listopada 1942. Odobrenje njemačke vlade saobćeno je ministarstvu vanjskih poslova Nezavisne Države Hrvatske verbalnom notom njemačkog poslanstva u Zagrebu D R 8 Nr. 4-119/42 od 22. rujna 1942.

SPORAZUM
O IMOVINSKO-PRAVNOM RAZRJEŠENJU BIVŠE JUGOSLAVENSKE DRŽAVE I O NEKIM DRUGIM FINANCIALNIM PITANJIMA, KOJA SU S TIME U SAVEZU

Budući da je Kraljevina Jugoslavija prestala postojati, sklopile su
Hrvatska vlada, zastupana po poslaniku gospodinu Dr. Miloradu Stražnickom,

Njemačka vlada, zastupana po poslaniku gospodinu Dr. Wilhelmu Fabricius-u,

Talijanska vlada, zastupana po poslaniku gospodinu Marchese Pasquale Diana

— ovaj također i za Albaniju —

Bugarska vlada, zastupana po poslaniku gospodinu Konstantinu Vačovu,

Madžarska vlada, zastupana po pročelniku ministarstva gospodinu Dr. Paulu Sebestyen-u,

sliedeći sporazum o imovinsko-pravnom razrješenju bivše jugoslavenske države i o nekim drugim financialnim pitanjima, koja su s time u savezu:

Uvodne odredbe

»Države sticateljice« su, u smislu ovog sporazuma, Njemački Reich, Italija (uključivši Albaniju i Crnu Goru), Madžarska, Bugarska, Hrvatska i Srbija, ova zastupana po Njemačkoj vladi.

Pod »bivšom jugoslavenskom državom« u smislu ovog utanačenja razumieva se bivša Kraljevina Jugoslavija.

Odsjek I.

Državna imovina

Članak 1.

Vlastničtvo bivše jugoslavenske države i njezinih banovina — uključivši njihova poduzeća, zavode i fondove s vlastitom pravnom osobnošću

ili bez nje i po njima upravljane javne fondove — koje se je 15. travnja 1941. nalazilo na području, konačno pripalom jednoj od država sticateljica, postalo je s unatražnom moći od toga roka vlastničtvom te države sticateljice.

Ako zemljištno vlastničtvo jedne banovine bude povlačenjem granica presječeno, razpravljat će se o tom vlastničtvu među zanimanim državama sticateljicama po načelima pravednosti.

Članak 2.

Sudioničtva, utjelovljena u dionicama, kao i druga sudioničtva imovinsko-pravne naravi bivše jugoslavenske države i njezinih banovina — uključivši njihova poduzeća, zavode i fondove s vlastitom pravnom osobnošću ili bez nje i po njima upravljane javne fondove — na poduzećima, čija su se obrtišta nalazila 15. travnja 1941. izključivo na području jedne od država sticateljica, pripadaju s unatražnom moći od tog roka toj državi sticateljici.

Ako su se obrtišta nalazila unutar područja više država sticateljica, onda se sudioničtvo ima pravedno podieliti između tih država sticateljica.

Članak 3.

Tražbine bivše jugoslavenske države i banovina iz naslova poreza, carina i ostalih javnih daća, koje potječu iz vremena prije 15. IV. 1941., smatraju se s unatražnom moći od 15. travnja 1941. tražbinama one države sticateljice, na području koje su one bile kod prije mjerodavnih oblasti zadužene ili ih je kod ovih trebalo zadužiti.

Ako su službena područja prije mjerodavnih oblasti presječena uslied povlačenja granica, onda se vrši podjela tražbina, o kojima se razpravlja u stavci 1., u korist sudjelujućih sticateljica razmjerno prema graničnim povlačenjem odieljenom dielu dosadašnjega službenog područja oblasti, koja je bila prema dosadašnjem pravu mjerodavna.

Prava zaloga, uknjižena radi osiguranja tražbina ove vrsti, pripadaju onoj državi sticateljici, na području koje je obterećeno zemljište. Ova založna prava može dotična država sticateljica izkoristiti do one mjere, do koje su na teret dužnika stvarno postojeće obveze na području te države sticateljice bile do 15. travnja 1941. zadužene, odnosno koje je kod ove trebalo zadužiti.

Članak 4.

Ostale, u vremenu prije 15. travnja 1941. nastale tražbine i prava bivše jugoslavenske države i banovina — uključivši njihova poduzeća, zavode i fondove s vlastitom pravnom osobnošću ili bez nje i po njima upravljane fondove —

a) koje su osigurane založnim pravom na imovinskim predmetima, koji se nalaze na području jedne države,

b) koje na takvim imovinskim predmetima nisu osigurane založnim pravom, protiv naravnih i pravnih osoba, koje su imale svoj stan ili sjedište sa svim obrtištima 15. travnja 1941. na području jedne od država sticateljica, smatraju se s unatražnom moći od tog roka tražbinama i pravima te države sticateljice.

Kod tražbina i prava, kod kojih se je dužnik poslije 15. travnja 1941. izmienio, mjerodavan je stan ili sjedište onoga, koji je tog dana bio obvezan.

Kod tražbina i prava protiv osoba s poduzećima unutar područja raznih država ima se od sudjelujućih država sticateljica po pravednosti odrediti, da li i u kojem se obsegu te tražbine i prava imaju smatrati tražbinama i pravima jedne ili druge države sticateljice.

Odsjek II.

Državne obveze

A) Financialni dugovi

Članak 5.

Svaka država sticateljica obvezuje se pridonieti stanoviti doprinos za podmirenje ugovornih osoba, koje su vlastnici obveznica ili vjerovnici neobvezničnih (netitriranih) tražbina unutarnjeg ili vanjskog duga bivše jugoslavenske države. U tu svrhu zadužuje se svaka država sticateljica sa stanovitim udjelom na unutarnjem dugu bivše jugoslavenske države i na njezinom vanjskom dugu, ali samo utoliko, ukoliko su se obveznice ili neobvezničke tražbine nalazile na 15. travnja 1941. u vlastničtvu ugovornih osoba.

Ugovorne osobe u smislu ovoga utanačenja su naravne i pravne osobe, koje su 1. prosinca 1941. imale stan ili sjedište na području, pripalom jednoj od država sticateljica ili u jednoj od samih država sticateljica.

Vanjskom dugu imaju se priračunati i obveze iz posebnih dobava, koje se kod odvijanja obračunskog prometa s pojedinim državama sticateljicama ne uzimaju u obzir.

Udjeli država sticateljica iznose za:

Njemački Reich	5%
Italiju (uključivši Albaniju i Crnu Goru)	8%
Madžarsku	8%
Bugarsku	8%
Hrvatsku	42%
Srbiju (od toga odpada na Banat 4%)	29%

Kod utvrđivanja ukupnog iznosa duga, koji treba uzimati kao temelj, preračunat će se obveznični (titrirani) dugovi, koji dolaze u obzir, u jedan jedinstveni dug (tip) i k tome će se dodati neobveznični (netitrirani) dugovi po njihovom naslovnom iznosu. Ukupni iznos dugova utvrdit će se u dinarima. Obveze, koje glase na druge vrjednote, a ne na dinare, preračunavat će se po sliedećim tečajevima:

1 RM	=	20,—	dinara
1 lira	=	2,63	„
1 pengö	=	12,18	„
1 leva	=	0,61	„
1 Kuna	=	1,—	„
1 ffr.	=	1,—	„
1 k (prije kč)	=	1,72	„
1 belga	=	8,—	„
1 alb. fr.	=	16,44	„
1 $	=	50,—	„
1 £	=	198,—	„
1 austrougarska kruna	=	0,25	„
1 sfr.	=	11,59	„

Tuzemni dugovi bivše jugoslavenske države, koji su obuhvaćeni uređenjem dugova po prvoj stavci ovoga članka, izkazani su u priloženom prilogu 1.

Priloženi prilog 2. sadržaje inozemne dugove bivše jugoslavenske države, koji, ukoliko postoje predpostavke stavke 1., sudjeluju kod uređenja dugova.

U priloženom prilogu 3. sastavljeni su obračunski količnici, koji se imaju primjenjivati za obračunavanje obvezničnih (titriranih) dugova u jedinstveni dug po stavci 5. ovog članka.

Članak 6.

Svaka država sticateljica podmirit će svoj udio na jugoslavenskom državnom dugu u prvom redu onim jugoslavenskim državnim obveznicama i neobvezničnim državnim dugovima, koji su se na području jedne države sticateljice na 15. travnja 1941. nalazili u vlastničtvu ugovornih osoba (članak 5. st. 2.) na sliedeći predviđeni način:

Svaka država sticateljica povući će iz obticaja na svom području odmah, a najkasnije u roku od četiri mjeseca iza podpisa ovoga sporazuma, jugoslavenske državne obveznice, zamjenjujući ih u vlastite obveznice.

Ovako zamienjene državne obveznice i preuzeti neobveznični državni dugovi prikazat će se uz predočenje povučenih dugovnih izprava obra-

čunskom uredu, koji je pod njemačkom upravom u Beogradu. Države sticateljice mogu k tome uredu izaslati po jednoga izaslanika. Troškove za izaslanika snosi država, koja ga šalje.

Osim toga upotriebit će se za podmirenje udjela također i one državne obveznice i neobveznični dugovi, koji pripadnu državi sticateljici, njezinim pripadnicima i zavodima iz različitih financialnih razrješavanja (na pr. pričuve posebničkih osiguravajućih zavoda i t. d.). Ako u okviru takovih razriešavanja kojoj državi sticateljici, njezinim pripadnicima i zavodima pripadne neki vjerovnički udio na neobvezničnim dugovima, onda će se i on upotriebiti za podmirenje udjela države sticateljice.

Predane obveznice moraju imati sve kamatne odrezke, koji dospievaju poslije 15. travnja 1941. Ako kamatni odrezci manjkaju, onda se oni sa svojom naslovnom vriednošću odbijaju od vriednosti dotične obveznice. Do 15. travnja 1941. prirasli kamati, koji odpadaju na neobveznične dugove i koji još nisu plaćeni, preuzimaju se također od država sticateljica. Ako je država sticateljica izplatila kamate na obveznične dugove poslije 15. travnja 1941., onda se odgovarajući iznosi priračunavaju njezinom udjelu duga.

Predaja obveznica, sređenih po pojedinim izdanjima i brojevima i uz privoj popisa brojeva, mora usliediti spomenutom uredu bezplatno. Neobveznični dugovi, koji pripadaju pojedinoj državi sticateljici, knjižit će se kod obračunskog ureda (članak 6. st. 3.) posebno za svaku državu sticateljicu, uključivši kamate, koji odpadaju na njih do 15. travnja 1941.

Izuzete su od predaje i obračuna na dug obveznice, koje su u redovitom postupku amortizirane.

Članak 7.

Nadležni uredi na području jedne od država sticateljica odobrit će sprovedbu i odpremu jugoslavenskih obveznica, koje se čuvaju na njezinom području, a koje su vlastničtvo ugovornih osoba (članak 5. st. 2.) na području druge države sticateljice.

Članak 8.

Stvarna osiguranja za financialne dugove na imovinskim predmetima, koji su pripali jednoj od država sticateljica, utrnjuju.

Članak 9.

Ukoliko vriednost predatih obveznica i ostalih iznosa, koji dolaze u pitanje, zaostaje za udjelom jedne od država sticateljica, predviđenim u članku 5., mora dotična država sticateljica staviti na razpolaganje razliku u gotovom ili u vlastitim obveznicama svoje valute u naslovnoj visini

razlike, pri čemu mora oprema obveznica odgovarati onoj, u kojoj ona u vremenu, koje dolazi u obzir, izdaje državne obveznice s vremenskim tokom do pet godina u tuzemstvu.

Za vrieme od 15. travnja 1941. pa do početka kamatnog toka obveznica, koje se imaju predati, moraju se kamati staviti na razpolaganje u gotovom.

Ukoliko vriednost predatih obveznica i ostalih iznosa, koji dolaze u pitanje, prelazi udio te države sticateljice, predviđen u čl. 5., ima dotična država sticateljica pravo na izravnanje viška, i to u gotovom ili u obveznicama one ili onih država sticateljica, kod kojih vriednost predatih obveznica zaostaje za udjelom, predviđenim u članku 5. Ako više država sticateljica ima pravo na izravnanje, onda primaju te države sticateljice od svakog na razpolaganje stavljenog iznosa u gotovom i od svih obveznica onaj udio, koji proiztiče iz srazmjera njihovih zahtjeva naprama cjelokupnim zahtjevima svih država sticateljica, koje imaju pravo na izravnanje.

Članak 10.

Ured, kojemu se jugoslavenske obveznice imaju predati, dužan je izvršiti sva utvrđivanja i obračune, koji proizlaze iz prednjih članaka, i provesti potrebno izravnanje. On mora pod nadzorom država sticateljica poništiti jugoslavenske obveznice, koje su mu predane.

B) Druge financialne obveze

Članak 11.

Vrst i način uređenja prije 15. travnja 1941. nastalih, pod A nerazpravljenih i drugdje neuređenih financialnih obveza bivše jugoslavenske države i njezinih banovina — uključivši njihova poduzeća, zavode i fondove s vlastitom pravnom osobnošću ili bez nje i po njima upravljane javne fondove — prepušta se onoj državi sticateljici, na području koje vjerovnik na dan podpisa ovoga sporazuma ima svoj stan ili sjedište. One države sticateljice, na području kojih vjerovnik na dan podpisa ovoga sporazuma nema svoj stan ili sjedište, oslobađaju se uređenja spomenutih obveza.

Ukoliko se radi o obvezama iz odkupnih renta za podržavljene željeznice i o stvarno osiguranim obvezama, preuzima uređenje ona država sticateljica, na području koje leži željeznička pruga koja dolazi u obzir ili obterećeno zemljište. Država sticateljica vodit će kod tog uređenja u punom obsegu računa o stvarnim pravima vjerovnika. Ako nove granice sieku takve željezničke pruge i objekte, na kojima postoje stvarna osiguranja, vrši se pravedna razpodjela između zanimanih država sticateljica.

Ukoliko se radi o obvezama naknade štete iz naslova jugoslavenske zemljištne preudesbe (agrarne reforme) ili savezno s tom zemljištnom preudesbom provedenih drugih izvlastba zemljištnog posjeda, preuzima uređenje ona država sticateljica, na području koje leži izvlašteno zemljište. O provedbi ove odredbe sklopit će zanimane države sticateljice međusobno posebna utanačenja.

Kod obveza, kod kojih se je vjerovnik poslije 15. travnja 1941. izmienio, mjerodavan je stan ili sjedište onoga, kome su tražbine toga dana pripadale.

Članak 12.

Zahtjevi za naknadu i povratak poreza, carina i ostalih daća, koje su zadužene ili su trebale biti zadužene kod mjerodavnih oblasti izvan područja jedne države sticateljice, ne mogu se protiv te države sticateljice postavljati.

Ako su službena područja prije mjerodavnih oblasti povlačenjem granica bila presječena, onda se razpodjela obveza, o kojima se razpravlja u stavci 1., vrši između sudjelujućih država sticateljica srazmjerno prema graničnim povlačenjem odieljenom dielu dosadašnjeg službenoga područja oblasti, koja je bila prema dosadašnjem pravu mjerodavna.

Članak 13.

Polozi, koji su služili za osiguranje nekog prava bivše jugoslavenske države ili banovina — uključivši njihova poduzeća, zavode i fondove s vlastitom pravnom osobnošću ili bez nje i po njima upravljane javne fondove — imaju se izručiti državi sticateljici, ako je pravo prešlo na tu državu sticateljicu. Ostali polozi imaju se izručiti onoj državi sticateljici, oblasti koje su u dotičnoj stvari mjerodavne.

S prednjim odredbama ne dira se u posebnička prava trećih osoba na polozima.

Obveze u pogledu pologa u gotovom, koji nisu zasebno čuvani, smatraju se kao obveze u smislu članka 11.

Članak 14.

Kao dobrovoljni prilog za uređenje jamčevnih obveza bivše jugoslavenske države vriedi sliedeće:

Svaka država sticateljica izpunit će u prilogu 4. navedene jamčevne obveze, ukoliko se one tiču njezinoga područja, ali samo naprama ugovornim osobama; s jamčevinama skopčana prava stiče država sticateljica, koja ih izpunjava.

Kod toga je odlučno, kod stvarno vezanih jamčevina, da li i u kojem obsegu se predmet, na koji se odnosi jamstvo, nalazi na području te države sticateljice, a kod čisto osobnih jamčevina sjedište dužnika, u korist kojega je jamstvo dano.

Ako je dužnik pravna osoba i ako se vrši razpodjela njegove imovine uslied novih granica, onda se jamčevna obveza pravedno dieli između država sticateljica.

Odsjek III.

Zaključne odredbe

Članak 15.

O imovini i dugovima obćina, obćinskih saveza i ostalih udruženja javnoga prava, kojih je područje uslied povlačenja granica bilo presječeno, izuzevši banovine, izvršit će se razrješenje između sudjelujućih država sticateljica po načelima pravednosti.

Članak 16.

U pogledu bivše jugoslavenske Narodne banke vrši se razrješenje između država sticateljica; postupak je utvrđen u posebnom zapisniku.

Članak 17.

U pogledu Državne hipotekarne banke, Privilegovane agrarne banke i Poštanske štedionice, kao i javnih zaklada, koje stoje pod upravom tih zavoda, izvršit će se razrješenje između država sticateljica.

Države sticateljice pokrit će možebitni manjak, koji se kod razrješenja može pojaviti u pogledu spomenuta tri vjeresijska zavoda, za čije je obveze jamčila bivša jugoslavenska država.

Uređenje obveza, za koje je to jamstvo postojalo, vriedi naprama ugovornim osobama u smislu članka 5. stavke 2.

Po završetku razrješenja preračunat će se pojedinim državama sticateljicama za pokriće manjka nametnute možebitne platežne obveze na sve države sticateljice po obćem razpodjelnom ključu za uređenje prijašnjih jugoslavenskih državnih dugova i podmiriti plaćanjem preko redovitih klirinških računa, pri čemu će se vjerovnička država brinuti za neodložnu izplatu.

Članak 18.

Odredbe ovoga sporazuma primjenjivat će se utoliko, ukoliko posebna uređenja nisu ugovorena ili ne budu ugovorena.

Članak 19.

Ako jedna država sticateljica potakne neko pojedinačno pitanje, koje je nastalo ili će nastati u savezu s imovinsko-pravnim razrješenjem

bivše jugoslavenske države, tad je dotična država sticateljica spremna stupiti u pregovore da se poluči njegovo rješenje u duhu pravednosti.

Članak 20.

Države sticateljice podpomagat će se međusobno kod provedbe odredaba ovoga sporazuma.

Članak 21.

Ovaj sporazum ratificirat će se što skorije i stupa na snagu, čim se sve ratifikacione izprave polože u ministarstvu vanjskih poslova u Berlinu.

Države sticateljice sporazumne su s time, da prebježno primjenjuju odredbe ovoga utanačenja od dana podpisa.

Članak 22.

Ovaj sporazum podpisuje se u izvorniku na njemačkom i talijanskom jeziku, koji će se pohraniti u pismohrani ministarstva vanjskih poslova u Berlinu, s time, da obadva teksta jednako vriede. Njemačka vlada dostaviti će svakoj zanimanoj vladi ovjereni odtisak sporazuma.

U vjeru čega podpisali su opunomoćenici ovaj sporazum.

Rađeno u Berlinu, dne 22. srpnja 1942.

Za hrvatsku vladu:
Dr. M. STRAŽNICKY

Za njemačku vladu:
WILHELM FABRICIUS

Za talijansku vladu:
PASQUALE DIANA

Za bugarsku vladu:
K. VAČOV

Za madžarsku vladu:
Dr. P. SEBESTYEN

Prilog 1.

Unutarnji dugovi
bivše jugoslavenske države
Stanje dne 15. travnja 1941.

1. Srednje- i dugoročni dugovi a) obveznični (titrirani) dugovi

Tek. br.	NASLOV ZAJMA	Vrieme izdavanja	Prvobitni iznos duga dinara	Preostali iznos dinara
1	2% zajam na pogodke (srbske srećke)	1881	[1]) 33,000,000	8,758.350
2	zajam na pogodke (duhanske srećke)	1888	[1]) 10,000.000	6,110.000
3	4% državne obveznice za uređenje agrarnih odnosa u Bosni i Hercegovini	1921	130,000.000	100,983.700
4	7% investicioni zajam	Serija 1921 1937	500,000.000	462,542.500
5	7½% državni zapisi (odkup orientalne željeznice)	1923		[2]) 1,310.000
6	2½% lutrijska državna renta za ratnu štetu	1922/34	4.916,429.000	3.727,270.000
7	6% državne obveznice za odštetu beglučkih imanja	1929 1930 1932 1939	600,000.000	545,134.000
8	6% državne obveznice za uređenje agrarnih odnosa u Dalmaciji	1930 1939	500,873.500	468,792.500
9	6% državne obveznice za uređenje agrarnih odnosa u Bosni i Hercegovini	1936	50,000.000	47,675.200
10	5% obveznice za financiranje javnih radova	1935	1.000,000.000	724,200.000
11	4% državom zajamčene obveznice za uređenje agrarne reforme veleposjeda	1934	249.440.000	217,656.000
12	3% državne obveznice (razduženje seljaka)	1936	544,000.000	471,528.800
13	6% obveznice za javne radove i zemaljsku obranu, 1. i 2. izdanje	1938	1.183,485.000	1.183,358.000
14	4% obveznice na vlastnika za ratne dobrovoljce	1939	384,320.000	347,225.000
15	4% odplativi zajam[3] (konverzijski zajam)	1895		19,728.500

[1]) Prvobitni iznos u zlatnim francima.
[2]) Glasi na ffr; 1 ffr. = 1 din.
[3]) Tuzemna tranša zajma, koja glasi na inozemnu valutu.

Tek. br.	NASLOV ZAJMA	Vrieme izdavanja	Prvobitni iznos duga dinara	Preostali iznos dinara
16	5% monopolske obveznice 1902.[1]	1902		39.000
17	4½% zajam iz 1906.[1] (bivši zlatni zajam)	1906		55.000
18	4½% zajam iz 1909.[1] (bivši zlatni zajam)	1909		11,140.000
19	5% zajam iz 1913.[1] (bivši zlatni zajam)	1913		155.000
20	7% međunarodni stabilizacioni zajam[1]	1931	[2]) ffr 77,304.000	[3]) 77,296.000
21	8% narodni vanjski zajam Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca, serija A (Blairov-zajam)[1]	1922	[2]) $ 3,345.400	[4]) 167,270.000
22	7% narodni vanjski zajam Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca, serija B (Blairov-zajam)[1]	1927	[2]) 8,763.200	[4]) 438,160.000
	Svota titriranih dugova			9.024,415.050

b) Neobveznični (netitrirani) dugovi

	Navjere Državne hipotekarne banke			
1	5% navjera za željeznicu Kuršumlija—Priština	29. 6. 31	265,000.000	11,300.497
2	6¼% navjera za kupnju Kreugerovog zajma	18. 8. 37	193.600.000	159.238.640
3	6% navjera za kupovanje dionica veleobrta strojeva Rakovica	4. 1. 38	30,000.000	24,420.000
4	posebna 3%-tna navjera za uređenje visećih dugova	3. 2. 38	300,000.000	267,532.253
5	6% navjera za povećanje glavnice veleobrta strojeva Rakovica	14. 4. 38	30,000.000	22,368.413
6	6% navjera za nabavu brodova za financialnu kontrolu	18. 5. 38	20,000.000	7,225.509
7	posebna 6%-tna navjera za kupnju poduzeća „Jugoštampa“, Zagreb	30. 12. 39	12,500.000	5,465.332
8	6% navjera ministarstvu šuma za financijalno saniranje „Šipada“	12. 4. 39	40,000.000	38,736.587
9	6% navjera ministarstvu vojske	20. 10. 37	140,000.000	79,077.543

[1]) Tuzemna tranša zajma, koja glasi na inozemnu valutu.
[2]) Preostali iznos u izvornoj valuti.
[3]) Ffr = 1 din.
[4]) 1 $ = 50 din.

Tek. br.	NASLOV ZAJMA	Vrieme izdavanja	Prvobitni iznos duga dinara	Preostali iznos dinara
10	razne 7%-tne investicione navjere	18. 7. 37 19. 2. 41	1.453,369.519	1.231.802.533
11	6,5% založni zajmovi	23. 11. 31	513.792	505.467
	Svota 1—11			1.847.672.804
	Navjere Poštanske štedionice			
12	5% konsolidirani državni dug	1935	600,000.000	585,053.763
13	5% navjera ministarstvu vojske	1939	84,183.423	86,519.152
14	4% navjera za izplatu izseljeničkih uloga	1939	16,776.657	3,367.154
15	bezkamatna navjera ministarstvu pošta i brzojava	1927	13.560.379	15,711.584
16	bezkamatna navjera ministarstvu pošta i brzojava	1930	4,000.000	3,760.486
17	6% navjera ministarstvu pošta i brzojava	1936	17,000.000	15.851
18	6% navjera ministarstvu pošta i brzojava	1936	20,000.000	11,854.996
19	6% navjera ministarstvu pošta i brzojava	1937	10,000.000	6,580.220
20	6% navjera ministarstvu pošta i brzojava	1938	115.000.000	4,734.972
21	5% navjera ministarstvu pošta i brzojava	1938	3,500.000	718.719
22	5% navjera ministarstvu pošta i brzojava	1940	51,261.914	52,657.377
	Svota 12—22			770,974.274
23	Potraživanja Priv. agrarne banke i drugih zavoda iz uređenja seljačkih dugova	1936		280,983.261
	Svota neobvezničnih (netitriranih) dugova (1—23)			2.899,630.339
	Svota srednjo- i dugoročnih dugova			11.924,045.389

2. Kratkoročni dugovi

	Dugovi glavne državne blagajne			
1	3½ do 5% državni zapisi	—	—	2.073.705.000
2	blagajnički zapisi u dinarima	—	—	951,411.324

Tek. br.	NASLOV ZAJMA	Vrieme izdavanja	Prvobitni iznos duga dinara	Preostali iznos dinara
3	predujmovi po tekućem računu (ministarstvo vojske i mornarice, saobraćaja, građevina, pošte i brzojava i dr.)			350.000.000
	Svota 1—3			3.375,116.324
	Navjere Državne hipotekarne banke			
4	predbježne 5% navjere	1934–41	—	234,228.623
5	6% navjere za izplatu mirovina		—	4.859
6	bezkamatna posebna navjera za odvijanje kuponske službe	10. 5. 35	—	17,569.599
7	bezkamatna navjera za kupnju državnih papira	17. 2. 38	52,387.661·51	52,387.661
8	navjera za kuponsku službu po državi preuzetih zajmova od godine 1910. do 1911.	—	—	508.704
9	predbježna 5% navjera za povećanje glavnice „Jugočelika"	28. 2. 41	130,000.000	108,264.731
10	prvi 6% predujam ministarstvu vojske na 2. tranšu (1941) zajma za javne radove iz g. 1938.	7. 9. 40	20,265.974	300.702
11	drugi 6% predujam ministarstvu vojske 2. tranšu (1941) zajma za javne radove iz g. 1938.	19. 10. 40	15,200.000	516.825
12	6,25% navjera monopolskoj upravi za kupnju duhana	7. 11. 40	200,000.000	173,189,130
	Svota 4—12			586,970 834
	Navjera jugoslavenske Narodne banke			
13	eskomptiranje bonova za zemaljsku obranu po naredbi od 18. XI. 1939.	18. 11. 39	8.925,000.000	8.340,877.881
14	kovanje novca po zakonu od 31. VIII. 1937.	31. 8. 37	—	104,054.616
15	stare navjere	28. 6. 31	1.825,357.382	1.621,225.853
16	predbježne navjere	17. 6. 31	600,000.000	600,000.000
17	navjera po naredbama od 24. VIII. 1939. i 16. IX. 1939.	24. 8. 39 16. 9. 39	600,000.000 240,000.000	839,551.990
18	potraživanje na računu državni prihodi u dinarima	—	—	13,617.652

Tek. br.	NASLOV ZAJMA	Vrieme izdavanja	Prvobitni iznos duga dinara	Preostali iznos dinara
19	potraživanje na računu ministarstva financija	—	—	432.269
20	izplate za račun države	—	—	[1]) 2.155,777.122
21	izplate za povjereničtvo za kovine i rude ministarstva vojske i mornarice			26,894.286
	Svota 13—21			13.702,431.669
	Navjere poštanske štedionice			
22	5% navjere glavnoj državnoj blagajni	4. 4. 40	400,000.000	133,747.539
23	5½% navjere državnoj upravi monopola	7. 11. 40	375,000.000	305,511.936
24	6% navjera državnoj upravi monopola	7. 11. 40	375,000.000	127,193.138
25	prolazni novac poštanske uprave	1941	—	339,498.936
26	izplaćeni kuponi 3% seljačkih obveznica	1941	—	1,609.215
	Svota 22—26			907,560.764
27	potraživanje Priv. agrarne banke za zaostale anuitete	—		36,917.848
	Svota kratkoročnih dugova			16.608,997.439
	Svota unutarnjeg duga			30.533,042.828

[1]) Na temelju predležećih knjiženja.

Prilog 2.

Vanjski dugovi

bivše jugoslavenske države u izvornim vrjednotama

Stanje dne 15. travnja 1941.

Tek. br.	NASLOV ZAJMA	Vrieme izdavanja	Vrjednota	Prvobitni iznos duga	Preostali iznos
	I. Obveznični (titrirani) dugovi				
1	4% odplativi zajam (konverzijski zajam)	1895	Zl. frs £ nom. frs	355,292 000 — —	214,988.000 17.360 10,000.000
2	5% monopolske obveznice	1902	Zl. fr.	60,000.000	35,730.500
3	4½% zajam iz 1906. (biv. zlatni zajam)	1906	"	95,000.000	58,754.500
4	4½% zajam iz 1909. (biv. zlatni zajam)	1909	" nom frs	150,000.000 —	72,318.500 5,000.000
5	5% zajam iz 1913. (biv. zlatni zajam)	1913	Zl. fr.	250,000.000	190,261.500
6	4½% založnice državne hipotekarne banke (Uprava fondova)	1910	"	30,000.000	21,296.000
7	4½% komunalne obveznice državne hipotekarne banke (Uprava fondova)	1911	"	30,000.000	23,115.000
8	Srbske srećke crvenog križa	1907	"	20,000.000	16,340.000
9	5% crnogorski zajam	1909	£	250.000	142.960
10	6% crnogorski zajam	1913	ffrs	8,000.000	1,376.292
11	8% narodni vanjski zajam kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca, serija A (Blairov-zajam)	1922	$	15,250.000	10,948.300
12	7% narodni vanjski zajam kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca, serija B (Blairov-zajam)	1927	"	30,000.000	19,108.800
13	7% međunarodni stabilizacioni zajam	1931	ffrs	1,025,000.000	872,532.000
14	zapisi u RM	1932	RM	13,000.000	8,800.000
15	5% funding zajam	1933/37	ffrs $ £	600,000.000 7,000.099 30.000	372,967.500 5,914.200 33.560
16	zapisi glavne blagajne ministarstva financija		Kč		1.406,491.9 58

Tek. br.	NASLOV ZAJMA	Vrieme izdavanja	Vrijednota	Prvobitni iznos duga	Preostali iznos
17	isto		RM		1,064.139
18	isto		pengö		123.667
19	isto		belga		3,153.317
20	isto		ffrs		261,305.452
21	isto		£		140.508
22	isto		sfrs		13,258.984
23	potvrde o po jugoslavenskoj vladi povučenim austro-ugarskim državnim obveznicama u krunama i forintama, kao a) štajerski zemaljski zajmovi u krunama, b) austro-ugarski zemaljski zajmovi u krunama i forintama 1. Dalmacije 2. Bosne i Hercegovine 3. Hrvatske-Slavonije 4. Kranjske (zadužnice ili potvrde o takvim obveznicama, koje su povučene po jugoslavenskoj vladi)				oko 600,000 000 Kr.
	II. Neobveznični (netitrirani) dugovi				
1	dug kod središnje banke štedionica u Pragu	1920	Kč	4,000.000	2,414.276
2	neplaćeni ostatak na temelju njemačko-jugoslavenskih zajmovnih zapisnika	1939/41	dinara	—	157.000.000
3	poseban dug Jugoslavije Italiji, predm. trstčansko plaćanje (rimski ugovor	—	Zl. fr.	—	8,535.000

Prilog 3.

Skrižaljka tečajne vriednosti

I. Unutarnji dug

Tek. br.	Kamati	OZNAKA ZAJMA	Vrieme izdavanja	Iznos u prometu u dinarima	Procjena	Vriednost iznosa u prometu u dinarima po st. 6
1	2	3	4	5	6	7
		Dugo- i srednjoročni dugovi				
1	2%	zajam na pogodke (srbske srećke)	1881	8,758.350	komadi po 100 fr. = 100 dinara	8,758.350
2	—	zajam na pogodke (duhanske srećke)	1888	6,110.000	komadi s izvučenim premijskim kup. 22.50 din. komadi s neizvučenim premijskim kup. 25 din.	12,275.000
3	4%	državne obveznice za uređenje agrarnih odnosa u Bosni i Hercegovini	1921	100,983.700	50%	50,491.850
4	7%	invensticioni zajam	serija 1921, 1937	462,542.500	95%	439,415.375
5	7½%	državni zapisi (odkup orientalne željeznice)	1923	1,310.000	42%	550.200
6	2½%	lutrijska državna renta za ratnu štetu	1922/34	3.727,270.000	45%	1.677,271.500
7	6%	državne obveznice za odštetu beglučkih imanja	1929 1930 1932 1939	543,134.000	80%	434,507.200
8	6%	državne obveznice za uređenje agrarnih odnosa u Dalmaciji	1930 1939	468,792.500	80%	375,034.000
9	6%	državne obveznice za uređenje agrarnih odnosa u Bosni i Hercegovini	1936	47,675.200	80%	38,140.160
10	5%	obveznice za financiranje javnih radova	1935	724,200.000	90%	651,780.000
11	4%	državom zajamčene obveznice za uređenje agrarne reforme veleposjeda	1934	217,656.500	50%	108,828.250
12	3%	državne obveznice (razduženje seljaka)	1936	471,528.800	80%	377,223.040

Tek. br.	Kamati	OZNAKA ZAJMA	Vrieme izdavanja	Iznos u prometu u dinarima	Procjena	Vriednost iznosa u prometu u dinarima po st. 6
1	2	3	4	5	6	7
13	6%	obveznice za javne radove i zemaljsku obranu 1. i 2. izdanje	1938	1.183,385.000	95%	1.124,215.750
14	4%	obveznice na vlastnika za ratne dobrovoljce	1939	347,225.000	45%	156,251.250
15	4%	odplativi zajam (konverzijski zajam)	1895	19,728.500	50%	9,864.250
16	5%	monopolske obveznice 1902.	1902	39.000	50%	19.500
17	4½%	zajam iz 1906. (bivši zlatni zajam)	1906	55.000	50%	27.500
18	4½%	zajam iz 1909. (bivši zlatni zajam)	1909	11,140.000	50%	5,570.000
19	5%	zajam iz 1913. (bivši zlatni zajam)	1913	155.000	50%	77.500
20	7%	međunarodni stabilizacioni zajam	1931	77,296.000	92%	71,112.320
21	8%	narodni vanjski zajam Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca, serija A (Blairov-zajam)	1922	167,270.000	88%	158,906.500
22	7%	narodni vanjski zajam Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca, serija B (Blairov-zajam)	1927	438,160.000	86%	403,107.200

Kratkoročni dugovi

1	3½% do 5%	državni zapisi		2.073,705.000	95%	1.970,019.750
2		blagajnički zapisi u dinarima		951,411.324	95%	903,840.758
		Svota				8.980.287.203

II. Vanjski dug

Tek. br.	Kamati	OZNAKA ZAJMA	Vrieme izdavanja	Procjena
1	2	3	4	5
		Obveznični (titrirani) dugovi		
1	4%	Odplativi zajam (konverzijski zajam)[1]	1895	50% [2]
2	5%	Monopolske obveznice	1902	50% [2]
3	4½%	Zajam iz 1906. (bivši zlatni zajam)	1906	50% [2]
4	4½%	Zajam iz 1909. (bivši zlatni zajam)	1909	50% [2]
5	5%	Zajam iz 1913. (bivši zlatni zajam)	1913	50% [2]
6	4½%	Založnice državne hipotekarne banke (Uprava fondova)	1910	45% [2]
7	4½%	Komunalne obveznice državne hipotekarne banke (Uprava fondova)	1911	45% [2]
8	—	Srbske srećke crvenog križa	1907	115% [2]
9	5%	Crnogorski zajam	1909	10%
10	6%	Crnogorski zajam	1913	10%
11	8%	Narodni vanjski zajam kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca, serija A (Blairov-zajam)	1922	88%
12	7%	Narodni vanjski zajam kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca, serija B (Blairov-zajam)	1927	86%
13	7%	Međunarodni stabilizacioni zajam	1931	92%
14	—	Zapisi u RM	1932	149,885.360 dinara (izračunata vriednost za 15. 4. 1941)
15	5%	Funding zajam	1933/37	40%
16	—	Zapisi glavne blagajne ministarstva financija u Kč		1.327,434.477.04 dinara (izračunata vriednost za 15. 4. 1941)
17	—	isto u RM		60%
18	—	isto u pengima		60%

[1]) Za £-tranšu vriedi na temelju tečaja 1 £ = 198 dinara također procjena od 50%.
[2]) 1 zl. fr. = 1 dinar

*

Tek. br.	Kamati	OZNAKA ZAJMA	Vrieme izdavanja	Procjena
1	2	3	4	5
19	—	isto u sfrs		42%
20	—	isto u ffrs itd.		60%
21		Potvrde o po jugoslavenskoj vladi povučenim a) austrougarskim državnim obveznicama u krunama i forintama, kao i štajerskim zemaljskim zajmovima u krunama b) austro-ugarski zemaljski zajmovi u krunama i forintama b) austrougarski zemaljski zajmovi u krunama i forintama 1. Dalmacije, 2. Bosne i Hercegovine, 3. Hrvatske i Slavonije, 4. Kranjske. (Zadužnice ili potvrde o takvim obveznicama, koje su povučene po jugoslavenskoj vladi)		Temelj: 10.000 a. u Kr. = 1000 dinara
		Neobveznični (netitrirani) dugovi		
1		Dug kod središnje banke štedionica u Pragu	1920	1,294.887·95 dinara
2		Neplaćeni ostatak na temelju njemačko-jugoslavenskih zajmovnih zapisnika	1939/41	140.831.084·44 dinara
3		Posebni dug Jugoslavije Italiji, predm. trstćansko plaćanje (rimski ugovor)		55.000.000 dinara

Prilog 4.

Zajmovi državnim ustanovama i posebničkim tvrdkama uz jamstvo države

Tek. br.	Dužnik	Nominalni iznos zajma	Vrieme sklapanja	Rok plaćanja	Kamati	Ostatak duga na 6. 4. 1941 dinara	Svrha zajma	Oblik državnog jamstva	Opazka
	I. Kod Državne hipotekarne banke								
1	„Jugoslavenski čelik" d. d. Sarajevo	150,000.000	28. 4. 1936	10 godina I. 4. 1946.	6,25%	110,649.316	Financiranje poslova tadašnjeg veleobrta željeza „Zenica" d. d.	Jamčevni bon Ministarstva financija s ostatkom od 116,224.919	
2	Rudnik „Srpski Balkan" pok. Gjorgja Genčića	6,000.000	28. 7. 1933	stalna okvirna navjera	6,25%	2,014.576	Financiranje dobave ugljena za državne željeznice	jamčevni bon Ministarstva financija na Din 4,000.000 za 31. III. 1941.	
3	„Jelsingrad" z. s. o. j. Budžak/Banja Luka/	2,000.000	23.10.1940	1. 8. 1941.	6,50%	1,888.101	Financiranje državnih dobava	jamčevne izprave po dobavnom ugovoru: Generalna direkcija državnih željeznica 42714/40 na Din 704.593 Generalna direkcija državnih željeznica 64106/40 na Din 451.980	
4	„Sartid" Smederevo	5,000.000	12. 8. 1940	okvirna navjera bez roka	7%	1,761.715	Financiranje državnih dobava	Stožer za utvrđivanje strogo pov. br. 5870 na Dinara 980.000 jamčevna potvrda Stožera za utvrđivanje radi naplate u korist Državne hipotekarne banke od Dinara 5,577.000 za dobavljenu građu	

Tek. br.	Dužnik	Nominalni iznos zajma	Vrieme sklapanja	Rok plaćanja	Kamati	Ostatak duga na 6. 4. 1941 dinara	Svrha zajma	Oblik državnog jamstva	Opazka
5	Celuloza Sarajevo	25,000.000	20. 7. 1939	u 6. mjesečnim obrocima	5%	23,600.000	preuzimanje duga od „Šipada“	jamstvo na 25,000.000 na temelju naredbe M. S. br 779/39 od 20. 7. 1939.	
6	Obćine za preuzetu aktivu likvidiranih štedionica	10.886·35				10.886·35	7% štedionička navjera na nepokretna imanja	na temelju čl. 112 zakona o uređenju Državne hipotekarne banke	Iznosu duga treba još dodati neplaćene kamate
7	isto	517.026·49				517.026·49	tekući račun obćina po 7%-tnim navjerama	isto	isto
	ukupno	188,527.912·84			ukupno	140.441.620·84			
	II. Kod poštanskih štedionica								
1	Zadruga za elektrifikaciju otoka Brača i Hvara u Splitu (Dalmacija)	1,000.000	7. 3. 1940	—	4%	1,010.385	financiranje zadružnog investicionog djelovanja	po § 13 st. 1 naredbe o državnom proračunu za vrieme od 1. IV. do 31. XII. 1941 ovlašten je Ministar financija dati državno jamstvo za odplatu ove navjere kod poštanske štedionice	

Tek. br.	Dužnik	Nominalni iznos zajma	Vrieme sklapanja	Rok plaćanja	Kamati	Ostatak duga na 6. 4. 1941 dinara	Svrha zajma	Oblik državnog jamstva	Opazka
2	Dalmatinska klesarska zadruga, Selce na Braču	400.000	7. 3. 1940	—	4%	404.905	financiranje zadružnog investicionog djelovanja	po § 13 st. 1 naredbe o državnom proračunu za vrieme od 1. IV. do 31. XII. 1941. ovlašten je Ministar financija dati državno jamstvo za odplatu ove navjere kod poštanske štedionice	
	ukupno	1,400.000			ukupno	1,415.290			
	III. Kod jugoslavenske Narodne banke[1]								
1	„Diporis“ i o.	300,000.000	4. 6. 1940	31. 12. 1940	0.25% (17. 3. 1942.	132.052.871.31 132,137.250)	kupovanje živežnih zaliha i podizanje skladišta	državni bon br. 17216	posrednik Privilegirana agrarna banka

[1]) Ova jamstva riešit će se najvećim dielom u okviru uređenja po članku 17 glavnog utanačenja.

Tek. br.	Dužnik	Nominalni iznos zajma	Vrieme sklapanja	Rok plaćanja	Kamati	Ostatak duga na 6. 4. 1941 dinara	Svrha zajma	Oblik državnog jamstva	Opazka
2	„Diporis" i o.	50,000.000	24.11.1939 2. 7. 1940	30. 6. 1941	1%	49,999.666 (17.3.1942: 50,127.450)	kreditiranje prehranbene uprave	državni bon br. 16687 br. 17306	posrednik Privilegovana agrarna banka
3	„Pogod" povlašteno poljoprivredno d. d. Zagreb	250,000.000	12.11.1940 14.11.1940	31. 12. 1941	0.25%	249,500.000	kupovanje živežnih zaliha za Banovinu Hrvatsku	državni bon br. 17479	kao pokriće služe zalihe sa 100% kao i mjenice „Pogoda" sa žirom P. a. b.
4	„Prevod" prehranbeni ured u Ljubljani	30,000.000	12. 9. 1940	30. 6. 1941	1%	30,000.000	kupovanje živežnih zaliha na području Dravske banovine	jamstvo Dravske banovine	kao pokriće služe zalihe sa 100% kao i mjenice „Prevoda" sa žirom štedionice dravske banovine

Tek. br.	Dužnik	Nominalni iznos zajma	Vrieme sklapanja	Rok plaćanja	Kamati	Ostatak duga na 6. 4. 1941 dinara	Svrha zajma	Oblik državnog jamstva	Opazka
5.	Glavni savez srb. zemljoradničkih zadruga, Beograd	20,000.000	7. 10. 1936	1. 11. 1958	5%	18,000.000 (17. 3. 42 : 16,500.000)		državno jamstvo sa žirom P. a. b.	
6.	Privilegirano d. d. za izvoz zemaljskih proizvoda, Beograd	400,000.000	15. 8. 1940		5%	50,000.000 (17. 3. 42 : 34,500.000)	dobava zemaljskih proizvoda	državno jamstvo sa žirom P. a. b.	
	ukupno	1.050,000.000			ukupno	529.552.537.31			

Ukupno pod	I.	Din.	140,441.620,84
„	II.	„	1,415.290,—
„	III.	„	529.552.537,31
	svega	Din.	671,409 448,15

IV. Dodatak:

Privilegovana agrarna banka podjeljivala je pojedinim naseljenicima založne zajmove u svrhu naseljivanja. Država je jamčila za te zajmove Priv. agrarnoj banci u visini od 50,000.000 dinara. Na 15. 4. 1941 dugovalo se je po tim zajmovima još 18 000.000 dinara.

ZAPISNIK O PODPISIVANJU

U času podpisivanja sporazuma o imovinsko-pravnom razrješenju bivše jugoslavenske države izjavljuju podpisani opunomoćenici vlada država sticateljica, da su složni u sliedećem:

Za primjenu ovog sporazuma područje Njemačkog Reicha je i Češko-Moravski Protektorat, Elzas, Lotringija i Luksemburg.

Berlin, dne 22. srpnja 1942.

Za hrvatsku vladu:
Dr. M. STRAŽNICKY

Za njemačku vladu:
WILHELM FABRICIUS

Za talijansku vladu:
PASQUALE DIANA

Za bugarsku vladu:
K. VAČOV

Za madžarsku vladu:
Dr. P. SEBESTYEN

ZAPISNIK
O LIKVIDACIJI JUGOSLAVENSKE NARODNE BANKE

U izvršenju članka 16. danas podpisanoga sporazuma o imovinsko-pravnom razrješenju bivše jugoslavenske države i o nekim drugim financialnim pitanjima, koja su s time u savezu, utvrđeno je između opunomoćenih zastupnika država sticateljica sliedeće:

Likvidacija jugoslavenske Narodne banke izvršit će se po sliedećim pravcima odmah središtno u Beogradu pod nadzorom njemačkog i talijanskog predstavnika, koji su u tu svrhu tamo izaslani.

I. Da bi se osigurala provedba uredne likvidacije, postupat će se ovako:

1. Kod likvidacije otvorit će se svakoj državi sticateljici jedan likvidacioni račun i voditi sporazumno s njom.

2. Države sticateljice stavit će odmah na razpolaganje likvidatoru jugoslavenske Narodne banke na razpolaganje knjižne priloge potrebne za likvidaciju.

3. Likvidacija počinje izlučenjem aktive i pasive iz tekućega bankovnog posla bivše jugoslavenske Narodne banke zajedno s klirinškim

računima. U tu svrhu stavljaju države sticateljice središnjici na razpolaganje pologe vriednostnih papira i mjenica, koji se nalaze na njihovu području, a koji pripadaju drugim državama sticateljicama.

4. Države sticateljice preuzimaju po predhodnoj procjeni u sporazumu sa središnjicom stavke aktive bivše jugoslavenske Narodne banke, koje se nalaze u pojedinim državama sticateljicama, ili daju nalog da se unovče. Nenaplativa aktiva vratit će se likvidatoru jugoslavenske Narodne banke. Svaka država sticateljica preuzet će obveze bivše jugoslavenske Narodne banke spram vjerovnika, koji na njezinom području stanuju ili imaju sjedište. Preuzimanje ili unovčenje aktive i pasive usljeđuje po novčaničnim bankama dotične države sticateljice ili po jednom vjeresijskom zavodu, koji ona odredi.

5. Pretičak, koji se pokazuje kod preuzimanja ili unovčenja aktive, stavlja se na razpolaganje središnjici, a ova ga upotrebljava za pokriće pasivnih jednačaka.

6. Blagajničko stanje podružnica bivše jugoslavenske Narodne banke od dana, do kojega se knjižni prilozi predaju središnjici, ima se vratiti likvidacionoj masi.

II. Radi pojednostavnjenja likvidacije izuzimaju se novčanice bivše jugoslavenske Narodne banke od likvidacije tekućeg bankovnog posla i klirinških računa, spomenute pod brojkom I. st. 3. Neobvezničke tražbine Narodne banke spram bivše jugoslavenske države kao i bonovi za narodnu obranu, koji su u posjedu Narodne banke, oboje po svojoj naslovnoj vriednosti, brišu se u računu izravnanja na strani aktive, a na strani pasive smanjuje se u istoj visini iznos stavljen na novčanično kolanje. Pretičak ostaje na strani pasive radi izjednačenja računa izravnanja.

III. Aktiva, preostala kod jugoslavenske Narodne banke u likvidaciji, nakon pokrića njezinih obveza s naslova izdavanja novčanica, pripada u prvom redu onim državama sticateljicama, koje su unovčile jugoslavenske dinarske novčanice, koje potječu iz novčaničnog kolanja, preko iznosa, koji one imaju pridonieti kao prilog za uređenje neobvezničnih tražbina jugoslavenske Narodne banke spram bivše jugoslavenske države kao i bonova za narodnu obranu, koji se nalaze u posjedu Narodne banke. Razpodjela aktive ravna se pri tom po srazmjeru veličine u predhodnom smislu više upotrebljenih iznosa. Aktive, koje bi možda još preostale, diele se među države sticateljice srazmjerno prema udjelima, a po ključu utvrđenom u članku 5., stavka 4. sporazuma.

IV. Države sticateljice obvezuju se poništiti novčanice bivše jugoslavenske Narodne banke, ukoliko se nalaze u njihovom posjedu. Poništavanje novčanica vrši se u prisutnosti njemačkog i talijanskog pred-

stavnika kod jugoslavenske Narodne banke u likvidaciji ili njihovih zastupnika. O činjenici poništavanja sastavlja se zapisnik iz kojega će se vidjeti svota i vrsta poništenih novčanica, koje potječu iz novčaničnog kolanja jugoslavenskih novčanica. Jugoslavenske novčanice, koje možda ne potječu iz novčaničnog kolanja, a koje su pri tom zajedno poništene, unose se također u jedan zapisnik, iz kojeg je vidljiva svota i vrsta poništenih jugoslavenskih novčanica. Države sticateljice izjavit će, da one nemaju u posjedu daljnjih dinarskih novčanica bivše jugoslavenske Narodne banke. Novčanice, koje se do roka gore spomenutoga poništavanja ne podnesu radi zamjene, moraju pojedine države sticateljice proglasiti bezvriednima.

V. Njemački i talijanski predstavnik kod jugoslavenske Narodne banke u likvidaciji stavit će u određeno vrieme priedloge za provedbu likvidacije.

Berlin, dne 22. srpnja 1942.

Za hrvatsku vladu:
Dr. M. STRAŽNICKY

Za njemačku vladu:
WILHELM FABRICIUS

Za talijansku vladu:
PASQUALE DIANA

Za bugarsku vladu:
K. VAČOV

Za madžarsku vladu:
Dr. P. SEBESTYEN

ZAPISNIK

o uređenju obveza i tražbina bivše jugoslavenske Narodne banke iz obračunskog prometa s državama sticateljicama

Kod izvršenja sporazuma o imovinsko-pravnom razrješenju bivše jugoslavenske države i o nekim drugim financialnim pitanjima, koja su s time u savezu, provađa se razrješavanje obveza i tražbina iz obračunskog prometa izvan obće likvidacije jugoslavenske Narodne banke unapried izravnim obračunom s državama sticateljicama.

Pri tom se ima postupati po sliedećim načelima:

1. Ukoliko su izplate na pogodovnike već provedene, usljeđuje razpodjela obveza i tražbina bivše jugoslavenske Narodne banke spram obračunskih zavoda ili novčaničnih banaka država sticateljica na temelju ključa, utvrđenoga u članku 5., st. 4. sporazuma.

2. Ukoliko izplate pogodovnicima nisu još izvršene, vrši se razpodjela prema boravištu vjerovnika ili dužnika.

3. Bivša jugoslavenska Narodna banka saobćit će obračunskim zavodima ili novčaničnim bankama država sticateljica iznose, koji se pokazuju na temelju razpodjele. Ove će izvršiti neodgodivo predoznaku iznosa koji na njih odpadaju, i to preko klirinžkih računa predviđenih za izravnanje u robnom prometu.

4. Bivša jugoslavenska Narodna banka odobrit će za predoznake, koje imaju izvršiti obračunski zavodi ili novčanične banke, kod nje uplaćene protuvriednosti u dinarima likvidacionim računima pojedinih država sticateljica.

5. Njemačka obračunska blagajna stavit će se radi daljnjih pojedinosti u izravnu vezu s obračunskim zavodima ili novčaničnim bankama pojedinih država sticateljica.

Berlin, dne 22. srpnja 1942.

Za hrvatsku vladu:
Dr. M. STRAŽNICKY

Za njemačku vladu:
WILHELM FABRICIUS

Za talijansku vladu:
PASQUALE DIANA

Za bugarsku vladu:
K. VAČOV

Za madžarsku vladu:
Dr. P. SEBESTYEN

OPAZKA: Prije podpisa ovog sporazuma uputilo je Ministarstvo vanjskih poslova Nezavisne Države Hrvatske njemačkom, talijanskom, madžarskom i bugarskom poslanstvu u Zagrebu verbalnu notu od 20. srpnja 1942. sliedećeg sadržaja:

»Na temelju zaključenih pregovora između država sticateljica imaju 22. srpnja 1942. u Berlinu opunomoćenici odnosnih država sticateljica podpisati ugovor o imovinsko-pravnom razrješenju bivše jugoslavenske države i o nekim drugim financialnim pitanjima koja su s time u savezu. Kao osnova razpodjele prihvaćen je ključ broja stanovnika, koji stvarno odpada na pojedinu državu sticateljicu. Budući da međutim još nije utvrđena granica između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske temeljem međunarodnog ugovora o granicama, vlada Nezavisne Države Hrvatske ima čast uljudno izjaviti vladama država sticateljica, da podpis ovog ugovora sa strane opunomoćenika država sticateljica kao i prihvat procentualnih udjela, ustanovljenih u članku 5. ugovora na temelju ključa stanovnika, ne može ni u kojem slučaju prejudicirati konačnom međudržavnom hrvatsko-madžarskom utvrđenju granica.«

ABKOMMEN
ÜBER DIE VERMÖGENSRECHTLICHE AUSEINANDERSETZUNG DES EHEMALIGEN JUGOSLAWISCHEN STAATES UND EINIGE ANDERE DAMIT ZUSAMMENHÄNGENDE FINANZIELLE FRAGEN

Nachdem das Königreich Jugoslawien aufgehört hat zu bestehen, haben

die Deutsche Regierung, vertreten durch den Gesandten Herrn Dr. Wilhelm Fabricius,

die Italienische Regierung, vertreten durch den Gesandten Marchese Pasquale Diana

— dieser auch für Albanien —,

die Bulgarische Regierung, vertreten durch den Gesandten Herrn Konstantin Watschoff,

die Kroatische Regierung, vertreten durch den Gesandten Herrn Dr. Milorad Stražnicky,

die Ungarische Regierung, vertreten durch den Ministerialsektionschef Herrn Dr. Paul Sebestyen,

über die vermögensrechtliche Auseinandersetzung des ehemaligen jugoslawischen Staates und einige andere damit zusammenhängende finanzielle Fragen das nachfolgende Abkommen getroffen:

Einleitende Bestimmungen

»Erwerberstaaten« im Sinne dieses Abkommens sind das Deutsche Reich, Italien (einschließlich Albanien und Montenegro), Ungarn, Bulgarien, Kroatien und Serbien, dieses vertreten durch die Deutsche Regierung.

Unter »ehemaliger jugoslawischer Staat« im Sinne dieses Abkommens wird das ehemalige Königreich Jugoslawien verstanden.

Abschnitt I
Staatsvermögen

Artikel 1

Das Eigentum des ehemaligen jugoslawischen Staates und seiner Banschaften — einschließlich ihrer Betriebe, Anstalten und Fonds mit oder ohne eigene Rechtspersönlichkeit und der von ihnen verwalteten öffentlichen Fonds —, das sich am 15. April 1941 in dem endgültig einem Erwerberstaat zugefallenen Gebiet befand ist mit Rückwirkung auf diesen Zeitpunkt Eigentum dieses Erwerberstaates geworden.

Falls Grundeigentum einer Banschaft durch die Grenzziehung durchschnitten wird, wird über dieses Eigentum eine Auseinandersetzung unter den beteiligten Erwerberstaaten nach Grundsätzen der Billigkeit herbeigeführt werden.

Artikel 2

Die in Aktien verkörperten Beteiligungen sowie andere Beteiligungen vermögensrechtlicher Natur des ehemaligen jugoslawischen Staates und seiner Banschaften — einschließlich ihrer Betriebe, Anstalten und Fonds mit oder ohne eigene Rechtspersönlichkeit und der von ihnen verwalteten öffentlichen Fonds — an Unternehmungen, deren Betriebsstätten sich am 15. April 1941 ausschließlich auf dem Gebiet eines Erwerberstaates befanden, stehen mit Rückwirkung von diesem Zeitpunkt ab diesem Erwerberstaat zu.

Befanden sich die Betriebsstätten innerhalb des Gebietes mehrerer Erwerberstaaten, so ist die Beteiligung zwischen diesen Erwerberstaaten nach Billigkeit aufzuteilen.

Artikel 3

Die aus der Zeit vor dem 15. April 1941 stammenden Forderungen des ehemaligen jugoslawischen Staates und der Banschaften wegen Steuern, Zölle und anderer öffentlicher Abgaben werden mit Rückwirkung vom 15. April 1941 als Forderungen desjenigen Erwerberstaates betrachtet, in dessen Gebiet sie bei den früher zuständigen Behörden zum Soll gestellt wurden oder zu stellen waren.

Sind die Amtsbezirke der früher zuständigen Behörden durch die Grenzziehung durchschnitten worden, so erfolgt die Aufteilung der im Absatz 1 behandelten Forderungen zugunsten der beteiligten Erwerberstaaten unter der Annahme einer gemäß dem bisherigen Recht zuständigen Behörde für den durch die Grenzziehung abgetrennten Teil des bisherigen Amtsbezirkes.

Zur Sicherstellung von Forderungen dieser Art eingetragene Hypotheken stehen demjenigen Erwerberstaat zu, auf dessen Gebiet das belastete Grundstück gelegen ist. Diese Hypotheke können von dem betreffenden Erwerberstaat bis zu dem Ausmaß, in dem die zu Lasten des Schuldners tatsächlich bestehenden Verpflichtungen auf dem Gebiet dieses Erwerberstaates am 15. April 1941 zum Soll gestellt wurden bzw. zu stellen waren, geltend gemacht werden.

Artikel 4

Die sonstigen in der Zeit vor dem 15. April 1941 entstandenen Forderungen und Rechte des ehemaligen jugoslawischen Staates und der Banschaften — einschließlich ihrer Betriebe, Anstalten und Fonds mit oder ohne eigene Rechtspersönlichkeit und der von ihnen verwalteten Fonds —

a) die auf Vermögensgegenständen hypothekarisch sichergestellt sind, die sich im Gebiete eines Staates befinden,

b) die auf solchen Vermögensgegenständen hypothekarisch nicht sichergestellt sind, gegen natürliche und juristische Personen, die ihren

Wohnsitz oder Sitz mit sämtlichen Betrieben am 15. April 1941 in dem Gebiet eines Erwerberstaates hatten, werden mit Rückwirkung von diesem Zeitpunkt ab als Forderungen und Rechte dieses Erwerberstaates betrachtet.

Bei Forderungen und Rechten, bei denen der Schuldner nach dem 15. April 1941 gewechselt hat, ist der Wohnsitz oder Sitz des an diesem Tage Verpflichteten maßgebend.

Bei Forderungen und Rechten gegen Personen mit Betrieben innerhalb der Gebiete verschiedener Staaten ist von den beteiligten Erwerberstaaten nach Billigkeit zu bestimmen, ob und in welchem Umfang diese Forderungen und Rechte als Forderungen und Rechte des einen oder der anderen Erwerberstaaten zu betrachten sind.

Abschnitt II

Staatsverbindlichkeiten

A. Finanzschulden

Artikel 5

Jeder Erwerberstaat verpflichtet sich, zur Abfindung von Vertragspersonen, die Eigentümer von Anleihestücken oder Gläubiger von nichttitrierten Forderungen der inneren oder äußeren Schuld des ehemaligen jugoslawischen Staates sind, einen Beitrag zu leisten. Zu diesem Zweck wird jeder Erwerberstaat mit einem Anteil an der inneren Schuld des ehemaligen jugoslawischen Staates und an dessen äußerer Schuld belastet, jedoch nur insoweit, als sich Anleihestücke oder nichttitrierte Forderungen am 15. April 1941 im Eigentum von Vertragspersonen befanden.

Vertragspersonen im Sinne dieses Abkommens sind natürliche und juristische Personen, die am 1. Dezember 1941 ihren Wohnsitz oder Sitz in dem einem Erwerberstaat zugefallenen Gebiet des ehemaligen jugoslawischen Staates oder in einem der Erwerberstaaten selbst hatten.

Der äußeren Schuld sind auch die Verbindlichkeiten aus besonderen Lieferungen zuzurechnen, die bei der Abwicklung des Verrechnungsverkehrs mit den einzelnen Erwerberstaaten nicht berücksichtigt werden.

Die Anteile der Erwerberstaaten betragen für:

das Deutsche Reich	5%
Italien (einschließlich Albanien und Montenegro)	8%
Ungarn	8%
Bulgarien	8%
Kroatien	42%
Serbien (davon entfallen auf das Banat 4%)	29%

Bei der Feststellung des Gesamtbetrages der zugrunde zu legenden Schuld werden die zu berücksichtigenden titrierten Schulden in einen einheitlichen Typ umgerechnet und die nichttitrierten Schulden zu ihrem Nennbetrag hinzugefügt. Der Gesamtbetrag der Schulden wird in Dinar festgesetzt. Die Verpflichtungen, die auf eine andere Währung als Dinar lauten, werden zu folgenden Kursen umgerechnet:

1 RM	=	20,—	Dinar
1 Lira	=	2,63	„
1 Pengö	=	12,18	„
1 Lew	=	0,61	„
1 Kuna	=	1,—	„
1 ffr.	=	1,—	„
1 k (früher kč.)	=	1,72	„
1 Belga	=	8,—	„
1 alb. fr.	=	16,44	„
1 $	=	50,—	„
1 £	=	198,—	„
1 österr.-ungarische Kr.	=	0,25	„
1 sfr.	=	11,59	„

Die in die Schuldenregelung gemäß dem ersten Absatz dieses Artikels einbezogenen Inlandsschulden des ehemaligen jugoslawischen Staates sind in der beigefügten Anlage 1 zusammengestellt.

Die beigefügte Anlage 7 enthält die Auslandsschulden des ehemaligen jugoslawischen Staates, die, soweit die Voraussetzungen des Absatzes 1 dieses Artikels gegeben sind, an der Schuldenregelung teilnehmen.

In der beigefügten Anlage 3 sind die für die Umrechnung der titrierten Schulden in einen einheitlichen Typ gemäß Absatz 5 dieses Artikels anzuwendenden Umrechnungskoeffizienten zusammengestellt.

Artikel 6

Jeder Erwerberstaat wird seinen Anteil an der jugoslawischen Staatsschuld in erster Linie durch diejenigen jugoslawischen Staatsschuldverschreibungen und nichttitrierten Staatsschulden, die sich im Gebiet eines Erwerberstaates am 15. April 1941, im Eigentum von Vertragspersonen (Artikel 5, Abs. 2) befanden, in der nachstehend vorgesehenen Weise begleichen:

Jeder Erwerberstaat wird auf seinem Gebiet unverzüglich, spätestens jedoch innerhalb von vier Monaten nach Unterzeichnung dieses Abkommens, die jugoslawischen Staatsschuldverschreibungen auf dem Wege des Umtausches in eigene Schuldverschreibungen aus dem Umlauf ziehen.

Die so umgetauschten Staatsschuldverschreibungen und die übernommenen nichttitrierten Staatsschulden werden einer unter der deutschen Verwaltung in Belgrad stehenden Verrechnungsstelle unter Vorlegung der eingezogenen Schulddokumente nachgewiesen. Die Erwerberstaaten können je einen Delegierten zu dieser Stelle entsenden. Die Kosten für den Delegierten trägt jeweils der entsendende Staat.

Außerdem werden zur Begleichung des Anteils auch diejenigen Staatschuldverschreibungen und nichttitrierten Staatsschulden verwendet, die einem Erwerberstaat, seinen Angehörigen und Institutionen aus den verschiedenen finanziellen Auseinandersetzungen zufallen werden (z. B. Reserven der privaten Versicherungsanstalten usw.). Falls im Rahmen solcher Auseinandersetzungen einem Erwerberstaat, seinen Angehörigen und Institutionen ein Gläubigeranteil an den nichttitrierten Schulden zufällt, so wird auch dieser zur Abtragung des Anteils des Erwerberstaates verwendet.

Die abgelieferten Schuldverschreibungen müssen mit sämtlichen nach dem 15. April 1941 fälligen Zinsscheinen versehen sein. Falls Zinsscheine fehlen, werden sie mit ihrem Nennwert von dem Wert der betreffenden Schuldverschreibung abgezogen. Die bis zum 15. April 1941 aufgelaufenen Zinsen die auf nichttitrierte Schulden entfallen und noch nicht bezahlt sind, werden ebenfalls von den Erwerberstaaten übernommen. Hat ein Erwerberstaat Zinsen auf titrierte Schulden nach dem 15. April 1941 gezahlt, so sind die entsprechenden Beträge bei seinem Schuldenanteil anzurechnen.

Die Ablieferung der Schuldverschreibungen an die erwähnte Stelle hat nach einzelnen Emissionen und Nummern geordnet und unter Beifügung eines Nummernverzeichnisses kostenlos zu erfolgen. Die einem Erwerberstaat zufallenden nichtitrierten Schulden werden bei der Verrechnungsstelle (Artikel 6, Abs. 3) für jeden Erwerberstaat getrennt einschließlich der bis zum 15. April 1941 darauf entfallenden Zinsen verbucht.

Ausgenommen von der Ablieferung und Verrechnung auf die Schuld sind im ordentlichen Verfahren amortisierte Schuldverschreibungen.

Artikel 7

Die zuständigen Stellen im Gebiet eines Erwerberstaates werden die Verbringung und Versendung von jugoslawischen Staatsschuldverschreibungen bewilligen, die auf ihrem Gebiet verwahrt werden und Eigentum von Vertragspersonen (Artikel 5, Abs. 2) im Gebiete eines anderen Erwerberstaates sind.

Artikel 8

Dingliche Sicherheiten für Finanzschulden auf Vermögensgegenstände, die einem der Erwerberstaaten zugefallen sind, erlöschen.

Artikel 9

Soweit der Wert der abgelieferten Schuldverschreibungen und der sonst in Frage kommenden Beträge hinter dem im Artikel 5 vorgesehenen Anteil eines Erwerberstaates zurückbleibt, hat der betreffende Erwerberstaat den Unterschiedsbetrag in bar oder in eigenen Obligationen seiner Währung in nomineller Höhe des Unterschiedsbetrages zur Verfügung zu stellen, wobei die Ausstattung der Obligationen derjenigen entsprechen muß, in der er zur in Betracht kommenden Zeit Staatsschuldverschreibungen mit einer Laufzeit bis zu fünf Jahren im Inlande ausgibt.

Für die Zeit vom 15. April 1941 ab bis zum Beginn des Zinsenlaufes der zu übergebenden Obligationen sind Zinsen in bar zur Verfügung zu stellen.

Soweit der Wert der abgelieferten Schuldverschreibungen und der sonst in Frage kommenden Beträge den im Artikel 5 vorgesehenen Anteil eines Erwerberstaates übersteigt, hat der betreffende Erwerberstaat Anspruch auf Ausgleich des Mehrbetrages, und zwar in Barleistungen und Obligationen des- oder derjenigen Erwerberstaaten, bei denen der Wert der abgelieferten Schuldverschreibungen und der sonstigen in Frage kommenden Beträge hinter dem im Artikel 5 vorgesehenen Anteil zurückbleibt. Sind mehrere Erwerberstaaten ausgleichsberechtigt, so erhalten diese Erwerberstaaten an jedem bereitgestellten Barbetrag und an allen Obligationen denjenigen Anteil, der sich aus dem Verhältnis ihres Anspruchs zu den gesamten Ansprüchen aller ausgleichberechtigten Erwerberstaaten ergibt.

Artikel 10

Die Stelle, an die die jugoslawischen Schuldverschreibungen abzuliefern sind, hat alle sich aus den vorstehenden Artikeln ergebenden Feststellungen und Abrechnungen vorzunehmen und den erforderlichen Ausgleich durchzuführen. Sie hat die ihr abgelieferten jugoslawischen Schuldverschreibungen unter Kontrolle der Erwerberstaaten zu vernichten.

B) Andere finanzielle Verpflichtungen

Artikel 11

Die Art und Weise der Regelung der vor dem 15. April 1941 entstandenen, unter A nicht behandelten und nicht anderweitig geregelten finanziellen Verpflichtungen des ehemaligen jugoslawischen Staates und

seiner Banschaften — einschließlich ihrer Betriebe, Anstalten und Fonds mit oder ohne eigene Rechtspersönlichkeit und der von ihnen verwalteten öffentlichen Fonds — bleibt demjenigen Erwerberstaat überlassen, in dessen Gebiet der Gläubiger am Tage der Unterzeichnung dieses Abkommens seinen Wohnsitz oder Sitz hat. Diejenigen Erwerberstaaten, in deren Gebiet der Gläubiger am Tage der Unterzeichnung dieses Abkommens seinen Wohnsitz oder Sitz nicht hat, werden von der Regelung der erwähnten Verpflichtungen freigestellt.

Soweit es sich um Verpflichtungen aus Einlösungsrenten für verstaatlichte Eisenbahnen und um dinglich gesicherte Verpflichtungen handelt, übernimmt jedoch derjenige Erwerberstaat die Regelung, auf dessen Gebiet die in Betracht kommende Eisenbahnstrecke oder das belastete Grundstück gelegen ist. Der Erwerberstaat wird bei dieser Regelung den dinglichen Rechten des Gläubigers in vollem Umfang Rechnung tragen. Wenn die neuen Grenzen solche Eisenbahnstrecken und die Objekte, auf denen dingliche Sicherungen ruhen, durchschneiden, findet unter den beteiligten Erwerberstaaten eine billige Aufteilung statt.

Soweit es sich um Schadenersatzverpflichtungen aus dem Titel der jugoslawischen Agrarreform oder aus im Zusammenhang mit dieser Agrarreform durchgeführten anderweitigen Enteignungen von Grundbesitz handelt, übernimmt die Regelung derjenige Erwerberstaat, in dessen Gebiet der enteignete Grundbesitz liegt. Über die Durchführung dieser Bestimmung werden die beteiligten Erwerberstaaten untereinander Sonderregelungen treffen.

Bei Verpflichtungen, bei denen der Gläubiger seit dem 15. April 1941 gewechselt hat, ist der Wohnsitz oder Sitz desjenigen maßgebend, dem die Forderungen an diesem Tage zustanden.

Artikel 12

Ansprüche auf Rückvergütung und Erstattungen von Steuern, Zöllen und anderen Abgaben, die bei den zuständigen Behörden außerhalb des Gebietes eines Erwerberstaates zum Soll gestellt wurden oder zu stellen waren, können diesem Erwerberstaat gegenüber nicht geltend gemacht werden.

Sind die Amtsbezirke der früher zuständigen Behörden durch die Grenzziehung durchschnitten worden, so erfolgt die Aufteilung der im Absatz 1 behandelten Verpflichtungen unter den beteiligten Erwerberstaaten unter der Annahme einer gemäß dem bisherigen Recht zuständigen Behörde für den durch die Grenzziehung abgetrennten Teil des bisherigen Amtsbezirkes.

Artikel 13

Depositen, die zur Sicherstellung eines Rechts des ehemaligen jugoslawischen Staates oder der Banschaften — einschließlich ihrer Betriebe, Anstalten und Fonds mit oder ohne eigene Rechtspersönlichkeit und der von ihnen verwalteten öffentlichen Fonds — dienten, sind einem Erwerberstaat auszufolgen, wenn das Recht auf diesen Erwerberstaat übergangen ist. Andere Depositen sind an denjenigen Erwerberstaat auszufolgen, dessen Behörden in der fraglichen Angelegenheit zuständig sind.

Durch die vorstehenden Bestimmungen werden Privatrechte dritter Personen an den Depositen nicht berührt.

Verpflichtungen hinsichtlich bar erlegter, nicht gesondert aufbewahrter Depositen gelten als Verpflichtungen im Sinne des Artikels 11.

Artikel 14

Als freiwilliger Beitrag zur Regelung der Garantieverpflichtungen des ehemaligen jugoslawischen Staates gilt folgendes:

Jeder Erwerberstaat wird die in der Anlage 4 aufgeführten Garantieverpflichtungen, soweit sie sein Gebiet betreffen, erfüllen, aber nur gegenüber Vertragspersonen; die mit den Garantien verbundenen Berechtigungen erwirbt der erfüllende Erwerberstaat.

Dabei ist entscheidend, bei den sachlich gebundenen Garantien, ob und in welchem Umfang das Objekt, auf welches sich die Garantie bezieht, sich auf dem Gebiet dieses Erwerberstaates befindet, bei rein persönlichen Garantien der Sitz des Schuldners, zu dessen Gunsten die Garantie geleistet wurde.

Ist der Schuldner eine juristische Person und findet eine Aufteilung seines Vermögens zufolge der neuen Grenzen statt, so ist die Garantieverpflichtung unter den beteiligten Erwerberstaaten nach Billigkeit aufzuteilen.

Abschnitt III

Schlussbestimmungen

Artikel 15

Über das Vermögen und die Schulden von Gemeinden, Gemeindeverbänden und sonstigen Körperschaften des öffentlichen Rechts, deren Gebiet durch die Grenzziehung durchschnitten wurde, mit Ausnahme der Banschaften, wird eine Auseinandersetzung unter den beteiligten Erwerberstaaten nach Grundsätzen der Billigkeit herbeigeführt werden.

Artikel 16

Hinsichtlich der ehemaligen jugoslawischen Nationalbank findet eine Auseinandersetzung unter den Erwerberstaaten statt; das Verfahren ist in einem besonderen Protokoll festgelegt worden.

Artikel 17

Hinsichtlich der Staatshypothekenbank, der Privilegierten Agrarbank und der Postsparkasse sowie der unter der Verwaltung dieser Institute stehenden öffentlichen Fonds findet eine Auseinandersetzung unter den Erwerberstaaten statt.

Die Erwerberstaaten werden den etwaigen Ausfall decken, der sich bei der Auseinandersetzung hinsichtlich der erwähnten drei Kreditinstitute, für deren Verbindlichkeit der ehemalige jugoslawische Staat haftete, ergeben kann.

Die Regelung der Verbindlichkeiten, für welche diese Haftung bestand, gilt gegenüber Vertragspersonen im Sinne des Artikels 5, Absatz 2.

Nach Abschluß der Auseinandersetzung werden die etwaigen den einzelnen Erwerberstaaten zur Deckung des Ausfalls auferlegten Zahlungsverpflichtungen auf alle Erwerberstaaten nach dem allgemeinen Aufteilungsschlüssel für die Regelung der früheren jugoslawischen Staatsschulden umgelegt und im Wege der Zahlung über die normalen Clearingkonten beglichen, wobei der Gläubigerstaat für sofortige Auszahlung Sorge tragen wird.

Artikel 18

Die Bestimmungen dieses Abkommens finden insoweit Anwendung, als keine besonderen Regelungen vereinbart worden sind oder vereinbart werden.

Artikel 19

Falls eine Einzelfrage, die im Zusammenhang mit der vermögensrechtlichen Auseinandersetzung des ehemaligen jugoslawischen Staates entstanden ist oder noch entstehen wird, von einem Erwerberstaat aufgeworfen wird, ist der jeweils beteiligte Erwerberstaat bereit in Verhandlungen einzutreten, um eine Lösung im Geiste der Billigkeit herbeizuführen.

Artikel 20

Die Erwerberstaaten werden sich bei der Durchführung der Bestimmungen dieses Abkommens gegenseitig behilflich sein.

Artikel 21

Dieses Abkommen soll sobald als möglich ratifiziert werden und tritt in Kraft, sobald sämtliche Ratifikationsurkunden im Auswärtigen Amt in Berlin niedergelegt worden sind.

Die Erwerberstaaten sind darüber einig, die Bestimmungen dieses Abkommens vom Tage der Unterzeichnung ab vorläufig anzuwenden.

Artikel 22

Das Abkommen wird in einer Urschrift, die in dem Archiv des Auswärtigen Amts in Berlin niedergelegt werden wird, in deutscher und italienischer Sprache mit der Maßgabe unterzeichnet, daß beide Wortlaute gleiche Geltung haben. Die Deutsche Regierung wird jeder der anderen beteiligten Regierungen einen beglaubigten Abdruck des Abkommens zugehen lassen.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten dieses Abkommen unterzeichnet.

Geschehen in Berlin am 22. Juli 1942.

Für die Deutsche Regierung:
WILHELM FABRICIUS

Für die Italienische Regierung:
PASQUALE DIANA

Für die Bulgarische Regierung:
K. WATSCHOFF

Für die Kroatische Regierung:
Dr. M. STRAŽNICKY

Für die Ungarische Regierung:
Dr. P. SEBESTYEN

Anlage 1,

Innere Schulden des
ehemaligen jugoslawischen Staates
Stand am 15. April 1941.

1. Mittel- und langfristige Schulden a) Titrierte Schulden

Lfd. Nr.	TITEL DER ANLEIHE	Zeitpunkt der Aufnahme	Ursprünglicher Betrag der Schuld Dinar	Ausstehender Betrag Dinar
1	2% Prämienanleihe (Serbenlose)	1881	[1]) 33,000.000	8,758.350
2	Prämienanleihe (Tabaklose)	1888	[1]) 10,000.000	6,110.000
3	4% Staatsschuldverschreibungen zur Regelung der Agrarverhältnisse in Bosnien und der Herzegowina	1921	130,000 000	100,983.700
4	7% Investitionsanleihe	Serie 1921 1937	500,000.000	462,542.500
5	7½% Schatzscheine (Ankauf der orientalischen Bahn)	1923	—	[2]) 1,310.000
6	2½% Verlosbare Kriegsschadenschuldverschreibungen	1922/34	4,916.429.000	3.727,270.000
7	6% Staatsschuldverschreibungen zur Entschädigung für Beglukgüter	1929 1930 1932 1939	600,000.000	543,134.000
8	6% Staatsschuldverschreibungen zur Regelung der Agrarverhältnisse in Dalmatien	1930 1939	500,873.500	468,792.500
9	6% Staatsschuldverschreibungen zur Regelung der Agrarverhältnisse in Bosnien und der Herzegowina	1936	50,000.000	47,675.200
10	5% Schuldverschreibungen zur Finanzierung öffentl. Arbeiten	1935	1 000,000.000	724,200.000
11	4% Staatlich garantierte Schuldverschreibungen zur Regelung der Agrarreform des Großgrundbesitzes	1934	249,440.000	217,656.500
12	3% Staatsschuldverschreibungen (Bauernentschuldung)	1936	544,000.000	471,528.800
13	6% Schuldverschreibungen für öffentliche Arbeiten und Landesverteidigung 1. und 2. Ausgabe	1938	1.185,485.000	1.183,385.000

[1]) Ursprüglicher Betrag in Goldfranken.
[2]) Lautet auf ffrs.; 1 ffr = 1 Din.

Lfd. Nr.	TITEL DER ANLEIHE	Zeitpunkt der Aufnahme	Ursprünglicher Betrag der Schuld Dinar	Ausstehender Betrag Dinar
14	4% Inhaberschuldverschreibungen an Kriegsfreiwillige	1939	384,320.000	347,225.000
15	4% Amortisable Anleihe[1] (Konversionsanleihe)	1895	—	19,728.500
16	5% Monopolobligationen 1902[1]	1902	—	39.000
17	4½% Anleihe von 1906[1] (ehemalige Goldanleihe)	1906	—	55.000
18	4½% Anleihe von 1909[1] (ehemalige Goldanleihe)	1909	—	11,140.000
19	5% Anleihe von 1913[1] (ehemalige Goldanleihe)	1913	—	155.000
20	7% Internationale Stabilisierungsanleihe[1]	1931	[2]) ffrs 77,304.000	[3]) 77,296.000
21	8% Nationale äußere Anleihe des Königreichs der Serben, Kroaten und Slowenen, Serie A (Blair-Anleihe)[1]	1922	[2]) $ 3,345.400	[4]) 167.270.000
22	7% Nationale äußere Anleihe des Königreichs der Serben, Kroaten und Slowenen, Serie B (Blair-Anleihe)[1]	1927	[2]) $ 8,763.200	[4]) 438,160.000
	Summe der titrierten Schulden			9,024,415.050

b) Nichttitrierte Schulden

	Kredite der Staatlichen Hypothekenbank			
1	5% Kredit für die Eisenbahn Kursumlija-Pristina	29. 6. 31	265,000.000	11,300.497
2	6¼% Kredit zum Ankauf der Kreuger-Anleihe	18. 8. 37	193,600 000	159,238.640
3	6% Kredit für den Ankauf von Aktien der Motorindustrie Rakoviza	4. 1. 38	30,000.000	24,420.000
4	Spezieller 3% Kredit zur Konsolidierung von schwebenden Schulden	3. 2. 38	300,000.000	267,532.253
5	6% Kredit für die Kapitalerhöhung der Motorindustrie Rakoviza	14. 4. 38	30,000.000	22,368.413

[1]) Inlandstranche der auf ausländische Währung lautenden Anleihe
[2]) Ausstehender Betrag in Originalwährung.
[3]) ffr = 1 Din
[4]) 1 $ = 50 Din

Lfd. Nr.	TITEL DER ANLEIHE	Zeitpunkt der Aufnahme	Ursprünglicher Betrag der Schuld Dinar	Ausstehender Betrag Dinar
6	6% Kredit für die Anschaffung von Schiffen für die Finanzkontrole	18. 5. 38	20,000.000	7,225.509
7	Spezieller 6% Kredit zum Ankauf des Unternehmens „Jugostampa", Zagreb	30. 12. 39	12,500.000	5.465.332
8	6% Kredit an das Forstministerium für die finanzielle Sanierung der „Sipad"	12. 4. 39	40,000 000	38,736.587
9	6% Kredit an das Kriegsministerium	20. 10. 37	140,000.000	79,077.543
10	Verschiedene 7% Investitionskredite	18. 7. 22 19. 2. 41	1.453,369.519	1.231,802.533
11	6,5% Hypothekardarlehen	23. 11. 39	513.792	505.467
	Summe 1—11			1 847,672.804
	Kredite der Postsparkasse:			
12	5% konsolidierte Staatsschuld	1935	600,000.000	585,053.763
13	5% Kredit an das Kriegsministerium	1939	84.183.423	86,519.152
14	4% Kredit zur Auszahlung von Auswanderereinlagen	1939	16,776.657	3,367.154
15	Zinsloser Kredit an das Post- und Telegraphenministerium	1927	13,560.379	15,711.584
16	Zinsloser Kredit an das Post- und Telegraphenministerium	1930	4,000.000	3,760.486
17	6% Kredit an das Post- und Telegraphenministerium	1936	17,000.000	15.851
18	6% Kredit an das Post- und Telegraphenministerium	1936	20,000.000	11,854.996
19	6% Kredit an das Post- und Telegraphenministerium	1937	10,000.000	6,580.220
20	6% Kredit an das Post- und Telegraphenministerium	1938	115,000.000	4,734.972
21	5% Kredit an das Post- und Telegraphenministerium	1938	3,500.000	718.719
22	5% Kredit an das Post- und Telegraphenministerium	1940	51,261.914	52,657.377
	Summe 12—22			770,974 274

Lfd. Nr.	TITEL DER ANLEIHE	Zeitpunkt der Aufnahme	Ursprünglicher Betrag der Schuld Dinar	Ausstehender Betrag Dinar
23	Forderungen der Priv. Agrarbank und anderer Institutionen aus der Regelung der Bauernschulden	1936		280,983.261
	Summe der nicht titrierten Schulden (1—23)			2,899,630.339
	Summe der mittel- und langfristigen Schulden			11.924.045.389

2. Kurzfristige Schulden

	Schulden der Hauptstaatskasse			
1	$3^1/_2$ bis $5^0/_0$ Schatzanweisungen	—	—	2.073,705.000
2	Kassenscheine in Dinaren	—	—	951,411.324
3	Vorschüsse in laufender Rechnung (Kriegs-, Marine-, Verkehrs-Bauten, Post- und Telegraphenministerium u. a.)			350,000 000
	Summe 1—3			3.375,116.324
	Kredite der Staatlichen Hypothekenbank			
4	Vorläufige $5^0/_0$ Kredite	1934—41	—	234,228.623
5	$6^0/_0$ Kredit für Zahlung von Pensionen		—	4.859
6	Zinsfreier Sonderkredit für Abwicklung des Kupondienstes	10. 5. 35	—	17,569.599
7	Zinsfreier Kredit für Ankauf von Staatspapieren	17. 2. 38	52,387.661·51	52,387.661
8	Kredit für den Kupondienst der vom Staat übernommenen Anleihe vom Jahre 1910 bis 1911	—	—	508.704
9	Vorläufiger $5^0/_0$ Kredit zur Kapitalerhöhung der „Jugocelik"	28. 2. 41	130,000.000	108,264.731
10	Erster $6^0/_0$ Vorschuß an das Kriegsministerium auf die 2. Tranche (1941) der Anleihe für öffentl. Arbeiten aus dem Jahre 1938	7. 9. 40	20,265.974	300.702

Lfd. Nr.	TITEL DER ANLEIHE	Zeitpunkt der Aufnahme	Ursprünglicher Betrag der Schuld Dinar	Ausstehender Betrag Dinar
11	Zweiter 6% Vorschuß an das Kriegsministerium auf die 2. Tranche (1941) der Anleihe für öffentl. Arbeiten aus dem Jahre 1938	19. 10. 40	15,200.000	516.825
12	6,25% Kredit an die Monopolverwaltung für die Finanzierung des Ankaufs von Tabak	7. 11. 40	200,000.000	173,189.130
	Summe 4—12			586.970 834
	Kredite der jugoslawischen Nationalbank			
13	Escompte von Landesverteidigungsbons lt. Verordnung vom 18. XI. 1939	18. 11. 39	8.925,000.000	8.340,877.881
14	Münzprägung lt. Gesetz vom 31. VIII. 1937	31. 8. 37	—	104,054.616
15	Alte Kredite	28. 6. 31	1.825,357.382	1.621,225.853
16	Vorläufige Kredite	17. 6. 31	600,000.000	600,000.000
17	Kredit lt. Verordnungen vom 24. VIII. 1939 und 16. IX. 1939	24. 8. 39 16. 9. 39	600 000 000 240,000.000	839,551.990
18	Forderung auf das Konto Staatseinnahmen in Dinaren	—	—	13,617.652
19	Forderung auf das Konto Finanzministerium	—	—	432.269
20	Auszahlungen für Rechnung des Staates	—	—	1) 2.155,777.122
21	Auszahlung für das Kriegs- und Marineministerium-Kommissariat für Erze und Metall			26,894 286
	Summe 13—21			13.702,431.669
	Kredite der Postsparkasse			
22	5% Kredit an die Hauptkasse des Staates	4. 4. 40	400,000.000	133,747.539
23	5½% Kredit an die Staatsmonopolverwaltung	7. 11. 40	375,000.000	305,511.936
24	6% Kredit an die Staatsmonopolverwaltung	7. 11. 40	375,000.000	127,193.138
25	Transitgeld bei der Postverwaltung	1941	—	339,498.936

1) Auf Grund der vorliegenden Buchungen.

Lfd. Nr.	TITEL DER ANLEIHE	Zeitpunkt der Aufnahme	Ursprünglicher Betrag der Schuld Dinar	Ausstehender Betrag Dinar
26	Ausgezahlte Kupons 3% Bauernobligationen	1941	—	1,609.215
	Summe 22—26			907,560.764
27	Forderung der Priv. Agrarbank für rückständige Annuitäten	—		36,917.848
	Summe der kurzfristigen Schulden			18.608.997.439
	Summe der inneren Schuld			30.533,042.828

Anlage 2.

Äussere Schulden

des ehemaligen jugoslawischen Staates in Originalwährungen

Stand am 15. April 1941

Lfd. Nr.	TITEL DER ANLEIHE	Zeitpunkt der Aufnahme	Währung	Ursprünglicher Betrag der Schuld	Ausstehender Betrag
	I. Titrierte Schulden				
1	4% Amortisable Anleihe (Konversionsanleihe)	1895	Gfrs £ nom. frs	355,292.000 — —	214,988.000 17.360 10,000.000
2	5% Monopolobligationen (ehem. Goldanleihe)	1902	Gfrs	60,000.000	35.730.500
3	$4^1/_2$% Anleihe von 1906	1906	„	95,000.000	58,754.500
4	$4^1/_2$% Anleihe von 1909 (ehem. Goldanleihe)	1909	„ nom. frs	150,000.000 —	72,318.500 5,000.000
5	5% Anleihe von 1913 (ehem. Goldanleihe)	1913	Gfrs	250,000.000	190·261.500
6	$4^1/_2$% Pfandbriefe der Staatshypothekenbank (Uprava Fondova)	1910	„	30,000.000	21,296.000
7	$4^1/_2$% Kommunalobligationen der Staatshypothekenbank	1911	„	30,000.000	23,115.000
8	Serbische Rote-Kreuz-Lose	1907	„	20.000.000	16,340.000
9	5% Montenegrinische Anleihe	1909	£	250.000	142.960
10	6% Montenegrinische Anleihe	1913	ffrs	8,000.000	1,376.292
11	8% Nationale äußere Anleihe des Königreichs der Serben, Kroaten und Slowenen, Serie A (Blair-Anleihe)	1922	$	15,250.000	10.948.300
12	7% Nationale äußere Anleihe des Königreichs der Serben, Kroaten und Slowenen, Serie B (Blair-Anleihe)	1927	$	30,000.000	19,108.800
13	7% Internationale Stabilisierungsanleihe	1931	ffrs	1.025.000.060	872,532.000
14	Schatzscheine in RM	1932	RM	13,000.000	8,800.000
15	5% Fundinganleihe	1933/1937	ffrs $ £	600,000.000 7,000.000 30.000	372,967.500 5,914.200 33.560
16	Schatzscheine der Hauptkassen des Finanzministeriums in		Kč		1.406,491.958

Lfd. Nr.	TITEL DER ANLEIHE	Zeitpunkt der Aufnahme	Währung	Ursprünglicher Betrag der Schuld	Ausstehender Betrag
17	desgl.	—	RM	—	1,064.139
18	desgl.	—	Pengö	—	123.667
19	desgl.	—	Belga	—	3,153.317
20	desgl.	—	ffrs	—	261,305.452
21	desgl.	—	£	—	140.508
22	desgl.	—	sfrs	—	13,258.984
23	Bestätigungen über die von der jugoslawischen Regierung eingezogenen österreichisch-ungarischen Staatsschuldverschreibungen in Kronen und Gulden sowie a) Steierische Landesanleihen in Kronen b) Österreichisch-ungarische Länderanleihen in Kronen und Gulden von 1. Dalmatien 2. Bosnien und Herzegowina 3. Kroatien-Slavonien 4. Krain (Schuldverschreibungen oder Bestätigungen über derartige von der jugoslawischen Regierung eingezogene Schuldverschreibungen)				circa 600,000.000 Kr.

II. Nichttitrierte Schulden

Lfd. Nr.	TITEL DER ANLEIHE	Zeitpunkt der Aufnahme	Währung	Ursprünglicher Betrag der Schuld	Ausstehender Betrag
1	Schuld bei der Zentralbank der Sparkassen Prag	1920	Kč	4,000.000	2,414.276
2	Unbezahlter Rest auf Grund der deutsch-jugoslawischen Anleiheprotokolle	1939/1941	Dinar	—	157.000.000
3	Spezielle Schuld Jugoslawiens an Italien, betr. Triester Abgabe (Akkord von Rom)	—	Gfrs	—	8,535.000

Anlage 3.

Bewertungstabelle

I. Inlandsschuld

Lfd. Nr.	Zinssatz	BEZEICHNUNG DER ANLEIHE	Zeitpunkt der Aufnahme	Umlaufender Betrag in Dinar	Bewertung	Wert der umlaufenden Beträge in Dinar gem. Sp. 6
1	2	3	4	5	6	7
		Lang- und mittelfristige Schulden				
1	2%	Prämienanleihe (Serbenlose)	1881	8,758.350	Stück zu 100 fr = 100 Dinar	8,758.350
2	—	Prämienanleihe (Tabaklose)	1888	6,110.000	Stücke mit gezogenen Prämien-coup. 22.50 Din. Stücke mit nicht gezogenen Prämiencoup. 25 Din.	12,275.000
3	4%	Staatsschuldverscheibungen zur Regelung der Agrarverhältnisse in Bosnien und der Herzegowina	1921	100,983.700	50%	50,491.850
4	7%	Investitionsanleihe	Serie 1921, 1937	462,542.500	95%	439,415.375
5	7½%	Schatzscheine (Ankauf der orient. Bahn)	1923	1,310.000	42%	550.200
6	2½%	Verlosbare Kriegsschadenschuldverschreibungen	1922/34	3.727,270.000	45%	1.677,271.500
7	6%	Staatsschuldverschreibungen zur Entschädigung für Beglukgüter	1929 1930 1932 1939	543,134.000	80%	434,507.200
8	6%	Staatsschuldverschreibungen zur Regelung der Agrarverhältnisse in Dalmatien	1930 1939	468,792.500	80%	375,034.000
9	6%	Staatsschuldverschreibungen zur Regelung der Agrarverhältnisse in Bosnien und der Herzegowina	1936	47,675.200	80%	38,140.160
10	5%	Schuldverschreibungen zur Finanzierung öffentl. Arbeiten	1935	724,200.000	90%	651,780.000
11	4%	Staatlich garantierte Schuldverschreibungen zur Regelung der Agrarreform des Großgrundbesitzes	1934	217,656.500	50%	108,828.250
12	3%	Staatsschuldverschreibungen (Bauernentschuldung)	1936	471,528.800	80%	377,223.040

Lfd. Nr.	Zinssatz	BEZEICHNUNG DER ANLEIHE	Zeitpunkt der Aufnahme	Umlaufender Betrag in Dinar	Bewertung	Wert der umlautenden Beträge in Dinar gem. Sp. 6
1	2	3	4	5	6	7
13	6%	Schuldverschreibungen für öffentl. Arbeiten und Landesverteidigung 1. u. 2. Ausgabe	1938	1.183,385.000	95%	1.124,215.750
14	4%	Inhaberschuldverschreibungen an Kriegsfreiwillige	1939	347,225.000	45%	156,251.250
15	4%	Amortisable Anleihe (Konversionsanleihe)	1895	19,728.500	50%	9,864.250
16	5%	Monopolobligationen 1902	1902	39.000	50%	19.500
17	4½%	Anleihe von 1906 (ehem. Goldanleihe)	1906	55.000	50%	27.500
18	4½%	Anleihe von 1909 (ehem. Goldanleihe)	1909	11,140.000	50%	5,570.000
19	5%	Anleihe von 1913 (ehem. Goldanleihe)	1913	155.000	50%	77.500
20	7%	Internationale Stabilisierungsanleihe	1931	77,296.000	92%	71.112.320
21	8%	Nationale äußere Anleihe des Königreichs der Serben, Kroaten und Slowenen, Serie A (Blair-Anleihe)	1922	167,270.000	88%	158,906.500
22	7%	Nationale äußere Anleihe des Königreichs der Serben, Kroaten und Slowenen, Serie B (Blair-Anleihe)	1927	438,160.000	86%	403,107.200

Kurzfristige Schulden

1	3½% bis 5%	Schatzanweisungen		2.073,705.000	95%	1.970.019.750
2		Kassenscheine in Dinaren		951.411.324	95%	903,840.758
		Summe				8.980,287.203

II. Äussere Schuld

Lfd. Nr.	Zinssatz	BEZEICHNUNG DER ANLEIHE	Zeitpunkt der Aufnahme	Bewertung
1	2	3	4	5
		Titrierte Schulden		
1	4%	Amortisable Anleihe (Konversionsanleihe)[1]	1895	50% [2]
2	5%	Monopolobligationen	1902	50% [2]
3	4½%	Anleihe von 1906 (ehemalige Goldanleihe)	1906	50% [2]
4	4½%	Anleihe von 1909 (ehemalige Goldanleihe)	1909	50% [2]
5	5%	Anleihe von 1913 (ehemalige Goldanleihe)	1913	50% [2]
6	4½%	Pfandbriefe der Staatshypothekenbank (Uprava Fondova)	1910	45% [2]
7	4½%	Kommunalobligationen der Staatshypothekenbank	1911	45% [2]
8	—	Serbische Rote-Kreuz-Lose	1907	115% [2]
9	5%	Montenegrinische Anleihe	1909	10%
10	6%	Montenegrinische Anleihe	1913	10%
11	8%	Nationale äußere Anleihe des Königreichs der Serben, Kroaten und Slowenen, Serie A (Blair-Anleihe)	1922	88%
12	7%	Nationale äußere Anleihe des Königreichs der Serben, Kroaten und Slowenen, Serie B (Blair-Anleihe)	1927	86%
13	7%	Internationale Stabilisierungsanleihe	1931	92%
14	—	Schatzscheine in RM	1932	149,885.360 din Barwert per 15. 4. 41)
15	5%	Fundinganleihe	1933/37	40%
16	—	Schatzscheine der Hauptkassen des Finanzministeriums in Kč		1..327,434.477·04 dinar (Barwert per 15. 4. 41)
17	—	Desgl. in RM		60%

[1] Für die £-Tranche gilt auf der Grundlage des Kurses 1 £ = 198 Dinar ebenfalls eine Bewertung von 50%

[2] 1 Gfr. = 1 Dinar.

Lfd. Nr.	Zinssatz	BEZEICHNUNG DER ANLEIHE	Zeitpunkt der Aufnahme	Bewertung
1	2	3	4	5
18		Desgl. in Pengö		60%
19		Desgl. in sfrs		42%
20		Desgl. in ffrs oder sonstige		60%
		Bestätigungen über die von der jugoslawischen Regierung eingezogenen		
		a) österreichisch-ungarischen Staatsschuldverschreibungen in Kronen und Gulden sowie Steierische Landesanleihen in Kronen		
		b) österreichisch-ungarische Länderanleihen in Kronen und Gulden von		Grundlage: 10.000 ö. u. Kr. = 1000 Dinar
21		1. Dalmatien		
		2. Bosnien und Herzegowina		
		3. Kroatien-Slavonien		
		4. Krain		
		(Schuldverschreibungen oder Bestätigungen über derartige von der jugoslawischen Regierung eingezogenen Schuldverschreibungen)		
		Nichttitrierte Schulden		
1		Schuld bei der Zentralbank der Sparkassen, Prag	1920	1,294.887·95 Dinar
2		Unbezahlter Rest auf Grund der deutsch-jugoslawischen Anleiheprotokolle	1939/41	140,831.084·4 Dinar
3		Spezielle Schuld Jugoslawiens an Italien betr. Triester Abgabe (Akkord von Rom)		55.000.000 Dinar

Anlage 4.

Darlehen an Staatsanstalten und Privatfirmen unter Garantie des Staates

Lfd. Zahl	Schuldner	Nominalbetrag der Anleihe	Datum des Abschlusses	Abzahlungstermin	Zins	Rest der Schuld am 6. 4. 1941 Dinar	Bestimmung der Anleihe	Form der staatlichen Garantie	Bemerkung
	I. Bei der Staatshypothekenbank								
1	„Jugoslavenski čelik" AG. Sarajevo	150,000.000	28. 4. 1936.	10 Jahre 1. 4. 1946.	6,25%	110,649.316	Finanzierung der Geschäfte damaliger Eisenindustrie „Zenica" AG.	Garantiebon des Finanzministeriums mit dem Saldo von 116224919	
2.	Bergwerk „Srpski Balkan" weil. Georg Genčić	6,000.000	28. 7. 1933.	Ständiger Rahmenkredit	6,25%	2,014.576	Finanzierung der Lieferung der Kohle für die Staatseisenbahnen	Garantiebon des Finanzministeriums auf Dinars 4000000 für 31. 3. 1941	
3.	„Jelsingrad" GmbH., Budzak/Banja Luka/	2,000.000	23. 10. 1940.	1. 8. 1941.	6,50%	1,888.101	Finanzierung der Belieferung des Staates	Garantiedokumente laut Lieferungsvertrag: Generalverwaltung der Staatseisenbahnen 427 14/40 auf Din .... 704.593. Generalverwaltung der Staatseisenbahnen 64.106/40 auf Din 451.980	
4.	„Sartid" Smederevo	5,000.000	12. 8. 1940.	Rahmenkredit ohne Termin	7%	1,761.715	Finanzierung der Belieferung des Staates	Befestigungsstab streng res. No. 5870 auf Din 980.000 Garantiebestätigung des Befestigunesstabes für die Eintreibung zum Nutzen der Staatshypothekenbank von Din 5,577.000 geliefertes Material	

Lfd. Zahl.	Schuldner	Nominalbetrag der Anleihe	Datum des Abschlusses	Abzahlungstermin	Zins	Rest der Schuld am 6. 4. 1941. Din.	Bestimmung der Anleihe	Form der staatlichen Garantie	Bemerkung
5	Celuloze Sarajevo	25,000.000	20. 7. 1939	In 6 monatlichen Raten	5%	23,600.000	Übernahme der Schuld v. „Sipad"	Garantie auf 25,000.000 auf Grund der Verordnung M. S. Nr. 779/39 vom 20. 7. 1939	
6	Die Gemeinden für die übernommene Aktive der liquidierten Sparkassen	10.886·35				10.886·35	7% Sparkassenkredit auf unbewegliche Vermögen	Auf Grund des Art. 112 des Gesetzes über die Schaffung der Staatshypothekenbank	Dem Schuldbetrag sind noch die unbezahlten Zinsen beizurechnen
	Desgl.	517,026.49				517.026·49	Laufende Rechnung de Gemeinden nach den 7%-Krediten	Desgl.	Desgl.
7									
	zusammen	188.527,912·84			zusammen	140,441.620·84			
	II. Bei den Postsparkassen								
1	Genossenschaft für die Elektrifizierung der Inseln Brac und Hvar (Dalmatien) in Split (Spalato)	1,000.000	7. 3. 1940	—	4%	1,010·385	Finanzierung der genossenschaftlichen Investitionstätigkeit	Laut § 13. P. 1 der Verordnung über das Staatsbudget für den Zeitraum vom 1. 4. bis 31. 12. 1941 wurde der Finanzminister ermächtigt, die staatliche Garantie für die Abzahlung dieses Kredites bei der Postsparkasse zu erteilen	
2	Dalmatinische Steinmetzgenossenschaft, Selce am Brac	400.000	7. 3. 1940	—	4%	404·905	Finazierung der genossenschaftlichen Investitionstätigkeit		
	zusammen	1,400.000			zusammen	1,415·290			

Lfd. Zahl.	Schuldner	Nominal-betrag der Anleihe	Datum des Abschlusses	Abzahlungs-termin	Zins	Rest der Schuld am 6. 4. 1941. Din.	Bestimmung der Anleihe	Form der staatlichen Garantie	Bemerkung
	III. Bei der Jugoslawischen Nationalbank¹).								
1	„Diporis“ u. a.	300,000.000	4. 6. 1940	31. 12. 1940	0 25%	132,052,871·31 (17. 3. 1942 : : 132,137250)	Ankauf von Nahrungsvorräten und Erbauung der Magazine	Staatsbon Nr. 17216	Vermittlerin Privilegierte Agrarbank
2	„Diporis“ u. a.	50,000.000-	24 11. 1939 2. 7. 1940	30. 6. 1941	1%	49,999.666 (17. 3. 1942 : : 50,127.450	Kreditierung der Ernährungsverwaltung	Staatsbon Nr. 16687 und Nr. 17306	Vermittlerin Privilegierte Agrarbank

¹) Die nachstehenden Garantien werden zum grössten Teil im Rahmem der Regelung auf Grund des Artikels 17 des Hauptabkommens erledigt werden

Lfd. Zahl	Schuldner	Nominal-betrag der Anleihe	Datum des Abschlusses	Abzahlungs-termin	Zins	Rest der Schuld am 6. 4. 1941. Din.	Bestimmung der Anleihe	Form der staatlichen Garantie	Bemerkung
3	„Pogod“ privilegierte landwirtschaftliche AG., Zagreb	250,000.000	14. 11. 1940 und 12. 11. 1940	31. 12. 1941	0.25%	249,500.000	Ankauf von Nahrungsvorräten für Banschaft Kroatien	Staatsbon Nr. 17479	Als Deckung dienen die Vorräte mit 100% sowie die Wechsel der „Pogod“ mit der Giro der P. A. B.
4	„Prevod“, Ernährungsamt in Leibach	30,000.000	12. 9. 1940	30. 6. 1941	1%	30,000.000	Ankauf von Nahrungsvorräten auf dem Gebiet der Draubanschaft	Garantie der Draubanschaft	Als Deckung dienen die Vorräte mit 100% sowie Akzepte der „Prevod“ mit Giro der „Hranilnica“ der Draubanschaft

Lfd. Zahl	Schuldner	Nominalbetrag der Anleihe	Datum des Abschlusses	Abzahlungstermin	Zins	Rest der Schuld am 6. 4. 1941. Din.	Bestimmung der Anleihe	Form der staatlichen Garantie	Bemerkung
5.	Hauptverband serb. Bauerngenossenschaften, Belgrad	20,000.000	7. 10. 1936	1. 11. 1958.	5% (17. 3. 42.:	18,000.000 16,500.000)		Staatsgarantie mit Giro P. A. B.	
6.	Privilegierte AG. für die Ausfuhr der Landeserzeugnisse Belgrad	400,000.000	15. 8. 1940		5% (17. 3. 42.:	50,000.000 34,500.000)	Lieferung von Landeserzeugnissen	Staatsgarantie mit Giro P. A. B.	
	zusammen	1.050,000.000			zusam.	529,552.537.31			

Zusammen unter I.		Din.	140,441.620,84
„	II.	„	1,415.290,—
„	III.	„	529,552.537,31
Insgesamt		Din.	671,409.448,15

IV. Nachtrag:

Die Priv. Agrarbank hat an einzelnen Kolonisten zwecks Kolonisation Hypothekaranleihen gegeben. Der Staat hat diese Anleihen der Priv. Agrarbank in Höhe von 50,000.000 Dinar garantiert. Die Anleihen standen am 15. 4. 1941 noch mit 18,000.000 Dinar aus.

ZEICHNUNGSPROTOKOLL

Im Augenblick der Unterzeichnung des Abkommens über die vermögensrechtliche Auseinandersetzung des ehemaligen jugoslawischen Staates erklären die unterzeichneten Bevollmächtigten der Regierungen der Erwerberstaaten, daß sie über folgendes enig sind:

Für die Anwendung dieses Abkommens ist Gebiet des Deutschen Reiches auch das Protektorat Böhmen und Mähren, Elsaß, Lothringen und Luxemburg.

Berlin, den 22. Juli 1942.

Für die Deutsche Regierung:
WILHELM FABRICIUS

Für die Italienische Regierung:
PASQUALE DIANA

Für die Bulgarische Regierung:
K. WATSCHOFF

Für die Kroatische Regierung:
Dr. M. STRAŽNICKY

Für die Ungarische Regierung:
Dr. P. SEBESTYEN

PROTOKOLL

über die Liquidation der jugoslawischen Nationalbank

In Ausführung des Artikels 16 des heute unterzeichneten Abkommens über die vermögensrechtliche Auseinandersetzung des ehemaligen jugoslawischen Staates und einige andere damit zusammenhängende finanzielle Fragen ist zwischen den bevollmächtigten Vertretern der Erwerberstaaten folgendes vereinbart worden:

Die Liquidation der jugoslawischen Nationalbank erfolgt nach folgenden Richtlinien unverzüglich zentral in Belgrad unter Kontrolle der zu diesem Zwecke dorthin entsandten deutschen und italienischen Beauftragten.

I. Um die Durchführung einer ordnungsgemäßen Liquidation sicherzustellen, wird folgendermaßen verfahren:

1. Bei der Liquidation wird für jeden Erwerberstaat ein Liquidationskonto eingerichtet und im Einvernehmen mit ihm geführt.

2. Die Erwerberstaaten werden alle für die Liquidation erforderlichen Buchungsbelege unverzüglich dem Liquidator der jugoslawischen Nationalbank zur Verfügung stellen.

3. Die Liquidation beginnt mit der Auflösung der Aktiven und Passiven aus dem laufenden Bankgeschäft der ehemaligen jugoslawischen Nationalbank einschließlich der Clearingkonten. Zu diesem Zweck stellen die Erwerberstaaten die in ihren Gebieten vorhandenen Wertpapierdepots und Wechsel, die anderen Erwerberstaaten zustehen, der Zentrale zur Verfügung.

4. Die in den einzelnen Erwerberstaaten vorhandenen Aktivposten der ehemaligen jugoslawischen Nationalbank werden von den Erwerberstaaten nach vorheriger Bewertung im Einvernehmen mit der Zentrale übernommen oder in deren Auftrag verwertet. Nicht einbringliche Aktiven werden dem Liquidator der jugoslawischen Nationalbank zurückgestellt. Jeder Erwerberstaat wird die Verpflichtungen der ehemaligen jugoslawischen Nationalbank gegenüber den Gläubigern, die in seinem Gebiet ihren Wohnsitz oder Sitz haben, übernehmen. Die Übernahme oder Verwertung der Aktiven und Passiven erfolgt durch die Notenbanken des jeweiligen Erwerberstaates oder durch ein von diesem zu bestimmendes Kreditinstitut.

5. Ein aus der Übernahme oder Verwertung der Aktiven sich ergebender Überschuß wird der Zentrale zur Verfügung gestellt und von dieser zur Deckung von Passivsalden verwendet.

6. Der Kassenbestand der Zweiganstalten der ehemaligen jugoslawischen Nationalbank von dem Tage, bis zu welchem die Buchungsbelege der Zentrale übergeben werden, ist der Liquidationsmasse zurückzugeben.

II. Zur Vereinfachung der Liquidation bleiben die Banknoten der ehemaligen jugoslawischen Nationalbank von der oben unter Ziffer I Abs. 3 erwähnten Liquidation des laufenden Bankgeschäfts und der Clearingkonten ausgeschlossen. Die nichttitrierten Forderungen der Nationalbank gegenüber dem ehemaligen jugoslawischen Staat sowie die im Besitz der Nationalbank befindlichen Landesverteidigungsbonds werden,beide zu ihrem Nennwert, auf der Aktivseite der Bilanz gestrichen und auf der Passivseite der für den Banknotenumlauf eingesetzte Betrag in gleicher Höhe abgesetzt. Der Überschuß bleibt auf der Passivseite zum Ausgleich der Bilanz stehen.

III. Die bei der jugoslawischen Nationalbank i. L. nach Abdeckung ihrer Verbindlichkeiten, mit Ausnahme ihrer Verpflichtung aus der Ausgabe von Banknoten, verbleibenden Aktiven werden in ester Linie jenen Erwerberstaaten zugute kommen, die aus dem Banknotenumlauf stammende jugoslawische Dinarnoten über den Betrag hinaus eingelöst haben, den sie als Beitrag für die Bereinigung der nichtitrierten Forderungen der jugoslawischen Nationalbank gegenüber dem ehemaligen jugoslawischen Staat sowie der im Besitz der Nationalbank befindlichen

Landesverteidigungsbonds zu leisten haben. Die Aufteilung der Aktiven richtet sich hierbei nach dem Größenverhältnis der im Sinne des Vorhergesagten mehr aufgewendeten Beträge. Etwaige dann noch verbleibende Aktiven werden auf die Erwerberstaaten nach dem im Artikel 5 Abs. 4 des Abkommens festgesetzten Schlüssel anteilmäßig verteilt.

IV. Die Erwerberstaaten verpflichten sich, die Banknoten der ehemaligen jugoslawischen Nationalbank, soweit sie sich in ihrem Besitz befinden, zu vernichten. Die Vernichtung der Banknoten erfolgt in Anwesenheit des deutschen und des italienischen Beauftragten bei der jugoslawischen Nationalbank i. L. oder deren Vertreter. Über die Tatsache der Vernichtung wird ein Protokoll aufgenommen, aus dem der Betrag und die Kategorien der vernichteten, aus dem Banknotenumlauf stammenden jugoslawischen Banknoten ersichtlicht sind. Etwa nicht aus dem Banknotenumlauf stammende jugoslawische Geldzeichen, die hierbei mitvernichtet wurden, sind ebenfalls in ein Protokol aufzunehmen, aus dem der Betrag und die Kategorien der vernichteten jugoslawischen Geldzeichen ersichtlich sind. Die Erwerberstaaten werden erklären, daß sie weitere Dinarnoten der ehemaligen jugoslawischen Nationalbank nicht im Besitz haben. Die bis zum Zeitpunkt der vorerwähnten Vernichtung nicht zum Umtausch gebrachten Banknoten sind von den einzelnen Erwerberstaaten für ungültig zu erklären.

V. Der deutsche und der italienische Beauftragte bei der jugoslawischen Nationalbank i. L. werden zu gegebener Zeit über die weitere Durchführung der Liquidation Vorschläge machen.

Berlin, dem 22. Juli 1942.

Für die Deutsche Regierung:
WILHELM FABRICIUS
Für die Italienische Regierung:
PASQUALE DIANA
Für die Bulgarische Regierung:
K. WATSCHOFF
Für die Kroatische Regierung:
Dr. M. STRAŽNICKY
Für die Ungarische Regierung:
Dr. P. SEBESTYEN

PROTOKOLL

über die Regelung der Verbindlichkeiten und Forderungen der ehemaligen jugoslawischen Nationalbank aus dem Verrechnungsverkehr mit den Erwerberstaaten

In Ausführung des Abkommens über die vermögensrechtliche Auseinandersetzung des ehemaligen jugoslawischen Staates und einige an-

dere damit zusammenhängende finanzielle Fragen wird die Auseinandersetzung über die Verbindlichkeiten und Forderungen aus dem Verrechnungsverkehr außerhalb der allgemeinen Liquidation der jugoslawischen Nationalbank vorweg durch unmittelbare Verrechnung mit den Erwerberstaaten durchgeführt.

Hierbei soll nach folgenden Grundsätzen verfahren werden:

1. Sofern die Auszahlungen an die Begünstigten bereits durchgeführt worden sind, erfolgt die Aufteilung der Verbindlichkeiten und Forderungen der ehemaligen jugoslawischen Nationalbank gegenüber den Verrechnungsinstituten oder Notenbanken der Erwerberstaaten auf Grund des im Artikel 5, Abs. 4 des Abkommens festgesetzten Schlüssels.

2. Sofern die Auszahlungen an die Begünstigten noch nicht vorgenommen vorden sind, erfolgt die Aufteilung nach dem Wohnsitz des Gläubigers oder Schuldners.

3. Die ehemalige jugoslawische Nationalbank wird den Verrechnungsinstituten oder Notenbanken der Erwerberstaaten die Beträge bekanntgeben, die sich auf Grund der Aufteilung ergeben. Diese werden die Überweisung der auf sie entfallenden Beträge unverzüglich ausführen, und zwar über die für den Ausgleich im Warenverkehr vorgesehenen Clearingkonten.

4. Die ehemalige jugoslawische Nationalbank wird für die von den Verrechnungsinstituten oder Notenbanken durchzuführenden Überweisungen die bei ihr eingezahlten Dinargegenwerte den Liquidationskonten der einzelnen Erwerberstaaten gutschreiben.

5. Die Deutsche Verrechnungskasse wird sich wegen der weiteren Einzelheiten mit den Verrechnungsinstituten oder Notenbanken der einzelnen Erwerberstaaten unmittelbar in Verbindung setzen.

Berlin, den 22. Juli 1942.

Für die Deutsche Regierung:
WILHELM FABRICIUS

Für die Italienische Regierung:
PASQUALE DIANA

Für die Bulgarische Regierung:
K. WATSCHOFF

Für die Kroatische Regierung:
Dr. M. STRAŽNICKY

Für die Ungarische Regierung:
Dr. P. SEBESTYEN

UGOVOR

IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE, NJEMAČKOG REICHA, KRALJEVINE ITALIJE I KRALJEVINE MADŽARSKE O PONOVNOM UREĐENJU ODNOSA DRUŽTVA ŽELJEZNICA DUNAV-SAVA-JADRAN (PRIJE DRUŽTVO JUŽNIH ŽELJEZNICA)

Uzevši u obzir, da je dne 29. ožujka 1923. u Rimu sklopljen između bivše Republike Austrije, Kraljevine Madžarske, Kraljevine Italije, bivše Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca i Družtva Južnih Željeznica, uz pristup odbora, koji zastupa posjednike obveznica, koje je izdalo ovo Družtvo, sporazum o upravnom i tehničkom preuređenju mreže Družtva Južnih Željeznica,

da se uslied područnih (teritorialnih) promjena (ponovno pripojenje Austrije Njemačkom Reichu i razpad Jugoslavenske Države) pokazala potreba sklapanja novoga sporazuma,

to su

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske;

Kancelar Njemačkog Reicha;

Njegovo Veličanstvo Kralj Italije i Albanije, Car Etiopije i

Njegova Jasnost Državni Upravitelj Kraljevine Madžarske imenovali svojim opunomoćenim zastupnicima:

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

Dra Milorada S t r a ž n i c k o g, izvanrednog poslanika i opunomoćenog ministra;

Kancelar Njemačkog Reicha:

Dra Carla C l o d i u s a, izvanrednog poslanika i opunomoćenog ministra, i

Alfreda P r a n g a, ministerialnog ravnatelja u ministarstvu prometa Reicha;

Njegovo Veličanstvo Kralj Italije i Albanije, Car Etiopije:

Senatora Amedea G i a n n i n i a, kraljevskog poklisara;

Njegova Jasnost Upravitelj Kraljevine Madžarske:

Dra Alfreda N i c k l a, izvanrednog poslanika i opunomoćenog ministra.

Opunomoćenici su, nakon predočenja svojih punomoći, koje su pronađene dobrima i izpravnima, sklopili sliedeći ugovor:

Članak 1.

Ugovorne Države prihvaćaju sporazum, koji su istovremeno s ovim ugovorom sklopile njihove vlade i Družtvo Željeznica Dunav-Sava-Jadran (prije Družtvo Južnih Željeznica) o ponovnom uređenju ovoga Družtva, s četiri priloga, koji mu pripadaju.

Članak 2.

Tim sporazumom ukida se sporazum o upravnom i tehničkom preuređenju mreže Družtva Južnih Željeznica od 29. ožujka 1923.; na njegovo mjesto stupa sporazum, spomenut u članku 1.

Članak 3.

Ugovorne Države izričito se obvezuju, da će izpunjavati obveze, koje su preuzele njihove vlade sporazumom, navedenim u članku 1.

Odredbe sporazuma imaju neposredno pravnu moć, također i ukoliko se razlikuju od pravnih propisa, koji vriede u pojedinim Ugovornim Državama.

Članak 4.

Ovaj će ugovor što je prije moguće biti ratificiran. Svaka Država će dostaviti svoju ratifikacionu povelju Kraljevskoj talijanskoj vladi, koja će o tome obaviestiti ostale Ugovorne Stranke.

Racitifikacione povelje pohranit će se u pismohrani Kraljevske talijanske vlade.

Ovaj će ugovor stupiti na snagu polaganjem posljednje ratifikacione povelje s unatražnim djelovanjem od 1. siečnja 1942.

U vjeru čega su podpisani zastupnici podpisali ovaj ugovor.

Učinjeno u Brioni-u, dne 10. kolovoza 1942. na njemačkom i talijanskom jeziku u jednom jedinom izvorniku, koji će se pohraniti u pismohrani Kraljevske talijanske vlade. Ovjerovljeni primjerci dostavit će se vladama Ugovornih Država.

Njemački i talijanski tekst imadu jednaku vriednost.

Za Nezavisnu Državu Hrvatsku:

M. STRAŽNICKY

Za Njemački Reich:

CARL CLODIUS

ALFRED PRANG

Za Kraljevinu Italiju:

A. GIANNINI

Za Kraljevinu Madžarsku:

NICKL

SPORAZUM

IZMEĐU HRVATSKE, NJEMAČKE, TALIJANSKE I MADŽARSKE VLADE I DRUŽTVA ŽELJEZNICA DUNAV-SAVA-JADRAN (PRIJE DRUŽTVO JUŽNIH ŽELJEZNICA) O PONOVNOM UREĐENJU ODNOSA TOGA DRUŽTVA

Dr. Milorad Stražnicky, izvanredni poslanik i opunomoćeni ministar, kao opunomoćeni zastupnik hrvatske vlade;

Dr. Carl Clodius, izvanredni poslanik i opunomoćeni ministar,

Alfred Prang, ministerialni ravnatelj u ministarstvu prometa Reicha,

kao opunomoćeni zastupnici njemačke vlade;

Senator Amedeo Giannini, kraljevski poklisar, kao opunomoćeni zastupnik talijanske vlade;

Dr. Alfred von Nickl, izvanredni poslanik i opunomoćeni ministar, kao opunomoćeni zastupnik madžarske vlade;

Dr. Ing. Luigi Maccallini, glavni ravnatelj, kao zastupnik, opunomoćen od upravnog vieća Družtva Željeznica Dunav-Sava-Jadran (prije Družtvo Južnih Željeznica),

zaključuju sliedeći sporazum:

Članak 1.

Istodobno sa zaključenjem ugovora između Nezavisne Države Hrvatske, Njemačkoga Reicha, Kraljevine Italije i Kraljevine Madžarske o ponovnom uređenju odnosa Družtva Željeznica Dunav-Sava-Jadran (prije Družtvo Južnih Željeznica) stupaju izvan snage odredbe sporazuma o upravnom i tehničkom preuređenju mreže Družtva Južnih Željeznica od 29. ožujka 1923., te se nadomieštaju odredbama ovoga sporazuma uz pripadajuća četiri priloga. Družtvo Željeznica Dunav-Sava-Jadran (prije Družtvo Južnih Željeznica) prima na znanje ovo stupanje izvan snage i izjavljuje se s njime sporazumnim.

Članak 2.

1. Družtvo Željeznica Dunav-Sava-Jadran (prije Družtvo Južnih Željeznica), koje se spominje u ovom sporazumu i koje se u daljem tekstu označuje »Družtvo«, naziva se

na hrvatskom jeziku: »Družtvo Željeznica Dunav-Sava-Jadran (prije Družtvo Južnih Željeznica)«;

na njemačkom jeziku: »Donau-Save-Adria Eisenbahn-Gesellschaft (vormals Südbahn-Gesellschaft)«;

na talijanskom jeziku: »Compagnia delle Ferrovie Danubio-Sava-Adriatico (già Compagnia delle Ferrovie Meridionali)«;

na madžarskom jeziku: »Duna-Száva-Adria vasuttársaság (azelött Déli vaspalya társaság)«.

2. Sjedište Družtva je u Beču.

Članak 3.

Prava i dužnosti Družtva, koji se temelje na prijašnjem Rimskom sporazumu od 29. ožujka 1923., nadomieštaju se pravima i dužnostima, koji proizlaze iz ovoga sporazuma. Prava i dužnosti, koji su obstojali prije prijašnjega Rimskog sporazuma, te su bili njime dokinuti, ostaju dokinuti, ukoliko nije dalje ništa drugo određeno.

Članak 4.

1. Za Družtvo vriede pravila, koja su priložena ovome sporazumu (prilog 1.). Ta se pravila mogu mienjati zaključkom glavne skupštine uz pristanak državnih zastupnika, spomenutih u članku 6., stavci 1. a) ovoga sporazuma, ukoliko te promjene ne stoje u protivurječju s ovim sporazumom. Priedloge za promjenu pravila može samo upravno vieće staviti na dnevni red glavne skupštine. Promjene pravila i zaključci glavne skupštine ne trebaju nikakvoga daljnjeg državnog odobrenja.

2. Zakonske odredbe i ostali propisi Ugovornih Država ne primjenjuju se na Družtvo, ukoliko su protivni ovom sporazumu ili pravilima (prilog 1.). Družtvo podpada sa svojom imovinom, koja ne služi svrhama, navedenim u ovom sporazumu (posebnička imovina), i s pogonima, koji k tome pripadaju, a koje ima u četiri Ugovorne Države, izključivo pod zakonodavstvo države u kojoj se nalazi imovina ili pogon.

3. Ugovorne Države se obvezuju, da ne će bez sporazuma s Družtvom donieti nikakvu odredbu niti mjeru, koja bi se ticala njegove imovine obzirom na državnu pripadnost dioničara ili vjerovnika, obzirom na sjedište i mjesto gdje je Družtvo upisano ili obzirom na mjesto gdje se nalaze njegove nastanbe i pruge.

4. Ako bi Družtvo nastavilo obstojati sa sjedištem u jednoj od Ugovornih Država i dulje od 31. prosinca 1968., to od 1. siečnja 1969. vriede za nj izključivo zakoni države u kojoj ima svoje sjedište. Ukoliko nije ništa drugo ugovoreno, tim časom prestaju sve povlastice i odstupanja od zakonskih odredaba Ugovornih Država, predviđeni u ovom sporazumu i u odnosna četiri priloga. Ako bi Družtvo do 31. prosinca 1968. zaključilo svoj razpust ili premještenje svog sjedišta u neku drugu državu, tada ostaju na snazi spomenute povlastice i odstupanja za trajanja s time povezane likvidacije, ali ne preko 31. prosinca 1970.

Članak 5.

Organi Družtva jesu:

a) glavna skupština,
b) upravno vieće,
c) glavno ravnateljstvo.

Članak 6.

1. Upravno vieće sastoji se od osamnaest članova, i to:

a) od osam članova, od kojih vlada svake pojedine Ugovorne Države imenuje po dvojicu;

b) od deset članova, koje bira glavna skupština između pripadnika Ugovornih Država, a od kojih pripada po jedan državi, koja doprinosi najmanje $^1/_{10}$ za upravne troškove Družtva, te je dotičnoj vladi poćudan.

2. Upravnom vieću pripadaju osim toga, za zastupanje probitaka obvezničara, još i tri člana odbora obvezničara (članak 14.), ali samo sa savjetodavnim glasom. Oni će načelno sudjelovati na sjednicama upravnoga vieća onda, kada se bude razpravljalo o pitanjima, koja se tiču obvezničara.

3. Dužnosti članova upravnoga vieća, spomenutih u stavkama 1. a) i 2., traju do dana kada Družtvo primi njihov opoziv.

4. Zaključci se upravnoga vieća donose jednostavnom većinom.

5. O svim pitanjima, koja se ne tiču posebničke imovine Družtva, ne može se stvoriti valjani zaključak, ako glasuje protiv njega pet članova upravnoga vieća, imenovanih od Država, ili pet članova, izabranih od glavne skupštine.

Članak 7.

1. Vrhovničtvo nad željezničkom tarifom na prugama Družtva pripada državi, na području koje leže pruge.

2. Ugovorne se Države obvezuju na suradnju u svrhu unapređivanja međudržavnog prometa na prugama, koje sačinjavaju mrežu Družtva u vrieme sklapanja ovog sporazuma. U tu svrhu obrazovat će se »međudržavni prometni odbor« nazivan dalje »prometni odbor«.

3. Prometni se odbor sastoji:

a) od predsjednika upravnoga vieća kao zastupnika države, kojoj pripada;

b) od po jednog zastupnika triju ostalih država; ova tri člana imenuju vlade između državnih zastupnika u upravnom vieću;

c) od četiri stručnjaka za željeznički promet na vodećem položaju, koje imenuju vlade, i to po jedan za svaku državu;

d) od glavnog ravnatelja Družtva kao glavnoga tajnika prometnog odbora.

4. Prometni odbor ima zadaću:

pokrenuti mjere, koje su kadre promicati i olakšati međunarodni promet na prugama, spomenutima u stavci 2.,

uzpostaviti suradnju sviju oblasti, koje sudjeluju kod ovoga prometa, uključivši lučke i brodske uprave,

svake godine provesti izpitivanje i ustanovljenje, predviđeno u članku 9., stavci 5.

5. Prometni odbor zaključuje preporuke, koje će sudjelujući zastupnici podupirati kod svojih vlada. Glavni tajnik priobćuje preporuke sudjelujućim državama.

6. Za valjanost zaključaka potrebna je prisutnost od najmanje jednoga člana za svaku od četiri države. Svaka država ima jedan glas. Glavni tajnik nema prava glasa. Zaključci se stvaraju jednoglasno.

7. Kada članovi jedne ili dviju država izjave, da nisu zanimani, onda se uztežu od glasovanja ili ne prisustvuju sjednici. U tom slučaju dovoljna je prisutnost i jednoglasnost članova ostalih država.

8. Poslove prometnog odbora i predsjedanje vrši predsjednik upravnog vieća Družtva, kome je pridieljen kao glavni tajnik glavni ravnatelj Družtva. Prometni odbor može iz svoje sredine birati podpredsjednika.

9. Glavni tajnik služi se kod vođenja poslova osobljem Družtva, da bi stvorio podloge potrebne za prosuđivanje pitanja, koja se imaju razpraviti, i da bi mogao stalno pratiti odvijanje prometa na prugama, spomenutima u stavci 2. Da bi se olakšala ova zadaća, države će se pobrinuti, da glavni ravnatelj i njegovi opunomoćenici, zastupajući prometni odbor, prisustvuju na međunarodnim željezničkim zborovima, te u tarifnim i drugim željezničkim savezima, u kojima je Družtvo do sada sudjelovalo ili koji razpravljaju o pitanjima, koja se tiču prometnog područja Družtva.

10. Članovi prometnog odbora dobivaju za svoje izdatke prigodom sudjelovanja na sjednicama od Družtva odštetu prema smjernicama, koje je zaključilo upravno vieće.

11. Prometni odbor zaključuje svoj poslovni red. Ovaj može predvidjeti, da članove prometnog odbora mogu pratiti stručnjaci, koji sudjeluju na sjednicama bez prava glasa.

Članak 8.

1. Dok traje ovaj sporazum, vrši svaka od Ugovornih Država promet na prugama Družtva, koje leže na njenom području, na vlastiti trošak i pogibelj. Ona vrši sva prava, koja pripadaju Družtvu kao vlastniku pruga (uključivo pravo sticati zemljišta i stvarna prava na željeznički našastar) u vlastito ime i s podpunom slobodom razpolaganja. Ipak je pravo prenašanja, ograničavanja, obterećivanja, ili ukidanja vlastničtva i drugih stvarnih prava Družtva ograničeno na pojedina željeznička zemljišta i s njima povezana stvarna prava. Družtvo će se za vrieme trajanja ovoga sporazuma suzdržavati od vršenja svojih prava vlastničtva na prugama.

Bez pristanka Družtva ne može se poslovanje prenieti na treće osobe.

Prednje odredbe ne vriede za slučaj predviđen u članku 11, stavci 2.

2. Dne 31. prosinca 1968. prelaze pruge bezplatno u neograničeno vlastničtvo odnosnih država, i to u onom stanju u kojem se pruge budu nalazile toga časa, a da s tog naslova ne mogu Države prema Družtvu stavljati nikakvih zahtjeva. Prielaz vlastničtva prije 31. prosinca 1968. može usliediti samo prema propisima članka 11. stavke 2.

3. Družtvo prepušta bez pridržaja pojedinim državama vlastničtvo na prievoznim sredstvima s priborom.

4. Možebitna obustava poslovanja na pojedinim prugama ne mienja ništa na financialnim obvezama država.

5. Vlastničko pravo Družtva i njegova ograničenja po odredbama stavaka 1. i 2. moraju se unieti u vlastovnicu željezničkih knjiga (u Madžarskoj središnje zemljištne knjige) na sliedeći način:

Na temelju sporazuma između hrvatske, njemačke, talijanske i madžarske vlade i Družtva Željeznica Dunav-Sava-Jadran (prije Družtvo Južnih Željeznica) o ponovnom uređenju odnosa toga Družtva, u Brioni-u od 10. kolovoza 1942., pripajaju se:

1) vlastničko pravo na željezničkim prugama, koje pripada Družtvu Željeznica Dunav-Sava-Jadran (prije Družtvo Južnih Željeznica) sa sjedištem Družtva u Beču;

2) ograničenja ovoga prava odredbama stavaka 1. i 2. članka 8. napried navedenoga sporazuma«.

Na teretovnici (odjel I. željezničke knjige, teretovnica središnje zemljištne knjige) odpada svaki, ma kako oblikovani upis.

6. Poslove oko osnivanja željezničkih knjiga (u Madžarskoj glavne zemljištne knjige) dužne su obaviti Ugovorne Države, koje će upravnim putem ili sudskom odlukom provesti potrebne mjere; one na jednak način određuju i postupak kod upisa u željezničke knjige (u Madžarskoj središnja zemljištna knjiga).

7. Odredba rečenice 1. u stavci 5. ne vriedi za Države, koje stiču vlastničtvo prema članku 11., stavci 2.

8. Pruge ne jamče za zahtjeve koji su u savezu s posebničkom imovinom Družtva; takvi se zahtjevi ne mogu postaviti niti prema prometnoj upravi pruga. Zahtjevi, koji su nastali u savezu s prugama ili njihovim pogonom, mogu se postaviti samo prema prometnoj upravi pruga.

Članak 9.

1. Dug, koji predstavljaju obveznice, koje su u obticaju Družtva i neizvučeni zaostatci kamatnih odrezaka Družtva na dan 1. siečnja 1942. utvrđuje se ovim sporazumom u iznosu od 86,835.550.— zlatnih franaka.

On obuhvaća 3,420.794 obveznice po 22.50 zlatnih franaka, koje odgovaraju glavnici od 76,967.865.— zlatnih franaka i zaostatke kamatnih odrezaka, koji prema vriednosti, utvrđenoj u članku 12. stavci 3., odgovaraju glavnici od 9,867.685.— zlatnih franaka.

2. Za odplatu kamata i amortizaciju ovoga duga služe:

a) minimum posebnog doprinosa Kraljevine Italije (stavka 5.);

b) godišnja odplata države Hrvatske za odkup pruge Zagreb—Karlovac (stavka 6.);

c) sliedeća godišnja plaćanja, koja moraju Ugovorne Države vršiti Družtvu od 1. siečnja 1942. do uključivo 1968. godine:

Hrvatska Država zlatnih franaka 79.781,15 (2,4%),
Njemački Reich zlatnih franaka 1,698.673,76 (51,1%),
Talijanska Država zlatnih franaka 954.049,64 (28,7%),
Madžarska Država zlatnih franaka 591.710,24 (17,8%);

ova plaćanja predstavljaju ukupnu godišnju odplatu od 3,324.214,79 zlatnih franaka, što uz 3% odgovara glavnici od 60,922.987,42 zlatnih franaka;

d) pričuve starog obvezničkog fonda (članak 16., stavka 3.).

3. Ugovorne Države obvezuju se nadalje plaćati godišnje do uključivo 1968. iznose, potrebne za pokriće upravnih troškova Družtva, prema razdiobnom ključu, navedenom u stavci 2.

Odnosni se godišnji iznosi utvrđuju kako sliedi:

za Hrvatsku Državu zlatnih franaka 22.560.—,
za Njemački Reich zlatnih franaka 480.340.—,
za Talijansku Državu zlatnih franaka 269.780.—,
za Madžarsku Državu zlatnih franaka 167.320.—.

Možebitni višci od ovih godišnjih plaćanja upotriebit će se u slučaju potrebe za pokriće većih izdataka za troškove uprave sliedećih godina. Iznosi, koji bi nakon toga još preostali, imaju se držati na razpolaganju državama, te će se obračunavati svake pete godine prema razdiobnom ključu, navedenom u stavci 2.

4. Osim iznosa, predviđenih u prednjim stavkama, plaćat će još Družtvu Njemački Reich, Talijanska Država i Madžarska Država godišnje do uključivo 1968., za odplatu kamata i amortizaciju duga, spomenutog u stavci 1., iznos od po 12.500.— zlatnih franaka.

Družtvo će sa svoje strane godišnje u istu svrhu plaćati iz svoje posebničke imovine do uključivo 1968. jednaki iznos od 12.500 zlatnih franaka.

5. Kraljevina Italija će osim plaćanja, predviđenih u stavkama 2. c), 3. i 4., plaćati još posebni godišnji doprinos, koji se ima utvrditi na temelju željezničkog i pomorskog prometa, koji dolazi iz inozemstva i

ide u inozemstvo, a koji se odvija u oba smjera preko luka Trst i Rieka, i to plaća Kraljevina Italija, ukoliko ove količine robe za luku Trst prekoračuju količinu od 740.000 tona, a za luku Rieka količinu od 420.000 tona, za svaku tonu većega prometa prinos od 0,60 zlatnih franaka. Ovaj posebni doprinos Kraljevine Italije iznosi godišnje najmanje 500.000.— zlatnih franaka, a najviše 1,000.000.— zlatnih franaka.

Za utvrđenje posebnog doprinosa uzet će se količina robe željezničkoga i pomorskog prometa s inozemstvom radi jednostavnosti iz službenih godišnjih brojitbi, izdanih za luke Trst i Rieku, kod čega će se pribrojiti broj tona robe, odpremljene željeznicom u inozemstvo, količini robe, odpremljene pomorskim putem u inozemstvo obratnim smjerom. Prometni odbor može predložiti i drugi postupak utvrđivanja, ako je mišljenja, da gore navedeni postupak nije dovoljno pouzdan. Za količine robe u cestovnom prometu odredit će prometni odbor ustanovljivanje, čim se to učini potrebnim obzirom na obseg toga prometa.

Kraljevina Italija ima objaviti godišnji obračun o posebnom prinosu, čim bude izdana službena brojitba o odnosnom prometu. Za izpitivanje ovoga obračuna i njegovih brojitbenih podloga, kao i za utvrđivanje godišnjega prinosa, ovlašten je prometni odbor.

Od pretička, koji premašuje najmanji iznos ovoga posebnog doprinosa, polovica će se doznačiti pričuvnoj glavnici za poslovanje Družtva, dok ona ne dosegne iznos od 1,000.000.— zlatnih franaka. Ostatak će se, u omjeru razdiobnoga ključa navedenog u stavci 2., upisati u dobro na plaćevnim obvezama sliedeće godine onih država, koje su svoja ukupna plaćanja izvršile u određenom roku.

6. Osim iznosa, predviđenih u stavkama 2. c) i 3., Država Hrvatska je obvezana plaćati Družtvu do uključivo 1968. godine godišnju odplatu od 100.000.— zlatnih franaka za odkup pruge Zagreb—Karlovac (članak 28. prijašnjega Rimskoga sporazuma).

7. Madžarska se Država obvezuje, da će za onaj dio bezkamatnoga vraćanja predujmova, koje je pružila Kraljevina Italija prema članku 39. prijašnjega Rimskog sporazuma, a koji ide na teret Madžarske, doznačivati Družtvu do uključivo 1968. godine godišnju odplatu od 172.433.— zlatna franka.

Družtvo će ova plaćanja upisati u dobro Talijanskoj Državi.

Osim gore navedenoga vraćanja Družtvo ne mora nijednoj od Ugovornih Stranaka iz bilo kojega naslova ništa platiti ni vratiti.

Uređenje dugova bivše jugoslavenske Države prema Družtvu usliedit će izvan ovoga sporazuma.

8. U prednjim stavkama spomenuta plaćanja država imaju se smatrati globalnim plaćanjima. Kod upotrebe ovih plaćanja u utvrđene svrhe ima prednost pokrivanje upravnih troškova, spomenutih u stavci 3

9. Kod promjena u teritorialnom razgraničenju, koje se tiču pruga Družtva, promienit će se srazmjerno razdiobni ključ prema stavci 2. sporazuma između vlada Ugovornih Država. U tom slučaju mienjaju se srazmjerno plaćanja prema stavkama 2. i 3.

Članak 10.

1. Plaćanja, utvrđena u članku 9. stavci 2., 4., 6. i 7. i minimalna plaćanja, utvrđena u članku 9. stavci 5., imaju usliediti najkasnije 31. prosinca dotične godine. Plaćanja, utvrđena u stavci 3. članka 9., imaju se vršiti unapried u dva polugodištnja obroka.

2. Plaćanja, utvrđena u članku 9. stavci 2. i 4., mogu se izvršiti putem uglavničenja, zaračunavanjući međutomne kamate od 3%.

3. Dio godišnjeg posebnog doprinosa Italije, utvrđenog prema stavci 5. članka 9., koji prelazi najmanji iznos od 500.000.— zlatnih franaka, treba platiti u dva mjeseca nakon što bude izpitan i utvrđen.

4. U slučaju zakašnjenja treba platiti 5% kamata i troškove, koji su možda nastali zakašnjenjem.

Članak 11.

1. Svaka država, koja posjeduje na temelju prijašnjeg Rimskoga sporazuma izdane obveznice ili zaostatke kamatnih odrezaka, ima pravo upotriebiti ih kao naplatu za dugovnu obvezu, koju je preuzela za odplatu duga (članak 9. stavka 2.), tako da ih u roku od tri mjeseca nakon stupanja na snagu ovoga sporazuma preda Družtvu. Ako se neka država posluži ovim pravom, smanjit će se time godišnje plaćanje, koje duguje za odplatu dugova prema stavci 2. članka 9. za onu godišnju odplatu, koja odgovara smanjenoj vriednosti obveznica ili zaostataka kamatnih odrezaka, koje je predala. Družtvo ima odmah poništiti obveznice i zaostatke kamatnih odrezaka, koji mu budu predani na temelju ove stavke.

2. Čim jedna država preda na temelju stavke 1., unutar predviđenoga roka od tri mjeseca izvjestni broj obveznica ili zaostataka kamatnih odrezaka u vriednosti od barem polovice vlastitoga godišnjeg plaćanja (članak 9. stavka 2. c) uglavničene uz 3% za razdoblje od 27 godina, — stiče u tome času podpuno i neograničeno vlastničtvo pruga Družtva, koje leže na njenom području, i to u stanju u kojem se nalaze. U tom slučaju ostaju uzdržana sva prava i dužnosti koja proizlaze za državu iz tog sporazuma; stavka 6. članka 8. vriedi srazmjerno.

3. Ako jedna država, koja je prema stavci 2. stekla vlastničtvo na prugama, ne udovolji unutar roka od jedne godine, računajući od dana odnosnoga dospieća, svojim ostalim obvezama za odplatu dugova, to je ona obvezana prenieti natrag na Družtvo onaj dio vlastničtva, koji odgovara dielu neamortiziranog duga.

Članak 12.

1. Prigodom izkupa kamatnih odrezaka za godinu 1942. prežigosat će se obveznice, koje se nalaze u obticaju 1. siečnja 1942.,* da bi se učinilo vidljivim smanjenje njihove imenične vriednosti na 22.50 zlatnih franaka.

2. Za kamatne odrezke za godine 1939., 1940. i 1941. ne će se dati nikakva naknada.

3. Odkupnina za ostale i još neizvučene kamatne odrezke, koji su u obticaju, s dospiećem do uključivo 1. siečnja 1923., utvrđuje se s po 0.50 zlatnih franaka za one s dospiećem do uključivo 1. siečnja 1919. i s po 0.35 zlatnih franaka za one s dospiećem od 1. travnja 1919. do uključivo 1. siečnja 1923. Za odkup ovih zaostalih kamatnih odrezaka upotriebit će se pričuve staroga fonda obveznica (članak 16., stavka 3.).

4. Založna i hipotekarna prava, koja su dosad pripadala posjednicima starih obveznica i zaostataka kamatnih odrezaka, kao i prava na potraživanje neizplaćenoga diela, utrnjuju.

Članak 13.

1. Amortizacija se obveznica vrši prema amortizacionoj osnovi, dodanoj ovome članku, putem slobodnoga odkupa ili ždrebanja. Provodi li se amortizacija putem ždrebanja, to valja obaviti ždrebanje svake godine 1. prosinca. Odkup izvučenih komada ima se obaviti sliedećega 1. ožujka uz imeničnu vriednost od po 22,50 zlatnih franaka.

2. Ukoliko se države posluže mogućnošću iz članka 11. stavke 1., Družtvo će sporazumno s odborom obvezničara (članak 14.) provesti odgovarajuće promjene u amortizacionoj osnovi. Ukoliko se države posluže mogućnošću uglavničenja, predviđenom u članku 10. stavci 2., provest će se izvanredna amortizacija obveznica uz odgovarajuću promjenu amortizacione osnove.

3. Ukamaćenje obveznica — načelno 3% — utvrdit će svake godine odbor obvezničara (članak 14.) u sporazumu s Družtvom. Kamatni su odrezci izplativi unutar prvih 6 mjeseci sliedeće godine, prvi puta u godini 1943. za 1942. godinu.

Članak 14.

1. Posjednike obveznica i kamatnih odrezaka zastupa izključivo odbor, koji se sastoji od tri člana, a koji se označuju kao »odbor obvezničara«. Ova tri člana imenuju, već prema prilikama, udruženja ili skupovi udruženja posjednika obveznica, koji zastupaju najmanje trećinu obveznica Družtva, koje su u obticaju.

---

* Žig, koji se ima utisnuti na starim obveznicama: »Valeur nominale réduite à francs-or 22,50 en vertu de l'Accord de Brioni en date du lo août 1942«.

Osnova za amortizaciju

3,420.794 obveznica po 22.50 zlatnih franaka u godinama 1942. do 1968. uz ukamaćenje od 3%

Godina	Obveznice u obticaju početkom godine	Kamati	Amortizacija	Ukupno	Obveznice koje treba amortizirati	Ukupni broj do konca godine amortiziranih obveznica
	Obveznice	Zlatnih franaka	Zlatnih franaka	Zlatnih franaka	Obveznice	Obveznice
1942	3.420.794	2 309.035.95	1,890.652,50	4.199.688,45	84.029	84 029
1943	3.336.765	2 252 316,37	1.947.375,—	4.199.691,37	86 550	170.579
1944	3.250.215	2.193.895,12	2.005.785 —	4.199.680,12	89 146	259.725
1945	3.161.069	2.133.721,57	2.065.972,50	4.199.694,07	91.821	351.546
1946	3 069.248	2 071.742,40	2.127.937,50	4.199.679,90	94.575	446.121
1947	2.974.673	2 007.904,27	2.191.792,50	4.199.696,77	97.413	543.534
1948	2.877.260	1.942 150,50	2.257 537,50	4.199.688,—	100.335	643.869
1949	2.776.925	1.874.424,37	2.325.262,50	4.199.686,87	103.345	747.214
1950	2.673.580	1.804.666,50	2.395.035 —	4.199.701,50	106.446	853.660
1951	2.567.134	1.732.815,45	2.466.877,50	4.199.692,95	109.639	963.299
1952	2.457.495	1.658.809,12	2.540.880 —	4.199.689,12	112.928	1.076.227
1953	2.344.567	1 582.582,72	2 617.110 —	4.199.692,72	116.316	1.192.543
1954	2.228 251	1.504.069,42	2.695.612,60	4.199.681,92	119.805	1.312.348
1955	2.108.446	1.423.201,05	2.776.500,—	4.199.701,05	123.400	1.435.748
1956	1.985.046	1.339.906,05	2.859.772,50	4.199.678,55	127.101	1.562.849
1957	1.857.945	1.254.112,87	2.945.587,50	4.199.700,37	130.915	1.693.764
1958	1.727.030	1.165.745,25	3,033.945.—	4.199.690,25	134.842	1 828.606
1959	1.592.188	1.074.726,90	3.124.957,50	4.199.684,40	138.887	1.967.493
1960	1.453.301	980.978,17	3.218.715,—	4.199.693,17	143.054	2.110 547
1961	1.310.247	884 416,72	3.315.285,—	4.199.701,72	147.346	2.257.893
1962	1.162.901	784.958,17	3.414.712,50	4.199.670,67	151.765	2.409.658
1963	1.011.136	682.516,80	3.517.177,50	4.199.694,30	156.319	2.565.977
1964	854.017	577.001,47	3.622.702,50	4.199.703,97	161.009	2.726.986
1965	693.808	468.320,40	3.731.355,—	4.199.675,40	165.838	2.892.824
1966	527.970	356.379,75	3.843 315,—	4.199 694,75	170 814	3.063.638
1967	357.156	241.080,30	3.958.605,—	4 199.685,30	175.938	3.239.576
1968	181.218	122 322,15	4.077.405,—	4.199.727,15	181.218	3.420.792

2. Samo taj odbor može od Družtva tražiti prava posjednika obveznica i kamatnih odrezaka; prema tome vlastnici obveznica i kamatnih odrezaka ne mogu samostalno od Družtva tražiti svoja prava.

3. Odbor podpisuju pravovaljano njegova dva člana; takav podpis obvezuje sve obvezničare.

4. Zakoni Ugovornih Država, koji uređuju zastupanje posjednika obveznica, ne primjenjuju se na obveznice Družtva.

5. Utanačuje se i utvrđuje, da za izticanje sviju zahtjeva prema Družtvu, koje zastupa odbor, te sviju zahtjeva obzirom na poništene, izgubljene ili ukradene obveznice i kamatne odrezke imaju biti izključivo nadležni sudovi u sjedištu Družtva. Ovo ne vriedi za postupke, koji su u tečaju u času stupanja na snagu ovoga sporazuma kod do sada nadležnih mjesta.

Članak 15.

1. Za odvijanje službe oko odplate dugova prema člancima 12. i 13. obrazovat će se fond obveznica. U ovaj fond obveznica ima Družtvo uplaćivati prinose, spomenute u članku 9. stavci 2. i 4., u okviru od Država s toga naslova izvršenih plaćanja, i čuvajući prvenstvo, predviđeno u članku 9., stavci 8.

2. Ovaj fond obveznica pripada posjednicima obveznica kao cjelini, a njime samostalno upravlja za njihov račun odbor, označen u članku 14. Na ovaj se fond prenose sva potraživanja, prava i obaveze staroga fonda obveznica, ukoliko nije ovim sporazumom drugačije određeno.

3. Posjednici obveznica i kamatnih odrezaka upućeni su sa svim svojim pravima i zahtjevima izključivo na sredstva ovoga fonda. Ovaj fond ima jamčiti za sve zahtjeve, koji se tiču obveznica i kamatnih odrezaka Družtva, s bilo kojega naslova ili na bilo kojemu temelju bi se postavili, te snositi sve njihove posredne i neposredne terete i posljedice.

Članak 16.

1. Odbor obvezničara ima stupanjem na snagu ovoga utanačenja predati Družtvu imovinu mirovinske zaklade za službenike središnje službe i bečke likvidature, kojom upravlja.

2. Odbor obvezničara će sporazumno s Družtvom zaključiti račune staroga fonda obveznica u roku od 30 dana nakon što ovaj sporazum stupi na snagu. Na teret aktivnoga jednačka, koji proizlazi iz toga računa, imaju se izplatiti i obračunati iznosi u zlatnim francima, potrebni za podpuno popunjenje mirovinske zaklade za namještenike središnjice i bečke likvidature kao i za dopunu pričuva, predviđenih pravilima mirovinske zaklade, i to s razpoloživom svotom odmah, a ostatkom što je prije moguće.

3. Preostale pričuve staroga fonda obveznica stoje na razpolaganju odboru obvezničara, koji ih ima upotriebiti za odplatu dugova.

Članak 17.

Za provedbu ovoga sporazuma utvrđuje se, da se pod zlatnim frankom razumieva 9/31 grama finoga zlata. Ukoliko se plaćanje ne vrši stvarno u zlatu, može se prema izboru Družtva vršiti u valutama onih zemalja, u kojima ne obstoje ograničenja za devizni promet, i to s toliko jedinica valute, koliko je potrebno za nabavu odgovarajuće količine zlata na gornjoj podlozi. Preračunavanje se obavlja na temelju prosječnih tečajeva na burzi, koju označi Družtvo u sporazumu s državama, u vremenskom razmaku od 10 dana, od kojih je posljednji osmi dan pred danom plaćanja.

Članak 18.

1. Zahtjevi iz izždrebanih i neizkupljenih obveznica Družtva zastaruju u 20 godina.

2. Zastarni rok za kamatne odrezke iznosi 5 godina.

3. Od iznosa, koje odbor obvezničara (članak 14.) radi zastare zahtjeva, koji proizlaze iz obveznica i kamatnih odrezaka, više ne mora platiti, ima se svake godine četvrtina doznačiti Ugovornim Državama prema razdiobnom ključu ovoga sporazuma (članak 9. stavka 2.). Za vrieme poslije godine 1968. pada ova obveza na teret onoga, kome bude povjereno vođenje fonda obveznica.

Članak 19.

1. Družtvo će svojom posebničkom imovinom upravljati odvojeno, te poslovanje, koje se na nj odnosi, odvojeno izkazivati u svome računu razmjere.

2. Družtvo će za 1. siečnja 1942. sastaviti početni račun razmjere, u kojem će se uzeti u obzir sve promjene na temelju ovoga sporazuma. Ovaj račun razmjere sastavit će se u zlatnim francima prema načelima, koja je odobrio upravni odbor, te će služiti kao podloga za buduće knjigovodstvo.

3. Zakoni, koji vriede u različitim državama, a koji se tiču djelomičnoga ili cjelokupnog gubitka temeljne glavnice, ne primjenjuju se na Družtvo. Glavna će skupština u slučaju potrebe zaključiti smanjenje temeljne glavnice.

Članak 20.

1. Družtvo jamči za izplatu djelatnih i mirovinskih beriva, na koja ima pravo djelatno osoblje i umirovljenici glavne uprave zajedno s osobljem bečke likvidature.

2. Za plaćanje djelatnih i mirovinskih beriva, na koja ima pravo djelatno osoblje i umirovljenici parižkoga ureda, jamči odbor saveznićara.

3. U svrhu izpunjenja zadaće, naznačene u stavci 1., osnovat će Družtvo »mirovinsku zakladu za stalno osoblje glavne uprave«, koja će se sastojati:

a) od imovine prijašnje »mirovinske zaklade za službenike središnjice Družtva«;

b) od imovine prijašnje »mirovinske zaklade službenika bečke likvidature«;

c) od iznosa, koje će odbor obvezničara stavljati na razpolaganje Družtvu, prema članku 16. stavci 2.;

d) iz godišnjih doprinosa i dodataka prema propisima pravila zaklada.

4. Pravila dosadašnje mirovinske zaklade za službenike središnjice vriede za novoosnovanu zakladu s onim promjenama, koje zaključi upravno vieće, da bi se vodilo računa o pravnom položaju, promienjenom ovim sporazumom, a čuvajući stečena prava.

5. Mirovinska zaklada za stalno osoblje glavnoga ravnateljstva sačinjavat će posebnu imovinu Družtva, koja je određena izključivo za izpunjavanje obveza, koje proiztiču iz pravila mirovinske zaklade, te ne može biti upotriebljena za druge obveze Družtva niti od trećih osoba. Ovu izključivu namjenu mirovinske zaklade treba učiniti vidljivom kod nekretnina, koje toj imovini pripadaju, zabilježbom u zemljištnoj knjizi.

Članak 21.

1. Osoblje Družtva Južnih Željeznica, koje je prije podpisa ovoga sporazuma prešlo u službu Ugovornih Država, ostaje u službi država i nema nikakvih zahtjeva prema Družtvu.

2. Izplaćivanje mirovina starim umirovljenicima Južnih Željeznica vršit će se prema načelima, koja su se dosada primjenjivala u Ugovornim Državama. Stari umirovljenici Družtva Južnih Željeznica nemaju nikakvih zahtjeva prema Družtvu.

Članak 22.

1. Vršenje svih prava i izpunjavanje svih obveza Družtva, koje su u svezi s prugama ili njihovim upravljanjem pogona, a potječu iz vremena prije 1. siečnja 1942., jest izključivo stvar onih država, na području kojih se dotične pruge nalaze.

2. Utanačenja o ukamaćenju osnovne glavnice, uložene u peažne pruge i zajedničke kolodvore, stavljaju se izvan snage.

3. Potvrđuje se presuda obraničkoga suda, izrečena u Luganu dne 28. svibnja 1938. o 4%-tnom zajmu u markama, niz E.; vlastnicima ovih komada (obveznice i kamatni odrezci) ne pripadaju nikakvi zahtjevi osim onih, koji izviru iz ove presude obraničkoga suda.

4. Odredbe Rimskoga zapisnika od 7. srpnja 1934. o željezničkim knjigama Družtva i o izvršenju odredaba bivšeg Rimskog sporazuma, koje se na njih odnose, ne stupaju na snagu.

Članak 23

1. Ako bi došlo do nesuglasica o primjeni ili tumačenju ovoga sporazuma, svaka će od sudjelujućih država imenovati po jednoga zastupnika. Odbor, sastavljen od ovih zastupnika, činit će priedloge, da bi se nesuglasice razčistile na prijateljski način.

2. Ovaj posebni odbor država, koji je pozvan da uređuje nesuglasice o primjeni ili tumačenju sporazuma, može predlagati također i promjenu odredaba sporazuma, uzimajući u obzir okolnosti, koje bi mogle nastati; to vriedi naročito i obzirom na visinu upravnih troškova, predviđenih u članku 9., stavci 3. i obzirom na zadaće prometnoga odbora, predviđenog u članku 7. Posebni odbor proslieđuje odgovarajuće priedloge vladama Ugovornih Država.

Članak 24.

Ovaj sporazum stupa na snagu istodobno s ugovorom spomenutim u članku 1.

U vjeru čega su podpisani zastupnici podpisali ovaj sporazum.

Učinjeno u Brioni-u, dne 10. kolovoza 1942. na njemačkom i talijanskom jeziku u jednom jedinom izvorniku, koji će se pohraniti u pismohrani Kraljevske talijanske vlade. Ovjerovljeni primjerci dostavit će se vladama Ugovornih Država i Družtvu.

Njemački i talijanski tekst imadu jednaku vriednost.

Za hrvatsku vladu:
Dr. MILORAD STRAŽNICKY
Za njemačku vladu:
CARL CLODIUS
ALFRED PRANG
Za talijansku vladu:
A. GIANNINI
Za madžarsku vladu:
NICKL
Za družtvo:
MACCALLINI

Prilog 1. sporazumu

PRAVILA
DRUŽTVA ŽELJEZNICA DUNAV-SAVA-JADRAN (PRIJE DRUŽTVO JUŽNIH ŽELJEZNICA)

I. odsjek

Svrha, naziv, sjedište i trajanje družtva

Članak 1.

Družtvu je svrha:

a) provađanje sporazuma, sklopljenog u Brioni-u dne 10. kolovoza 1942. između hrvatske, njemačke, talijanske i madžarske vlade i Družtva Željeznica Dunav-Sava-Jadran (prije Družtvo Južnih Željeznica) o ponovnom uređenju odnosa toga Družtva;

b) osnivanje i vođenje prievoznih poduzeća te sudjelovanje u njima;

c) podizanje i vođenje drugih poduzeća svih vrsti te sudjelovanje u njima.

Članak 2.

Družtvo se naziva:

na hrvatskom jeziku: »Družtvo Željeznica Dunav-Sava-Jadran (prije Družtvo Južnih Željeznica)«;

na njemačkom jeziku: «Donau-Save-Adria Eisenbahn-Gesellschaft (vormals Südbahn Gesellschaft)«;

na talijanskom jeziku: »Compagnia delle Ferrovie Danubio-Sava-Adriatico (già Compagnia delle Ferrovie Meridionali)«;

na madžarskom jeziku: »Duna-Száva-Adria vasuttársaság (azelött Déli vaspalya társaság)«.

Članak 3.

Sjedište Družtva je u Beču. Družtvo može osnivati u drugim državama podružnice ili imenovati zastupnike, ako je to potrebno za njegove probitke.

Članak 4.

1. Trajanje Družtva je neodređeno.

2. Ako bi Družtvo nastavilo obstojati preko 31. prosinca 1968. sa sjedištem u jednoj od Ugovornih Država, to od 1. siečnja 1969. vriede za nj izključivo zakoni države njegova sjedišta,

II. odsjek

Temeljna glavnica, dionice

Članak 5.

1. Temeljna glavnica iznosi 20,400.000.— zlatnih franaka, te je razdieljena u 510.000 dionica, svaka po 40.— zlatnih franaka.

2. Zakoni, koji vriede u različitim državama, a koji se tiču djelomičnog ili podpunog gubitka temeljne glavnice, ne će se primjenjivati na Družtvo. Glavna skupština će u slučaju potrebe zaključiti smanjenje temeljne glavnice.

Članak 6.

1. Svaka dionica daje pravo na jednaki dio imovine i prihoda Družtva.

2. Posjednici dionica i vlastnici užitničkih dionica,* koje su izdane prije stupanja na snagu ovih pravila, podvrgnuti su obvezama, koje ova pravila nameću.

Članak 7.

1. Dionice i užitničke dionice podpisuje jedan član upravnoga vieća i jedan činovnik, kojima je to naloženo.

Providene su žigom Družtva i izvađene su iz matične knjige (juxta).

2. Dionice i užitničke dionice providene su odrezcima za udio na dobitku, na temelju kojih se izplaćuju dividende.

Članak 8.

1. Dionice i odrezci za udio na dobitku glase na imaoca.

2. Družtvo priznaje samo imaoca vlastnikom.

3. Upravno vieće može dozvoliti polaganje dionica i užitničkih dionica u izvjestnim u tu svrhu određenim blagajnama. U tome slučaju mogu se dividende izplatiti uz predočenje založnice.

4. Na zahtjev dioničara ili imaoca užitničkih dionica može upravno vieće izpostaviti također dionice i užitničke dionice, koje glase na ime.

Članak 9.

1. Dionice i užitničke dionice su nedjeljive.

2. Pripada li neka dionica ili užitnička dionica nekolicini ovlaštenika, to mogu oni vršiti prava, koja proizlaze iz dionice, samo putem zajedničkoga zastupnika.

---

* Vlastnici prije izždrebanih dionica primili su osim uplaćene glavnice užitničke dionice.

Članak 10.

Sve obaviesti dioničarima ili imaocima užitničkih dionica objavljivat će se u Narodnim novinama u Zagrebu, u Deutscher Anzeiger, u Gazzeta Ufficiale del Regno d'Italia i u Budapesti Közlöny.

Članak 11.

Obveza dioničara na izvršenje uloga ograničena je naslovnim iznosom ili višim iznosom izdanja dionice.

Članak 12.

Ako neka dionica, užitnička dionica ili odrezak za udio na dobitku budu izgubljeni, ukradeni ili uništeni, onda zanimani ima tražiti proglašenje ništetnosti te izprave kod nadležnog suda u Beču.

III. odsjek

Uprava družtva

Članak 13.

Organi Družtva jesu:

a) glavna skupština,

b) upravno vieće,

c) glavno ravnateljstvo.

A) *Glavna skupština*

Članak 14.

1. Glavna skupština donosi zaključke o svim predmetima, o kojima je odluka izključivo njoj pridržana ili koje joj predloži upravno vieće.
2. Zaključci, koje ona donosi na temelju pravila, obvezuju sve dioničare i sve imaoce užitničkih dionica.

Članak 15.

1. Glavna skupština je nadležna za:

a) izbor članova upravnog vieća prema članku 28. stavci 1. b);

b) izpitivanje i prihvat godišnjeg računa i zaključak o razrješenju upravnoga vieća;

c) donašanje zaključaka prema članku 39., naročito također za određivanje godišnje dividende;

d) povišenje temeljne glavnice i uzimanje zajmova;

e) razpuštanje Družtva;

f) izmjenu pravila;

g) amortizaciju dionica;

h) sniženje temeljne glavnice;

i) izbor triju računoizpitivača i dvaju zamjenika za izpitivanje računa.

2. Pravila se mogu mienjati uz pristanak zastupnika Država, spomenutih u članku 28. stavci 1. a), zaključkom glavne skupštine, ukoliko te promjene ne stoje u protimbi sa sporazumom, zaključenim u Brioni-u dne 10. kolovoza 1942.

3. Priedloge za izmjenu pravila može samo upravno vieće staviti na dnevni red glavne skupštine. Za izmjenu pravila i zaključke glavne skupštine nije potrebno nikakvo daljnje državno odobrenje.

Članak 16.

Redovita se glavna skupština sastaje svake godine prije 30. lipnja u Beču. Osim toga sastaje se izvanredna glavna skupština u mjestu, koje odredi predsjednik, kad to upravno vieće nađe potrebnim.

Članak 17.

1. Glavnu skupštinu treba sazvati upravno vieće najmanje tri tjedna prije dana sastanka.

2. Obaviest treba oglasiti u novinama, navedenima u članku 10.

Članak 18.

Glavna skupština može valjano stvarati zaključke samo o predmetima, koji su objavljeni u oglasu o sazivanju. Kod toga se izuzima zaključak o priedlogu, postavljenom na bilo kojoj glavnoj skupštini, o sazivu izvanredne glavne skupštine.

Članak 19.

Sudjelovati u glavnoj skupštini ovlašteni su samo dioničari ili imaoci užitničkih dionica, koji su svoje dionice ili užitničke dionice najkasnije 14 dana prije dana sastanka položili kod blagajna, koje odredi upravno vieće.

Članak 20.

1. Dioničari ili imaoci užitničkih dionica, koji hoće sudjelovati kod donašanja zaključaka, moraju ili osobno doći na glavnu skupštinu, ili se dati zastupati po jednom dioničaru ili imaocu užitničke dionice, koji je pismeno opunomoćen, a i sam ima pravo sudjelovanja.

2. Oblik punomoći određuje upravno vieće kod saziva glavne skupštine.

3. Samo zakoniti zastupnici onih, koji se nalaze pod skrbničtvom ili starateljstvom, kao i zastupnici pravnih osoba mogu kao opunomoćenici sudjelovati na glavnoj skupštini, a da sami nisu dioničari ili imaoci užitničkih dionica.

Članak 21.

1. Glasovanje se vrši javno, osim ako desetorica dioničara zahtievaju tajno glasovanje.

2. Izbori se vrše glasovnicama, ako glavna skupština ne odredi drugčije.

Članak 22.

1. Svaka dionica daje pravo na jedan glas.

2. Pravo glasa od deset užitničkih dionica odgovara onome od jedne neamortizirane dionice.

Članak 23.

1. Zaključci glavne skupštine o predmetima, navedenima u članku 15., stavkama 1. d), e) i f), kao i zaključci o sniženju temeljne glavnice, ukoliko ono ne usliedi putem amortizacije vlastitih dionica iz čistoga dobitka i slobodnih pričuva, stvaraju se tročetvrtinskom većinom, a svi ostali zaključci glavne skupštine jednostavnom većinom.

2. Zaključci su valjani samo onda, kad je na glavnoj skupštini zastupan najmanje deseti dio neamortizirane temeljne glavnice.

Članak 24.

1. Kad nisu izpunjeni uvjeti, o kojima ovisi valjanost zaključaka glavne skupštine prema propisima članka 23., tada će se sazvati nova glavna skupština, zaključci koje će biti valjani bez obzira na visinu zastupane temeljne glavnice.

2. Ova druga glavna skupština može stvarati zaključke samo o takvim predmetima, koji su bili na dnevnom redu prve.

3. Saziv druge glavne skupštine vrši se na način utvrđen člankom 17.

Članak 25.

1. Na glavnoj skupštini predsjeda predsjednik upravnog vieća ili član, kojega on odredi.

2. Službu brojača glasova vrše dvojica dioničara, koji zastupaju najviše glasova i koji tu službu prihvate.

Članak 26.

Zaključci glavne skupštine podkrepljuju se zapisnikom, koji sastavlja zapisničar, a podpisuju ga predsjedatelj, brojači glasova i zapisničar.

B) Upravno vieće

Članak 27.

Vrhovno vodstvo i upravljanje Družtva pripadaju upravnom vieću. Za upravno vieće vriede analogno propisi §§ 71., stavke 1., 73., 74., 82., 87., 94., 95., stavka 1 do 4, 96. i 99. njemačkog zakona o dioničkim družtvima, ukoliko se ne protive drugim propisima ovih pravila.

Članak 28.

1. Na temelju propisa članka 6. sporazuma u Brioni-u od 10. kolovoza 1942. sastoji se upravno vieće od 18 članova i to:

a) od osam članova, od kojih po dvojicu imenuju vlade svake pojedine Ugovorne Države;

b) od deset članova, koje bira glavna skupština Družtva između pripadnika Ugovornih Država, i od kojih po jedan pripada Državi, koja doprinosi najmanje jednu desetinu upravnih troškova Družtva, a dotičnoj je državi poćudan.

2. Upravnom vieću pripadaju osim toga, za zastupanje probitaka obvezničara, također tri člana odbora obvezničara, ali samo sa svjetodavnim glasom. Oni će u pravilu sudjelovati sjednicama upravnog vieća onda, kada se bude razpravljalo o pitanjima, koja se tiču obvezničara.

3. Upravno vieće određuje nagradu članovima, spomenutima u stavkama 1. i 2., te računoizpitivačima.

Članak 29.

1. Dužnosti članova upravnog vieća, spomenutih u članku 28., stavka 1. a) i 2., traju do dana kada stigne Družtvu njihov opoziv.

2. Dužnosti članova upravnoga vieća, spomenutih u članku 28., stavci 1. b), traju do redovite glavne skupštine, koja se sastaje treće godine, računajući od dana njihova izbora.

3. Članovi upravnoga vieća mogu biti ponovno izabrani.

Članak 30.

1. Kad neki član upravnoga vieća, spomenut u članku 28., stavci 1. b), prestane vršiti svoju dužnost prije izminuća roka, može ga se privremeno zamieniti, pridržavajući se propisa članka 29. Kooptacija ima se predložiti sliedećoj glavnoj skupštini na odobrenje.

2. Dužnost člana upravnoga vieća, koji bude izabran na mjesto člana, spomenutog u članku 28. stavci 1. b), kojemu je dužnost prestala, traje do redovite glavne skupštine, koja se sastaje treće godine, računajući od dana njegova izbora.

Članak 31.

1. Upravno vieće bira iz svoje sredine predsjednika. Njegova dužnost prestaje iztekom pripadanja upravnom vieću.

2. Predsjednik može biti ponovno izabran.

3. Za odsutnosti predsjednikove predaje upravno vieće predsjedničtvo jednom od svojih članova.

Članak 32.

1. Zaključci upravnog vieća donašaju se jednostavnom većinom.

2. O svim predmetima, koji se ne tiču posebničke imovine Družtva, ne može se stvoriti valjani zaključak, ako protiv njega glasuje pet članova upravnog vieća, koje su imenovale države ili pet članova upravnog vieća, koje je izabrala glavna skupština.

3. Svaki član upravnoga vieća može u svako doba tražiti od predsjednika pismene obaviesti o vođenju poslova Družtva.

Članak 33.

Upravno vieće može dati određene naloge jednome ili više članova ili činovnika Družtva.

Članak 34.

1. Tvrdku Družtva podpisuju ili:

a) zajednički dvojica članova upravnoga vieća, koje ih za to odredi, ili

b) jedan od te dvojice članova upravnoga vieća zajedno s jednim od dvojice prokurista, koje za to odredi upravno vieće.

2. Ovlaštenici na podpisivanje dodaju tvrdci (članak 2.) svoje podpise. Prokuristi stavljaju prije podpisa svojih imena dodatak »per procura«.

Članak 35.

Članovi upravnoga vieća, ako ne sudjeluju osobno na nekoj sjednici, mogu se dati zastupati po jednom članu upravnoga vieća ili mogu pismeno dostaviti svoje stanovište.

Članak 36.

1. Upravno vieće sastaje se na poziv predsjednika, kad to zahtievaju probitci Družtva, ali najmanje dva puta na godinu.

2. Za valjanost zaključaka potrebna je prisutnost od najmanje petorice članova.

Članak 37.

1. Članovi upravnoga vieća imaju biti pozvani na sve sjednice najkasnije deset dana unapried.

2. U žurnim slučajevima može predsjednik izvršiti saziv i u kraćem roku.

3. Zapisnici sjednica upravnoga vieća sastavljaju se na njemačkom i talijanskom jeziku; podpisuju ih: predsjednik, jedan član upravnoga vieća i zapisničar, a razašilju se u roku od četiri tjedna.

C) Glavno ravnateljstvo

Članak 38.

1. Glavno ravnateljstvo sastoji se od glavnog ravnatelja i dvojice ravnatelja, od kojih ima jedan ovlasti zamjenika glavnog ravnatelja. Ovi vodeći činovnici imaju na svoju odgovornost provađati zaključke upravnog vieća i voditi poslove Družtva unutar granica stvorenih tim zaključcima.

2. Upravno ih vieće imenuje i odpušta; ono određuje njihov djelokrug i njihova beriva.

3. Ovi vodeći činovnici sudjeluju sa savjetodavnim glasom na sjednicama upravnoga vieća.

4. Za ove vodeće činovnike vriede analogno propisi §§ 79., 80., 82., 84. i 85. njemačkog zakona o dioničkim družtvima, ukoliko se ne protive drugim propisima ovih pravila.

IV. odsjek

Godišnji računi, razdioba dobitka, pričuvna zaklada, amortizacija dionica

Članak 39.

1. Računi Družtva vode se prema članku 19. sporazuma u Brioni-u od 10. kolovoza 1942., a zaključuju se 31. prosinca svake godine.

2. Izpitivači računa moraju izpitivati računovodstvo Družtva i pismeno obavješćivati upravno vieće o posljedku ovog izpitivanja. Za obseg izpitivanja, za pravo izpitivača računa na traženje obavještenja, za pismeni izvještaj o izpitivanju i zabilježbu o odobrenju vriede analogno §§ 135., stavka 2, 138., 139., stavka 1. i 140. njemačkoga zakona o dioničkim družtvima.

3. Upravno vieće predlaže na odobrenje glavnoj skupštini zaključni račun razmjere zajedno s poslovnim izviešćem i možebitnim priedlogom za razdiobu dobitka.

4. Od dobitka iz upravljanja posebničkom imovinom uzet će se svota od najmanje 5% za stvaranje pričuvne zaklade za tu imovinu. Ova je pričuvna zaklada neodvisna od one, koja je predviđena u članku 9., stavci 5. sporazuma u Brioni-u od 10. kolovoza 1942.

5. Družtvo može slobodno razpolagati dobitkom poslovne godine, uzimajući u obzir odredbe stavke 4. ovoga članka i stavke 1. članka 40.

Članak 40.

1. Ako dobitak jedne poslovne godine, spomenut u članku 39. stavci 4., nakon doznake na tamo predviđenu pričuvnu zakladu premaši iznos, koji bi bio potreban za razdiobu dividende od 5% za svaku dionicu u obticaju, onda će se unapried od postignutoga viška skinuti 10% za članove upravnoga vieća i za vodeće činovnike.

2. Jedna trećina ove svote doznačit će se vodećim činovnicima, a podielit će je među njih upravno vieće.

3. Dvie trećine podielit će se među članove upravnoga vieća.

Članak 41.

Amortizacija dionica vrši se prema zaključcima glavne skupštine.

Članak 42.

1. Kada glavna skupština zaključi amortizaciju dionica, tada određuje uviek upravno vieće, da li i u kojoj mjeri će se ova amortizacija provoditi ždrebanjem ili slobodnom kupnjom.

2. Za izždrebane dionice ne će se izdavati nove užitničke dionice.

3. Brojeve izždrebanih dionica treba objaviti u listovima, označenima u članku 10.

4. Amortizirane dionice treba onesposobiti za promet.

Članak 43.

1. Nakon razdiobe dividende od 25.— zlatnih franaka po dionici, postupa se kod davanja daljnje dividende jednako s imaocima užitničkih dionica i s imaocima dionica.

2. Kod razpusta Družtva ima se likvidacioni utržak upotriebiti na sliedeći način:

a) najprije se imaju odkupiti dionice u obticaju iznosom do 500.— zlatnih franaka po dionici;

b) ostatak će se razdieliti podjednako među imaoce dionica i užitničkih dionica.

Članak 44.

1. Dividende i izždrebane dionice izplaćuju se kod blagajna, koje označi upravno vieće.

2. Dividende, koje se ne podignu unutar pet godina, pripast će Družtvu. Ovo isto vriedi za iznose, koji odpadaju na izždrebane dionice i na užitničke dionice, a ne podignu se unutar dvadeset godina.

Prilog 2. sporazumu

ZAPISNIK O PLAĆANJIMA

I. Istodobno s podpisivanjem današnjeg sporazuma o ponovnom uređenju odnosa Družtva Željeznica Dunav—Sava—Jadran (prije Družtvo Južnih Željeznica), vlade Ugovornih Država i Družtvo sporazumjeli su se, da će — premda i nadalje obstoji njihova obveza, iznose, koje prema spomenutom sporazumu duguju Družtvu, plaćati u zlatnim francima — za sama plaćanja primjenjivati sliedeće odredbe u točki 1. do 4., sve dok u pojedinim državama bude obstojao nadzor nad prometom deviza:

1. Iznosi, određeni za odplatu dugova prema članku 9., stavci 2., 4., 5. i 6. sporazuma, moraju se plaćati u okviru obračunskih sporazuma, koji obstoje između Ugovornih Država i zemalja, u kojima treba vršiti odplatu dugova. Plaćanja imaju usliediti na banke, koje u tim zemljama označi Družtvo. Ako obračunski sporazum ne obstoji, ili ako plaćanje nije moguće u okviru takovoga obračunskog sporazuma, Družtvo će se sa zanimanom vladom sporazumjeti o uređenju plaćanja.

2. Za plaćanja, koja su prema članku 9., stavci 3. sporazuma određena za upravne troškove Družtva, upravno vieće utvrđuje početkom svake godine iznose potrebne Družtvu u pojedinim valutama, razmjerno prema područnoj i valutnoj podjeli tih troškova.

Ove iznose može svaka država plaćati u vlastitoj valuti u granicama udjela na upravnim troškovima prema članku 9. stavci 3. sporazuma. Prienos ostataka provest će se u okviru obračunskih sporazuma, koji obstoje između država, koje dolaze u obzir. Za možebitne promjene razdiobe prema točki 2., koje bi se tokom jedne godine pokazale neobhodno potrebnima, traži se odobrenje upravnoga vieća.

3. Ugovorne Države ne će tražiti, da se iznosi, koji Družtvu pritječu iz Ugovornih Država ili iz drugih izvora u slobodnim devizama, prijave, ni ponude, ni predaju, nego će ih staviti Družtvu na slobodno razpolaganje.

4. Doznačivanje iznosa, koji prema članku 9. stavci 7. sporazuma služe za povrat predujmova Italije, mora Madžarska država vršiti Družtvu putem talijanske banke, koju ono označi, u okviru obračunskog sporazuma, koji obstoji između Italije i Madžarske.

5. Sva plaćanja, koja su Ugovorne Države iz bilo kojeg razloga izvršile do 31. prosinca 1941., imaju se smatrati konačnima. Ugovorne Države prema tome nemaju ništa više platiti za vrieme do 31. prosinca 1941. zaključno, a niti mogu tražiti bilo kakovo vraćanje.

II. Vlade Ugovornih Država sporazumjele su se nadalje:

1. Države se obvezuju, da se ne će poslužiti mogućnošću uglavničenja, spomenutom u članku 10., stavci 2. sporazuma prije izteka šeste

godine nakon stupanja sporazuma na snagu, a u nikojem slučaju prije ukinuća ograničenja plaćevnoga prometa Ugovornih Država. Pod istim uvjetima imaju države mogućnost, svoja plaćanja uglavničiti prema članka 9. stavci 3. sporazuma po kamatnoj stopi od 3%. Obstoji suglasnost o tome, da u slučaju razilaženja u mišljenju o promjeni ovih propisa treba postupati prema članku 23. stavci 1. sporazuma.

2. Od časa, kad više ne bude obstojao nadzor nad prometom deviza ni u jednoj od Ugovornih Država, imaju države sva plaćanja, koja duguju Družtvu, vršiti prema uputama Družtva i na mjestima, koja ono odredi.

Učinjeno u Brioni-u, dne 10. kolovoza 1942. na njemačkom i talijanskom jeziku u jednom jedinom izvorniku, koji će se pohraniti u pismohrani Kraljevske talijanske vlade. Ovjerovljeni primjerci dostavit će se vladama Ugovornih Država i Družtvu.

Njemački i talijanski tekst imadu jednaku vriednost.

Za hrvatsku vladu:
M. STRAŽNICKY

Za njemačku vladu:
CARL CLODIUS
ALFRED PRANG

Za talijansku vladu:
A. GIANNINI

Za madžarsku vladu:
NICKL

Za Družtvo:
MACCALLINI

Prilog 3. sporazumu

ZAPISNIK O POREZIMA

Istodobno s podpisivanjem današnjega sporazuma o ponovnom uređenju odnosa Družtva Željeznica Dunav—Sava—Jadran (prije Družtva Južnih Željeznica), vlade Ugovornih Država i Družtvo sporazumjeli su se o sliedećem:

1. Danas podpisani sporazum, zapisnici, koji se na nj odnose i sve mjere potrebne za njegovu provedbu, oslobođeni su u Ugovornim Državama svih poreza, daća i pristojbi.

2. Za buduće oporezovanje Družtva vriedi sliedeće:

a) Plaćanja Ugovornih Država Družtvu izvršena prema članku 9. sporazuma, oslobođena su od svih poreza, daća i pristojbi označenih u

točki 1. Isto je tako oslobođeno od poreza svake vrsti i cielo upravljanje imovinom, spomenutom u članku 15. sporazuma.

b) Za vrieme obstanka mirovinske zaklade, spomenute u članku 20. sporazuma, oslobođena je zaklada i prinosi, koji joj pritječu od Družtva i članova, svih poreza, daća i pristojbi, označenih u točki 1.

c) Družtvo ima dakle namirivati u točki 1. spomenute poreze, daće i pristojbe samo od prihoda i imovine, koji ne služe svrhama spomenutima u sporazumu (privatna imovina), i to samo onoj državi, u kojoj se nalazi sjedište Družtva. Od svoga nepokretnog posjeda, koji leži u drugim državama, ima Družtvo namirivati samo stvarne poreze, koji obstoje u odnosnim državama. Posljednja rečenica stavke 2. članka 4. sporazuma ovdje ništa ne mienja.

3. Za oporezivanje beriva činovnika, namještenika i umirovljenika Družtva kao i članova upravnoga vieća i prometnoga odbora vriede odredbe međudržavnih sporazuma o izbjegavanju dvostrukoga oporezivanja unutar prostornog i osobnog područja vriednosti. Naročito će se u svim slučajevima, u kojima predleži dvostruko boravište u smislu sporazuma o dvostrukom boravištu primjenjivati odredbe tih sporazuma.

Ukoliko bi ovi sporazumi stupili izvan snage, sklopit će Ugovorne Države posebna utanačenja o oporezivanju gore spomenutog beriva.

Učinjeno u Brioni-u, dne 10. kolovoza 1942. na njemačkom i talijanskom jeziku u jednom jedinom izvorniku, koji će se pohraniti u pismohrani Kraljevske talijanske vlade. Ovjerovljeni primjerci dostavit će se vladama Ugovornih Država i Družtvu.

Njemački i talijanski tekst imadu jednaku vriednost.

Za hrvatsku vladu:
M. STRAŽNICKY

Za njemačku vladu:
CARL CLODIUS
ALFRED PRANG

Za talijansku vladu:
A. GIANNINI

Za madžarsku vladu:
NICKL

Za Družtvo:
MACCALLINI

Prilog 4. sporazumu

ZAPISNIK

O OLAKŠICAMA DEVIZNO-PRAVNE PRIRODE

Istodobno s podpisivanjem današnjega sporazuma o ponovnom uređenju odnosa Družtva željeznica Dunav—Sava—Jadran (prije Družtva Južnih Željeznica), vlade Ugovornih Država i Družtvo sporazumjeli su se o sliedećem:

1. Ugovorne Države ne će tražiti od Družtva ni da prijavi ni da ponudi, a ni da preda svoje vlastite imovinske vriednosti u inozemstvu, te će podieliti Družtvu u svrhu urednog upravljanja tim imovinskim vriednostima obćenitu dozvolu za slobodno razpolaganje.

2. Činovnicima Družtva, koji su pripadnici jedne druge Ugovorne Države a ne one, u kojoj ima Družtvo svoje sjedište, i koji na temelju postojećih ugovora trebaju primati svoja beriva iz slobodnih deviza Družtva, izdat će država, u kojoj ima Družtvo svoje sjedište, obćenitu dozvolu za inkaso u inozemstvu i za prienos u inozemstvo onoga diela beriva ovih činovnika, koji ne potroše u tuzemstvu. Ovi činovnici će koncem svake godine saobćiti nadležnoj deviznoj oblasti, koje iznose su u inozemstvu zadržali i koje iznose žele prenieti u inozemstvo.

Učinjeno u Brioni-u, dne 10. kolovoza 1942. na njemačkom i talijanskom jeziku u jednom jedinom izvorniku, koji će se pohraniti u pismohrani Kraljevske talijanske vlade. Ovjerovljeni primjerci dostavit će se vladama Ugovornih Država i Družtvu.

Njemački i talijanski tekst imadu jednaku vriednost.

Za hrvatsku vladu:
M. STRAŽNICKY

Za njemačku vladu:
CARL CLODIUS
ALFRED PRANG

Za talijansku vladu:
A. GIANNINI

Za madžarsku vladu:
NICKL

Za Družtvo:
MACCALLINI

ZAPISNIK O PUTNIM OLAKŠICAMA

Istodobno s podpisivanjem današnjega sporazuma o ponovnom uređenju odnosa Družtva Željeznica Dunav—Sava—Jadran (prije Družtva Južnih Željeznica), vlade Ugovornih Država i Družtvo sporazumjeli su se o sliedećem:

1. Ugovorne Države će svake godine za sve članove upravnoga vieća i prometnoga odbora, kao i za izpitivače računa staviti bezplatno na razpolaganje trajne izkaznice, koje vriede za slobodnu vožnju na svim željezničkim prugama, koje su pod upravom te države, za sve vlakove, koje prevoze osobe.

2. Ugovorne Države će nadalje svake godine staviti na razpolaganje dovoljan broj jednakih trajnih izkaznica, i to za vodeće i više činovnike glavnoga ravnateljstva glasit će na ime, a za ostalo osoblje glavnoga ravnateljstva glasit će na imaoca. Broj takovih trajnih izkaznica utvrdit će se sporazumno između Družtva i Država — željezničkih uprava.

3. Željezničke uprave Ugovornih Država će kod izmjene karata sa stranim prometnim poduzećima poraditi na tome, da ta strana prometna poduzeća stave Družtvu bezplatno na razpolaganje ograničeni broj trajnih izkaznica — koje glase na ime i na imaoca — ili izkaznica za pojedinačna putovanja. Strana prometna poduzeća, potrebni broj i vrst izkaznica kao i podioba različitih traženja karata za zamjenu između željezničkih uprava četiriju Ugovornih Država utvrdit će se od slučaja do slučaja sporazumno između Družtva i Država — željezničkih uprava. Ugovorne Države će se međusobno obavješćivati o broju za Družtvo izpostavljenih ili posredovanih karata za izmjenu.

4. Vodeći činovnici i stalni službenici glavnog ravnateljstva Družtva i članovi njihovih obitelji uživaju na svim prugama, koje su pod upravom Ugovornih Država one pogodnosti za vožnju i prievoz tereta, koje se pružaju odgovarajućem osoblju državnih željeznica. Umirovljenici ovoga položaja glavnog ravnateljstva i članovi njihovih obitelji uživaju jednake pogodnosti za vožnju i prievoz tereta kao i odgovarajući umirovljenici državnih željeznica.

5. Odredbe stavaka 2. i 4. vriede samo za ono osoblje glavnoga ravnateljstva, koje se pretežno bavi željezničkim pitanjima Družtva. Ovo se ograničenje ne odnosi na one službenike i njihove obitelji, koji su već 1. siečnja 1942. uživali vlakovne povlastice. Odgovarajuće vriedi za umirovljenike.

6. Pod svim željezničkim prugama u upotrebi Ugovornih Država, stavka 1., 2. i 4. imaju se razumievati, ukoliko Njemački Reich dolazi u obzir, sve željezničke pruge Reicha, koje se nalaze u alpskim i dunavskim pokrajinama.

7. Putne olakšice, predviđene u toč. 4., odnose se u Kraljevini Italiji, u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj i u Kraljevini Madžarskoj na povlastice, koje su predviđene u stavci 3. dodatka k članku 26. bivšega Rimskog sporazuma od 29. ožujka 1923.

Učinjeno u Brioni-u, dne 10. kolovoza 1942. na njemačkom i talijanskom jeziku u jednom jedinom izvorniku, koji će se pohraniti u pismohrani Kraljevske talijanske vlade. Ovjerovljeni primjerci će se dostaviti vladama Ugovornih Država i Družtvu.

Njemački i talijanski tekst imadu jednaku vriednost.

Za hrvatsku vladu:
M. STRAŽNICKY

Za njemačku vladu:
CARL CLODIUS
ALFRED PRANG

Za talijansku vladu:
A. GIANNINI

Za madžarsku vladu:
NICKL

Za Družtvo:
MACCALLINI

ZAPISNIK

Prilikom podpisivanja današnjega ugovora između Nezavisne Države Hrvatske, Njemačkoga Reicha, Kraljevine Italije i Kraljevine Madžarske o ponovnom uređenju odnosa Družtva Željeznica Dunav—Sava—Jadran (prije Družtva Južnih Željeznica), ustanovljuju podpisani opunomoćenici u ime svojih vlada i zastupnik Družtva u ime Družtva, da je postignut sporazum u sliedećem:

1. Ako uslied zatezanja ratifikacija ovaj ugovor ne stupi na snagu prije 31. prosinca 1942., stupit će sudjeljujuće vlade u dodir u svrhu sklapanja utanačenja, koja time postaju potrebna za prielazno doba do stupanja ugovora na snagu.

2. Ugovor postaje ništetnim, ako u roku od 9 mjeseci, računajući od dana podpisa, sve sudjelujuće države ne izvrše ratifikaciju. U ovom slučaju će sudjelujuće vlade stupiti u dodir u svrhu izpitivanja novoga stvarnog stanja, koje odatle proizlazi.

Njemački opunomoćenici izjavljuju sliedeće:

Podpisivanje ugovora ne znači nikakovo priznavanje Rimskoga ugovora od 29. ožujka 1923. sa strane njemačke vlade.

Učinjeno u Brioni-u, dne 10. kolovoza 1942. na njemačkom i talijanskom jeziku u jednom jedinom izvorniku, koji će se pohraniti u pismohrani Kraljevske talijanske vlade. Ovjerovljeni primjerci dostavit će se vladama Ugovornih Država i Družtvu.

Njemački i talijanski tekst imadu jednaku vriednost.

Za hrvatsku vladu:
M. STRAŽNICKY

Za njemačku vladu:
CARL CLODIUS
ALFRED PRANG

Za talijansku vladu:
A. GIANNINI

Za madžarsku vladu:
NICKL

Za Družtvo:
MACCALLINI

ZAKLJUČNI ZAPISNIK

Dne 10. kolovoza 1942., u 11 sati, u Brioni-u.

Pošto je sjednica za ponovno uređenje odnosa Družtva Željeznica Dunav-Sava-Jadran završila svoj rad, pristupili su opunomoćenici podpisivanju zaključenih ugovora.

Prigodom podpisivanja izjavljuje hrvatski opunomoćenik sliedeće:

»Hrvatsko izaslanstvo ustanovljuje, da nijedan čin niti ijedna izjava ovoga hrvatskog izaslanstva, kao ni današnje podpisivanje sporazuma u Brioni-u ne može utjecati na stanovište hrvatske vlade u pogledu Muđumurja, koje je saobćeno Kraljevskoj madžarskoj vladi notom hrvatskog ministarstva vanjskih poslova br. 61/41 od 10. srpnja 1941.

S time u vezi mora se prilikom konačnoga teritorialnog povlačenja granica kod pojedinih odredaba spomenutoga sporazuma prema članku 9. stavci 9) voditi računa o promjenama, koje bi nastale u pogledu prometa na željezničkoj pruzi Kotoriba—Čakovec—Maćinec.«

Madžarski opunomoćenik izjavljuje na to sliedeće:

»Madžarsko izaslanstvo izjavljuje sa svoje strane, da je za njega u pogledu Međumurja mjerodavno samo stvarno pravno stanje, kako proizlazi iz madžarskoga zakonskog članka XX. iz godine 1941. o ponovnom priključenju Madžarskoj natrag osvojenih južno-madžarskih

područja. Okolnost, da je madžarsko izaslanstvo stupilo u pregovore o danas podpisanom ugovoru i što ga je podpisalo, ne može dakle biti smatrana prihvatom izjave hrvatskoga izaslanstva.«

Predsjednik uzima do znanja izjave obaju opunomoćenika i daje na znanje, da će one biti unesene u zaključni zapisnik o poslovima sjednice. On moli oba opunomoćenika, da podpišu ovaj zaključni zapisnik.

Predsjednik:
A. GIANNINI

Hrvatski opunomoćenik:
M. STRAŽNICKY

Madžarski opunomoćenik:
NICKL

Glavni tajnik:
MALTESE

TRATTATO

FRA LO STATO INDIPENDENTE DI CROAZIA, IL REICH GERMANICO, IL REGNO D'ITALIA ED IL REGNO D'UNGHERIA PER LA NUOVA SISTEMAZIONE DELLA COMPAGNIA DELLE FERROVIE DANUBIO-SAVA-ADRIATICO (GIÀ COMPAGNIA DELLE FERROVIE MERIDIONALI)

Premesso:

che per la riorganizzazione amministrativa e tecnica della rete della Compagnia delle Ferrovie Meridionali venne stipulato a Roma il 29 marzo 1923 un Accordo fra la cessata Repubblica d'Austria, il Regno d'Italia, il cessato Regno dei Serbi, Croati e Sloveni, il Regno d'Ungheria e la Compagnia anzidetta, con l'intervento del Comitato rappresentante i portatori delle obbligazioni emesse dalla Compagnia;

che a seguito dei mutamenti territoriali avvenuti (reincorporazione dell'Austria nel Reich Germanico e dissoluzione dello Stato Jugoslavo) si è reso necessario concludere un nuovo Accordo;

Il Poglavnik dello Stato Indipendente di Croazia,
Il Cancelliere del Reich Germanico,
La Maestà del Re d'Italia e di Albania, Imperatore di Etiopia,
Sua Altezza Serenissima il Reggente del Regno d'Ungheria
hanno nominato quali Rappresentanti muniti di pieni poteri:

Il Poglavnik dello Stato Indipendente di Croazia:
il Dr. Milorad S t r a ž n i c k y, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario;

Il Cancelliere del Reich Germanico:
il Dr. Carl C l o d i u s, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario,
il Signor Alfred P r a n g, Direttore Ministeriale al Ministero delle Comunicazioni del Reich;

La Maestà del Re d'Italia e di Albania, Imperatore di Etiopia:
il Senatore Amedeo G i a n n i n i, Regio Ambasciatore;

Sua Altezza Serenissima il Reggente del Regno di Ungheria:
il Dr. Alfred de N i c k l, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario.

I Plenipotenziari, dopo aver presentato i loro pieni poteri, riconosciuti in buona e debita forma, hanno convenuto quanto segue:

Articolo 1

Gli Stati contraenti approvano l'Accordo con i relativi quattro allegati, concluso contemporaneamente al presente Trattato fra i loro Governi e la Compagnia delle Ferrovie Danubio-Sava-Adriatico (già Compagnia delle Ferrovie Meridionali) per la nuova sistemazione della Compagnia stessa.

Articolo 2

Con tale Accordo è abrogato l'Accordo per la riorganizzazione amministrativa e tecnica della rete della Compagnia delle Ferrovie Meridionali del 29 marzo 1923 e a quest'ultimo subentra l'Accordo di cui all'art. 1.

Articolo 3

Gli Stati contraenti s'impegnano esplicitamente ad adempiere gli obblighi assunti dai loro Governi nell'Accordo di cui all'articolo 1.

Le disposizioni dell'Accordo, ancorchè differiscano dalla legislazione dei singoli Stati contraenti, hanno senz'altro forza di legge.

Articolo 4

Questo Trattato sarà ratificato al più presto. Ognuno degli Stati trasmettera la propria ratifica al Regio Governo Italiano, che ne darà comunicazione alle altre Parti contraenti.

Le ratifiche restano conservate negli archivi del Regio Governo d'Italia.

Questo Trattato entrerà in vigore all'atto del deposito dell'ultima ratifica, con validità dal 1° gennaio 1942.

In fede di che i Rappresentanti qui appreso hanno firmato il presente Trattato.

Fatto a Brioni il 10 agosto 1942, in lingua italiana e tedesca, in un solo originale, che rimarrà depositato negli archivi del Regio Governo d'Italia. Copie autentiche saranno rimesse ai Governi degli Stati contraenti.

I testi italiano e tedesco fanno egualmente fede.

Per lo Stato Indipendente di Croazia:
STRAŽNICKY

Per il Reich Germanico:
CARL CLODIUS
ALFRED PRANG

Per il Regno d'Italia:
A. GIANNINI

Per il Regno d'Ungheria:
NICKL

ACCORDO

FRA I GOVERNI CROATO, GERMANICO, ITALIANO, UNGHERESE E LA COMPAGNIA DELLE FERROVIE DANUBIO-SAVA-ADRIATICO (GIÀ COMPAGNIA DELLE FERROVIE MERIDIONALI) PER LA NUOVA SISTEMAZIONE DI DETTA COMPAGNIA

I Signori:

Dr. Milorad Stražnicky, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenzario, quale Delegato munito di pieni poteri del Governo Croato;

Dr. Carl Clodius, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario,

Alfred Prang, Direttore Ministeriale al Ministero delle Comunicazioni del Reich, quali Delegati muniti di pieni poteri del Governo Germanico;

Senatore Amedeo Giannini, Regio Ambasciatore, quale Delegato munito di pieni poteri del Governo Italiano;

Dr. Alfred de Nickl, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario, quale Delegato munito di pieni poteri del Governo Ungherese;

Dr. Ing. Luigi M a c c a l l i n i, Direttore Generale, quale Delegato debitamente autorizzato dal Consiglio di amministrazione della Compagnia delle Ferrovie Danubio-Sava-Adriatico (già Compagnia delle Ferrovie Meridionali), concludono il seguente Accordo:

Articolo 1

Con la contemporanea conclusione del Trattato fra lo Stato Indipendente di Croazia, il Reich Germanico, il Regno d'Italia ed il Regno d'Ungheria per la nuova sistemazione della Compagnia delle Ferrovie Danubio-Sava-Adriatico (già Compagnia delle Ferrovie Meridionali), sono abrogate le disposizioni dell'Accordo per la riorganizzazione amministrativa e tecnica della rete della Compagnia delle Ferrovie Meridionali del 29 marzo 1923 e sonstituite con le disposizioni del presente Accordo e dei relativi quattro allegati. La Compagnia delle Ferrrovie Danubio-Sava-Adriatico (già Compagnia delle Ferrovie Meridionali) prende atto di tale abrogazione e si dichiara d'accordo.

Articolo 2

1. La Compagnia delle Ferrovie Danubio-Sava-Adriatico (già Compagnia delle Ferrovie Meridionali) di cui al presente Accordo, che in seguito è indicata »la Compagnia«, ha la denominazione:

in lingua croata: »Družtvo Željeznica Dunav-Sava-Jadran (prije: Družtvo Južnih Željeznica)«;

in lingua tedesca: »Donau-Save-Adria Eisenbahn-Gesellschaft (vormals Südbahn-Gesellschaft)«;

in lingua italiana: »Compagnia delle Ferrovie Danubio-Sava-Adriatico (già Compagnia delle Ferrovie Meridionali)«;

in lingua ungherese: »Duna-Száva-Adria vasuttársaság (azelött Déli vaspálya társaság)«.

2. La sede della Compagnia è a Vienna.

Articolo 3

I diritti ed obblighi della Compagnia derivanti dal cessato Accordo di Roma del 29 marzo 1923 sono sostituiti con quelli che risultano dal presente Accordo. I diritti ed obblighi preesistenti al cessato Accordo di Roma e da esso annullati, permangono annullati in quanto non sia in sequito diversamente stabilito.

Articolo 4

1. La Compagnia è retta dallo Statuto allegato al presente Accordo (allegato n. 1). Lo Statuto può subire modificazioni, in quanto non siano in contrasto col presente Accordo, mediante deliberazione dell'Assemblea

generale, col consenso dei rappresentanti degli Stati menzionati nell'art. 6, alinea 1 a) del presente Accordo. Le proposte relative a modificazioni dello Statuto possono essere poste all'ordine del giorno dell'Assemblea generale soltanto dal Consiglio di amministrazione. Le modificazioni dello Statuto e le deliberazioni adottate dall'Assemblea generale non sono soggette ad ulteriore approvazione degli Stati.

2. Le disposizioni delle leggi e le altre norme in vigore negli Stati contraenti non sono applicabili alla Compagnia, qualora esse siano in contrasto con il presente Accordo o con lo Statuto (allegato n. 1). Per il patrimonio non destinato agli scopi indicati nel presente Accordo (patrimonio privato) e relativi impianti, che la Compagnia possiede nei quattro Stati contraenti, essa è soggetta esclusivamente alla legislazione dello Stato in cui il patrimonio o l'impianto si trovano.

3. Gli Stati contraenti si impegnano a non adottare senza il consenso della Compagnia alcuna disposizione o misura nei riguardi della Compagnia o dei suoi beni, prendendo a motivo la nazionalità degli azionisti ovvero dei creditori, la sede della Compagnia o il luogo dove essa è registrata, ovvero il luogo dove si trovano i suoi stabilimenti e le sue linee.

4. Qualora la Compagnia dovesse continuare a sussistere oltre il 31 dicembre 1968 con sede in uno degli Stati contraenti, si applicherà ad essa, a partire dal 1° gennaio 1969, esclusivamente la legislazione di quello Stato. Da tale data cesseranno, salvo contraria disposizione, tutti i privilegi e le deroghe alle disposizioni legislative degli Stati contraenti previsti nel presente Accordo e nei relativi quattro allegati. Qualora la Compagnia decida entro il 31 dicembre 1968 di sciogliersi o trasferire la propria sede in altro Stato, detti privilegi e deroghe rimangono in vigore durante la relativa liquidazione ed in ogni caso non oltre il 31 dicembre 1970.

Articolo 5

Gli organi della Compagnia sono:

a) l'Assemblea generale;

b) il Consiglio di amministrazione;

c) la Direzione generale.

Articolo 6

1. Il Consiglio di amministrazione è costituito da diciotto membri, e cioè:

a) da otto membri nominati dai Governi degli Stati contraenti, in ragione di due per ogni Stato;

b) da dieci membri eletti dall'Assemblea generale della Compagnia fra cittadini degli Stati contraenti, dei quali uno, gradito dal rispettivo Governo, per ogni Stato che contribuisca nelle spese di amministrazione della Compagnia almeno per un decimo.

2. Inoltre, in rappresentanza degli interessi degli obbligazionisti, fanno parte del Consiglio di amministrazione, ma solo con voto consultivo, anche i tre membri del Comitato degli obbligazionisti (articolo 14). Di massima essi prenderanno parte alle sedute del Consiglio di amministrazione quando si discutano questioni che interessino gli obbligazionisti.

3. I membri del Consiglio di amministrazione menzionati nell'alinea 1 a) e nell'alinea 2 durano in carica fino al giorno in cui perviene alla Compagnia la loro revoca.

4. Le decisioni del Consiglio di amministrazione sono prese a maggioranza assoluta.

5. Salvo che per le questioni concernenti il patrimonio privato della Compagnia, non può essere presa alcuna decisione valida qualora votino contro cinque dei membri del Consiglio di amministrazione nominati dagli Stati, oppure cinque dei membri del Consiglio eletti dall'Assemblea generale.

Articolo 7

1. La sovranità in materia di tariffe ferroviarie sulle linee della Compagnia appartiene allo Stato sul cui territorio le linee si trovano.

2. Gli Stati contraenti s'impegnano a collaborare per lo sviluppo del traffico internazionale sulle linee costituenti la rete della Compagnia alla firma del presente Accordo. A tale scopo viene istituito un »Comitato interstatale pei traffici«, in seguito nominato »Comitato pei traffici«.

3. Il Comitato pei traffici è composto:

a) dal Presidente del Consiglio di amministrazione, come rappresentante dello Stato al quale appartiene;

b) da un rappresentante per ciascuno degli altri tre Stati; questi tre membri sono nominati dai Governi fra i Delegati degli Stati nel Consiglio di amministrazione;

c) da quattro funzionari ferroviari superiori, esperti in materia di traffici, nominati dai Governi in ragione di uno per ogni Stato;

d) dal Direttore generale della Compagnia nella veste di Segretario generale del Comitato pei traffici.

4. Il Comitato pei traffici ha il compito:

di promuovere i provvedimenti atti a sviluppare e facilitare il traffico internazionale sulle linee di cui all'alinea 2;

di realizzare la collaborazione tra tutti i fattori interessati al detto traffico, compresi queli marittimi e portuali;

di procedere ogni anno alla verifica ed alla determinazione di cui all'articolo 9, alinea 5.

5. Il Comitato pei traffici delibera raccomandazioni, che i rappresentanti interessati appoggeranno presso i rispettivi Governi. Il Segretario generale porta a conoscenza degli Stati interessati le raccomandazioni.

6. Per la validità delle deliberazioni si richiede la presenza di almeno un membro per ciascuno dei quattro Stati. Ogni Stato dispone di un voto. Il Segretario generale non ha diritto a voto. Le deliberazioni sono prese alla unanimità.

7. Se i membri di uno o di due Stati dichiarano di non essere interessati, essi si astengono dal voto, ovvero non prendono parte alla seduta. In tal caso bastano la presenza e l'unanimità dei membri degli altri Stati.

8. La gerenza e la Presidenza del Comitato pei traffici sono affidate al Presidente del Consiglio di amministrazione della Compagnia, assistito all'uopo dal Direttore generale della Compagnia come Segretario generale. Lo stesso Comitato pei traffici può eleggere nel suo seno un Vice-Presidente.

9. Il Segretario generale, nella gestione degli affari, si vale del personale della Compagnia per predisporre gli elementi necessari all'esame delle questioni da discutere e per seguire costantemente l'andamento dei traffici sulle linee di cui all'alinea 2. Per facilitare tale compito gli Stati si adopereranno affinchè il Segretario generale ed i suoi incaricati partecipino in rappresentanza del Comitato pei traffici alle conferenze e leghe tariffarie e ferroviarie internazionali, alle quali la Compagnia ha partecipato finora o che trattino questioni di traffico che interessano la Compagnia.

10. Ai membri del Comitato pei traffici è corrisposto dalla Compagnia, per le spese sostenute in occasione della partecipazione alle sedute, un compenso secondo le norme stabilite dal Consiglio di amministrazione.

11. Il Comitato pei traffici stabilisce il proprio regolamento. Questo regolamento può prevedere che i membri del Comitato stesso siano all'occorrenza accompagnati da esperti, i quali assistono alle sedute senza diritto a voto.

Articolo 8

1. Per la durata del presente Accordo ciascuno dei quattro Stati contraenti conduce a proprie spese ed a proprio rischio l'esercizio delle

linee della Compagnia situate nel proprio territorio e fa uso in nome proprio, con piena facoltà di disporre, di tutti i diritti che spettano alla Compagnia nella sua veste di proprietaria delle linee (compreso il diritto di acquistare per il corpo ferroviario immobili e diritti reali). Peraltro la facoltà di trasferire, limitare, gravare o abbandonare la proprietà ed altri diritti reali della Compagnia è limitata a singole particelle ferroviarie ed a diriti reali che stanno in relazione con esse. La Compagnia si asterrà per la durata del presente Accordo dal far uso dei suoi diritti di proprietà sulle linee.

La cessione dell'esercizio a terzi non può farsi senza il consenso della Compagnia.

Le presenti disposizioni non hanno valore nel caso previsto dall'art. 11 alinea 2.

2. Al 31 dicembre 1968 le linee passano gratuitamente in piena proprietà dei rispettivi Stati nello stato in cui esse si trovano in quel momento, senza che gli Stati possano sollevare per tale ragione alcuna pretesa verso la Compagnia. Il passaggio della propietà prima del 31 dicembre 1968 non può aver luogo se non alle condizione previste nell'art. 11, alinea 2.

3. La Compagnia trasferisce incondizionatamente ai singoli Stati la proprietà del materiale rotabile, compresi gli accessori.

4. L'eventuale sospensione dell'esercizio di singole linee non ha alcuna influenza sugli impegni finanziari degli Stati.

5. Il diritto di proprietà della Compagnia, e le limitazioni a cui esso va soggetto in seguito alle disposizioni di cui negli alinea 1 e 2, saranno iscritti nel foglio di proprietà dei libri ferroviari (in Ungheria del libro fondiario centrale) nel modo seguente:

»In virtù dell'Accordo di Brioni del 10 agosto 1942, fra i Governi Croato, Germanico, Italiano, Ungherese e la Compagnia delle Ferrovie Danubio-Sava-Adriatico (già Compagnia delle Ferrovie Meridionali) per la unova sistemazione di detta Compagnia, sono iscritti:

1° il diritto di proprietà della Compagnia delle Ferrovie Danubio-Sava-Adriatico (già Compagnia delle Ferrovie Meridionali), con sede in Vienna, sulle linee ferroviarie;

2° le restrizioni di detto diritto in conseguenza delle disposizioni contenute negli alinea 1 e 2 dell'art. 8 del predetto Accordo«.

Nel foglio aggravi (parte 1-a del libro ferroviario e foglio aggravi del libro fondiario centrale) non deve farsi alcuna iscrizione.

6. I lavori per l'impianto dei libri ferroviari (in Ungheria del libro fondiario centrale) incombono agli Stati contraenti, i quali prenderanno

a tale scopo in via amministrativa o giudiziaria i provvedimenti necessari. Analogamente si procederà per le iscrizioni nei libri ferroviari (in Ungheria nel libro fondiario centrale).

7. Le disposizioni del primo periodo dell'alinea 5 non hanno applicazione per gli Stati che acquistano la proprietà in virtù dell'art. 11, alinea 2.

8. Per i diritti relativi al patrimonio privato della Compagnia non possono essere chiamate a rispondere le linee; tali diritti non possono neppure esser fatti valere contro l'esercente delle linee. I diritti relativi alle linee od al loro esercizio possono esser fatti valere soltanto contro l'esercente delle linee.

Articolo 9

1. Il debito costituito dalle obbligazioni in circolazione della Compagnia e dalle cedole arretrate non sorteggiate alla data del 1° gennaio 1942 è fissato col presente Accordo nella somma di franchi-oro 86.835.550. Esso comprende 3.420.794 obbligazioni di franchi-oro 22,50 ciascuna per un capitale di franchi-oro 76.967.865 e cedole arretrate che, secondo il valore stabilito nell'art 12, alinea 3,, formano un capitale di franchi-oro 9.867.685.

2. Al servizio di interessi ed ammortamento di detto debito si provvede:

a) col minimo del contributo speciale del Regno d'Italia (alinea 5);

b) con la quota annuale dello Stato di Croazia per il riscatto della linea Zagreb-Karlovac (alinea 6);

c) coi seguenti canoni annui, che gli Stati contraenti s'impegnano di versare alla Compagnia dal 1° gennaio 1942 fino al 1968 incluso:

lo Stato di Croazia: franchi-oro 79.781,15 (2,4%)
lo Stato Germanico: franchi-oro 1.698.673,76 (51,1%)
lo Stato Italiano: franchi-oro 954.049,64 (28,7%)
lo Stato Ungherese: franchi-oro 591.710,24 (17,8%);

Questi canoni formano un'annualità complessiva di franchi-oro 3.324.214,79 corrispondente ad un capitale al 3% di franchi-oro 60.922.987,42;

d) con le riserve dell'antico fondo delle obbligazioni (art. 16, alinea 3).

3. Gli Stati contraenti si assumono inoltre di pagare annualmente alla Compagnia fino al 1968 incluso, secondo la medesima chiave di ripartizione indicata nell'alinea 2, le somme necessarie per le spese di amministrazione della Compagnia.

Le rispettive quote annuali sono così fissate:

	franchi-oro
per lo Stato di Croazia:	22.560
per lo Stato Germanico:	480.340
per lo Stato Italiano:	269.780
per lo Stato Ungherese	167.320

Le eventuali rimanenze sui versamenti annui sono impiegate, in caso di bisogno, a coprire le maggiori spese di amministrazione degli anni successivi. I residui sono tenuti a disposizione degli Stati e formano ogni cinque anni oggetto di un regolamento secondo la chiave dell'alinea 2.

4. In aumento ai pagamenti previsti negli alinea precedenti, lo Stato Germanico, lo Stato Italiano e lo Stato Ungherese verseranno ogni anno alla Compagnia, fino al 1968 incluso, per il servizio di interessi ed ammortamento del debito di cui all'alinea 1, la somma di franchi-oro 12.500 ciascuno.

Da parte sua la Compagnia verserà ogni anno dal suo patrimonio privato, fino al 1968 incluso, la medesima somma di franchi-oro 12.500 per il medesimo titolo.

5. Oltre ai canoni previsti agli alinea 2c, 3 e 4, il Regno d'Italia versa un contributo annuo speciale in base al tonnellaggio del traffico merci terrestremarittimo, proveniete dall'estero e diretto all'estero, che si svolge nei due sensi attraverso i porti di Trieste e Fiume. E precisamente, se il quantitativo delle merci così trasportate nell'anno supera nei riguardi del porto di Trieste 740.000 tonnellate e nei riguardi del porto di Fiume 420.000 tonnellate, il Regno d'Italia versa per ogni tonnellata eccedente un contributo di franchi-oro 0,60. Questo contributo speciale del Regno d'Italia non è mai inferiore a franchi-oro 500.000 annui e non è mai superiore a franchi-oro 1.000.000 annui.

Il traffico ferroviario-marittimo con l'estero agli effetti della determinazione del contributo si desume per semplificazione dalle statistiche ufficiali annuali pubblicate per i porti di Trieste e Fiume, sommando il tonnellaggio delle merci partite con ferrovia per l'estero con quello delle merci partite in senso inverso per l'estero via mare. Il Comitato pei traffici può proporre un diverso metodo di rilevamento, quando ritenga che quello sopra indicato non offra sufficiente grado di esattezza. Per il tonnellaggio del traffico stradale il Comitato pei traffici dispone l'accertamento quando il volume di tale traffico lo consigli.

Il Regno d'Italia deve rimettere alla Compagnia il conteggio annuale del contributo speciale non appena note le statistiche ufficiali del traffico relativo. La verifica di questo conteggio e dei dati statistici, nonchè la determinazione del contributo annuo, spettano al Comitato pei traffici.

Dell'eccedenza sul minimo del contributo speciale la metà è versata ad un fondo di riserva per la gestione della Compagnia, fino a che esso abbia raggiunto l'ammontare di franchi-oro 1.000.000. La rimanenza è accreditata, secondo la chiave dell'alinea 2, agli Stati che abbiano provveduto a tutti i loro pagamenti alle scadenze prescritte. Le relative quote sono portate in conto dei canoni del prossimo anno.

6. Oltre ai canoni previsti agli alinea 2 c e 3, lo Stato di Croazia è tenuto a pagare alla Compagnia, fino all'anno 1968 incluso, la quota annuale di franchi-oro 100.000 per il riscatto della linea Zagreb—Karlovac (art. 28 del cessato Accordo di Roma).

7. Per la parte a carico dell'Ungheria del rimborso, senza interessi, delle anticipazioni fatte dal Regno d'Italia in virtù dell'art. 39 del cessato Accordo di Roma, lo Stato Ungherese si assume di versare alla Compagnia l'annualità di franchi-oro 172.433 fino al 1968 incluso.

La Compagnia ne accredita lo Stato Italiano.

Oltre al rimborso qui sopra indicato la Compagnia non deve più effettuare ad alcuno degli Stati contraenti altri pagamenti o rimborsi per qualsiasi titolo.

Il regolamento dei debiti del cessato Stato Jugoslavo verso la Compagnia sarà fatto fuori del presente Accordo.

8. I pagamenti degli Stati indicati negli alinea precedenti sono considerati come globali. Nell'impiego di essi per i fini stabiliti ha la precedenza la copertura delle spese di amministrazione di cui all'alinea 3.

9. In caso di mutamento dei confini territoriali, i quali interessino le linee della Compagnia, si modificherà in corrispondenza la chiave di ripartizione di cui all'alinea 2 mediante accordi fra i Governi degli Stati Contraenti. In questo saranno corispondentemente variati i pagamenti di cui agli alinea 2 e 3.

Articolo 10

1. I pagamenti stabiliti dall'art. 9, alinea 2, 4, 6 e 7 ed i pagamenti minimi stabiliti dall'art. 9, alinea 5, devono esser fatti non più tardi del 31 dicembre dell'anno al quale si riferiscono. I pagamenti stabiliti dall'art. 9, alinea 3, devono esser fatti in due quote semestrali anticipate.

2. Le quote stabilite all'art. 9, alinea 2 e 4, possono essere anche versate mediante capitalizzazione al 3%.

3. L'eccedenza sul minimo di franchi-oro 500.000 della somma annua relativa al contributo speciale del Regno d'Italia, stabilito in conformità dell'articolo 9, alinea 5, deve esser versata entro due mesi dalla sua verifica e determinazione.

4. In caso di ritardo devono esser corrisposti gli interessi del 5%, nonchè l'ammontare delle spese eventuali causate pel fatto del ritardo stesso.

Articolo 11

1. Ogni Stato che possieda obbligazioni emesse in base al cessato Accordo di Roma, o cedole arretrate, ha il diritto di utilizzarle a sgravio del proprio impegno di pagamento pel servizio dei debiti (art. 9, alinea 2), consegnandole alla Compagnia entro tre mesi dall'entrata in vigore del presente Accordo. Quando uno Stato si valga di tale diritto, il canone annuo da esso dovuto pel servizio dei debiti in virtù dell'art. 9, alinea 2, è per tal fatto diminuito dell'annualità corrispondente al capitale nominale ridotto delle obbligazioni o cedole arretrate consegnate. La Compagnia provvederà senza indugio all'annullamento delle obbligazioni e delle cedole arretrate consegnatele a sensi di questo alinea.

2. Quando uno Stato, in virtù dell'alinea 1 abbia, entro il termine previsto di tre mesi, consegnato un numero di obbligazioni o di cedole arretrate equivalente almeno alla metà del proprio canone annuo (art. 9, alinea 2 c) capitalizzato per 27 anni al 3%, a tale data passa ad esso la piena ed assoluta proprietà delle linee della Compagnia situate nel territorio di detto Stato e ciò nello stato in cui esse si trovano. In tal caso restano fermi tutti gli altri diritti ed impegni derivanti allo Stato dal presente Accordo; si applicano inoltre le disposizioni dell'alinea 6 dell'art. 8.

3. Quando uno Stato, che in base all'alinea 2 abbia acquisita la proprietà delle linee, non soddisfi ai propri impegni residui pel servizio dei debiti entro il termine di un anno dalla data di ogni scadenza, esso è tenuto a retrocedere alla Compagnia la parte di proprietà corrispondente alla quota di debiti non ammortizzata.

Articolo 12

1. In occasione del pagamento delle cedole del 1942 le obbligazioni in circolazione al 1° gennaio 1942 vengono stampigliate* per far risultare la riduzione del loro valore nominale a franchi-oro 22,50.

2. Per le cedole degli anni 1939, 1940 e 1941 non ha luogo alcun pagamento.

3. La somma da pagarsi per ciascuna cedola arretrata in circolazione, scaduta entro il 1° gennaio 1923 incluso e non ancora sorteggiata, è fissata in franchi-oro 0,50 per quelle scadute entro il 1° gennaio 1919 incluso ed in franchi-oro 0,35 per quelle scadute a partire dal 1° aprile 1919 fino al 1° genaio 1923 incluso. Per il pagamento di queste cedole arretrate si attinge alle riserve del vecchio fondo delle obbligazioni (articolo 16, alinea 3).

---

* Stampiglia da apporsi sulle vecchie obbligazioni: »Valeur nominale réduite à francs-or 22,50 en vertu de l'Accord de Brioni en date du 10 août 1942«.

4. Sono estinti i diritti di pegno e di ipoteca dei portatori di vecchie obbligazioni e di cedole arretrate, nonchè i diritti di credito per la quota parte non soddisfatta.

Articolo 13

1. L'ammortamento delle obbligazioni si effettua secondo la tabella di ammortamento annessa al presente articolo, sia mediante libero acquisto, sia mediante sorteggio. Se l'ammortamento si effettua mediante sorteggio, questo ha luogo il 1º dicembre di ogni anno. Il rimborso dei titoli sorteggiati ha luogo il 1º marzo successivo, al valore nominale di franchi-oro 22,50 per titolo.

2. Qualora gli Stati si valgano della facoltà prevista dall'articolo 11, alinea 1, la Compagnia, d'accordo col Comitato degli obbligazionisti (art. 14), provvede alla corrispondente variazione da apportare alla detta tabella di ammortamento. Qualora gli Stati si valgano della facoltà di capitalizzazione di cui all'articolo 10, alinea 2, si procede ad un ammortamento straordinario di obbligazioni, apportando la corrispondente variazione alla tabella di ammortamento.

3. Il tasso d'interesse delle obbligazioni — in massima del 3% — è fissato ogni anno dal Comitato degli obbligazionisti (art. 14) d'accordo con la Compagnia. Le cedole sono pagabili entro i primi sei mesi dell'anno successivo, a cominciare dal 1943 per quelle del 1942.

Articolo 14

1. I portatori di obbligazioni e di cedole sono rappresentati esclusivamente da un Comitato costituito da tre membri, denominato »Comitato degli obbligazionisti«. I detti tre membri sono nominati proporzionalmente dalle Associazioni o gruppi di Associazioni di portatori di obbligazioni che rappresentino almeno un terzo delle obbligazioni della Compagnia ancora in circolazione.

2. Soltanto tale Comitato può far valere di fronte alla Compagnia i diritti dei portatori di obbligazioni e di cedole. Di conseguenza i portatori di obbligazioni e di cedole non possono far valere singolarmente i loro diritti verso la Compagnia.

3. La firma legale del Comitato è data da due dei suoi membri; essa impegna la totalità degli obbligazionisti.

4. Le leggi degli Stati contraenti che regolano la rappresentanza dei portatori di obbligazioni non sono applicabili alle obbligazioni della Compagnia.

5. Si conviene e si stabilisce che per tutte le pretese verso la Compagnia avanzate dal Comitato, nonchè per tutte quelle relative ad obbligazioni o cedole distrutte, smarrite o rubate, sono esclusivamente

Tabella di ammortamento

di 3.420.794 obbligazioni rimborsabili a franchi-oro 22,50 ciascuna dal 1942 al 1968 in base ad un saggio d'interesse del 3°/₀.

Anno	Numero delle obbligazioni in circolazione al principio dell'anno	Interessi	Ammortamento	Totale	Numero delle obbligazioni da ammortizzare	Totale delle obbligazioni ammortizzate fino alla fine dell'anno
	Obbligazioni	Franchi-oro	Franchi-oro	Franchi-oro	Obbligazioni	Obbligazioni
1942	3.420.794	2.309.035.95	1.890.652,50	4.199 688,45	84.029	84.029
1943	3.336.765	2 252.316,37	1.947.375,—	4.199.691,37	86.550	170.579
1944	3.250.215	2.193.895,12	2.005.785,—	4.199.680,12	89.146	259.725
1945	3.161.069	2.133.721,57	2.065.972,50	4.199.694,07	91.821	351.546
1946	3.069.248	2.071.742,40	2.127.937,50	4.199.679,90	94.575	446.121
1947	2.974.673	2.007.904,27	2.191.792 50	4.199.696,77	97.413	543.534
1948	2.877.260	1.942.150,50	2.257.532,50	4.199.688, –	100.335	643.869
1949	2.776.925	1.874.424,37	2.325.263,50	4.199 686,87	103.345	747.214
1950	2.673.580	1.804.666,50	2.395.035,—	4.199.701,50	106.446	853.660
1951	2.567.134	1.732.815,45	2.466.877,50	4.199.692,95	109.639	963.299
1952	2.457.495	1.658.809,12	2.540.880,—	4.199.689,12	112.928	1.076.227
1953	2.344.567	1.582.582,72	2.617.110,—	4.199.692,72	116.316	1.192.543
1954	2.228.251	1.504.069,42	2.695.612,60	4.199.681,92	119.805	1.312.348
1955	2.108.446	1.423.201,05	2.776.500,—	4.199.701,05	123.400	1.435.748
1956	1.985.046	1.339.906,05	2.859.772.50	4.199.678,55	127.101	1.562.849
1957	1.857.945	1.254.112.87	2.945.587,50	4.199.700,37	130.915	1.693.764
1958	1.727.030	1.165.745,25	3.033.945,—	4.199.690,25	134.842	1.828.606
1959	1.592.188	1.064.726,90	3.124.957,50	4.199.684,40	138 887	1.967.493
1960	1.453.301	980.978,17	3.281.715,—	4.199.693,17	143.054	2.110.547
1961	1.310.247	884.416,72	3.315.285,—	4.199.701,72	147.346	2.257.893
1962	1.162.901	784.958,17	3.414.712,50	4.199 670,67	151.765	2.409 658
1963	1.011.136	682.516,80	3.517.177,50	4.199.694,30	156.319	2.565.977
1964	854.817	577.001,47	3.622.702,50	4.199.703,97	161.009	2.726.986
1965	693.008	468.320.40	3.731.355,—	4.199.675,40	165.838	2.892.824
1966	527.970	356.379,75	3 843.315,—	4.199.694,75	170.814	3.093.638
1967	357.156	241.080,30	3.958.605,—	4.199.685,30	175.938	3.239.576
1968	181.128	122.322,15	4.077.405,—	4.199.727,15	181.218	3.420.794

competenti i tribunali della località dove ha sede la Compagnia. Questa norma non si applica alle procedure che, al momento dell'entrata in vigore del presente Accordo, sono pendenti presso le autorità finora competenti.

Articolo 15

1. Pel servizio dei debiti di cui agli articoli 12 e 13 viene istituito un fondo delle obbligazioni. A questo fondo delle obbligazioni la Compagnia versa le somme menzionate all'articolo 9, alinea 2 e 4, nei limiti dei pagamenti fatti dagli Stati per tale titolo, tenuto conto della precedenza di cui all'art. 9, alinea 8.

2. Questo fondo delle obbligazioni appartiene alla totalità dei portatori di obbligazioni ed è amministrato per loro conto in modo autonomo dal Comitato menzionato all'articolo 14. A questo fondo sono trasferiti tutti gli averi, diritti ed impegni del vecchio fondo delle obbligazioni, in quanto nel presente Accordo non sia diversamente stabilito.

3. I portatori di obbligazioni e di cedole non possono sollevare pretese, per tutto quanto concerne i loro diritti e le loro rivendicazioni, che sulle risorse di detto fondo. Detto fondo deve far fronte a tutte le pretese, concernenti le obbligazioni e le cedole della Compagnia, che siano presentate per qualsivoglia titolo o motivo, e ne sopporta tutti gli oneri e le conseguenze sia dirette che indirette.

Articolo 16

1. All'entrata in vigore del presente Accordo il Comitato degli obbligazionisti deve consegnare alla Compagnia il patrimonio da esso gestito dei fondi per le pensioni degli agenti del Servizio centrale e dell'Ufficio titoli di Vienna.

2. Entro trenta giorni dall'entrata in vigore del presente Accordo, il Comitato degli obbligazionisti, di concerto con la Compagnia, provvederà alla chiusura dei conti del vecchio fondo delle obbligazioni. A carico del saldo attivo risultante dalla chiusura devono essere messe in conto e pagate, subito per la parte di cui il Comitato dispone, ed appena possibile per la parte residua, le somme in franchi-oro necessarie ad integrare i fondi per le pensioni degli agenti del Servizio centrale e dell'Ufficio titoli di Vienna ed a ricostituire le relative riserve previste dagli Statuti.

3. Le residue riserve del vecchio fondo delle obbligazioni restano al Comitato stesso, che deve impiegarle pel servizio dei debiti.

Articolo 17

Agli effetti dell'esecuzione del presente Accordo si stabilisce che per franco-oro si intendono grammi 9/31 d'oro fino. In quanto il pagamento

non abbia luogo effettivamente in oro, esso può effettuarsi, a scelta della Compagnia, nelle monete di paesi in cui non esistano restrizioni valutarie, in tante unità monetarie quante occorrono ad acquistare la corrispondente quantità di oro sulla base di cui sopra. La conversione è fatta in base alla media dei cambi alla borsa designata dalla Compagnia d'accordo con gli Stati, durante un periodo di dieci giorni, l'ultimo dei quali preceda di otto giorni quello del pagamento.

Articolo 18

1. I diritti derivanti dalle obbligazioni della Compagnia sorteggiate ma non rimborsate sono prescriti dopo venti anni.

2. Per le cedole il termine di prescrizione è di cinque anni.

3. Un quarto degli importi, che il Comitato degli obbligazionisti (art. 14) non è tenuto più a pagare per effetto della prescrizione dei diritti derivanti dalle obbligazioni e dalle cedole, devono esser versati agli Stati contraenti in base alla chiave di ripartizione del presente Accordo (art. 9, alinea 2). Dopo il 1968 tale obbligo incombe all'incaricato della gestione del fondo delle obbligazioni.

Articolo 19

1. La Compagnia amministrerà separatamente il suo patrimonio privato, tenendo distinta nel bilancio la relativa gestione.

2. La Compagnia compilerà un bilancio d'apertura con decorrenza 1º gennaio 1942, tenendo conto di tutte le variazioni intervenute in base al presente Accordo. Questo bilancio sarà redatto in franchi-oro secondo i principi adottati dal Consiglio di amministrazione, e servirà di base per la contabilità futura.

3. Le disposizioni legislative concernenti la perdita totale o parziale del capitale sociale, in vigore nei differenti Stati, non sono applicabili alla Compagnia. L'Assemblea generale delibererà, ove occorra, la riduzione del capitale sociale.

Articolo 20

1. La Compagnia risponde pel pagamento degli emolumenti e delle pensioni a cui ha diritto il personale della Direzione generale in servizio attivo e quello collocato in pensione, incluso il personale dell'Ufficio titoli di Vienna.

2. Pel pagamento degli emolumenti e delle pensioni, a cui ha diritto il personale attivo ed in pensione dell'Ufficio di Parigi, risponde il Comitato degli obbligazionisti.

3. Per assolvere il compito menzionato all'alinea 1 la Compagnia istituisce un »fondo per le pensioni del personale stabile della Direzione generale«, costituito:

a) dal patrimonio dell'ex »fondo per le pensioni degli agenti del Servizio centrale della Compagnia«;

b) dal patrimonio dell'ex fondo per le pensioni degli agenti dell'-Ufficio titoli di Vienna«;

c) dalle somme che, in virtù dell'art. 16, alinea 2, il Comitato degli obbligazionisti mette a disposizione della Compagnia«;

d) dai contributi annui e dai pagamenti supplettivi, in conformità delle disposizioni dello Statuto dei fondi.

4. Lo Statuto dell'attuale fondo per le pensioni degli agenti del Servizio centrale rimane in vigore pel nuovo fondo, con le modificazioni che il Consiglio di amministrazione delibera per tener conto dei mutamenti nelle condizioni di diritto derivanti dal presente Accordo, fermi restando i diritti acquisiti.

5. Il fondo per le pensioni del personale stabile della Direzione generale costituisce un patrimonio speciale della Compagnia, destinato esclusivamente a soddisfare gli impegni che scaturiscono dallo Statuto del fondo stesso ed a cui non si può ricorrere nemmeno da parte di terzi per altri impegni della Compagnia. Questa devoluzione esclusiva del fondo per le pensioni sarà iscritta nel libro fondiario a carico degli immobili appartenenti a questo patrimonio speciale.

Articolo 21

1. Il personale della Compagnia delle Ferrovie Meridionali passato in servizio degli Stati contraenti precedentemente alla firma del presente Accordo rimane alle dipendenze di detti Stati e non può avanzare alcuna pretesa verso la Compagnia.

2. Il pagamento delle pensioni ai vecchi pensionati della Compagnia delle Ferrovie Meridionali è effettuato dagli Stati contraenti secondo i principi finora adottati. I vecchi pensionati della Compagnia delle Ferrovie Meridionali non possono sollevare alcuna pretesa verso la Compagnia.

Articolo 22

1. L'esercizio di tutti i diritti e l'adempimento di tutti gli impegni della Compagnia, che si riferiscono alle linee od al loro esercizio e che risalgono ad una epoca anteriore al 1° gennaio 1942, spettano esclusivamente allo Stato nel cui territorio si trovano le linee.

2. Gli acordi riguardanti gli interessi sul capitale investito nelle linee di pedaggio e nelle stazioni comuni cessano di aver vigore.

3. È confermato il lodo arbitrale emesso a Lugano il 28 maggio 1938 sulla questione delle obbligazioni al 4%, serie E, emesse in marchi: i portatori di questi titoli (obbligazioni e cedole) non possono far valere altri diritti, tranne quelli che scaturiscono da questo lodo arbitrale.

4. Le disposizioni del Protocollo firmato a Roma il 7 luglio 1934, riguardante i libri ferroviari della Compagnia, e l'esecuzione delle relative disposizioni del cessato Accordo di Roma, non saranno messe in vigore.

Articolo 23

1. Qualora si verifichino delle controversie sull'applicazione o sull'interpretazione del presente Accordo, ciascuno degli Stati interessati alla controversia designerà un rappresentante. Il Comitato formato da detti rappresentanti formulerà proposte per conciliare amichevolmente la controversia.

2. Questo Comitato speciale degli Stati, chiamato a risolvere le divergenze che si verifichino sull'applicazione o sull'interpretazione dell'Accordo, può anche proporre modificazioni alle disposizioni dell'Accordo, tenendo conto delle situazioni che possono sopravvenire, specialmente per quanto concerne l'ammontare delle spese di amministrazione previste nell'art. 9, alinea 3, e le attribuzioni del Comitato pei traffici previste all'art. 7. Le relative proposte sono trasmesse dal Comitato speciale ai Governi degli Stati contraenti.

Articolo 24

Il presente Accordo entra in vigore contemporaneamente al Trattato di cui all'art. 1.

In fede di che, i Delegati qui appresso hanno firmato il presente Accordo.

Fatto a Brioni il 10 agosto 1942 in lingua italiana e tedesca, in un solo originale, che rimarrà depositato negli archivi del Regio Governo d'Italia.

Copie autentiche saranno rimesse ai Governi degli Stati contraenti ed alla Compagnia.

I testi italiano e tedesco fanno egualmente fede.

Per il Governo Croato:
STRAŽNICKY

Per il Governo Germanico:
CARL CLODIUS
ALFRED PRANG

Per il Governo Italiano:
A. GIANNINI

Per il Governo Ungherese:
NICKL

Per la Compagnia:
MACCALLINI

Allegato n. 1 all'Accordo.

STATUTO
DELLA COMPAGNIA DELLE FERROVIE DANUBIO-SAVA-ADRIATICO (GIÀ COMPAGNIA DELLE FERROVIE MERIDIONALI)

Titolo I.
Oggetto, denominazione, sede e durata della Compagnia

Articolo 1

La Compagnia ha per oggetto:

a) l'esecuzione dell'Accordo di Brioni del 10 agosto 1942 fra i Governi Croato, Germanico, Italiano, Ungherese e la Compagnia delle Ferrovie Danubio-Sava-Adriatico (già Compagnia delle Ferrovie Meridionali) per la nuova sistemazione di detta Compagnia;

b) l'impianto e l'esercizio di aziende di trasporto e la partecipazione a dette aziende;

c) l'istituzione e l'esercizio di altre aziende di ogni genere e la partecipazione a simili aziende.

Articolo 2

La Compagnia ha la denominazione:

in lingua croata: »Družtvo Željeznica Dunav-Sava-Jadran (prije: Družtvo Južnih Željeznica)«;

in lingua tedesca: »Donau-Save-Adria Eisenbahngesellschaft (vormals Südbahn-Gesellschaft)«;

in lingua italiana: »Compagnia delle Ferrovie Danubio-Sava-Adriatico (già Compagnia delle Ferrovie Meridionali)«;

in lingua ungherese: »Duna-Száva-Adria vasuttársaság (azelött Déli vaspálya társaság)«.

Articolo 3

La sede della Compagnia è a Vienna. La Compagnia può istituire succursali o nominare rappresentanti in altri Stati quando ciò sia necessario per i suoi interessi.

Articolo 4

1. La durata della Compagnia è indeterminata.

2. Qualora la Compagnia dovesse continuare a sussistere oltre il 31 dicembre 1968, con sede in uno degli Stati contraenti, vale per essa, a partire dal 1° gennaio 1969, esclusivamente la legislazione di quello Stato.

Titolo II.

Capitale sociale, azioni

Articolo 5

1. Il capitale sociale ammonta a franchi-oro 20.400.000, suddiviso in 510.000 azioni di 40 franchi-oro ciascuna.

2. Le disposizioni legislative concernenti la perdita totale o parziale del capitale sociale, in vigore nei differenti Stati, non sono applicabili alla Compagnia. L'Assemblea generale delibera, ove occorra, la riduzione del capitale sociale.

Articolo 6

1. Ogni azione dà diritto ad una quota uguale sul patrimonio e sui redditi della Compagnia.

2. Il portatore di azioni ed il portatore di azioni di godimento* emesse prima dell'entrata in vigore del presente Statuto è soggetto agli impegni stabiliti dallo Statuto.

Articolo 7

1. Le azioni e le azioni di godimento sono sottoscritte da un membro del Consiglio di amministrazione e da un impiegato, delegati a tale scopo. Esse sono munite del timbro della Compagnia e vengono staccate da un libro a matrice.

2. Le azioni e le azioni di godimento sono munite di cedole, contro consegna delle quali verranno pagati i dividendi.

Articolo 8

1. Le azioni e le cedole sono al portatore.

2. La Compagnia riconosce come proprietario soltanto il portatore.

3. Il Consiglio di amministrazione può permettere che le azioni e le azioni di godimento siano depositate presso determinate casse a tale scopo designate. In questo caso il pagamento dei dividendi può aver luogo verso presentazione del certificato di deposito.

4. Su richiesta dell'azionista o del portatore di azioni di godimento il Consiglio di amministrazione ha facoltà di rilasciare azioni ed azioni di godimento nominative.

Articolo 9

1. Le azioni e le azioni di godimento sono indivisibili.

2. Nel caso che un'azione od un'azione di godimento appartenga a più aventi diritto, i diritti da essa derivanti potranno essere esercitati soltanto a mezzo di un rappresentante comune.

---

* I portatori di azioni precedentemente sorteggiate hanno ricevuto, oltre al capitale versato, delle azioni di godimento.

Articolo 10

Gli avvisi agli azionisti od ai portatori di azioni di godimento sono pubblicati nel Deutscher Reichsanzeiger, nella Gazetta Ufficiale del Regno d'Italia, nel Budapesti Közlöny e nelle Narodne Novine di Zagreb.

Articolo 11

L'obbligo di versamento dell'azionista è limitato al valore nominale dell'azione o al maggior valore di emissione.

Articolo 12

Se viene smarrita, rubata o distrutta una azione, una azione di godimento oppure una cedola, l'interessato deve chiedere al tribunale competente di Vienna l'annullamento del documento.

Titolo III.

Amministrazione della Compagnia

Articolo 13

Gli organi della Compagnia sono:

a) l'Assemblea generale;

b) il Consiglio di amministrazione;

c) la Direzione generale.

A) *Assemblea generale*

Articolo 14

1. L'Assemblea generale delibera in merito a tutte le questioni, la cui decisione è ad essa esclusivamente riservata o che siano state ad essa deferite dal Consiglio di amministrazione.

2. Le decisioni da essa adottate in conformità dello Statuto sono impegnative per tutti gli azionisti e per tutti i portatori di azioni di godimeno.

Articolo 15

1. Sono di competenza dell'Assemblea generale:

a) l'elezione dei Consiglieri di amministrazione in virtù dell'art. 28, alinea 1 b);

b) l'esame e l'approvazione del bilancio e la deliberazione di discarico del Consiglio di amministrazione dalla responsabilità;

c) le deliberazioni di cui all'art. 39 ed in particolare anche la determinazione del dividendo annuo;

d) l'aumento del capitale sociale e l'emissione di prestiti;

e) lo scioglimento della Compagnia;

f) le modificazioni da apportarsi allo Statuto;

g) l'estinzione delle azioni;

h) la riduzione del capitale sociale;

i) la nomina di tre revisori dei conti e di due supplenti per la verifica dei conti.

2. Con l'approvazione dei rappresentanti degli Stati menzionati all'art. 28, alinea 1 a), lo Statuto può esser modificato in virtù di una deliberazione dell'Assemblea generale, qualora le modificazioni non siano in contradizione con l'Acordo di Brioni del 10 agosto 1942.

3. Le preposte relative a modificazioni dello Statuto devono essere poste all'ordine del giorno dell'Assemblea generale dal Consiglio di amministrazione. Le modifizacioni dello Statuto e le deliberazioni adottate dall'Assemblea generale non sono soggette ad ulteriore approvazione degli Stati.

Articolo 16

L'Assemblea generale si riunisce a Vienna prima del 30 giugno di ogni anno in sessione ordinaria. Essa si riunisce inoltre in sessione straordinaria ogni qual volta il Consiglio di amministrazione lo ritiene necessario, nel luogo determinato dal Presidente.

Articolo 17

1. L'Assemblea generale è convocata dal Consiglio di amimnistrazione almeno tre settimane prima del giorno fissato per la riunione.

2. Il relativo avviso è pubblicato nei giornali ufficiali menzionati all'art. 10.

Articolo 18

Eccezione fatta per la deliberazione riflettente la proposta presentata in sede di Assemblea per ottenere la convocazione di un'Assemblea generale straordinaria, l'Assemblea generale non può validamente deliberare che in merito agli oggeti indicati nell'avviso di convocazione.

Articolo 19

All'Assemblea generale hanno diritto di assistere soltanto gli azionisti o portatori di azioni di godimento che abbiano depositato le loro azioni od azioni di godimento alle casse indicate dal Consiglio di amministrazione al più tardi quattordici giorni prima della data fissata per l'Assemblea.

Articolo 20

1. Gli azionisti o i portatori di azioni di godimento che intendano partecipare alla deliberazione, devono assistere personalmente all'Assemblea generale o farsi rappresentare da un azionista o da un portatore di

azioni di godimento, munito di delega scritta ed avente diritto a parteciparvi.

2. La forma della delega è fissata dal Consiglio di amministrazione in occasione della convocazione dell'Assemblea generale.

3. Senza esser azionisti o portatori di azioni di godimento possono assistere, per delega, all'Assemblea generale soltanto i legitimi rappresentanti di persone sotto tutela o curatela, nonchè i rappresentanti di persone giuridiche.

Articolo 21

1. La votazione è pubblica, a meno che dieci azionisti non abbiano chiesto lo scrutinio segreto.

2. Salvo il caso che l'Assemblea generale non disponga diversamente, la votazione si effettua mediante scheda.

Articolo 22

1. Ogni azione dà diritto ad un voto.

2. Agli effetti del diritto di voto dieci azioni di godimento equivalgono ad un'azione non ammortizzata.

Articolo 23

1. Le deliberazioni dell'Assemblea generale in merito agli oggetti menzionati all'art. 15, alinea 1 d), e) f), nonchè le deliberazioni in merito alla riduzione del capitale sociale — in quanto non si tratti di estinzione di azioni proprie coll'utile netto o con riserve non vincolate — sono prese a maggioranza di tre quarti; tutte le altre deliberazioni dell'Assemblea generale sono prese a maggioranza assoluta di voti.

2. Le deliberazioni sono valide soltanto se nell'Assemblea generale è rappresentata almeno la decima parte del capitale sociale non ammortizzato.

Articolo 24

1. Qualora non siano adempiute le condizioni prescritte dall'art 23 per la validità delle deliberazioni dell'Assemblea generale, è convocata una nuova Assemblea generale, le cui deliberazioni sono valide senza riguardo all'ammontare del capitale sociale rappresentato.

2. Questa Assemblea generale di seconda convozacione può validamente deliberare soltanto in merito a questioni poste all'ordine del giorno della prima.

3. La convocazione della seconda Assemblea generale ha luogo nella forma prescritta dall'art. 17.

Articolo 25

1. L'Assemblea generale è presieduta dal Presidente del Consiglio di amministrazione o dal membro da esso designato.

2. La funzioni di scrutatori sono affidate ai due azionisti che rappresentano il maggior numero di voti ed accettino tale incarico.

Articolo 26

Le deliberazioni dell'Assemblea generale risultano da un verbale compilato dal Segretario e firmato dal Presidente, dagli Scrutatori e dal Segretario.

B) *Consiglio di amministrazione.*

Articolo 27

Al Consiglio di amministrazione sono affidate la gestione e l'alta dirigenza della Compagnia. Al Consiglio di amministrazione sono applicabili per analogia, in quanto non contrastino con altre disposizioni del presente Statuto, le disposizioni dei paragrafi 71, alinea 1, 73, 74, 82, 87, 94, 95, alinea da 1 a 4, 96 e 99 della legge germanica sulle società per azioni.

Articolo 28

1. In conformità alle disposizioni dell'art. 6 dell'Accordo di Brioni del 10 agosto 1942 il Consiglio di amministrazione è costituito da diciotto membri, e cioè:

a) da otto membri nominati dai Governi degli Stati contraenti in ragione di due per ogni Stato;

b) da dieci membri eletti dall'Assemblea generale della Compagnia fra cittadini degli Stati contraenti, dei quali uno, gradito dal rispettivo Governo, per ogni Stato che contribuisca nelle spese di amministrazione della Compagnia almeno per un decimo.

2. Inoltre, in rappresentanza degli interessi degli obbligazionisti, fanno parte del Consiglio di amministrazione, ma solo con voto consultivo, anche i tre membri del Comitato degli obbligazionisti. Di massima essi prenderanno parte alle sedute del Consiglio di amministrazione quando si discutano questioni che interessino gli obbligazionisti.

3. Il Consiglio di amministrazione fissa la retribuzione dei membri di cui agli alinea 1 e 2 e dei revisori dei conti.

Articolo 29

1. I membri del Consiglio di amministrazione menzionati all'art. 28, alinea 1 a) ed alinea 2, durano in carica fino al giorno in cui non pervenga alla Compagnia la loro revoca.

2. I membri del Consiglio di amministrazione menzionati all'art. 28, alinea 1 b) durano in carica fino all'Assemblea generale ordinaria che si riunisce nel terzo anno a datare dal giorno in cui sono stati eletti.

3. I membri del Consiglio di amministrazione possono esser rieletti.

Articolo 30

1. Nel caso in cui un membro del Consiglio di amministrazione fra quelli menzionati all'art. 28, alinea 1 b), cessi, prima della scadenza, di esercitare le sue funzioni, può essere provvisoriamente sostituito con l'osservanza delle disposizioni dell'art. 29. La cooptazione deve essere presentata, per l'approvazione, alla prossima Assemblea generale.

2. Il membro del Consiglio di amministrazione eletto in sostituzione di un membro menzionato all'art. 28, alinea 1 b), che è uscito di carica, dura in carica fino alla data dell'Assemblea generale ordinaria che si riunisce nel terzo anno a datare dal giorno della sua elezione.

Articolo 31

1. Il Consiglio di amministrazione elegge fra i suoi membri un Presidente. Esso dura in carica per il periodo in cui appartiene al Consiglio di amministrazione.

2. Il Presidente può essere rieletto.

3. In caso di assenza del Presidente il Consiglio di amministrazione affida la presidenza ad uno dei suoi membri.

Articolo 32

1. Le decisioni del Consiglio di amministrazione sono prese a maggioranza assoluta.

2. Salvo che per le questioni concernenti il patrimonio privato della Compagnia, non può essere pressa alcuna decisione valida qualora votino contro cinque dei membri del Consiglio di amministrazione nominati dagli Stati, oppure cinque dei membri del Consiglio eletti dall'Assemblea generale.

3. Ogni Consigliere di amministrazione può richiedere in ogni tempo al Presidente informazioni per iscritto sulla gestione della Compagnia

Articolo 33

Il Consiglio di amministrazione ha la facoltà di affidare determinati incarichi ad uno od a più membri od a funzionari della Compagnia.

Articolo 34

1. Firmano per conto della Compagnia:

a) congiuntamente due membri del Consiglio di amministrazione, delegati a questo scopo dal Consiglio stesso;

b) oppure congiuntamente uno dei due predetti membri del Consiglio di amministrazione ed uno dei due procuratori delegati a questo scopo dal Consiglio di amministrazione.

2. I firmatari autorizzati fanno seguire le loro firme alla ragione sociale (art. 2). I procuratori fanno precedere le loro firme dalla dicitura »per procura«.

Articolo 35

I membri del Consiglio di amministrazione che non assistono personalmente ad una seduta possono farsi rappresentare da un membro del Consiglio oppure possono inviare il loro voto per iscritto.

Articolo 36

1. Il Consiglio di amministrazione si riunisce su invito del Presidente ogni qual volta lo richieda l'interesse della Compagnia, non meno però di due volte all'anno.

2. Per la validità delle deliberazioni devono essere presenti almeno cinque membri.

Articolo 37

1. I membri del Consiglio di amministrazione sono invitati a tutte le sedute almeno dieci giorni prima.

2. In casi urgenti la convocazione da parte del Presidente può aver luogo anche entro un termine più breve.

3. I verbali delle sedute del Consiglio di amministrazione sono stesi in lingua italiana e tedesca, sono firmati dal Presidente, da un membro del Consiglio di amministrazione e dal Segretario e sono distribuiti entro il termine di quattro settimane.

C) *Direzione generale*

Articolo 38

1. La Direzione generale è composta dal Direttore generale e da due Direttori, uno dei quali ha le funzioni di Direttore generale aggiunto. Questi funzionari dirigenti sono incaricati e responsabili dell'esecuzione delle deliberazioni del Consiglio di amministrazione e della dirigenza degli affari della Compagnia nei limiti fissati dalle deliberazioni stesse.

2. Essi vengono nominati e revocati dal Consiglio di amministrazione. Il Consiglio di amministrazione stabilisce le loro attribuzioni ed i loro emolumenti.

3. I detti funzionari dirigenti assistono alle sedute del Consiglio di amministrazione con voto consultivo.

4. Ai detti funzionari dirigenti sono applicabili per analogia, in quanto non contrastino con altre disposizioni del presente Statuto, le disposizioni dei paragrafi 79, 80, 82, 84 e 85 della legge germanica sulle società per azioni.

Titolo IV.

Bilancio, ripartizione degli utili, fondo di riserva, estinzione delle azioni

Articolo 39

1. I conti della Compagnia vengono stabiliti in conformità dell'art. 19 dell'Accordo di Brioni del 10 agosto 1942, e chiusi il 31 dicembre di ogni anno.

2. I revisori dei conti devono esaminare la contabilità della Compagnia e riferire per iscritto al Consiglio di amministrazione i risultati di tale revisione. Per quanto si riferisce ai limiti della revisione, al diritto dei revisori ad avere informazioni, alla relazione scritta sulla revisione ed alla dichiarazione di approvazione, valgono per analogia i paragrafi 135, alinea 2, 138, 139, alinea 1, e 140 della legge germanica sulle società per azioni.

3. Il Consiglio di amministrazione presenta il bilancio all'approvazione dell'Assemblea generale insieme con una relazione sull'esercizio e ad una eventuale proposta per la ripartizione degli utili.

4. Dall'utile netto della gestione del patrimonio privato viene prelevata una somma di almeno il 5% destinata a costituire un fondo di riserva per detto patrimonio. Questo fondo di riserva è indipendente da quello previsto dall'art. 9, alinea 5 dell'Accordo di Brioni del 10 agosto 1942.

5. La Compagnia può liberamente disporre dell'utile netto dell'esercizio, salva restando la disposizione dell'alinea 4 del presente articolo e dell'art. 40, alinea 1.

Articolo 40

1. Se, dopo dotato il fondo di riserva di cui all'art. 39, alinea 4, l'utile netto dell'esercizio, ivi indicato, supera la somma che occorrerebbe per ripartire un dividendo in ragione del 5% per ogni azione ancora in circolazione, deve prelevarsi, per i membri del Consiglio di amministrazione e per i Funzionari dirigenti, la quota del 10% sulla eccedenza che così rimane.

2. Un terzo di questa somma viene assegnato ai Funzionari dirigenti e ripartito fra di essi dal Consiglio di amministrazione.

3. Due terzi sono ripartiti fra i membri del Consiglio di amministrazione.

Articolo 41

L'estinzione delle azioni si effettua in conformità delle deliberazioni dell'Assemblea generale.

Articolo 42

1. Se l'Assemblea generale delibera l'estinzione di azioni, il Consiglio di amministrazione stabilisce se ed in qual misura l'estinzione debba effettuarsi mediante sorteggio o libero riscatto.

2. Per le azioni sorteggiate non vengono emesse nuove azioni di godimento.

3. I numeri delle azioni sorteggiate vengono pubblicati nei giornali indicati nell'art. 10.

4. Le azioni estinte sono rese nulle per la circolazione.

Articolo 43

1. Dopo ripartito un dividendo di 25 franchi-oro per azione, i portatori di azioni di godimento ed i portatori di azioni godono lo stesso trattamento nei riguardi del pagamento di un ulteriore dividendo.

2. In caso di scioglimento della Compagnia il ricavato della liquidazione viene ripartito come segue:

a) si procede anzitutto al rimborso delle azioni ancora in circolazione per un ammontare fino a 500 franchi-oro per ogni azione;

b) la rimanenza è ripartita in parti uguali fra i portatori di azioni e di azioni di godimento.

Articolo 44

1. I dividendi e le azioni sorteggiate sono pagati presso le casse designate dal Consiglio di amministrazione.

2. I dividendi non riscossi entro il termine di cinque anni sono devoluti alla Compagnia. Lo stesso vale per gli importi delle azioni sorteggiate e delle azioni di godimento non reclamati entro il termine di venti anni.

Allegato n. 2 all'Accordo.

PROTOCOLLO CONCERNENTE I PAGAMENTI

I. All'atto della firma dell'Accordo in data odierna, concernente la nuova sistemazione della Compagnia delle Ferrovie Danubio-Sava-Adriatico (già Compagnia delle Ferrovie Meridionali), i Governi degli Stati contraenti e la Compagnia hanno convenuto fra loro che, fermo restando per essi l'obbligo di pagare in franchi-oro le somme dovute alla Compagnia in base all'Accordo predetto, si applicano per i pagamenti stessi le disposizioni di cui ai seguenti alinea da 1 a 4, finchè dura nei singoli Stati il regime di controllo delle divise:

1. I pagamenti destinati secondo l'art 9. alinea 2, 4, 5 e 6, dell'Accordo al servizio dei debiti, saranno regolati nel quadro degli accordi di pagamento esistenti fra gli Sati contraenti ed i Paesi nei quali il servizio dei debiti deve effettuarsi. I relativi versamenti saranno effettuati presso le Banche di detti Paesi indicate dalla Compagnia. Nel caso che un accordo di pagamento non esista o non sia possibile di comprendervi detti pagamenti, la Compagnia s'intenderà col Governo interessato per determinare come regolare i pagamenti stessi.

2. Nei riguardi dei pagamenti, destinati secondo l'art. 9, alinea 3, dell'Accordo alle spese di amministrazione della Compagnia, il Consiglio di amministrazione stabilisce, al principio di ogni anno, le somme occorrenti alla Compagnia stessa nelle diverse monete, secondo la ripartizione territoriale e monetaria di dette spese.

Queste somme possono essere versate da ciascuno Stato nella propria moneta nazionale, nei limiti delle quote per le spese di amministrazione di cui all'art. 9, alinea 3, dell'Acordo. Il trasferimento del saldo è effettuato nel quadro degli accordi di pagamento esistenti fra i relativi Stati. Per eventuali variazioni della ripartizione di cui al punto 2, che si rendessero indispensabili nel corso dell'anno, occorre l'approvazione del Consiglio di amministrazione.

3. I pagamenti che vengono fatti alla Compagnia dagli Stati contraenti o da altre fonti in divise libere non sono assoggettati da parte degli Stati contraenti nè alla denuncia, nè all'offerta, nè alla consegna e vengono lasciati a libera disposizione della Compagnia.

4. I pagamenti destinati al rimborso delle anticipazioni fatte dall' Italia in base all'art. 9, alinea 7, dell'Accordo, devono essere effettuati dalo Stato Ungherese alla Compagnia presso la Banca italiana da essa designata, nel quadro degli accordi di pagamento esistenti fra l'Italia e l'Ungheria.

5. Tutti i pagamenti, effettuati dagli Stati contraenti per un motivo qualsiasi fino al 31 dicembre 1941, sono da considerarsi come definitive; e pertanto gli Stati contraenti non devono effetuare per il periodo anteriore al 31 dicembre 1941 incluso, alcun altro pagamento né rivendicare alcun rimborso.

II. I Governi degli Stati contraenti hanno altresi convenuto:

1. Gli Stati s'impegnano a non fare uso della facoltà di capitalizzazione di cui all'art. 10, alinea 2, dell'Accordo prima dello spirare del sesto anno dall'entrata in vigore dell'Accordo, ed in ogni caso prima che negli Stati contraenti siano abolite le restrizioni monetarie. Alle medesime condizioni gli Stati hanno facoltà di capitalizzare al 3% anche i pagamenti di cui all'art. 9, alinea 3, dell'Accordo. Resta inteso che in caso di diver-

genza nell'applicazione di queste disposizioni è applicabile la procedura dell'art. 23, alinea 1, dell'Accordo.

2. Dal momento in cui in nessuno degli Stati contraenti esista più il regime di controllo delle divise, tutti i pagamenti dovuti dagli Stati stessi alla Compagnia sono effettuati secondo le disposizioni della Compagnia stessa e nei luoghi da essa designati.

Fatto a Brioni il 10 agosto 1942, in lingua italiana e tedesca, in un solo originale, che rimarrà depositato negli archivi del Regio Governo d'Italia. Copie autentiche saranno rimesse ai Governi degli Stati contraenti ed alla Compagnia.

I testi italiano e tedesco fanno egualmente fede.

Per il Governo Croato:
STRAŽNICKY
Per il Governo Germanico:
CARL CLODIUS
ALFRED PRANG
Per il Governo Italiano:
A. GIANNINI
Per il Governo Ungherese:
NICKL
Per la Compagnia:
MACCALLINI

Allegato n. 3. all'Accordo.

PROTOCOLLO CONCERNENTE LE IMPOSTE

All'atto della firma dell'Accordo in data odierna, concernente la nuova sistemazione della Compagnia delle Ferrovie Danubio-Sava-Adriatico (già Compagnia delle Ferrovie Meridionali), i Governi degli Stati contraenti e la Compagnia hanno covenuto fra loro quanto segue:

1. L'Accordo firmato in data odierna, i Protocolli ad esso relativi e tutti i provvedimenti necessari per la sua esecuzione, sono esenti negli Stati contraenti da ogni imposta, diritto e tassa.

2. Per la futura applicazione di imposte alla Compagnia valgono le seguenti disposizioni:

a) i canoni versati alla Compagnia dagli Stati contraenti in virtù dell'art. 9 dell'Accordo sono esenti da ogni imposta, diritto e tassa indicati al punto 1. È ugualmente esente da imposte di ogni genere tutta la gestione del patrimonio di cui all'art. 15 dell'Accordo;

b) il fondo pensioni di cui all'art. 20 dell'Accordo, come pure i contributi devoluti al fondo stesso dalla Compagnia e dagli iscritti, sono esenti, per tutta la durata della esistenza del fondo, dalle imposte, dai diritti e dalle tasse di cui al punto 1;

c) la Compagnia paga pertanto le imposte, i diritti e le tasse, indicati al punto 1, soltanto sui redditi e sul patrimonio che non sono devoluti agli scopi indicati nell'Accordo (patrimonio privato), e ciò soltanto allo Stato in cui risiede la Compagnia. Sulla proprietà immobiliare situata in altri Stati, la Compagnia paga soltanto le imposte reali vigenti nei rispettivi Stati. L'art. 4, alinea 2, ultimo periodo dell'Accordo non modifica queste disposizioni.

3. Per l'applicazione delle imposte sugli emolumenti degli impiegati, degli agenti e dei pensionati della Compagnia, nonchè dei membri del Consiglio di amministrazione e del Comitato pei traffici, vigono, nell'ambito territoriale e personale, le disposizioni degli Accordi interstatali per evitare doppie imposizioni. Le disposizioni degli Accordi sul doppio domicilio saranno applicate in particolare in tutti quei casi in cui sussiste il doppio domicilio nei sensi di detti Accordi.

Qualora i detti Accordi dovessero cessare di aver vigore, gli Stati contraenti stipuleranno speciali Accordi per l'applicazione delle imposte agli emolumenti sopra accentati.

Fatto a Brioni il 10 agosto 1942 in linqua italiana e tedesca, in un solo originale, che rimarrà depositato negli archivi del Regio Governo d'Italia. Copie autentiche saranno rimesse ai Governi degli Stati contraenti ed alla Compagnia.

I testi italiano e tedesco fanno egualmente fede.

Per il Governo Croato:
STRAŽNICKY

Per il Governo Germanico:
CARL CLODIUS
ALFRED PRANG

Per il Governo Italiano:
A. GIANNINI

Per il Governo Ungherese:
NICKL

Per la Compagnia:
MACCALLINI

Allegato n. 4 all'Accordo.

PROTOCOLLO
CONCERNENTE FACILITAZIONI IN MATERIA DI DIVISE

All'atto della firma dell'Accordo in data odierna, concernente la nuova sistemazione della Compagnia Danubio-Sava-Adriatico (già Compagnia delle Ferrovie Meridionali), i Governi degli Stati contraenti e la Compagnia hanno convenuto fra loro quanto segue:

1. Gli Stati contraenti non esigeranno dalla Compagnia nè la denuncia, nè l'offerta, nè la consegna del suo patrimonio estero e accorderanno alla Compagnia, ai fini della regolare amministrazione di detto patrimonio estero, una autorizzazione generale a disporre liberamente di tali valori, patrimoniali.

2. Agli impiegati della Compagnia che appartengono ad uno Stato contraente diverso da quello in cui ha sede la Compagnia ed ai quali, in virtù di contratti esistenti, la Compagnia liquida gli emolumenti con le divise libere in possesso della Compagnia, lo Stato in cui ha sede la Compagnia darà l'autorizzazione generale per l'incasso all'estero e per il trasferimento all'estero della quota degli emolumenti di detti impiegati che essi non consumano all'interno. Detti impiegati comunicheranno alla fine d'ogni anno all'Ufficio di divise competente quali importi essi hanno trattenuto all'estero, e quali intendono trasferire all'estero.

Fatto a Brioni il 10 agosto 1942, in lingua italiana e tedesca, in un solo originale, che rimarrà depositato negli archivi del Regio Governo d'Italia. Copie autentiche saranno rimesse ai Governi degli Stati contraenti ed alla Compagnia.

I testi italiano e tedesco fanno egualmente fede.

Per il Governo Croato:
STRAŽNICKY
Per il Governo Germanico:
CARL CLODIUS
ALFRED PRANG
Per il Governo Italiano:
A. GIANNINI
Per il Governo Ungherese:
NICKL
Per la Compagnia:
MACCALLINI

PROTOCOLLO
CONCERNENTE FACILITAZIONI DI VIAGGIO

All'atto della firma dell'Accordo in data odierna, concernente la nuova sistemazione della Compagnia delle Ferrovie Danubio-Sava-Adriatico (già Compagnia delle Ferrovie Meridionali) i Governi degli Stati contraenti e la Compagnia hanno convenuto fra loro quanto segue:

1. Per tutti i membri del Consiglio di Amministrazione e del Comitato pei traffici, nonchè per i revisori dei conti, gli Stati contraenti metteranno ogni anno gratuitamente a disposizione delle carte di libera cir-

colazione ferroviaria, valide su tutte le linee esercitate dagli Stati e per tutti i treni viaggiatori.

2. Gli Stati contraenti metteranno inoltre ogni anno a disposizione della Compagnia un numero sufficiente di queste carte di libera circolazione: carte nominative per i funzionari dirigenti e superiori della Direzione generale e carte al portatore per l'altro personale della Direzione generale. Il loro numero è stabilito d'accordo fra la Compagnia e gli Stati (Amministrazioni delle ferrovie).

3. Le Amministrazioni delle ferrovie degli Stati contraenti si adopereranno affinchè, nello scambio di concessioni di viaggio con imprese di trasporto straniere, queste mettano gratuitamente a disposizione della Compagnia un numero limitato di carte di libera circolazione (nominative ed impersonali) o di biglietti gratuiti per singoli viaggi. Le imprese di trasporto straniere, la quantità necessaria e la natura delle carte, come pure la ripartizione delle diverse domande di scambio fra le Amministrazioni ferroviarie dei quattro Stati contraenti, saranno stabilite man mano d'accordo fra la Compagnia e gli Stati (Amministrazioni delle ferrovie). Gli Stati contraenti si terranno reciprocamente al corrente del numero delle carte di libera circolazione rilasciate così alla Compagnia, sia direttamente che per il loro tramite.

4. I funzionari dirigenti ed il personale stabile della Direzione generale della Compagnia e le rispettive famiglie hanno diritto, su tutte le linee esercitate dagli Stati contraenti, alle concessioni di viaggio e di trasporto spettanti al corrispondente personale delle Ferrovie dello Stato. I pensionati del personale della Direzione generale e le loro famiglie hanno diritto alle medesime concessioni di viaggio e di trasporto dei corrispondenti pensionati delle Ferrovie dello Stato.

5. Le disposizioni degli alinea 2 e 4 si applicano soltanto al personale della Direzione generale che si ocupa in prevalenza di questioni ferroviarie della Compagnia. Questa restrizione non si riferisce agli agenti e alle loro famiglie che fruivano già al 1º gennaio 1942 di facilitazioni di viaggio. Lo stesso vale per i pensionati.

6. Come linee esercitate dagli Stati contraenti (alinea 1, 2 e 4) vanno intese, nei riguardi della Germania, tutte le linee delle Ferrovie del Reich situate nelle provincie alpine e danubiane del Reich germanico.

7. Le agevolazioni di cui al punto 4 si riferiscono, nello Stato Indipendente di Croazia, nel Regno d'Italia e nel Regno d'Ungheria, a quelle previste nel punto 3 dell'allegato all'art. 26 del cessato Accordo di Roma del 29 marzo 1923.

Fatto a Brioni il 10 agosto 1942, in lingua italiana e tedesca, in un solo originale, che rimarrà depositato negli archivi del Regio Governo d'Italia. Copie autentiche saranno rimesse ai Governi degli Stati contraenti ed alla Compagnia.

I testi italiano e tedesco fanno egualmente fede.

Per il Governo Croato:
STRAŽNICKY

Per il Governo Germanico:
CARL CLODIUS
ALFRED PRANG

Per il Governo Italiano:
A. GIANNINI

Per il Governo Ungherese:
NICKL

Per la Compagnia:
MACCALLINI

PROTOCOLLO

All'atto della firma in data odierna del Trattato fra lo Stato Indipendente di Croazia, il Reich Germanico, il Regno d'Italia ed il Regno d'Ungheria per la nuova sistemazione della Compagnia delle Ferrovie Danubio-Sava-Adriatico (già Compagnia delle Ferrovie Meridionali) i sotto firmati Plenipotenziari, a nome dei loro Governi, ed il Rappresentante della Compagnia, a nome della Compagnia, hanno convenuto quanto segue:

1. Qualora a causa di ritardo delle ratifiche il Trattato non entrasse in vigore prima del 31 dicembre 1942, i Governi interessati si metteranno in rapporto fra loro, per concretare le intese necessarie per il periodo transitorio fino all'entrata in vigore del Trattato.

2. Il Trattato si considererà come non avvenuto, qualora la ratifica, da parte di tutti gli Stati interessati, non abbia luogo entre il termine di nove mesi a decorrere dalla data della firma. Gli Stati interessati si metteranno in questo caso in rapporto fra di loro per esaminare la nuova situazione che ne deriva.

I Plenipotenziari germanici fanno la seguente dichiarazione:

La firma del Trattato non comporta, da parte del Governo Germanico, alcun riconoscimento dell'Accordo firmato a Roma il 29 marzo 1923.

Fatto a Brioni il 10 agosto 1942, in linqua italiana e tedesca, in un solo originale, che rimarrà depositato negli archivi del Regio Governo

d'Italia. Copie autentiche saranno rimesse ai Governi degli Stati contraenti ed alla Compagnia.

I testi italiano e tedesco fanno egualmente fede.

Per il Governo Croato:
STRAŽNICKY

Per il Governo Germanico:
CARL CLODIUS
ALFRED PRANG

Per il Governo Italiano:
A. GIANNINI

Per il Governo Ungherese:
NICKL

Per la Compagnia:
MACCALLINI

PROCESSO VERBALE FINALE

L'anno 1942, il giorno 10 agosto, a Brioni, alle ore 11.

La Conferenza per la nuova sistemazione della Compagnia delle Ferrovie Danubio-Sava-Adriatico (già Compagnia delle Ferrovie Meridionali) avendo chiuso i suoi lavori, i Plenipotenziari hanno proceduto alla firma degli Atti adottati.

Al momento di procedere alla firma il Plenipotenziario croato fa la seguente dichiarazione:

Da parte della delegazione croata si constata che nessun atto e nessuna dichiarazione della delegazione croata, come pure la firma dell'Accordo di Brioni in data odierna, non possono avere nessuna influenza sul punto di vista del Governo croato concernente il territorio di Međumurje, già comunicato al Regio Governo Ungherese con la nota del Ministero degli Esteri croato n. 61/41 del 10 luglio 1941.

In relazione a quanto sopra si dovrà, all'occasione della delimitazione territoriale definitiva di cui le disposizioni dell'art. 9, alinea 9 dell'Accordo sopradetto, tenere conto dei cambiamenti che potrebbero verificarsi nei riguardi della linea ferroviaria Kotoriba—Čakovec—Mačinec.

Il Plenipotenziario ungherese fa quindi la seguente dichiarazione:

Da parte sua la Delegazione ungherese dichiara che, per quanto concerne il territorio di Muraköz ha valore, per essa, soltanto lo stato di fatto e di diritto derivante dall'articolo della legge ungherese XX del 1941 riguardante la reincorporazione dei territori riconquistati dell'Ungheria meridionale. Il fatto che la delegazione ungherese ha

negoziato il Trattato firmato in data odierna, non può, pertanto, essere considerato come adesione alla dichiarazione della delegazione croata.

Il Presidente, nel prender atto delle dichiarazioni fatte dai due Plenipotenziari, avverte che esse saranno inserite nel Processo Verbale finale dei lavori della Conferenza, e prega i due Plenipotenziari di voler firmare il Processo Verbale stesso.

Il Presidente:
A. GIANNINI

Il Plenipotenziario Croato:
STRAŽNICKY

Il Plenipotenziario Ungherese:
NICKL

Il Segretario Generale:
MALTESE

UTANAČENJE IZMEĐU POŠTANSKIH UPRAVA NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I REPUBLIKE SLOVAČKE O POŠTANSKOJ SLUŽBI IZMEĐU HRVATSKE I SLOVAČKE

Članak 1.

U poštanskoj službi između Hrvatske i Slovačke vriede propisi svjetske poštanske konvencije, njezinih ugodaba i propisnika za izvršenje, ukoliko sliedeća utanačenja ili kasnije preinake drugčije ne određuju.

Članak 2.

Vriede sliedeće pristojbe:

Predmet	Težina	Pristojbe	
		iz Hrvatske	iz Slovačke
List	do 20 gr	400 banica	200 halierov
	od 20 „ 250 „	1.200 „	300 „
	„ 250 „ 500 „	2.000 „	450 „
	„ 500 „ 1000 „	3.500 „	700 „
Dopisnica obična		200 „	120 „
Dopisnica s plaćenim odgovorom		400 „	240 „
Tiskanice	do 20 gr	75 „	50 „
	od 20 „ 50 „	100 „	50 „
	„ 50 „ 100 „	150 „	100 „
	„ 100 „ 250 „	375 „	170 „
	„ 250 „ 500 „	750 „	350 „
Poslov. papiri	do 100 gr	200 „	100 „
	od 100 „ 250 „	375 „	170 „
	„ 250 „ 500 „	750 „	350 „
Uzorci bez vriednosti	do 100 gr	150 „	100 „
	od 100 „ 250 „	375 „	170 „
	„ 250 „ 500 „	750 „	350 „
Mješovite pošiljke	do 100 gr	200 „	100 „
	od 100 „ 250 „	375 „	170 „
	„ 250 „ 500 „	750 „	350 „
Mali zamotci	do 1 kg	2.000 „	500 „
Ispupčeni otisci za sliepce .	do 7 kg	50 „	25 „

Listovne pošiljke dozvoljene su do težine, koja je utvrđena konvencijom. Ukoliko se prekorače u stupcu 2. navedene težine, podleže punoj pristojbi po konvenciji.

Za novine i časopise, koji se u ugovornim zemljama izdavaju, kao i za knjige, svezke, glasbene note i zemljopisne karte, koje ne sadrže druge obaviesti osim napisa na zavoju i koricama, primjenjivat će se snižene pristojbe po konvenciji, ako su one niže od gore navedenih.

Članak 3.

Dopisivanje između obih uprava i njihovih ureda u uzajamnoj brzojavno-brzoglasnoj službi je bezplatno.

Članak 4.

Za odpremu listovnih pošiljaka i listovnih zaključaka iz Hrvatske preko Slovačke i iz Slovačke preko Hrvatske u treće zemlje (uključivo i izvaneuropske zemlje), odriču se obje uprave provoznih pristojbi utvrđenih u svjetskoj poštanskoj konvenciji.

Članak 5.

Zatvorene i otvorene listovne pošiljke mogu sadržavati predmete, koji podleže carini, ako na naslovnoj strani nose prema konvenciji propisanu zelenu naljepnicu.

Članak 6.

Danom stupanja na snagu ovoga utanačenja prestaju vriediti svi propisi prijašnjih posebnih sporazuma, koji su protivni ovim odredbama.

Članak 7.

Ovo utanačenje zadobiva pravnu moć na 1. listopada 1942. i vriedi na neodređeno vrieme s odkaznim rokom od tri mjeseca.

Uprave ugovornice mogu pojedine odredbe mienjati sporazumno u svako vrieme, a da u tu svrhu nije potreban odkaz utanačenja.

Članak 8.

Ovo je utanačenje izrađeno u hrvatskom i slovačkom jeziku. Oba su sadržaja podjednako punovažna.

Zagreb, dne 2. rujna 1942.	Bratislava, dne 29. kolovoza 1942.
Za hrvatsku poštansku upravu, ministar prometa i javnih radova: Ing. BEŠLAGIĆ	Za slovačku poštansku upravu, ministar prometa i javnih radova: STANO

DOHODA

MEDZI POŠTOVÝMI SPRÁVAMI SLOVENSKEJ REPUBLIKY A NEZÁVISLÉHO CHORVÁTSKÉHO ŠTÁT'U O POŠTOVEJ SLUŽBE MEDZI SLOVENSKOM A CHORVÁTSKOM

Článok 1.

V poštovej službe medzi Slovenskom a Chorvátskom platia v tom ktorom čase platné predpisy Svetového poštového dohorovu a jeho vedlajších dohod i s príslušnými prevádzacími predpismi, pokial nasledujúcimi ustanoveniami alebo nesoršími dohodami nebolo niečo iné stanovené.

Článok 2.

Platia tieto poplatky:

Predmet	Váha			Poplatky	
				slovenské	chorvátske
1	2			3	4
Listy		do	20 g	200 halier.	400 banica
	cez 20	„	250 „	300 „	1200 „
	„ 250	„	500 „	450 „	2000 „
	„ 500	„	1000 „	700 „	3500 „
Lístky jednoduché				120 „	200 „
„ s odpovedou				240 „	400 „
Tlačivá		do	20 g	50 „	75 „
	cez 20	„	50 „	50 „	100 „
	„ 50	„	100 „	100 „	150 „
	„ 100	„	250 „	170 „	375 „
	„ 250	„	500 „	350 „	750 „
Obchodné papiere		do	100 g	100 „	200 „
	cez 100	„	250 „	170 „	375 „
	„ 250	„	500 „	350 „	750 „
Ukážky tovaru		do	100 g	100 „	150 „
	cez 100	„	250 „	170 „	375 „
	„ 250	„	500 „	350 „	750 „
Sdružené zásielky		do	100 g	100 „	200 „
	cez 100	„	250 „	170 „	375 „
	„ 250	„	500 „	350 „	750 „
Balíčky		do	1 kg	500 „	2000 „
Slepecká tlač		do	7 kg	25 „	50 „

*

Listovné zásielky sú dovolené do najvyššej váhy stanovenej Svetovým poštovým dohorovom. Pokiaľ prevyšujú váhu uvedenú v stepci 2, podliehajú plným poplatkom podľa ustanovení Svetového poštového dohovoru.

Pre noviny a časopisy, vychádzajúce v smluvných krajinách, ako aj pre knihy, sošity, noty, a mapy, ktoré, odhliadnúc od tlače na obale a predsádke dosák, neobsahujú nijaké oznámenia alebo ponuky, majú sa použiť sľavnené poplatky Svetového poštového dohovoru, pokiaľ su tieto nižšie ako poplatky shora uvedené.

Článok 3.

Korešpondencia medzi oboma správami a ich služobňami vo veciach telekomunikačnej služby sa dopravuje vo vzájomnom styku bezplatne.

Článok 4.

Za dopravu listovných zásielok a listovných záverov slovenskej služby cez Chorvátsko a chorvátskej služby cez Slovensko do tretích krajín (v to počítajúc mimoeuropské krajiny) zriekajú sa obe aprávy pozemných prievozných poplatkov stanovených Svetovým poštovým dohovorom.

Článok 5.

Zatvorené a otvorené listovné zásielky môžu obsahovať predmety podliehajúce clu, ak sú na adresnej strane opatrené zelenou colnou nélepkou, zodpovedajúcou ustanoveniam prevádzacieho poriadku platného Svetového poštového dohovoru.

Článok 6.

Po nadobudnutí účinnosti tejto dohody, strácajú platnosť všetky týmto predpisom sa priečiace ustanovenia o listovných zásielkach predtým osobitne dojednané.

Článok 7.

Táto dohoda nadobudne účinnosť 1. októbra 1942. Platí na neobmedzeny čas s výpovednou lehotou 3 mesiacov. Smluvné strany môžu jednotlivé ustanovenia tejto Dohody kedykoľvek zmeniť bez výpovede po vzájomnom dorozumení.

Článok 8.

Táto Dohoda bola vyhotovená v slovenskej a chorvátskej reči. Obe vyhotovenia platia ako pôvodina.

Bratislava, dňa 29. augusta 1942	Zagreb, dňa 2. septembra 1942
Za Slovenskú poštovú správu, Minister dopravy a verejných prác: STANO	Za Chorvátsku poštovú správu, Minister dopravy a verejných prác: Ing. BEŠLAGIĆ

UTANAČENJE
IZMEĐU HRVATSKE POŠTANSKE, BRZOJAVNE I BRZOGLASNE UPRAVE I SLOVAČKE POŠTANSKE UPRAVE O BRZOJAVNOJ SLUŽBI IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I REPUBLIKE SLOVAČKE

Na temelju članka 13. međudržavnog ugovora za brzojavne viesti, sklopljenog u Madridu, 9. prosinca 1932., hrvatska poštanska, brzojavna i brzoglasna uprava i slovačka poštanska uprava zaključile su sliedeće utanačenje:

Članak 1.

U brzojavnoj službi između Nezavisne Države Hrvatske i Republike Slovačke vriede postojeće odredbe međudržavnog ugovora za brzojavne viesti i pridodanog mu propisnika za brzojavnu službu dotle, dok naknadnim sporazumima ili kasnijim utanačenjima ne bude drugčije utvrđeno.

Članak 2.

Pristojba po rieči običnih brzojavaka u uzajamnom krajnjem prometu obiju ugovarajućih uprava iznaša, izuzimajući prolaznu pristojbu 16 (šesnaest) zlatnih centima.

Članak 3.

Brzojavne pristojbe u uzajamnom krajnjem prometu prema predhodnom članku, uključivo sve nuzpristojbe, ne će se obračunavati. Uplaćene pristojbe zadržava uprava, koja ih je ubrala.

Povrat pristojba u slučajevima, predviđenima u propisniku, pada na teret uprave, koja je pristojbe ubrala.

Članak 4.

Prolazne pristojbe u spomenutom uzajamnom brzojavnom prometu, koje pripadaju prolaznoj upravi, snosi predajna uprava.

Članak 5.

Između obih uprava i njihovih ureda u poslovima poštanske službe za izmjenjivanje brzojavaka zaračunat će se samo pripadajuća pristojba.

Članak 6.

Službene brzojavke u pravom smislu, izmienjene u uzajamnom krajnjem prometu, mogu biti sastavljene i na hrvatskom i na slovačkom ili na njemačkom jeziku.

Članak 7.

Ovo utanačenje zadobiva pravnu moć 1. siečnja 1943.

Utanačenje vriedi na neodređeno vrieme i može se s rokom od tri mjeseca pod konac kalendarskog tromjesečja odkazati. Ugovorne Stranke mogu pojedine odredbe u svako doba uzajamnim sporazumom izmieniti, a da se ovo utanačenje ne mora odkazati.

Članak 8.

Ovo utanačenje sastavljeno je na hrvatskom i slovačkom jeziku. Oba sastavka vriede kao izvornik.

Zagreb, dne 2. rujna 1942.	Bratislava, dne 29. kolovoza 1942.
Za Hrvatsku poštansku, brzojavnu i brzoglasnu upravu, ministar prometa i javnih radova:	Za Slovačku poštansku upravu, ministar prometa i javnih radova:
Ing. H. BEŠLAGIĆ	STANO

DOHODA

MEDZI SLOVENSKOU POŠTOVOU SPRÁVOU A CHORVÁTSKOU POŠTOVOU A TELEGRAFNOU SPRÁVOU O TELEGRAFNOM STYKU MEDZI SLOVENSKOU REPUBLIKOU A NEZÁVISLÝM ŠTÁTOM CHORVÁTSKYM

Podľa článku 13 Medzinárodného dohovoru o telekomunikáciach (Madrid, 9. decembra 1932) Slovenská poštová správa a Chorvátska poštová a telegrafná správa uzavrely túto Dohodu:

Článok 1.

V telegrafnom styku medzi Slovenskou republikou a Nezávislým štátom chorvátskym platia predpisy Medzinárodného dohovoru o telekomunikáciach a k tomu pripojeného Telegrafného poriadku, pokiaľ v nasledujúcich ustanoveniach nie je alebo neskoršími dohodami nebude niečo iné stanovené.

Článok 2.

Poplatok za slovo obyčajných telegramov vo vzájomnom terminálnom styku obidvoch smluvných správ, tranzitný poplatok v to nepočítajúc. je 16 (šesťnásť) zlatých centimov.

Článok 3.

Poplatky za telegramy podľa predošlého článku, v to počítajúc všetky vedľajšie poplatky, sa vo vzájomnom terminálnom styku neodúšťujú. Poplatky zostávajú tej správe, ktorá ich vybrala.
Vrátenie poplatkov v prípadoch predvídaných v Telegrafnom poriadku ide na ťarchu tej správy, ktorá ich vybrala.

Článok 4.

Tranzitné poplatky v spomenutom vzájomnom telegrafnom styku, ktoré prináležia tranzitnej správe, nesie správa pôvodu.

Článok 5.

Za telegramy vymieňané medzi obidvoma správami a ich služobňami vo veciach poštovej služby vyberá sa len príslušný tranzitny poplatok.

Článok 6.

Vlastné služobné telegramy vymiňané vo vzajomnom terminálnom styku môžu byť spísané v slovenskej a chorvátskej reči alebo v reči nemeckej.

Článok 7.

Táto Dohoda nadobudne účinnosť dňa 1. januára 1943.
Dohoda platí na neobmedzený čas a možno ju vypovedať koncom kalendárneho štvrťroka tri mesiace vopred. Smluvné strany môžu jednotlivé ustanovenia tejto Dohody po vzájomnom dorozumení hockedy zmeniť bez toho, žeby bolo treba ju vypovedať.

Článok 8.

Táto Dohoda bola vyhotovená v slovenskej a chorvátskej reči. Obe vyhotovenia platia ako pôvodina.

Bratislava, dňa 29. augusta 1942.	Zagreb, dňa 2. septembra 1942.
Za Slovenskú poštovú správu, Minister dopravy a verejných prác:	Za Chorvátsku poštovú, telegrafnú a telefonnu správu, Minister dopravy a verejných prác:
STANO	Ing. H. BEŠLAGIĆ

OPAZKA: Utanačenje je proglašeno u Narodnim novinama od 2. listopada 1942. broj 222.

UTANAČENJE

IZMEĐU HRVATSKE POŠTANSKE, BRZOJAVNE I BRZOGLASNE UPRAVE I SLOVAČKE POŠTANSKE UPRAVE O BRZOGLASNOJ SLUŽBI IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I REPUBLIKE SLOVAČKE

Na temelju članka 13. međudržavnog ugovora za brzojavne viesti, sklopljenog u Madridu 9. prosinca 1932., hrvatska poštanska, brzojavna i brzoglasna uprava i slovačka poštanska uprava zaključile su sliedeće utanačenje:

Članak 1.

U brzoglasnoj službi između Nezavisne Države Hrvatske i Republike Slovačke vriede postojeće odredbe međudržavnog ugovora za brzojavne viesti i pridodanog mu propisnika za brzoglasnu službu dotle, dok naknadnim sporazumima ili kasnijim utanačenjima ne bude drugčije utvrđeno.

Članak 2.

Dopuštene su sve vrsti razgovora, koji su predviđeni međudržavnim brzoglasnim propisnikom, i to:

državni žurni i obični razgovori,
vrlo žurni razgovori,
žurni zrakoplovni razgovori,
žurni i obični službeni razgovori,
žurni i obični posebnički razgovori,
burzovni razgovori,
predplaćeni razgovori,
nepredviđeni razgovori u određeno vrieme,
razgovori s izvjestnicom,
razgovori s pozivnicom,
razgovori plativi u dolazku,
traženje obaviesti,

Članak 3.

Brzoglasni razgovori u uzajamnom prometu obavljat će se preko Njemačke. Pravac preko Beča se smatra kao redoviti pravac.

Članak 4.

Državno područje svake od Ugovornih Stranaka čini jedan pristojbeni pojas.

Pristojbena jedinica u brzoglasnom prometu između zemalja Ugovornih Stranaka iznosi 6 (šest) zlatnih franaka. Od ove pristojbe pripada:

Hrvatskoj 2.10 zlatnih franaka,
Slovačkoj 1.80 zlatnih franaka,
Njemačkoj 2.10 zlatnih franaka.

Doba slabog prometa jest od 19—8 sati po zakonitom vremenu zemlje polazka.

Za vrieme slabog prometa za obični razgovor od tri časa pristojba iznosi tri petine ($^3/_5$) pristojbene jedinice.

Prolazne pristojbe ugovarajućih strana utvrdit će se sporazumno prigodom otvaranja prometa u stanovitom omjeru preko područja jedne od zanimanih uprava.

Članak 5.

Naručbe brzoglasnih imenika, namienjenih za prodaju posebnicima, naslovljivat će se za Hrvatsku na ministarstvo prometa i javnih radova, odjel za pošte, brzojav i brzoglas, a za Slovačku na poštanski ured Bratislava 1.

Članak 6.

Ovo utanačenje zadobiva pravnu moć 1. listopada 1942.

Utanačenje vriedi na neodređeno vrieme i može se s rokom od 3 (tri) mjeseca pod konac kalendarskog tromjesečja odkazati.

Ugovorne Stranke mogu pojedine odredbe u svako doba uzajamnim sporazumom izmieniti, a da se ovo utanačenje ne mora odkazati.

Članak 7.

Ovo utanačenje sastavljeno je na hrvatskom i slovačkom jeziku. Oba sastava vriede kao izvornik.

Zagreb, dne 2. rujna 1942.

Za Hrvatsku poštansku, brzojavnu i brzoglasnu upravu, ministar prometa i javnih radova:
Ing. H. BEŠLAGIĆ

Bratislava, dne 29. kolovoza 1942.

Za Slovačku poštansku upravu, ministar prometa i javnih radova:
STANO

DOHODA

MEDZI SLOVENSKOU POŠTOVOU SPRÁVOU A CHORVÁTSKOU POŠTOVOU, TELEGRAFNOU A TELEFONNOU SPRÁVOU O TELEFONNOM STYKU MEDZI SLOVENSKOU REPUBLIKOU A NEZÁVISLÝM ŠTÁTOM CHORVÁTSKYM

Podľa čl. 13. Medzinárodného dohovoru o telekomunikáciach (Madrid, 9. decembra 1932) Slovenská poštová správa a Chorvátska poštová, telegrafná správa uzavrely túto Dohodu:

Článok 1.

V telefonnom styku medzi Slovenskou republikou a Nezávislým štátom chorvátskym platia predpisy Medzinárodneho dohovoru o telekomunikáciach a k tomu pripojeného Telefonného poriadku, pokiaľ v nasledujúcich ustanoveniach nie je alebo neskoršími dohodami nebude niečo iné stanovené.

Článok 2.

Dovolené sú všetky druhy hovorov, ktoré sú predvídané v Telefonnom poriadku, a to:

štátne hovory obyčajné a súrne,
bleskové hovory,
súrne hovory letecké,
služobné hovory obyčajné a súrne,
súkromné hovory obyčajné a súrne,
burzovné hovory,
predplatené hovory,
jednotlive objednané hovory na určitú hodinu,
hovory a predbežným hlásením,
hovory s výzvou,
hovory na účet volaného,
žiadosti o informácie.

Článok 3.

Hovory vo vzájomnom telefonnom styku sa uskutočňujú cez Nemecko. Cestu cez Viedeň treba považovať za cestu normálnu.

Článok 4.

Štátne územie každej smluvnej strany tvorí jediné sadzobné pásmo.

Sadzobná jednotka je 6 (šesť) zlatých frankov, z toho prináleží Slovensku 1.80 zl. fr., Chorvátsku 2.10 zl. fr. a Nemecku 2.10 zl. fr.

Obdobie slabej prevádzky je od 19 do 8 hodín (Zákonný čas zeme pôvodu).

Poplatok za obyčajný 3 minútový hovor v období slabej prevádsky sa určuje na 3/5 sadzobnej jednotky.

Tranzitné poplatky obidvoch smluvných strán budú stanovené po vzájomnej dohode pri otvorení telefonnej relácie cez územie tej-ktorej smluvnej strany.

Článok 5.

Objednávky telefonných soznamov pre odpredaj súkromným záujemcom sa adresujú, pokiaľ ide o Chorvátsko na »Ministarstvo prometa i javnih radova, odjel za pošte, brzojave i brzoglas, Zagreb« a pokiaľ ide o Slovensko na »Poštový úrad, Bratislava 1«.

Článok 6.

Táto Dohoda nadobudne účinnosť dňa 1. októbra 1942.

Dohoda platí na neobmedzený čas a možno ju vypovedať koncom kalendárneho štvrtroka tri mesiace vopred. Smluvné strany môžu jednotlivé ustanovenia tejto Dohody po vzájomnom dorozumení hockedy zmeniť bez toho, žeby bolo treba ju vypovedať.

Článok 7.

Táto Dohoda bola vyhotovená v slovenskej a chorvátskej reči. Obe vyhotovenia platia ako pôvodina.

Bratislava, dňa 29. augusta 1942.

Za Slovenskú poštovú správu,
Minister dopravy a verejných
prác:
STANO

Zagreb, dňa 2. septembra 1942.

Za Chorvátsku poštovú, telegrafnú
a telefonnu správu, Minister
dopravy a verejných prác:
Ing. H. BEŠLAGIĆ

OPAZKA: Utanačenje je proglašeno u Narodnim novinama od 2. listopada 1942. broj 222.

IZMJENA
NOTA LORKOVIĆ-BUZDUGAN ZA PRODUŽENJE HRVATSKO-RUMUNJSKOG TRGOVAČKOG SPORAZUMA OD 7. KOLOVOZA 1941.

LÉGATION ROYALE DE ROUMANIE
à Zagreb

Zagreb, le 7 octobre 1942

Monsieur le Ministre,

J'ai l'honneur de porter à Votre connaissance que le Gouvernement roumain propose la prolongation de la validité de l'Accord économique, signé avec l'État Indépendant Croate le 7 août 1941, jusqu'au 1 décembre 1942. Les Protocoles signés par les représentants de nos deux Gouvernements, le 7 janvier et le 16 juin 1942 auront ainsi leur validité prolongée de manière automatique.

Le Gouvernement roumain propose en même temps la réunion à Bucarest des deux Délégations économiques, roumaine et croate, en vue de négocier un nouvel Accord qui devrait entrer en vigueur le 1 décembre prochain.

Si le Gouvernement de l'État Indépendant Croate accepte ces propositions, la réponse affirmative de Votre Excellence ainsi que le texte de la présente communication, pourront être considérés comme un échange de lettres confirmant l'Accord de nos deux Gouvernements sur ce qui précède.

Je saisis cette occasion pour Vous renouveler, Monsieur le Ministre, les assurances de ma haute considération.

Le Ministre de Roumanie:
D. BUZDUGAN

A son Excellence
Monsieur Mladen Lorković,
Ministre des Affaires Etrangères
de l'État Indépendant Croate
Zagreb

KRALJEVSKO RUMUNJSKO POSLANSTVO
u Zagrebu

Zagreb, dne 7. listopada 1942.

Gospodine Ministre,

Čast mi je obaviestiti Vas, da rumunjska vlada predlaže, da se vriednost gospodarstvenog sporazuma, koji je sklopljen s Nezavisnom Državom Hrvatskom 7. kolovoza 1941., produlji do 1. prosinca 1942. Na taj će se način automatski produljiti vriednost zapisnika, koje su podpisali predstavnici naših vlada dne 7. siečnja i 16. lipnja 1942.

Rumunjska vlada istodobno predlaže, da se u Bukureštu sastanu dva gospodarstvena izaslanstva, rumunjsko i hrvatsko, radi pregovora u svrhu sklapanja novog sporazuma, koji bi imao stupiti na snagu 1. prosinca ove godine.

Ako vlada Nezavisne Države Hrvatske prihvaća ovaj priedlog, potvrdni odgovor Vaše Preuzvišenosti, kao i sadržaj ovog saobćenja, moći će se smatrati izmjenom pisama o potvrdi sporazuma naših dviju vlada o prednjem.

Koristim se ovom prilikom, Gospodine Ministre, da Vam ponovno izrazim svoje odlično poštovanje.

Opunomoćeni ministar Rumunjske:
D. BUZDUGAN

Njegovoj Preuzvišenosti
Gospodinu Mladenu Lorkoviću,
Ministru vanjskih poslova
Nezavisne Države Hrvatske
Zagreb

MINISTAR VANJSKIH POSLOVA
NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE
Zagreb

Zagreb, le 9 octobre 1942

Monsieur le Ministre,

J'ai l'honneur d'accuser réception de Votre lettre du 7 octobre et de porter à Votre connaissance la réponse affirmative du Gouvernement croate aux propositions y contenues faites de la part du Gouvernement roumain:

Le Gouvernement croate accepte la prolongation de la validité de l'Accord économique, signé avec le Royaume de Roumanie le 7 août 1941, jusqu'au 1 er décembre 1942. Les Protocoles signés par les représentants de nos deux Gouvernements le 7 janvier et le 16 juin 1942 auront ainsi leur validité prolongée de manière automatique, en tant qu'ils ne sont pas encore réalisés.

Le Gouvernement croate est également d'accord que les Délégations économiques croate et roumaine se réunissent à Bucarest en vue de négocier un nouvel Accord qui devrait entrer en vigueur le 1 er décembre prochain.

Le texte de la communication du 7 octobre que Votre Excellence vient de me faire parvenir, ainsi que ma présente réponse, sont ainsi considérées comme l'échange de lettres confirmant l'Accord de nos deux Gouvernements sur ce qui précède.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, l'expression de ma haute considération.

Ministre des Affaires Etrangères
de l'État Indépendant de Croatie:
Dr. MLADEN LORKOVIĆ

A son Excellence
Monsieur Dimitrie Buzdugan,
Ministre de Roumanie
Zagreb

MINISTAR VANJSKIH POSLOVA
NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE
Zagreb

Zagreb, dne 9. listopada 1942.

Gospodine Ministre,

Čast mi je potvrditi primitak Vašeg pisma od 7. listopada i obaviestiti Vas o potvrdnom odgovoru hrvatske vlade na priedloge rumunjske vlade, sadržane u spomenutom pismu.

Hrvatska vlada prihvaća produženje vriednosti gospodarstvenog sporazuma, koji je podpisan s Kraljevinom Rumunjskom 7. kolovoza 1941., do 1. prosinca 1942. Na taj se način automatski produljuje vriednost zapisnika podpisanih 7. siečnja i 16. lipnja 1942. od naših dviju vlada, ukoliko njihovi uglavci još nisu ostvareni.

Hrvatska je vlada također sporazumna, da se hrvatsko i rumunjsko gospodarstveno izaslanstvo sastanu u Bukureštu radi sklapanja novog sporazuma, koji bi imao stupiti na snagu 1. prosinca ove godine.

Sadržaj saobćenja od 7. listopada, koje mi je Vaša Preuzvišenost upravo dostavila, kao i predležeći odgovor, smatraju se na taj način izmjenom pisama, kojima se potvrđuje sporazum naših dviju vlada o prednjem.

Izvolite primiti, gospodine Ministre, izraz moga odličnog poštovanja.

Ministar vanjskih poslova
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. MLADEN LORKOVIĆ

Njegovoj Preuzvišenosti
Gospodinu Dimitriu B u z d u g a n,
Ministru Rumunjske
Z a g r e b

UTANAČENJE
IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I KRALJEVINE MADŽARSKE O LIKVIDACIJI MEĐUSOBNIH ROBNIH TRAŽBINA, KOJE SU NASTALE PRIJE 10. TRAVNJA 1941., KAO I MEĐUSOBNIH FINANCIALNIH TRAŽBINA

I.
Likvidacija robnih tražbina

Kod Hrvatske državne banke otvorit će se Madžarskoj narodnoj banci »likvidacioni račun«, u svrhu likvidacije međusobnih tražbina koje su nastale iz robnog prometa prije 10. travnja 1941.

Preko ovog računa obračunavat će se sliedeća plaćanja, koja proizlaze iz robnog prometa:

a) sva plaćanja za robu, koja je prije 10. travnja 1941. dobavljena s jugoslavenskog, odnosno madžarskog gospodarskog područja na račun hrvatskog dobavljača naručiocu, koji sada stanuje u Madžarskoj, ili na račun dobavljača, koji sada stanuje u Madžarskoj, hrvatskom naručiocu, kao i gospodarski opravdani i uobičajeni nuzgredni troškovi, koji stoje u vezi s dobavama robe;

b) prije 10. travnja 1941. unapried izvršena plaćanja za robu, koja se uslied promienjenih gospodarskih prilika više nije mogla dobaviti;

c) plaćanja troškova oko oplemenjivanja i popravljenja, koja se odnose na radove izvršene prije spomenutoga roka;

d) ostala plaćanja u sporazumu obaju obračunskih zavoda.

Obstojanje ovih tražbina i obveza utvrđuje zajednički odbor za likvidaciju predratne robne svojine u smislu zapisnika od 22. prosinca 1941. Ovo utvrđivanje nadomješta robne izprave, koje bi možda nedostajale.

II.
Plaćanja iz financialnog prometa

U svrhu odvijanja međusobnog financialnog prometa otvorit će se kod Hrvatske državne banke Madžarskoj narodnoj banci »financialni račun«.

Ako nadležne vlasti obiju zemalja dozvole doznake plaćanja u financialnom prometu, kao što su na pr.:

izplata zajmova i uložaka, te kamati na njih;

utržci kod prodaje i prihodi od vriednostnih papira i udjela u poduzećima, kao i utržci kod prodaje i prihodi od nekretnina i drugih imovinskih objekata;

plaćanja na temlju nasljedstva, miraza i t. d.;

onda će se ova plaćanja vršiti preko »financialnog računa«.

III.

»Likvidacioni račun« i »financialni račun«, otvoreni kod Hrvatske državne banke na ime Madžarske narodne banke, vode se u kunama.

1. Doznake iz Hrvatske u Madžarsku:

Hrvatski dužnik polaže iznos, koji duguje, nakon dotičnog odobrenja Hrvatske državne banke, na odnosni račun Madžarske narodne banke, koji se kod nje vodi.

Hrvatska državna banka saobćivat će svaki dan Madžarskoj narodnoj banci uplate, koje su usliedile na »likvidacioni račun« i »financialni račun«.

Protuvriednost u pengima za iznose u kunama, koji su uplaćeni na »likvidacioni račun« i »financialni račun« izplatit će se madžarskim vjerovnicima samo onda, ako Madžarska narodna banka upotriebi iznose u kunama za izravnanje madžarskih dugova u Hrvatskoj.

Glasi li dug na dinare, onda mora hrvatski dužnik položiti isti iznos u kunama na »likvidacioni račun« ili na »financialni račun«. Glasi li dug na pengö, onda se on mora preračunati u kune, na temelju tečaja i prida, utvrđenih u članku IV., stavka 1. Postoji li dug u nekoj trećoj valuti, onda je za preračunavanje u kune mjerodavan službeni tečaj, koji vriedi u Zagrebu na dan uplate.

2. Doznake iz Madžarske u Hrvatsku:

Madžarska narodna banka, nakon što izda madžarskom dužniku odobrenje za izplatu njegova duga, doznačivat će hrvatskom vjerovniku, po vremenskom redosliedu odobrenja za plaćanja, odgovarajući iznos kuna, na teret i u visini tražbina, koje stoje na razpolaganju na »likvidacionom računu« odnosno »financialnom računu«.

Ako Madžarskoj narodnoj banci ne stoje privremeno na »likvidacionom računu«, odnosno »financialnom računu« na razpolaganju odgovarajući iznosi kuna, onda Madžarska narodna banka podjeljuje u prednjoj stavci spomenuto odobrenje uz zahtjev, da polog u pengima usliedi na »račun za hrvatska potraživanja«, koji se ima otvoriti na ime hrvatskog vjerovnika kod jednog ovlaštenog madžarskog novčanog

zavoda. Hrvatski dužnik može označiti taj novčani zavod. Novčani zavodi će svaki dan obavješćivati o svim uplatama Madžarsku narodnu banku, koja će ih sa svoje strane, također svaki dan, prosliedivati Hrvatskoj državnoj banci putem brojevima označenih izkaza.

Čim bude Madžarska narodna banka opet razpolagala iznosima kuna, potrebnima za doznake, doznačivat će dugove, nabrojene u izkazima, po vremenskom redosliedu.

Hrvatska državna banka izplaćivat će doznačene iznose kuna koristnicima po redosliedu platnih naloga Madžarske narodne banke.

Glasi li dug na pengö, tada će se ovaj iznos penga uplatiti kod Madžarske narodne banke. Glasi li dug na kune ili na dinare, tada ima preračunavanje u pengö usliediti na temelju tečaja, ustanovljenog u članku IV., stavka 1. Glasi li dug na koju treću valutu, tada je za preračunavanje u pengö mjerodavan službeni robni tečaj, koji vriedi u Budimpešti na dan uplate.

Kod onih dugova, kod kojih je u smislu madžarskih deviznih propisa dužnik obvezan platiti prid, mora dužnik — ukoliko njegova obveza glasi na kune, dinare ili koju treću valutu — platiti također tada utvrđeni viši prid za dotičnu valutu.

IV.

Obće odredbe

1. Iznosi, koji se na temelju ovoga utanačenja doznačuju iz Hrvatske u Madžarsku odnosno iz Madžarske u Hrvatsku, preračunavat će se u Madžarskoj po tadanjem službenom tečaju, utvrđenom u zemlji dužnika, pribrojivši prid, koji tada vriedi.

2. Uplata, prema odredbama članka IV. ovoga utanačenja, oslobađa dužnika tek onda, kad vjerovnik primi iznos svoje tražbine.

Ako je pak hrvatski dužnik uplatio iznos svoga duga na »likvidacioni račun« ili »financialni račun«, odnosno ako je madžarski dužnik dobio od Madžarske narodne banke odobrenje za doznaku svoga duga, onda je on, računajući od dana uplate, odnosno od dana odobrenja za platež, oslobođen plaćanja daljnjih kamata.

3. Platni nalozi obiju novčaničnih banaka o plaćanju u pengima, odnosno kunama sadržavat će sliedeće podatke:

a) oznaku računa, na koji je usliedila uplata, odnosno na teret kojega se vrši doznaka;
b) ime i prebivalište vjerovnika;
c) podrietlo tražbine (uzrok plaćanja);
d) doba postanka tražbine;

e) iznos tražbine u valuti u kojoj je tražbina prvobitno postojala;
f) ime i prebivalište dužnika;
d) iznos koji se doznačuje.

V.

Od ovog utanačenja izuzimaju se tražbine i obveze, koje postoje prema bivšoj jugoslavenskoj državi, kao i prema jugoslavenskim državnim ustanovama i poduzećima (na pr. Narodna banka Kraljevine Jugoslavije, Jugoslavenska poštanska štedionica, Državna hipotekarna banka Kraljevine Jugoslavije, Privilegovana agrarna banka, Obrtna banka Kraljevine Jugoslavije, i t. d.).

VI.

Sve tražbine i obveze, koje su prvobitno glasile na dinare, a koje su nastale prije 10. travnja 1941. na područjima Kraljevine Madžarske, koja su prije bila jugoslavenska, a prema dužnicima, odnosno vjerovnicima s prebivalištem (sjedištem) na području Nezavisne Države Hrvatske, imaju se smatrati tražbinama i obvezama, koje postoje u istom iznosu u kunama.

VII.

Obje novčanične banke mogu međusobnim sporazumom od slučaja do slučaja odobriti, da se tražbine i obveze, koje podpadaju pod ovo utanačenje, izravnavaju putem neposrednih obračunavanja (posebničkih prieboja).

VIII.

Obračunavanje višaka plaćanja, koji bi proizašli iz robnog i financialnog prometa bit će predmet kasnijeg utanačenja.

IX.

Ovo utanačenje stupa na snagu danom podpisa.

Kao trajanje vriednosti ovoga utanačenja predviđa se vremenski odsjek od 6 mjeseci, računajući od časa podpisa ovoga utanačenja, no ako bude zahtievala vrst poslova, koji se imaju obaviti, može mu se vriednost produžiti obostranim sporazumom na daljnjih pola godine.

Budimpešta, dne 14. listopada 1942.

GAJ NICKL

ZAKLJUČNI ZAPISNIK

Prilikom podpisivanja utanačenja između Nezavisne Države Hrvatske i Kraljevine Madžarske o likvidaciji međusobnih robnih tražbina, koje su nastale prije 10. travnja 1941., postignut je obzirom na tražbine i obveze, koje postoje između područja Kraljevine Madžarske, koja su prije bila jugoslavenska, i Nezavisne Države Hrvatske sporazum u sliedećem:

1. Odobrenje za utjerivanje tražbina, koje podpadaju pod ovo utanačenje, izdavat će nadležne oblasti obiju zemalja uz pridržaj, da dužnik smije biti tužen samo onda, ako ne namiri svoj dug nakon izteka od 60 dana, računajući od primitka odobrenja.

2. Stope za kamate, koje se zahtievaju za obveze plateža, ne smiju prekoračiti kamatne stope, uobičajene prije 10. travnja 1941. Na ovo primjećujemo, da pod uobičajenim kamatnim stopama razumievamo kamatne stope, koje su prije 10. travnja 1941. kod pojedinih obveza vjerovnici stvarno zaračunavali i gdje je vjerovnik, u smislu odnosnih pravnih normi bio ovlašten, odnosno jest ovlašten zaračunati ih.

3. Sudjelujuće vlade izdat će potrebne propise, odnosno poduzeti će mjere, da dužnici obiju zemalja ne pretrpe nikakove pravne štete, osobito posljedice zatezanja i na zatezanju osnovane odkaze, ili posljedice propuštanja pravnih radnja, a koje bi mogle nastupiti uslied poremećenja gospodarskog i pravnog prometa u vremenu između 10. travnja 1941. i stupanja na snagu ovoga utanačenja.

Zagreb, dne 14. listopada 1942.

GAJ NICKL

VEREINBARUNG
ZWISCHEN DEM KÖNIGREICH UNGARN UND DEM UNABHÄNGIGEN STAAT KROATIEN ÜBER DIE LIQUIDIERUNG DER VOR DEM 10. APRIL 1941 ENTSTANDENEN GEGENSEITIGEN WARENFORDERUNGEN, SOWIE VON GEGENSEITIGEN FINANZIELLEN FORDERUNGEN

I
Liquidierung von Warenforderungen

Bei der Kroatischen Staatsbank wird für die Ungarische Nationalbank zum Zwecke der Abwicklung der aus dem Warenverkehr vor dem

10. April 1941 entstehenden gegenseitigen Forderungen ein »Liquidationskonto« eröffnet.

Über dieses Konto werden folgende aus dem Warenverkehr herrührende Zahlungen verrechnet:

a) Alle Zahlungen für Warenlieferungen, die vor dem 10. April 1941 aus dem jugoslawischen bzw. ungarischen Wirtschaftsgebiet für Rechnung eines kroatischen Lieferanten an einen derzeit in Ungarn wohnhaften Bezieher oder für Rechnung eines derzeit in Ungarn wohnhaften Lieferanten an einen kroatischen Bezieher durchgeführt sind, sowie die in unmittelbarer Verbindung mit diesen Warenlieferungen stehenden wirtschaftlich gerechtfertigten und üblichen Nebenkosten;

b) vor dem 10. April 1941 durchgeführte Vorauszahlungen für Waren, die infolge der veränderten wirtschaftlichen Verhältnisse nicht mehr geliefert werden konnten;

c) Zahungen an Veredlungs- und Ausbesserungslöhnen, die sich auf vor dem genannten Termin ausgeführte Arbeiten beziehen;

d) sonstige Zahlungen im Einvernehmen der beiden Verrechnungsinstitute.

Das Bestehen dieser Forderungen und Verbindlichkeiten wird durch den Gemeinsamen Unterausschuss für die Liquidation des Warenvorkriegseigentums im Sinne des Protokolls vom 22. Dezember 1941 festgestellt. Diese Feststelung ersetzt die eventuell fehlenden Warendokumente.

II

Zahlungen aus dem Finanzverkehr

Zum Zwecke der Abwicklung des gegenseitigen Finanzverkehrs wird bei der Kroatischen Staatsbank für die Ungarische Nationalbank ein »Finanzkonto« eröffnet.

Werden seitens der zuständigen Stellen beider Länder Zahlungen im Finanzverkehr, wie z. B.

Tilgung und Zinsen von Darlehen und Einlagen;

Verkaufserlöse und Erträge von Wertpapieren, von Beteiligungen in Unternehmungen, sowie Verkaufserlöse und Erträge von Immobilien und anderen Vermögensobjekten;

Zahlungen auf Grund von Erbschaften, Mitgift usw. zur Überweisung zugelassen, dann werden diese Zahlungen über das »Finanzkonto« geleitet.

III

Das bei der Kroatischen Staatsbank auf den Namen der Ungarischen Nationalbank eröffnete »Liquidationskonto« und »Finanzkonto« wird in Kuna geführt.

1. Überweisungen aus Kroatien nach Ungarn:

Der kroatische Schuldner erlegt nach diesbezüglicher Genehmigung der Kroatischen Staatsbank den geschuldeten Betrag auf das bei letzterer geführte betreffende Konto der Ungarischen Nationalbank.

Die Kroatische Staatsbank wird der Ungarischen Nationalbank die auf das »Liquidationskonto« und »Finanzkonto« erfolgten Einzahlungen täglich mitteilen.

Der Pengögegenwert der auf das »Liquidationskonto« und »Finanzkonto« eingezahlten Kunabeträge wird der ungarischen Gläubigern nur dann ausgezahlt, wenn die Ungarische Nationalbank die Kunabeträge zur Begleichung von ungarischen Schulden Kroatien verwendet.

Lautet die Schuld auf Dinare, so hat der kroatische Schuldner den gleichen Betrag in Kuna auf das »Liquidationskonto« oder »Finanzkonto« zu erlegen. Lautet die Schuld auf Pengö, so ist dieselbe unter Zugrundelegung des in Artikel IV. Absatz 1. festgesetzten Kurses und Aufgeldes in Kuna umzurechnen. Besteht die Schuld in einer dritten Währung, so ist für die Umrechnung in Kuna der am Tage der Einzahlung in Zagreb geltende offizielle Kurs massgebend.

2. Überweisungen aus Ungarn nach Kroatien:

Die Ungarische Nationalbank wird, nachdem sie dem ungarischen Schuldner die Bewilligung zur Bezahlung seiner Schuld erteilt hat, den entsprechenden Kunabetrag zu Lasten und nach Massgabe der auf dem »Liquidationskonto« bzw. »Finanzkonto« zur Verfügung stehenden Guthaben in der zeitlichen Reihenfolge der Zahlungsbewilligungen an den Kroatischen Gläubiger überweisen.

Sollten der Ungarischen Nationalbank auf dem »Liquidationskonto« oder »Finanzkonto« entsprechende Kunabeträge vorübergehend nicht zur Verfügung stehen, so erteilt die Ungarische Nationalbank die im vorstehenden Absatz erwähnte Bewilligung mit der Massgabe, dass der Pengöerlag auf ein bei einem autorisierten ungarischen Geldinstitut auf den Namen des kroatischen Gläubigers zu eröffnendes »Konto für kroatische Forderungen« zu erfolgen hat. Dieses Geldinstitut kann von dem kroatischen Gläubiger namhaft gemacht werden. Die Geldinstitute werden der Ungarischen Nationalbank diese Einzahlungen täglich bekanntgeben, welche diese ihrerseits an die Kroatische Staatsbank ebenfalls täglich mittels numerierter Ausweise weiterleitet.

Sobald die Ungarische Nationalbank wieder über die zur Überweisung notwendigen Kunabeträge verfügt, wird sie die Überweisung der in den Ausweisen aufgezählten Schulden in zeitlicher Reihenfolge vornehmen.

Die Kroatische Staatsbank wird die überwiesenen Kunabeträge in der Reihefolge der Zahlungsaufträge der Ungarischen Nationalbank an die Begünstigten auszahlen.

Lautet die Schuld auf Pengö, so wird bei der Ungarischen Nationalbank dieser Pengöbetrag eingezahlt Lautet die Schuld auf Kuna oder auf Dinare, so hat die Umrechnung in Pengö auf Grund des in Artikel IV, Absatz 1. festgelegten Kurses zu erfolgen. Lautet die Schuld auf eine dritte Währung, so ist für die Umrechnung in Pengö der am Tage der Einzahlung in Budapest geltende offizielle Warenkurs massgebend.

Bei denjenigen Schulden, bei welchen im Sinne der ungarischen Devisenvorschriften der Schuldner zur Bezahlung eines Aufgeldes verpflichtet ist, hat der Schuldner — insoferne seine Verpflichtung auf Kuna, Dinara oder aber auf eine dritte Währung lautet — auch das für die betreffende Währung jeweils festgesetzte höher Aufgeld zu erlegen.

IV

Allgemeine Bestimmungen

1. Die Umrechnung der auf Grund dieser Vereinbarung von Kroatien nach Ungarn, bzw. von Ungarn nach Kroatien zur Überweisung gelangenden Beträge wird zu dem im Lande des Schuldners gezeichneten jeweiligen amtlichen Kurse, in Ungarn zuzüglich des jeweils gültigen Aufgeldes erfolgen.

2. Die Einzahlung laut der Bestimmungen des Artikels III. dieser Vereinbarung hat für den Schuldner erst dann eine befreiende Wirkung, wenn der Gläubiger den Betrag seiner Forderung erhalten hat.

Hat der kroatische Schuldner jedoch den Betrag seiner Schuld auf das »Liquidationskonto« oder das »Finanzkonto« eingezahlt, bzw. der ungarische Schuldner von der Ungarischen Nationalbank die Bewilligung zur Überweisung seiner Schuld erhalten, so ist er vom Tage des Erlages, bzw. vom Tage der Bewilligung der Zahlung gerechnet von der Zahlung weiterer Zinsen befreit.

3. Die Zahlungsaufträge der beiden Notenbanken über die Pengö- bzw. Kunazahlungen werden die folgenden Angaben enthalten:

a) Bezeichnung des Kontos, auf welches die Einzahlung erfolgt ist, bzw. zu Lasten dessen die Überweisung erfolgt;

b) Name und Wohnort des Gläubigers;

c) Ursprung der Forderung (Zahlungsgrund);

d) Zeitpunkt des Entstehens der Forderung;

e) Betrag der Forderung in der Währung, in welcher die Forderung ursprünglich bestand;

f) Name und Wohnort des Schuldners;

g) der zur Überweisung gelangende Betrag.

V

Ausgenommen von dieser Vereinbarung sind Forderungen und Verbindlichkeiten, welche gegenüber dem ehemaligen jugoslavischen Staat, sowie jugoslavischen staatlichen Anstalten und Unternehmungen (z. B. Nationalbank des Königreiches Jugoslawien, Jugoslawische Postsparkasse, Staatshypothekenbank des Königreiches Jugoslawien, Privilegierte Agrarbank, Gewerbebank des Königreiches Jugoslawien, usw.) bestehen.

VI

Alle ursprünglich auf Dinar lautenden Forderungen und Verpflichtungen, welche vor dem 10. April 1941 auf den ehemals jugoslawischen Gebieten des Königreiches Ungarn entstanden sind und gegenüber Schuldnern, bzw. Gläubigern bestehen, die ihren Wohnsitz (Sitz) auf dem Gebiet des Unabhängigen Staates Kroatien haben, sind als in dem gleichen Kunabetrag bestehende Forderungen und Verpflichtungen zu betrachten.

VII

Die beiden Notenbanken können im gegenseitigen Einvernehmen von Fall zu Fall genehmigen, dass unter diese Vereinbarung fallende Forderungen und Verpflichtungen im Wege von unmittelbaren Verrechnungen (Privatkompensationen) beglichen werden.

VIII

Die Verrechnung von Zahlungsspitzen, die sich aus dem Waren- oder Finanzverkehr ergeben sollten, wird Gegenstand späterer Vereinbarung bilden.

IX

Diese Vereinbarung tritt mit dem Tage der Unterschrift in Kraft.

Als Gültigkeitsdauer dieser Vereinbarung wird ein Zeitraum von 6 Monaten gerechnet vom Zeitpunkt der Unterschrift dieser Vereinbarung vorgesehen, jedoch kann ihre Gültigkeit, falls es die Art der abzuwickelnden Geschäfte erfordert, im beiderseitigen Einverständnis für ein weiteres halbes Jahr verlängert werden.

Budapest, den 14. Oktober 1942

NICKL GAJ

ZUSATZPROTOKOLL

Anlässlich der Unterzeichnung der Vereinbarung zwischen dem Unabhängigen Staat Kroatien und dem Königreich Ungarn über die Liquidierung der vor dem 10. April 1941 entstandenen gegenseitigen Warenforderungen wurde hinsichtlich der zwischen den ehemals jugoslawischen Gebieten des Königreichs Ungarn und dem Unabhängigen Staat Kroatien bestehenden Forderungen und Verbindlichkeiten über folgendes Einverständnis erzielt:

1. Bewilligungen zur Eintreibung von Forderungen die unter diese Vereinbarung fallen, werden die zuständigen Behörden beider Länder mit dem Vorbehalt erteilen, dass der Schuldner nur dann geklagt werden darf, wenn er nach Ablauf von 60 Tagen von Erhalt der Bewilligung gerechnet, seine Schuld nicht beglichen hat.

2. Die Prozentsätze der für die Zahlungsverpflichtungen geforderten Zinsen dürfen die vor dem 10. April 1941 üblichen Zinssätze nicht überschreiten. Hierzu bemerken wir, dass wir unter den üblichen Zinssätzen Zinsätze verstehen, die vor dem 10. April 1941 bei den einzelnen Verpflichtungen seitens der Gläubiger tatsächlich angerechnet wurden und zu deren Anrechnung der Gläubiger im Sinne der diesbezüglichen Rechtsnormen auch berechtigt war, bzw. berechtigt ist.

3. Die beteiligten Regierungen werden die erforderlichen Vorschriften erlassen, bzw. Massnahmen treffen, damit die Schuldner beider Länder keine rechtlichen Nachteile, insbesondere Verzugsfolgen und auf Verzug begründete Kündigungen oder Folgen aus den Unterlassungen von Rechtshandlungen erleiden, welche infolge der Störung des wirtschaftlichen und rechtlichen Verkehrs während der Zeit zwischen dem 10. April 1941 und dem Inkrafttreten dieser Vereinbarung eintreten können.

Budapest, den 10. Oktober 1942

NICKL GAJ

SPORAZUM
O EUROPSKOM POŠTANSKOM I TELEKOMUNIKACIONOM SAVEZU

Podpisani opunomoćenici poštanskih i telekomunikacionih uprava sliedećih zemalja:

Albanije, Bugarske, Danske, Finske, Hrvatske, Italije, Madžarske, Nizozemske, Njemačke, Norvežke, Rumunjske, San Marina i Slovačke,

odlučili su zajedničkim sporazumom, a radi promicanja europske suradnje na poštanskom i telekomunikacionom polju — uzevši kao osnovu Svjetski poštanski ugovor i Međunarodni ugovor o telekomunikacijama sliedeće:

Članak 1.

Europski poštanski i telekomunikacioni savez

Uprave zemalja učestnica sačinjavaju »Europski poštanski i telekomunikacioni savez«, kojemu je svrha poboljšati i usavršiti pojedine grane poštanske i telekomunikacione službe.

Članak 2.

Provedbene naredbe

Propise, potrebne za provedbu ovoga ugovora i za obavljanje poštanske i telekomunikacione službe, na području Saveza, obuhvatit će provedbene naredbe, koje će biti uglavljene između uprava na sastancima Saveza (čl. 3.).

Članak 3.

Sastanci saveza

Zastupnici uprava Saveza sastaju se u određeno vrieme na zasjedanje, da viećaju i odlučuju o promjenama ili dopunama propisa ovog sporazuma, o osnovama, promjenama i nadopunama provedbenih naredaba, navedenih u članku 2., ili o drugim poslovima, koji se odnose na Savez.

Na sastancima se razpravlja na njemačkom i talijanskom jeziku: njemački izvodi prevode se odmah na talijanski i obratno.

Zastupnici se mogu služiti i drugim jezicima, ali se moraju pobrinuti za izravni prievod na njemački ili talijanski jezik.

Zapisnici kao i spisi zasjedanja moraju biti pisani na njemačkom ili talijanskom jeziku.

Kod glasovanja na zasjedanju odpada na svaku zemlju, uključivši zavisna područja i t. d., po jedan glas.

Na svakom zasjedanju određuju se godina i mjesto sliedećeg zasjedanja. Ovo zasjedanje saziva uprava one zemlje, gdje će se ono održati, i to nakon sporazuma s poslovnim uredom Saveza (članak 5.).

Zasjedanje se može održati prije ili kasnije od utvrđenog roka, ako $^{2}/_{3}$ uprava stave taj zahtjev upravi, kod koje se ima sastanak održati.

Članak 4.

Stalni odbori

Za izpitivanje i pretresanje poštanskih i telekomunikacionih problema mogu se osnovati stalni odbori. Ovi se odbori sastavljaju od stručnjaka onih poštanskih i brzojavnih uprava, koje izjave da su pripravne sudjelovati u poslovima odbora, te se obvezuju, da će snositi svoj dio troškova za podmirenje zasjedanja.

O pravu glasa i o upotrebi jezika vriede odredbe članka 3.

Članak 5.

Ured Europskog poštanskog i telekomunikacionog saveza

Ured, koji posluje u Beču pod imenom Ured europskog poštanskog i telekomunikacionog saveza, te se nalazi pod vrhovnim nadzorom Njemačke poštanske uprave, služi saveznim upravama za posredovanje, obaviesti i za savjete. Njemu pripadaju za područje Europskog poštanskog i telekomunikacionog saveza u bitnosti iste zadaće, kakve imaju i ured Svjetskog poštanskog saveza i ured Svjetskog telekomunikacionog saveza.

Uredovni jezik za spise saveza je njemački i talijanski. Službeno dopisivanje između ureda i uprava obavlja se na njemačkom ili talijanskom jeziku.

Od dana stupanja u krepost ovog ugovora snosit će sve uprave zajednički troškove za uzdržavanje Ureda kao i izvanredne troškove, koje prouzroči sazivanje nekog zasjedanja, te troškove, koji nastaju uslied osobitih poslova koji su povjereni Uredu.

U tu svrhu, zemlje učestnice diele se u 7 razreda, a svaka od njih daje doprinos u sliedećem razmjeru:

1. razred	25	doprinostnih jedinica
2. "	20	" "
3. "	15	" "
4. "	10	" "
5. "	5	" "
6. "	3	" "
7. "	1	" "

Svaka uprava priobćuje Uredu, u koji razred želi biti uvrštena.

Članak 6.

Izabrani sud

Razlike u tumačenju ovog sporazuma i provedbenih naredaba, koje nastanu između uprava članica Saveza, rješava Izabrani sud. Taj se sud sastavlja od članova Europskog poštanskog i telekomunikacionog saveza prema propisima Svjetskog poštanskog saveza, te i posluje prema propisima toga Saveza.

Kada prema ugovoru imenovanje Izabranog suda ima izvršiti ured Svjetskog poštanskog saveza, imenovat će ga ured Europskog poštanskog i telekomunikacionog saveza.

Članak 7.

Pristup

Svaka europska ili europskom prostoru susjedna poštansko-telekomunikaciona uprava može u svako doba pristupiti tom sporazumu.

Izjave o pristupu treba dostaviti uredu Saveza, koji sa svoje strane o tome obavješćuje uprave članica saveza.

Članak 8.

Izstup

Svaka uprava članica saveza ima pravo, držeći se odkaznog roka od jedne godine, izjaviti Poslovnom uredu Saveza pismeno svoj izstup iz Europskog poštanskog i telekomunikacionog saveza. Ta izjava vriedi samo za onu upravu, koja ga je predala; za druge uprave članice ostaje i nadalje u kreposti.

Članak 9.

Primjena Svjetskog poštanskog ugovora i Svjetskog telekomunikacionog ugovora

Odredbe svjetskog poštanskog ugovora i njemu pripadajućih posebnih ugodbi, te Svjetskog telekomunikacionog ugovora s pripadajućim

provedbenim naredbama za izvršenje ostaju nepromienjene, ukoliko ne bi pojedini predmet bio ovim sporazumom ili provedbenim naredbama izričito drugčije uređen (članak 2.).

Članak 10.

Stupanje u krepost sporazuma i pridržaj naknadnog pristanka

Ovaj sporazum stupit će u krepost 1. travnja 1943.

Za upravu, koja ga je podpisala uz pridržaj naknadnog pristanka sporazum stupa u krepost samo onda, ako priobćenje o dobivenom pristanku prispije Njemačkoj poštanskoj upravi do 31. ožujka 1943.

Članak 11.

Valjanost teksta

Ovaj sporazum izrađen je na njemačkom i talijanskom jeziku. Oba sastava vriede kao izvornik.

Podpisano u jednom primjerku, koji će se čuvati u pismohrani Njemačke poštanske uprave i od kojega će svakoj upravi biti dostavljen ovjerovljen priepis.

Beč, dne 19. listopada 1942.

Albanija: Uz pridržaj naknadnog pristanka: N. NARACI;
Bugarska: Dipl. ing. PISSOMOFF;
Danska: K. J. JENSEN;
Njemačka: OHNESORGE;
Finska: G. E. F. ALBRECHT;
Italija: Uz pridržaj naknadnog pristanka: G. PESSION;
Hrvatska: Uz pridržaj naknadnog pristanka FRANJO POLJAN;
Nizozemska: W. L. Z. van der VEGTE;
Norvežka: SVEIN SVENSEN, ANDR. HADLAND;
Rumunjska: Uz pridržaj naknadnog pristanka: COL. G. TEODORESCU;
San Marino: Uz pridržaj naknadnog pristanka: Ing. PIO VENTURINI;
Slovačka: Ing. KUDLAK;
Madžarska: Uz pridržaj naknadnog pristanka: Dr. FORSTER KAROLY.

PROVEDBENA NAREDBA ZA POŠTANSKU SLUŽBU

Zastupnici podpisanih uprava na temelju članka 2. sporazuma o Europskom poštanskom i telekomunikacionom savezu zaključili su sliedeće:

Članak 1.

Odreknuće od kopnenih provoznih pristojbi za listovne pošiljke

Uprave Saveza međusobno se odriču kopnenih provoznih pristojbi za listovne pošiljke, koje potječu iz saveznih zemalja.

Članak 2.

Temeljne pristojbe za listove i dopisnice

Vriede sliedeće temeljne pristojbe:

Listovi:

do 20 g	12 Rpf.
preko 20 g do 250 g	24 „
„ 250 g „ 500 g	40 „
„ 500 g „ 1000 g	60 „

Dopisnice:

obične	6 „
s plaćenim odgovorom	12 „

Uprave Saveza priobćuju u svojoj novčanoj vriednosti (valuti) utvrđene protuvriednosti Uredu Europskog poštanskog i telekomunikacionog saveza radi objavljivanja. Isto vriedi i za izmjene pristojbi.

Članak 3.

Stupanje u krepost provedbene naredbe

Odredbe ove provedbene naredbe stupaju u krepost 1. travnja 1943.

Članak 4.

Valjanost sadržaja

Ova provedbena naredba sastavljena je na njemačkom i talijanskom jeziku. Oba sastava vriede kao izvornik.

Podpisano u jednom primjerku, koji će se čuvati u pismohrani Njemačke poštanske uprave, a od kojega će svakoj upravi biti dostavljen jedan ovjerovljeni priepis.

Beč, dne 24. listopada 1942.

Albanija: Uz pridržaj naknadnog pristanka: N. NARACI;
Bugarska: Dipl. ing. PISSOMOFF;
Danska: K. J. JENSEN;
Njemačka: OHNESORGE;
Finska: G. E. F. ALBRECHT;

Italija: Uz pridržaj naknadnog pristanka: G. PESSION;
Hrvatska: Uz pridržaj naknadnog pristanka: FRANJO POLJAN;
Nizozemska: W. L. Z. van der VEGTE;
Norvežka: SVEIN SVENSEN;
Rumunjska: Uz pridržaj naknadnog pristanka: COL. G. TEODORESCU;
San Marino: Uz pridržaj naknadnog pristanka: Ing. PIO VENTURINI;
Slovačka: Ing. KUDLAK;
Madžarska: Uz pridržaj naknadnog pristanka: Dr. FORSTER KAROLY.

ZAKLJUČNI ZAPISNIK
K PROVEDBENOJ NAREDBI ZA POŠTANSKU SLUŽBU

Prilikom podpisivanja danas zaključene provedbene naredbe za poštansku službu, zastupnici podpisanih uprava zaključili su sliedeće:

I.

Svaka uprava može pristojbe predviđene u članku 2. provedbene naredbe za poštansku službu do 50% povisiti ili do 25% sniziti.

II.

Nijedna uprava nije obvezana, za službu unutar Saveza odrediti manje pristojbe od pristojbi u svojoj unutrašnjoj službi.

III.

Uprave Saveza mogu odgoditi do 1. travnja 1944. uvođenje pristojbi određenih prema članku 2. provedbene naredbe i I. ovog zaključnog zapisnika.

IV.

Hrvatskoj poštanskoj upravi, koje su zastupnici sporazum o europskom poštansko-telekomunikacionom savezu podpisali, ostavlja se pravo pristupa k provedbenoj naredbi za poštansku službu do 1. travnja 1943.

V.

Za upravu, koja ju je podpisala uz pridržaj naknadnog pristanka, provedbena odredba stupa u kriepost samo onda, ako priobćenje o pristanku prispije Njemačkoj poštanskoj upravi do 31. ožujka 1943.

VI.

Ovaj zaključni zapisnik izrađen je na njemačkom i talijanskom jeziku. Oba sastava vriede kao izvornik.

Podpisano u jednom primjerku, koji će se čuvati u pismohrani Njemačke poštanske uprave i od kojega će svakoj upravi biti dostavljen jedan ovjerovljeni priepis.

Beč, dne 24. listopada 1942.

Albanija: Uz pridržaj naknadnog pristanka: N. NARACI;
Bugarska: Dipl. ing. PISSOMOFF;
Danska: K. J. JENSEN;
Njemačka: OHNESORGE;
Finska: G. E. F. ALBRECHT;
Italija: Uz pridržaj naknadnog pristanka: G. PESSION;
Hrvatska: Uz pridržaj naknadnog pristanka: FRANJO POLJAN;
Nizozemska: W. L. Z. van der VEGTE;
Norvežka: SVEIN SVENSEN;
Rumunjska: Uz pridržaj naknadnog pristanka: COL. G. TEODORESCU;
San Marino: Uz pridržaj naknadnog pristanka: Ing. PIO VENTURINI;
Slovačka: Ing. KUDLAK;
Madžarska: Uz pridržaj naknadnog pristanka: Dr. FORSTER KAROLY.

PROVEDBENA NAREDBA ZA EUROPSKU BRZOJAVNU SLUŽBU

Prilog sporazumu o Europskom brzojavnom i telekomunikacionom savezu

Članak 1.

Europska jedinstvena pristojba

Redovita pristojba po rieči za propisno plaćene brzojavke između zemalja, koje su pristupile Europskom poštanskom i telekomunikacionom savezu, iznosi 15 Reichspfeniga.

U prometu između zemalja Saveza koje međusobno ne graniče može se privremeno do zaključka novog sporazuma ubirati 20 Reichspfeniga po rieči.

Svaka uprava određuje u svojoj zemaljskoj valuti protuvriednosti, koje odgovaraju ovim pristojbenim stavkama.

Članak 2.

Obračunavanja

U međusobnom krajnjem prometu Ugovornih Zemalja ne obračunavaju se pristojbe za brzojavke kao ni sve nuzpristojbe. Svaka uprava

zadržava pristojbe, koje je ubrala, međutim od ubranih pristojbi mora ona snositi prolazne troškove, koji se plaćaju prema članku 4. i 5.

Naknada pristojbi u slučajevima, predviđenim u odnosnoj provedbenoj naredbi Svjetskog međunarodnog ugovora o telekomunikacijama, pada na teret one uprave, koja je te pristojbe ubrala.

Članak 3.

Pomoćni pravci

Uprave Saveza dozvoljavaju međusobno bezplatni prolaz za svoje tuzemne brzojavke, kao i za brzojavke između dvie zemlje, a preko zemlje objema susjedne, koje brzojavke iznimno ne mogu odpremati na odredište preko vlastitih spojeva radi poremećenja vodova.

Članak 4.

Pristojba za posredovanje

Svakoj upravi, koja posreduje prolaznu brzojavku, koja se izmjenjuje unutar područja Saveza, pripada bez obzira na vrstu brzojavke, pristojba za posredovanje u iznosu od 2 Reichspfeniga od pristojbene rieči.

Članak 5.

Iznajmljeni brzojavni spojevi

1. Ovamo spadaju sliedeći prolazni spojevi:
   a) brzojavni spojevi za javnu službu;
   b) spojevi međudržavne dalekopisne predplatničke službe;
   c) spojevi za oblasti i posebnike.

2. Najamnina za brzojavni spoj u dalekovodnom kabelu iznosi po kanalu i po mjesecu 1.20 RM od kilometra zračne pruge, pri čemu se kao kanal imaju razumjeti oba smjera.

Ako stvarna duljina spoja premašuje zračnu prugu za 30%, tada udaljenost, koja služi za obračunavanje pristojbi, smije biti podieljena na dvie pruge, od kojih jedna vodi od ulazne točke na zemaljskoj granici do nekog važnog čvorišta u sastavu toga spoja, a druga odavle do izlazne točke na zemaljskoj granici.

3. Najamnina za nadzemne spojeve izračunava se prema pravoj duljini voda, a ne prema zračnom pravcu.

Ona iznosi 2.40 RM mjesečno po kilometru pojedine žice, ako je upotriebljen temeljni (također i simultani) vod. Naprotiv, ako je spoj na zračnom vodu stvoren pomoću nosećih titraja, tada iznosi mjesečna najamnina za svaki kanal 2.40 RM po kilometru.

4. Najamnine, koje treba platiti, obračunavaju se samo za one kanale, koji su potrebni za odvijanje brzojavne i dalekopisne službe. Kanali, koji služe za međusobno sporazumievanje u tehničkoj službi, stavljaju se na razpolaganje bezplatno.

5. Najamnina se plaća od prvoga u mjesecu, ukoliko je spoj doista toga dana stavljen na razpolaganje, inače tek od prvoga dana sliedećega mjeseca, nakon što je stavljen na razpolaganje. Plaćanje prestaje koncem mjeseca, u kojem su se krajnje uprave odrekle odnosnog spoja, koji im je stavila na razpolaganje prolazna uprava.

Kod poremećaja duljeg trajanja (prouzročenih višom silom i t. d.), ukoliko nisu stavljeni na razpolaganje pričuvni spojevi, prestaje plaćanje najamnine koncem onoga mjeseca, u kojem je spoj bio prekinut.

6. Iznosi za najam obračunavaju se i plaćaju četvrtgodišnje, kako sliedi:

a) brzojavni spojevi za javnu službu i spojevi predplatnika dalekopisne službe (Točka 1 a i 1 b):

Prolazna uprava, koja potražuje, šalje obim krajnim upravama izkaz o kanalima, koji su bili u porabi proteklog četvrtgodišta, s računom ukupne najamnine, od koje na svaku krajnju upravu odpada polovica;

b) Najmljeni spojevi za oblasti i posebnike (Točka 1 c):

Prolazna uprava, koja potražuje stavlja najamni iznos u račun onoj krajnjoj upravi, koja je zahtievala uzpostavu spoja.

K a) i b):

Izkazi se radi priznanja izmjenjuju do konca prvoga mjeseca u svakom kalendarskom četvrtgodištu za proteklu godišnju četvrt u dvostrukom primjerku. Priznati primjerak vraća se vjerovničkoj upravi. Dužni iznosi plaćaju se prema odredbama Provedbene naredbe za brzojavnu službu međunarodnog ugovora o telekomunikacijama.

Članak 6.

Službene poštanske brzojavke

Brzojavke, koje se izmjenjuju između uprava Saveza i njezinih ustanova u poslovima poštanske službe, odpremaju se bezplatno.

Članak 7.

Stupanje u krepost Provedbene naredbe i pridržaj naknadnog pristanka

Ova provedbena naredba stupit će u krepost 1. travnja 1943.

Za upravu, koja ju je podpisala uz pridržaj naknadnog pristanka, provedbena naredba stupa u krepost samo u slučaju, ako priobćenje o pristanku prispije njemačkoj poštanskoj upravi do 31. ožujka 1943.

Članak 8.

Valjanost tekstova

Ova provedbena naredba izrađena je na njemačkom i talijanskom jeziku. Oba sastava vriede kao izvornik.

Podpisano u jednom primjerku, koji će se čuvati u pismohrani Njemačke poštanske uprave i od kojega će svakoj upravi biti dostavljen jedan ovjerovljeni priepis.

Beč, dne 24. listopada 1942.

Albanija: Uz pridržaj naknadnog pristanka: N. NARACI;
Bugarska: Dipl. ing. PISSOMOFF;
Danska: K. J. JENSEN;
Njemačka: OHNESORGE;
Finska: G. E. F. ALBRECHT;
Italija: Uz pridržaj naknadnog pristanka: G. PESSION;
Hrvatska: Uz pridržaj naknadnog pristanka: FRANJO POLJAN;
Nizozemska: W. L. Z. van der VEGTE;
Norvežka: ANDR. HADLAND;
Rumunjska: Uz pridržaj naknadnog pristanka: COL. G. TEODORESCU;
San Marino: Uz pridržaj naknadnog pristanka: Ing. PIO VENTURINI;
Slovačka: Ing. KUDLAK;
Madžarska: Uz pridržaj naknadnog pristanka: Dr. FORSTER KAROLY.

ÜBEREINKOMMEN ÜBER DEN EUROPÄISCHEN POST- UND FERNMELDEVEREIN

Die unterzeichneten Bevollmächtigten der Post- und Fernmeldeverwaltungen der nachstehenden Länder:

Albanien, Bulgarien, Dänemark, Deutschland, Finnland, Italien, Kroatien, Niederlande, Norwegen, Rumänien, San Marino, Slowakei, Ungarn,

haben zur Förderung der europäischen Zusammenarbeit auf dem Gebiete des Post- und Fernmeldewesens — gestützt auf den Weltpostvertrag und den Weltnachrichtenvertrag — im gegenseitigen Einverständnis folgendes beschlossen:

Artikel 1

Europäischer Post- und Fernmeldeverein

Die beteiligten Verwaltungen bilden den »Europäischen Post- und Fernmeldeverein«, der zum Ziel hat, die einzelnen Dienstzweige im gegenseitigen Post- und Fernmeldedienst zu verbessern und zu vervollkommnen.

Artikel 2

Vollzugsordnungen

Die zur Durchführung dieses Übereinkommens und zur Ausführung des Post- und Fernmeldedienstes im Vereinsbereich notwendigen Dienstvorschriften werden in Vollzugsordnugen zusammengefaßt, die auf den Tagungen des Vereins (Artikel 3) von den Verwaltungen miteinander vereinbart werden.

Artikel 3

Vereinstagungen

Die Vetreter der Vereinsverwaltungen vereinigen sich zu gegebener Zeit zu Tagungen, um über die Änderung oder Ergänzung der Vorschriften dieses Übereinkommens, über die Aufstellung Änderung und Ergänzung der im Artikel 2 genannten Vollzugsordnungen oder über sonstige, den Verein betreffende Angelegenheiten zu beraten und zu beschließen.

Die Verhandlungssprachen auf den Tagungen sind deutsch und italienisch; dabei werden die deutschen Ausführungen sofort ins Italienische übersetzt und umgekehrt. Die Vertreter können sich anderer Sprachen bedienen; sie müssen aber für unmittelbare Übersetzung in die deutsche oder italienische Sprache sorgen.

Die Niederschriften und Akten der Tagungen sind in deutscher und italienischer Sprache zu verfassen.

Bei den Abstimmungen auf den Tagungen entfällt auf jedes Land einschließlich der abhängigen Gebiete usw. eine Stimme.

Jede Tagung bestimmt das Jahr und den Ort der nächsten Tagung. Diese wird nach Verständigung mit der Vereingeschäftsstelle (Artikel 5) durch die Verwaltung des Landes einberufen, in dem sie stattfinden soll.

Die Tagung kann auf einen früheren oder späteren Zeitpunkt festgelegt werden, wenn zwei Drittel der Verwaltungen bei der die Tagung abhaltenden Verwaltung den Antrag stellen.

Artikel 4

Ständige Ausschüsse

Zur Prüfung und Erörterung von Fragen des Post- und Fernmeldedienstes können Ständige Ausschüsse eingesetzt werden. Sie werden aus Sachverständigen derjenigen Post- und Fernmeldeverwaltungen gebildet, die sich zur Teilnahme an ihren Arbeiten bereit erklären und sich verpflichten, zu den allgemeinen Kosten ihrer Tagungen beizutragen.

Für das Stimmrecht und die Sprache gelten die Bestimmungen des Artikels 3.

Artikel 5

Geschäftsstelle des Europäischen Post-, und Fernmeldevereins

Eine Dienststelle, die in Wien unter dem Namen »Geschäftsstelle des Europäischen Post- und Fernmeldevereins« tätig ist und unter der Oberaufsicht der deutschen Postverwaltung steht, dient den Vereinverwaltungen als Verbindungs-, Auskunfts- und Beratungsstelle. Ihr fallen im wesentlichen die gleichen Aufgaben für den Bereich des Europäischen Post- und Fernmeldevereins zu, wie sie für Büro des Weltpostvereins und das Büro des Weltnachrichtenvereins vorgesehen sind.

Die amtlichen Sprachen für die Akten des Vereins sind deutsch und italienisch. Der amtliche Schriftwechsel zwischen der Geschäftsstelle und den Vervaltungen wird deutsch oder italienisch geführt.

Vom Tage des Inkrafttretens des Übereinkommens an werden die Kosten für den Betrieb der Geschäftsstelle sowie die außerordentlichen Kosten, die der Zusammentritt einer Tagung verursacht, und die Kosten, die etwa durch die der Geschäftsstelle übertragenen besonderen Arbeiten entstehen, von sämtlichen Vereinverwaltungen gemeinsamt getragen.

Die Länder der beteiligten Verwaltungen werden hierfür in 7 Klassen eingeteilt, deren jede ihren Kostenbeitrag nach folgendem Verhältnis leistet:

1. Klasse	. . . .	25 Einheiten
2. „	. . . .	20 „
3. „	. . . .	15 „
4. „	. . . .	10 „
5. „	. . . .	5 „
6. „	. . . .	3 „
7. „	. . . .	1 Einheit.

Jede Verwaltung teilt der Geschäftsstelle mit, in welche Klasse sie eingereiht zu werden wünscht.

Artikel 6

Schiedsgericht

Meinungsverschiedenheiten, die sich aus diesem Übereinkommen und den Vollzugsordnungen zwischen den Vereinverwaltungen ergeben, sind durch ein Schiedsgericht zu schlichten, das aus Mitgliedern des Europäischen Post- und Fernmeldevereins entsprechend der im Weltpostvertrag vorgeschriebenen Weise gebildet wird und auch nach den in diesem Vetrag gegebenen Vorschriften verfährt. Wenn nach dem Vetrag

die Ernennung der Schiedsrichter dem Büro des Weltpostvereins obliegt, werden die Schiedsrichter von der Geschäftsstelle des Europäischen Post- und Fernmeldevereins bestellt.

Artikel 7

Beitritt

Jede europäische oder dem europäischen Raum benachbarte Post- und Fernmeldeverwaltung kann jederzeit diesem Übereinkommen beitreten.

Die Beitrittserklärung ist der Vereinsgeschäftsstelle zu übersenden, die ihrerseits die Vereinsverwaltungen verständigt.

Artikel 8

Austritt

Jede beteiligte Verwaltung ist bei Einhaltung einer einjährigen Kündigungsfrist berechtigt, durch eine an die Vereingeschäftsstelle zu richtende schriftliche Erklärung ihren Austritt aus dem Europäischen Post- und Fernmeldeverein anzuzeigen. Diese Erklärung gilt nur für die Verwaltung, von der sie eingereiht worden ist; das Übereinkommen bleibt für die anderen teilnehmenden Verwaltungen in Kraft.

Artikel 9

Anwendung des Weltpostvertrags und des Weltnachrichtenvertrags

Die Bestimmungen des Weltpostvertrags, der besonderen Abkommen hierzu, des Weltnachrichtenvertrags und der dazugehörigen Vollzugsordnungen bleiben unberührt, soweit der Gegenstand nicht durch dieses Übereinkommen oder die Vollzugsordnungen (Artikel 2) ausdrücklich geregelt ist.

Artikel 10

Inkrafttreten des Übereinkommens und Vorbehalt der Genehmigung

Dieses Übereinkommen wird am 1. April 1943 in Kraft treten.

Für eine Verwaltung, die unter Vorbehalt einer Genehmigung unterzeichnet hat, tritt das Übereinkommen nur in Kraft, wenn die Mitteilung von dem Vorliegen der Genehmigung bis zum 31. März 1943 bei der deutschen Postverwaltung eingeht.

Artikel 11

Gültigkeit der Texte

Dieses Übereinkommen wird in deutscher und italienischer Sprache ausgefertigt. Beide Fassungen gelten als Urschrift.

Unterzeichnet in einem Stück, das im Archiv der Deutschen Postverwaltung aufbewahrt und von dem jeder Verwaltung eine beglaubigte Abschrift übersandt werden wird.

Wien, am 19, Oktober 1942

Albanien (Unter Vorbehalt der Genehmigung): N. NARACI;
Bulgarien: Dipl. ing. W. PISSOMOFF;
Dänemark: K. J. JENSEN;
Deutschland: OHNESORGE;
Finnland: G. E. F. ALBRECHT;
Italien (Unter Vorbehalt der Genehmigung): G. PESSION;
Kroatien (Unter Vorbehalt der Genehmigung): FRANJO POLJAN;
Niederlande: W. L. Z. van der VEGTE;
Norwegen: SVEIN SVENSEN, ANDR. HADLAND;
Rumänien (Unter Vorbehalt der Genehmigung): COL. G. TEODORESCU;
San Marino (Unter Vorbehalt der Genehmigung): Ing. PIO VENTURINI;
Slowakei: Ing. KUDLÁK;
Ungarn (Unter Vorbehalt der Genehmigung): Dr. FORSTER KÁROLY.

VOLLZUGSORDNUNG FÜR DEN EUROPÄISCHEN POSTDIENST

Die Vertreter der unterzeichneten Verwaltungen haben auf Grund des Artikels 2 des Übereinkommens über den Europäischen Post- und Fernmeldeverein folgendes beschlossen:

Artikel 1

Verzicht auf Landdurchgangsgebühren für Briefposten

Die Vereinsverwaltungen verzichten gegenseitig auf Landdurchgangsgebühren für Briefposten, welche aus Vereinsländern herrühren.

Artikel 2

Grundgebühren für Briefe und Postkarten

Es gelten folgende Grundgebühren:

Briefe:

bis 20 g	12 Rpf.
über 20 „ 250 g	24 „
„ 250 „ 500 g	40 „
„ 500 „ 1000 g	60 „

Postkarten:

einfache . . . . 6 Rpf.

mit Antwortkarte . . . . 12 „

Die Vereinverwaltungen teilen die in ihrer Währung festgesetzten Gegenwerte der Geschäftsstelle des Europäischen Post- und Fernmeldevereins zur Veröffentlichung mit. Das Gleiche gilt von einer Änderung der Gebühren.

Artikel 3

Inkrafttreten der Vollzugsordnung

Die Bestimmungen dieser Vollzugsordnung treten am 1. April 1943 in Kraft.

Artikel 4

Gültigkeit der Texte

Diese Vollzugsordnung wird in deutscher und italienischer Sprache ausgefertigt. Beide Fassungen gelten als Urschrift.

Unterzeichnet in einem Stück, das im Archiv der Deutschen Postverwaltung aufbewahrt und von dem jeder Verwaltung eine beglaubigte Abschrift übermittelt wird.

Wien, am 24. Oktober 1942.

Albanien (Unter Vorbehalt der Genehmigung): N. NARACI;
Bulgarien: Dipl. ing. W. PISSOMOFF;
Dänemark: K. J. JENSEN;
Deutschland: OHNESORGE;
Finnland: G. E. F. ALBRECHT;
Italien (Unter Vorbehalt der Genehmigung): G. PESSION;
Kroatien (Unter Vorbehalt der Genehmigung): FRANJO POLJAN;
Niederlande: W. L. Z. van der VEGTE;
Norwegen: SVEIN SVENSEN, ANDR. HADLAND;
Rumänien (Unter Vorbehalt der Genehmigung): COL. G. TEODORESCU;
San Marino (Unter Vorbehalt der Genehmigung): Ing. PIO VENTURINI;
Slowakei: Ing. KUDLÁK;
Ungarn (Unter Vorbehalt der Genehmigung): Dr. FORSTER KÁROLY.

SCHLUSSNIEDERSCHRIFT
ZUR VOLLZUGSORDNUNG FÜR DEN EUROPÄISCHEN POSTDIENST

Im Begriff, die heute abgeschlossene Vollzugsordnung für den Postdienst zu unterzeichnen, haben die Vertreter der unterzeichneten Verwaltungen folgendes vereinbart:

I

Jede Verwaltung kann die im Artikel 2 der Vollzugsordnung für den Postdienst vorgesehenen Gebühren bis zu 50 v. H. erhöhen oder bis zu 25 v. H. ermäßigen.

II

Keine Verwaltung ist verpflichtet, im Vereindienst niedrigere Gebühren festzusetzen als in ihrem inneren Dienst.

III

Die Vereinverwaltungen sind berechtigt, die Einführung der gemäß Artikel 2 der Vollzugsordnung und I dieser Schlußniederschrift festzusetzenden Gebühren bis zum 1. April 1944 aufzuschrieben.

IV

Für die kroatische Postverwaltung, deren Vertreter das Übereinkommen über den Europäischen Post- und Fernmeldeverein unterzeichnet haben, wird der Beitritt zur Vollzugsordnung für den Postdienst bis zum 1. April 1943 offen gehalten.

V

Für eine Verwaltung, die unter Vorbehalt einer Genehmigung unterzeichnet hat, tritt die Vollzugsordnung nur in Kraft, wenn die Mitteilung von dem Vorliegen der Genehmigung bis zum 31. März 1943 bei der deutschen Postverwaltung eingeht.

VI

Diese Schlußniederschrift wird in deutscher und italienischer Sprache ausgefertigt. Beide Fassungen gelten als Urschrift.

Unterzeichnet in einem Stück, das im Archiv der deutschen Postverwaltung aufbewahrt und von dem jeder Verwaltung eine beglaubigte Abschrift übermittelt wird.

Wien, am 24. Oktober 1942

Albanien (Unter Vorbehalt der Genehmigung): N. NARACI;
Bulgarien: Dipl. ing. W. PISSOMOFF;
Dänemark: K. J. JENSEN;
Deutschland: OHNESORGE;
Finnland: G. E. F. ALBRECHT;
Italien (Unter Vorbehalt der Genehmigung): G. PESSION;
Kroatien (Unter Vorbehalt der Genehmigung): FRANJO POLJAN;
Niederlande: W. L. Z. van der VEGTE;
Norwegen: SVEIN SVENSEN, ANDR. HADLAND;
Rumänien (Unter Vorbehalt der Genehmigung): COL. G. TEODORESCU;
San Marino (Unter Vorbehalt der Genehmigung): Ing. PIO VENTURINI;
Slowakei: Ing. KUDLÁK;
Ungarn (Unter Vorbehalt der Genehmigung): Dr. FORSTER KÁROLY.

VOLLZUGSORDNUNG FÜR DEN EUROPÄISCHEN TELEGRAPHENDIENST

Anlage zum Übereinkommen über den Europäischen Post- und Fernmeldeverein

Artikel 1

Europäische Einheitsgebühr

Die Wortgebühr für vollbezahlte Telegramme zwischen den im Europäischen Post- und Fernmeldeverein zusammengeschlossenen Ländern beträgt 15 Reichspfennig.

Im Vekehr zwischen nicht benachbarten Vereinsländern können übergangsweise bis zum Abschluß einer neuen Vereinbarung 20 Reichspfennig für ein Wort erhoben werden.

Jede Verwaltung bestimmt die diesen Gebührensätzen entsprechenden Gegenwerte in ihrer Landeswährung.

Artikel 2

Abrechnung

Im gegenseitigen Endverkehr der Vertragsländer wird über die Telegrammgebühren einschließlich sämtlicher Nebengebühren nicht abgerechnet. Jede Verwaltung behält die von ihr erhobenen Gebühren; sie hat jedoch aus ihnen die nach Artikel 4 und 5 zu zahlenden Durchgangsvergütungen zu bestreiten.

Die Erstattung von Gebühren in den in der entsprechenden Vollzugsordnung des Weltnachrichtenvertrags vorgesehenen Fällen geht zu Lasten der Verwaltung, die die Gebühren erhoben hat.

Artikel 3

Hilfswege

Die Vereinsverwaltungen gewähren sich gegenseitig den gebührenfreien Durchgang für ihre inländischen Telegramme sowie für Telegramme zwischen ihrem eigenen Lande und einem den beiden benachbarten Ländern, die sie bei Leitungsstörungen ausnahmsweise nicht über eigene Verbindungen dem Bestimmungsort zuführen können.

Artikel 4

Umarbeitungsgebühr

Jede Verwaltung, die ein Durchgangstelegramm, das innerhalb des Vereinsgebietes gewechselt wird, umarbeitet, erhält ohne Rücksicht darauf, welcher Gattung das Telegramm angehört, eine Umarbeitungsgebühr von 2 Reichspfennig je Gebührenwort.

Artikel 5

Gemietete Telegraphenverbindungen

1. Hierzu rechnen folgenden Durchgangsverbindungen:

a) Telegraphenverbindungen des öffentlichen Dienstes;

b) Verbindungen des zwischenstaatlichen Teilnehmer-Fernschreibdienstes;

c) Verbindungen für Behörden und Private.

2. Die Miete für eine im Fernkabel verlaufende Telegraphenverbindung beträgt je Kanal und Monat 1.20 Rm je Kilometer Luftlinie, wobei als Kanal beide Richtungen zu verstehen sind.

Wenn die wirkliche Länge der Verbindung die Luftlinie um 30 v. H. übersteigt, so darf die der Gebührenberechnung zugrunde liegende Entfernung in 2 Strecken unterteilt werden, deren eine vom Eingangspunkt an der Landesgrenze zu einem wichtigen Knotenpunkt im Zuge der Verbindung, die andere von hier aus zum Ausgangspunkt an der Landesgrenze führt.

3. Die Miete für oberirdische Verbindungen wird nach der wirklichen Leitungslänge, nicht nach der Luftlinie berechnet.

Sie beträgt 2.40 RM monatlich je Kilometer Einzeldraht, wenn die Grundleitung (auch simultan) benutzt wird. Wird dagegen die Verbindung auf der oberirdischen Leitung unter Benutzung von Trägerschwingungen gebildet, so beträgt die monatliche Miete für jeden Kanal 2.40 RM je Kilometer.

4. Die zu zahlenden Mieten werden nur für Kanäle berechnet, die zur Abwicklung des eigentlichen Telegraphen- und Fernschreibdienstes notwendig sind. Dienstkanäle zur gegenseitigen Verständigung der technischen Dienste werden kostenlos zur Verfügung gestellt.

5. Die Miete ist zahlbar vom Monatsersten an, wenn die Verbindung tatsächlich an diesem Tage bereitgestellt worden ist, andernfalls erst vom ersten Tage des auf die Inbetriebnahme folgenden Monats an. Die Zahlung hört auf mit dem Ende des Monats, in dem die Endverwaltungen auf die Bereithaltung der betreffenden Verbindung durch die Durchgangsverwaltung verzichten.

Bei Störungen von längerer Dauer (durch höhere Gewalt usw. verursacht) hört die Zahlung der Miete, sofern nicht Ersatzverbindungen zur Verfügung gestellt werden, mit dem Ende des Monats auf, in dem die Verbindung unterbrochen wurde.

6. Die Mietbeträge werden vierteljährlich wie folgt abgerechnet und bezahlt:

a) Telegraphenverbindungen des öffentlichen Dienstes und Verbindungen des Teilnehmer - Fernschreibdienstes (Punkt 1 a und 1 b):

Die fordernde Durchgangsverwaltung übersendet den beiden Endverwaltungen eine Zusammenstellung der im abgelaufenen Vierteljahr betriebenen Kanäle mit der Berechnung des gesamten Mietbetrages, der je zur Hälfte auf die beiden Endverwaltungen verteilt wird.

b) Mietverbindungen für Behörden und Private (Punkt 1 c):

Die forderungsberechtigte Durchgangsverwaltung stellt den Mietbetrag derjenigen Endverwaltung in Rechnung, die die Einrichtung der Verbindung beantragt hat.

Zu a) und b):

Die Zusammenstellungen werden bis zum Ende des ersten Monats in jedem Kalendervierteljahr für das abgelaufene Vierteljahr zwecks Anerkennung in doppelter Ausfertigung ausgetauscht. Eine anerkannte Ausfertigung gelangt an die forderungsberechtigte Verwaltung zurück. Die Schuldbeträge werden nach den Bestimmungen der Vollzugsordnung für den Telegraphendienst des Weltnachrichtenvertrages bezahlt.

Artikel 6

Telegramme in Postdienstangelegenheiten

Die zwischen den Vereinverwaltungen und ihren Dienststellen in Postdienstangelegenheiten gewechselten Telegramme werden gebührenfrei befördert.

Artikel 7

Inkrafttreten der Vollzugsordnung und Vorbehalt der Genehmigung

Diese Vollzugsordnung wird am 1. April 1943 im Kraft treten.

Für eine Verwaltung, die unter Vorbehalt einer Genehmigung unterzeichnet hat, tritt die Vollzugsordnung nur in Kraft, wenn die Mitteilung von dem Vorliegen der Genehmigung bis zum 31. März 1943 bei der deutschen Postverwaltung eingeht.

Artikel 8

Gültigkeit der Texte

Diese Vollzugsordnung wird in deutscher und italienischer Sprache ausgefertigt. Beide Fassungen gelten als Urschrift.

Unterzeichnet in einem Stück, das im Archiv der deutschen Postver-

waltung aufbewahrt und von dem jeder Verwaltung eine beglaubigte Abschrift übersandt werden wird.

Wien, am 24. Oktober 1942.

Albanien (Unter Vorbehalt der Genehmigung): N. NARACI;
Bulgarien: Dipl. ing. W. PISSOMOFF;
Dänemark: K. J. JENSEN;
Deutschland: OHNESORGE;
Finnland: G. E. F. ALBRECHT;
Italien (Unter Vorbehalt der Genehmigung): G. PESSION;
Kroatien (Unter Vorbehalt der Genehmigung): FRANJO POLJAN;
Niederlande: W. L. Z. van der VEGTE;
Norwegen: SVEIN SVENSEN, ANDR. HADLAND;
Rumänien (Unter Vorbehalt der Genehmigung): COL. G. TEODORESCU;
San Marino (Unter Vorbehalt der Genehmigung): Ing. PIO VENTURINI;
Slowakei: Ing. KUDLÁK;
Ungarn (Unter Vorbehalt der Genehmigung): Dr. FORSTER KÁROLY.

UGOVOR
IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I SLOVAČKE REPUBLIKE O IZRUČBI I O PRAVNOJ POMOĆI U KAZNENIM STVARIMA

Nezavisna Država Hrvatska i Slovačka Republika, želeći međusobno urediti izručbu i kazneno-pravnu pomoć, sporazumjele su se sklopiti ugovor.

U tu su svrhu imenovali svojim opunomoćenicima:

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske: ministra pravosuđa i bogoštovlja gospodina dra Andriju Artukovića i

izvanrednoga poslanika i opunomoćenoga ministra gospodina Josipa Milkovića,

Predsjednik Slovačke Republike: ministra pravosuđa gospodina dra Gejzu Fritza i

izvanrednoga poslanika i opunomoćenoga ministra gospodina dra Jozefa Ciekera.

Opunomoćenici su izmienili svoje punomoći i našli ih u redu.

Oni su se složili u sliedećim odredbama:

Prvi odsjek
Obseg pravne pomoći
Članak 1.

Ugovorne Stranke se obvezuju, da će prema sliedećim odredbama

1. u kaznenim stvarima, koje su u tečaju, bilo pred sudovima, bilo pred upravnim oblastima, na molbu nadležne oblasti uzajamno jedna drugoj pružati pravnu pomoć po svojim nadležnim oblastima tako, da će

a) izručivati i propraćivati osobe radi kaznenoga progona ili radi ovrhe kazne,

b) izdavati predmete,

c) pružati ostalu pravnu pomoć, ukoliko bi se ova mogla pružiti i vlastitim oblastima;

2. priobćivati pravomoćne osude državnih pripadnika druge Ugovorne Stranke.

Drugi odsjek

Izručba i propratnja

Članak 2.

Osobno ograničenje obveze izručbe

(1) Ugovorne Stranke se obvezuju, da će prema sliedećim odredbama jedna drugoj izručivati radi kaznenoga progona ili radi ovrhe kazne osobe, koje se progone ili koje su bile osuđene od oblasti Ugovorne Stranke moliteljice zbog kažnjiva djela, a koje borave na području zamoljene Ugovorne Stranke.

(2) Ova se obveza ne proteže na vlastite državne pripadnike zamoljene Ugovorne Stranke.

Članak 3.

Stvarno ograničenje obveze izručbe

(1) Ugovorne Stranke se obvezuju, da će dozvoliti izručbu zbog djela, kažnjivih prema pravu obih Ugovornih Stranaka, koje se ima primieniti na pojedini slučaj.

(2) Ako se traži izručba radi kaznenoga progona, ima se ona dozvoliti, ako je za djelo prema pravu obih Ugovornih Stranaka zapriećena kazna slobode, duža od jedne godine, ili koja vrsta kazne, teža od kazne slobode. Izručba se ima dozvoliti i zbog pripreme ili pokušaja djela, koje podleži izručbi, zatim za svaku vrstu dioničtva, predpostavljajući, da su priprema, pokušaj ili dioničtvo, kažnjivi prema pravu obih Ugovornih Stranaka. Isto vriedi i za prikrivanje i pomaganje, povezano s djelom, koje podleži izručbi.

(3) Ako se traži izručba radi ovrhe kazne, ima se ona dozvoliti, ako postoje predpostavke stavaka 1. i 2., a pravomoćno izrečena kazna — u slučaju skupne kazne ova posljednja — iznosi najmanje šest mjeseci kazne slobode.

(4) Obveza izručbe prema predhodnim stavkama 1. do 3. ovoga članka postoji i onda, kada je djelo počinjeno u uredovanju ili kod obavljanja kakve službene radnje.

Članak 4.

Politička djela

(1) Ugovorne Stranke nisu obvezane na izručbu, ako je djelo političke naravi ili ako je s političkim djelom povezano tako, da ga je imalo pripremiti, osigurati, prikriti ili odkloniti.

(2) Obveza izručbe ipak postoji u svim slučajevima, u kojima djelo tvori umišljeno zločinstvo, upereno proti životu poglavara države ili članova njegove obitelji ili članova vlade. Isto vriedi i za pripremu i pokušaj takva djela, kao i za svaku vrstu dioničtva i pomaganja u svezi s njime.

Članak 5.

Iznimke od obveze izručbe

Obveza izručbe ne postoji:

1. ako djelo predstavlja izvlačenje od domobranske dužnosti ili ako se radi o izključivo vojnom kažnjivom djelu;
2. ako djelo prema pravu koje Ugovorne Stranke tvori prekršaj;
3. ako se djelo kažnjava izključivo po propisima tiskovnoga prava;
4. ako se djelo kažnjava izključivo po propisima poreznim, pristojbinskim, carinskim ili drugim financialnim;
5. ako se djelo kažnjava izključivo po propisima o prometu platežnim sredstvima;
6. ako se djelo kažnjava izključivo po propisima o zabrani uvoza, izvoza ili provoza, osim ako se radi o kažnjivom uvozu, izvozu ili provozu opojnih sredstava.

Članak 6.

Dalnje iznimke od obveze izručbe

Obveza izručbe ne postoji ni onda:

1. ako sudbenost za djelo pripada zamoljenoj Ugovornoj Stranci, a pretežni kazneno-pravni probitak traži, da sudbenost vrši zamoljena Ugovorna Stranka;
2. ako je kažnjivo djelo počinjeno na području zamoljene Ugovorne Stranke;
3. ako je kažnjivo djelo počinjeno na području treće države, a djelo se prema pravu zamoljene Ugovorne Stranke ne može kazneno progoniti;
4. ako su oblasti zamoljene Ugovorne Stranke zbog djela izrekle proti okrivljeniku osudu ili drugu sudbenu odluku, kojom se postupak završava;
5. ako kazneni progon ili ovrha kazne zbog djela ne bi bili dopušteni prema pravu koje Ugovorne Stranke, na pr. zato, jer je nastupila zastara, ili je usliedilo pomilovanje, ili nije dano potrebno odobrenje, ili nije podnesen ili je opozvan propisani priedlog, odnosno tužba.

Članak 7.

Odgoda izručbe

(1) Ako je koja oblast zamoljene Ugovorne Stranke povela proti okrivljeniku kazneni postupak zbog kojega drugoga djela nego je ono,

koje je dalo povoda izručbi, ili ako ga je osudila, ili ako je okrivljenik zatvoren iz drugoga razloga, izručba se može odgoditi do onoga vremena, dok se postupak ne dokonča, osuda ne ovrši, kazna ne bude konačno oproštena, ili zatvor ukinut.

(2) Ovo ipak ne sprečava, da se o molbi za izručbu što prije odluči.

Članak 8.

Privremena izručba

Ugovorne Stranke se obvezuju, da će u slučajevima, navedenim u članku 7., jedna drugoj privremeno izručivati radi provedbe kaznenoga postupka okrivljenika, kojega su obvezane izručiti prema ovom ugovoru, ukoliko bi odgoda, spomenuta u predhodnom članku, mogla prouzrokovati zastaru prema pravu zamoljene Ugovorne Stranke, ili ako bi u kaznenom postupku mogla nastati druga važna šteta, a probitci pravosuđa zamoljene Ugovorne Stranke se ne protive privremenoj izručbi. Ugovorna Stranka moliteljica se obvezuje, da će okrivljenika nakon provedbe kaznenoga postupka bezodvlačno dati natrag dovesti.

Članak 9.

Više zamolnica za izručbu

Ako je više država zatražilo izručbu, zamoljena Ugovorna Stranka odlučuje po volji, kojoj će zamolnici dati prvenstvo.

Članak 10.

Privremeni izručbeni pritvor

(1) Ugovorne Stranke se obvezuju, da će okrivljenika, čija se izručba namjerava zatražiti, pritvoriti još prije, nego li stigne zamolnica za izručbu — samo ako nije očito, da izručba nije dopuštena —, ako se to zatraži uz navod osobnih odnosa okrivljenika i po mogućnosti njegova državnog pripadničtva, i učina kažnjiva djela, koje mu se upisuje u krivnju, poimence vremena i mjesta djela, koje je temelj izručbe, ili ako je u svrhu izručbe razpisana tjeralica za okrivljenikom s istim podatcima u potražnom listu druge Ugovorne Stranke. Odluka o zamolnici i o času početka privremenoga izručbenog pritvora ima se bezodvlačno priobćiti oblasti, koja ga je zatražila.

(2) Zamolnice za privremeni pritvor i priobćenja, koja se odnose na njihovo rješenje i na čas početka privremenoga izručbenog pritvora, mogu oblasti jedna drugoj dostavljati izravno.

(3) Ako se zamolnica za privremeni pritvor ne poziva na uhitni nalog, tjeralicu ili ovršivu kaznenu osudu, može se okrivljenik pustiti

na slobodu, ako zamoljenoj oblasti ne stigne od oblasti moliteljice za petnaest dana od pritvora priobćenje o tom, da je proti okrivljeniku izdan uhitni nalog, ili da je izrečena osuđujuća osuda.

(4) Okrivljenik se može u svakom slučaju pustiti na slobodu, ako nadležnoj oblasti zamoljene Ugovorne Stranke ne bude podnesena zamolnica za izručbu s prilozima, propisanima ovim ugovorom, za šest nedjelja, računajući od dana pritvora.

Članak 11.

Način odašiljanja zamolnica za izručbu

(1) Hrvatske zamolnice za izručbu ima slati hrvatsko Ministarstvo pravosuđa i bogoštovlja izravno slovačkomu Ministarstvu pravosuđa; ako se radi o kaznenim stvarima, koje se vode kod hrvatskih vojnih sudova, ima ih slati hrvatsko Ministarstvo domobranstva izravno slovačkomu Ministarstvu pravosuđa.

(2) Slovačke zamolnice za izručbu ima slati slovačko Ministarstvo pravosuđa izravno hrvatskomu Ministarstvu pravosuđa i bogoštovlja; ako se radi o kaznenim stvarima, koje se vode kod slovačkih vojnih sudova, ima ih slati slovačko Ministarstvo narodne obrane izravno hrvatskomu Ministarstvu pravosuđa i bogoštovlja.

Članak 12.

Prilozi zamolnici za izručbu

(1) Sa zamolnicom za izručbu valja predložiti uhitni nalog, tjeralicu ili ovršivu kaznenu osudu, izdanu od nadležne oblasti Ugovorne Stranke moliteljice, koja sadržava podatke o osobnim odnosima okrivljenika, poimence o njegovu državnom pripadničtvu, odnosno njegovu sliku ili list odtiska prstiju, nadalje učin kažnjiva djela, koje mu se upisuje u krivnju, poglavito vrieme i mjesto djela, i doslovni slog kazneno-pravnih odredaba, koje se imaju primieniti, a ako se radi o kažnjivu djelu proti imovini, i visinu stvarne štete, odnosno one štete, koju je okrivljenik htio počiniti.

(2) Ako se iz priposlanih spisa dovoljno ne razabiru okolnosti, koje su potrebne za izpitivanje zamolnice za izručbu, poimence za utvrđenje osobne istovjetnosti, valja spise na zahtjev bezodvlačno nadopuniti. Zamoljena Ugovorna Stranka može u svakom slučaju odrediti primjereni rok, da se pridonesu dopunska razjašnjenja. Ovaj se rok može u opravdanim slučajevima produžiti.

(3) Zamoljena Ugovorna Stranka može zatvorenu osobu pustiti na slobodu, ako Ugovorna Stranka moliteljica ne pošalje razjašnjenja u slučaju predhodne stavke u određenom ili u produženom roku.

Članak 13.

Izručbeni zatvor

Ugovorne Stranke se obvezuju, da će okrivljenika, čija je izručba zatražena, zatvoriti ili ga radi njegove izručbe zadržati u pritvoru, osim ako nije očito, da izručbi nema mjesta.

Članak 14.

Izključenje izpitivanja krivnje

Ugovorne Stranke se obvezuju, da zamoljena Ugovorna Stranka ne će izpitivati, da li je okrivljenik doista sumnjiv zbog kažnjiva djela, koje mu se upisuje u krivnju, ili je za njega kriv.

Članak 15.

Načelo posebnosti

(1) Izručena osoba ne smije se bez pristanka zamoljene Ugovorne Stranke kazneno progoniti, ne smije biti kažnjena ili biti dalje izručena trećoj državi za kažnjivo djelo, počinjeno prije izručbe, za koje izručba nije bila dozvoljena, niti biti ograničena u svojoj osobnoj slobodi iz kojega drugog pravnog razloga, koji je nastao prije izručbe, osim ako izručena osoba ne napusti područje Ugovorne Stranke moliteljice za mjesec dana nakon konačnoga dovršenja kaznenoga postupka, provedenoga proti njoj — računajući u to i ovrhu kazne —, ili ako se je, pošto je to područje napustila, tamo dobrovoljno vratila, ili ako je treća država ponovno izruči.

(2) Ako je izručba bila zamoljena radi provedbe kaznenoga postupka, može se djelo, za koje je izručba bila dozvoljena, presuditi drugčije samo onda, kad bi dužnost izručbe postojala prema odredbama ovoga ugovora i prema novoj pravnoj ocjeni djela.

(3) Ugovorne Stranke se obvezuju, da će na zamolbu, podnesenu na način, određen u članku 11., pristati na postupak proti izručenoj osobi, na njezino kažnjavanje ili na njezinu daljnju izručbu za takvo djelo, za koje izručba nije bila dozvoljena, ako bi prema odredbama ovoga ugovora postojala obveza izručbe za ovo djelo.

Članak 16.

Izručba kratkim putem

Onoga, koji je jednom već bio izručen, pa bilo kojim načinom izmakne vršenju pravde i stupi iznova na područje zamoljene Ugovorne Stranke, valja na izravnu zamolnicu nadležnih oblasti (članak 11.) zatvoriti bez daljnjih formalnosti i bezodvlačno izručiti, ako još postoje uvjeti za izručbu.

Članak 17.

Propratnja

(1) Ugovorne Stranke se obvezuju, da će propraćivati kroz svoje područje okrivljenika, kojega je treća država izručila drugoj Ugovornoj Stranci.

(2) Obveza propratnje ne postoji:

1. ako se izručba okrivljenika prema odredbama ovoga ugovora ne bi imala dozvoliti;

2. ako koja oblast zamoljene Ugovorne Stranke kazneno progoni okrivljenika, ili ako je koja oblast zamoljene Ugovorne Stranke iz drugoga razloga proti njemu odredila pritvor.

(3) Odredbe članaka 11. do 15. imaju se shodno primjenjivati.

Članak 18.

Provedba izručbe i propratnje

(1) Ugovorne Stranke se obvezuju, da će dopremiti okrivljenika, čija se izručba ili propratnja ima provesti, na pograničnu postaju, obostrano određenu.

(2) Propratnju provode oblasti zamoljene Ugovorne Stranke putem i na način, koji im se čine najprikladnijima.

Treći odsjek

Izdavanje predmeta

Članak 19.

Predmeti, koji se izdavaju

(1) Ugovorne Stranke se obvezuju, da će prema sliedećim odredbama jedna drugoj izdavati:

1. predmete, koji mogu imati važnost za kazneni postupak kao dokazna sredstva;

2. predmete, koji se u kaznenom postupku imaju oduzeti ili proglasiti propalima;

3. predmete, koji se nalaze u posjedu okrivljenika, a koje je on ili koji dionik stekao izvan područja zamoljene Ugovorne Stranke kažnjivim djelom, zbog kojega je progonjen, ili koje je stekao kao protuvriednost za takve predmete;

4. predmete, koji su prigodom propratnje preuzeti zajedno s okrivljenikom.

(2) Predmete, navedene u stavci 1. točkama 1. do 3., izdavat će Ugovorne Stranke jedna drugoj i onda, kad okrivljenik ne može biti izručen zbog svoje smrti ili biega.

(3) Obveza izdavanja predmeta, navedenih u stavci 1. točkama 1. do 3., odnosi se i na predmete, koje je okrivljenik sakrio ili pohranio u zamoljenoj državi, i koji su kasnije odkriveni.

Članak 20.

Uvjeti izdavanja

Ugovorne Stranke se obvezuju, da će ostaviti netaknutim prava trećih osoba na izdanim predmetima i da će na zahtjev bezodvlačno povratiti predmete, ako je kod predaje bio učinjen odgovarajući priuzdržaj.

Članak 21.

Iznimke od obveze izdavanja

(1) Obveza izdavanja ne postoji, ako u kaznenom postupku, za koji bi izdavanje imalo usliediti, ne bi postojala obveza izručbe prema člancima 3. do 6.

(2) Obveza izdavanja ne postoji ni onda, ako se kazneni postupak, za koji bi se ono imalo izvršiti, vodi proti državnom pripadniku zamoljene Ugovorne Stranke, koji boravi izvan područja Ugovorne Stranke moliteljice, ili ako zamoljena Ugovorna Stranka smatra, da bi pružanje pravne pomoći moglo ugroziti njezina vrhovnička prava ili njezinu sigurnost.

Članak 22.

Odgoda izdavanja

Ako su predmeti potrebni oblasti zamoljene Ugovorne Stranke u kaznenom postupku, izdavanje se može odgoditi do onoga vremena, dok se postupak ne dovrši. Ovakvo izdavanje može usliediti i uz priuzdržaj, da se izdani predmeti imaju povratiti, čim to bude moguće.

Članak 23.

Način odašiljanja zamolnica za izdavanje

Zamolnice za izdavanje imaju se podnositi na način, naveden u članku 11.

Članak 24.

Zamolnice za samostalno izdavanje predmeta

Ako se izdavanje predmeta ima izvršiti nezavisno od izručbe ili od propratnje okrivljenika, ima se sa zamolnicom za izdavanje predmeta predložiti zaključak o uzapćenju, koji je izdala nadležna oblast Ugovorne Stranke moliteljice. U zamolnici ili u zaključku imaju se navesti osobni odnosi okrivljenika, poimence njegova državna pripadnost, mjesto

njegova boravišta, poznatoga u vrieme podnošenja zamolnice, učin kažnjiva djela, koje mu se upisuje u krivnju, kao i vrieme i mjesto počinjena djela, i stanje kaznene stvari.

Članak 25.

Provedba izdavanja

(1) Izdavanje izvršuju oblasti zamoljene Ugovorne Stranke, koje su prema zakonima ove Ugovorne Stranke pozvane, da obavljaju istovrstne službene radnje u svojim vlastitim kaznenim stvarima, uz obdržavanje formalnosti, propisanih za ove službene radnje, u slučaju potrebe i s prikladnim prisilnim sredstvima.

(2) Ako se izdavanje ima izvršiti zajedno s izručbom ili s propratnjom okrivljenika, imaju se predmeti predati po mogućnosti istodobno s okrivljenikom.

Četvrti odsjek

Ostala pravna pomoć u kaznenim stvarima

Članak 26.

Dostave

(1) Ugovorne Stranke se obvezuju, da će dostavljati spise, koji se tiču kaznenoga postupka, napose i pozive.

(2) Dostava se ima dokazati ili primateljevom potvrdom primitka, koja je ovjerovljena od pisarnice oblasti, nadležne za dostavu, i providena službenim pečatom, ili potvrdom ove pisarnice.

Članak 27.

Pravni položaj pozvanoga

Svjedok ili vještak, koji pristupi pred oblasti Ugovorne Stranke moliteljice, na poziv, dostavljen mu od oblasti zamoljene Ugovorne Stranke, ne smije se, bez obzira na svoje državno pripadničtvo, progoniti i kazniti zbog počinjenja, dioničtva bilo kakve vrste, prikrivanja ili pomaganja kažnjiva djela, koje je predmetom postupka, ili kojega drugoga kažnjiva djela, koje je bilo počinjeno prije odlazka pozvane osobe iz područja zamoljene Ugovorne Stranke, a ne smije se ni ograničiti u svojoj osobnoj slobodi iz kojega drugoga pravnog razloga, koji je nastao prije toga, osim ako pozvana osoba ne napusti područje Ugovorne Stranke moliteljice za tjedan dana, računajući od dana, kada je bila odpuštena i kada je mogla odputovati.

Članak 28.

Iztražne radnje

Ugovorne Stranke se obvezuju, da će preslušavati okrivljenike, svjedoke i vještake, jedna drugoj davati obaviesti, uzajamno privremeno izdavati spise ili izdavati priepise njihova sadržaja, obavljati očevide, izvršivati kućne premetačine i uzapćenje predmeta i obavljati druge iztražne radnje.

Članak 29.

Dovedba uhićenih osoba

Predpostavljajući, da se dovedba ne protivi probitcima pravosuđa zamoljene Ugovorne Stranke, Ugovorne Stranke se obvezuju, da će jedna drugoj dovoditi osobe, koje su u privremenom pritvoru — ukoliko se ne radi o zatvorenicima, koji izvršuju svoju kaznu — samo s njihovim pristankom i u tu svrhu, da bi bile preslušane kao svjedoci ili suočene s drugim osobama. Ugovorna Stranka moliteljica se obvezuje, da će dovedene osobe nakon obave iztražne radnje bezodvlačno natrag odvesti.

Članak 30.

Iznimke od dužnosti pružanja pravne pomoći

(1) Obveza pružanja pravne pomoći prema člancima 26., 28. i 29. ne postoji:

1. ako se kazneni postupak, za koji bi se pravna pomoć imala pružiti, tiče takva djela, za koje nije moguće odmjeriti najmanje tri mjeseca kazne slobode ili vrstu kazne, težu od kazne gubitka slobode, osim ako djelo prema pravu obih Ugovornih Stranaka tvori prekršaj, počinjen na području kopnenoga, vodenoga ili zračnoga prometa;

2. ako se kazneni postupak, za koji bi se pravna pomoć imala pružiti, tiče takva djela, za koje ne bi postojala obveza izručbe prema člancima 4. ili 5., odnosno prema članku 6. točki 3. ili 5.;

3. ako se kazneni postupak, za koji bi se pravna pomoć imala pružiti, tiče takva djela, za koje su oblasti zamoljene Ugovorne Stranke izrekle kaznenu osudu ili drugu odluku, kojom se postupak završava, osim ako je zamoljena Ugovorna Stranka zamolila povedenje kaznenoga postupka ili pristala na provedbu kaznenoga postupka;

4. ako se kazneni postupak, za koji bi se pravna pomoć imala pružiti, vodi proti državnom pripadniku zamoljene Ugovorne Stranke, koji boravi izvan područja Ugovorne Stranke moliteljice, osim ako djelo tvori prekršaj, počinjen na području kopnenoga, vodenoga ili zračnoga prometa, i ako se ovaj može kazniti i prema pravu zamoljene Ugovorne Stranke;

5. ako zamoljena Ugovorna Stranka smatra, da bi pružanje pravne pomoći moglo ugroziti njezina vrhovnička prava ili njezinu sigurnost.

(2) Zamolnica za dostavu poziva može se odkloniti i onda, kada se pozvanome u slučaju njegova izostanka prieti prisilnim mjerama ili drugim štetnim posljedicama.

Članak 31.

Obaviesti iz kaznenoga očevidnika

(1) Ugovorne Stranke se obvezuju, da će jedna drugoj davati obaviesti iz kaznenoga očevidnika.

(2) Obveza davanja obaviesti ne postoji, ako u kaznenom postupku, za koji se obaviest traži, ne bi postojala obveza izručbe odnosno pružanja pravne pomoći prema članku 4., zatim prema članku 5. točki 1. ili 3. do 6., odnosno prema članku 6. točki 3. do 5., napokon prema članku 30. stavci 1. točki 4. ili 5.

Članak 32.

Bitni sadržaj zamolnica za pravnu pomoć

U zamolnicama za pravnu pomoć, određenu u člancima 26., 28., 29. i 31., valja navesti osobne odnose okrivljenika, poglavito njegovo državno pripadničtvo i mjesto njegova sadašnjega boravišta, kao i učin kažnjiva djela, koje mu se upisuje u krivnju, poimence vrieme i mjesto počinjenja djela, i stanje kaznene stvari.

Članak 33.

Poslovni put zamolnica za pravnu pomoć

(1) Zamolnice za pravnu pomoć, određenu u članku 26. stavci 1. i u člancima 28. i 31., šalju se izravno zanimanim pravosudnim i redarstvenim oblastima. Ako je zamolnica za pravnu pomoć poslana oblasti, koja nije nadležna za njezino preuzeće, ima ova ureda radi zamolnicu ustupiti nadležnoj oblasti i o tom istodobno obaviestiti oblast moliteljicu. Za poslovni put zamolnica za dostavu poziva, spomenutih u članku 27., i za pravnu pomoć, određenu u članku 29., mjerodavne su odredbe članka 11.

(2) Ukoliko se radi o kaznenim stvarima, koje vode vojni sudovi, ima hrvatsko Ministarstvo domobranstva slati hrvatske zamolnice izravno slovačkomu Ministarstvu pravosuđa, a slovačko Ministarstvo narodne obrane slovačke zamolnice izravno hrvatskomu Ministarstvu pravosuđa i bogoštovlja.

Članak 34.

Provedba pravne pomoći

(1) Zamoljena Ugovorna Stranka dat će zamolnice za pravnu pomoć, navedenu u člancima 26., 28., 29. i 31., na rješavanje svojim oblastima, koje su prema njezinim zakonima u pojedinom slučaju pozvane da obavljaju istovrstne službene radnje u vlastitim kaznenim stvarima, uz obdržavanje formalnosti, propisanih za ove službene radnje, i s prikladnim sredstvima.

(2) Zamoljena će oblast poslati oblasti moliteljici spise, koji se odnose na udovoljenje zamolnici, ili će priobćiti razloge, koji sprečavaju udovoljenje.

Peti odsjek

Priobćivanje osuda

Članak 35.

(1) Ugovorne Stranke se obvezuju, da će jedna drugoj priobćivati pravomoćne osude, kojima su izrekle kaznu oblasti jedne Ugovorne Stranke proti državnim pripadnicima druge Ugovorne Stranke, i koje se prema domaćim propisima presudne oblasti imaju upisati u očevidnik kazni, osim ako se radi o osudi za političko odnosno za takvo kažnjivo djelo, koje predstavlja izbjegavanje domobranske dužnosti, ili ako se radi o izključivo vojnom kažnjivom djelu.

(2) Priobćenje se vrši tako, da oblasti jedna drugoj uzajamno šalju jedan primjerak obaviesti s podatcima iz očevidnika kazni, a na posebnu želju i odpravak odluke o izrečenoj kazni. Izmjena se vrši preko hrvatskoga Ministarstva pravosuđa i bogoštovlja i slovačkoga Ministarstva pravosuđa.

Šesti odsjek

Troškovi pravne pomoći, ovjerovljenja i prievodi

Članak 36.

(1) Ugovorna Stranka moliteljica ne će naknađivati troškove, koji su nastali pred oblastima zamoljene Ugovorne Stranke povodom zamolnica i povodom pružanja pravne pomoći prema odredbama ovoga ugovora. Isto se tako ne će naknađivati ni troškovi, koji su nastali uslied priobćenja osuda i vraćanja predmeta.

(2) Ugovorna Stranka moliteljica naknadit će troškove, koji nastanu povodom privremene izručbe, propratnje ili dovedbe prema članku 29., a tako i pristojbe i gotove izdatke, koji pripadaju vještacima.

(3) Zamolnice za izručbu, za dostavu i za ostalu pravnu pomoć kao i njihovi prilozi imaju se sastaviti na državnom jeziku Ugovorne Stranke moliteljice, a valja im priložiti ovjerovljeni prievod na državnom jeziku zamoljene Ugovorne Stranke. Inače ne trebaju nikakva ovjerovljenja.

Sedmi odsjek
Zaključne odredbe

Članak 37.

Ratifikacija, zadobivanje pravne moći i odkaz

(1) Ugovor se ima ratificirati, a ratifikacione povelje imaju se izmieniti, što je prije moguće, u Bratislavi.

(2) Ovaj ugovor zadobiva pravnu moć trideseti dan nakon izmaka dana, kojega je usliedila izmjena ratifikacionih povelja, i ostaje u valjanosti do izmaka šest mjeseci, računajući od onoga dana, kada ga koja Ugovorna Stranka odkaže.

U dokaz toga opunomoćenici su ovaj ugovor podpisali i providjeli ga pečatima.

Izrađeno u dvostrukom izvorniku na hrvatskom i slovačkom jeziku u Zagrebu, dne 29. listopada 1942.

Dr. ANDRIJA ARTUKOVIĆ
JOSIP MILKOVIĆ

Dr. GEJZA FRITZ
Dr. JOSEF CIEKER

ZAKLJUČNI ZAPISNIK

Prigodom podpisivanja ovoga ugovora opunomoćenici izjavljuju, da među njima postoji sporazum i u sliedećemu:

I.
K ugovoru u cielosti:

1. Ugovorne Stranke će jedna drugoj priobćiti pregled razdjeljenja sudova, razpoređenih prema području zbornih sudova prve molbe.
2. Pod okrivljenikom u smislu odredaba ovoga ugovora valja razumjeti i osumnjičenika, obtuženika ili osuđenika.

II.
K članku 1.:

Ukoliko manjka koja predpostavka, potrebna po ovom ugovoru za pružanje pravne pomoći, a ovaj se nedostatak može kratkim putem

nadopuniti, zamoljena će Ugovorna Stranka to omogućiti Ugovornoj Stranci moliteljici prije, nego li zamolnica bude odbijena.

K članku 2. stavci 2.:

Obveza izručbe ne postoji ni onda, ako je okrivljenik stekao državno pripadničtvo zamoljene Ugovorne Stranke prije provedbe izručbe.

K članku 4.:

(1) Politička djela su ona kažnjiva djela, koja su uperena izravno proti unutrašnjoj ili izvanjskoj sigurnosti države, poimence proti njezinim ustavno-pravnim temeljima, cjelovitosti područja, časti ili proti dobrim odnosima, koji postoje s inozemstvom.

(2) Zamoljena Ugovorna Stranka prosuđuje narav kažnjiva djela prema okolnostima slučaja uviek slobodno i u tom je smjeru ovlaštena tražiti od Ugovorne Stranke moliteljice svako potrebno razsvjetljenje ili razjašnjenje.

(3) Ako se radi o umišljenom zločinstvu proti životu, ili o zločinstvu, koje je prouzrokovalo osobitu obću pogibelj, može se izručba dozvoliti i mimo obveza, preuzetih ovim ugovorom, o čemu odlučuje ministar pravosuđa zamoljene Ugovorne Stranke.

K članku 6. točki 4.:

Pod osudom ili drugom sudbenom odlukom, spomenutom u toj točki, valja razumjeti i nepravomoćnu osudu odnosno i drugu sudbenu odluku.

K članku 10.:

(1) Za odašiljanje zamolnica mogu se upotriebiti sva suvremena obavještajna sredstva, ako je sigurno, da zamolnica dolazi od oblasti za to nadležne po ovom ugovoru.

(2) Svaka Ugovorna Stranka može tražiti od druge Ugovorne Stranke, da objavi tjeralicu, razpisanu protiv okrivljeniku, ako je utvrđeno, da postoje uvjeti za izručbu.

(3) Takvu zamolnicu valja poslati na način, određen u članku 11. Ministarstvo pravosuđa Ugovornih Stranaka ustupit će takve zamolnice uredničtvu potražne knjige. Zamolnica ima sadržavati podatke, označene u članku 10. stavci 1., a valja joj bezplatno udovoljiti.

(4) Ako se pronađe okrivljenik, proti kojem je na ovaj način razpisana tjeralica, valja ga odmah staviti u izručbeni zatvor, a o tom valja oblast moliteljicu izravno obaviestiti, da pošalje propisanu zamolnicu za izručbu. Ako razpisana tjeralica postane bezpredmetnom, ima se bezodvlačno opozvati. Slog objavljene tjeralice valja poslati oblasti moliteljici.

K članku 15. stavci 1.:

Rok, unutar kojega je izručena osoba morala napustiti područje Ugovorne Stranke moliteljice, ne teče, dok god joj nije moguće odputovati.

K članku 15. stavci 3.:

U takvim slučajevima nije potrebno izdati i poslati novi uhitni nalog, ali Ugovorna Stranka moliteljica ima navesti u svojoj zamolnici podatke, iz kojih se dade utvrditi obveza izručbe.

K članku 18.:

Ugovorne Stranke će se sporazumjeti, na kojim će pograničnim mjestima preuzimati odnosno predavati okrivljenike u svrhu izručbe ili propratnje.

K članku 26. stavci 1.:

Ugovorne Stranke će upotrebljavati za zamolnice za dostavu i za dostavnice dvojezične (hrvatsko-slovačke) tiskanice, kojih će slog jedna drugoj uzajamno priobćiti.

K članku 27.:

Ako bude potrebno pozvati svjedoka ili vještaka s područja koje Ugovorne Stranke, hrvatsko Ministarstvo pravosuđa i bogoštovlja i slovačko Ministarstvo pravosuđa sporazumjet će se od slučaja do slučaja, gdje i kako će se izplatiti svota, koja pripada pozvanom svjedoku ili vještaku s naslova putnih troškova i gubitka vremena, kao i predujam, koji se ima dati na tu svotu.

K članku 31.:

Ugovorne Stranke će jedna drugoj priobćiti urede kaznenih očevidnika, koji su dužni davati obaviesti prema članku 31.

III.

Ako koja Ugovorna Stranka hoće da se kod druge Ugovorne Stranke povede kazneni postupak, imaju se na način podnošenja takvih zamolnica primieniti odredbe članku 11., a u ostalom odredbe članka 36.

IV.

U pojedinim slučajevima može se pravna pomoć pružiti i mimo obveza, preuzetih ovim ugovorom, ako se pravna pomoć ne protivi odredbama ovoga ugovora, i ako je to dopušteno prema pravu zamoljene Ugovorne Stranke, ili ako to ne zabranjuje njezino pravo.

V.

Ukoliko je u kaznenom postupku predmetom presuđivanja privatnopravni zahtjev, valja u postupku shodno primjenjivati odredbe hrvatsko-slovačkoga ugovora o uređenju uzajamnih građansko-pravnih odnosa.

VI.

Ministarstva pravosuđa Ugovornih Stranaka dogovorit će se izravnim sporazumievanjem o tome, da se njihovi zastupnici povremeno sastanu, da se osigura jedinstvena provedba ugovora i odstrane potežkoće, koje bi se možda pojavile kod njegove provedbe. Ukoliko se pitanja, koja valja razpraviti, odnose na djelokrug i drugih ministarstava, odnosno ministara, mogu kod razgovora učestvovati i njihovi zastupnici. Sastanci će se držati na području Ugovornih Stranaka naizmjence.

U dokaz toga opunomoćenici su podpisali i providjeli pečatima ovaj zaključni zapisnik, koji je bitni sastavni dio ugovora, podpisanoga današnjega dana.

Izrađeno u dvostrukom izvorniku na hrvatskom i slovačkom jeziku u Zagrebu, dne 29. listopada 1942.

Dr. ANDRIJA ARTUKOVIĆ — Dr. GEJZA FRITZ
JOSIP MILKOVIĆ — Dr. JOSEF CIEKER

SMLUVA
MEDZI SLOVENSKOU REPUBLIKOU A NEZÁVISLÝM ŠTÁTOM CHORVÁTSKOM O VYDÁVANÍ A PRÁVNEJ POMOCI V TRESTNÝCH VECIACH

Slovenská republika a Nezávislý štát Chorvátsko vedené túžbou usporiadať si medzi sebou vydávanie a trestnoprávnu pomoc sa dohodly uzavrieť smluvu.

Pre tento účel vymenovali za svojich splnomocnencov:

Prezident Slovenskej republiky: ministra pravosúdia pána Dr. Gejzu Fritza a

mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra pána Dr. Jozefa Ciekera,

Poglavnik Nezávislého štátu Chorvátska: ministra pravosúdia a kultu pána Dr. Andriju Artukovića a

mimoriadneho vyslanca a splnomocneného ministra pána Josipa Milkovića.

Splnomocnenci si oznámili svoje splnomocnenia a našli ich v poriadku.

Dohodli sa na týchto ustanoveniach:

Časť prvá.

Rozsah právnej pomoci.

Článok 1.

Smluvné Strany sa zaväzujú, že v smysle týchto ustanovení

1. v trestných veciah, ktoré sú vbehu či pred súdmi, či pred administratívnymi úradmi na žiadosť niektorej príslušnej vrchnosti si vzájomne poskytnú právnu pomoc svojími príslušnými vrchnosťami tak, že

a) vydajú a prevezú osoby pre trestné stíhanie alebo výkon trestu,

b) vydajú predmety,

c) poskytnú inú právnu pomoc, nakoľko by sa tá poskytnúť mohla aj vlastným vrchnostiam;

2. oznámia právoplatné odsúdenie štátnych príslušníkov druhej Smluvnej Strany.

Časť druhá

Vydávanie a prevezenie.

Článok 2.

Osobné obmedzenie vydávacieho záväzku

(1) Smluvné Strany sa zaväzujú, že primerane nasledovným ustanoveniam si vydajú pre trestné stíhanie alebo výkon trestu tie osoby, ktoré sa stíhajú alebo boly odsúdené vrchnosťami dožiadajúcej Smluvnej Strany pre nejaký čin a ktoré na území dožiadanej Smluvnej Strany sa zdržujú.

(2) Tento záväzok sa nevzťahuje na vlastných štátnych príslušníkov dožiadanej Smluvnej Strany.

Článok 3.

Vecné obmedzenie vydávacieho záväzku.

(1) Smluvné Strany sa zaväzujú, že povolia vydanie pre činy, trestné podľa práva oboch Smluvných Strán, ktoré sa má použiť na jednotlivý prípad.

(2) Ak žiadajú vydanie pre trestné stíhanie, treba to povoliť, ak čin podľa práva oboch Smluvných Strán sa stíha trestom na slobode, dlhším jedného roku, alebo niektorým druhom trestu, ťažším od trestu na slobode. Vydanie je na mieste aj pre prípravu alebo pokus nejakého činu, spadajúceho pod vydanie, ďalej pre každý druh účastenstva, predpokladajúc, že príprava, pokus alebo účastenstvo sú trestné podľa práva oboch Smluvných Strán. Toto platí aj o ukrývačstve a nadržovaní, súvislých s činom, ktorý spadá pod vydanie.

(3) Ak žiadajú vydanie pre výkon trestu, treba to povoliť, ak dané sú predpoklady odsekov 1 a 2 a trest právoplatne uložený — v prípade súhrnného trestu však tento posledný — sa určil aspoň šiestimi mesiacmi trestu na slobode.

(4) Záväzok vydávať podľa odsekov 1 až 3 tohto článku jestvuje aj vtedy, keď čin spáchali za vykonávania alebo pri vykonávaní nejakej úradnej činnosti.

Článok 4.

Politické činy

(1) Smluvné Strany nie sú zaviazané na vydanie, ak čin je politickej povahy alebo s niektorým politickým činom tak súvisí, že mal ten pripraviť, zaistiť, kryť alebo tomu zabrániť.

(2) Ale vydávací záväzok jestvuje vo všetkých tých prípadoch, v ktorých čin zakladá úmyselný zločin, smerujúci proti životu hlavy štátu alebo členov jeho rodiny alebo členov vlády. Toto platí aj o príprave a pokuse takéhoto činu, aj o každom s tým súvislom druhu účastenstva a nadržovania.

Článok 5.

Výnimky z vydávacieho záväzku

Záväzok vydať nejestvuje:

1. ak čin uskutočňuje obídenie brannej povinnosti alebo ak ide o výlučne vojenský trestný čin;

2. ak čin podľa práva niektorej Smluvnej Strany zakladá priestupok;

3. ak sa čin trestá výlučne podľa predpisov tlačového práva;

4. ak sa čin trestá výlučne podľa predpisov daňových, poplatkových, colných alebo iných finančných;

5. ak sa čin trestá výlučne podľa predpisov o obehu platidiel;

6. ak sa čin trestá výlučne podľa predpisov o zákaze dovozu, vývozu alebo prevozu, vyjmúc, že by šlo o trestný dovoz, vývoz alebo prevoz omamných prostriedkov.

Článok 6.

Dalšie výnimky z vydávacieho záväzku

Záväzok vydať nejestvuje ani vtedy:

1. ak súdna právomoc nad činom patrí dožiadanej Smluvnej Strane a závažný trestnoprávny záujem vyžaduje, aby súdnu právomoc vykonávala dožiadaná Smluvná Strana;

2. ak trestný čin spáchali na území dožiadanej Smluvnej Strany;

3. ak trestný čin spáchali na území tretieho štátu a čin podľa práva dožiadanej Smluvnej Strany nemožno trestne stíhať;

4. ak vrchnosti dožiadanej Smluvnej Strany vyniesly pre čin proti obvinenému rozsudok alebo iné súdne rozhodnutie, ktorým sa skončí pokračovanie;

5. ak by pre čin trestné stíhanie alebo výkon trestu neboly podľa práva niektorej Smluvnej Strany prípustné, napr. preto, že nastalo premlčanie, vydali amnestiálne rozhodnutie, nedali potrebné zmocnenie alebo nepredložili alebo odvolali predpísaný návrh, po prípade žiadosť.

Článok 7.

Odklad vydania

(1) Ak niektorá vrchnosť dožiadanej Smluvnej Strany zaviedla proti obvinenému trestné pokračovanie pre iný čin, ako ktorý zavdal príčinu k vydaniu, alebo ho odsúdila, alebo obvinený je zatknutý z iného dôvodu, možno vydanie odložiť do tých čias, kým pokračovanie skončili, rozsudok vykonali, trest definitívne odpustili, alebo zatknutie zrušili.

(2) Toto však nebude prekážať tomu, aby o žiadosti o vydanie bolo čo najprv rozhodnuté.

Článok 8.

Predbežné vydanie

Smluvné Strany sa zaväzujú, že v prípadoch, uvedených v článku 7, na prejednanie trestného pokračovania si predbežne vydajú toho obvineného, ktorého vydať sú zaviazané v smysle tejto smluvy, nakoľko by odklad, spomenutý v predošlom článku, mohol zapríčiniť podľa práva dožiadanej Smluvnej Strany predmlčanie, alebo by mohla nastať v trestnom pokračovaní iná závažná ujma a záujmy prisluhovania spravodlivosti dožiadanej Smluvnej Strany sa neprotivia predbežnému vydaniu. Dožiadajúca Smluvná Strana sa zaväzuje, že obvineného po prevedení trestného pokračovania dá bezodkladne dopraviť zpät.

Článok 9.

Viac dožiadaní o vydanie

Ak viac štátov žiadalo vydanie, dožiadaná Smluvná Strana voľne rozhoduje, ktorému dožiadaniu vyhovie.

Článok 10.

Predbežná vydávacia väzba

(1) Smluvné Strany sa zaväzujú, že obvineného, o vydanie ktorého žiadať mienia, zatknú už pred dôjdením dožiadania o vydanie — ak len

nie je zrejmé, že vydanie je neprípustné —, ak to žiadajú s udaním osobných pomerov obvineného a podľa možnosti jeho štátnej príslušnosti a skutkovej podstaty trestného činu, jemu za vinu kladeného, najmä času a miesta činu, ktorý slúži za základ vydania, alebo ak kurentovanie obvineného s týmito údajmi uverejnili za účelom vydania v kurentujúcom liste druhej Smluvnej Strany. Rozhodnutie o dožiadaní a čas začiatku predbežnej vydávacej väzby treba bezodkladne oznámiť vrchnosti, ktorá to žiadala.

(2) Dožiadania o predbežné zatknutie i zprávy, vzťahujúce sa na ich vybavenie a na čas začiatku predbežnej vydávacej väzby, môžu si vrchnosti postúpiť priamo.

(3) Ak žiadosť o predbežné zatknutie sa neodvoláva na zatykač, stopovací list alebo vykonateľný trestný rozsudok, môže sa obvinený na slobodu prepustiť, ak dožiadanej vrchnosti od dožiadajúcej vrchnosti od zatknutia do pätnásť dní nedôjde zpráva o tom, že na obvineného vydali zatykač, alebo vyniesli odsudzujúci rozsudok.

(4) Obvineného na kadžý prípad možno prepusť na slobodu, keď príslušnej vrchnosti dožiadanej Smluvnej Strany nepredložia dožiadanie o vydanie s dokladmi touto smluvou predpísanými za šesť týždňov, počítaných odo dňa zatknutia.

Článok 11.

Spôsob postúpenia dožiadaní o vydanie

(1) Chorvátske dožiadania o vydanie má posielať chorvátske Ministerstvo pravosúdia a kultu priamo slovenskému Ministerstvu pravosúdia; ak ide o trestné veci, ktoré sa vedú na chorvátskych vojenských súdoch, chorvátske Ministerstvo domobrany má tie posielať priamo slovenskému Ministerstvu pravosúdia.

(2) Slovenské dožiadania o vydanie má posielať slovenské Ministerstvo pravosúdia priamo chorvátskemu Ministerstvu pravosúdia a kultu; ak ide o trestné veci, ktoré sa vedú na slovenských vojenských súdoch, má tie posielať slovenské Ministerstvo národnej obrany priamo chorvátskemu Ministerstvu pravosúdia a kultu.

Článok 12.

Prílohy dožiadania o vydanie

(1) S dožiadaním o vydanie sa má predložiť zatykač, stopovací list alebo vykonateľný trestnosúdny rozsudok, vydaný príslušnou vrchnosťou dožiadajúcej Smluvnej Strany, ktoré obsahujú údaje o osobných pomeroch obvineného, najmä o jeho štátnej príslušnosti, prípadne jeho fotografiu alebo list odtlačku prstov, ďalej skutkovú podstatu trestného činu

za vinu mu kladeného, najmä čas a miesto činu a doslovné znenie užiť sa majúcich trestnoprávnych ustanovení, ak však ide o trestný čin proti majetku, aj výšku skutočnej škody, prípadne tej škody, ktorú obvinený chcel spôsobiť.

(2) Ak zo zaslaných spisov uspokojivo nevychádzajú na javo okolnosti, ktoré sú potrebné pre posúdenie dožiadania o vydanie, najmä pre ustálenie osobnej totožnosti, treba spisy na dožiadanie bezodkladne doplniť. Dožiadaná Smluvná Strana na každý prípad môže určiť primeranú lehotu na dodanie doplňujúcich vysvetlivok. Túto lehotu možno predĺžiť v odôvodnených prípadoch.

(3) Dožiadaná Smluvná Strana môže zatknutú osobu prepustiť na slobodu, ak dožiadajúca Smluvná Strana vysvetlivky v prípade predchádzajúceho odseku nezaslala v lehote určenej alebo predĺženej.

Článok 13.

Vydávacie zatknutie

Smluvné Strany sa zaväzujú, že obvineného, o vydanie ktorého žiadaly, zatknú, alebo ho pre jeho vzdanie ponechajú vo väzbe, ak len nie je zrejmé, že vydanie nemá miesta.

Článok 14.

Vylúčenie skúmania viny

Smluvné Strany sa zaväzujú, že dožiadaná Smluvná Strana nebude skúmať, či obvinený je skutočne podozrivý z trestného činu mu za vinu kladeného, alebo v tom vinný.

Článok 15.

Zásada špeciality

(1) Vydaná osoba bez súhlasu dožiadanej Smluvnej Strany nemôže sa podrobiť trestnému pokračovaniu, nemôže sa potrestať alebo ďalej vydať tretiemu štátu pre nejaký pred vydaním spáchaný trestný čin, pre ktorý sa vydanie nepovolilo, ani na inom právnom základe, vzniklom pred vzdaním, sa nesmie obmedziť vo svojej osobnej slobode, vyjmúc, ak vydaná osoba neopustí územie dožiadajúcej Smluvnej Strany do mesiaca po konečnom skončení trestného pokračovania proti nej prevedeného — počítajúc do toho aj výkon trestu — alebo, ak, keď to územie opustila, dobrovoľne sa tam vrátila, alebo ak ju tretí štát znovu vydá.

(2) Ak žiadali vydanie pre prevedenie trestného pokračovania, čin, pre ktorý povolili vydanie, možno posúdiť inakšie len vtedy, ak by vydávací záväzok jestvoval v smysle ustanovení tejto smluvy aj pri novej kvalifikácii činu.

(3) Smluvné Strany sa zaväzujú, že na dožiadanie dodané spôsobom v článku 11 určeným, súhlasia s pokračovaním proti vydanej osobe, s jej potrestaním alebo s jej ďalším vydaním pre taký čin, pre ktorý nepovolili vydanie, ak by jestvoval vydávací záväzok pre tento čin v smysle ustanovení tejto smluvy.

Článok 16.

Vydanie krátkou cestou

Toho, koho raz už vydali, ak sa hocijakým spôsobom vyhne výkonu spravodlivosti a vstúpi znova na územie dožiadanej Smluvnej Strany, treba na priame dožiadanie príslušných vrchností (článok 11) zatknúť bez ďalších formalít a bezodkladne vydať, ak ešte jestvujú podmienky vydania.

Článok 17.

Prevezenie

(1) Smluvné Strany sa zaväzujú, že prevezú svojím územím toho obvineného, ktorého tretí štát vydal druhej Smluvnej Strane.

(2) Záväzok previesť nejestvuje:

1. ak by sa vydanie obvineného v smysle ustanovení tejto smluvy nemalo provoliť;

2. ak niektorá vrchnosť dožiadanej Smluvnej Strany trestne stíha obvineného, alebo ak proti nemu niektorá vrchnosť dožiadanej Smluvnej Strany nariadila zatknutie z iného dôvodu.

(3) Ustanovenia článkov 11 až 15 treba použiť primerane.

Článok 18.

Vykonanie vydania a prevezenia

(1) Smluvné Strany sa zaväzujú, že dopravia obvineného, ktorého vydanie alebo prevezenie treba vykonať, na pohraničnú stanicu obapolne určenú.

(2) Prevezenie vykonajú vrchnosti dožiadanej Smluvnej Strany cestou a spôsobom, ktoré sa im zdajú najvhodnejšími.

Časť tretia

Vydanie predmetov.

Článok 19.

Predmety, ktoré sa vydávajú

Smluvné Strany sa zaväzujú, že primerane nasledovným ustanoveniam si vydajú:

1. predmety, ktoré môžu mať za nejakého trestného pokračovania význam ako dôkazné prostriedky;

2. predmety, ktoré v nejakom trestnom pokračovaní spadajú pod zabavenie alebo zhabanie;

3. predmety, nachádzajúce sa v držbe obvineného, ktoré obvinený alebo niektorý účastník nadobudol mimo územia dožiadanej Smuvnej Strany tým trestným činom, pre ktorý ho stíhajú, alebo tie nadobudol ako protihodnotu takýchto predmetov;

4. predmety, ktoré sa pri niektorom prevezení prevezmú spolu s obvineným.

(2) Predmety uvedené v odseku 1, bod 1 až 3, si Smluvné Strany vzájomne vydajú aj vtedy, keď obvinený nemôže byť vydaný pre jeho smrť alebo útek.

(3) Záväzok vydania predmetov, uvedených v odseku 1, bod 1 až 3, sa vzťahuje aj na predmety, ktoré obvinený schoval alebo uložil v štáte dožiadanom a ktoré boly neskoršie vystopované.

Článok 20.

Podmienky vydania

Smluvné Strany sa zaväzujú, že sa nedotknú práv tretích osôb na vydaných predmetoch a na žiadosť bezodkladne vrátia predmety, ak pri ich vydaní použily primeranej výhrady.

Článok 21.

Výnimky z vydávacieho záväzku

(1) Nieto záväzku vydávacieho, ak v trestnom pokračovaní, pre ktoré by sa malo stať vydanie, by nejestvoval vydávací záväzok podľa článkov 3 až 6.

(2) Nieto zaväzku vydávacieho ani vtedy, ak trestné pokračovanie, pre ktoré sa to má splniť, smeruje proti tomu štátnemu príslušníkovi dožiaďanej Smluvnej Strany, ktorý sa zdržuje mimo územia dožiadajúcej Smluvnej Strany, alebo ak dožiadaná Smluvná Strana splnenie právnej pomoci má za také, ktoré by mohlo ohroziť jej vysostné práva alebo jej bezpečnosť.

Článok 22.

Odklad vydania

Ak predmety potrebuje vrchnosť dožiadanej Smluvnej Strany za nejakého trestného pokračovania, vydanie sa môže odložiť do tých čias, kým pokračovanie skončia. Takéto vydanie sa môže stať aj za výhrady, že vydané predmety sa majú vrátiť, keď to je možné.

Článok 23.

Spôsob postúpenia dožiadaní o vydanie

Predostretie dožiadaní o vydanie sa stane spôsobom, uvedeným v článku 11.

Článok 24.

Dožiadanie o osobitné vydanie predmetov

Ak vydanie predmetov sa má stať nezávisle od vydania alebo prevezenia obvineného, treba s dožiadaním o vydanie predmetov predložiť usnesenie a zabavení, ktoré vydala príslušná vrchnosť dožiadajúcej Smluvnej Strany. V dožiadaní alebo usnesení sa majú oznámiť osobné pomery obvineného, najmä jeho štátna príslušnosť, miesto jeho pobytu, známeho v čase podania dožiadania, skutková podstata trestného činu jemu za vinu kladeného, ako aj čas a miesto spáchania činu a stav trestnej veci.

Článok 25.

Vykonanie vydania

(1) Vydanie vykonajú vrchnosti dožiadanej Smluvnej Strany, ktoré podľa zákonov tejto Smluvnej Strany vo svojich vlastných trestných veciach sú povolané splniť podobné úradné úkony, za dodržania formalít, ktoré sú predpísané pre tieto úradné úkony, v prípade potreby však aj primeranými donucovacími prostriedkami.

(2) Ak vydanie sa má stať spolu s vydaním alebo prevezením obvineného, predmety sa majú odovzdať podľa možnosti súčasne s obvineným.

Časť štvrtá

Iná právna pomoc v trestných veciach.

Článok 26.

Doručenia

(1) Smluvné Strany sa zaväzujú, že doručia spisy, týkajúce sa niektorého trestného pokračovania, najmä aj predvoinia.

(2) Doručenie sa má dokázať datovaným potvrdením príjemcu, ktoré je overené potvrdením kancelárie vrchnosti príslušnej doručovať, a opatrené úradnou pečiatkou, alebo osvedčením tejto kancelárie.

Článok 27.

Právne postavenie predvolaného

Svedok alebo znalec, ktorý sa dostaví pred vrchnosti dožiadajúcej Smluvnej Strany na predvolanie, doručené mu vrchnosťami dožiadanej

Smluvnej Strany, nemá sa bez ohľadu na jeho štátnu príslušnosť stíhať a potrestať pre páchateľstvo, účastenstvo akejkoľvek povahy, ukrývačstvo, alebo nadržovanie v trestnom čine, ktorý je predmetom pokračovania alebo v nejakom inom trestnom čine, ktorý bol spáchaný pred odcestovaním predvolanej osoby s územia dožiadanej Smluvnej Strany, ali však obmedzovať vo svojej osobnej slobode na inom predtým ozniklom právnom základe, vyjmúc, že predvolaná osoba neopustí územie dožiadajúcej Smluvnej Strany do týždňa, počítaného odo dňa, ktorého bola prepustená a mohla odcestovať.

Článok 28.

Vyšetrovacie úkony

Smluvné Strany sa zaväzujú, že vypočujú obvinených, svedkov a znalcov, poskytnú si informácie, vzázomne odovzdajú si dočasne spisy alebo o ich obsahu vydajú odpisy, vykonajú ohliadky, prevedú domové prehliadky a zabavenie predmetov a splnia iné vyšetrovacie úkony.

Článok 29.

Predvedenie zatknutých osôb

Predpokladajúc, že predvedenie sa neprotiví záujmom prisluhovania spravodlivosti dožiadanej Smluvnej Strany, Smluvné Strany sa zaväzuju, že osoby, ktoré sú v predbežnom zatknutí — nakoľko nejde o väzňov, odpykávajúcich svoj trest — si navzájom predvedú len za ich súhlasu a za tým účelom, aby ich ako svedkov vypočuli alebo konfrontovali s inými osobami. Dožiadajúca Smluvná Strana za zaväzuje, že predvedené osoby po vykonaní vyšetrujúceho úkonu dá bezodkladne dopraviť zpät.

Článok 30.

Výnimky z povinnosti splniť právnu pomoc

(1) Nejestvuje záväzok splniť právnu pomoc podľa článkov 26, 28 a 29:

1. ak trestné pokračovanie, v záujme ktorého by sa mala právna pomoc splniť, sa vzťahuje na taký čin, pre ktorý nie je možné vymerať aspoň tri mesiace trestu na slobode alebo druh trestu od trestu straty slobody ťažší, vyjmúc, ak čin podľa práva oboch Smluvných Strán tvorí neprístojnosť, spáchanú na poli dopravy po zemi, vode alebo po vzduchu;

2. ak trestné pokračovanie, v záujme ktorého by sa mala právna pomoc splniť, sa vzťahuje na taký čin, pre ktorý by nejestvoval vydávací záväzok podľa článkov 4 alebo 5, po prípade podľa článku 6, bod 3 alebo 5;

3. ak trestné pokračovanie, v záujme ktorého by sa mala právna pomoc splniť, sa vzťahuje na taký čin, pre ktorý vrchnosti dožiadanej Smluvnej Strany vyniesly trestný rozsudok alebo iné rozhodnutie, ktoré pokračovanie skončilo, vyjmúc, že dožiadaná Smluvná Strana žiadala trestné pokračovanie zaviesť, alebo pristala na prevedenie trestného pokračovania;

4. ak trestné pokračovanie, v záujme ktorého by sa mala právna pomoc splniť, smeruje proti takému štátnemu príslušníkovi dožiadanej Smluvnej Strany, ktorý sa zdržuje mimo územia dožiadajúcej Smluvnej Strany, vyjmúc, ak čin tvorí neprístojnosť, spáchanú na poli dopravy po zemi, vode alebo vo vzduchu a ako taký môže sa trestať aj podľa práva dožiadanej Smluvnej Strany;

5. ak dožiadaná Smluvná Strana výkon právnej pomoci má za taký, ktorý by mohol ohroziť jej výsostné práva alebo jej bezpečnosť.

(2) Dožiadanie o doručenie predvolania možno odmietnuť aj vtedy, keď predvolanému na prípad jeho nedostavenia sa dávajú do výhľadu donucovacie opatrenia alebo iné ujmy.

Článok 31.

Zpráva z evidencie trestov

(1) Smluvné Strany sa zaväzujú, že z evidencie trestov si podajú zprávy.

(2) Nejestvuje záväzok podať zprávu, ak v trestnom pokračovaní, pre ktoré žiadajú zprávu, by nejestvoval záväzok vydať, po prípade poskytnúť právnu pomoc v smysle článku 4, ďalej v smysle článku 5, bod 1 alebo 3 až 6, po prípade o smysle článku 6, bod 3 až 5, napokon v smysle článku 30, odseku 1, bod 4 alebo 5.

Článok 32.

Podstatný obsah dožiadaní o právnu pomoc

V dožiadaniach o právnu pomoc, ustálenú v článkoch 26, 28, 29 a 31, treba uviesť osobné pomery obvineného, hlavne jeho štátnu príslušnosť a miesto jeho terajšieho pobytu, ako aj skutkový stav trestného činu, za vinu mu kladeného, najmä čas a miesto spáchania činu, a stav trestnej veci.

Článok 33.

Spôsob postúpenia dožiadaní o právnu pomoc

(1) Dožiadania o právnu pomoc, ustálené v článku 26, odseku 1 a v článkoch 28 a 31 medzi interesovanými justičnými a verejno-bezpečnostnými vrchnosťami sa zasielajú v priamom styku. Ak dožiadanie o

právnu pomoc zaslali vrchnosti, neprislušnej pre jeho prevzatie, tak táto dožiadanie z úradu postúpi príslušnej vrchnosti a súčasne upovedomí o tom dožiadajúcu vrchnosť. Pre spôsob postúpenia dožiadaní o predvolania, spomenuté v článku 27 a o právnu pomoc, ustálenú v článku 29, smerodajné sú ustanovenia článku 11.

(2) Nakoľko ide o trestné veci, ktoré prejednávajú vojenske súdy, má podať slovenské dožiadanie slovenské Ministerstvo národnej obrany priamo chorvátskemu Ministerstvu pravosúdia a kultu a chorvátske dožiadanie chorvátske Ministerstvo domobrany priamo slovenskému Ministerstvu pravosúdia.

Článok 34.

Vykonávenie právnej pomoci

(1) Dožiadaná Smluvná Strana dožiadania o právnu pomoc, uvedenú v článkoch 26, 28, 29 a 31, dá vybaviť svojimi vrchnosťami, ktoré v danom prípade sú povolané splniť podobné úradné úkony podľa jej zákonov vo vlastných trestných veciach, za dodržania formalít na tieto úkony predpísaných a primeranými donucovacími prostriedkami.

(2) Dožiadaná vrchnosť zašle dožiadajúcej vrchnosti spisy, ktoré sa vzťahujú na splnenie dožiadania, alebo oznámi tie príčiny, ktoré prekážajú to splniť.

Časť piata

Oznamovanie odsúdení.

Článok 35.

(1) Smluvné Strany sa zaväzujú, že si navzájom oznámia tie trest ukladajúce právoplatné rozhodnutia, ktoré vynesú vrchnosti jednej Smluvnej Strany proti štátnym príslušníkom druhej Smulvnej Strany a ktoré podľa domovských ustanovení rozhodujúcej vrchnosti majú sa zapísať do evidencie trestov, vyjmúc, ak ide o odsúdenie pre politický, po prípade pre taký trestný čin, ktorý uskutočňuje obídenie brannej povinnosti, alebo ak ide o výlučne vojenský trestný čin.

(2) Oznámenie sa stane tak, že zašlú si vzájomne jeden exemplár zprávy s údajmi evedencie trestov, na osobitné prianie však jedno vyhotovenie rozhodnutia o uložení trestu. Výmenu sprostredkujú slovenské Ministerstvo pravosúdia a chorvátske Ministerstvo pravosúdia a kultu.

Časť šiesta

Trovy právnej pomoci, overenia a preklady.

Článok 36.

(1) Dožiadajúca Smluvná Strana nenahradí trovy, ktoré sa vyskytly pred vrchnosťami dožiadanej Smluvnej Strany pri dožiadaniach a pri

poskytnutí právnej pomoci v smysle ustanovení tejto smluvy. Taktiež nenahradia sa ani trovy, ktoré vznikly oznámením odsúdení a vrátením predmetov.

(2) Dožiadajúca Smluvná Strana nahradí trovy, ktoré sa vyskytnú pri príležitosti dočasného vydávania, prevezenia alebo predvedenia podľa článku 29, taktiež odmeny a hotové výdavky, ktoré prináležajú znalcom.

(3) Dožiadania o vydanie, doručenie a inú právnu pomoc ako aj ich prílohy majú byť spísané v štátnom jazyku dožiadajúcej Smluvnej Strany a treba k nim pripojiť overený preklad v štátnom jazyku dožiadanej Smluvnej Strany. Ináč nepotrebujú overenia.

Časť siedma

Záverečné ustanovenia.

Článok 37.

Ratifikácia, nadobudnutie účinnosti a výpoveď

(1) Smluvu treba ratifikovať a ratifikačné listiny, ako to je možné, vymeniť v Bratislave.

(2) Táto smluva nadobudne účinnosť tridsiaty deň po uplynutí dňa, ktorého nastala výmena ratifikačných listín, a zostane v účinnosti do uplynutia šiestich mesiacov, počítaných od toho dňa, kedy ju niektorá Smluvná Strana vypovie.

Na dôkaz toto splnomocnenci podpísali a opečatili túto smluvu.

Zhotovené v dvoch pôvodinách, v reči slovenskej a chorvátskej, v Záhrebe dňa 29. októbra 1942.

Dr. GEJZA FRITZ
Dr. JOZEF CIEKER

Dr. ANDRIJA ARTUKOVIĆ
JOSIP MILKOVIĆ

ZÁVEREČNÝ PROTOKOL

Pri podpísaní tejto smluvy splnomocnenci sa osvedčujú, že je medzi nimi shoda aj v nasledovných:

I.

K smluve v celku:

1. Smluvné Strany si majú navzájom oznámiť prehľad rozdelenia súdov, usporiadaných podľa obvodu sborových súdov prvej stolice.

2. Pod obvineným v smysle ustanovení tejto smluvy treba rozumieť aj podozrelého, obžalovaného alebo odsúdeného.

II.

K článku 1:

Nakoľko pre splnenie právnej pomoci chýba niektorá podmienka podľa tejto smluvy vyžadovaná, predpokladajúc, že sa tento nedostatok môže krátko doplniť, dožiadaná Smluvná Strana to dožiadajúcej Smluvnej Strane umožní pred odmietnutím dožiadania.

K článku 2, odseku 2:

Vydávací záväzok ani vtedy nejestvuje, ak obvinený do splnenia vydávania nadobudol štátnu príslušnosť dožiadanej Smluvnej Strany.

K článku 4:

(1) Politickými činmi sú najmä tie trestné činy, ktoré smerujú bezprostredne proti vnútornej alebo vonkajšej bezpečnosti štátu, najmä proti jeho ústavnoprávnym základom, územnej celistvosti, cti alebo proti dobrému pomeru, jestvujúcemu s cudzinou.

(2) Dožiadaná Smluvná Strana posudzuje povahu trestného činu primerane okolnostiam prípadu vždycky slobodne a v tomto smere je oprávnená žiadať od dožiadajúcej Smluvnej Strany hocijaké potrebné vysvetlenie alebo objasnenie.

(3) Ak ide o úmyselný zločin proti životu, alebo o zločin, ktorý vyvolal zvláštne obecné nebezpečenstvo, možno vydanie povoliť aj nad záväzkami, prevzatými touto smluvou, o čom rozhoduje minister pravosúdia dožiadanej Smluvnej Strany.

K článku 6, bodu 4:

Pod rozsudkom alebo iným súdnym rozhodnutím, spomenutým v tomto bode, treba rozumieť aj nie právoplatný rozsudok, po prípade aj iné súdne rozhodnutie.

K článku 10:

(1) Pri postúpení žiadosti môžu sa použiť všetky novšie, dobe primerané zpravodajské prostriedky, ak je bezpochybné, že dožiadanie pochádza od vrchnosti na to podľa tejto smluvy príslušnej.

(2) Každá Smluvná Strana môže ziadať u druhej Smluvnej Strany uverejnenie kurentovania niektorého obvineného, ak sa zdá, že podmienky vydania jestrujú.

(3) Takúto žiadosť treba predostrieť spôsobom, ustáleným v článku 11. Ministerstvo pravosúdia Smluvných Strán postúpi takéto žiadosti redakcii listu trestných kurentovaní. Žiadosť má obsahovať údaje, označené v článku 10, odseku, a treba ju bezplatne splniť.

(4) Ak sa najde obvinený, ktorý sa týmto spôsobom kurentuje, treba ho ihneď dať do vydávacej väzby a o tom treba dožiadajúcu vrchnosť priamo upovedomiť, aby predostrela formálne náležitú o vydanie. Ak takéto kurentovanie sa stane bezpredmetým, treba to bez prieťahu odvolať. Text uverejneného kurentovania treba zaslať dožiadajúcej vrchnosti.

K článku 15, odseku 1:

Lehota, za ktorej má opustiť vydaná osoba územie dožiadajúcej Smluvnej Strany, spočíva do tých čias, kým nemôže odcestovať.

K článku 15, odseku 3:

V takýchto prípadoch netreba vydať a zaslať novší zatykač, ale dožiadajúca Smluvná Strana vo svojom dožiadaní oznámi tie údaje, z ktorých sa dá zistiť vydávací záväzok.

K článku 18:

Smluvné Strany sa dohodnú, ktoré budú tie pohraničné stanice, na ktorých vo vydávacom alebo prevážacom styku prevezmú, po prípade odovzdajú obvinených.

K článku 26, odseku 1:

Smluvné Strany k žiadostiam o doručenie a k doručenkám použijú dvojjazyčné (slovensko-chorvátske) tlačivá, obsah ktorých si navzájom oznámia.

K článku 27:

Ak sa stane potrebným predvolať svedka alebo znalca s územia niektorej Smluvnej Strany, slovenské Ministerstvo pravosúdia a chorvátske Ministerstvo pravosúdia a kultu sa dohodnú s prípadu na prípad, kde a ako sa vyplatí suma, ustáliteľná predvolanému svedkovi alebo znalcovi titulom cestovných trov a straty času, taktiež preddavok, ktorý sa má dať na túto sumu.

K článku 31:

Smluvné Strany si navájom oznámia úrady trestných registrov, ktoré sú povinné podavať zprávy podľa článku 31.

III.

Ak jedna Smluvná Strana chce zavdať podnet u druhej Smluvnej Strany na zavedenie nejakého trestného pokračovania, majú sa použiť pre spôsob postupovania takýchto dožiadaní ustanovenia článku 11, ináč však ustanovenia článku 36.

IV.

V jednotlivých prípadoch možno poskytnúť právnu pomoc aj nad záväzkami, prevzatými touto smluvou, ak právna pomoc sa neprotiví ustanoveniam tejto smluvy a ak to má miesto podľa práva dožiadanej Smluvnej Strany, alebo ak to nezakazuje jej právo.

V.

Nakoľko za trestného pokračovania je predmetom posúdenia aj súkromnoprávny nárok, treba o pokračovaní primerane použiť ustanovenia slovensko-chorvátskej dohody o upravení vzájomných občianskoprávnych stykov.

VI.

Ministerstvá pravosúdia Smluvných Strán sa v bezprostrednom styku dohodnú, aby ich zástupcovia občas mali schôdzky pre zaistenie jednotného vykonávania tejto smluvy a pre odstránenie ťažkostí, ktoré by sa prípadne vyskytly pri jej vykonávaní. Nakoľko otázky, ktoré treba objasniť, sa dotýkajú pôsobnosti aj iných ministerstiev, po prípade ministrov, na rozhovoroch možu sa zúčastniť aj ich zástupcovia. Schôdzky budú na území Smluvných Strán striedavo.

Na dôkaz toho splnomocnenci podpísali a opečatili tento záverečný protokol, ktorý je podstatnou súčiastkou smluvy, podpísanej dnešného dňa.

Zhotovené v dvoch pôvodinách, v reči slovenskej a chorvátskej, v Záhrebe dňa 29. októbra 1942.

Dr. GEJZA FRITZ
Dr. JOZEF CIEKER

Dr. ANDRIJA ARTUKOVIĆ
JOSIP MILKOVIĆ

PRISTUP NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE DANSKO-NJEMAČKO-FINSKO-ŠVEDSKOM SPORAZUMU O OBSKRBI DRVOM

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
Ministarstvo vanjskih poslova
Zagreb

Broj: Pr. 7136/1942.

NOTIFIKACIJA

Vladi Nezavisne Države Hrvatske čast je vladi Njemačkoga Reicha saobćiti sliedeće:

Dne 23. siečnja 1942. sklopljen je u Berlinu između vlada Njemačkoga Reicha, Danske, Finske i Švedske sporazum o osnivanju dansko-njemačko-finsko-švedskog povjerenstva za zajednički postupak kod namirivanja potreba drvom u zemljama u prostoru Sjevernoga i Iztočnoga mora.

Prema članku 4., stavka 1. i 2. ovoga sporazuma mogu i druge europske države pristupiti spomenutom sporazumu, a pristup će se priobćiti njemačkoj vladi diplomatskim putem.

Nakon što je vlada Nezavisne Države Hrvatske zaključkom od 3. kolovoza 1942. odlučila pristupiti tome sporazumu, daje se ovime na temelju članka 4., stavke 2. njemačkoj vladi na znanje pristup Nezavisne Države Hrvatske sporazumu o osnivanju dansko-njemačko-finsko-švedskog povjerenstva za zajednički postupak kod namirivanja potreba drvom u zemljama u prostoru Sjevernoga i Iztočnoga mora.

Zastupnikom hrvatske vlade u spomenutom povjerenstvu imenovan je ing. Krešimir Katić, nadstojnik odsjeka za šumsku trgovinu i šumski veleobrt u ministarstvu narodnoga gospodarstva.

U smislu sporazuma moli hrvatska vlada, da bi se o izvršenom pristupu Nezavisne Države Hrvatske dostavila obaviest vladama ostalih Ugovornih Zemalja i da bi joj se istodobno uputio ovjerovljeni priepis sporazuma.

Zagreb, dne 31. listopada 1942.

Ministar vanjskih poslova
Dr. MLADEN LORKOVIĆ

Vladi Njemačkoga Reicha
Berlin

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
Ministarstvo vanjskih poslova
Zagreb

N. Pr. 7136/1942.

NOTIFIKATION

Die Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien beehrt sich der Regierung des Deutschen Reiches folgendes mitzuteilen:

Am 23. Januar 1942 wurde in Berlin zwischen den Regierungen des Deutschen Reiches, Dänemarks, Finnlands und Schwedens das Abkommen über Einsetzung einer dänisch-deutsch-finnisch-schwedischen Kommission zur gemeinsamen Behandlung der Holzbedarfsdeckung in den Ländern des Nordsee- und Ostseeraumes abgeschlossen.

Laut Artikel 4, Abs. 1 und 2 dieses Abkommens können auch andere europäische Staaten dem genannten Abkommen beitreten, und der Beitritt wird auf diplomatischem Wege der Deutschen Regierung mitgeteilt.

Nachdem die Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien durch Beschluss vom 3. August 1942 entschlossen hat diesem Abkommen beizutreten, wird hiermit auf Grund des Artikels 4, Abs. 2 der Beitritt des Unabhängigen Staates Kroatien zum Abkommen über Einsetzung einer dänisch-deutsch-finnisch-schwedischen Kommission zur gemeinsamen Behandlung der Holzbedarfsdeckung in den Ländern des Nordsee- und Ostseeraumes der Deutschen Regierung gütigst bekanntgegeben.

Als Vertreter der Kroatischen Regierung in der erwähnten Komission wurde Ingenieur Krešimir Katić, Vorstand der Sektion für Holzvertrieb und Holzindustrie im Ministerium für Volkswirtschaft ernannt.

Im Sinne des Abkommens ersucht die Kroatische Regierung höflichst über den erfolgten Beitritt des Unabhängigen Staates Kroatien den Regierungen der übrigen Vertragschliessenden Länder Benachrichtigung zukommen und ihr gleichzietig eine beglaubigte Abschrift des Abkommens übermitteln lassen zu wollen.

Zagreb, den 31. Oktober 1942.

Der Minister für Äussere Angelegenheiten:
Dr. MLADEN LORKOVIĆ

An die
Regierung des Deutschen Reiches
Berlin

MINISTARSTVO VANJSKIH POSLOVA
Ha Pol I 63/43 Ang. I.

VERBALNA NOTA

Ministarstvu vanjskih poslova čast je potvrditi hrvats..om poslanstvu primitak verbalne note br. P. 6622/42 od 21. prosinca 1942. i s njome predane notifikacije hrvatskog ministra vanjskih poslova o pristupu Nezavisne Države Hrvatske sporazumu podpisanom u Berlinu dne 23. siečnja 1942. o osnivanju dansko-njemačko-finsko-švedskog povjerenstva za zajednički postupak kod namirivanja potreba drvom u zemljama u prostoru Sjevernoga i Iztočnoga mora.

Obzirom na članak IV., stavka 2. sporazuma, ministarstvu vanjskih poslova čast je saobćiti hrvatskom poslanstvu, da je povelja o pristupu položena kod njemačke vlade dne 12. siečnja 1943. i da je sporazum toga dana stupio na snagu za Nezavisnu Državu Hrvatsku. Pristup je saobćen vladama drugih Ugovornih Država prema članku IV., stavka 3. sporazuma.

Ovjerovljeni priepis sporazuma prilaže se s molbom, da bi se uputio vladi Nezavisne Države Hrvatske.

Berlin, dne 18. siečnja 1943.

Hrvatskom poslanstvu

AUSWÄRTIGES AMT
Ha Pol I 63/43 Ang. I.

VERBALNOTE

Das Auswärtige Amt beehrt sich der Kroatischen Gesandtschaft den Empfang ihrer Verbalnote Nr. P. 6622/42 vom 21. Dezember 1942 und der damit überreichten Notifikation des kroatischen Ministers für Äussere Angelegenheiten über den Beitritt des Unabhängigen Staates Kroatien zu dem am 23. Januar 1942 in Berlin unterzeichneten Abkommen über Einsetzung einer dänisch-deutsch-finnisch-schwedischen Kommission zur gemeinsamen Behandlung der Holzbedarfsdeckung in den Ländern des Nordsee- und Ostseeraumes zu bestätigen.

Mit Beziehung auf Artikel IV Absatz 2 des Abkommens beehrt sich das Auswärtige Amt der Kroatischen Gesandschaft mitzuteilen, dass die Niederlegung der Beitrittsurkunde bei der Deutschen Regierung am 12. Januar 1943 stattgefunden hat und dass das Abkommen an diesem Tage für den Unabhängigen Staat Kroatien wirksam geworden ist. Der Beitritt ist den Regierungen der anderen Vertragsstaaten nach Artikel IV Absatz 3 des Abkommens mitgeteilt worden.

Eine beglaubigte Abschrift des Abkommens ist mit der Bitte um Weiterleitung an die Regierung des Unabhängigen Staates Kroatien beigefügt.

Berlin, den 18. Januar 1943.

An die
Kroatische Gesandtschaft

SPORAZUM
O OSNIVANJU DANSKO-NJEMAČKO-FINSKO-ŠVEDSKOG POVJERENSTVA ZA ZAJEDNIČKI POSTUPAK KOD NAMIRIVANJA POTREBA DRVOM U ZEMLJAMA U PROSTORU SJEVERNOGA I IZTOČNOGA MORA

Kraljevska danska vlada, njemačka vlada, finska vlada i kraljevska švedska vlada u želji da se zajednički posavjetuju o pitanjima šumskoga i drvnoga gospodarstva i da izpitaju predpostavke za sređenu izmjenu višaka drva, sporazumjele su se sklopiti sporazum o osnivanju zajedničkog šumskog i drvnog povjerenstva, te su u tu svrhu imenovale svoje opunomoćenike:

Kraljevska danska vlada:
izvanrednog poslanika i opunomoćenog ministra gospodina Otta Carla Mohr-a;

Njemačka vlada:
ministerialnog ravnatelja u ministarstvu vanjskih poslova gospodina Emila Wiehla i ministerialnog ravnatelja u ministarstvu šuma Reicha gospodina Willi-a Parchmanna;

Finska vlada:
izvanrednog poslanika i opunomoćenog ministra gospodina prof. Dr. Toivo Mikael Kivimäki-a;

Kraljevska švedska vlada:
izvanrednog poslanika i opunomoćenog ministra gospodina Arvida Richerta.

Opunomoćenici su se, nakon predloženja svojih punomoći, koje su pronađene u dobrom i izpravnom obliku, sporazumjeli u sliedećem:

Članak I.

Radi zajedničkog savjetovanja o pitanjima šumskoga i drvnoga gospodarstva i nauke te radi izpitivanja predpostavaka za sređenu izmjenu višaka drva osnovat će se povjerenstvo, u koje svaka od Ugovornih Vlada šalje jednog zastupnika kao člana.

Zastupnici mogu pozvati sebi u pomoć stručnjake.

Članak II.

Povjerenstvo zasjeda prema potrebi u zemljama, koje će se odrediti od slučaja do slučaja, a vlade kojih su zaključile ovaj sporazum.

Poslovnica povjerenstva nalazi se u Berlinu.

Troškove oko odašiljanja članova i stručnjaka snosi svaka vlada sama.

Povjerenstvo propisuje svoj poslovnik.

Članak III.

Kad povjerenstvo stavlja priedloge, ono će ih predlagati vladinim odborima, koji su po pojedinim zemljama osnovani za provedbu dvostranih gospodarskih sporazuma. Odbori odlučuju o provedbi takovih priedloga.

Članak IV.

Postoji suglasnost o tome, da je u zajedničkom probitku provesti sređenu izmjenu višaka drva na po mogućnosti širokoj osnovici. Za to je poželjno, da druge europske države pristupe ovome sporazumu.

Pristup će se saobćiti diplomatskim putem njemačkoj vladi, te će stupiti na snagu odmah nakon pologa povelja o pristupu kod njemačke vlade.

Njemačka vlada saobćuje pristup vladama drugih Ugovornih Država.

Članak V.

Ugovorna Država, koja hoće odkazati ovaj sporazum, mora to saobćiti njemačkoj vladi, ova odmah obavješćuje druge Ugovorne Države uz navod dana, kojega je primila odkaz.

Odkaz stupa na snagu za državu, koja odkazuje, tek godinu dana nakon što je odkazno pismo primljeno kod njemačke vlade.

Članak VI.

Ovaj sporazum će se ratificirati čim prije moguće i stupa na snagu čim sve ratifikacione povelje budu položene kod ministarstva vanjskih poslova u Berlinu.

Članak VII.

Sporazum će se podpisati samo u jednom izvorniku, koji će se pohraniti u pismohrani ministarstva vanjskih poslova u Berlinu. Njemačka vlada poslat će diplomatskim putem svakoj od ostalih sudjelujućih vlada ovjerovljeni priepis sporazuma.

U vjeru čega su opunomoćenici podpisali ovaj sporazum

Učinjeno u Berlinu, dne 23. siečnja 1942.

Za kraljevsku dansku vladu:
O. C. MOHR
Za njemačku vladu:
WIEHL
PARCHMANN
Za finsku vladu:
T. M. KIVIMÄKI
Za kraljevsku švedsku vladu:
ARVID RICHERT

ABKOMMEN
ÜBER EINSETZUNG EINER DÄNISCH-DEUTSCH-FINNISCH-SCHWEDISCHEN KOMMISSION ZUR GEMEINSAMEN BEHANDLUNG DER HOLZBEDARFSDECKUNG IN DEN LÄNDERN DES NORDSEE- UND OSTSEERAUMES

Die Königlich Dänische Regierung, die Deutsche Regierung, die Finnische Regierung und die Königlich Schwedische Regierung, von dem Wunsche geleitet, gemeinsam über forst- und holzwirtschaftliche Fragen

zu beraten und die Voraussetzungen für den geordneten Austausch der Holzüberschüsse zu untersuchen, haben sich geenigt, ein Abkommen über die Einsetzung einer gemeinsamen Forst- und Holzkommission zu treffen, und haben zu diesem Zweck zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

Die Königlich Dänische Regierung:

den ausserordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister Herrn Otto Carl Mohr;

Die Deutsche Regierung:

den Ministerialdirektor im Auswärtigen Amt Herrn Emil Wiehl und den Ministerialdirektor im Reichsforstamt Herrn Willi Parchmann;

Die Finnische Regierung:

den ausserordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister Herrn Prof. Dr. Toivo Mikael Kivimäki;

Die Königlich Schwedische Regierung:

den ausserordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister Herrn Arvid Richert.

Die Bevollmächtigten haben nach Vorlage ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten Nachstehendes vereinbart:

Artikel I

Zur gemeinsamen Beratung über forst- und holzwirtschaftliche und wissenschaftliche Fragen und zur Untersuchung der Voraussetzungen für den geordneten Austausch der Holzüberschüsse wird eine Kommission eingesetzt, in welche jede der vertragschliessenden Regierungen einen Vertreter als Mitglied entsendet.

Die Vertreter können zu ihrer Unterstützung Sachverständige hinzuziehen.

Artikel II

Die Kommission tagt nach Bedarf in den von Fall zu Fall zu bestimmenden Ländern, deren Regierungen diesem Abkommen angehören.

Die Geschäftsstelle der Kommission befindet sich in Berlin.

Die Kosten für die Entsendung der Mitglieder und der Sachverständigen trägt jede Regierung selbst.

Die Kommission erlässt eine Geschäftsordnung.

Artikel III

Wenn die Kommission Vorschläge zu machen hat, so wird sie diese den von den einzelnen Ländern für die Durchführung der zweiseitigen Wirtschaftsabkommen eingesetzten Regierungsausschüssen unterbreiten. Die Ausschüsse entscheiden über die Durchführung solcher Vorschläge.

Artikel IV

Es besteht Einverständnis darüber, dass ein gemeinsames Interesse besteht, den geordneten Austausch der Holzüberschüsse auf möglichst breiter Grundlage durchzuführen. Es ist daher erwünscht, dass andere europäische Staaten diesem Abkommen beitreten.

Der Beitritt wird auf diplomatischem Wege der Deutschen Regierung mitgeteilt und wird alsbald nach Niederlegung der Beitrittsurkunden bei der Deutschen Regierung wirksam.

Die Deutsche Regierung teilt den Beitritt den Regierungen der anderen Vertragsstaaten mit.

Artikel V

Ein Vertragsstaat, der dieses Abkommen kündigen will, muss dies der Deutschen Regierung mitteilen; diese benachrichtigt unverzüglich die anderen Vertragsstaaten unter Mitteilung des Tages, an welchem sie die Kündigung erhalten hat.

Die Kündigung wird für den kündigenden Staat erst ein Jahr, nachdem das Kündigungsschreiben bei der Deutschen Regierung eingegangen ist, wirksam.

Artikel VI

Dieses Abkommen soll sobald als möglich ratifiziert werden und tritt in Kraft, sobald sämtliche Ratifikationsurkunden im Auswärtigen Amt in Berlin niedergelegt worden sind.

Artikel VII

Das Abkommen wird nur in einer Urschrift unterzeichnet, die im Archiv des Auswärtigen Amts in Berlin niedergelegt werden wird. Die Deutsche Regierung wird jeder der anderen beteiligten Regierungen eine beglaubigte Abschrift des Abkommens auf diplomatischem Wege zugehen lassen.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten dieses Abkommen unterzeichnet.

Geschehen zu Berlin am 23. Januar 1942.

Für die Königlich Dänische Regierung:
O. C. MOHR
Für die Deutsche Regierung:
WIEHL
PARCHMANN
Für die Finnische Regierung:
T. M. KIVIMÄKI
Für die Königlich Schwedische Regierung:
ARVID RICHERT

ZAPISNIK
O ŽELJEZNICI DUNAV-SAVA-JADRAN

Uzevši u obzir, da je u točki 1.) zapisnika, koji je zajedno s izpravama o ponovnom uređenju odnosa Družtva Željeznica Dunav—Sava—Jadran (bivšeg Družtva Južnih Željeznica), podpisanog u Brioni-u 10. kolovoza 1942. utvrđeno, da će sudjelujuće vlade, u slučaju da ugovor ne bi do 31. prosinca 1942. stupio na snagu uslied zakašnjenja s ratifikacijom, stupiti u dodir radi zaključenja utanačenja potrebnih za prielazno vrieme do stupanja na snagu samog ugovora;

pošto sadašnje stanje poslova oko ratifikacije ne pruža jamstvo da bi brionski sporazumi mogli stupiti na snagu do 31. prosinca 1942.,

sudjeljujuće su se vlade danas suglasile, da će države, ukoliko brionski sporazumi od 10. kolovoza 1942. ne bi stupili na snagu do 31. prosinca 1942., davati svoje doprinose za upravne troškove za 1943. godinu prema odredbama, predviđenim u članku 9. stavci 3. i sliedećem članku 10. stavci 1. brionskog sporazuma, koji je zaključen između vlada i Družtva. Ovo vriedi bez prejudiciranja i za ostala utanačenja, koja bi se ukazala potrebnima, ako sporazumi ne bi stupili na snagu prije 31. prosinca 1942.

Zaključeno i učinjeno u Bologni, dne 11. studenoga 1942.

Ing. SENJANOVIĆ	ALGYAY
PRANG	A. GIANNINI

PROTOKOLL
BETREFFEND DIE EISENBAHN DONAU-SAVE-ADRIA

In Anbetracht dessen, dass im Punkt 1) des in Brioni am 10. August 1942 zusammen mit den Urkunden über die Neuordnung der Verhältnisse der Donau—Save—Adria Eisenbahn-Gesellschaft (vormals Südbahn-Gesellschaft) unterzeichneten Protokolls bestimmt ist, dass sich die beteiligten Regierungen, falls der Vertrag infolge einer Verzögerung der Ratifikationen nicht vor dem 31. Dezember 1942 in Kraft tritt, in Verbindung setzen werden, um die hieraus für die Übergangszeit bis zum Inkrafttreten des Vertrages erforderlich werdenden Vereinbarungen zu treffen;

da der gegenwärtige Stand des Ratifikationsverfahrens keine Gewähr gibt, dass die Abkommen von Brioni bis 31. Dezember 1942 in Kraft werden treten können,

sind die beteiligten Regierungen am heutigen Tage dahin übereingekommen, dass, falls die Abkommen von Brioni vom 10. August 1942 nicht bis 31. Dezember 1942 in Kraft treten sollten, die Staaten ihre Beiträge zu den Verwaltungskosten für das Jahr 1943 nach den im Artikel 9, Absatz 3 und des nachfolgenden Artikel 10, Absatz 1 vorgesehenen Bestimmungen des zwischen den Regierungen und der Gesellschaft abgeschlossenen Abkommens von Brioni leisten werden. Dies gilt ohne Präjudiz für die anderen Vereinbarungen, die sich als notwendig erweisen sollten, wenn die Abkommen nicht vor dem 31. Dezember 1942 in Kraft treten.

Geschlossen und gefertigt in Bologna am 11. November 1942.

ALGYAY
A. GIANNINI

PRANG
Ing. SENJANOVIĆ

IZMJENA
NOTA LORKOVIĆ-CAMPEANU ZA PRODUŽENJE HRVATSKO-RUMUNJSKOG TRGOVAČKOG SPORAZUMA OD 7. KOLOVOZA 1941.

LÉGATION ROYALE DE ROUMANIE
à Zagreb

Zagreb, le 27 novembre 1942

Monsieur le Ministre,

Me référant en dernier lieu à la lettre de Votre Excellence adressée à Monsieur le Ministre de Roumanie le 9 octobre 1942, j'ai l'honneur de porter à Votre connaissance, d'ordre de mon Gouvernement, que j'ai été autorisé à procéder avec le Gouvernement de l'Etat Indépendant Croate à la prolongation jusqu'au 1-er janvier 1943, de la validité de l'Accord économique signé entre le Royaume de Roumanie et l'Etat Indépendant de Croatie le 7 août 1942. Les Protocoles signés par les représentants de nos deux Gouvernements, le 7 janvier et le 16 juin 1942, auront ainsi leur validité prolongée de manière automatique.

En communiquant par ceci la décision de mon Gouvernement de procéder à la prolongation de l'Accord économique en vigueur entre nos deux pays jusqu'au 1-er janvier 1943, je prie Votre Excellence de bien vouloir me faire transmettre le point de vue que le Gouvernement croate adoptera à ce sujet, avec la mention que la réponse affirmative de Votre Excellence, ainsi que le texte de la présente communication, pourront être considérés comme un échange de lettres confirmant l'Accord de nos deux Gouvernements sur ce qui précède.

Je saisis cette occasion pour renouveler à Votre Excellence les assurances de ma très haute considération.

Chargé d'Affaires de Roumanie ad interim:
ZENO M. CAMPEANU

A Son Excellence
Monsieur Mladen Lorković
Ministre des Affaires Etrangères
de l'Etat Indépendant Croate

KRALJEVSKO RUMUNJSKO POSLANSTVO
u Zagrebu

Zagreb, dne 27. studenoga 1942.

Gospodine ministre,

Pozivajući se konačno na pismo, koje je Vaša Preuzvišenost uputila 9. listopada 1942. gospodinu opunomoćenom ministru Rumunjske, čast mi je priobćiti Vam po nalogu moje vlade, da sam ovlašten sa vladom Nezavisne Države Hrvatske produljiti do 1. siečnja 1943. vriednost gospodarskog sporazuma, koji je podpisan 7. kolovoza 1942. između Kraljevine Rumunjske i Nezavisne Države Hrvatske. Na taj će se način automatski produljiti vriednost zapisnika podpisanih 7. siečnja i 16. lipnja 1942. po predstavnicima naših dviju vlada.

Stavljajući ovime do znanja odluku moje vlade da produlji do 1. siečnja 1943. gospodarski sporazum, koji je na snazi između naših dviju zemalja, molim Vašu Preuzvišenost, da mi izvoli dostaviti stanovište, koje će hrvatska vlada zauzeti o prednjem, sa napomenom, da će se potvrdni odgovor Vaše Preuzvišenosti, kao i tekst ovog saobćenja, moći smatrati izmjenom pisama, kojima se potvrđuje sporazum naših dviju vlada o prednjem.

Koristim se ovom prilikom, da ponovno izrazim Vašoj Preuzvišenosti izraz mog odličnog poštovanja.

Međutomni odpravnik poslova Rumunjske:
ZENO M. CAMPEANU

Njegovoj Preuzvišenosti
Gospodinu Mladenu Lorkoviću
ministru vanjskih poslova
Nezavisne Države Hrvatske
Zagreb

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
MINISTARSTVO VANJSKIH POSLOVA
Zagreb

Zagreb, le 30 novembre 1942.

Monsieur le Chargé d'Affaires,

En réponse à Votre lettre du 27 novembre 1942 je m'honore de Vous communiquer ce qui suit:

Le Gouvernement de l'Etat Indépendant de Croatie adopte la proposition du Gouvernement du Royaume de Roumanie et se trouve d'accord avec lui à ce que la validité de l'Accord économique croato-roumain du 7 août 1941 soit prolongée jusqu'au 1-er janvier 1943. Les Protocoles signés par les Représentants de nos deux Gouvernements le 7 janvier et le 16 juin 1942 auront ainsi leur validité prolongée de maniére automatique.

Le texte de la communication du 27 novembre que Votre Excellence vient de me faire parvenir, ainsi que ma présente réponse, sont ainsi considérés comme l'échange de lettres confirmant l'Accord de nos deux Gouvernements sur ce qui précède.

Veuillez agréer, Monsieur le Chargé d'Affaires, l'expression de ma haute considération.

Le Ministre des Affaires Etrangères
de l'Etat Indépendant de Croatie:
Dr. MLADEN LORKOVIĆ

Monsieur
Zeno M. Campeanu
Chargé d'Affaires ad interim
de la Légation Royale de Roumanie
Zagreb

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA
MINISTARSTVO VANJSKIH POSLOVA
Zagreb

Zagreb, dne 30. studenoga 1942.

Gospodine odpravniče poslova,

U odgovoru na Vaše pismo od 27. studenoga 1942. čast mi je obaviestiti Vas o sliedećem:

Vlada Nezavisne Države Hrvatske prihvaća priedlog vlade Kraljevine Rumunjske i sporazumna je s njome, da se vriednost hrvatsko-rumunjskog gospodarskog sporazuma od 7. kolovoza 1941. produlji do 1. siečnja 1943. Na taj će se način automatski produljiti vriednost zapisnika, podpisanih 7. siečnja i 16. lipnja 1942. po predstavnicima naših dviju vlada.

Tekst saobćenja od 27. studenoga, koje mi je Vaša Preuzvišenost upravo dostavila, kao i ovaj moj odgovor, smatraju se tako izmjenom pisama, kojima se potvrđuje sporazum naših dviju vlada o prednjem.

Izvolite primiti, gospodine odpravniče poslova, izraz moga odličnog poštovanja.

Ministar vanjskih poslova
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. MLADEN LORKOVIĆ

Gospodin
Zeno M. Campeanu
odpravnik poslova — ad interim
Kraljevskog rumunjskog poslanstva
Zagreb

ZAPISNIK
UZ SPORAZUM O ROBNOM I PLAĆEVNOM PROMETU IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I CAREVINE BUGARSKE, PODPISAN U ZAGREBU, DNE 25. RUJNA 1941. GODINE

I.

Hrvatski vladin odbor i bugarsko vladino povjerenstvo sporazumjeli su se, da produže valjanost sporazuma o robnom i plaćevnom prometu izmedu Nezavisne Države Hrvatske i Carevine Bugarske, podpisanog u Zagrebu dne 25. rujna 1941. godine, na daljnjih šest mjeseci počevši od 1. prosinca 1942. godine.

II.

S hrvatske se strane predlaže, da bugarske mjerodavne oblasti dozvole izvoz u Hrvatsku putem kompenzacije za sliedeću robu: vunu, grah, rižu, razna sjemenja, sirov opium, nahut, crvenu papriku, kao i ostalu robu, čija bi se potreba pokazala tokom ugovorne godine.

S bugarske se strane predlaže, da hrvatske mjerodavne oblasti dozvole izvoz u Bugarsku, putem kompenzacije, za sliedeću robu: solvay proizvode (kalciranu sodu, kaustičnu sodu i sodu bikarbonu), gips, konje, karbid, insulin, klorne derivate, solnu kiselinu, cikoriju, tanin, octenu kiselinu, šarane za razplod, kao i ostalu robu, čija bi se potreba pokazala tokom ugovorne godine.

Obje su se Stranke sporazumjele, da će u gornjem okviru pojedine kompenzacije podvrgavati dobrohotnom izpitivanju i nastojati olakšati robnu izmjenu obiju Ugovornih Država.

III.

Sastavljeno u Sofiji, na hrvatskom i bugarskom jeziku, dne 11. prosinca 1942. godine.

Za Hrvatsku:	Za Bugarsku:
Ing. VLADIMIR VRABČEVIĆ	N. PETZEFF

ПРОТОКОЛЪ
КЪМЪ СПОГОДБАТА ЗА СТОКООБМѢНА И ПЛАЩАНИЯТА МЕЖДУ НЕЗАВИСИМАТА ХЪРВАТСКА ДЪРЖАВА И ЦАРСТВО БЪЛГАРИЯ, ПОДПИСАНА ВЪ ЗАГРЕБЪ НА 25 СЕПТЕМВРИЙ 1941 ГОДИНА.

I.

Хърватската правителствена делегация и Българската правителствена делегация се съгласиха да продължатъ действието на Спогодбата за стокообмѣна й плащанията между Независимата Хърватска Държава и Царство България, подписана въ Загребъ на 25 септемврий 1941 година, съ още шест месеци, считано отъ 1 декемврий 1942 година.

II.

Отъ хърватската страна се предлага българскитѣ мѣродавни власти да разрешатъ за Хърватско по компенсационенъ пжтъ, на следнитѣ стоки: вълна, фасулъ, оризъ, разни градинарски семена, суровъ опиумъ, нахутъ, червенъ пипер, както и друге стоки, за които Хърватската държава би изказала пожелания презъ течение на договорното време.

Отъ българската страна се предлага хърватскитѣ мѣродавни власти да разрешатъ износа за България, по компенсационем пжтъ, на следнитѣ стоки: Солвееви продукти (калцинирана сода, сода каустикъ, сода бикарбонатъ), гипсъ, коне, карбидъ, инсулинъ, хлорни деривати, солна киселина, цикория, танинъ, оцетна киселина, шарани за разплодъ, както и други стоки, за които България би показала интересъ въ течение на договорното време.

Дветѣ страни се споразумяватъ, въ горнитѣ рамки, да подлагатъ на благосклонно разглеждане отдѣлнитѣ компенсации и да полагатъ усилия за улесняване размената на стоки между дветѣ договорящи държави.

III.

Съставенъ въ София, на хърватски и български езици, на 11 декемврий 1942 година.

За България:	За Хърватско:
Н. ПЕЦЕВЪ	ИНЖ. ВЛАДИМИРЪ ВРАБЧЕВИЧЪ

UGOVOR
IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I NJEMAČKOGA REICHA O PRAVNOJ ZAŠTITI I PRAVNOJ POMOĆI U POREZNIM STVARIMA

Nezavisna Država Hrvatska i Njemački Reich vođeni željom, da na području poreza uglave načela o uzajamnoj uredovnoj i pravnoj pomoći, odlučili su o tom sklopiti ugovor, te su u tu svrhu imenovali opunomoćenicima:

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:

ministra vanjskih poslova gospodina Dra. Mladena Lorkovića i

pročelnika odjela za državne prihode ministarstva državne riznice gospodina Josipa Palića;

Kancelar Njemačkog Reicha:

izvanrednog poslanika i opunomoćenog ministra gospodina Siegfrieda Kasche-a;

ministerialnog ravnatelja u ministarstvu financija Reicha gospodina profesora Dra. Otona Heddinga i

ministerialnog dirigenta u ministarstvu financija Reicha gospodina Dra. Johannesa Schwandta,

koji su se, pošto su izpitali svoje punomoći i pronašli ih u redu i u propisanom obliku, sporazumjeli u sliedećim odredbama:

Članak 1.

Porezima u smislu ovoga ugovora smatraju se javne daće, ukoliko se ubiru u Njemačkom Reichu za Reich ili za obćine (obćinske saveze), u Protektoratu Češka i Moravska za Protektorat i kotare, a u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj za državu, župe ili obćine, te na obim stranama prirezi i dodatci, koji se zajedno s tim daćama ubiru za račun drugih javnopravnih tiela. Izuzete su međutim carine i porezi na potrošnju; porez na poslovni promet i porez na razkoš ne smatraju se kod primjene ovog ugovora porezima na potrošnju.

I. Pravna zaštita u poreznim stvarima

Članak 2.

(1) Pripadnici jedne Ugovorne Stranke uživaju na području druge Ugovorne Stranke jednaki porezni postupak, napose istu zaštitu pred financialnim oblastima, sudovima, rizničkim upraviteljstvima i upravnim sudištima, kao i pripadnici te zemlje.

(2) Pravne osobe, uključivši družtva kao i družtva s osobnim članstvom, ustanove, zaklade i druge imovine s određenom svrhom, koje nemaju vlastite pravne osobnosti, ali su kao takve podložne oporezivanju, uživaju, ukoliko imaju sjedište na području jedne od Ugovornih Stranaka, a i pravno postoje po njezinim zakonima, na području druge Ugovorne Stranke jednaki porezni postupak (stavka (1) kao i odnosni porezovnici druge Ugovorne Stranke.

II. Pravna pomoć u poreznim stvarima

Članak 3.

Obje Ugovorne Stranke obvezuju se na temelju uzajamnosti, da će jedna drugoj pružati uredovnu i pravnu pomoć u svim poreznim stvarima, kako kod ustanovljivanja i odmjere poreza te osiguranja, tako i kod postupka s pravnim liekovima te kod utjerivanja poreza.

Članak 4.

(1) Zamolnice za uredovnu i pravnu pomoć u poreznim stvarima, uključivši dostavu spisa, rješavaju se izravnim poslovnim obćenjem oblasti obiju Ugovornih Stranaka.

(2) Za izravno odašiljanje i primanje zamolnica za dostavu ili drugu kakvu uredovnu i pravnu pomoć, nadležni su u Njemačkom Reichu Oberfinanzpräsidenti, u Protektoratu Češka i Moravska zemaljske financialne oblasti, a u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj riznička upraviteljstva.

(3) Ako zamoljena oblast nije mjestno nadležna, ima ureda radi ustupiti zamolnicu nadležnoj oblasti i o tom bezodvlačno obaviestiti oblast moliteljicu.

Članak 5.

(1) Zamolnice kao i ostali dopisi imaju se sastavljati na službenom jeziku Ugovorne Stranke moliteljice, od koje dopis potječe, a ukoliko je moguće providjeti prievodom na jeziku druge Ugovorne Stranke. To isto vriedi i za priložene spise. Kod dostava, upućenih pripadnicima Ugovorne Stranke moliteljice, može prievod izostati.

(2) U zamolnicama ima navesti oblast moliteljica ime i zanimanje stranaka, a u slučaju dostave naslov primatelja i vrst spisa, koji se ima dostaviti.

Članak 6.

(1) Za dostavu ima se brinuti nadležna oblast zamoljene Ugovorne Stranke. Izuzevši slučajeve, predviđene u stavci (2), ova se oblast može ograničiti na to, da izvrši dostavu predajom spisa primatelju, ukoliko ga je on voljan primiti.

(2) Po želji Ugovorne Stranke moliteljice ima se spis, koji se ima dostaviti, priposlati u obliku, koji je u unutarnjem zakonodavstvu zamoljene Ugovorne Stranke propisan za obavu istovrstnih dostava. U tom slučaju mora spis biti sastavljen na jeziku zamoljene Ugovorne Stranke ili providen ovjerovljenim prievodom, osim ako se radi o dostavama za pripadnike Ugovorne Stranke moliteljice.

Članak 7.

Dostava se dokazuje ili primateljevom ovjerovljenom potvrdom primitka, provideđenom nadnevkom, ili potvrdom oblasti zamoljene Ugovorne Stranke, iz koje se razabire izvršenje, način i vrieme dostave.

Članak 8.

(1) Oblast, kojoj je upravljena zamolnica, dužna joj je udovoljiti i kod toga upotriebiti ista prisilna sredstva kao kod udovoljenja zamolnici oblasti zamoljene Ugovorne Stranke. I način udovoljenja ravna se prema zakonima zamoljene Ugovorne Stranke; ipak će se na priedlog oblasti, koja moli, postupati na poseban način, ukoliko on nije u protivnosti sa zakonodavstvom zamoljene Ugovorne Stranke.

(2) Izključuje se primjena prisilnih sredstava, dopuštenih na području zamoljene Ugovorne Stranke, ukoliko Ugovorna Stranka moliteljica ne bi bila u stanju primieniti istovrstna prisilna sredstva u slučaju odgovarajuće zamolnice.

(3) Oblast moliteljica ima se na njezin zahtjev obaviestiti o vremenu i mjestu uredovanja, koje se na njezinu molbu ima obaviti. Učestnici imaju pravo prema obćim propisima, koji vriede na području zamoljene Ugovorne Stranke, biti zastupani ili osobno prisustvovati uredovanju, koje se ima obaviti.

Članak 9.

Za udovoljenje zamolnici za uredovnu i pravnu pomoć, uključivši dostavu spisa, ne smiju se ubirati nikakve pristojbe ili izdatci; izuzimaju se, ukoliko ne postoji drugačiji sporazum, odštete izplaćene vještacima.

Članak 10.

Kod pravne pomoći u ovršnom postupku primjenjuju se odredbe ovoga ugovora, ukoliko nije drugačije određeno u člancima 11.—13.

Članak 11.

(1) Rješenja u poreznim stvarima (odluke, zaključci, nalozi), koja se ne mogu pobijati, imaju se na priedlog, koji se upućuje od vrhovne financialno-pravne oblasti jedne Ugovorne Stranke jednakoj oblasti druge Ugovorne Stranke, priznati i izvršiti bez troškova. Priznanje mora biti izričito izrečeno.

(2) Odluke, navedene u stavci prvoj, izvršit će se bez saslušanja stranaka prema zakonskim propisima Ugovorne Stranke, na području koje se izvršenje provodi.

(3) Zamolnici za izvršenje treba priložiti izjavu nadležne oblasti Ugovorne Stranke moliteljice, da se rješenje ne može pobijati. Nadležnost ove oblasti potvrdit će vrhovna financialno-upravna oblast Ugovorne Stranke moliteljice.

(4) Kao temelj za izvršenje mogu služiti mjesto rješenja, označenih u stavci prvoj, izkazi zaostataka.

Članak 12.

Na temelju izvršivih rješenja, koja još nisu postala pravomoćna, kao i na temelju naloga za prienos i pohranu (naloga za osiguranje) mogu se proti pripadnicima Ugovorne Stranke moliteljice zahtjevati privremene mjere putem pljenidbe. Ovršenik ima pravo tražiti skidanje pljenidbe, ako pruži sigurnost, koje vrst i visina mora biti određena u zamolnici.

Članak 11. primjenjivat će se prema smislu.

Članak 13.

Zamolnici za stanovitu vrst ovrhe ili osiguranja ima se udovoljiti, ukoliko je taj način ovrhe ili osiguranja dopušten prema pravnim propisima zamoljene Ugovorne Stranke i Ugovorne Stranke moliteljice. U ostalom ravna se način i provedba ovrhe ili osiguranja prema pravu zamoljene Ugovorne Stranke.

Članak 14.

(1) Uredovna i pravna pomoć može se uzkratiti, kad zamoljena Ugovorna Stranka drži, da bi time mogla biti ugrožena njezina vrhovnička prava ili njezina sigurnost.

(2) Zamolnice, na temelju kojih se na području zamoljene Ugovorne Stranke od osoba, koje nisu zanimane kao porezovnici, traže dopuštene obaviesti, podatci ili stručna mnienja, mogu se odkloniti, ukoliko se Ugovorna Stranka moliteljica prema vlastitom zakonodavstvu ne nalazi u položaju, da može tražiti jednake obaviesti, podatke ili stručna mnie-

nja. Isto vriedi i za zamolnice, kojima se traže obaviesti o činjenicama ili pravnim odnosima, ako se te činjenice ili odnosi mogu doznati samo na temelju dužnosti davanja obaviesti, prijava ili stručnih mnienja, koja ne postoje na području Ugovorne Stranke moliteljice, kao i za zamolnice bilo koje vrsti, ukoliko bi im se moglo udovoljiti samo povredom poslovne, tvorničke ili obrtne tajne.

Članak 15.

(1) Kad se zamolnici udovolji, bilo u cielosti, bilo djelomično, mora se oblast, koja moli, neodgodivo obaviestiti o načinu rješenja.

(2) Ne udovolji li se zamolnici, ima se oblast moliteljice o tom neodgodivo obaviestiti uz navod razloga i ostalih ustanovljenih okolnosti, koje su za daljnji tok stvari od značenja.

Članak 16.

Kod upita, obaviesti, podataka i stručnih mnienja, kao i kod ostalih priobćenja, koja se putem uredovne i pravne pomoći šalju kojoj od Ugovornih Stranaka, primjenjuju se zakonski propisi te Ugovorne Stranke u pogledu službene tajne i čuvanja tajnosti.

III. Ovjerovljenje izprava

Članak 17.

(1) Izprave sastavljene, izdane ili ovjerovljene od financialnih sudova jedne od Ugovornih Stranaka u svrhu upotrebe u poreznim stvarima na području druge Ugovorne Stranke, nije potrebno potvrditi ili ovjeroviti, ako su providene pečatom ili žigom oblasti.

(2) Medu navedene izprave spadaju i takve izprave, koje su podpisane od činovnika sudbene pisarnice ili koje druge nadležne osobe, ako takav podpis vriedi prema zakonskim propisima Ugovorne Stranke, kojoj pripada sud.

Članak 18.

Izprave, koje su sastavljene, izdane ili ovjerovljene od strane vrhovne ili koje više financialne oblasti jedne od Ugovornih Stranaka i providene pečatom ili žigom iste oblasti, nije potrebno potvrditi ili ovjeroviti u svrhu upotrebe u poreznim stvarima na području Ugovorne Stranke.

IV. Zaključne odredbe

Članak 19.

Vrhovne financialno-upravne oblasti obih Ugovornih Stranaka mogu sklapati izravne sporazume za provedbu ovog ugovora. Napose se mogu

sporazumjeti o izkazima zaostataka i o postupku s novčanim izplatama bilo koje vrsti na poreznom području kao i o preračunavanju i odpremi iznosa, koji se imaju ubrati.

Članak 20.

(1) Ovaj se ugovor ima ratificirati. Ratifikacione izprave treba da se što prije izmiene u Berlinu. Ugovor zadobiva pravnu moć izmjenom ratifikacionih izprava, te će vriediti tako dugo, dok ga jedna od Ugovornih Stranaka ne odkaže. Odkaz ima usliediti najkasnije tri mjeseca prije izteka kalendarske godine. U slučaju pravodobnog odkaza gubi ugovor pravnu moć prestankom te kalendarske godine.

(2) U potvrdu toga podpisali su opunomoćenici ovaj ugovor i providjeli ga pečatima.

Izrađeno u dvostrukom izvorniku na hrvatskom i njemačkom jeziku

u Zagrebu, dne 19. prosinca 1942.

Dr. MLADEN LORKOVIĆ
JOSIP PALIĆ

SIEGFRIED KASCHE
Dr. OTTO HEDDING
Dr. JOHANNES SCHWANDT

ZAKLJUČNI ZAPISNIK

Prigodom podpisivanja danas sklopljenog ugovora između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkog Reicha o pravnoj zaštiti i pravnoj pomoći u poreznim stvarima, podpisani opunomoćenici dali su sliedeće suglasne izjave, koje sačinjavaju bitni dio samog ugovora:

1. Odredbe članka 2. stavka 1. i 2. imaju se tumačiti tako, da se s tamo spomenutim porezovnicima ima jednako postupati ne samo u formalnom nego i u materialnom pogledu.

2. Što se tiče utjerivanja, vriedi uzajamnost. U ostalom smatra se, da uzajamnost, koja sačinjava preduslov za rješavanje zamolnica za uredovnu i pravnu pomoć, predleži onda, ako svakoj pojedinoj molbi za uredovnu i pravnu pomoć priloži očitovanje za predaju zamolnice nadležne oblasti, kojim se službeno potvrđuje, da bi se isto takvoj zamolnici udovoljilo po zakonu Ugovorne Stranke moliteljice.

3. Ukoliko ne postoje drugačija utanačenja, imaju se prievodi, koji se izrađuju kod provođenja ugovora, ovjerovljivati, i to po oblasti moliteljice ili po oblasti nadležnoj za predaju zamolnice ili po zaprisegnutom odnosno javno postavljenom tumaču moleće ili zamoljene Ugovorne Stranke.

4. Ustupanje spisa načelno se ne može zahtievati. Za iznimke potreban je sporazum obih vrhovnih financialno-upravnih oblasti. Zamolbe

za ustupanje spisa mogu se međutim podnositi samo onda, ako to iziskuju posebni probitci Ugovorne Stranke moliteljice. Pravo jedne i druge Ugovorne Stranke, da svojim zamolnicama prilaže vlastite spise, koji mogu poslužiti izvršenju zamolbi, ostaje netaknuto.

5. Ako se utvrdi, da će izvršenje ostati bez uspjeha, molba će se potvrdom o tom vratiti oblasti, koja moli.

6. Porezna potraživanja, koja se imaju utjerati, ne će uživati prvenstvo kod zamoljene Ugovorne Stranke.

7. Zamolnice radi ovrhe imaju se upućivati samo onda, ako kod Ugovorne Stranke moliteljice nema za provedbu ovrhe dovoljno mogućnosti.

8. Obje Ugovorne Stranke priobćit će popis oblasti, označenih u članku 18., koji se može u svako doba obostranim sporazumom upravnim putem mienjati ili nadopunjavati.

9. Uredovna i pravna pomoć, utanačena ovim ugovorom, ima se pružati i za porezne stvari i činjenice, koje se odnose na vrieme od 1. siečnja 1942. dalje.

10. Dvojbe ili poteškoće, koje bi mogle nastati kod tumačenja ili primjenjivanja ovoga ugovora, objasnit će se putem sporazuma između vrhovnih financialno-upravnih oblasti obih Ugovornih Stranaka.

U potvrdu toga podpisali su opunomoćenici ovaj zapisnik.

Izrađeno u dvostrukom izvorniku na hrvatskom i njemačkom jeziku u Zagrebu, dne 19. prosinca 1942.

Dr. MLADEN LORKOVIĆ	SIEGFRIED KASCHE
JOSIP PALIĆ	Dr. OTTO HEDDING
	Dr. JOHANNES SCHWANDT

VERTRAG
ZWISCHEN DEM DEUTSCHEN REICH UND DEM UNABHÄNGIGEN STAAT KROATIEN ÜBER RECHTSSCHUTZ UND RECHTSHILFE IN STEUERSACHEN

Das Deutsche Reich und der Unabhängige Staat Kroatien haben, von dem Wunsch geleitet, auf dem Gebiet der Steuern Grundsätze über gegenseitige Amts- und Rechtshilfe aufzustellen, beschlossen, einen Vertrag abzuschliessen und zu diesem Zweck zu Bevollmächtigten ernannt:

Der Deutsche Reichskanzler:

den ausserordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister Herrn Siegfried Kasche,

den Ministerialdirektor im Reichsfinanzministerium Herrn Professor Dr. Otto Hedding und

den Ministerialdirigenten im Reichsfinanzministerium Herrn Dr. Johannes Schwandt;

Der Poglavnik des Unabhängigen Staates Kroatien

den Minister für Auswärtige Angelegenheiten Herrn Dr. Mladen Lorković und

den Direktor der Abteilung für Staatseinnahmen im Finanzministerium Herrn Josip Palić

die, nachdem sie ihre Vollmachten geprüft und in guter und gehöriger Form befunden haben, über folgende Bestimmungen übereingekommen sind:

Artikel 1

Als Steuern im Sinn dieses Vertrags gelten die öffentlichen Abgaben, soweit sie im Deutschen Reich für das Reich oder die Gemeinden (Gemeindeverbände), im Protektorat Böhmen und Mähren auch für das Protektorat und die Bezirke, im Unabhängigen Staat Kroatien für den Staat, die Gaue (Župe) oder die Gemeinden und auf beiden Seiten in der Form von einheitlich mit diesen Abgaben zu erhebenden Zuschlägen oder Beiträgen für Rechnung anderer öffentlichrechtlicher Körperschaften erhoben werden. Ausgeschlossen sind jedoch Zölle und Verbrauchsabgaben; die Umsatz- und Luxussteuer gelten für den Anwendungsbereich dieses Vertrags nicht als Verbrauchsabgaben.

I. Rechtsschutz in Steuersachen

Artikel 2

1. Die Angehörigen des einen vertragschliessenden Teils geniessen im Gebiet des anderen vertragschliessenden Teils die gleiche steuerliche Behandlung, insbesondere den gleichen Schutz vor den Finanzbehörden, Gerichten, Finanz- und Verwaltungsgerichten, wie die Landesangehörigen.

2. Juristische Personen einschliesslich der Gesellschaften sowie Personenvereinigungen, Anstalten, Stiftungen und sonstige Zweckvermögen, die keine eigene Rechtspersönlichkeit besitzen, aber als solche der Besteuerung unterliegen, geniessen, sofern sie in dem Gebiet des einen vertragschliessenden Teils ihren Sitz haben und nach dessen Gesetzen rechtlich bestehen, in dem Gebiet des anderen vertragschlies-

senden Teils die gleiche steuerliche Behandlung (Absatz 1) wie die entsprechenden eigenen Steuerpflichtigen dieses anderen vertragschliessenden Teils.

II. Rechtshilfe in Steuersachen

Artikel 3

Beide vertragschliessenden Teile verpflichten sich auf der Grundlage der Gegenseitigkeit, in allen Steuersachen sowohl bei der Ermittlung und Festsetzung von Steuern und Sicherheiten als auch im Rechtsmittelverfahren und in der Beitreibung einander Amts- und Rechtshilfe zu leisten.

Artikel 4

1. In Steuersachen erfolgt die Erledigung von Amts- und Rechtshilfeersuchen mit Einschluss der Zustellung von Schriftstücken in unmittelbarem Geschäftsverkehr der Behörden der beiden vertragschliessenden Teile.

2. Für unmittelbare Übermittlung von Zustellungs- und sonstigen Amts- und Rechtshilfeersuchen sowie für ihre Entgegennahme sind im Deutschen Reich die Oberfinanzpräsidenten, im Protektorat Böhmen und Mähren die Finanzlandesbehörden und im Unabhängigen Staat Kroatien die Finanzdirektionen (riznička upraviteljstva) zuständig.

3. Ist die ersuchte Behörde örtlich unzuständig, so hat sie das Ersuchen an die zuständige Behörde von Amts wegen abzugeben und die ersuchende Behörde hiervon unverzüglich zu benachrichtigen.

Artikel 5

1. Ersuchungsschreiben sowie sonstige Schreiben sind in der Amtssprache des vertragschliessenden Teils abzufassen, von dem die Schreiben ausgehen und, wenn möglich, mit einer Übersetzung in die Sprache des anderen vertragschliessenden Teils zu versehen. Entsprechendes gilt für beigefügte Schriftstücke. Bei Zustellungen an Angehörige des ersuchenden vertragschliessenden Teils kann von Übersetzungen abgesehen werden.

2. In dem Ersuchungsschreiben sind die ersuchende Behörde, der Name und Beruf der Beteiligten sowie, im Fall der Zustellung, die Anschrift des Empfängers und die Art des zustellenden Schriftstücks anzugeben.

Artikel 6

1. Für die Zustellung hat die zuständige Behörde des ersuchten vertragschliessenden Teils Sorge zu tragen. Diese Behörde kann sich,

abgesehen von den im Absatz 2 vorgesehenen Fällen, darauf beschänken, die Zustellung durch Übergabe des Schriftstücks an den Empfänger zu bewirken, sofern er zur Annahme bereit ist.

2. Auf Wunsch des ersuchenden vertragschliessenden Teils ist das zuzustellende Schriftstück in der durch die innere Gesetzgebung des ersuchten vertragschliessenden Teils für die Bewirkung gleichartiger Zustellungen vorgeschriebenen Form zuzustellen; in diesem Fall muss das Schriftstück in der Sprache des ersuchten vertragschliessenden Teils abgefasst oder von einer beglaubigten Übersetzung begleitet sein, es sei denn, dass es sich um Zustellungen an Angehörige des ersuchenden vertragschliessenden Teils handelt.

Artikel 7

Die Zustellung wird entweder durch ein mit Datum versehenes und beglaubigtes Empfangsbekenntnis des Empfängers oder durch ein Zeugnis der Behörde des ersuchten vertragschliessenden Teils nachgewiesen, aus dem sich die Tatsache, die Form und die Zeit der Zustellung ergeben.

Artikel 8

1. Die Behörde, an die das Ersuchen gerichtet wird, ist verpflichtet, ihm zu entsprechen und dabei dieselben Zwangsmittel anzuwenden wie bei der Erledigung eines Ersuchens der Behörde des ersuchten vertragschliessenden Teils. Auch die Formen der Erledigung richten sich nach den Gesetzen des ersuchten vertragschliessenden Teils; doch ist auf Antrag der ersuchenden Behörde nach einer besonderen Form zu verfahren, sofern diese der Gesetzgebung des ersuchten vertragschliessenden Teils nicht zuwiderläuft.

2. Die Anwendung eines im Gebiet des ersuchten vertragschliessenden Teils zulässigen Zwangsmittels ist ausgeschlossen, soweit der ersuchende vertragschliessende Teil im Fall eines entsprechenden Ersuchens nicht in der Lage wäre, ein gleichartiges Zwangsmittel anzuwenden.

3. Die ersuchende Behörde ist auf ihr Verlangen von der Zeit und dem Ort der auf das Ersuchen vorzunehmenden Handlung zu benachrichtigen. Die Beteiligten sind berechtigt, sich bei der Handlung nach den allgemeinen, in dem Gebiet des ersuchten vertragschliessenden Teils massgebenden Vorschriften vertreten zu lassen oder ihr beizuwohnen.

Artikel 9

Für die Erledigung von Amts- und Rechtshilfeersuchen mit Einschluss der Zustellung von Schriftstücken dürfen keinerlei Gebühren

oder Auslagen erhoben werden; ausgenommen sind vorbehaltlich anderweitiger Übereinkunft die an Sachverständige gezahlten Entschädigungen.

Artikel 10.

Auf die Rechtshilfe im Beitreibungsverfahren finden die Bestimmungen dieses Vertrags Anwendung, soweit nicht in den Artikeln 11 bis 13 etwas Abweichendes vereinbart ist.

Artikel 11

1. Unanfechtbare Verfügungen (Entscheidungen, Beschlüsse, Anordnungen) in Steuersachen sind auf Antrag, der von der obersten Finanzverwaltungsbehörde des einen vertragschliessenden Teils an die gleiche Behörde des anderen vertragschliessenden Teils zu richten ist, kostenfrei anzuerkennen und zu vollstrecken. Die Anerkennung muss ausdrücklich ausgesprochen werden.

2. Die im Absatz 1 bezeichneten Verfügungen werden ohne Anhörung der Parteien gemäss der Gesetzgebung des vertragschliessenden Teils vollstreckt, in dem die Vollstreckung betrieben wird.

3. Dem Ersuchen um Vollstreckung ist eine Erklärung der zuständigen Behörde des ersuchenden vertragschliessenden Teils beizufügen, dass die Verfügung unanfechtbar geworden ist. Die Zuständigkeit dieser Behörde ist durch die oberste Finanzverwaltungsbehörde des ersuchenden vertragschliessenden Teils zu bescheinigen.

4. Als Grundlage der Vollstreckung können an Stelle der in Absatz 1 bezeichneten Verfügungen Rückstandausweise treten.

Artikel 12

Auf Grund von vollstreckbaren Verfügungen, die noch nicht unanfechtbar geworden sind, sowie auf Grund von Arrestanordnungen (Sicherstellungsaufträgen) kann gegenüber Angehörigen des ersuchenden vertragschliessenden Teils einstweilige Sicherstellung im Weg der Beschlagnahme verlangt werden. Der Betroffene ist berechtigt, die Aufhebung der Beschlagnahme durch Leistung einer Sicherheit herbeizuführen, deren Art und Höhe in dem Ersuchen bestimmt sein müssen. Artikel 11 findet sinngemäss Anwendung.

Artikel 13

Dem Ersuchen um eine bestimmte Art der Vollstreckung oder Sicherstellung ist zu entsprechen, soweit diese Art der Vollstreckung oder Sicherstellung nach dem Recht des ersuchenden und des ersuchten vertragschliessenden Teils zulässig ist. Im übrigen richten sich die Art

und Durchführung der Vollstreckung oder Sicherstellung nach dem Recht des ersuchten vertragschliessenden Teils.

Artikel 14

1. Die Amts- und Rechtshilfe kann abgelehnt werden, wenn der vertragschliessende Teil, der um die Hilfeleistung ersucht ist, sie für geeignet hält, seine Hoheitsrechte oder seine Sicherheit zu gefährden.

2. Ersuchen, auf Grund deren im Gebiet des ersuchten vertragschliessenden Teils zulässige Auskünfte, Anzeigen oder Gutachten von Personen, die nicht als Steuerpflichtige beteiligt sind, eingezogen werden sollen, können abgelehnt werden, soweit der ersuchende vertraschliessende Teil nach seiner eigenen Gesetzgebung nicht in der Lage ist, entsprechende Auskünfte, Anzeigen oder Gutachten zu verlangen. Das gleiche gilt für Ersuchen, die auf Mitteilung tatsächlicher Verhältnisse oder rechtliche Beziehungen gerichtet sind, sofern die Kenntnis dieser Verhältnisse oder Beziehungen nur auf Grund von Auskunfts-, Anzeige- oder Gutachtenpflichten gewonnen ist, die im Gebiet des ersuchenden vertragschliessenden Teils nicht bestehen, sowie für Ersuchen aller Art, soweit ihnen nur unter Verletzung eines Geschäfts-, Betriebs- oder Gewerbegeheimnisses genügt werden könnte.

Artikel 15

1. Wird dem Ersuchen ganz oder teilweise entsprochen, so ist die ersuchende Behörde über die Art der Erledigung unverzüglich zu unterrichten.

2. Soweit dem Ersuchen nicht entsprochen wird, ist die ersuchende Behörde hiervon unter Angabe der Gründe und der sonst bekanntgewordenen Umstände, die für die Weiterführung der Sache von Bedeutung sind, unverzüglich zu benachrichtigen.

Artikel 16

Auf die Anfragen, Auskünfte, Anzeigen und Gutachten sowie auf sonstige Mitteilungen, die im Wege der Amts- und Rechtshilfe einem vertragschliessenden Teil zugehen, finden die gesetzlichen Vorschriften dieses vertragschliessenden Teils über die Amtsverschwiegenheit und Geheimhaltung Anwendung.

III. Beglaubigung von Urkunden

Artikel 17

1. Die von Finanzgerichten des einen vertragschliessenden Teils aufgenommenen, ausgestellten oder beglaubigten Urkunden bedürfen,

wenn sie mit dem Siegel oder Stempel des Gerichts versehen sind, zum Gebrauch im Gebiet des anderen vertragschliessenden Teils in Steuersachen keiner Beglaubigung oder Legalisation.

2. Zu den bezeichneten Urkunden gehören auch die von dem Gerichtsschreiber oder von einer sonst zuständigen Person unterschriebenen Urkunden, sofern diese Unterschrift nach den Gesetzen des vertragschliessenden Teils genügt, dem das Gericht angehört.

Artikel 18

Urkunden, die von der obersten oder einer höheren Finanzverwaltungsbehörde des einen der beiden vertragschliessenden Teile aufgenommen, ausgestellt oder beglaubigt und mit dem Siegel oder Stempel der Behörde versehen sind, bedürfen zum Gebrauch im Gebiet des anderen vertragschliessenden Teils in Steuersachen keiner Beglaubigung oder Legalisation.

IV. Schlussbestimmungen

Artikel 19

Die obersten Finanzverwaltungsbehörden der beiden vertragschliessenden Teile können unmittelbare Vereinbarungen zur Durchführung dieses Vertrags treffen. Sie können insbesondere Bestimmungen über die Rückstandsausweise und über die Behandlung von Geldleistungen anderer Art auf steuerlichem Gebiet sowie über die Umrechnung und die Abführung der beizutreibenden Beträge vereinbaren.

Artikel 20

Dieser Vertrag soll ratifiziert werden. Die Ratifikationsurkunden sollen baldmöglichst in Berlin ausgetauscht werden. Der Vertrag tritt mit dem Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft und soll so lange in Geltung bleiben, als er nicht von einem der vertragschliessenden Teile spätestens drei Monate vor Ablauf eines Kalenderjahres gekündigt wird. Im Fall rechtzeitiger Kündigung verliert der Vertrag mit dem Ablauf dieses Kalenderjahres die Wirksamkeit.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten diesen Vertrag unterfertigt und mit Siegeln versehen.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und kroatischer Sprache in Agram am 19. Dezember 1942.

SIEGFRIED KASCHE
Dr. OTTO HEDDING
Dr. JOHANNES SCHWANDT

Dr. M. LORKOVIĆ
JOSIP PALIĆ

SCHLUSSPROTOKOLL

Bei der Unterzeichnung des heute zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien abgeschlossenen Vertrags über Rechtsschutz und Rechthilfe in Steuersachen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten folgende übereinstimmende Erklärungen abgegeben, die einen wesentlichen Teil des Vertrags selbst bilden:

1. Die Betimmungen des Artikels 2 Absätze 1 und 2 sind dahin auszulegen, dass die dort genannten Steuerpflichtigen steuerlich nicht nur formell, sondern auch materiell gleich behandelt werden.

2. Auf dem Gebiet der Beitreibung gilt die Gegenseitigkeit als gegeben. Im übrigen gilt die eine Voraussetzung für die Erledigung der Amts- und Rechtshilfeersuchen bildende Gegenseitigkeit als vorliegend, wenn dem einzelnen Amts- und Rechtshilfeersuchen eine Erklärung der für die Übermittlung des Ersuchens zuständigen Behörde beigefügt ist, die amtlich feststellt, dass einem entsprechenden Ersuchen nach dem Recht des ersuchenden vertragschliessenden Teils genügt werden wird.

3. Vorbehaltlich abweichender Vereinbarungen sind die bei der Durchführung des Vertrags anzufertigenden Übersetzungen zu beglaubigen, und zwar durch die ersuchende oder die für die Übermittlung des Ersuchens zuständige Behörde oder durch einen vereidigten oder öffentlich bestellten Dolmetscher des ersuchenden oder des ersuchten vertragschliessenden Teils.

4. Die Übersendung von Akten kann grundsätzlich nicht gefordert werden. Ausnahmen bedürfen des Einvernehmens der beiden obersten Finanzverwaltungsbehörden; das Ersuchen um Übermittlung von Akten soll indessen nur gestellt werden, wenn es erhebliche Interessen des ersuchenden vertragschliessenden Teils erheischen. Unberührt bleibt die Befugnis jedes vertragschliessenden Teils, seinen Ersuchen eigene Akten beizugeben, die der Durchführung der Ersuchen dienen sollen.

5. Steht fest, dass die Vollstreckung keinen Erfolg haben wird, so wird das Ersuchen unter Beifügung einer Bescheinigung hierüber an die ersuchende Behörde zurückgeleitet.

6. Die beizutreibenden Steuerforderungen gelten in dem ersuchten vertragschliessenden Teil nicht als bevorrechtigt.

7. Ersuchen um Vollstreckung sollen nur gestellt werden, soweit ausreichende Vollstreckungsmöglichkeiten im ersuchenden vertragschliessenden Teil nicht bestehen.

8. Die beiden vertragschliessenden Teile werden die in Artikel 18 bezeichneten Behörden in einem Verzeichnis bekanntgegeben, das im beiderseitigen Einverständnis jederzeit auf dem Verwaltungsweg geändert oder ergänzt werden kann.

9. Die Amts- und Rechtshilfe, die in diesem Vertrag vereinbart ist, soll auch für Steuerfälle und im Hinblick auf Tatsachen gewährt werden, die sich auf die Zeit vom 1. Januar 1942. an beziehen.

10. Zweifel oder Schwierigkeiten bei der Auslegung und Anwendung dieses Vertrages werden im Einvernehmen zwischen den obersten Finanzverwaltungsbehörden der beiden vertragschliessenden Teile geklärt werden.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten dieses Schlussprotokoll unterzeichnet.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und kroatischer Sprache in Agram am 19. Dezember 1942.

SIEGFRIED KASCHE
Dr. OTTO HEDDING
Dr. JOHANNES SCHWANDT

Dr. MLADEN LORKOVIĆ
JOSIP PALIĆ

UGOVOR
IZMEĐU NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE I NJEMAČKOGA REICHA O IZJEDNAČENJU OPOREZIVANJA U TUZEMSTVU I INOZEMSTVU, OSOBITO O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA NA PODRUČJU IZRAVNIH POREZA

Nezavisna Država Hrvatska i Njemački Reich, želeći na području izravnih poreza izjednačiti oporezivanje u tuzemstvu i inozemstvu, a osobito izbjeći dvostruko oporezivanje, odlučili su sklopiti ugovor i u tu svrhu imenovali su svojim opunomoćenicima:

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske:
ministra vanjskih poslova gospodina Dra. Mladena Lorkovića i
pročelnika odjela za državne prihode ministarstva državne riznice gospodina Josipa Palića;

Kancelar Njemačkoga Reicha:
izvanrednog poslanika i opunomoćenog ministra gospodina Siegfrieda Kasche-a i
ministerialnog ravnatelja u ministarstvu financija Reicha gospodina profesora Dra. Otona Heddinga,

koji su se, pošto su izpitali svoje punomoći i pronašli ih u redu i u propisanom obliku, sporazumjeli u sliedećim odredbama:

Članak 1.

(1) Ovim se ugovorom imaju uglaviti odredbe, koje se ograničuju na ubiranje izravnih poreza.

(2) Izravnim porezima u smislu ovog ugovora smatraju se porezi, koji se ubiru na temelju zakonodavstva na područjima Ugovornih Stranaka izravno od prihoda (čistih ili nečistih) ili od imetka, bilo za račun države, bilo za račun župa (Gaue) ili za račun obćina (obćinskih saveza) pa i onda, ako se ti porezi ubiru u obliku prireza.

Ovaj ugovor ne odnosi se prema tome na neizravne poreze na promet i potrošnju.

(3) Izravnim porezima smatraju se poimence:

1. U Nezavisnoj Državi Hrvatskoj:

a) zemljarina,

b) kućarina,

c) tecivarina zajedno s posebnim poreznim dodatkom,

d) porez na kamate i rente,

e) družtveni porez zajedno s posebnim poreznim dodatkom i dodatnim porezom,

f) službenički porez,

g) obranbeni prirez,

h) putni prirez.

2. U Njemačkom Reichu:

a) dohodarina,
b) družtveni porez,
c) porez na imovinu,
d) dodatni prirez,
e) zemljarina,
f) obrtni porez (tecivarina).

U Protektoratu Češka i Moravska:

a) dohodarina,
b) obća tecivarina,
c) posebna tecivarina,
d) zemljarina,
e) kućarina,
f) porez na rente,
g) porez na tantieme i službenički porez na viša službenička beriva,
h) obranbeni prirez,
i) izvanredni porez na dividende i kamate stanovitih vriednostnih papira sa stalnom kamatnom stopom,
k) posebni porez na kamate od uloga na štednju.

Članak 2.

(1) Porezi, koji terete prihode od nepokretnog imetka, ubirat će se samo na području Ugovorne Stranke, na kojem se nepokretni imetak nalazi.

(2) Porezi, koji terete prihode od hipotekarno osiguranih potraživanja, ubirat će se samo na području Ugovorne Stranke, na kojem se nalazi obterećeni nepokretni imetak.

Članak 3.

(1) Porezi, koji terete prihode od trgovačkog, velobrtničkog ili drugog obrtnog poslovanja, bilo koje vrsti, ubirat će se — uz ograničenje odredbe u članku 4. — samo na području one Ugovorne Stranke, na kojem poduzeće ima svoj poslovni uređaj. To vriedi i onda, ako poduzeće svoju poslovnu djelatnost protegne i na područje druge Ugovorne Stranke, a da tamo nema poslovnog uređaja.

(2) Kao poslovni uređaj u smislu ovog ugovora smatra se trajni uređaj poduzeća, u kojemu poduzeće podpuno ili djelomično vrši svoju djelatnost.

(3) Ako poduzeće ima poslovne uređaje na području obih Ugovornih Stranaka, svaka od Ugovornih Stranaka ubirat će poreze od onog diela prihoda, koji se poluči djelatnošću poslovnog uređaja na njezinu području.

(4) Prihodima iz tečevinskog poslovanja smatrat će se i prihodi od udioničtvovanja u kakvom družtvenom poduzeću, izuzevši prihode od kuksa, dionica, udjela i ostalih vriednostnih papira.

Članak 4.

Porezi, koji terete izkorišćivanje poduzeća pomorskog, riečnog i zračnog prometa, ubirat će se samo na području one Ugovorne Stranke, na kojem se nalazi sjedište uprave poduzeća.

Članak 5.

(1) Porezi, koji terete prihode od rada, uključivši i prihode od slobodnih zvanja, ubirat će se, ukoliko u stavci (3) ovog članka i u članku 6. nije drugačije određeno, samo na području one Ugovorne Stranke, na kojem se obavlja osobna djelatnost, iz koje proiztječu ovi prihodi.

(2) Izvršivanje slobodnog zvanja na području koje od Ugovornih Stranaka postoji samo onda, ako je djelatnost toga zvanja stalno usredotočena na tom području.

(3) Porezi na prihode od tantiema članova nadzornih odbora, članova upravnih odbora, koji ne vode poduzeće, ili članova drugih sličnih organa, ukoliko i oni ne vode poslove, ubirat će se samo na području Ugovorne Stranke, na kojem se nalazi sjedište uprave poduzeća, koje tantieme odobrava.

Članak 6.

Porezi na prihode, koji se izplaćuju na temelju sadašnje ili prijašnje službe ili rada u obliku plaća, mirovina, nadnica ili drugih beriva od države, zemlje, župe, pokrajine, obćine ili od koje druge pravne osobe javnoga prava, koja je pravilno osnovana u smislu unutrašnjeg zakonodavstva, ubirat će se samo u državi dužnika.

Članak 7.

(1) Porezi, koji terete prihode od pokretnog glavničkog imetka, ubirat će se, ukoliko u članku 2. stavka (2) nije protivno određeno, samo na području one Ugovorne Stranke, na kojemu porezovnik ima svoje prebivalište.

(2) Ukoliko se porez na prihod od tuzemne glavnice uztegom (na izvoru) ubire na području jedne od Ugovornih Stranaka, ne dira se odredbom stavke (1) u to pravo uztege poreza. Ukoliko se izvrši takva porezna uztega, to se na području Ugovorne Stranke, na kojem porezovnik ima svoje prebivalište, ne može uz obću dohodarinu ubirati još i posebni porez, koji se odnosi na ove prihode iz pokretnog glavničnog imetka.

Članak 8.

Porezi, koji se odnose na bilo koju drugu vrst prihoda, koja u prijašnjim člancima nije spomenuta, uključivši ovamo osobne doživotne rente, ubirat će se samo na području one Ugovorne Stranke, na kojem porezovnik ima svoje prebivalište.

Članak 9.

Za tekuće i jednokratne poreze na imetak ili prirast imetka, koji već postoje ili će se uvesti na području Ugovornih Stranaka, vriede sliedeće odredbe:

1. Ako se imetak sastoji od:
   a) nepokretnog imetka zajedno s pripadcima,
   b) hipotekarno osiguranih potraživanja,
   c) trgovačkih, veleobrtnih ili drugih obrta bilo koje vrsti, uključivši poduzeća pomorskog i riečnog brodarstva te zračnog prometa,

ubirat će se porez na onom području Ugovorne Stranke, kojemu prema predhodnim člancima pripada porez od prihoda toga imetka.

2. Za sve ostale vrsti imetka ubirat će se porez na području Ugovorne Stranke, na kojem porezovnik ima svoje prebivalište.

Članak 10.

(1) Prebivalištem u smislu ovog ugovora smatra se ono mjesto, gdje porezovnik drži stan pod okolnostima, po kojima se može zaključivati, da ima namjeru zadržati ga.

(2) Postoji li slučaj iz stavke (1) istodobno na području obih Ugovornih Stranaka, sporazumjet će se vrhovne financialno-upravne oblasti obih Ugovornih Stranaka od slučaja do slučaja.

(3) Ne postoji li slučaj iz stavke (1) na području ni jedne ni druge od Ugovornih Stranaka, smatrat će se prebivalištem porezovnika njegovo obično mjesto zadržavanja. Kao mjesto običnog zadržavanja u smislu ovih odredaba smatra se ono mjesto, u kome se netko zadržava pod okolnostima, iz kojih se može zaključivati, da se tamo ne kani zadržavati samo prolazno. Ne postoji li mjesto zadržavanja na području nijedne od Ugovornih Stranaka, smatrat će se, da je prebivalište na području Ugovorne Stranke, koje državljanstvo porezovnik ima.

(4) U smislu ovog ugovora smatra se prebivalištem pravnih osoba mjesto njihove uprave.

Članak 11.

(1) Od diplomatskih, konzularnih i od onih predstavnika Ugovornih Stranaka, koji su s njima u posebnim slučajevima izjednačeni, ubirat će se izravni porez, ako su činovnici po zvanju, u zemlji, koja ih prima, samo ako se radi o prihodima spomenutim u člancima 2., 3. i 4. i o imetku u smislu članka 9. točke 1., ili ako se porez uztegom (na izvoru) ubire. Isto vriedi za dodieljene im činovnike kao i za osobe, koje su u njihovoj službi ili u službi njihovih činovnika.

(2) Odredbe stavke (1) vriede samo, ukoliko su spomenute osobe pripadnici države, koja ih šalje, te se izvan svoje službe i ureda u zemlji, koja ih prima, ne bave nikakvim drugim zvanjem ni obrtom niti kakvom drugom na zaradu usmjerenom djelatnošću, osim prigodnom.

(3) Odredbe stavke (1) i (2) ne će se primjenjivati na počastne konzule. Počastni konzuli, koji su samo državljani države, koja ih šalje, ne će se oporezovati na njihova službena beriva, što ih u državi, koja ih prima, uživaju kao odštetu za svoj rad kao konzuli.

(4) Ukoliko se po odredbama ovoga članka porez ne bi ubirao u zemlji, koja ih prima, pridržava to pravo država, koja ih šalje.

Članak 12.

(1) Odredbe članka 11. stavka (1), (2) i (4) vriede na odgovarajući način i za osobe, koje se nalaze u carinskoj i željezničko-upravnoj službi jedne od Ugovornih Stranaka, a koje su zaposlene u kojem uredu te uprave, koji se nalazi na području druge Stranke i stoga tamo stanuju,

kao i za njihove srodnike i poslugu, koja živi s njima u kućnoj zajednici, ukoliko su spomenute osobe pripadnici države, koja ih šalje.

(2) Protezanje odredbe stavke (1) na organe graničnog redarstva i organe drugih upravnih grana bit će od slučaja do slučaja predmet posebnog sporazumievanja vrhovnih financialno-upravnih oblasti Ugovornih Stranaka.

Članak 13.

Ako porezovnik dokaže, da je uslied poduzetih mjera financialnih oblasti obih Ugovornih Stranaka dvostruko oporezovan, može protiv toga uložiti prigovor kod vrhovne financialno-pravne oblasti države, kojoj pripada. Smatra li se prigovor opravdanim, može se vrhovna financialno-upravna oblast te države s vrhovnom financialno-upravnom oblašću druge države sporazumjeti, kako da se na pravedan način izbjegne dvostrukom oporezovanju.

Članak 14.

Radi uklanjanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima, koji ovim ugovorom nisu uređeni, kao i u slučajevima potežkoća ili dvojbi u tumačenju i primjeni ovoga ugovora, mogu vrhovne financialno-upravne oblasti Ugovornih Stranaka sklopiti posebna utanačenja.

Članak 15.

Ugovorne Stranke obvezuju se, da će svoje vrhovne financialno-upravne oblasti ovlastiti, da donose pravedne odluke u svim pitanjima, koja se pojave uslied raznolikosti načela oporezivanja, koja vriede na području obih Ugovornih Stranaka, ili koja se uobće mogu pojaviti na području izravnih poreza, a da u ovom ugovoru nisu izrično riešena.

Članak 16.

Ovaj ugovor primienit će se prvi put na poreze, koji će se početi ubirati za vrieme od 1. siečnja 1943. godine.

Članak 17.

Ovaj se ugovor ima ratificirati. Ratifikacione izprave treba da se što prije izmiene u Berlinu. Ugovor zadobiva pravnu moć izmjenom ratifikacionih izprava, te ima vriediti tako dugo, dok ga jedna od Ugovornih Stranaka ne odkaže. Odkaz ima usliediti najkasnije tri mjeseca prije izteka kalendarske godine. U slučaju pravodobnog odkaza gubi ugovor pravnu moć prestankom te kalendarske godine.

U potvrdu toga podpisali su opunomoćenici ovaj ugovor i providjeli ga pečatima.

Izrađeno u dvostrukom izvorniku na hrvatskom i njemačkom jeziku u Zagrebu, dne 19. prosinca 1942.

Dr. MLADEN LORKOVIĆ	SIEGFRIED KASCHE
JOSIP PALIĆ	Dr. OTTO HEDDING

ZAKLJUČNI ZAPISNIK

Prigodom podpisivanja danas sklopljenog ugovora između Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkog Reicha o izjednačenju oporezivanja u tuzemstvu i inozemstvu, osobito o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja na području izravnih poreza, podpisani opunomoćenici dali su sliedeće suglasne izjave, koje sačinjavaju bitni dio samoga ugovora:

1. U članku 1. ugovora nabrojeni postojeći izravni porezi navedeni su samo primjerice i nisu njima izcrpljeni.

Dvojbe će se razjasniti putem sporazuma između vrhovnih financialno-upravnih oblasti obih Ugovornih Stranaka.

Vrhovne financialno-upravne oblasti obih Ugovornih Stranaka izmienit će po potrebi krajem svake godine popis izravnih poreza, koji postoje prema najnovijem stanju.

2. Odredbe ovoga ugovora ne će se primjenjivati na osobe, koje nisu platile dužni njemački izbjeglički porez ili izseljenički porez u Protektoratu Češka i Moravska.

Nadalje se ovaj ugovor ne će primjenjivati na takve osobe, za koje samo zato ne postoje predpostavke za ubiranje ovih poreza, jer su u tuzemstvu zadržale stalno prebivalište ili obično mjesto zadržavanja u smislu poreznog prava, koje se primjenjuje u pojedinom slučaju.

3. Odredba članka 2. ugovora vriedi i za one prihode, koji se postižu iz izravne uprave i korišćenja, kao i iz izdavanja u najam, zakup i iz svakog drugog korišćenja nepokretnog imetka, te za prihode nastale iz poslova prodaje, koji su polučeni prigodom prodaje nepokretnog imetka, uključivši u njega i zajedno prodane pripadke.

4. Odredba točke 3. ovog zaključnog zapisnika, koja se odnosi na prihode iz nepokretnog imetka, primienit će se na odgovarajući način i na prihode iz trgovačkog, veleobrtnog ili drugog obrtnog poslovanja bilo koje vrsti, te na dobitke, koji nastaju prodajom cielog poduzeća ili jednog diela poduzeća ili pojedinog predmeta, koji je bio upotrebljavan u poduzeću.

5. Kao poslovni uređaj u smislu članka 3. ovog ugovora smatraju se osim sjedišta i mjesta uprave poduzeća i ogranci i podružnice, tvornice i radionice, nabavne poslovnice, prodavaonice, skladišta i druge

poslovnice, koje imaju osobinu stalnog poslovnog uređaja, kao i stalna zastupstva.

Postoji suglasnost, da pod pojam poslovnog uređaja u smislu članka 3. ne podpadaju:

a) podržavanje poslovnih veza samo po podpuno nezavisnom zastupniku,

b) podržavanje zastupnika (agenta), koji doduše stalno radi za naravnu ili pravnu osobu ili družtvo, koje ima svoje prebivalište na području jedne Ugovorne Stranke, na području druge Ugovorne Stranke, ali u poslovima samo posreduje, a da nije ovlašten sklapati poslove za poduzeće, koje zastupa. To vriedi i onda, ako se kod posredujućeg agenta podržava skladište zastupane tvrdke za prigodne žurne dobave, uz uvjet, da te dobave ne iznose više od 10% dobava obavljenih posredovanjem agenta,

c) komisiono skladište,

d) izvedbe gradnja, ako njihovo trajanje ne preseže ili predvidljivo ne će presezati dvanaest mjeseci.

6. Vrhovne financialno-upravne oblasti mogu sklopiti posebne sporazume u svrhu pravedne podjele prihoda iz trgovine, veleobrta i drugog obrtnog poslovanja, za sve slučajeve predviđene člankom 3. stavka (3).

7. Prihodi iz učešća u družtvu s ograničenim jamstvom smatrat će se prihodima od obrta i onda, ako su o učešću izdane udionice.

8. Odredba članka 5. stavka (1) vriedi i za mirovine i slična beriva, koja se daju za prijašnji rad.

9. Osobe, koje obavljaju službu na prometnim sredstvima međudržavnog prometa, oporezovat će se, protivno članku 5., na svoja beriva za taj rad, samo na području Ugovorne Stranke, na kojemu poduzeće, koje ih zaposluje, ima svoje mjesto uprave.

10. Osobe, koje su namještene na području jedne Ugovorne Stranke, a koje se radi svoje službe prolazno zadržavaju na području druge Ugovorne Stranke, oporezovat će se, protivno članku 5. na beriva, koja primaju od svojih poslodavaca, samo na području Ugovorne Stranke, na kojem imaju svoje prebivalište.

11. Slobodnim zanimanjima u smislu članka 5. smatraju se poimence znanstveni, književnički, učiteljski ili odgojiteljski rad kao i rad liečnika, odvjetnika, graditelja i inženjera.

12. Đaci, koji borave na području jedne od Ugovornih Stranaka samo u svrhu školovanja, ne će se oporezovati na iznose, što ih tamo primaju od svojih srodnika, koji stanuju na području druge Ugovorne Stranke i tamo su već oporezovani.

13. S prihodima od licenca postupat će se, ukoliko ne podpadaju pod odredbe članka 3. ili 5., prema članku 8.

14. Odredbe, sadržane u članku 9. ugovora, primjenjivat će se tek onda, kad porez na imetak u smislu članka 9. bude ubiran na područjima obih Ugovornih Stranaka.

15. Kod porezovnika, koji izjave, da su svoje prebivalište konačno prenieli s područja jedne na područje druge Ugovorne Stranke, prestaje porezna obveza, ukoliko je ona vezana na prebivalište na području prve Ugovorne Stranke, svršetkom kalendarskog mjeseca, u kojemu je usliedila promjena prebivališta.

16. Glede osoba, koje ne pripadaju ni jednoj Ugovornoj Stranci, mogu vrhovne financialno-upravne oblasti radi izbjegavanja dvostrukog oporezivanja, od slučaja do slučaja utanačivati posebne sporazume. Kod toga treba posebice uzimati u obzir pripadnike onih država, s kojima su obje Ugovorne Stranke zaključile ugovore o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja.

17. Da bi se izbjeglo možebitnim dvojbama, utvrđuje se, da odredbe članka 11. ne diraju u pravo, da se netko služi možebitnim obsežnijim oprostima, koji su dani na temelju obćenitih pravila međunarodnog prava diplomatskim i konzularnim činovnicima, ili se imaju u buduće dati.

Ako na temelju ovakvih obsežnijih oprosta nije usliedilo oporezovanje izravnim porezima u zemlji, koja ih prima, ostaje pravo oporezivanja zemlji, koja ih šalje.

18. Glede pitanja poreza na nasljedstvo sklopit će Ugovorne Stranke poseban sporazum.

U potvrdu toga podpisali su opunomoćenici ovaj zaključni zapisnik.

Izrađeno u dvostrukom izvorniku na hrvatskom i njemačkom jeziku u Zagrebu, dne 19. prosinca 1942.

Dr. MLADEN LORKOVIĆ
JOSIP PALIĆ

SIEGFRIED KASCHE
Dr. OTTO HEDDING

VERTRAG

ZWISCHEN DEM DEUTSCHEN REICH UND DEM UNABHÄNGIGEN STAAT KROATIEN ZUR AUSGLEICHUNG DER IN- UND AUSLÄNDISCHEN BESTEUERUNG, INSBESONDERE ZUR VERMEIDUNG DER DOPPELBESTEUERUNG AUF DEM GEBIET DER DIREKTEN STEUERN

Das Deutsche Reich und der Unabhängige Staat Kroatien haben, von dem Wunsch geleitet, auf dem Gebiet der direkten Steuern die in- und ausländische Besteuerung auszugleichen, insbesondere die Doppel-

besteuerung zu vermeiden, beschlossen, einen Vertrag abzuschliessen und zu diesem Zweck zu Bevollmächtigten ernannt:

Der Deutsche Reichskanzler:

den ausserordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister Herrn Siegfried Kasche und

den Ministerialdirektor im Reichsfinanzministerium Herrn Professor Dr. Otto Hedding.

Der Poglavnik des Unabhängigen Staates Kroatien:

den Minister für Auswärtige Angelegenheiten Herrn Dr. Mladen Lorković und

den Direktor der Abteilung für Staatseinnahmen im Finanzministerium Herrn Josip Palić

die, nachdem sie ihre Vollmachten geprüft und in guter und gehöriger Form befunden haben, über folgende Bestimmungen übereingekommen sind:

Artikel 1

(1) Dieser Vertrag soll Bestimmungen treffen, die sich auf die Erhebung der direkten Steuern beschränken.

(2) Als direkte Steuern im Sinn dieses Vertrags gelten solche Steuern, die auf der Grundlage der Gesetzgebung in den Gebieten der vertragschliessenden Teile unmittelbar von den Einkünften (Reineinkünften oder Roheinkünften) oder von dem Vermögen erhoben werden, sei es für Rechnung der Staaten, sei es für Rechnung der Gaue (Župe) oder der Gemeinden (Gemeindeverbände), auch soweit die Erhebung der Steuern in der Form von Zuschlägen erfolgt. Der gegenwärtige Vertrag bezieht sich daher nicht auf indirekte Steuern vom Verkehr und Verbrauch.

(3) Als direkte Steuern werden insbesondere angesehen:

1. im Deutschen Reich
   a) die Einkommensteuer,
   b) die Körperschaftsteuer,
   c) die Vermögensteuer,
   d) die Aufbringungsumlage,
   e) die Grundsteuer,
   f) die Gewerbesteuer;

   im Protektorat Böhmen und Mähren
   a) die Einkommensteuer,
   b) die allgemeine Erwerbsteuer,
   c) die besondere Erwerbsteuer,
   d) die Grundsteuer,
   e) die Gebäudesteuer,

f) die Rentensteuer,
g) die Tantiemensteuer und die Besoldungssteuer von höheren Dienstbezügen,
h) der Wehrbeitrag,
i) die die Dividenden und die Zinsen von gewissen festverzinslichen Wertpapieren treffende ausserordentliche Steuer,
k) die besondere Steuer aus Zinsen von Spareinlagen;

2. im Unabhängigen Staat Kroatien
a) die Grundsteuer,
b) die Gebäudesteuer,
c) die Erwerbsteuer einschliesslich des besonderen Zuschlags,
d) die Zins- und Rentensteuer,
e) die Körperschaftsteuer einschliesslich des besonderen Zuschlags und der Sondersteuer,
f) die Lohnsteuer,
g) der Wehrbeitrag,
h) die Wegesteuer.

Artikel 2

(1) Steuern, die die Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen treffen, werden nur in dem Gebiet des vertragschliessenden Teils erhoben, in dem das unbewegliche Vermögen liegt.

(2) Steuern, die die Einkünfte aus hypothekarisch gesicherten Forderungen treffen, werden nur in dem Gebiet des vertragschliessenden Teils erhoben, in dem das belastete Grundstück liegt.

Artikel 3

(1) Steuern, die die Einkünfte aus dem Betrieb von Handel, Industrie oder sonstigem Gewerbe jeder Art treffen, werden, vorbehaltlich der Bestimmung im Artikel 4, nur in dem Gebiet des vertragschliessenden Teils erhoben, in dem das Unternehmen seine Betriebstätte hat. Dies gilt auch, wenn das Unternehmen seine Tätigkeit auf das Gebiet des anderen vertragschliessenden Teils erstreckt, ohne dort eine Betriebstätte zu haben.

(2) Betriebstätte im Sinn des gegenwärtigen Vertrags ist eine ständige Geschäftseinrichtung des Unternehmens, in der die Tätigkeit dieses Unternehmens ganz oder teilweise ausgeübt wird.

(3) Hat das Unternehmen Betriebstätten in den Gebieten beider vertragschliessenden Teile, so wird jeder der vertragschliessenden Teile die Steuern von dem Teil der Einkünfte erheben, der durch die Tätigkeit der in seinem Gebiet befindlichen Betriebstätten erzielt wird.

(4) Wie Einkünfte aus Gewerbebetrieb werden auch Einkünfte aus Beteiligungen an einem gesellschaftlichen Unternehmen behandelt mit Ausnahme der Einkünfte aus Kuxen, Aktien, Anteilscheinen und sonstigen Wertpapieren.

Artikel 4

Steuern, die die Einkünfte aus dem Betrieb von Unternehmungen der Seeschiffahrt, der Binnenschiffahrt und der Luftfahrt treffen, werden nur in dem Gebiet des vertragschliessenden Teils erhoben, in dem sich der Ort der Leitung des Unternehmens befindet.

Artikel 5

(1) Steuern, die die Einkünfte aus Arbeit einschliesslich der Einkünfte aus freien Berufen treffen, werden, soweit nicht im Absatz 3 dieses Artikels und im Artikel 6 Abweichendes bestimmt ist, nur in dem Gebiet des vertragschliessenden Teils erhoben, in dem die persönliche Tätigkeit ausgeübt wird, aus der die Einkünfte herrühren.

(2) Die Ausübung eines freien Berufes in dem Gebiet eines der vertragschliessenden Teile liegt nur dann vor, wenn die Berufstätigkeit in diesem Gebiet einen festen Mittelpunkt hat.

(3) Steuern, die die Einkünfte aus Tantiemen der Aufsichtsratsmitglieder, der nicht geschäftsführenden Verwaltungsratsmitglieder oder der Mitglieder anderer ähnlicher Organe treffen, soweit sie gleichfalls die Geschäfte nicht führen, werden nur in dem Gebiet des vertragschliessenden Teils erhoben, in dem sich der Ort der Leitung des an die Tantiemen gewährenden Unternehmens befindet.

Artikel 6

Steuern von Einkünften, die auf Grund einer gegenwärtigen oder früheren Dienst- oder Arbeitsleistung in Form von Besoldungen, Ruhegehältern, Löhnen oder anderen Bezügen von einem Staat, von einem Land, von einem Gau (Župe), von einer Provinz, von einer Gemeinde oder von einer anderen juristischen Person des öffentlichen Rechts gewährt werden, die nach der inneren Gesetzgebung ordnungsmässig errichtet ist, werden nur in dem Schuldnerstaat erhoben.

Artikel 7

(1) Steuern, die die Einkünfte aus beweglichem Kapitalvermögen treffen, werden, soweit nicht im Artikel 2 Absatz 2 Abweichendes bestimmt ist, nur in dem Gebiet des vertragschliessenden Teils erhoben, in dem der Steuerpflichtige seinen Wohnsitz hat.

(2) Soweit in dem Gebiet eines der vertragschliessenden Teile die Steuer von inländischen Kapitalerträgen im Abzugsweg (an der Quelle)

erhoben wird, wird das Recht zur Vornahme des Steuerabzugs durch die Bestimmung des Absatzes 1 nicht berührt. Wird ein solcher Steuerabzug vorgenommen, so darf in dem Gebiet des vertragschliessenden Teils, in dem der Steuerpflichtige seinen Wohnsitz hat, neben der allgemeinen Einkommensteuer eine besondere, diese Einkünfte aus beweglichem Kapitalvermögen treffende Steuer nicht erhoben werden.

Artikel 8

Steuern, die irgendeine andere, in den vorhergehenden Artikeln nicht bezeichnete Art von Einkünften einschliesslich der Leibrenten treffen, werden nur in dem Gebiet des vertragschliessenden Teils erhoben, in dem der Steuerpflichtige seinen Wohnsitz hat.

Artikel 9

Für laufende und einmalige Steuern vom Vermögen oder Vermögenszuwachs, die in den Gebieten der vertragschliessenden Teile bestehen oder eingeführt werden, gelten folgende Bestimmungen:

1. Soweit das Vermögen aus
   a) unbeweglichem Vermögen mit Einschluss des Zubehörs,
   b) hypothekarisch gesicherten Forderungen,
   c) Unternehmen von Handel, Industrie oder sonstigem Gewerbe jeder Art einschliesslich der Unternehmen der Seeschiffahrt, der Binnenschiffahrt oder der Luftfahrt

besteht, wird die Steuer in dem Gebiet des vertragschliessenden Teils erhoben, dem nach den vorhergehenden Artikeln die Steuer von den Einkünften aus diesem Vermögen zusteht.

2. Für alle anderen Arten des Vermögens wird die Steuer in dem Gebiet des vertragschliessenden Teils erhoben, in dem der Steuerpflichtige seinen Wohnsitz hat.

Artikel 10.

(1) Als Wohnsitz im Sinne dieses Vertrags wird der Ort angesehen, wo der Steuerpflichtige eine Wohnung unter Umständen inne hat, die auf die Absicht der Beibehaltung einer solchen schliessen lassen.

(2) Liegen die Voraussetzungen des Absatzes 1 gleichzeitig in den Gebieten beider vertragschliessenden Teile vor, so werden die obersten Finanzverwaltungsbehörden der vertragschliessenden Teile von Fall zu Fall besondere Vereinbarungen treffen.

(3) Liegen die Voraussetzungen des Absatzes 1 weder in dem Gebiet des einen noch des anderen vertragschliessenden Teils vor, so gilt als Wohnsitz des Steuerpflichtigen der Ort, an dem er seinen gewöhnlichen Aufenthalt hat. Einen gewöhnlichen Aufenthalt im Sinne dieser Bestimmung hat jemand da, wo er sich unter Umständen aufhält, die auf die Absicht schliessen lassen, dort nicht nur vorübergehend zu

verweilen. Besteht auch in dem Gebiet keines der beiden vertragschliessenden Teile ein gewöhnlicher Aufenthalt, so wird ein Wohnsitz in dem Gebiet des vertragschliessenden Teils angenommen, dessen Staatsangehörigkeit der Steuerpflichtige besitzt.

(4) Im Sinn des Vertrags gilt als Wohnsitz der juristischen Personen der Ort ihrer Leitung.

Artikel 11

(1) Diplomatische, konsularische und diesen im Sonderfall gleichgestellte Vertreter der vertragschliessenden Teile werden, wenn sie Berufsbeamte sind, im Empfangsstaat zu direkten Steuern nur herangezogen, soweit es sich um die in den Artikeln 2, 3 und 4 bezeichneten Einkünfte und das im Artikel 9 Ziffer 1 aufgeführte Vermögen handelt oder soweit die Steuer im Abzugsweg (an der Quelle) erhoben wird. Das gleiche gilt für die ihnen zugewiesenen Beamten und die in ihrem und ihrer Beamten Dienst stehenden Personen.

(2) Die Bestimmungen des Absatzes 1 gelten jedoch nur, soweit die genannten Personen Angehörige des Entsendestaats sind und ausserhalb ihres Amts oder Dienstes im Empfangsstaat keinen Beruf, kein Gewerbe und keine andere nicht nur gelegentliche gewinnbringende Tätigkeit ausüben.

(3) Auf Wahlkonsuln finden die Bestimmungen der Absätze 1 und 2 keine Anwendung. Wahlkonsuln, die nur die Staatsangehörigkeit des Entsendestaats besitzen, werden mit ihren dienstlichen Bezügen, die sie als Entgelt für ihre Tätigkeit als Konsuln geniessen, im Empfangsstaat zu direkten Steuern nicht herangezogen.

(4) Soweit nach den Bestimmungen dieses Artikels eine Besteuerung im Empfangsstaat nicht erfolgt, bleibt die Besteuerung dem Entsendestaat vorbehalten.

Artikel 12

(1) Die Bestimmungen des Artikels 11 Absätze 1, 2 und 4 gelten entsprechend für die im Dienst der Zoll- und Eisenbahnverwaltungen eines der vertragschliessenden Teile stehenden Personen, die bei einer auf dem Gebiet des anderen Teils gelegenen Amtsstelle dieser Verwaltung beschäftigt werden und deshalb dort wohnen, und für ihre mit ihnen in häuslicher Gemeinschaft lebenden Angehörigen und Hausbediensteten, soweit die bezeichneten Personen Angehörige des Entsendestaats sind.

(2) Eine Ausdehnung der Bestimmung des Absatzes 1 auf die Organe des Grenzpolizeidienstes und die Organe anderer Verwaltungszweige bleibt besonderer Vereinbarung der obersten Finanzverwaltungsbehörden der vertragschliessenden Teile von Fall zu Fall vorbehalten.

Artikel 13

Weist ein Steuerpflichtiger nach, dass die Massnahmen der Finanzbehörden der vertragschliessenden Teile für ihn die Wirkung einer Doppelbesteuerung gehabt haben, so kann er hiergegen bei der obersten Finanzverwaltungsbehörde des Staats, dem er angehört, Einspruch erheben. Wird der Einspruch für begründet erachtet, so kann die oberste Finanzverwaltungsbehörde dieses Staats sich mit der obersten Finanzverwaltungsbehörde des anderen verständigen, um in billiger Weise eine Doppelbesteuerung zu vermeiden.

Artikel 14

Zur Beseitigung von Doppelbesteuerungen in Fällen, die in diesem Vertrag nicht geregelt sind, sowie auch in Fällen von Schwierigkeiten oder Zweifeln bei der Auslegung und Anwendung dieses Vertrags können die obersten Finanzverwaltungsbehörden der vertragschliessenden Teile besondere Vereinbarungen treffen.

Artikel 15

Die vertragschliessenden Teile verpflichten sich ihre obersten Finanzverwaltungsbehörden mit der billigen Entscheidung jeder anderen Frage zu betrauen, die wegen der Verschiedenheit der für die Steuererhebung in dem Gebiet der beiden vertragschliessenden Teile geltenden Grundsätze oder die überhaupt, ohne in diesem Vertrag ausdrücklich entschieden zu sein, auf dem Gebiet der direkten Steuern entstehen könnte.

Artikel 16

Dieser Vertrag findet erstmalig Anvendung auf die Steuern, die für die Zeit vom 1. Januar 1943 an erhoben werden.

Artikel 17

Dieser Vertrag soll ratifiziert werden. Die Ratifikationsurkunden sollen baldmöglichst in Berlin ausgetauscht werden. Der Vertrag tritt mit dem Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft und soll so lange in Geltung bleiben, als er nicht von einem der vertragschliessenden Teile spätestens drei Monate vor Ablauf eines Kalenderjahrs gekündigt wird. Im Fall rechtzeitiger Kündigung verliert der Vertrag mit dem Ablauf dieses Kalenderjahrs die Wirksamkeit.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten diesen Vertrag unterfertigt und mit Siegeln versehen.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und kroatischer Sprache in Agram am 19. Dezember 1942.

SIEGFRIED KASCHE	Dr. MLADEN LORKOVIĆ
Dr. OTTO HEDDING	JOSIP PALIĆ

SCHLUSSPROTOKOLL

Bei der Unterzeichnung des heute zwischen dem Deutschen Reich und dem Unabhängigen Staat Kroatien abgeschlossenen Vertrags zur Ausgleichung der in- und ausländischen Besteuerung insbesondere zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der direkten Steuern, haben die unterzeichneten Bevollmächtigten folgende übereinstimmende Erklärungen abgegeben, die einen wesentlichen Teil des Vertrags selbst bilden:

1. Die im Artikel 1 des Vertrags enthaltene Aufzählung der geltenden direkten Steuern gibt nur Beispiele und ist nicht abschliessend.

Zweifel werden im Einvernehmen zwischen den Obersten Finanzverwaltungsbehörden der beiden vertragschliessenden Teile geklärt werden.

Die obersten Finanzverwaltungsbehörden der beiden vertragschliessenden Teile werden erforderlichenfalls am Ende jedes Jahres ein auf den neuesten Stand gebrachtes Verzeichnis der bestehenden direkten Steuern austauschen.

2. Die Bestimmungen des Vertrags finden auf solche Personen, die von ihnen geschuldete deutsche Reichsfluchtsteuer oder Auswanderungssteuer im Protektorat Böhmen und Mähren nicht entrichtet haben, keine Anwendung.

Ferner findet der Vertrag keine Anwendung auf solche Personen, bei denen nur deshalb die Voraussetzungen für die Erhebung dieser Steuern nich vorliegen, weil sie einen inländischen Wohnsitz oder gewöhnlichen Aufenhalt im Sinn des im Einzelfall anwendbaren Steuerrechts beibehalten haben.

3. Die Bestimmung des Artikels 2 des Vertrags gilt sowohl für die durch unmittelbare Verwaltung und Nutzung als auch für die durch Vermietung, Verpachtung und jede andere Art der Nutzung des unbeweglichen Guts erzielten Einkünfte sowie für Einkünfte aus Veräusserungsgeschäften, die bei der Veräusserung von unbeweglichem Vermögen mit Einschluss des mitveräusserten Zubehörs erzielt werden.

4. Die Bestimmung der Ziffer 3 dieses Schlussprotokolls, welche die Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen betrifft findet auf die Einkünfte aus dem Betrieb von Handel, Industrie oder sonstigem Gewerbe sowie auf Gewinne aus der Veräusserung eines Betriebs im ganzen oder eines Teils des Betriebs oder eines Gegenstands, der beim Betrieb benutzt wird, entsprechende Anwendung.

5. Als Betriebstätten im Sinn des Arrtikels 3 des Vertrags gelten ausser dem Sitz und dem Ort der Leitung des Unternehmens die Zweigniederlassungen und Filialen, die Fabrikations- und Werkstätten, die Ein-

kauf- und Verkaufsstellen, die Lager und anderen Handelsstätten, die den Charakter einer ständigen Geschäftseinrichtung haben, sowie ständige Vertretungen.

Es besteht Übereinstimmung darüber, dass unter den Begriff der Betriebstätte im Sinn des Artikels 3 nicht fallen:

a) das Unterhalten von Geschäftsbeziehungen lediglich durch einen völlig unabhängigen Vertreter;

b) das Unterhalten eines Vertreters (Agenten), der zwar ständig für in dem Gebiet des einen vertragschliessenden Teils ansässige natürliche Personen oder Körperschaften in dem Gebiet des anderen vertragschliessenden Teils tätig ist, aber lediglich Geschäfte vermittelt, ohne zum Abschluss von Geschäften für die vertretene Firma bevollmächtigt zu sein. Dies gilt auch dann, wenn bei dem Vermittlungsagenten ein Lager der vertretenen Firma für gelegentliche eilige Lieferungen unterhalten wird, unter der Bedingung, das diese Lieferungen nicht mehr als 10 v. H. der durch den Agenten vermittelten Lieferungen ausmachen;

c) Kommissionslager;

d) Bauausführungen, deren Dauer zwölf Monate nicht überschritten hat oder voraussichtlich nicht überschreiten wird.

6. Die obersten Finanzverwaltungsbehörden können besondere Vereinbarungen treffen, um in billiger Weise eine Aufteilung der Einkünfte aus dem Betrieb von Handel, Industrie und sonstigem Gewerbe in den durch Artikel 3 Absatz 3 vorgesehenen Fällen vorzunehmen.

7. Einkünfte aus Beteiligungen an einer Gesellschaft mit beschränkter Haftung werden auch dann wie Einkünfte aus Gewerbebetrieb behandelt, wenn über die Beteiligungen Anteilscheine ausgestellt sind.

8. Die Bestimmung des Artikels 5 Absatz 1 gilt auch für Ruhegehälter und ähnliche Bezüge, die für eine frühere Tätigkeit gewährt werden.

9. Personen, die auf Verkehrsmitteln im zwischenstaatlichen Verkehr Dienst tun, werden abweichend von Artikel 5 mit ihren Einkünften aus dieser Tätigkeit nur in dem Gebiet des vertragschliessenden Teils zu Steuern herangezogen, in dem das sie beschäftigende Unternehmen den Ort der Leitung hat.

10. Personen, die in dem Gebiet des einen vertragschliessenden Teils angestellt sind und sich wegen ihres Dienstes vorübergehend in dem Gebiet des anderen vertragschliessenden Teils aufhalten, werden abweichend von Artikel 5 mit den Bezügen, die sie von ihrem Arbeitgeber erhalten, nur in dem Gebiet des vertragschliessenden Teils zu Steuern herangezogen, in dem sie ihren Wohnsitz haben.

11. Als freie Berufe im Sinn des Artikels 5 gelten insbesondere wissenschaftliche, künstlerische, schriftstellerische, unterrichtende, oder

erziehende Tätigkeit sowie die Tätigkeit der Ärzte, Rechtsanwälte, Architekten und Ingenieure.

12. Studenten, die sich in dem Gebiet eines der vertragschliessenden Teile nur zu Studienzwecken aufhalten, werden dort wegen der Bezüge, die sie von den in dem Gebiet des anderen vertragschliessenden Teils wohnhaften und dort bereits steuerpflichtigen Angehörigen empfangen, keiner Besteuerung unterworfen.

13. Einkünfte aus Lizenzen werden, soweit sie nicht unter die Bestimmungen der Artikel 3 oder 5 fallen, gemäss Artikel 8 behandelt.

14. Die im Artikel 9 des Vertrags getroffenen Bestimmungen sind erst anwendbar, wenn eine Vermögensteuer im Sinn des Artikels 9 in den Gebieten beider vertragschliessenden Teile erhoben wird.

15. Bei Steuerpflichtigen, die dartun, dass sie ihren Wohnsitz endgültig von dem Gebiet des einen in das Gebiet des anderen vertragschliessenden Teils verlegt haben, endet die Steuerpflicht, soweit sie an den Wohnsitz anknüpft, in dem Gebiet des ersten vertragschliessenden Teils mit Ablauf des Kalendermonats, in dem die Wohnsitzverlegung erfolgt ist.

16. Hinsichtlich solcher Personen, die keinem der vertragschliessenden Teile angehören, können die obersten Finanzverwaltungsbehörden von Fall zu Fall besondere Vereinbarungen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung treffen. Dabei sollen insbesondere die Angehörigen solcher Staates berücksichtigt werden, die mit beiden vertragschliessenden Teilen Abkommen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung abgeschlossen haben.

17. Zur Vermeidung etwaiger Zweifel wird klargestellt, dass die Bestimmungen des Artikels 11 das Recht auf den Genuss etwaiger weitergehender Befreiungen nicht berühren, die Kraft der allgemeinen Regeln des Völkerrechts den diplomatischen und konsularischen Beamten zugestanden worden sind oder künftig zugestanden werden sollten.

Soweit auf Grund solcher weitergehenden Befreiungen eine Heranziehung zu direkten Steuern im Empfangsstaat nicht erfolgt, bleibt die Besteuerung dem Entsendestaat vorbehalten.

18. Wegen der Steuer auf Erbschaften werden die vertragschliessenden Teile ein besonderes Abkommen treffen.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten dieses Schlussprotokoll unterzeichnet.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und kroatischer Sprache in Agram am 19. Dezember 1942.

SIEGFRIED KASCHE
Dr. OTTO HEDDING

Dr. MLADEN LORKOVIĆ
JOSIP PALIĆ

narodne osvoboditve KNJIŽNICA Ljubljana